

ພຣະໄຕຣປິດິກພາສາລາວ

ເຫຼັ້ມທີ ໒໐

ພຣະສູດຕັນຕະປິດິກ

ເຫຼັ້ມທີ ໑໒

ອັງຄຸດຕະຣະນິກາຍ ເອກກະນິບາດ

ສະບັບຄົ້ນຄົ້ວວັດທາດຫຼວງເໜືອ

ພຸດທະສັກກະຣາດ ໒໕໖໕

ຄຳປາຣົບ

ສິບເມືອງ ອາດຕະມາໄດ້ມີໂອກາດມາຊ່ວຍພຣະອາຈານອົງໜຶ່ງເຮັດພຣະໄຕປິດົກສະບັບ ພາສາບາລີລາວ ອອກມາເປັນເຫຼັ້ມ ຢູ່ທີ່ຫໍທຳມະສະພາ ວັດທາດຫຼວງເໜືອ ໃນປີ ພ.ສ ໒໔໕໕-໒໔໕໗ ເປັນຈຳນວນ ໓໕ ຊຸດ ໑,໕໗໕ ຫົວ ໂດຍມີຍາທ່ານໃຫຍ່ ມະຫາເວດ ມະເສໂນ ເປັນປະທ່ານເກັບກຳຄຳໃຊ້ຈ່າຍ ຈົນສຳເລັດລົງດ້ວຍດີ ໂດຍມີແຜນການຈັກສິບຕໍ່ແປພຣະໄຕຣປິດົກສະບັບພາສາໄທ ມ.ຈ.ລ. ມາເປັນພາສາລາວ ອາດຕະມາຄຶດເຫັນວ່າເປັນມະຫາບຸນກຸສົນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແກ່ຕົນທີ່ຈະໄດ້ອ່ານ ແລະແປພຣະໄຕຣປິດົກອອກມາເປັນພາສາລາວທັງໝົດ ອັນເປັນໜັງສືທີ່ຮິບໂຮມຄວາມຮູ້ ຄຳສັ່ງສອນຂອງພຣະພຸດທະເຈົ້າທີ່ອາດຕະມາເຄົາລົບ ແລະສັດທາເໜືອສິ່ງອື່ນໃດ ຈຶ່ງໄດ້ຢູ່ສິບຕໍ່ແປໂດຍລຳພັງພຽງອົງດຽວຢູ່ຫໍທຳມະສະພາບ່ອນເກົ່າ ໂດຍມີຄວາມຮູ້ບໍ່ຈົບ ມ ໒ ຄຶດຍ້ານເຮັດຜິດຫຼາຍກວ່າຖືກຢູ່ ແຕ່ອາໄສສັດທາທີ່ມີຢູ່ໃນໂຕ ຈຶ່ງສູ້ຊົນທາຄວາມຮູ້ເອົາເອງ ຜ່ານໄປ ໓ ປີ ກໍໄດ້ແປພຣະວິໄນປິດົກສຳເລັດໄດ້ ໘ ເຫຼັ້ມ

ແຕ່ຕໍ່ມາໄດ້ເກີດປັນຫາຂຶ້ນໃນການແປພຣະໄຕຣປິດົກສະບັບ ມ.ຈ.ລ ຂອງຣາດສະອານາຈັກໄທມາເປັນພາສາລາວ ໃນຄັ້ງນີ້ ກຽວກັບໂປຣແກຣມທີ່ໃຊ້ແປຢູ່ບໍ່ສາມາດແປງເອກກະສານຂອງໂປແກຣມເກົ່າໃຫ້ມາເປັນໂປຣແກຣມໃໝ່ໄດ້ ອາດຕະມາຈຶ່ງຕັດໃຈຖິ້ມວຽກທີ່ໄດ້ແປມາ ໘ ເຫຼັ້ມນັ້ນໄປແລ້ວນັບໜຶ່ງໃໝ່ຈົນຜ່ານມາອີກ ໔ ປີ ກໍໄດ້ສຳເລັດລົງໂດຍມີພຣະອາຈານອົງນັ້ນເປັນຜູ້ແກ້ສຳນວນໃຫ້ອີກປີໜຶ່ງ

ຂໍໃຫ້ບຸກຄົນທີ່ຈະນຳເອົາໄປໃຊ້ຮັບຮູ້ໄວ້ວ່າ ເປັນການແປໂດຍສ່ວນບຸກຄົນມີພຽງແຕ່ຄູບາ ໒ ອົງເທົ່ານັ້ນ ໂດຍມີເຈດຕະນາ ກາຍ ຄັດລອກ ໂຄງສ້າງເກົ່າມາແປທັງໝົດ ທັງຫົວຂໍ້ ແລະ ວັກຄີກັນທັງໝົດ ໔໔ ຫົວ ຕ່າງແຕ່ສາຣະບານ ແລະການຈັດໜ້າ ແລະບໍ່ມີຄຳນຳ

ສະນັ້ນ ອາດຕະມາເອງຜູ້ແປຮູ້ດີວ່າຍັງມີຂໍ້ຜິດພາດຢູ່ຫຼາຍ ບໍ່ວ່າຄຳຜິດ ສຳນວນທີ່ໃຊ້ອ່ອນໄປ ຍ້ອນອາດຕະມາເອງການສຶກສາບໍ່ສູງ ຈຶ່ງຂໍອະໄພໄວ້ໃນທີ່ນີ້ ແລະຂໍແນະນຳໃຫ້ລະມັດລະວັງໃນການນຳໄປໃຊ້ອ້າງອີງ ຫຼື ເຮັດອອກມາເປັນເຫຼັ້ມ ກະລຸນາກວດແກ້ໃໝ່ກ່ອນທັງໝົດ

ສຸດທ້າຍນີ້ ຂໍຂອບໃຈ ລະລຶກຮູ້ບຸນຄຸນຂອງຄະນະຜູ້ແປຕົ້ນສະບັບ ມ.ຈ.ລ ພາສາໄທ ຍາທ່ານໃຫຍ່ ຖາວອນ ຕາພອນປະເສີດ ເຈົ້າອາທິການວັດທາດຫຼວງເໜືອ ທີ່ອ່ານວຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດວຽກ ຄູບາ ບຸນ ອົງແນະນຳໃຫ້ໃຊ້ໂປຣແກຣມໃໝ່ເຮັດໃຫ້ແປໄດ້ໄວຂຶ້ນຫຼາຍ ແລະ ພຣະອາຈານຜູ້ຊີ້ນຳເຂົ້າມາເຮັດວຽກແປພຣະໄຕຣປິດົກໃນຄັ້ງນີ້ອີກອົງໜຶ່ງ ເພິ່ນບໍ່ປະລິງອອກນາມຄືອາດຕະມາ ຂໍພຣະສັດທາຂອງອົງສົມເດັດ ພຣະສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າຈົງເກື້ອກູນແດ່ ເພື່ອນ ເກີດ ແກ່ ເຈັບ ຕາຍ ທຸກຄົນ ທຸກຊັ້ນ ທຸກວັນນະ ທຸກພົບ ທຸກພູມ ເທີ້ນ.

ສາຣະບານ

໑. ຮູປາທິວັກ.....	໑
ໝວດວ່າດ້ວຍຮູປເປັນຕົ້ນທີ່ຄອບງຳຈິດບຸຣຸດແລະສະຕິ	໑
໒. ນິວະຣະນະປະຫານະວັກ	໒
ໝວດວ່າດ້ວຍທຳເປັນເຫດລະນິວອນ	໒
໓. ອະກຳມະນິຍະວັກ	໔
ໝວດວ່າດ້ວຍຈິດທີ່ບໍ່ຄວນແກ່ການໃຊ້ງານ	໔
໔. ອະທັນຕະວັກ	໕
ໝວດວ່າດ້ວຍຈິດທີ່ບໍ່ໄດ້ເຝິກ.....	໕
໕. ປະນິທິຕະອັດສະວັກ	໖
ໝວດວ່າດ້ວຍຜົນແຫ່ງຈິດທີ່ຕັ້ງໄວ້ຜິດແລະຖືກ.....	໖
໖. ອັດສະຣາສັງຄາຕະວັກ	໘
ໝວດວ່າດ້ວຍຜົນແຫ່ງຈິດຊົ່ວລັດນີ້ວມີດຽວ	໘
໗. ວິຣິຍາຣຳພາທິວັກ	໙
ໝວດວ່າດ້ວຍການຜາຣົບຄວາມພຽນເປັນຕົ້ນ.....	໙
໘. ກັນລະຍານະມິດຕາທິວັກ	໑໑
ໝວດວ່າດ້ວຍກັນລະຍານະມິດເປັນຕົ້ນ	໑໑
໙. ປະມາທາທິວັກ.....	໑໒
ໝວດວ່າດ້ວຍຄວາມຜະໝາດເປັນຕົ້ນ	໑໒
໑໐. ທຸຕິຍະປະມາທາທິວັກ	໑໔
ໝວດວ່າດ້ວຍຄວາມຜະໝາດເປັນຕົ້ນ ໝວດທີ ໒	໑໔
໑໑. ອະທຳມະວັກ.....	໑໘
ໝວດວ່າດ້ວຍທຳແລະອະທຳ	໑໘
໑໒. ອະນາປັດຕິວັກ	໑໙
ໝວດວ່າດ້ວຍອາປັດແລະອະນາປັດ	໑໙
໑໓. ເອກະປຸກຄະລະວັກ	໒໐
ໝວດວ່າດ້ວຍບຸກຄົນຜູ້ເປັນເອກ	໒໐
໑໔. ເອຕະທັກຄະວັກ.....	໒໑
ໝວດວ່າດ້ວຍເອຕະທັກຄະ ໑	໒໑
໑. ປະຖົມວັກ.....	໒໑
ໝວດທີ ໑	໒໑

໑໔. ເອຕະຫຼັກຄະວັກ.....	໒໒
໒. ທຸຕິຍະວັກ	໒໒
ໝວດທີ ໒	໒໒
໑໕. ເອຕະຫຼັກຄະວັກ.....	໒໓
໓. ຕະຕິຍະວັກ	໒໓
ໝວດທີ ໓	໒໓
໑໕. ເອຕະຫຼັກຄະວັກ.....	໒໓
໔. ຈະຕຸດຖະວັກ.....	໒໓
ໝວດທີ ໔	໒໓
໑໕. ເອຕະຫຼັກຄະວັກ.....	໒໔
໕. ປັນຈະມະວັກ	໒໔
ໝວດທີ ໕	໒໔
໑໕. ເອຕະຫຼັກຄະວັກ.....	໒໕
໖. ສັດຖະວັກ	໒໕
ໝວດທີ ໖	໒໕
໑໕. ເອຕະຫຼັກຄະວັກ.....	໒໖
໗. ສັດຕະມະວັກ.....	໒໖
ໝວດທີ ໗	໒໖
໑໕. ອັດຖານະປາລີ.....	໒໖
ບາລີວ່າດ້ວຍຄວາມເປັນໄປໄດ້ແລະເປັນໄປບໍ່ໄດ້	໒໖
໑. ປະຖົມວັກ	໒໖
ໝວດທີ ໑	໒໖
໑໕. ອັດຖານະປາລີ.....	໒໗
໒. ທຸຕິຍະວັກ	໒໗
ໝວດທີ ໒	໒໗
໑໕. ອັດຖານະປາລີ.....	໒໘
໓. ຕະຕິຍະວັກ	໒໘
ໝວດທີ ໓	໒໘
໑໖. ເອກະທຳມະປາລີ	໒໙
ບາລີວ່າດ້ວຍທຳອັນເປັນເອກ	໒໙
໑. ປະຖົມວັກ.....	໒໙

ໝວດທີ ໑	໒໙
໑໖. ເອກະທຳມະປາລີ	໓໐
໒. ທຸຕິຍະວັກ	໓໐
ໝວດທີ ໒	໓໐
໑໖. ເອກະທຳມະປາລີ	໓໒
໓. ຕະຕິຍະວັກ	໓໒
ໝວດທີ ໓	໓໒
໑໖. ເອກະທຳມະປາລີ	໓໔
໔. ຈະຕຸດຖະວັກ	໓໔
ໝວດທີ ໔	໓໔
໑໗. ປະສາທະກະຣະທຳມະວັກ.....	໓໗
ໝວດວ່າດ້ວຍທຳທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມເຫຼື້ອມໃສ	໓໗
໑໘. ອະປະຣະອັດສະຣາສັງຂາຕະວັກ	໓໘
ໝວດວ່າດ້ວຍຜົນແຫ່ງຈິດຊົ່ວລັດນີ້ວມີດຽວ ອີກໝວດໜຶ່ງ	໓໘
໑໙. ກາຍະຄະຕາສະຕິວັກ	໔໒
ໝວດວ່າດ້ວຍຜົນແຫ່ງການຈະເລີນກາຍະຄະຕາສະຕິ.....	໔໒
໒໐. ອະມະຕະວັກ.....	໔໔
ໝວດວ່າດ້ວຍອະມະຕະທຳ.....	໔໔

໑. ປະຖົມປັນນາດ

໑. ກຳມະກະຣະນະວັກ.....	໔໖
ໝວດວ່າດ້ວຍວິທີການລົງໂທດ	໔໖
໑. ວັດຊະສູດ	໔໖
ວ່າດ້ວຍໂທດ	໔໖
໒. ປະທານະສູດ	໔໘
ວ່າດ້ວຍຄວາມພຽນທີ່ເກີດໄດ້ຍາກ	໔໘
໓. ຕະປະນິຍະສູດ	໔໘
ວ່າດ້ວຍທຳທີ່ເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມເດືອດຮ້ອນ	໔໘
໔. ອະຕະປະນິຍະສູດ	໔໙
ວ່າດ້ວຍທຳທີ່ບໍ່ເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມເດືອດຮ້ອນ.....	໔໙
໕. ອຸປັນຍາຕະສູດ	໔໙
ວ່າດ້ວຍທຳທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ຊົງຮູ້ສຶບພັນຍູຕະຍານ	໔໙

ຝ. ສັນໂຍຊະນະສູດ.....	໕໐
ວ່າດ້ວຍກິເລດທີ່ຜູກມັດໃຈສັດ	໕໐
ຖ. ກັນຫະສູດ	໕໑
ວ່າດ້ວຍທຳຝ່າຍດຳ.....	໕໑
ຖ. ສຸກກະສູດ	໕໑
ວ່າດ້ວຍທຳຝ່າຍຂາວ.....	໕໑
ຝ. ຈະຣິຍະສູດ	໕໒
ວ່າດ້ວຍຈະຣິຍະທຳຄຸ້ມຄອງໂລກ	໕໒
໑໐. ວັດສູປະນາຍິກະສູດ	໕໒
ວ່າດ້ວຍການເຂົ້າພັນສາ.....	໕໒
໒. ອະທິກະຣະນະວັກ	໕໓
ໝວດວ່າດ້ວຍອະທິກອນ	໕໓
໓. ພາລະວັກ	໖໑
ໝວດວ່າດ້ວຍຄົນພານ.....	໖໑
໔. ສະມະຈິດຕະວັກ.....	໖໔
ໝວດວ່າດ້ວຍເທວະດາພ້ອມໃຈກັນ	໖໔
໕. ປະຣິສະວັກ.....	໗໓
ໝວດວ່າດ້ວຍບໍລິສັດ.....	໗໓
໒. ທຸຕິຍະປັນນາດ.....	໘໑
໑. ບຸກຄະລະວັກ.....	໘໑
ໝວດວ່າດ້ວຍບຸກຄົນ.....	໘໑
໒. ສຸຂະວັກ	໘໔
ໝວດວ່າດ້ວຍສຸກ	໘໔
໓. ສະນິມິດຕະວັກ.....	໘໘
ໝວດວ່າດ້ວຍເຫດແຫ່ງບາບອະກຸສິນ.....	໘໘
໔. ທຳມະວັກ	໘໙
ໝວດວ່າດ້ວຍທຳ.....	໘໙
໕. ພາລະວັກ	໙໒
ໝວດວ່າດ້ວຍຄົນພານແລະປັນດິດ.....	໙໒
໓. ຕະຕິຍະປັນນາດ.....	໙໗

໑. ອາສາທຸບປະຊະທະວັກ	໙໗
ໝວດວ່າດ້ວຍຄວາມຫວັງທີ່ລະໄດ້ຍາກ	໙໗
ໝວດວ່າດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາ	໙໙
໓. ທານະວັກ	໑໐໓
ໝວດວ່າດ້ວຍທານ	໑໐໓
໔. ສັນຖາຣະວັກ	໑໐໖
ໝວດວ່າດ້ວຍການຮັບຮອງ	໑໐໖
໕. ສະມາປັດຕິວັກ	໑໐໙
ໝວດວ່າດ້ວຍສະມາປັດ	໑໐໙
໑. ໂກທະເປີຍຍາລະ	໑໑໓
໒. ອະກຸສິນເປີຍຍາລະ	໑໑໖
໓. ວິນະຍະເປີຍຍາລະ	໑໑໗
໑. ປະຖົມປັນນາດ	໑໒໑
໑. ພາລະວັກ	໑໒໑
ໝວດວ່າດ້ວຍຄົນພານແລະບັນດິດ	໑໒໑
໑. ພະຍະສູດ	໑໒໑
ວ່າດ້ວຍຜູ້ເປັນໄພແລະບໍ່ເປັນໄພ	໑໒໑
໒. ລັກຂະນະສູດ	໑໒໒
ວ່າດ້ວຍລັກສະນະຄົນພານແລະບັນດິດ	໑໒໒
໓. ຈິນຕິສູດ	໑໒໓
ວ່າດ້ວຍຄວາມຄິດລະຫວ່າງຄົນພານກັບບັນດິດ	໑໒໓
໔. ອັດຈະຍະສູດ	໑໒໔
ວ່າດ້ວຍການເຫັນໂທດແລະບໍ່ເຫັນໂທດ	໑໒໔
໕. ອະໂຍນິໂສສູດ	໑໒໕
ວ່າດ້ວຍການຖາມ - ຕອບໂດຍບໍ່ແຍບຄາຍ	໑໒໕
໖. ອະກຸສິນລະສູດ	໑໒໖
ວ່າດ້ວຍອະກຸສິນກຳ	໑໒໖
໗. ສາວັດຊະສູດ	໑໒໖
ວ່າດ້ວຍກຳທີ່ມີໂທດ	໑໒໖
໘. ສັບພະຍາປັດຊະສູດ	໑໒໗
ວ່າດ້ວຍກຳທີ່ມີຄວາມບຸງດບຸນ	໑໒໗

໙. ຂະຕະສູດ	໑໒໘
ວ່າດ້ວຍການບໍລິຫານຕົນໃຫ້ຖືກກຳຈັດ	໑໒໘
໑໐. ມະລະສູດ.....	໑໒໙
ວ່າດ້ວຍການລະມົນທົນ.....	໑໒໙
໒. ຣະຖະກາຣະວັກ	໑໓໐
ໝວດວ່າດ້ວຍຊ່າງລົດ	໑໓໐
໑. ຍາຕະສູດ.....	໑໓໐
ວ່າດ້ວຍພິກຂຸຜູ້ມີຊື່ສຽງ	໑໓໐
໒. ສາຣະນິຍະສູດ	໑໓໑
ວ່າດ້ວຍສະຖານທີ່ອັນກະສັດແລະພິກຂຸເພິ່ງຣະນິກເຖິງຕະຫຼອດຊີວິດ	໑໓໑
໓. ອາສັງສະສູດ.....	໑໓໒
ວ່າດ້ວຍຄວາມຫວັງທາງໂລກແລະທາງທຳ.....	໑໓໒
໔. ຈັກກະວັດຕິສູດ.....	໑໓໔
ວ່າດ້ວຍຄວາມເປັນຣາຊາຂອງພຣະເຈົ້າຈັກກະພັດແລະພຣະພຸດທະເຈົ້າ	໑໓໔
໕. ປະເຈຕະນະສູດ.....	໑໓໖
ວ່າດ້ວຍພຣະເຈົ້າປະເຈຕະນະຮັບສິ່ງໃຫ້ຊ່າງເຮັດລໍລົດ.....	໑໓໖
໖. ອະປັນນະກະສູດ	໑໓໙
ວ່າດ້ວຍຂໍ້ປະຕິບັດບໍ່ຜິດ	໑໓໙
໗. ອັດຕະພະຍາພາທະສູດ	໑໔໐
ວ່າດ້ວຍທຳທີ່ເປັນໄປເພື່ອບຽດບຽນຕົນ	໑໔໐
໘. ເທວະໂລກະສູດ.....	໑໔໑
ວ່າດ້ວຍເທວະໂລກ	໑໔໑
໙. ປະຖົມປາປະນິກະສູດ	໑໔໑
ວ່າດ້ວຍຄຸນສົມບັດຂອງພໍ່ຄ້າສູດທີ ໑	໑໔໑
໑໐. ທຸຕິຍະປາປະນິກະສູດ	໑໔໓
ວ່າດ້ວຍຄຸນສົມບັດຂອງພໍ່ຄ້າ ສູດ ທີ ໒.....	໑໔໓
໓. ປຸກຄະລະວັກ.....	໑໔໕
ໝວດວ່າດ້ວຍບຸກຄົນ.....	໑໔໕
໑. ສະວິດຖະສູດ	໑໔໕
ວ່າດ້ວຍພຣະສະວິດຖະແລະມະຫາໂກດຖິຕະ	໑໔໕
໒. ຄິລານະສູດ	໑໔໘

ວ່າດ້ວຍຄົນໄຂ້ແລະບຸກຄົນຜູ້ປຸງບົດດ້ວຍຄົນໄຂ້	໑໔໘
໓. ສັງຂາຣະສູດ.....	໑໔໐
ວ່າດ້ວຍສັງຂານ	໑໔໐
໔. ພະທຸກາຣະສູດ.....	໑໔໑
ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນທີ່ມີອຸປະກາຣະຫຼາຍ	໑໔໑
໕. ວະຊິຣູປະມະສູດ.....	໑໔໒
ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນທີ່ມີຈິດຄືເພັດ	໑໔໒
໖. ເສວິຕັບພະສູດ	໑໔໓
ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນທີ່ຄວນຄົບ	໑໔໓
໗. ຊິຄຸດສິຕັບພະສູດ.....	໑໔໕
ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນທີ່ຄວນລັງກຽດ.....	໑໔໕
໘. ຄູຖະພານິສູດ.....	໑໔໗
ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນຜູ້ເວົ້າພາສາສາສຸດ.....	໑໔໗
໙. ອັນທະສູດ	໑໔໘
ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນຕາບອດ	໑໔໘
໑໐. ອະວະກຸດຊະສູດ.....	໑໔໙
ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນມີປັນຍາຄືໝໍຂວ້າ.....	໑໔໙
໔. ເທວະທູຕະວັກ	໑໖໒
ໝວດວ່າດ້ວຍເທວະທູດ	໑໖໒
໑. ສະພິມມະກະສູດ.....	໑໖໒
ວ່າດ້ວຍສະກຸນທີ່ມີພິມ	໑໖໒
໒. ອານັນທະສູດ	໑໖໓
ວ່າດ້ວຍພຣະອານັນທູນຖາມພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ	໑໖໓
໓. ສາຣິປຸດຕະສູດ	໑໖໔
ວ່າດ້ວຍພຣະສາຣິປຸດຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ	໑໖໔
໔. ນິທານະສູດ	໑໖໕
ວ່າດ້ວຍເທດເກີດແຫ່ງກຳ	໑໖໕
໕. ຫັດຖະກະສູດ.....	໑໖໗
ວ່າດ້ວຍຫັດຖະກະກຸມານທູນຖາມເຖິງຄວາມສຸກ.....	໑໖໗
໖. ເທວະທູຕະສູດ	໑໖໙
ວ່າດ້ວຍເທວະທູດ.....	໑໖໙

໗. ຍະມະຣາຊະສູດ	໑໗໒
ວ່າດ້ວຍພະຍາຍົມ	໑໗໒
໘. ຈະຕຸມະຫາຣາຊະສູດ	໑໗໓
ວ່າດ້ວຍທ້າວມະຫາຣາດທັງ ໔	໑໗໓
໘. ທຸຕິຍະຈະຕຸມະຫາຣາຊະສູດ	໑໗໔
ວ່າດ້ວຍທ້າວມະຫາຣາດທັງ ໔ ສູດ ທີ ໒	໑໗໔
໙. ສຸຊຸມາລະສູດ	໑໗໖
ວ່າດ້ວຍສຸຊຸມານຊາດ	໑໗໖
໑໐. ອາທິປະເຕີຍະສູດ	໑໗໘
ວ່າດ້ວຍອາທິປະໄຕ	໑໗໘
ລວມພຣະສູດທີ່ມີໃນວັກນີ້ຄື	໑໘໑
໕. ຈຸລະວັກ	໑໘໑
ໝວດວ່າດ້ວຍເລື່ອງເລັກໜ້ອຍ	໑໘໑
໑. ສຳມຸຂີພາວະສູດ	໑໘໑
ວ່າດ້ວຍຄວາມພ້ອມແຫ່ງທຳ	໑໘໑
໒. ຕິຖານະສູດ	໑໘໒
ວ່າດ້ວຍຖານະທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ຮູ້ຜູ້ມີສັດທາ	໑໘໒
໓. ອັດຖະວະສະສູດ	໑໘໒
ວ່າດ້ວຍອຳນາດປະໂຫຍດ	໑໘໒
໔. ກະຖາປະວັດຕິສູດ	໑໘໓
ວ່າດ້ວຍເຫດໃຫ້ການສົນທະນາດຳເນີນໄປໄດ້	໑໘໓
໕. ບັນທິຕະສູດ	໑໘໓
ວ່າດ້ວຍກຳທີ່ບັນດິດບັນຍັດໄວ້	໑໘໓
໖. ສີລະວັນຕະສູດ	໑໘໔
ວ່າດ້ວຍບັນພະຊິດຜູ້ມີສິນ	໑໘໔
໗. ສັງຂະຕະລັກຂະນະສູດ	໑໘໔
ວ່າດ້ວຍລັກສະນະທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ	໑໘໔
໘. ອະສັງຂະຕະລັກຂະນະສູດ	໑໘໔
ວ່າດ້ວຍລັກສະນະທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ	໑໘໔
໙. ບັບພະຕະຣາຊະສູດ	໑໘໔
ວ່າດ້ວຍພູຫຼວງທີ່ມະພານ	໑໘໔

໑໐. ອາຕັບປະກະຣະນິຍະສູດ.....	໑໘໗
ວ່າດ້ວຍເຫດໃຫ້ເຮັດຄວາມພຽນ.....	໑໘໗
໑໑. ມະຫາໂຈຣະສູດ	໑໘໗
ວ່າດ້ວຍອົງປະກອບຂອງມະຫາໂຈນ.....	໑໘໗

໒. ທຸຕິຍະປັນນາດ..... ໑໙໐

໑. ພາມມະນະວັກ..... ໑໙໐

ໝວດວ່າດ້ວຍພາມ	໑໙໐
໑. ປະຖົມທະເວພາມມະນະສູດ	໑໙໐
ວ່າດ້ວຍພາມແກ່ ໒ ຄົນສູດທີ ໑.....	໑໙໐
໒. ທຸຕິຍະທະເວພາມມະນະສູດ.....	໑໙໑
ວ່າດ້ວຍພາມແກ່ ໒ ຄົນ ສູດ ທີ ໒.....	໑໙໑
໓. ອັນຍະຕະຣະພາມມະນະສູດ.....	໑໙໒
ວ່າດ້ວຍພາມຜູ້ທູນຖາມທຳມະຄຸນ.....	໑໙໒
໔. ປະຣິບພາຊະກະສູດ	໑໙໓
ວ່າດ້ວຍປະຣິພາຊິກຜູ້ທູນຖາມທຳມະຄຸນ.....	໑໙໓
໕. ນິບພຸຕະສູດ.....	໑໙໔
ວ່າດ້ວຍພຣະນິບພານ.....	໑໙໔
໖. ປະໂລກະສູດ	໑໙໖
ວ່າດ້ວຍເຫດເຮັດໃຫ້ຈຳນວນມະນຸດມີໜ້ອຍລົງ.....	໑໙໖
໗. ວັດສະໂຄຕະສູດ	໑໙໗
ວ່າດ້ວຍປະຣິພາຊິກຊື່ວ່າວັດສະໂຄຕ.....	໑໙໗
໘. ຕິກັນນະສູດ.....	໒໐໐
ວ່າດ້ວຍພາມຊື່ຕິກັນນະ.....	໒໐໐
໙. ຊານຸດໂສນິສູດ	໒໐໓
ວ່າດ້ວຍພາມຊື່ວ່າຊານຸດໂສນິ.....	໒໐໓
໑໐. ສັງຄາຣະວະສູດ	໒໐໕
ວ່າດ້ວຍສັງຄາຣະວະພາມ	໒໐໕

໒. ມະຫາວັກ..... ໒໑໑

ໝວດວ່າດ້ວຍເລື່ອງໃຫຍ່	໒໑໑
໑. ຕິດຖາຍະຕະນະສູດ	໒໑໑
ວ່າດ້ວຍບ່ອນເກີດແຫ່ງທິດຖິເປັນຄືທ່າ.....	໒໑໑

໒. ພະຍະສູດ	໒໑໖
ວ່າດ້ວຍໄພ	໒໑໖
໓. ເວນາຄະປຸຣະສູດ.....	໒໑໗
ວ່າດ້ວຍໝູ່ບ້ານພາມຊື່ເວນາຄະປຸຣະ	໒໑໗
໔. ສະຣະພະສູດ	໒໒໓
ວ່າດ້ວຍປະຣິພາຊິກຊື່ວ່າສະຣະພະ	໒໒໓
໕. ເກສະປຸດຕິສູດ	໒໒໖
ວ່າດ້ວຍກາລາມະຊາວເກສະປຸດຕິນິຄົມ	໒໒໖
໖. ສາລະຫະສູດ	໒໓໓
ວ່າດ້ວຍນາຍສາລະຫະຖາມເຖິງຫຼັກຄວາມເຊື່ອ	໒໓໓
໗. ກະຖາວັດຖຸສູດ	໒໓໙
ວ່າດ້ວຍເລື່ອງທີ່ຄວນກ່າວ	໒໓໙
໘. ອັນຍະຕິດຖິຍະສູດ	໒໔໑
ວ່າດ້ວຍພວກອັນຍະເດຍຣະຖີ	໒໔໑
໙. ອະກຸສິນມູລະສູດ	໒໔໓
ວ່າດ້ວຍຮາກເຫງົ້າຂອງອະກຸສິນ	໒໔໓
໑໐. ອຸໂປສະຖະສູດ	໒໔໗
ວ່າດ້ວຍອຸໂປສິດ	໒໔໗
ລວມພຣະສູດທີ່ມີໃນວັກນີຕິ.....	໒໔໗
໓. ອານັນທະວັກ.....	໒໔໘
ໝວດວ່າດ້ວຍພຣະອານັນ	໒໔໘
ວ່າດ້ວຍສັນນະປະຣິພາຊິກ	໒໔໘
໒. ອາຊີວະກະສູດ	໒໖໐
ວ່າດ້ວຍສາວົກຂອງອາຊີວົກ.....	໒໖໐
໓. ມະຫານາມະສັກກະສູດ	໒໖໒
ວ່າດ້ວຍເຈົ້າມະຫານາມະສາກະຍະ.....	໒໖໒
໔. ນິຄັນຖະສູດ	໒໖໓
ວ່າດ້ວຍນິຄົມນາຕະບຸດ.....	໒໖໓
໕. ນິເວສະກະສູດ.....	໒໖໔
ວ່າດ້ວຍການຊັກຊວນໃຫ້ຕັ້ງໝັ້ນໃນຖານະ	໒໖໔
໖. ປະຖົມພະວະສູດ.....	໒໖໗

ວ່າດ້ວຍເຫດເກີດແຫ່ງພົບສູດທີ ໑	໒໖໗
໗. ທຸຕິຍະພະວະສູດ	໒໖໘
ວ່າດ້ວຍເຫດເກີດແຫ່ງພົບ ສູດ ທີ ໒	໒໖໘
໘. ສີລັບພະຕະສູດ	໒໖໙
ວ່າດ້ວຍຜົນແຫ່ງສິນແລະຂໍ້ວັດປະຕິບັດ	໒໖໙
໙. ຄັນທະຊາຕະສູດ.....	໒໗໐
ວ່າດ້ວຍກິນຫອມ	໒໗໐
໑໐. ຈຸນນິກາສູດ	໒໗໑
ວ່າດ້ວຍໂລກກະທາດຂະໜາດນ້ອຍ.....	໒໗໑
໔. ສະມະນະວັກ	໒໗໔
ໝວດວ່າດ້ວຍສະມະນະ	໒໗໔
໑. ສະມະນະສູດ	໒໗໔
ວ່າດ້ວຍກິດຂອງສະມະນະ	໒໗໔
໒. ຄັດທະຣະພະສູດ	໒໗໕
ວ່າດ້ວຍພິກຂຸທີ່ບໍ່ມີໄຕຣສິກຂາປຽບຄືລາໃນຝູງງົວ.....	໒໗໕
໓. ເຂດຕະສູດ	໒໗໕
ວ່າດ້ວຍກິດເບື້ອງຕົ້ນທີ່ຄວນເຮັດໃນນາ	໒໗໕
໔. ວັດຊີປຸຕະສູດ	໒໗໖
ວ່າດ້ວຍພິກຂຸວັດຊີປຸຕ	໒໗໖
໕. ເສຂະສູດ	໒໗໗
ວ່າດ້ວຍເສຂະບຸກຄົນ	໒໗໗
໖. ປະຖົມສິກຂາສູດ.....	໒໗໘
ວ່າດ້ວຍໄຕຣສິກຂາສູດທີ ໑.....	໒໗໘
໗. ທຸຕິຍະສິກຂາສູດ	໒໘໐
ວ່າດ້ວຍໄຕຣສິກຂາ ສູດ ທີ ໒	໒໘໐
໘. ຕະຕິຍະສິກຂາສູດ	໒໘໑
ວ່າດ້ວຍການພໍ້ເພັງໄຕຣສິກຂາ ສູດທີ ໓.....	໒໘໑
໙. ປະຖົມສິກຂັດຕະຍະສູດ	໒໘໓
ວ່າດ້ວຍໄຕຣສິກຂາສູດທີ ໑.....	໒໘໓
໑໐. ທຸຕິຍະສິກຂັດຕະຍະສູດ	໒໘໓
ວ່າດ້ວຍໄຕຣສິກຂາ ສູດ ທີ ໒	໒໘໓

໑໑. ປັງກະທາສູດ	໒໘໕
ວ່າດ້ວຍເຂດປັງກະທາ.....	໒໘໕
ລວມພຣະສູດທີ່ມີໃນວັກນີ້ຄື	໒໘໘
໔. ໂລນະຜະລະວັກ.....	໒໘໘
ໝວດວ່າດ້ວຍກ້ອນເກືອ	໒໘໘
໑. ອັດຈາຍິກະສູດ	໒໘໘
ວ່າດ້ວຍກິດຮີບຮ້ອນຂອງຊາວນາແລະຂອງພິກຂຸ.....	໒໘໘
໒. ປະວິເວກະສູດ.....	໒໘໙
ວ່າດ້ວຍຄວາມສະຫງົດຈາກກິເລດ.....	໒໘໙
໓. ສະຣະທະສູດ	໒໙໑
ວ່າດ້ວຍທຳຈັກຊຸກັບທ້ອງຟ້າໃນສາຣະທະການ.....	໒໙໑
໔. ປະຣິສາສູດ.....	໒໙໒
ວ່າດ້ວຍບໍລິສັດ	໒໙໒
໕. ປະຖົມອາຊານິຍະສູດ	໒໙໓
ວ່າດ້ວຍອົງປະກອບຂອງມ້າອາຊາໄນສູດທີ ໑	໒໙໓
໖. ທຸຕິຍະອາຊານິຍະສູດ	໒໙໔
ວ່າດ້ວຍອົງປະກອບຂອງມ້າອາຊາໄນສູດທີ ໒.....	໒໙໔
໗. ຕະຕິຍະອາຊານິຍະສູດ	໒໙໖
ວ່າດ້ວຍອົງປະກອບຂອງມ້າອາຊາໄນສູດທີ ໓	໒໙໖
໘. ໂປຕະຖະກະສູດ.....	໒໙໗
ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນທີ່ປຸງບຸກຄົນເປືອກໄມ້.....	໒໙໗
໙. ໂລນະຜະລະສູດ.....	໒໙໙
ວ່າດ້ວຍຜົນກຳກັບກ້ອນເກືອ	໒໙໙
໑໐. ປັງສຸໂທວະກະສູດ.....	໓໐໔
ວ່າດ້ວຍຄົນລ້າງຝຸ່ນລ້າງຄຳ	໓໐໔
໑໑. ນິມິດຕະສູດ	໓໐໗
ວ່າດ້ວຍນິມິດ.....	໓໐໗
໓. ຕະຕິຍະປັນນາດ.....	໓໐໙
໑. ສຳໂພທະວັກ.....	໓໐໙
ໝວດວ່າດ້ວຍການຕັດສະຮູ້	໓໐໙
໑. ບຸບເພວະສຳໂພທະສູດ.....	໓໐໙

ວ່າດ້ວຍຄວາມດຳລົງກ່ອນຕັດສະຮູ້.....	໓໐໙
໒. ປະຖົມອັດສາທະສູດ	໓໑໐
ວ່າດ້ວຍຄຸນຂອງໂລກສູດທີ ໑	໓໑໐
໓. ທຸຕິຍະອັດສາທະສູດ	໓໑໐
ວ່າດ້ວຍຄຸນຂອງໂລກ ສູດ ທີ ໒.....	໓໑໐
໔. ສະມະນະພາມມະນະສູດ	໓໑໑
ວ່າດ້ວຍຜູ້ຄວນຍ້ອງຍໍວ່າເປັນສະມະນະແລະພາມ.....	໓໑໑
໕. ຣຸນນະສູດ	໓໑໒
ວ່າດ້ວຍການຂັບຮ້ອງຄືການຮ້ອງໄທ້ໃນອະນິຍະວິໄນ	໓໑໒
໖. ອະຕິດຕິສູດ.....	໓໑໒
ວ່າດ້ວຍສິ່ງທີ່ເສບບໍ່ຮູ້ຈັກອີ່ມ.....	໓໑໒
໗. ອະຣັກຂິຕະສູດ.....	໓໑໓
ວ່າດ້ວຍຜູ້ບໍ່ຖືຮັກສາຈິດ.....	໓໑໓
໘. ພະຍາປັນນະສູດ.....	໓໑໔
ວ່າດ້ວຍຈິດເຖິງຄວາມຜິດປົກກະຕິ	໓໑໔
໙. ປະຖົມນິທານະສູດ	໓໑໔
ວ່າດ້ວຍເຫດໃຫ້ເກີດກຳສູດທີ ໑	໓໑໔
໑໐. ທຸຕິຍະນິທານະສູດ	໓໑໖
ວ່າດ້ວຍເຫດໃຫ້ເກີດກຳສູດທີ ໒.....	໓໑໖
໒. ອາປາຍິກະວັກ	໓໑໘
ໝວດວ່າດ້ວຍບຸກຄົນຜູ້ຕ້ອງໄປສູ່ອະບາຍພູມ	໓໑໘
໑. ອາປາຍິກະສູດ	໓໑໘
ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນຜູ້ຕ້ອງໄປສູ່ອະບາຍພູມ.....	໓໑໘
໒. ທຸນລະພະສູດ.....	໓໑໘
ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນຫາໄດ້ຍາກ.....	໓໑໘
໓. ອັບປະເມີຍະສູດ	໓໑໙
ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນທີ່ປະມານບໍ່ໄດ້.....	໓໑໙
໔. ອາເນນຊະສູດ	໓໒໐
ວ່າດ້ວຍທຳອັນບໍ່ຫວັ່ນໄຫວ	໓໒໐
໕. ວິປັດຕິສຳປະທາສູດ	໓໒໑
ວ່າດ້ວຍວິປັດ ແລະສຳປະທາ.....	໓໒໑

ຝ. ອະປັນນະກະສູດ	໓໒໓
ວ່າດ້ວຍຂໍ້ປະຕິບັດບໍ່ຜິດ	໓໒໓
ກ. ກຳມັນຕະສູດ	໓໒໔
ວ່າດ້ວຍຄວາມວິປັດແຫ່ງການງານ	໓໒໔
ກຸ. ປະຖົມໂສເຈີຍຍະສູດ	໓໒໗
ວ່າດ້ວຍຄວາມສະອາດສູດ ທີ ໑	໓໒໗
ຄ. ທຸຕິຍະໂສເຈີຍຍະສູດ	໓໒໘
ວ່າດ້ວຍຄວາມສະອາດສູດທີ ໒	໓໒໘
໑໐. ໂມເນີຍຍະສູດ	໓໒໙
ວ່າດ້ວຍຄວາມເປັນມຸນີ	໓໒໙
໓. ກຸສິນາຣະວັກ	໓໓໑
ໝວດວ່າດ້ວຍນະຄອນກຸສິນາຣາ	໓໓໑
໑. ກຸສິນາຣະສູດ	໓໓໑
ວ່າດ້ວຍພຣະທຳມະເທດສະໜາທີ່ນະຄອນກຸສິນາຣາ	໓໓໑
໒. ພັນທະນະສູດ	໓໓໒
ວ່າດ້ວຍເທດແຫ່ງຄວາມໝາງໃຈ	໓໓໒
໓. ໂຄຕະມະກະເຈຕິຍະສູດ	໓໓໔
ວ່າດ້ວຍພຣະທຳມະເທດສະໜາທີ່ໂຄຕະມະກະເຈຕິ	໓໓໔
໔. ພະຣັນຖຸກາລາມະສູດ	໓໓໔
ວ່າດ້ວຍພະຣັນຖຸດາບົດກາລາມະໂຄດ	໓໓໔
໕. ຫັດຖະກະສູດ	໓໓໗
ວ່າດ້ວຍຫັດຖະກະເທບພະບຸດ	໓໓໗
ຝ. ກະຕະວິຍະສູດ	໓໓໘
ວ່າດ້ວຍຄວາມມັກໃຫຍ່	໓໓໘
ກ. ປະຖົມອະນຸຣຸດທະສູດ	໓໓໙
ວ່າດ້ວຍພຣະອະນຸຣຸດທະສູດທີ ໑	໓໓໙
ກຸ. ທຸຕິຍະອະນຸຣຸດທະສູດ	໓໔໐
ວ່າດ້ວຍພຣະອະນຸຣຸດທະ ສູດ ທີ ໒	໓໔໐
ຄ. ປະຕິດສັນນະສູດ	໓໔໑
ວ່າດ້ວຍສິ່ງທີ່ອັດໄວ້ດີ ເປີດບໍ່ດີ	໓໔໑
໑໐. ເລຂະສູດ	໓໔໒

ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນກັບຮອຍຂີດ	໓໔໒
໔. ໂຍທາຊີວະວັກ	໓໔໓
ໝວດວ່າດ້ວຍນັກຮີບອາຊີບ	໓໔໓
໑. ໂຍທາຊີວະສູດ	໓໔໓
ວ່າດ້ວຍອົງປະກອບຂອງນັກຮີບ	໓໔໓
໒. ປະຣິສາສູດ	໓໔໔
ວ່າດ້ວຍບໍລິສັດ	໓໔໔
໓. ມິດຕະສູດ	໓໔໖
ວ່າດ້ວຍອົງປະກອບຂອງມິດແທ້	໓໔໖
໔. ອຸປາທາສູດ	໓໔໖
ວ່າດ້ວຍຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງພຣະຕະຖາຄົດ	໓໔໖
໕. ເກສະກຳພົນສູດ	໓໔໗
ວ່າດ້ວຍວາທະຂອງມັກຂະລິປຽບຄືຜ້າກຳພົນທໍດ້ວຍຜົມຄົນ	໓໔໗
໖. ສຳປະທາສູດ	໓໔໗
ວ່າດ້ວຍສຳປະທາ	໓໔໗
໗. ວຸດທິສູດ	໓໔໘
ວ່າດ້ວຍວຸດທິ	໓໔໘
໘. ອັດສະຂະລຸງກະສູດ	໓໔໘
ວ່າດ້ວຍມ້າກະຈອກແລະຄົນກະຈອກ	໓໔໘
໙. ອັດສະສະທັດສະສູດ	໓໕໐
ວ່າດ້ວຍມ້າດີແລະຄົນດີ	໓໕໐
໑໐. ອັດສາຊານິຍະສູດ	໓໕໒
ວ່າດ້ວຍມ້າອາຊາໄນແລະບຸຣຸດອາຊາໄນ	໓໕໒
໑໑. ປະຖົມໂມຣະນິວາປະສູດ	໓໕໓
ວ່າດ້ວຍອາຮາມປະຣິພາຊົກຊີໂມຣະນິວາປະສູດທີ ໑	໓໕໓
໑໒. ທຸຕິຍະໂມຣະນິວາປະສູດ	໓໕໔
ວ່າດ້ວຍອາຮາມປະຣິພາຊົກຊີໂມຣະນິວາປະສູດທີ ໒	໓໕໔
໑໓. ຕະຕິຍະໂມຣະນິວາປະສູດ	໓໕໕
ວ່າດ້ວຍອາຮາມປະຣິພາຊົກຊີໂມຣະນິວາປະສູດທີ ໓	໓໕໕
໕. ມັງຄະລະວັກ	໓໕໖
ໝວດວ່າດ້ວຍມຸງຄຸນ	໓໕໖

໑. ອະກຸສິນລະສູດ.....	໓໔໖
ວ່າດ້ວຍອະກຸສິນກຳເປັນເຫດໃຫ້ຕົກນະຣົກ.....	໓໔໖
໒. ສາວັດຊະສູດ	໓໔໗
ວ່າດ້ວຍກຳທີ່ມີໂທດເປັນເຫດໃຫ້ຕົກນະຣົກ	໓໔໗
໓. ວິສະມະສູດ	໓໔໗
ວ່າດ້ວຍກຳທີ່ບໍ່ສະໝໍ່າສະເໝີເປັນເຫດໃຫ້ຕົກນະຣົກ.....	໓໔໗
໔. ອະສຸຈິສູດ	໓໔໘
ວ່າດ້ວຍກຳທີ່ບໍ່ສະອາດເປັນເຫດໃຫ້ຕົກນະຣົກ	໓໔໘
໕. ປະຖົມຂະຕະສູດ.....	໓໔໘
ວ່າດ້ວຍເຫດໃຫ້ຕົກຖືກທຳລາຍສູດທີ ໑.....	໓໔໘
໖. ທຸຕິຍະຂະຕະສູດ	໓໔໙
ວ່າດ້ວຍເຫດໃຫ້ຕົກຖືກທຳລາຍ ສູດ ທີ ໒	໓໔໙
໗. ຕະຕິຍະຂະຕະສູດ	໓໕໐
ວ່າດ້ວຍເຫດໃຫ້ຕົກຖືກທຳລາຍ ສູດທີ ໓.....	໓໕໐
໘. ຈະຕຸດຖະຂະຕະສູດ	໓໕໐
ວ່າດ້ວຍເຫດໃຫ້ຕົກຖືກທຳລາຍສູດທີ ໔.....	໓໕໐
໙. ວັນທະນາສູດ	໓໕໑
ວ່າດ້ວຍການໄຫວ້.....	໓໕໑
໑໐. ປຸບພັນທະສູດ	໓໕໑
ວ່າດ້ວຍເວລາເຊົ້າເປັນເລີກດີເປັນຕົ້ນ	໓໕໑
໖. ອະເຈລະກະວັກ.....	໓໕໓
ໝວດວ່າດ້ວຍຄົນເປືອຍ	໓໕໓
ວ່າດ້ວຍປະຕິປະທາ ໓ ຢ່າງ.....	໓໕໓
໗. ກຳມະປະຖະເປີຍຍາລະ	໓໕໗
ວ່າດ້ວຍທຳ ໓ ປະການມີຫຼາຍໄນ	໓໕໗
໘. ຣາຄະເປີຍຍາລະ	໓໗໑

ພຣະໄຕຣປິດົກ

ເຫຼັ້ມທີ ໒໐

ພຣະສູດຕັນຕະປິດົກ

ເຫຼັ້ມທີ ໑໒

ອັງຄຸດຕະຣະນິກາຍ ເອກກະນິບາດ

ຂໍນອບນ້ອມແດ່ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກ ອະຣະຫັນຕະ ສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າ ພຣະອົງນັ້ນ

໑. ຮູປາທິວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍຮູປເປັນຕົ້ນທີ່ຄອບງຳຈິດບຸຣຸດແລະສະຕິ

[໑] ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ຟັງມາແນວນີ້

ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ພຣະເຊຕະວັນ ອາຮາມຂອງອະນາຖະບິນດີ ກະເສດຖີ ເຂດນະຄອນສາວັດຖີ ໃນບ່ອນນັ້ນແລ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ຮັບສັ່ງຮຽກພິກຂຸ ທັງຫຼາຍມາຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ທູນຮັບສະໜອງພຣະດຳຣັດແລ້ວ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຕັດເລື່ອງນີ້ ວ່າ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາບໍ່ເຫັນຮູປອື່ນ ແມ່ນວ່າແນວໜຶ່ງ ທີ່ຈະຄອບງຳຈິດຂອງບຸຣຸດຢູ່ໄດ້ຄື ຮູປຂອງສະຕິນີ້ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຮູປຂອງສະຕິຍ່ອມຄອບງຳຈິດຂອງບຸຣຸດຢູ່ໄດ້ (໑)

[໒] ເຮົາບໍ່ເຫັນສຽງອື່ນ ແມ່ນວ່າແນວໜຶ່ງ ທີ່ຈະຄອບງຳຈິດຂອງບຸຣຸດຢູ່ໄດ້ ຄື ສຽງຂອງສະຕິນີ້ ສຽງຂອງສະຕິ ຍ່ອມຄອບງຳຈິດຂອງບຸຣຸດຢູ່ໄດ້ (໒)

[໓] ເຮົາບໍ່ເຫັນກິ່ນອື່ນ ແມ່ນວ່າແນວໜຶ່ງ ທີ່ຈະຄອບງຳຈິດຂອງບຸຣຸດຢູ່ໄດ້ ຄື ກິ່ນຂອງສະຕິນີ້ ກິ່ນຂອງສະຕິ ຍ່ອມຄອບງຳຈິດຂອງບຸຣຸດຢູ່ໄດ້ (໓)

[໔] ເຮົາບໍ່ເຫັນຣົດອື່ນ ແມ່ນວ່າແນວໜຶ່ງ ທີ່ຈະຄອບງຳຈິດຂອງບຸຣຸດຢູ່ໄດ້ ຄື ຣົດຂອງສະຕິນີ ຣົດຂອງສະຕິຍ່ອມຄອບງຳຈິດຂອງບຸຣຸດຢູ່ໄດ້ (໔)

[໕] ເຮົາບໍ່ເຫັນໂຜດຖັບພະ (ການສຳຜັດທາງກາຍ) ອື່ນ ແມ່ນວ່າແນວໜຶ່ງ ທີ່ຈະຄອບງຳຈິດຂອງບຸຣຸດຢູ່ໄດ້ ຄື ໂຜດຖັບພະຂອງສະຕິນີ ໂຜດຖັບພະຂອງສະຕິ ຍ່ອມຄອບງຳຈິດຂອງບຸຣຸດຢູ່ໄດ້ (໕)

[໖] ເຮົາບໍ່ເຫັນຮູບອື່ນ ແມ່ນວ່າແນວໜຶ່ງ ທີ່ຈະຄອບງຳຈິດຂອງສະຕິຢູ່ໄດ້ ຄື ຮູບຂອງບຸຣຸດນີ້ ຮູບຂອງບຸຣຸດ ຍ່ອມຄອບງຳຈິດຂອງສະຕິຢູ່ໄດ້ (໖)

[໗] ເຮົາບໍ່ເຫັນສຽງອື່ນ ແມ່ນວ່າແນວໜຶ່ງ ທີ່ຈະຄອບງຳຈິດຂອງສະຕິຢູ່ໄດ້ ຄື ສຽງບຸຣຸດນີ້ ສຽງຂອງບຸຣຸດຍ່ອມຄອບງຳຈິດຂອງສະຕິຢູ່ໄດ້ (໗)

[໘] ເຮົາບໍ່ເຫັນກິ່ນອື່ນ ແມ່ນວ່າແນວໜຶ່ງ ທີ່ຈະຄອບງຳຈິດຂອງສະຕິຢູ່ໄດ້ ຄື ກິ່ນຂອງບຸຣຸດນີ້ ກິ່ນຂອງບຸຣຸດ ຍ່ອມຄອບງຳຈິດຂອງສະຕິຢູ່ໄດ້ (໘)

[໙] ເຮົາບໍ່ເຫັນຣົດອື່ນ ແມ່ນວ່າແນວໜຶ່ງ ທີ່ຈະຄອບງຳຈິດຂອງສະຕິຢູ່ໄດ້ ຄື ຣົດຂອງບຸຣຸດນີ້ ຣົດຂອງບຸຣຸດ ຍ່ອມຄອບງຳຈິດຂອງສະຕິຢູ່ໄດ້ (໙)

[໑໐] ເຮົາບໍ່ເຫັນໂຜດຖັບພະອື່ນ ແມ່ນວ່າແນວໜຶ່ງ ທີ່ຈະຄອບງຳຈິດຂອງສະຕິຢູ່ໄດ້ຄື ໂຜດຖັບພະຂອງບຸຣຸດນີ້ ໂຜດຖັບພະຂອງບຸຣຸດ ຍ່ອມຄອບງຳຈິດຂອງສະຕິຢູ່ໄດ້ (໑໐)

ຮູປາທິວັກທິ ໑ ຈົບ

໒. ນິວະຣະນະປະທານະວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍທຳເປັນເຫດລະນິວອນ

[໑໑] ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດ ວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ກາມສັນທະ (ຄວາມພໍໃຈໃນກາມ) ທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍເປັນໄປເພື່ອຄວາມຈະເລີນໄພບູນຍິ່ງຂຶ້ນ ຄື ສຸພະນິມິດນີ້ ເມື່ອມະນະສິການສຸພະນິມິດໂດຍບໍ່ແຍບຄາຍ ກາມສັນທະທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍເກີດຂຶ້ນ ແລະ ທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ກໍເປັນໄປເພື່ອຄວາມຈະເລີນໄພບູນຍິ່ງຂຶ້ນ (໑)

[໑໒] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອິນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງ ທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ພະຍາບາດ (ຄວາມຄິດຮ້າຍ) ທີ່ ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍເປັນໄປ ເພື່ອຄວາມຈະເລີນໄພບູນຍິ່ງຂຶ້ນຄື ປະຕິ ຄະນິມິດ ນີ້ ເມື່ອມະນະສິການປະຕິຄະນິມິດໂດຍບໍ່ແຍບຄາຍ ພະຍາບາດທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍເກີດ ຂຶ້ນ ແລະທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍເປັນໄປເພື່ອຄວາມຈະເລີນໄພບູນຍິ່ງຂຶ້ນ (໒)

[໑໓] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອິນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງ ທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ຖິນະມິດທະ (ຄວາມຫົດຫູ່ແລະ ງ່ວມເຫງົາ) ທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍເປັນໄປເພື່ອຄວາມຈະເລີນໄພບູນຍິ່ງ ຂຶ້ນຄືຄວາມບໍ່ຍິນດີ ຄວາມຂີ້ຄ້ານ ຄວາມເມື່ອຍຂົບຂອງຮ່າງກາຍ ຄວາມເມົາ ອາຫານ ແລະ ຄວາມທີ່ຈິດຫົດຫູ່ນີ້ເມື່ອມີຈິດຫົດຫູ່ ຖິນະມິດທະທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍເກີດຂຶ້ນ ແລະ ທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍ ເປັນໄປເພື່ອຄວາມຈະເລີນໄພບູນຍິ່ງຂຶ້ນ (໓)

[໑໔] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອິນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງ ທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ອຸດທັດຈະກຸກກຸດຈະ (ຄວາມຟຸ້ງ ຊ່ານແລະຮ້ອນໃຈ) ທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍເປັນໄປເພື່ອຄວາມຈະເລີນໄພ ບູນຍິ່ງຂຶ້ນ ຄື ຄວາມບໍ່ສະງົບແຫ່ງຈິດນີ້ ເມື່ອມີຈິດບໍ່ສະງົບ ອຸດທັດຈະກຸກກຸດຈະທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ກໍເກີດຂຶ້ນ ແລະທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ກໍເປັນໄປເພື່ອຄວາມຈະເລີນໄພບູນຍິ່ງຂຶ້ນ (໔)

[໑໕] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອິນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງ ທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ວິຈິກິດສາ (ຄວາມລັງເລສົງໄສ) ທີ່ ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍເປັນໄປ ເພື່ອຄວາມຈະເລີນໄພບູນຍິ່ງຂຶ້ນ ຄື ອະ ໂຍນິໂສມະນະສິການ (ການມະນະສິການໂດຍບໍ່ແຍບຄາຍ) ນີ້ເມື່ອມະນະສິການໂດຍບໍ່ ແຍບຄາຍ ວິຈິກິດສາທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍເກີດຂຶ້ນ ແລະທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ກໍເປັນໄປເພື່ອຄວາມ ຈະເລີນໄພບູນຍິ່ງຂຶ້ນ (໕)

[໑໖] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອິນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ກາມສັນທະທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍບໍ່ເກີດ ຂຶ້ນ ຫຼື ທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍລະໄດ້ຄືອະສຸພະນິມິດ ນີ້ເມື່ອມະນະສິການອະສຸພະນິມິດໂດຍແຍບ ຄາຍ ກາມສັນທະທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ແລະທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍລະໄດ້ (໖)

[໑໗] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອິນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງ ທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ພະຍາບາດທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍ ບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍລະໄດ້ ຄື ເມດຕາເຈໂຕວິມຸດຕິນີ້ ເມື່ອມະນະສິການເມດຕາເຈ ໂຕວິມຸດຕິ ໂດຍແຍບຄາຍ ພະຍາບາດທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ແລະທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍລະໄດ້ (໗)

[໑໘] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອິນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງ ທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ຖິນະມິດທະທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍ ບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍລະໄດ້ ຄື ຄວາມລິເລີ່ມ ຄວາມພາກພຽນ ຄວາມບາກບັນນີ້ເມື່ອ ຜາຣົບຄວາມພຽນແລ້ວ ຖິນະມິດທະທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ແລະທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍລະໄດ້ (໘)

[໑໙] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ອຸດທັດຈະກຸກກຸດຈະທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ກໍບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ກໍລະໄດ້ຄືຄວາມສະງົບແຫ່ງຈິດນີ້ ເມື່ອມີຈິດສະງົບແລ້ວ ອຸດທັດຈະກຸກກຸດຈະທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ແລະທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍລະໄດ້ (໙)

[໒໐] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ວິຈິກິດສາທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ກໍບໍ່ເກີດຂຶ້ນຫຼືທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ກໍລະໄດ້ຄືໂຍນິໂສມະນະສິການ (ການມະນະສິການໂດຍແຍບຄາຍ) ນີ້ ເມື່ອມະນະສິການໂດຍແຍບຄາຍ ວິຈິກິດສາທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ແລະທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍລະໄດ້ (໑໐)

ນິວະຣະນະປະຫານະວັກທີ ໒ ຈົບ

໓. ອະກຳມະນິຍະວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍຈິດທີ່ບໍ່ຄວນແກ່ການໃຊ້ງານ

[໒໑] ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ບໍ່ໄດ້ຈະເລີນແລ້ວ ຍ່ອມບໍ່ຄວນແກ່ການໃຊ້ງານ ຄື ຈິດນີ້ຈິດທີ່ບໍ່ໄດ້ຈະເລີນແລ້ວຍ່ອມບໍ່ຄວນແກ່ການໃຊ້ງານ (໑)

[໒໒] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ບໍ່ໄດ້ຈະເລີນແລ້ວ ຍ່ອມຄວນແກ່ການໃຊ້ງານຄື ຈິດນີ້ຈິດທີ່ບໍ່ໄດ້ຈະເລີນແລ້ວ ຍ່ອມຄວນແກ່ການໃຊ້ງານ (໒)

[໒໓] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ບໍ່ໄດ້ຈະເລີນແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອບໍ່ແມ່ນປະໂຫຍດຫຼາຍຄືຈິດນີ້ ຈິດທີ່ບໍ່ໄດ້ຈະເລີນແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອບໍ່ແມ່ນປະໂຫຍດຫຼາຍ (໓)

[໒໔] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ບໍ່ໄດ້ຈະເລີນແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອປະໂຫຍດຫຼາຍຄືຈິດນີ້ ຈິດທີ່ບໍ່ໄດ້ຈະເລີນແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອປະໂຫຍດຫຼາຍ (໔)

[໒໕] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ບໍ່ໄດ້ຈະເລີນ ບໍ່ຜາກົດແຈ້ງແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອບໍ່ແມ່ນປະໂຫຍດຫຼາຍຄືຈິດນີ້ ຈິດທີ່ບໍ່ໄດ້ຈະເລີນ ບໍ່ຜາກົດແຈ້ງແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອບໍ່ແມ່ນປະໂຫຍດຫຼາຍ (໕)

[໒໖] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ບໍ່ໄດ້ຈະເລີນຜາກົດຊັດແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອປະໂຫຍດຫຼາຍຄືຈິດນີ້ ຈິດທີ່ບໍ່ໄດ້ຈະເລີນຜາກົດຊັດແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອປະໂຫຍດຫຼາຍ (໖)

[໒໗] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ບໍ່ໄດ້ຈະເລີນບໍ່ເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອບໍ່ແມ່ນປະໂຫຍດຫຼາຍຄືຈິດນີ້ ຈິດທີ່ບໍ່ໄດ້ຈະເລີນບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອບໍ່ແມ່ນປະໂຫຍດຫຼາຍ (໗)

[໒໘] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ບໍ່ໄດ້ຈະເລີນເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອປະໂຫຍດຫຼາຍຄືຈິດນີ້ ຈິດທີ່ບໍ່ໄດ້ຈະເລີນເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອປະໂຫຍດຫຼາຍ (໘)

[໒໙] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ບໍ່ໄດ້ຈະເລີນ ບໍ່ເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ຍ່ອມນຳທຸກມາໃຫ້ຄືຈິດນີ້ ຈິດທີ່ບໍ່ໄດ້ຈະເລີນບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ຍ່ອມນຳທຸກມາໃຫ້ (໙)

[໓໐] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ບໍ່ໄດ້ຈະເລີນເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ຍ່ອມນຳສຸກມາໃຫ້ຄືຈິດນີ້ ຈິດທີ່ບໍ່ໄດ້ຈະເລີນເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ຍ່ອມນຳສຸກມາໃຫ້ (໑໐)

ອະກຳມະນິຍະວັກທີ ໓ ຈົບ

໔. ອະທິນຕະວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍຈິດທີ່ບໍ່ໄດ້ເຝິກ

[໓໑] ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ບໍ່ໄດ້ເຝິກແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອບໍ່ແມ່ນປະໂຫຍດຫຼາຍຄືຈິດນີ້ ຈິດທີ່ບໍ່ໄດ້ເຝິກແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອບໍ່ແມ່ນປະໂຫຍດຫຼາຍ (໑)

[໓໒] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ບໍ່ໄດ້ເຝິກແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອປະໂຫຍດຫຼາຍຄືຈິດນີ້ຈິດທີ່ບໍ່ໄດ້ເຝິກແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອປະໂຫຍດຫຼາຍ (໒)

[໓໓] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ບໍ່ໄດ້ຄຸ້ມຄອງແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອບໍ່ແມ່ນປະໂຫຍດຫຼາຍຄືຈິດນີ້ ຈິດທີ່ບໍ່ໄດ້ຄຸ້ມຄອງແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອບໍ່ແມ່ນປະໂຫຍດຫຼາຍ (໓)

[໓໔] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ບໍ່ໄດ້ຄຸ້ມຄອງແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອປະໂຫຍດຫຼາຍຄືຈິດນີ້ ຈິດທີ່ບໍ່ໄດ້ຄຸ້ມຄອງແລ້ວຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອປະໂຫຍດຫຼາຍ (໔)

[໓໕] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືຮັກສາແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອບໍ່ແມ່ນປະໂຫຍດຫຼາຍຄືຈິດນີ້ ຈິດທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືຮັກສາແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອບໍ່ແມ່ນປະໂຫຍດຫຼາຍ (໕)

[໓໖] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ໄດ້ຖືຮັກສາແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອປະໂຫຍດ ຫຼາຍຄືຈິດນີ້ ຈິດທີ່ໄດ້ຖືຮັກສາແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອປະໂຫຍດຫຼາຍ (໖)

[໓໗] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ບໍ່ໄດ້ສັງລວມແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອບໍ່ແມ່ນປະໂຫຍດຫຼາຍຄືຈິດນີ້ ຈິດທີ່ບໍ່ໄດ້ສັງລວມແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອບໍ່ແມ່ນປະໂຫຍດຫຼາຍ (໗)

[໓໘] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ໄດ້ສັງລວມແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອປະໂຫຍດ ຫຼາຍຄືຈິດນີ້ຈິດທີ່ໄດ້ສັງລວມແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອປະໂຫຍດຫຼາຍ (໘)

[໓໙] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ບໍ່ໄດ້ເຝິກ ບໍ່ໄດ້ຄຸ້ມຄອງ ບໍ່ໄດ້ຖືຮັກສາ ບໍ່ໄດ້ສັງລວມແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອບໍ່ແມ່ນປະໂຫຍດຫຼາຍຄືຈິດນີ້ ຈິດທີ່ບໍ່ໄດ້ເຝິກ ບໍ່ໄດ້ຄຸ້ມຄອງ ບໍ່ໄດ້ຖືຮັກສາ ບໍ່ໄດ້ສັງລວມແລ້ວຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອບໍ່ແມ່ນປະໂຫຍດຫຼາຍ (໙)

[໔໐] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ໄດ້ເຝິກ ໄດ້ຄຸ້ມຄອງ ໄດ້ຖືຮັກສາ ໄດ້ສັງລວມ ແລ້ວຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອປະໂຫຍດຫຼາຍຄືຈິດນີ້ຈິດທີ່ໄດ້ເຝິກ ໄດ້ຄຸ້ມຄອງ ໄດ້ຖືຮັກສາ ໄດ້ສັງລວມ ແລ້ວຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອປະໂຫຍດຫຼາຍ (໑໐)

ອະທິບາຍຕະວັກທີ ໔ ຈົບ

໔. ປະນິທິຕະອັດສະວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍຜົນແຫ່ງຈິດທີ່ຕັ້ງໄວ້ຜິດແລະຖືກ

[໔໑] ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ເລີຍ ທີ່ເດືອຍເຂົ້າສາລີ ຫຼືເດືອຍເຂົ້າໜຽວທີ່ບຸກຄົນຕັ້ງໄວ້ບໍ່ກົງ ຈັກບໍ່ປັກມີ ຫຼື ຕີນທີ່ໄປກະທົບເຂົ້າ ຫຼື ເຮັດໃຫ້ເລືອດ ອອກໄດ້ ຂໍ້ນັ້ນຍ້ອນເຫດໃດ ຍ້ອນຕັ້ງເດືອຍເຂົ້າໄວ້ບໍ່ກົງ ແມ່ນສັນໃດ ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ເລີຍທີ່ພິກຂຸ ອົງນັ້ນມີຈິດທີ່ຕັ້ງໄວ້ຜິດຈັກທຳລາຍອະວິດຊາ (ຄວາມບໍ່ຮູ້ແຈ້ງ) ໃຫ້ວິດຊາ (ຄວາມຮູ້ແຈ້ງ) ເກີດ ຂຶ້ນ ເຮັດນິບພານໃຫ້ແຈ້ງ ຂໍ້ນັ້ນຍ້ອນເຫດໃດ ຍ້ອນຕັ້ງຈິດໄວ້ຜິດ ສັນນັ້ນຄືກັນ (໑)

[໔໒] ເປັນໄປໄດ້ທີ່ເດືອຍເຂົ້າສາລີຫຼືເດືອຍເຂົ້າໜຽວທີ່ບຸກຄົນຕັ້ງໄວ້ກົງຈັກປັກມີ ຫຼືຕີນທີ່ ໄປກະທົບເຂົ້າ ຫຼືເຮັດໃຫ້ເລືອດອອກ ຂໍ້ນັ້ນຍ້ອນເຫດໃດ ຍ້ອນຕັ້ງເດືອຍເຂົ້າໄວ້ກົງ ແມ່ນສັນໃດ ເປັນໄປໄດ້ທີ່ພິກຂຸອົງນັ້ນມີຈິດທີ່ຕັ້ງໄວ້ຖືກຈັກທຳລາຍອະວິດຊາ ໃຫ້ວິດຊາເກີດຂຶ້ນ ເຮັດນິບພານ ໃຫ້ແຈ້ງ ຂໍ້ນັ້ນຍ້ອນເຫດໃດ ຍ້ອນຕັ້ງຈິດໄວ້ຖືກ ຄືກັນສັນນັ້ນ (໒)

[໔໓] ເຮົາກຳນົດຈິດ (ຂອງຜູ້ອື່ນ) ດ້ວຍຈິດ (ຂອງຕົນ) ແນວນີ້ ແລ້ວຍ່ອມຮູ້ແຈ້ງບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ ຜູ້ມີຈິດອັນໂຫສະປະທຸດສະຮ້າຍແລ້ວ ຖ້າບຸກຄົນນີ້ຕາຍໃນສະໄໝນີ້ຍ່ອມດຳລົງຢູ່ໃນນະຣົກຄືຖືກນຳໄປຝັງໄວ້ ຂໍ້ນັ້ນ ຍ້ອນເຫດໃດ ຍ້ອນວ່າຈິດຂອງບຸກຄົນນັ້ນ ຖືກໂຫສະປະທຸດສະຮ້າຍ ກໍຍ້ອນເຫດທີ່ຈິດຍັງຄົດປະທຸດສະຮ້າຍ ສັດລາງພວກໃນໂລກນີ້ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວຈຶ່ງໄປເກີດໃນອະບາຍ (ພາວະທີ່ອັນປາສະຈາກຄວາມຈະເລີນ) ທຸກຄະຕິ (ພາວະທີ່ທີ່ຊົ່ວ) ວິນິບາດ (ທີ່ອັນມີແຕ່ຄວາມຮ້ອນຮົນ) ນະຣົກ (໓)

[໔໔] ເຮົາກຳນົດຈິດ (ຂອງຜູ້ອື່ນ)ດ້ວຍຈິດ(ຂອງຕົນ)ແນວນີ້ແລ້ວຍ່ອມຮູ້ແຈ້ງບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ຜູ້ມີຈິດຜ່ອງໃສ ຖ້າບຸກຄົນນີ້ຕາຍໃນສະໄໝນີ້ຍ່ອມດຳລົງຢູ່ໃນສະຫວັນຄືໄດ້ຮັບອັນເຊີນໄປປະດິດສະຖານໄວ້ ຂໍ້ນັ້ນຍ້ອນເຫດໃດ ຍ້ອນວ່າຈິດຂອງເຂົາຜ່ອງໃສ ກໍຍ້ອນເຫດ ທີ່ຈິດຜ່ອງໃສ ສັດລາງພວກໃນໂລກນີ້ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວຈຶ່ງໄປເກີດໃນສຸກຄະຕິໂລກສະຫວັນ (໔)

[໔໕] ແມ່ນ້ຳທີ່ຊຸ່ນມົວ ບໍ່ໃສສະອາດ ເປັນຕົມ ບຸກຄົນຜູ້ມີຕາດີ ຍືນຢູ່ເທິງຝັ່ງ ແນມບໍ່ເຫັນຫອຍໂຂ່ງ ແລະຫອຍກາບແດ່ ກ້ອນຫີນ ແລະກະເບື້ອງຖ້ວຍແດ່ ຝູງປາທີ່ລອຍໄປແລະຢຸດຢູ່ແດ່ ໃນແມ່ນ້ຳນັ້ນ ຂໍ້ນັ້ນຍ້ອນເຫດໃດ ຍ້ອນນ້ຳຊຸ່ນມົວ ແມ່ນສັນໃດ ພິກຂຸອົງນັ້ນ ກໍຄືກັນສັນນັ້ນ ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ເລີຍ ທີ່ຈັກຮູ້ປະໂຫຍດຕົນ ຮູ້ປະໂຫຍດຜູ້ອື່ນ ຮູ້ປະໂຫຍດທັງສອງທີ່ຈັກເຮັດ ໃຫ້ແຈ້ງ ເຊິ່ງຍານທັດສະນະທີ່ປະເສີດອັນສາມາດ ອັນວິເສດຍິ່ງກວ່າທຳຂອງມະນຸດ ດ້ວຍຈິດທີ່ຊຸ່ນມົວ ຂໍ້ນັ້ນຍ້ອນເຫດໃດ ຍ້ອນຈິດຊຸ່ນມົວ (໕)

[໔໖] ແມ່ນ້ຳທີ່ບໍ່ຊຸ່ນມົວ ໃສສະອາດ ບຸກຄົນຜູ້ມີຕາດີຍືນຢູ່ເທິງຝັ່ງ ເພິ່ງແນມເຫັນຫອຍໂຂ່ງແລະຫອຍກາບແດ່ ກ້ອນຫີນແລະກະເບື້ອງຖ້ວຍແດ່ ຝູງປາທີ່ລອຍໄປແລະຢຸດຢູ່ແດ່ ໃນແມ່ນ້ຳນັ້ນ ຂໍ້ນັ້ນຍ້ອນເຫດໃດ ຍ້ອນນ້ຳບໍ່ຊຸ່ນມົວ ແມ່ນສັນໃດ ພິກຂຸອົງນັ້ນ ກໍຄືກັນສັນນັ້ນ ເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈັກຮູ້ປະໂຫຍດຕົນ ຮູ້ປະໂຫຍດຜູ້ອື່ນ ຮູ້ປະໂຫຍດທັງສອງ ຫຼື ຈັກເຮັດໃຫ້ແຈ້ງເຊິ່ງຍານທັດສະນະທີ່ປະເສີດອັນສາມາດອັນວິເສດຍິ່ງກວ່າທຳຂອງມະນຸດ ດ້ວຍຈິດທີ່ບໍ່ຊຸ່ນມົວ ຂໍ້ນັ້ນຍ້ອນເຫດໃດ ຍ້ອນຈິດບໍ່ຊຸ່ນມົວ (໖)

[໔໗] ບັນດິດກ່າວວ່າຕົ້ນຈັນເປັນຕົ້ນໄມ້ທີ່ເລີດກວ່າຕົ້ນໄມ້ທຸກຊະນິດ ຍ້ອນເປັນຂອງອ່ອນແລະໃຊ້ງານໄດ້ດີ ແມ່ນສັນໃດ ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ໄດ້ຈະເລີນເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ເປັນຂອງອ່ອນແລະຄວນແກ່ການໃຊ້ງານຄືຈິດນີ້ຈິດທີ່ໄດ້ຈະເລີນເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວຍ່ອມເປັນຂອງອ່ອນແລະຄວນແກ່ການໃຊ້ງານ (໗)

[໔໘] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ປຸງແປງໄວຄືຈິດນີ້ ຈິດນີ້ປຸງແປງໄດ້ໄວຈົນປຸງບາງບາງກັບອັນໃດບໍ່ໄດ້ງ່າຍ ໆ (໘)

[໔໙] ຈິດນີ້ຜູດຜ່ອງ ແຕ່ຈິດນີ້ເອງເສົ້າໝອງໄດ້ ຍ້ອນອຸປະກິເລດທີ່ເກີດຂຶ້ນພາຍຫຼັງ (໙)

[໕໐] ຈິດນີ້ຜູດຜ່ອງ ແລະຈິດນີ້ເອງ ສາມາດລຸດພົ້ນໄດ້ຈາກອຸປະກິເລດທີ່ເກີດຂຶ້ນພາຍຫຼັງ (໑໐)

ປະນີທິຕະອັດສະວັກທິ ໕ ຈົບ

໖. ອັດສະຣາສັງຄາຕະວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍຜົນແຫ່ງຈິດຊົ່ວລັດນິ້ວມືດຽວ

[໕໑] ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍຈິດນີ້ຜູດຜ່ອງ ແຕ່ຈິດນີ້ເອງເສົ້າໝອງ ຍ້ອນອຸປະກິເລດທີ່ເກີດຂຶ້ນພາຍຫຼັງ ປຸຖຸຊົນຜູ້ບໍ່ໄດ້ສະດັບ ຍ່ອມບໍ່ຮູ້ຈິດນັ້ນຕາມຄວາມເປັນຈິງ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງກ່າວວ່າ “ປຸຖຸຊົນຜູ້ບໍ່ໄດ້ສະດັບຍ່ອມບໍ່ມີການອົບຮົມຈິດ” (໑)

[໕໒] ຈິດນີ້ຜູດຜ່ອງ ແລະຈິດນີ້ເອງ ສາມາດລຸດພົ້ນໄດ້ຈາກອຸປະກິເລດທີ່ເກີດຂຶ້ນມາພາຍ ຫຼັງ ອະຣິຍະສາວົກຜູ້ໄດ້ສະດັບຍ່ອມຮູ້ຈິດນັ້ນຕາມຄວາມເປັນຈິງ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງກ່າວວ່າ “ອະຣິຍະສາວົກຜູ້ໄດ້ສະດັບຍ່ອມມີການອົບຮົມຈິດ” (໒)

[໕໓] ຖ້າພິກຂຸເສບເມດຕາຈິດ ແມ່ນຊົ່ວລັດນິ້ວມືດຽວ ພິກຂຸນີ້ເຮົາຮຽກວ່າ ຢູ່ບໍ່ຫ່າງຈາກ ຊານ ເຮັດຕາມຄໍາສອນຂອງພຣະສາດສະດາ ປະຕິບັດຕາມໂອວາດ ສັນອາຫານປົນທະບາດ ຂອງຊາວບ້ານ ບໍ່ສູນເປົ່າ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເວົ້າເຖິງພິກຂຸຜູ້ເຮັດເມດຕາຈິດນັ້ນໃຫ້ຫຼາຍ (໓)

[໕໔] ຖ້າພິກຂຸຈະເລີນເມດຕາຈິດແມ່ນຊົ່ວລັດນິ້ວມືດຽວ ພິກຂຸນີ້ເຮົາຮຽກວ່າ ຢູ່ບໍ່ຫ່າງ ຈາກຊານ ເຮັດຕາມຄໍາສອນຂອງພຣະສາດສະດາ ປະຕິບັດຕາມໂອວາດ ສັນອາຫານປົນທະບາດ ຂອງຊາວບ້ານບໍ່ສູນເປົ່າ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເວົ້າເຖິງພິກຂຸຜູ້ເຮັດເມດຕາຈິດນັ້ນໃຫ້ຫຼາຍ (໔)

[໕໕] ຖ້າພິກຂຸມະນະສິການເມດຕາຈິດແມ່ນຊົ່ວລັດນິ້ວມືດຽວ ພິກຂຸນີ້ເຮົາຮຽກວ່າ ຢູ່ບໍ່ ຫ່າງຈາກຊານ ເຮັດຕາມຄໍາສອນຂອງພຣະສາດສະດາ ປະຕິບັດຕາມໂອວາດ ສັນອາຫານປົນ ທະບາດຂອງຊາວບ້ານບໍ່ສູນເປົ່າ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເວົ້າເຖິງພິກຂຸຜູ້ເຮັດເມດຕາຈິດນັ້ນໃຫ້ຫຼາຍ (໕)

[໕໖] ອະກຸສົນທຳທັງຫຼາຍທີ່ເປັນສ່ວນອະກຸສົນ ທີ່ເປັນຝ່າຍອະກຸສົນທັງໝົດ ມີໃຈເປັນ ຫົວໜ້າ ໃຈເກີດກ່ອນທຳເຫຼົ່ານັ້ນ ອະກຸສົນທຳທັງຫຼາຍເກີດຂຶ້ນຮ່ວມກັນພາຍຫຼັງ (໖)

[໔໗] ກຸສົນທຳທັງຫຼາຍ ທີ່ເປັນສ່ວນກຸສົນ ທີ່ເປັນຝ່າຍກຸສົນທັງໝົດ ມີໃຈເປັນຫົວໜ້າ ໃຈເກີດກ່ອນທຳເຫຼົ່ານັ້ນ ກຸສົນທຳທັງຫຼາຍເກີດຂຶ້ນຮ່ວມກັນພາຍຫຼັງ (໗)

[໔໘] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ອະກຸສົນທຳທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ເປັນເຫດໃຫ້ກຸສົນທຳທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວເສື່ອມໄປຄືຄວາມຜະໝາດນີ້ ເມື່ອຜະໝາດແລ້ວ ອະກຸສົນທຳທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍເກີດຂຶ້ນ ແລະກຸສົນທຳທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍເສື່ອມໄປ (໘)

[໔໙] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ກຸສົນທຳທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍເກີດຂຶ້ນ ຫຼືເປັນເຫດໃຫ້ອະກຸສົນທຳທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວເສື່ອມໄປຄືຄວາມບໍ່ຜະໝາດນີ້ ເມື່ອບໍ່ຜະໝາດແລ້ວ ກຸສົນທຳທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍເກີດຂຶ້ນ ແລະອະກຸສົນທຳທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍເສື່ອມໄປ (໙)

[໕໐] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ອະກຸສົນທຳທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ເປັນເຫດໃຫ້ກຸສົນທຳທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວເສື່ອມໄປຄືຄວາມຂີ້ຄ້ານນີ້ ເມື່ອຂີ້ຄ້ານອະກຸສົນທຳທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍເກີດຂຶ້ນ ແລະກຸສົນທຳທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍເສື່ອມໄປ (໑໐)

ອັດສະຣາສັງຄາຕະວັກທີ ໖ ຈົບ

໗. ວິຣິຍາຣຳພາທິວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍການຜາຣົບຄວາມພຽນເປັນຕົ້ນ

[໖໑] ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ກຸສົນທຳທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ເປັນເຫດໃຫ້ອະກຸສົນທຳທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວເສື່ອມໄປຄືການຜາຣົບຄວາມພຽນນີ້ ເມື່ອຜາຣົບຄວາມພຽນ ກຸສົນທຳທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍເກີດຂຶ້ນ ແລະອະກຸສົນທຳທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍເສື່ອມໄປ (໑)

[໖໒] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ອະກຸສົນທຳທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ເປັນເຫດໃຫ້ກຸສົນທຳທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວເສື່ອມໄປ ຄື ຄວາມມັກຫຼາຍນີ້ເມື່ອມັກຫຼາຍ ອະກຸສົນທຳທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍເກີດຂຶ້ນ ແລະກຸສົນທຳທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍເສື່ອມໄປ (໒)

[໖໓] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ກຸສົນທຳທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍເກີດຂຶ້ນ ຫຼືເປັນເຫດໃຫ້ອະກຸສົນທຳທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວເສື່ອມໄປ ຄື ຄວາມມັກໜ້ອຍນີ້ເມື່ອມັກໜ້ອຍ ກຸສົນທຳທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍເກີດຂຶ້ນ ແລະອະກຸສົນທຳທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍເສື່ອມໄປ (໓)

[໖໔] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ອະກຸສົນທຳທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ເປັນເຫດໃຫ້ກຸສົນທຳທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວເສື່ອມໄປ ຄື ຄວາມບໍ່ສັນໂດດນີ້ເມື່ອບໍ່ສັນໂດດ ອະກຸສົນທຳທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍເກີດຂຶ້ນ ແລະກຸສົນທຳທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍເສື່ອມໄປ (໔)

[໖໕] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ກຸສົນທຳທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍເກີດຂຶ້ນ ຫຼືເປັນເຫດໃຫ້ອະກຸສົນທຳທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວເສື່ອມໄປ ຄື ຄວາມສັນໂດດນີ້ ເມື່ອສັນໂດດ ກຸສົນທຳທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍເກີດຂຶ້ນ ແລະອະກຸສົນທຳທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍເສື່ອມໄປ (໕)

[໖໖] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ອະກຸສົນທຳທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍເກີດຂຶ້ນ ຫຼືເປັນເຫດໃຫ້ກຸສົນທຳທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວເສື່ອມໄປຄືອະໂຍນິໂສມະນະສິການ (ການມະນະສິການໂດຍບໍ່ແຍບຄາຍ)ນີ້ເມື່ອມະນະສິການໂດຍບໍ່ແຍບຄາຍ ອະກຸສົນທຳທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍເກີດຂຶ້ນ ແລະກຸສົນທຳທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍເສື່ອມໄປ (໖)

[໖໗] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ກຸສົນທຳທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍເກີດຂຶ້ນ ຫຼືເປັນເຫດໃຫ້ອະກຸສົນທຳທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວເສື່ອມໄປ ຄື ໂຍນິໂສມະນະສິການ (ການມະນະສິການໂດຍແຍບຄາຍ) ນີ້ເມື່ອມະນະສິການໂດຍແຍບຄາຍ ກຸສົນທຳທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ກໍເກີດຂຶ້ນ ແລະອະກຸສົນທຳທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍເສື່ອມໄປ (໗)

[໖໘] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ອະກຸສົນທຳທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ເປັນເຫດໃຫ້ກຸສົນທຳທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວເສື່ອມໄປ ຄື ຄວາມບໍ່ມີສຳປະຊັນຍະ (ຄວາມຮູ້ແຈ້ງ) ນີ້ເມື່ອບໍ່ມີສຳປະຊັນຍະ ອະກຸສົນທຳທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍເກີດຂຶ້ນ ແລະກຸສົນທຳທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍເສື່ອມໄປ (໘)

[໖໙] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ກຸສົນທຳທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍເກີດຂຶ້ນ ຫຼືເປັນເຫດໃຫ້ອະກຸສົນທຳທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວເສື່ອມໄປ ຄື ຄວາມມີສຳປະຊັນຍະນີ້ ເມື່ອມີສຳປະຊັນຍະ ກຸສົນທຳທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍເກີດຂຶ້ນ ແລະອະກຸສົນທຳທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍເສື່ອມໄປ (໙)

[໗໐] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ອະກຸສົນທຳທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍ ເກີດຂຶ້ນ ຫຼືເປັນເຫດໃຫ້ກຸສົນທຳທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວເສື່ອມໄປ ຄື ຄວາມມີປາປະມິດ (ມິດຊົ່ວ) ນີ້ ເມື່ອມີປາປະມິດ ອະກຸສົນທຳທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍເກີດຂຶ້ນ ແລະກຸສົນທຳທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍເສື່ອມໄປ (໑໐)

ວິຣິຍາຣຳພາທິວັກທິ ກຸ ຈົບ

໘. ກັນລະຍານະມິດຕາທິວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍກັນລະຍານະມິດເປັນຕົ້ນ

[໗໑] ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ກຸສົນທຳທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ເປັນເຫດໃຫ້ອະກຸສົນທຳທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວເສື່ອມໄປຄືຄວາມມີກັນລະຍານະມິດ (ມິດຕິ) ນີ້ ເມື່ອມີກັນລະຍານະມິດ ກຸສົນທຳທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍເກີດຂຶ້ນ ແລະອະກຸສົນທຳທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍເສື່ອມໄປ (໑)

[໗໒] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ອະກຸສົນທຳທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ເປັນເຫດໃຫ້ກຸສົນທຳທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວເສື່ອມໄປ ຄື ການປະກອບອະກຸສົນທຳສະເໝີ ໆ ແລະການບໍ່ປະກອບກຸສົນທຳສະເໝີ ໆ ນີ້ ຍ້ອນການປະກອບອະກຸສົນທຳສະເໝີ ໆ ແລະການບໍ່ປະກອບກຸສົນທຳສະເໝີ ໆ ອະກຸສົນທຳທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍເກີດຂຶ້ນ ແລະກຸສົນທຳທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍເສື່ອມໄປ (໒)

[໗໓] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ກຸສົນທຳທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍເກີດຂຶ້ນ ຫຼືເປັນເຫດໃຫ້ອະກຸສົນທຳທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວເສື່ອມໄປ ຄື ການປະກອບກຸສົນທຳສະເໝີ ໆ ແລະການບໍ່ປະກອບອະກຸສົນທຳສະເໝີ ໆ ນີ້ ຍ້ອນການປະກອບກຸສົນທຳສະເໝີ ໆ ແລະການບໍ່ປະກອບອະກຸສົນທຳສະເໝີ ໆ ກຸສົນທຳທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍເກີດຂຶ້ນ ແລະອະກຸສົນທຳທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍເສື່ອມໄປ (໓)

[໗໔] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ໂພດຊົງ (ທຳທີ່ເປັນອົງແຫ່ງການຕັດສະຮູ້) ທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ເປັນເຫດໃຫ້ໂພດຊົງທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ບໍ່ເຖິງຄວາມຈະເລີນເຕັມທີ່ຄືອະໂຍນິໂສມະນະສິການ (ການມະນະສິການໂດຍບໍ່ແຍບຄາຍ) ນີ້ເມື່ອມະນະສິການໂດຍບໍ່ແຍບຄາຍ ໂພດຊົງທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ແລະທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍບໍ່ເຖິງຄວາມຈະເລີນເຕັມທີ່ (໔)

[໗໕] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ໂພດຊົງທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ກໍເກີດຂຶ້ນ ຫຼືເປັນເຫດໃຫ້ໂພດຊົງທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວເຖິງຄວາມຈະເລີນເຕັມທີ່ ຄື ໂຍນິໂສມະນະສິການ (ການມະນະສິການໂດຍແຍບຄາຍ) ນີ້ ເມື່ອມະນະສິການໂດຍແຍບຄາຍ ໂພດຊົງທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍເກີດຂຶ້ນ ແລະທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍເຖິງຄວາມຈະເລີນເຕັມທີ່ (໕)

[໗໖] ຄວາມເສື່ອມຍາດເປັນເລື່ອງເລັກໜ້ອຍ ແຕ່ຄວາມເສື່ອມປັນຍາຊົ່ວຮ້າຍກວ່າຄວາມເສື່ອມທັງຫຼາຍ (໖)

[໗໗] ຄວາມຈະເລີນດ້ວຍຍາດເປັນເລື່ອງເລັກໜ້ອຍ ແຕ່ຄວາມຈະເລີນດ້ວຍປັນຍາຍອດຍັງມີກວ່າຄວາມຈະເລີນທັງຫຼາຍ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ທ່ານທັງຫຼາຍເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ແນວນີ້ວ່າ “ເຮົາທັງຫຼາຍຈັກຈະເລີນດ້ວຍຄວາມຈະເລີນທາງປັນຍາ” ທ່ານທັງຫຼາຍເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ແນວນີ້ແລ (໗)

[໗໘] ຄວາມເສື່ອມໂພຄະຊັບເປັນເລື່ອງເລັກໜ້ອຍ ແຕ່ຄວາມເສື່ອມປັນຍາຊົ່ວຮ້າຍກວ່າຄວາມເສື່ອມທັງຫຼາຍ (໘)

[໗໙] ຄວາມຈະເລີນດ້ວຍໂພຄະຊັບເປັນເລື່ອງເລັກໜ້ອຍ ແຕ່ຄວາມຈະເລີນດ້ວຍປັນຍາປະເສີດກວ່າຄວາມຈະເລີນທັງຫຼາຍ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ທ່ານທັງຫຼາຍ ເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ແນວນີ້ວ່າ “ເຮົາທັງຫຼາຍ ຈັກຈະເລີນດ້ວຍຄວາມຈະເລີນທາງປັນຍາ” ທ່ານທັງຫຼາຍເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ແນວນີ້ແລ (໙)

[໘໐] ຄວາມເສື່ອມຍົດເປັນເລື່ອງເລັກໜ້ອຍ ແຕ່ຄວາມເສື່ອມປັນຍາຊົ່ວຮ້າຍກວ່າຄວາມເສື່ອມທັງຫຼາຍ (໑໐)

ກັນລະຍານະມິດຕາທິວັກ ທີ ໘ ຈົບ

໙. ປະມາທາທິວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍຄວາມຜະໝາດເປັນຕົ້ນ

[໘໑] ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຄວາມຈະເລີນດ້ວຍຍົດເປັນເລື່ອງເລັກໜ້ອຍ ແຕ່ຄວາມຈະເລີນດ້ວຍປັນຍາປະເສີດກວ່າຄວາມຈະເລີນທັງຫຼາຍ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ທ່ານທັງຫຼາຍ ເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ແນວນີ້ວ່າ “ເຮົາທັງຫຼາຍ ຈັກຈະເລີນດ້ວຍຄວາມຈະເລີນທາງປັນຍາ” ທ່ານທັງຫຼາຍເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ແນວນີ້ແລ (໑)

[໘໒] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອິນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ເປັນໄປເພື່ອບໍ່ແມ່ນປະໂຫຍດຫຼາຍຄືຄວາມຜະໝາດນີ້ຄວາມຜະໝາດຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອບໍ່ແມ່ນປະໂຫຍດຫຼາຍ (໒)

[໘໓] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອິນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ເປັນໄປເພື່ອປະໂຫຍດຫຼາຍຄື ຄວາມບໍ່ຜະໝາດນີ້ຄວາມບໍ່ຜະໝາດຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອປະໂຫຍດຫຼາຍ (໓)

[໘໔] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ເປັນໄປເພື່ອບໍ່ແມ່ນປະໂຫຍດຫຼາຍ ຄື ຄວາມ
ຊື່ຄ້ານນີ້ຄວາມຊື່ຄ້ານ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອບໍ່ແມ່ນປະໂຫຍດຫຼາຍ (໔)

[໘໕] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ເປັນໄປເພື່ອປະໂຫຍດຫຼາຍ ຄື ການຜາຣົບ
ຄວາມພຽນນີ້ການຜາຣົບຄວາມພຽນ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອປະໂຫຍດຫຼາຍ (໕)

[໘໖] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ເປັນໄປເພື່ອບໍ່ແມ່ນປະໂຫຍດຫຼາຍ ຄື ຄວາມມັກ
ຫຼາຍນີ້ຄວາມມັກຫຼາຍ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອບໍ່ແມ່ນປະໂຫຍດຫຼາຍ (໖)

[໘໗] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ເປັນໄປເພື່ອປະໂຫຍດຫຼາຍ ຄື ຄວາມມັກໜ້ອຍ
ນີ້ຄວາມມັກໜ້ອຍຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອປະໂຫຍດຫຼາຍ (໗)

[໘໘] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ເປັນໄປເພື່ອບໍ່ແມ່ນປະໂຫຍດຫຼາຍ ຄື ຄວາມບໍ່
ສັນໂດດນີ້ ຄວາມບໍ່ສັນໂດດຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອບໍ່ແມ່ນປະໂຫຍດຫຼາຍ (໘)

[໘໙] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ເປັນໄປເພື່ອປະໂຫຍດຫຼາຍ ຄື ຄວາມສັນໂດດ
ນີ້ຄວາມສັນໂດດຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອປະໂຫຍດຫຼາຍ (໙)

[໙໐] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ເປັນໄປເພື່ອບໍ່ແມ່ນປະໂຫຍດຫຼາຍ ຄື ອະໂຍນິ
ໂສມະນະສິການ (ການມະນະສິການໂດຍບໍ່ແຍບຄາຍ) ນີ້ ອະໂຍນິໂສມະນະສິການຍ່ອມເປັນ
ໄປເພື່ອບໍ່ແມ່ນປະໂຫຍດຫຼາຍ (໑໐)

[໙໑] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ເປັນໄປເພື່ອປະໂຫຍດຫຼາຍ ຄື ໂຍນິໂສມະນະສິ
ການ (ການມະນະສິການໂດຍແຍບຄາຍ) ນີ້ ໂຍນິໂສມະນະສິການ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອປະໂຫຍດ
ຫຼາຍ (໑໑)

[໙໒] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ເປັນໄປເພື່ອບໍ່ແມ່ນປະໂຫຍດຫຼາຍ ຄື ຄວາມບໍ່
ມີສຳປະຊັນຍະນີ້ ຄວາມບໍ່ມີສຳປະຊັນຍະຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອບໍ່ແມ່ນປະໂຫຍດຫຼາຍ (໑໒)

[໙໓] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ເປັນໄປເພື່ອປະໂຫຍດຫຼາຍ ຄື ຄວາມມີສຳ
ປະຊັນຍະນີ້ ຄວາມມີສຳປະຊັນຍະຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອປະໂຫຍດຫຼາຍ (໑໓)

[໙໔] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ເປັນໄປເພື່ອບໍ່ແມ່ນປະໂຫຍດຫຼາຍ ຄື ຄວາມມີ
ປາປະມິດນີ້ ຄວາມມີປາປະມິດຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອບໍ່ແມ່ນປະໂຫຍດຫຼາຍ (໑໔)

[໙໕] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ເປັນໄປເພື່ອປະໂຫຍດຫຼາຍ ຄື ຄວາມມີກັນລະຍານະມິດນີ້ ຄວາມມີກັນລະຍານະມິດຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອປະໂຫຍດຫຼາຍ (໑໔)

[໙໖] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ເປັນໄປເພື່ອບໍ່ແມ່ນປະໂຫຍດຫຼາຍຄືການປະກອບອະກຸສິນທຳສະເໝີ ໆ ແລະການບໍ່ປະກອບກຸສິນທຳສະເໝີ ໆ ນີ້ການປະກອບອະກຸສິນທຳສະເໝີ ໆ ແລະການບໍ່ປະກອບກຸສິນທຳສະເໝີ ໆ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອບໍ່ແມ່ນປະໂຫຍດຫຼາຍ (໑໖)

[໙໗] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ເປັນໄປເພື່ອປະໂຫຍດຫຼາຍ ຄື ການປະກອບກຸສິນທຳສະເໝີ ໆ ແລະການບໍ່ປະກອບອະກຸສິນທຳສະເໝີ ໆ ນີ້ ການປະກອບກຸສິນທຳສະເໝີ ໆ ແລະການບໍ່ປະກອບອະກຸສິນທຳສະເໝີ ໆ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອປະໂຫຍດຫຼາຍ (໑໗)

ປະມາທາທິວັກທິ ໙ ຈົບ

໑໐. ທຸຕິຍະປະມາທາທິວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍຄວາມຜະໝາດເປັນຕົ້ນ ໝວດທີ ໒

[໙໘] ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຍ້ອນເວົ້າເຖິງອົງປະກອບພາຍໃນ ເຮົາບໍ່ເຫັນອົງປະກອບອື່ນແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ເປັນໄປເພື່ອບໍ່ແມ່ນປະໂຫຍດຫຼາຍຄື ຄວາມຜະໝາດນີ້ ຄວາມຜະໝາດຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອບໍ່ແມ່ນປະໂຫຍດຫຼາຍ (໑)

[໙໙] ຍ້ອນເວົ້າເຖິງອົງປະກອບພາຍໃນ ເຮົາບໍ່ເຫັນອົງປະກອບອື່ນແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ເປັນໄປເພື່ອປະໂຫຍດຫຼາຍ ຄື ຄວາມບໍ່ຜະໝາດນີ້ ຄວາມບໍ່ຜະໝາດຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອປະໂຫຍດຫຼາຍ (໒)

[໑໐໐] ຍ້ອນເວົ້າເຖິງອົງປະກອບພາຍໃນ ເຮົາບໍ່ເຫັນອົງປະກອບອື່ນແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ເປັນໄປເພື່ອບໍ່ແມ່ນປະໂຫຍດຫຼາຍ ຄື ຄວາມຂີ້ຄ້ານນີ້ ຄວາມຂີ້ຄ້ານຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອບໍ່ແມ່ນປະໂຫຍດຫຼາຍ (໓)

[໑໐໑] ຍ້ອນເວົ້າເຖິງອົງປະກອບພາຍໃນ ເຮົາບໍ່ເຫັນອົງປະກອບອື່ນແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ເປັນໄປເພື່ອປະໂຫຍດຫຼາຍ ຄື ການຜາຣົບຄວາມພຽນນີ້ ການຜາຣົບຄວາມພຽນຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອປະໂຫຍດຫຼາຍ (໔)

[໑໐໒] ຍ້ອນເວົ້າເຖິງອົງປະກອບພາຍໃນ ເຮົາບໍ່ເຫັນອົງປະກອບອື່ນແມ່ນແນວໜຶ່ງ
 ຯລຯ ຄວາມມັກຫຼາຍ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອບໍ່ແມ່ນປະໂຫຍດຫຼາຍ (໕)

[໑໐໓] ຍ້ອນເວົ້າເຖິງອົງປະກອບພາຍໃນ ເຮົາບໍ່ເຫັນອົງປະກອບອື່ນແມ່ນແນວໜຶ່ງ
 ຯລຯ ຄວາມມັກໜ້ອຍ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອປະໂຫຍດຫຼາຍ (໖)

[໑໐໔] ຍ້ອນເວົ້າເຖິງອົງປະກອບພາຍໃນ ເຮົາບໍ່ເຫັນອົງປະກອບອື່ນແມ່ນແນວໜຶ່ງ
 ຯລຯ ຄວາມບໍ່ສັນໂດດຍ່ອມເປັນໄປ ເພື່ອບໍ່ແມ່ນປະໂຫຍດຫຼາຍ (໗)

[໑໐໕] ຍ້ອນເວົ້າເຖິງອົງປະກອບພາຍໃນ ເຮົາບໍ່ເຫັນອົງປະກອບອື່ນແມ່ນແນວໜຶ່ງ
 ຯລຯ ຄວາມສັນໂດດ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອປະໂຫຍດຫຼາຍ (໘)

[໑໐໖] ຍ້ອນເວົ້າເຖິງອົງປະກອບພາຍໃນ ເຮົາບໍ່ເຫັນອົງປະກອບອື່ນແມ່ນແນວໜຶ່ງ
 ຯລຯ ອະໂຍນິໂສມະນະສິການຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອບໍ່ແມ່ນປະໂຫຍດຫຼາຍ (໙)

[໑໐໗] ຍ້ອນເວົ້າເຖິງອົງປະກອບພາຍໃນ ເຮົາບໍ່ເຫັນອົງປະກອບອື່ນແມ່ນແນວໜຶ່ງ
 ຯລຯ ໂຍນິໂສມະນະສິການ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອປະໂຫຍດຫຼາຍ (໑໐)

[໑໐໘] ຍ້ອນເວົ້າເຖິງອົງປະກອບພາຍໃນ ເຮົາບໍ່ເຫັນອົງປະກອບອື່ນແມ່ນແນວໜຶ່ງ
 ຯລຯ ຄວາມບໍ່ມີສຳປະຊັນຍະ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອບໍ່ແມ່ນປະໂຫຍດຫຼາຍ (໑໑)

[໑໐໙] ຍ້ອນເວົ້າເຖິງອົງປະກອບພາຍໃນ ເຮົາບໍ່ເຫັນອົງປະກອບອື່ນແມ່ນແນວໜຶ່ງ
 ຯລຯ ຄວາມມີສຳປະຊັນຍະ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອປະໂຫຍດຫຼາຍ (໑໒)

[໑໑໐] ຍ້ອນເວົ້າເຖິງອົງປະກອບພາຍນອກ ເຮົາບໍ່ເຫັນອົງປະກອບອື່ນແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່
 ເປັນໄປເພື່ອບໍ່ແມ່ນປະໂຫຍດຫຼາຍ ຄື ຄວາມມີປາປະມິດນີ້ ຄວາມມີປາປະມິດຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອ
 ບໍ່ແມ່ນປະໂຫຍດຫຼາຍ (໑໓)

[໑໑໑] ຍ້ອນເວົ້າເຖິງອົງປະກອບພາຍນອກ ເຮົາບໍ່ເຫັນອົງປະກອບອື່ນແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່
 ເປັນໄປເພື່ອປະໂຫຍດຫຼາຍ ຄື ຄວາມມີກັນລະຍານະມິດນີ້ ຄວາມມີກັນລະຍານະມິດຍ່ອມເປັນ
 ໄປເພື່ອປະໂຫຍດຫຼາຍ (໑໔)

[໑໑໒] ຍ້ອນເວົ້າເຖິງອົງປະກອບພາຍໃນ ເຮົາບໍ່ເຫັນອົງປະກອບອື່ນແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່
 ເປັນໄປເພື່ອບໍ່ແມ່ນປະໂຫຍດຫຼາຍ ຄື ການປະກອບອະກຸສົນທຳສະເໝີ ໆ ແລະການບໍ່ປະກອບ
 ກຸສົນທຳສະເໝີ ໆ ນີ້ການປະກອບອະກຸສົນທຳສະເໝີ ໆ ແລະການບໍ່ປະກອບກຸສົນທຳສະເໝີ
 ໆ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອບໍ່ແມ່ນປະໂຫຍດຫຼາຍ (໑໕)

[໑໑໓] ຍ້ອນເວົ້າເຖິງອົງປະກອບພາຍໃນ ເຮົາບໍ່ເຫັນອົງປະກອບອື່ນແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ເປັນໄປເພື່ອປະໂຫຍດຫຼາຍ ຄື ການປະກອບກຸສົນທຳສະເໝີ ໆ ແລະການບໍ່ປະກອບອະກຸສົນທຳສະເໝີ ໆ ນີ້ການປະກອບກຸສົນທຳສະເໝີ ໆ ແລະການບໍ່ປະກອບອະກຸສົນທຳສະເໝີ ໆ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອປະໂຫຍດຫຼາຍ (໑໖)

[໑໑໔] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ເປັນໄປເພື່ອຄວາມເສື່ອມສູນຫາຍໄປແຫ່ງສັດທຳຄື ຄວາມຜະໝາດນີ້ ຄວາມຜະໝາດ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມເສື່ອມສູນກຫາຍໄປແຫ່ງສັດທຳ (໑໗)

[໑໑໕] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ເປັນໄປເພື່ອຄວາມດຳລົງໝັ້ນ ບໍ່ເສື່ອມສູນ ບໍ່ຫາຍໄປແຫ່ງສັດທຳ ຄື ຄວາມບໍ່ຜະໝາດນີ້ຄວາມບໍ່ຜະໝາດຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມ ດຳລົງໝັ້ນ ບໍ່ເສື່ອມສູນ ບໍ່ຫາຍໄປແຫ່ງສັດທຳ (໑໘)

[໑໑໖] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ເປັນໄປເພື່ອຄວາມເສື່ອມສູນ ຫາຍໄປແຫ່ງສັດທຳ ຄື ຄວາມຂີ້ຄ້ານນີ້ຄວາມຂີ້ຄ້ານຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມເສື່ອມສູນ ຫາຍໄປແຫ່ງສັດທຳ (໑໙)

[໑໑໗] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ເປັນໄປເພື່ອຄວາມດຳລົງໝັ້ນ ບໍ່ເສື່ອມສູນ ບໍ່ຫາຍໄປແຫ່ງສັດທຳ ຄື ການຜາຣົບຄວາມພຽນນີ້ ການຜາຣົບຄວາມພຽນ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມດຳລົງໝັ້ນ ບໍ່ເສື່ອມສູນ ບໍ່ຫາຍໄປແຫ່ງສັດທຳ (໒໐)

[໑໑໘] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງ ຯລຯ ຄວາມມັກຫຼາຍ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມເສື່ອມສູນຫາຍໄປແຫ່ງສັດທຳ (໒໑)

[໑໑໙] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງ ຯລຯ ຄວາມມັກໜ້ອຍ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມດຳລົງໝັ້ນ ບໍ່ເສື່ອມສູນ ບໍ່ຫາຍໄປແຫ່ງສັດທຳ (໒໒)

[໑໒໐] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງ ຯລຯ ຄວາມບໍ່ສັນໂດດຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມເສື່ອມສູນ ຫາຍໄປແຫ່ງສັດທຳ (໒໓)

[໑໒໑] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງ ຯລຯ ຄວາມສັນໂດດຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມດຳລົງໝັ້ນ ບໍ່ເສື່ອມສູນ ບໍ່ຫາຍໄປແຫ່ງສັດທຳ (໒໔)

[໑໒໒] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງ ຯລຯ ອະໂຍນິໂຍມະນະສິການຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມເສື່ອມສູນ ຫາຍໄປແຫ່ງສັດທຳ (໒໕)

[໑໒໓] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງ ຯລຯ ໂຍນິໂສມະນະສິການຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອ ຄວາມດຳລົງໝັ້ນ ບໍ່ເສື່ອມສູນ ບໍ່ຫາຍໄປແຫ່ງສັດທຳ (໒໖)

[໑໒໔] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງ ຯລຯ ຄວາມບໍ່ມີສຳປະຊັນຍະຍ່ອມເປັນໄປ ເພື່ອຄວາມເສື່ອມສູນ ຫາຍໄປແຫ່ງສັດທຳ (໒໗)

[໑໒໕] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງ ຯລຯ ຄວາມມີສຳປະຊັນຍະຍ່ອມເປັນໄປ ເພື່ອຄວາມດຳລົງໝັ້ນ ບໍ່ເສື່ອມສູນ ບໍ່ຫາຍໄປແຫ່ງສັດທຳ (໒໘)

[໑໒໖] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງ ຯລຯ ຄວາມມີປາປະມິດຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອ ຄວາມເສື່ອມສູນ ຫາຍໄປແຫ່ງສັດທຳ (໒໙)

[໑໒໗] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງ ຯລຯ ຄວາມມີກັນລະຍານະມິດຍ່ອມເປັນໄປ ເພື່ອຄວາມດຳລົງໝັ້ນ ບໍ່ເສື່ອມສູນ ບໍ່ຫາຍໄປແຫ່ງສັດທຳ (໓໐)

[໑໒໘] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງ ຯລຯ ການປະກອບອະກຸສິນທຳສະເໝີ ໆ ແລະການບໍ່ປະກອບກຸສິນທຳສະເໝີ ໆ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມເສື່ອມສູນ ຫາຍໄປແຫ່ງສັດທຳ (໓໑)

[໑໒໙] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ເປັນໄປເພື່ອຄວາມດຳລົງໝັ້ນ ບໍ່ເສື່ອມສູນ ບໍ່ ຫາຍໄປແຫ່ງສັດທຳ ຄື ການປະກອບກຸສິນທຳສະເໝີ ໆ ແລະການບໍ່ປະກອບ ອະກຸສິນທຳສະ ເໝີ ໆ ນີ້ການປະກອບກຸສິນທຳສະເໝີ ໆ ແລະການບໍ່ປະກອບອະກຸສິນທຳສະເໝີ ໆ ຍ່ອມເປັນ ໄປເພື່ອຄວາມດຳລົງໝັ້ນ ບໍ່ເສື່ອມສູນ ບໍ່ຫາຍໄປແຫ່ງສັດທຳ (໓໒)

(ຈະຕຸກໂກຕິກະ ຈົບ)

[໑໓໐] ພິກຂຸພວກທີ່ສະແດງອະທຳວ່າ “ເປັນທຳ” ຊື່ວ່າ ປະຕິບັດເພື່ອບໍ່ເກື້ອກູນແກ່ຄົນ ທັງຫຼາຍ ເພື່ອບໍ່ແມ່ນສຸກແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອບໍ່ແມ່ນປະໂຫຍດແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອບໍ່ເກື້ອກູນ ເພື່ອທຸກແກ່ເທວະດາ ແລະມະນຸດທັງຫຼາຍ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຍ່ອມປະລົບສິ່ງທີ່ບໍ່ແມ່ນບຸນຫຼວງຫຼາຍ ແລະເຮັດໃຫ້ສັດທຳນີ້ສູນຫາຍໄປ (໓໓)

[໑໓໑-໑໓໙] ພິກຂຸພວກທີ່ສະແດງທຳວ່າ “ເປັນອະທຳ” ຯລຯ ສະແດງສິ່ງທີ່ບໍ່ແມ່ນ ວິໄນວ່າ “ເປັນວິໄນ” ຯລຯ ສະແດງວິໄນວ່າ “ບໍ່ແມ່ນວິໄນ” ຯລຯ ສະແດງສິ່ງທີ່ຕະຖາຄົດບໍ່ໄດ້ ພາສິດໄວ້ ບໍ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ “ຕະຖາຄົດໄດ້ພາສິດໄວ້ ໄດ້ກ່າວໄວ້” ຯລຯ ສະແດງສິ່ງທີ່ຕະຖາ ຄົດພາສິດໄວ້ ກ່າວໄວ້ວ່າ “ຕະຖາຄົດບໍ່ໄດ້ພາສິດໄວ້ ບໍ່ໄດ້ກ່າວໄວ້” ຯລຯ ສະແດງກຳທີ່ຕະຖາ

ຄົດບໍ່ໄດ້ປະພຶດປະຕິບັດມາວ່າ “ຕະຖາຄົດໄດ້ປະພຶດປະຕິບັດມາ” ຯລຯ ສະແດງກຳທີ່ຕະຖາຄົດໄດ້ປະພຶດປະຕິບັດມາວ່າ “ຕະຖາຄົດບໍ່ໄດ້ປະພຶດປະຕິບັດມາ” ຯລຯ ສະແດງສິ່ງທີ່ຕະຖາຄົດບໍ່ໄດ້ບັນຍັດໄວ້ວ່າ “ຕະຖາຄົດໄດ້ບັນຍັດໄວ້” ຯລຯ ສະແດງສິ່ງທີ່ຕະຖາຄົດໄດ້ບັນຍັດໄວ້ວ່າ “ຕະຖາຄົດບໍ່ໄດ້ບັນຍັດໄວ້” ຊື່ວ່າ ປະຕິບັດເພື່ອບໍ່ເກື້ອກູນແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອບໍ່ແມ່ນສຸກແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອບໍ່ແມ່ນປະໂຫຍດແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອບໍ່ເກື້ອກູນ ເພື່ອທຸກແກ່ເທວະດາ ແລະ ມະນຸດທັງຫຼາຍ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຍ່ອມປະສົບສິ່ງທີ່ບໍ່ແມ່ນບຸນຫຼວງຫຼາຍ ແລະເຮັດໃຫ້ສັດທຳນີ້ສູນຫາຍໄປ (໔໒)

ທຸຕິຍະປະມາທາທິວັກທີ ໑໐ ຈົບ

໑໑. ອະທຳມະວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍທຳແລະອະທຳ

[໑໔໐] ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸພວກທີ່ສະແດງອະທຳວ່າ “ເປັນອະທຳ” ຊື່ວ່າ ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອສຸກແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອປະໂຫຍດແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກແກ່ເທວະດາແລະມະນຸດທັງຫຼາຍ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຍ່ອມປະສົບບຸນຫຼວງຫຼາຍ ແລະດຳລົງສັດທຳນີ້ໄວ້ໄດ້ (໑)

[໑໔໑-໑໔໙] ພິກຂຸພວກທີ່ສະແດງທຳວ່າ “ເປັນທຳ” ຯລຯ ສະແດງສິ່ງທີ່ບໍ່ແມ່ນວິໄນວ່າ “ບໍ່ແມ່ນວິໄນ” ຯລຯ ສະແດງວິໄນວ່າ “ເປັນວິໄນ” ຯລຯ ສະແດງສິ່ງທີ່ຕະຖາຄົດບໍ່ໄດ້ພາສິດໄວ້ ບໍ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ “ຕະຖາຄົດບໍ່ໄດ້ພາສິດໄວ້ ບໍ່ໄດ້ກ່າວໄວ້” ຯລຯ ສະແດງສິ່ງທີ່ຕະຖາຄົດໄດ້ພາສິດໄວ້ ໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ “ຕະຖາຄົດໄດ້ພາສິດໄວ້ໄດ້ກ່າວໄວ້” ຯລຯ ສະແດງກຳທີ່ຕະຖາຄົດບໍ່ໄດ້ປະພຶດປະຕິບັດມາວ່າ “ຕະຖາຄົດບໍ່ໄດ້ປະພຶດປະຕິບັດມາ” ຯລຯ ສະແດງກຳທີ່ຕະຖາຄົດໄດ້ປະພຶດປະຕິບັດມາວ່າ “ຕະຖາຄົດໄດ້ປະພຶດປະຕິບັດມາ” ຯລຯ ສະແດງສິ່ງທີ່ຕະຖາຄົດບໍ່ໄດ້ບັນຍັດໄວ້ວ່າ “ຕະຖາຄົດບໍ່ໄດ້ບັນຍັດໄວ້” ຯລຯ ສະແດງສິ່ງທີ່ຕະຖາຄົດໄດ້ບັນຍັດໄວ້ ຊື່ວ່າ ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອສຸກແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອປະໂຫຍດແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກແກ່ເທວະດາແລະມະນຸດທັງຫຼາຍ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຍ່ອມປະສົບບຸນຫຼວງຫຼາຍ ແລະດຳລົງສັດທຳນີ້ໄວ້ໄດ້ (໑໐)

ອະທຳມະວັກທີ ໑໑ ຈົບ

໑໒. ອະນາປັດຕິວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍອາປັດແລະອະນາປັດ

[໑໕໐-໑໕໙] ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸພວກທີ່ສະແດງສິ່ງທີ່ບໍ່ເປັນອາປັດວ່າ “ເປັນອາປັດ” ຯລຯ ສະແດງອາປັດວ່າ “ບໍ່ເປັນອາປັດ” ຯລຯ ສະແດງອາປັດເປົາວ່າ “ເປັນອາປັດໜັກ” ຯລຯ ສະແດງອາປັດໜັກວ່າ “ເປັນອາປັດເປົາ” ຯລຯ ສະແດງອາປັດຊົ່ວຫຍາບວ່າ “ເປັນອາປັດບໍ່ຊົ່ວຫຍາບ” ຯລຯ ສະແດງອາປັດບໍ່ຊົ່ວຫຍາບວ່າ “ເປັນອາປັດຊົ່ວຫຍາບ” ຯລຯ ສະແດງອາປັດທີ່ມີສ່ວນເຫຼືອວ່າ “ເປັນອາປັດບໍ່ມີສ່ວນເຫຼືອ” ຯລຯ ສະແດງອາປັດທີ່ບໍ່ມີສ່ວນເຫຼືອວ່າ “ເປັນອາປັດມີສ່ວນເຫຼືອ” ຯລຯ ສະແດງອາປັດທີ່ເຮັດຄືນໄດ້ວ່າ “ເປັນອາປັດທີ່ເຮັດຄືນບໍ່ໄດ້” ຯລຯ ສະແດງອາປັດທີ່ເຮັດຄືນບໍ່ໄດ້ວ່າ “ເປັນອາປັດທີ່ເຮັດຄືນໄດ້” ຊື່ວ່າ ປະຕິບັດເພື່ອບໍ່ເກື້ອກູນແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອບໍ່ແມ່ນສຸກແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອບໍ່ແມ່ນປະໂຫຍດແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອບໍ່ເກື້ອກູນ ເພື່ອທຸກແກ່ເທວະດາແລະມະນຸດທັງຫຼາຍ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຍ່ອມປະສົບສິ່ງທີ່ບໍ່ແມ່ນບຸນຫຼວງຫຼາຍ ແລະເຮັດໃຫ້ສັດທຳນີ້ສູນຫາຍໄປ (໑໐)

[໑໖໐] ພິກຂຸພວກທີ່ສະແດງສິ່ງທີ່ບໍ່ເປັນອາປັດວ່າ “ບໍ່ເປັນອາປັດ” ຊື່ວ່າ ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອສຸກແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອປະໂຫຍດແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກແກ່ເທວະດາ ແລະມະນຸດທັງຫຼາຍ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຍ່ອມປະສົບບຸນຫຼວງຫຼາຍ ແລະດຳລົງສັດທຳນີ້ໄວ້ໄດ້ (໑໑)

[໑໖໑] ພິກຂຸພວກທີ່ສະແດງອາປັດວ່າ “ເປັນອາປັດ” ຊື່ວ່າ ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອສຸກແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອປະໂຫຍດແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກແກ່ເທວະດາ ແລະມະນຸດທັງຫຼາຍ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຍ່ອມປະສົບບຸນຫຼວງຫຼາຍ ແລະດຳລົງສັດທຳນີ້ໄວ້ໄດ້ (໑໒)

[໑໖໒-໑໖໙] ພິກຂຸພວກທີ່ສະແດງອາປັດເປົາວ່າ “ເປັນອາປັດເປົາ” ຯລຯ ສະແດງອາປັດໜັກວ່າ “ເປັນອາປັດໜັກ” ຯລຯ ສະແດງອາປັດຊົ່ວຫຍາບວ່າ “ເປັນອາປັດຊົ່ວຫຍາບ” ຯລຯ ສະແດງອາປັດບໍ່ຊົ່ວຫຍາບວ່າ “ເປັນອາປັດບໍ່ຊົ່ວຫຍາບ” ຯລຯ ສະແດງອາປັດທີ່ມີສ່ວນເຫຼືອວ່າ “ເປັນອາປັດທີ່ມີສ່ວນເຫຼືອ” ຯລຯ ສະແດງອາປັດທີ່ບໍ່ມີສ່ວນເຫຼືອວ່າ “ເປັນອາປັດທີ່ບໍ່ມີສ່ວນເຫຼືອ” ຯລຯ ສະແດງອາປັດທີ່ເຮັດຄືນໄດ້ວ່າ “ເປັນອາປັດທີ່ເຮັດຄືນບໍ່ໄດ້” ຯລຯ ສະແດງອາປັດທີ່ເຮັດຄືນບໍ່ໄດ້ວ່າ “ເປັນອາປັດທີ່ເຮັດຄືນໄດ້” ຊື່ວ່າ ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ

ເພື່ອສຸກແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອປະໂຫຍດແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກແກ່ເທວະດາແລະ
ມະນຸດທັງຫຼາຍ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຍ່ອມປະສົບບຸນຫຼວງຫຼາຍ ແລະດຳລົງສັດທາໄວ້ໄດ້ (໒໐)

ອະນາປັດຕິວັກທີ ໑໒ ຈົບ

໑໓. ເອກະບຸກຄະລະວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍບຸກຄົນຜູ້ເປັນເອກ

[໑໗໐] ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຜູ້ເປັນເອກ ເມື່ອເກີດຂຶ້ນໃນ
ໂລກ ຍ່ອມເກີດຂຶ້ນເພື່ອເກື້ອກູນແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອສຸກແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອອະນຸເຄາະຊາວ
ໂລກ ເພື່ອປະໂຫຍດ ເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກແກ່ເທວະດາ ແລະມະນຸດທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຜູ້ເປັນ
ເອກຄືໃຜ ຄື ພຣະຕະຖາຄົດອະຣະຫັນຕະສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າ ບຸກຄົນຜູ້ເປັນເອກນີ້ແລ ເມື່ອ
ເກີດຂຶ້ນໃນໂລກ ຍ່ອມເກີດຂຶ້ນເພື່ອເກື້ອກູນແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອສຸກແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອອະນຸ
ເຄາະຊາວໂລກ ເພື່ອປະໂຫຍດ ເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກແກ່ເທວະດາແລະມະນຸດທັງຫຼາຍ (໑)

[໑໗໑] ຄວາມຜາກົດແຫ່ງບຸກຄົນຜູ້ເປັນເອກຫາໄດ້ຍາກໃນໂລກ ບຸກຄົນຜູ້ເປັນເອກຄື ໃຜ
ຄື ພຣະຕະຖາຄົດອະຣະຫັນຕະສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າ ຄວາມຜາກົດແຫ່ງບຸກຄົນຜູ້ເປັນເອກນີ້ແລ
ຫາໄດ້ຍາກໃນໂລກ (໒)

[໑໗໒] ບຸກຄົນຜູ້ເປັນເອກ ເມື່ອເກີດຂຶ້ນໃນໂລກ ຍ່ອມເກີດຂຶ້ນເປັນອັດສະຣິຍະມະນຸດ
ບຸກຄົນ ຜູ້ເປັນເອກຄືໃຜ ຄື ພຣະຕະຖາຄົດອະຣະຫັນຕະສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າ ບຸກຄົນຜູ້ເປັນ
ເອກນີ້ແລ ເມື່ອເກີດຂຶ້ນໃນໂລກ ຍ່ອມເກີດຂຶ້ນເປັນອັດສະຣິຍະມະນຸດ (໓)

[໑໗໓] ການຕາຍຂອງບຸກຄົນຜູ້ເປັນເອກ ເປັນເຫດໃຫ້ຄົນຈຳນວນຫຼາຍພອຍເດືອດຮ້ອນ
ໄປນຳ ບຸກຄົນຜູ້ເປັນເອກຄືໃຜ ຄື ພຣະຕະຖາຄົດອະຣະຫັນຕະສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າ ການຕາຍ
ຂອງບຸກຄົນຜູ້ເປັນເອກນີ້ແລ ເປັນເຫດໃຫ້ຄົນຈຳນວນຫຼາຍພອຍເດືອດຮ້ອນໄປນຳ (໔)

[໑໗໔] ບຸກຄົນຜູ້ເປັນເອກ ເມື່ອເກີດຂຶ້ນໃນໂລກ ຍ່ອມເກີດຂຶ້ນບໍ່ເປັນທີ່ສອງ ບໍ່ມີສະຫາຍ
ບໍ່ມີອັດຕະພາບໃດຄື ບໍ່ມີໃຜປຸງປາບປາມ ບໍ່ມີຜູ້ເຮັດກົດປຸງປາບປາມ ຫາບຸກຄົນປຸງປາບປາມບໍ່ໄດ້ ຫາຜູ້ສະ
ເໝີບໍ່ໄດ້ ສະເໝີກັບບຸກຄົນຜູ້ຫາຜູ້ສະເໝີບໍ່ໄດ້ ເປັນຜູ້ເລີດ ກວ່າສັດສອງຕີນ ບຸກຄົນຜູ້ເປັນເອກ
ຄືໃຜ ຄື ພຣະຕະຖາຄົດອະຣະຫັນຕະສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າ ບຸກຄົນຜູ້ເປັນເອກນີ້ແລ ເມື່ອເກີດຂຶ້ນ
ໃນໂລກ ຍ່ອມເກີດຂຶ້ນບໍ່ເປັນທີ່ສອງ ບໍ່ມີສະຫາຍ ບໍ່ມີອັດຕະພາບໃດຄື ບໍ່ມີໃຜປຸງປາບປາມ ບໍ່ມີຜູ້

ເຮັດກົດປຸງບາງບາງ ຫາບຸກຄົນປຸງບາງບໍ່ໄດ້ ຫາຜູ້ສະເໝີບໍ່ໄດ້ ສະເໝີກັບບຸກຄົນຜູ້ຫາຜູ້ສະເໝີບໍ່ໄດ້ ເປັນຜູ້ເລີດກວ່າສັດສອງຕົນ (໕)

[໑໗໕-໑໘໖] ຄວາມຜາກົດແຫ່ງບຸກຄົນຜູ້ເປັນເອກເປັນຄວາມຜາກົດແຫ່ງຈັກຊອນຍິ່ງໃຫຍ່ ເປັນຄວາມຜາກົດແຫ່ງແສງສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ເປັນຄວາມຜາກົດແຫ່ງໂອພາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ເປັນຄວາມຜາກົດແຫ່ງອະນຸດຕະຣິຍະ ໖ ເປັນການເຮັດໃຫ້ແຈ້ງປະຕິສຳພິທາ ໔ ເປັນການຮູ້ແຈ້ງແຈ້ງທາດຫຼາຍຊະນິດ ເປັນການຮູ້ແຈ້ງແຈ້ງທາດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ເປັນການເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ ຜົນຄືວິດຊາ (ຄວາມຮູ້ແຈ້ງ) ແລະວິມຸດຕິ (ຄວາມລຸດພົ້ນ) ເປັນການເຮັດໃຫ້ແຈ້ງໂສດາປັດຕິຜົນ ສະກະທາຄາມິຜົນ ອະນາຄາມິຜົນ ແລະອະຣະທັດຕະຜົນ ບຸກຄົນຜູ້ເປັນເອກຄືໃຜ ຄືພຣະຕະຖາຄົດ ອະຣະທັນຕະສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າ ຍ້ອນຄວາມຜາກົດແຫ່ງບຸກຄົນຜູ້ເປັນເອກນີ້ ແລ ຈຶ່ງມີຄວາມຜາກົດແຫ່ງຈັກຊອນຍິ່ງໃຫຍ່ ມີຄວາມຜາກົດແຫ່ງແສງສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ມີຄວາມຜາກົດແຫ່ງໂອພາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ມີຄວາມຜາກົດແຫ່ງອະນຸດຕະຣິຍະ ໖ ມີການເຮັດໃຫ້ແຈ້ງປະຕິສຳພິທາ ໔ ມີການຮູ້ແຈ້ງແຈ້ງທາດຫຼາຍຊະນິດ ມີການຮູ້ແຈ້ງແຈ້ງທາດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ມີການເຮັດໃຫ້ແຈ້ງຜົນຄືວິດຊາແລະວິມຸດຕິ ມີການເຮັດໃຫ້ແຈ້ງໂສດາປັດຕິຜົນ ສະກະທາຄາມິຜົນ ອະນາຄາມິຜົນ ແລະອະຣະທັດຕະຜົນ (໖-໑໗)

[໑໘໗] ເຮົາບໍ່ເຫັນບຸກຄົນອື່ນ ແມ່ນຄົນດຽວທີ່ເຜີຍແຜ່ໂດຍຖືກຕ້ອງ ເຊິ່ງທຳມະຈັກອັນປະເສີດທີ່ຕະຖາຄົດປະກາດໄວ້ແລ້ວ ຄື ສາຣີບຸດນີ້ ສາຣີບຸດ ຍ່ອມເຜີຍແຜ່ໂດຍຖືກຕ້ອງເຊິ່ງທຳມະຈັກອັນປະເສີດທີ່ຕະຖາຄົດປະກາດໄວ້ແລ້ວ (໑໘)

ເອກະປຸກຄະລະວັກທີ ໑໓ ຈົບ

໑໔. ເອຕະຫັກຄະວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍເອຕະຫັກຄະ ໑

໑. ປະຖົມວັກ

ໝວດທີ ໑

[໑໘໘] ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນຍາໂກນທັນຍະ ເລີດກວ່າພິກຂຸສາວົກທັງຫຼາຍຂອງເຮົາ ຜູ້ເປັນຮັດຕັນຍູ (໑)

- [໑໘໙] ສາຣີບຸດ ເລີດກວ່າພິກຂຸສາວົກທັງຫຼາຍຂອງເຮົາ ຜູ້ມີປັນຍາຫຼາຍ (໒)
- [໑໙໐] ມະຫາໂມກຄັນລານະ ຯລຯ ຜູ້ມີລິດຫຼາຍ (໓)
- [໑໙໑] ມະຫາກັດສະປະ ຯລຯ ຜູ້ຊົງທຸດົງ ແລະສັນເສີນຄຸນແຫ່ງທຸດົງ (໔)
- [໑໙໒] ອະນຸຣູດທະ ຯລຯ ຜູ້ມີຕາທິບ (໕)
- [໑໙໓] ພັດທິຍະກາລິໂຄທາຍະບຸດ ຯລຯ ຜູ້ເກີດໃນຕະກູນສູງ (໖)
- [໑໙໔] ລະກຸນຕະກະພັດທິຍະ ຯລຯ ຜູ້ມີສຽງມ່ວນ (໗)
- [໑໙໕] ປິນໂທລະພາຣະທະວາຊະ ຯລຯ ຜູ້ບັນລືສີຫະນາດ (໘)
- [໑໙໖] ປຸນນະມັນຕານິບຸດ ຯລຯ ຜູ້ເປັນທຳມະກະຖຶກ (໙)
- [໑໙໗] ມະຫາກັດຈານະ ເລີດກວ່າພິກຂຸສາວົກທັງຫຼາຍຂອງເຮົາ ຜູ້ອະທິບາຍຄວາມໝາຍແຫ່ງທຳທີ່ກ່າວໄວ້ໂດຍຫຍໍ້ໄດ້ພິດສະດານ (໑໐)

ປະຖົມວັກ ຈົບ

໑໔. ເອຕະຫັກຄະວັກ

໒. ທຸຕິຍະວັກ

ໝວດທີ ໒

- [໑໙໘] ຈູລະປັນຖະກະ ເລີດກວ່າພິກຂຸສາວົກທັງຫຼາຍຂອງເຮົາ ຜູ້ສາມາດເນຣະມິດກາຍມະໂນໄມ (໑)
- [໑໙໙] ຈູລະປັນຖະກະ ຯລຯ ຜູ້ສະຫຼາດໃນເຈໂຕວິວັດ (໒)
- [໒໐໐] ມະຫາປັນຖະກະ ຯລຯ ຜູ້ສະຫຼາດໃນສັນຍາວິວັດ (໓)
- [໒໐໑] ສຸພູຕິ ຯລຯ ຜູ້ມີປົກກະຕິຢູ່ດ້ວຍຄວາມບໍ່ມີກິເລດ (໔)
- [໒໐໒] ສຸພູຕິ ຯລຯ ຜູ້ເປັນທັກຂີໂນຍະບຸກຄົນ (໕)
- [໒໐໓] ເຣວະຕະຂະທິຣະວະນິຍະ ຯລຯ ຜູ້ຢູ່ປ່າເປັນຂໍ້ວັດປະຕິບັດ (໖)
- [໒໐໔] ກັງຂາເຣວະຕະ ຯລຯ ຜູ້ຍືນດີໃນຊານ (໗)
- [໒໐໕] ໂສນະໂກລິວິສະ ຯລຯ ຜູ້ຜາຣົບຄວາມພຽນ (໘)
- [໒໐໖] ໂສນະກຸຕິກັນນະ ຯລຯ ຜູ້ກ່າວຄຳເວົ້າມ່ວນ (໙)
- [໒໐໗] ສີວະລີ ຯລຯ ຜູ້ມີລາບ (໑໐)
- [໒໐໘] ວັກກະລີ ເລີດກວ່າພິກຂຸສາວົກທັງຫຼາຍຂອງເຮົາ ຜູ້ລຸດພົ້ນດ້ວຍສັດທາ (໑໑)

ທຸຕິຍະວັກ ຈົບ

໑໔. ເອຕະຫຼັກຄະວັກ

໓. ຕະຕິຍະວັກ

ໝວດທີ ໓

[໒໐໙] ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ຣາຫຸນ ເລີດກວ່າພິກຂຸສາວົກທັງຫຼາຍຂອງເຮົາ ຜູ້
ໃຝ່ຕໍ່ການສຶກສາ (໑)

[໒໑໐] ຣັດຖະບານ ເລີດກວ່າພິກຂຸສາວົກທັງຫຼາຍຂອງເຮົາ ຜູ້ບວດດ້ວຍສັດທາ (໒)

[໒໑໑] ກຸນທະຫານະ ຯລຯ ຜູ້ຈັບສະຫຼາກໄດ້ກ່ອນ (໓)

[໒໑໒] ວັງຄິສະ ຯລຯ ຜູ້ມີປະຕິພານ (໔)

[໒໑໓] ອຸປະເສນະວັງຄັນຕະບຸດ ຯລຯ ຜູ້ເປັນທີ່ເຫຼື້ອມໃສຂອງຄົນໂດຍຮອບ (໕)

[໒໑໔] ທັບພະມັນລະບຸດ ຯລຯ ຜູ້ຈັດແຈງເສນາສະນະ (໖)

[໒໑໕] ປິລິນທະວັດສະ ຯລຯ ຜູ້ເປັນທີ່ຮັກທີ່ພໍໃຈຂອງເຫຼົ່າເທວະດາ (໗)

[໒໑໖] ພາທິຍະທາຣຸຈິຣິຍະ ຯລຯ ຜູ້ຮູ້ແຈ້ງໄດ້ໄວ (໘)

[໒໑໗] ກຸມານກັດສະປະ ຯລຯ ຜູ້ສະແດງທຳໄດ້ວິຈິດ (໙)

[໒໑໘] ມະຫາໂກດຖິຕະ ເລີດກວ່າພິກຂຸສາວົກທັງຫຼາຍຂອງເຮົາ ຜູ້ບັນລຸປະຕິສຳພິທາ
(໑໐)

ຕະຕິຍະວັກ ຈົບ

໑໕. ເອຕະຫຼັກຄະວັກ

໔. ຈະຕຸດຖະວັກ

ໝວດທີ ໔

[໒໑໙] ອານິນ ເລີດກວ່າພິກຂຸສາວົກທັງຫຼາຍຂອງເຮົາ ຜູ້ເປັນພະຫຼູສູດ (໑)

[໒໒໐] ອານິນ ຯລຯ ຜູ້ມີສະຕິ (໒)

[໒໒໑] ອານິນ ຯລຯ ຜູ້ມີຄະຕິ (໓)

[໒໒໒] ອານິນ ຯລຯ ຜູ້ມີທິຕິ (໔)

[໒໒໓] ອານິນ ຯລຯ ຜູ້ເປັນອຸປັດຖາກ (໕)

- [໒໒໔] ອຸເວລະກັດສະປະ ຯລຯ ຜູ້ມີບໍລິວານຫຼາຍ (໖)
 [໒໒໕] ກາລຸທາຍີ ຯລຯ ຜູ້ເຮັດໃຫ້ສະກຸນໃຫ້ເຫຼື້ອມໃສ (໗)
 [໒໒໖] ພັກກຸລະ ຯລຯ ຜູ້ມີອາພາດໜ້ອຍ (໘)
 [໒໒໗] ໂສພິຕະ ຯລຯ ຜູ້ຮະນຶກຊາດໄດ້ (໙)
 [໒໒໘] ອຸບາລີ ຯລຯ ຜູ້ຊົງວິໄນ (໑໐)
 [໒໒໙] ນັນທະກະ ຯລຯ ຜູ້ກ່າວສອນນາງພິກຂຸນີ (໑໑)
 [໒໓໐] ນັນທະ ຯລຯ ຜູ້ຄຸ້ມຄອງທະວານໃນອິນຊີທັງຫຼາຍໄດ້ (໑໒)
 [໒໓໑] ມະຫາກັບປິນະ ຯລຯ ຜູ້ກ່າວສອນພິກຂຸ (໑໓)
 [໒໓໒] ສາຄະຕະ ຯລຯ ຜູ້ສະຫຼາດໃນເຕໂຊທາດ (໑໔)
 [໒໓໓] ຣາທະ ຯລຯ ຜູ້ມີປະຕິພານແຈ່ມແຈ້ງ (໑໕)
 [໒໓໔] ໂມຄະຣາດ ເລີດກວ່າພິກຂຸສາວິກທັງຫຼາຍຂອງເຮົາ ຜູ້ຊົງຈົວອນເສົ້າໝອງ (໑໖)

ຈະຕຸດຖະວັກ ຈົບ

໑໔. ເອຕະຫັກຄະວັກ

໕. ປັນຈະມະວັກ

ໝວດທີ ໕

[໒໓໕] ມະຫາປະຊາບໍດີໂຄຕະມີພິກຂຸນີ ເລີດກວ່າພິກຂຸນີສາວິກທັງຫຼາຍຂອງເຮົາ ຜູ້ເປັນ
 ຣັດຕັນຍູ (໑)

- [໒໓໖] ເຂມາ ຯລຯ ຜູ້ມີປັນຍາຫຼາຍ (໒)
 [໒໓໗] ອຸບົນວັນນາ ຯລຯ ຜູ້ມີລິດຫຼາຍ (໓)
 [໒໓໘] ປະຕາຈາຣາ ຯລຯ ຜູ້ຊົງວິໄນ (໔)
 [໒໓໙] ທຳມະທິນນາ ຯລຯ ຜູ້ເປັນທຳມະກະຖືກ (໕)
 [໒໔໐] ນັນທາ ຯລຯ ຜູ້ຍືນດີໃນຊານ (໖)
 [໒໔໑] ໂສນາ ຯລຯ ຜູ້ຜາຣົບຄວາມພຽນ (໗)
 [໒໔໒] ສະກຸລາ ຯລຯ ຜູ້ມີຕາທິບ (໘)
 [໒໔໓] ພັດທາກຸນທິນເກສາ ຯລຯ ຜູ້ຮູ້ແຈ້ງໄດ້ໄວ (໙)
 [໒໔໔] ພັດທາກາປິລານີ ຯລຯ ຜູ້ຮະນຶກຊາດໄດ້ (໑໐)
 [໒໔໕] ພັດທາກັດຈານາ ຯລຯ ຜູ້ປັນລຸອະພິນຍາໃຫຍ່ (໑໑)

[໒໔໖] ກິສາໂຄຕະມີ ຯລຯ ຜູ້ຊົງຈົວອນເສົ້າໝອງ (໑໒)

[໒໔໗] ສິງຄາລະມາຕາ ເລີດກວ່າພິກຂຸນິສາວິກາທັງຫຼາຍຂອງເຮົາ ຜູ້ລຸດພົ້ນດ້ວຍ
ສັດທາ (໑໓)

ປັນຈະມະວັກ ຈົບ

໑໔. ເອຕະຫັກຄະວັກ

໖. ສັດຖະວັກ

ໝວດທີ ໖

[໒໔໘] ພໍ່ຄ້າຊີ້ ຕະປຸດສະແລະພັນລິກະ ເລີດກວ່າອຸປາສົກສາວິກາທັງຫຼາຍຂອງເຮົາ ຜູ້ເຖິງ
ສະຣະນະກ່ອນ (໑)

[໒໔໙] ສຸທັດຕະອະນາຖະບິນດິກະຄະຫະບໍດີ ເລີດກວ່າອຸປາສົກສາວິກາທັງຫຼາຍຂອງເຮົາ
ຜູ້ຍິນດີຍິ່ງໃນການຖວາຍທານ (໒)

[໒໕໐] ຈິດຕະຄະຫະບໍດີ ຊາວເມືອງມັດສິກາສັນ ເລີດກວ່າອຸປາສົກສາວິກາທັງຫຼາຍຂອງ
ເຮົາຜູ້ເປັນທຳມະກະຖຶກ (໓)

[໒໕໑] ຫັດຖະກະອຸປາສົກ ຊາວນະຄອນອາລະວີ ເລີດກວ່າອຸປາສົກສາວິກາທັງຫຼາຍຂອງ
ເຮົາຜູ້ສົງເຄາະບໍລິສັດດ້ວຍສັງຄະຫະວັດຖຸ ໔ (໔)

[໒໕໒] ເຈົ້າສາກະຍະພຣະນາມວ່າ ມະຫານາມ ເລີດກວ່າອຸປາສົກສາວິກາທັງຫຼາຍຂອງ
ເຮົາຜູ້ຖວາຍຣົດອັນປະນີດ (໕)

[໒໕໓] ອຸກຄະຫະບໍດີ ຊາວນະຄອນເວສາລີ ເລີດກວ່າອຸປາສົກສາວິກາທັງຫຼາຍຂອງເຮົາ
ຜູ້ຖວາຍໂພຊະນະເປັນທີ່ໜ້າພໍໃຈ (໖)

[໒໕໔] ອຸກຄະຕະຄະຫະບໍດີ ຊາວຫັດຖິຄາມ ເລີດກວ່າອຸປາສົກສາວິກາທັງຫຼາຍຂອງເຮົາ
ຜູ້ອຸປັດຖາກພຣະສົງ (໗)

[໒໕໕] ສູຣະອຳພັດຖະ ເລີດກວ່າອຸປາສົກສາວິກາທັງຫຼາຍຂອງເຮົາ ຜູ້ເຫຼື້ອມໃສທີ່ໜັກ
ແໜ້ນ (໘)

[໒໕໖] ຊີວິກໂກມາຣະພັດ ເລີດກວ່າອຸປາສົກສາວິກາທັງຫຼາຍຂອງເຮົາ ຜູ້ເຫຼື້ອມໃສ
ສະເພາະບຸກຄົນ (໙)

[໒໕໗] ນະກຸລະປິຕາຄະຫະບໍດີ ເລີດກວ່າອຸປາສົກສາວິກາທັງຫຼາຍຂອງເຮົາ ຜູ້ກ່າວຄຳ
ເວົ້າທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຄຸ້ນເຄີຍ (໑໐)

ສັດຖະວັກ ຈົບ

໑໔. ເອຕະຫຼັກຄະວັກ

ກ. ສັດຕະມະວັກ

ໝວດທີ ກ

[໒໕໘] ສຸຊາດາທິດາຂອງເສນານິກຸດມພິ ເລີດກວ່າອຸປາສິກາສາວິກາທັງຫຼາຍຂອງເຮົາ ຜູ້ເຖິງສະຣະນະກ່ອນ (໑)

[໒໕໙] ວິສາຂາມິຄາຣະມາຕາ ຯລຯ ຜູ້ຍິນດີຍິ່ງໃນການຖວາຍທານ (໒)

[໒໖໐] ຊຸດຊຸດຕະຣາ ຯລຯ ຜູ້ເປັນພະຫຼຸສູດ (໓)

[໒໖໑] ສາມາວະດີ ຯລຯ ຜູ້ມີປົກກະຕິຢູ່ດ້ວຍ ເມດຕາ (໔)

[໒໖໒] ອຸດຕະຣານັນທະມາຕາ ຯລຯ ຜູ້ຍິນດີໃນຊານ (໕)

[໒໖໓] ສຸປປະວາສາໂກລິຍະທິດາ ຯລຯ ຜູ້ຖວາຍຣົດອັນປະນີດ (໖)

[໒໖໔] ສຸປປິຍາອຸປາສິກາ ຯລຯ ຜູ້ບຳລຸງພິກຂຸອາພາດ (໗)

[໒໖໕] ກາຕິຍານີ ຯລຯ ຜູ້ເຫຼືອມໃສທີ່ໜັກແໜ້ນ (໘)

[໒໖໖] ນະກຸລະມາຕາຄະຫະປະຕານີ ເລີດກວ່າອຸປາສິກາສາວິກາທັງຫຼາຍຂອງເຮົາ ຜູ້ກ່າວຄຳເວົ້າທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຄຸ້ນເຄີຍ (໙)

[໒໖໗] ກາລິອຸປາສິກາຊາວເມືອງກຸນຣະຄະຣະ ເລີດກວ່າອຸປາສິກາສາວິກາທັງຫຼາຍຂອງເຮົາ ຜູ້ເຫຼືອມໃສຍ້ອນໄດ້ຍິນໄດ້ຟັງສືບ ໆ ກັນມາ (໑໐)

ສັດຕະມະວັກ ຈົບ

ເອຕະຫຼັກຄະວັກທີ ໑໔ ຈົບ

໑໕. ອັດຖານະປາລີ

ບາລີວ່າດ້ວຍຄວາມເປັນໄປໄດ້ແລະເປັນໄປບໍ່ໄດ້

໑. ປະຖົມວັກ

ໝວດທີ ໑

[໒໖໘] ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ເລີຍ ທີ່ບຸກຄົນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍທິດຖິ ເພິ່ງຍຶດຖືສັງຂານໃດ ໆ ໂດຍຄວາມເປັນສະພາວະທຸ່ງ ແຕ່ເປັນໄປໄດ້ທີ່ບຸກຄົນເພິ່ງຍຶດຖືສັງຂານໃດ ໆ ໂດຍຄວາມເປັນສະພາວະທຸ່ງ (໑)

[໒໖໙] ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ເລີຍ ທີ່ບຸກຄົນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍທິດຖິ ເພິ່ງຍຶດຖືສັງຂານໃດ ໆ ໂດຍຄວາມເປັນສຸກ ແຕ່ເປັນໄປໄດ້ທີ່ປຸກຊົນ ເພິ່ງຍຶດຖືສັງຂານໃດ ໆ ໂດຍຄວາມເປັນສຸກ (໒)

[໒໗໐] ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ເລີຍ ທີ່ບຸກຄົນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍທິດຖິ ເພິ່ງຍຶດຖືທຳໃດ ໆ ໂດຍຄວາມເປັນອັດຕາ ແຕ່ເປັນໄປໄດ້ທີ່ປຸກຊົນ ເພິ່ງຍຶດຖືທຳໃດ ໆ ໂດຍຄວາມເປັນອັດຕາ (໓)

[໒໗໑] ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ເລີຍ ທີ່ບຸກຄົນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍທິດຖິເພິ່ງຂ້າມານດາ ແຕ່ເປັນໄປໄດ້ທີ່ປຸກຊົນເພິ່ງຂ້າມານດາ (໔)

[໒໗໒] ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ເລີຍ ທີ່ບຸກຄົນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍທິດຖິ ເພິ່ງຂ້າບິດາ ແຕ່ເປັນໄປໄດ້ທີ່ປຸກຊົນເພິ່ງຂ້າບິດາ (໕)

[໒໗໓] ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ເລີຍ ທີ່ບຸກຄົນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍທິດຖິ ເພິ່ງຂ້າພຣະອະຣະຫັນ ແຕ່ເປັນໄປໄດ້ທີ່ປຸກຊົນ ເພິ່ງຂ້າພຣະອະຣະຫັນ (໖)

[໒໗໔] ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ເລີຍ ທີ່ບຸກຄົນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍທິດຖິ ເພິ່ງມີຈິດປະທຸດສະຮ້າຍ ທຳຮ້າຍຕະຖາຄົດໃຫ້ທ້າລືອດ ແຕ່ເປັນໄປໄດ້ທີ່ປຸກຊົນ ເພິ່ງມີຈິດປະທຸດສະຮ້າຍ ທຳຮ້າຍຕະຖາຄົດໃຫ້ທ້າລືອດ (໗)

[໒໗໕] ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ເລີຍ ທີ່ບຸກຄົນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍທິດຖິ ເພິ່ງທຳລາຍສິ່ງ ແຕ່ເປັນໄປໄດ້ທີ່ປຸກຊົນ ເພິ່ງທຳລາຍສິ່ງ (໘)

[໒໗໖] ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ເລີຍ ທີ່ບຸກຄົນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍທິດຖິ ເພິ່ງນັບຖືສາດສະດາອື່ນ ແຕ່ເປັນໄປໄດ້ທີ່ປຸກຊົນ ເພິ່ງນັບຖືສາດສະດາອື່ນ (໙)

[໒໗໗] ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ເລີຍ ທີ່ພຣະອະຣະຫັນຕະສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າ ໒ ພຣະອົງເພິ່ງສະເດັດ ອຸບັດພ້ອມກັນໃນໂລກກະທາດດຽວກັນ ແຕ່ເປັນໄປໄດ້ທີ່ພຣະອະຣະຫັນຕະສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າພຣະອົງດຽວ ເພິ່ງສະເດັດອຸບັດໃນໂລກກະທາດດຽວ (໑໐)

ປະຖົມວັກ ຈົບ

໑໕. ອັດຖານະປາລີ

໒. ທຸຕິຍະວັກ

ໝວດທີ ໒

[໒໗໘] ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ເລີຍ ທີ່ພຣະເຈົ້າຈັກກະພັດ ໒ ພຣະອົງ ເພິ່ງສະເດັດອຸບັດພ້ອມກັນໃນໂລກກະທາດດຽວກັນ ແຕ່ເປັນໄປໄດ້ທີ່ພຣະເຈົ້າຈັກກະພັດພຣະອົງດຽວ ເພິ່ງສະເດັດອຸບັດໃນໂລກກະທາດດຽວ (໑)

[໒໗໙] ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ເລີຍ ທີ່ສະຕິເພິ່ງເປັນພຣະອະຣະຫັນຕະສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າ ແຕ່ເປັນໄປໄດ້ທີ່ບຸຣຸດເພິ່ງເປັນພຣະອະຣະຫັນຕະສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າ (໒)

[໒໘໐] ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ເລີຍ ທີ່ສະຕິເພິ່ງເປັນພຣະເຈົ້າຈັກກະພັດ ແຕ່ເປັນໄປໄດ້ທີ່ບຸຣຸດເພິ່ງເປັນພຣະເຈົ້າຈັກກະພັດ (໓)

[໒໘໑-໒໘໓] ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ເລີຍ ທີ່ສະຕິເພິ່ງຄອງຄວາມເປັນທ້າວສັກກະ ຯລຯ ເປັນມານ ຯລຯ ເປັນພົມ ແຕ່ເປັນໄປໄດ້ທີ່ບຸຣຸດ ເພິ່ງຄອງຄວາມເປັນທ້າວສັກກະ ຯລຯ ເປັນມານ ຯລຯ ເປັນພົມ (໔-໖)

[໒໘໔] ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ເລີຍ ທີ່ກາຍທຸດຈະຣິດຈະເພິ່ງເກີດຜົນທີ່ໜ້າປາຖະໜາ ໜ້າຕ້ອງການ ໜ້າພໍໃຈ ແຕ່ເປັນໄປໄດ້ທີ່ກາຍທຸດຈະຣິດຈະເພິ່ງເກີດຜົນທີ່ບໍ່ໜ້າປາຖະໜາ ບໍ່ໜ້າຕ້ອງການ ບໍ່ໜ້າພໍໃຈ (໗)

[໒໘໕-໒໘໖] ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ເລີຍ ທີ່ວະຈິທຸດຈະຣິດ ຯລຯ ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ເລີຍ ທີ່ມະໂນທຸດຈະຣິດຈະເພິ່ງເກີດຜົນທີ່ໜ້າປາຖະໜາ ໜ້າຕ້ອງການ ໜ້າພໍໃຈ ແຕ່ເປັນໄປໄດ້ທີ່ມະໂນທຸດຈະຣິດຈະເພິ່ງເກີດຜົນທີ່ບໍ່ໜ້າປາຖະໜາ ບໍ່ໜ້າຕ້ອງການ ບໍ່ໜ້າພໍໃຈ (໘-໙)

ທຸຕິຍະວັກ ຈົບ

໑໕. ອັດຖານະປາລີ

໓. ຕະຕິຍະວັກ

ໝວດທີ ໓

[໒໘໗] ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ເລີຍ ທີ່ກາຍສຸດຈະຣິດ ຈະເພິ່ງເກີດຜົນທີ່ບໍ່ໜ້າປາຖະໜາ ບໍ່ໜ້າຕ້ອງການ ບໍ່ໜ້າພໍໃຈ ແຕ່ເປັນໄປໄດ້ທີ່ກາຍສຸດຈະຣິດ ຈະເພິ່ງເກີດຜົນທີ່ໜ້າປາຖະໜາ ໜ້າຕ້ອງການ ໜ້າພໍໃຈ (໑)

[໒໘໘-໒໘໙] ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ເລີຍ ທີ່ວະຈິສຸດຈະຣິດ ຯລຯ ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ເລີຍ ທີ່ມະໂນສຸດຈະຣິດຈະເພິ່ງເກີດຜົນທີ່ບໍ່ໜ້າປາຖະໜາ ບໍ່ໜ້າຕ້ອງການ ບໍ່ໜ້າພໍໃຈ ແຕ່ເປັນໄປໄດ້ທີ່ມະໂນສຸດຈະຣິດຈະເພິ່ງເກີດຜົນທີ່ໜ້າປາຖະໜາ ໜ້າຕ້ອງການ ໜ້າພໍໃຈ (໒-໓)

[໒໙໐] ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ເລີຍ ທີ່ບຸກຄົນຜູ້ປະກອບກາຍທຸດຈະຣິດ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວຈະໄປເກີດໃນສຸກຄະຕິໂລກສະຫວັນ ຍ້ອນຄວາມປະກອບກາຍທຸດຈະຣິດເປັນເຫດເປັນປັດໄຈ ແຕ່ເປັນ

ໄປໄດ້ທີ່ບຸກຄົນຜູ້ປະກອບກາຍທຸດຈະຮິດ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວຈະໄປເກີດໃນອະບາຍ ທຸກຄະຕິວິນິ
ບາດ ນະຣົກ ຍ້ອນຄວາມປະກອບກາຍທຸດຈະຮິດເປັນເຫດເປັນປັດໄຈ (໔)

[໒໙໑-໒໙໒] ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ເລີຍ ທີ່ບຸກຄົນຜູ້ປະກອບວະຈິທຸດຈະຮິດ ຯລຯ ເປັນໄປບໍ່ໄດ້
ເລີຍ ທີ່ບຸກຄົນຜູ້ປະກອບມະໂນທຸດຈະຮິດ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວຈະໄປເກີດໃນສຸກຄະຕິໂລກ
ສະຫວັນ ຍ້ອນຄວາມປະກອບມະໂນທຸດຈະຮິດເປັນເຫດເປັນປັດໄຈ ແຕ່ເປັນໄປໄດ້ທີ່ບຸກຄົນຜູ້
ປະກອບມະໂນທຸດຈະຮິດ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວຈະໄປເກີດໃນອະບາຍ ທຸກຄະຕິ ວິນິບາດ ນະຣົກ
ຍ້ອນປະກອບມະໂນທຸດຈະຮິດເປັນເຫດເປັນປັດໄຈ (໕-໖)

[໒໙໓] ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ເລີຍ ທີ່ບຸກຄົນຜູ້ປະກອບກາຍສຸດຈະຮິດ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວຈະໄປ
ເກີດໃນອະບາຍ ທຸກຄະຕິ ວິນິບາດ ນະຣົກ ຍ້ອນຄວາມປະກອບກາຍສຸດຈະຮິດເປັນເຫດເປັນ
ປັດໄຈ ແຕ່ເປັນໄປໄດ້ທີ່ບຸກຄົນຜູ້ປະກອບກາຍສຸດຈະຮິດ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວຈະໄປເກີດໃນສຸ
ກຄະຕິໂລກສະຫວັນ ຍ້ອນປະກອບກາຍສຸດຈະຮິດເປັນເຫດເປັນປັດໄຈ (໗)

[໒໙໔-໒໙໕] ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ເລີຍ ທີ່ບຸກຄົນຜູ້ປະກອບວະຈິສຸດຈະຮິດ ຯລຯ ເປັນໄປບໍ່ໄດ້
ເລີຍ ທີ່ບຸກຄົນຜູ້ປະກອບມະໂນສຸດຈະຮິດ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວຈະໄປເກີດໃນອະບາຍ ທຸກຄະຕິ ວິ
ນິບາດ ນະຣົກ ຍ້ອນປະກອບມະໂນສຸດຈະຮິດເປັນເຫດເປັນປັດໄຈ ແຕ່ເປັນໄປໄດ້ທີ່ບຸກຄົນຜູ້
ປະກອບມະໂນສຸດຈະຮິດ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ຈະໄປເກີດໃນສຸກຄະຕິໂລກສະຫວັນ ຍ້ອນ
ປະກອບມະໂນສຸດຈະຮິດເປັນເຫດເປັນປັດໄຈ (໘-໙)

ຕະຕິຍະວັກ ຈົບ

ອັດຖານະປາລີທີ ໑໔ ຈົບ

໑໖. ເອກະທຳມະປາລີ

ບາລີວ່າດ້ວຍທຳອັນເປັນເອກ

໑. ປະຖົມວັກ

ໝວດທີ ໑

[໒໙໖] ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທຳອັນເປັນເອກທີ່ບຸກຄົນຈະເລີນ
ເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມເປື້ອໜ່າຍຢ່າງທີ່ສຸດ ເພື່ອຄາຍກຳໜັດ ເພື່ອດັບ
ເພື່ອສະງົບລະງັບ ເພື່ອຮູ້ຍິ່ງ ເພື່ອຕັດສະຮູ້ ເພື່ອນິບພານ

ທຳອັນເປັນເອກ ຄື ອັນໃດ?

ຄື ພຸດທານຸດສະຕິ (ການຣະນຶກເຖິງພຣະພຸດທະເຈົ້າ)

ທຳອັນເປັນເອກນີ້ແລ ທີ່ບຸກຄົນຈະເລີນເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມເປື້ອ
ໜ່າຍ ຢ່າງທີ່ສຸດ ເພື່ອຄາຍກຳໜັດ ເພື່ອດັບ ເພື່ອສະງົບລະງັບ ເພື່ອຮູ້ຍິ່ງ ເພື່ອຕັດສະຮູ້ ເພື່ອ
ນິບພານ (໑)

[໒໙໗] ທຳອັນເປັນເອກທີ່ບຸກຄົນຈະເລີນເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມເປື້ອ
ໜ່າຍຢ່າງທີ່ສຸດ ເພື່ອຄາຍກຳໜັດ ເພື່ອດັບ ເພື່ອສະງົບລະງັບ ເພື່ອຮູ້ຍິ່ງ ເພື່ອຕັດສະຮູ້ ເພື່ອນິ
ບພານ

ທຳອັນເປັນເອກ ຄື ອັນໃດ?

ຄື ທຳມານຸດສະຕິ (ການຣະນຶກເຖິງພຣະທຳ) ຯລຯ ສັງຄານຸດສະຕິ (ການຣະນຶກເຖິງ
ພຣະສົງ) ຯລຯ ສີລານຸດສະຕິ (ການຣະນຶກເຖິງສິນ) ຯລຯ ຈາຕານຸດສະຕິ (ການຣະນຶກເຖິງ
ການບໍລິຈາກ) ຯລຯ ເທວະຕານຸດສະຕິ (ການຣະນຶກເຖິງເທວະດາ) ຯລຯ ອານາປານັດສະຕິ
(ສະຕິກຳນົດລົມທັນໃຈເຂົ້າອອກ) ຯລຯ ມະຣະນັດສະຕິ (ການຣະນຶກເຖິງຄວາມຕາຍ) ຯລຯ
ກາຍະຄະຕາສະຕິ (ສະຕິອັນໄປໃນກາຍ) ຯລຯ ອຸປະສະມານຸດສະຕິ (ການຣະນຶກເຖິງທຳອັນ
ເປັນທີ່ສະງົບ)

ທຳອັນເປັນເອກນີ້ແລ ທີ່ບຸກຄົນຈະເລີນເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມເປື້ອ
ໜ່າຍຢ່າງທີ່ສຸດ ເພື່ອຄາຍກຳໜັດ ເພື່ອດັບ ເພື່ອສະງົບລະງັບ ເພື່ອຮູ້ຍິ່ງ ເພື່ອຕັດສະຮູ້ ເພື່ອນິ
ພານ (໑໐)

ປະຖົມວັກ ຈົບ

໑໖. ເອກະທຳມະປາລີ

໒. ທຸຕິຍະວັກ

ໝວດທີ ໒

[໒໙໘] ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອັນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່
ເປັນເຫດໃຫ້ອະກຸສົນທຳທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍເປັນໄປເພື່ອຄວາມ

ຈະເລີນໄພບູນຍິ່ງຂຶ້ນ ຄື ມິດສາທິດຖິ (ຄວາມເຫັນຜິດ) ນີ້ ເມື່ອເປັນມິດສາທິດຖິ ອະກຸສິນທຳທີ່ ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍເກີດຂຶ້ນ ແລະ ທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ກໍເປັນໄປເພື່ອຄວາມຈະເລີນໄພບູນຍິ່ງຂຶ້ນ (໑)

[໒໙໙] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ກຸສົນທຳທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍເກີດຂຶ້ນ ຫຼືທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ກໍເປັນໄປເພື່ອຄວາມຈະເລີນໄພບູນຍິ່ງຂຶ້ນ ຄື ສຳມາທິດຖິ (ຄວາມເຫັນຖືກ) ນີ້ ເມື່ອເປັນສຳມາທິດຖິ ກຸສົນທຳທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍເກີດຂຶ້ນ ແລະທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍເປັນໄປເພື່ອ ຄວາມຈະເລີນໄພບູນຍິ່ງຂຶ້ນ (໒)

[໓໐໐] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ກຸສົນທຳທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍເກີດ ຂຶ້ນ ຫຼື ທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍເສື່ອມໄປ ຄື ມິດສາທິດຖິນີ້ ເມື່ອເປັນມິດສາທິດຖິ ກຸສົນທຳທີ່ຍັງບໍ່ເກີດ ຂຶ້ນກໍເກີດຂຶ້ນ ແລະທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍເສື່ອມໄປ (໓)

[໓໐໑] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ອະກຸສົນທຳທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍ ບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍເສື່ອມໄປ ຄື ສຳມາທິດຖິນີ້ ເມື່ອເປັນສຳມາທິດຖິ ອະກຸສົນທຳທີ່ ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍເກີດຂຶ້ນ ແລະທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍເສື່ອມໄປ (໔)

[໓໐໒] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ມິດສາທິດຖິທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍເກີດ ຂຶ້ນ ຫຼື ທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍຈະເລີນຍິ່ງຂຶ້ນຄືອະໂຍນິໂສມະນະສິການ ເມື່ອມະນະສິການໂດຍບໍ່ ແຍບຄາຍ ມິດສາທິດຖິທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍເກີດຂຶ້ນ ແລະທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍຈະເລີນຍິ່ງຂຶ້ນ (໕)

[໓໐໓] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ສຳມາທິດຖິທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍເກີດ ຂຶ້ນ ຫຼື ທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍຈະເລີນຍິ່ງຂຶ້ນຄືໂຍນິໂສມະນະສິການ ເມື່ອມະນະສິການໂດຍແຍບ ຄາຍ ສຳມາທິດຖິທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍເກີດຂຶ້ນ ແລະທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍຈະເລີນຍິ່ງຂຶ້ນ (໖)

[໓໐໔] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ເຫຼົ່າສັດ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວໄປ ເກີດໃນອະບາຍ ທຸກຄະຕິ ວິນິບາດ ນະຣົກ ຄື ມິດສາທິດຖິນີ້ ເຫຼົ່າສັດທີ່ປະກອບດ້ວຍມິດສາ ທິດຖິ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວຍ່ອມໄປເກີດໃນອະບາຍ ທຸກຄະຕິ ວິນິບາດ ນະຣົກ (໗)

[໓໐໕] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ເຫຼົ່າສັດ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວໄປ ເກີດໃນ ສຸກຄະຕິໂລກສະຫວັນ ຄື ສຳມາທິດຖິນີ້ ເຫຼົ່າສັດທີ່ປະກອບດ້ວຍສຳມາທິດຖິ ຫຼັງຈາກ ຕາຍແລ້ວຍ່ອມໄປເກີດໃນສຸກຄະຕິໂລກສະຫວັນ (໘)

[໓໐໖] ກາຍຍະກຳທີ່ຖືປະຕິບັດໃຫ້ບໍລິບູນຕາມສົມຄວນແກ່ທິດຖິ ວະຈິກຳທີ່ຖືປະຕິບັດໃຫ້ ບໍລິບູນຕາມສົມຄວນແກ່ທິດຖິ ມະໂນກຳທີ່ຖືປະຕິບັດໃຫ້ບໍລິບູນຕາມສົມຄວນແກ່ທິດຖິ ເຈຕະນາ ຄວາມປາຖະໜາ ຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະສັງຂານທັງຫຼາຍ ຂອງບຸກຄົນຜູ້ເປັນມິດສາທິດຖິ ທຳທັງ

ໝົດນັ້ນຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຜົນທີ່ບໍ່ໜ້າປາຖະໜາ ບໍ່ໜ້າຕ້ອງການ ບໍ່ໜ້າພໍໃຈ ບໍ່ເກື້ອກູນ ເປັນທຸກ ຂໍ້ນັ້ນຍ້ອນເຫດໃດ ຍ້ອນຄວາມເຫັນຊົ່ວຊາມ

ກາຍຍະກຳທີ່ຖືປະຕິບັດໃຫ້ບໍລິບູນຕາມສົມຄວນແກ່ທິດຖິ ໆລໆ ຂໍ້ນັ້ນ ຍ້ອນເຫດໃດ ຍ້ອນຄວາມເຫັນຊົ່ວຊາມ ປຽບຄື ເມັດກະເດົາ ເມັດບວບຂົມ ຫຼື ເມັດນ້ຳເຕົ້າຂົມທີ່ບຸກຄົນປູກໄວ້ ໃນດິນຊຸ່ມຊື່ນ ຣົດດິນແລະຣົດນ້ຳທີ່ມັນດູດຊັບເອົາໄວ້ທັງໝົດ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມເປັນຂອງ ຂົມ ເຜັດຮ້ອນ ບໍ່ໜ້າຍິນດີ ຂໍ້ນັ້ນຍ້ອນເຫດໃດ ຍ້ອນເມັດກະເດົາເປັນຕົ້ນນັ້ນຊົ່ວ ສັນນັ້ນ (໙)

[໓໐໗] ກາຍຍະກຳທີ່ຖືປະຕິບັດໃຫ້ບໍລິບູນຕາມສົມຄວນແກ່ທິດຖິ ວະຈິກຳທີ່ຖືປະຕິບັດໃຫ້ ບໍລິບູນຕາມສົມຄວນແກ່ທິດຖິ ມະໂນກຳທີ່ຖືປະຕິບັດໃຫ້ບໍລິບູນຕາມສົມຄວນແກ່ທິດຖິ ເຈຕະນາ ຄວາມປາຖະໜາ ຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະສັງຂານທັງຫຼາຍຂອງບຸກຄົນຜູ້ເປັນສຳມາທິດຖິ ທຳທັງໝົດ ນັ້ນຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຜົນອັນໜ້າປາຖະໜາ ໜ້າຕ້ອງການ ໜ້າພໍໃຈ ເກື້ອກູນ ເປັນສຸກ ຂໍ້ນັ້ນ ຍ້ອນເຫດໃດ ຍ້ອນຄວາມເຫັນດີ

ກາຍຍະກຳທີ່ຖືປະຕິບັດໃຫ້ບໍລິບູນຕາມສົມຄວນແກ່ທິດຖິ ໆລໆ ຂໍ້ນັ້ນ ຍ້ອນເຫດໃດ ຍ້ອນຄວາມເຫັນດີ ປຽບຄື ພັນອ້ອຍ ພັນເຂົ້າສາລີ ຫຼື ເມັດຈັນທີ່ບຸກຄົນປູກໄວ້ໃນດິນຊຸ່ມຊື່ນ ຣົດ ດິນແລະຣົດນ້ຳທີ່ມັນດູດຊັບເອົາໄວ້ທັງໝົດ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມເປັນຂອງຫວານ ເປັນຕາ ແຊບ ໜ້າຊື່ນໃຈ ຂໍ້ນັ້ນຍ້ອນເຫດໃດ ຍ້ອນພັນອ້ອຍເປັນຕົ້ນນັ້ນດີ ສັນນັ້ນ (໑໐)

ທຸຕິຍະວັກ ຈົບ

໑໖. ເອກະທຳມະປາລີ

໓. ຕະຕິຍະວັກ

ໝວດທີ ໓

[໓໐໘] ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຜູ້ເປັນເອກ ເມື່ອເກີດຂຶ້ນໃນ ໂລກ ຍ່ອມເກີດຂຶ້ນເພື່ອບໍ່ເກື້ອກູນແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອບໍ່ແມ່ນສຸກແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອບໍ່ແມ່ນ ປະໂຫຍດແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອບໍ່ເກື້ອກູນ ເພື່ອທຸກແກ່ເທວະດາແລະມະນຸດທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຜູ້ ເປັນເອກຄືໃຜ ຄື ບຸກຄົນຜູ້ເປັນມິດສາທິດຖິ ມີຄວາມເຫັນວິປະຣິດ ບຸກຄົນນັ້ນເຮັດໃຫ້ຄົນ ທັງຫຼາຍອອກຈາກສັດທຳ ໃຫ້ຕັ້ງຢູ່ໃນອະສັດທຳ ບຸກຄົນຜູ້ເປັນເອກນີ້ແລ ເມື່ອເກີດຂຶ້ນໃນໂລກ

ຍ່ອມເກີດຂຶ້ນເພື່ອບໍ່ເກື້ອກູນແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອບໍ່ແມ່ນສຸກແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອບໍ່ແມ່ນ
ປະໂຫຍດແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອບໍ່ເກື້ອກູນ ເພື່ອທຸກແກ່ເທວະດາແລະມະນຸດທັງຫຼາຍ (໑)

[໓໐໙] ບຸກຄົນຜູ້ເປັນເອກ ເມື່ອເກີດຂຶ້ນໃນໂລກ ຍ່ອມເກີດຂຶ້ນເພື່ອເກື້ອກູນແກ່ຄົນ
ທັງຫຼາຍ ເພື່ອສຸກແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອປະໂຫຍດແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກແກ່
ເທວະດາແລະມະນຸດທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຜູ້ເປັນເອກຄືໃຜ ຄື ບຸກຄົນຜູ້ເປັນສຳມາທິດຖື ມີຄວາມ
ເຫັນບໍ່ວິປະຣິດ ບຸກຄົນນັ້ນ ເຮັດໃຫ້ຄົນທັງຫຼາຍອອກຈາກອະສັດທຳ ໃຫ້ຕັ້ງຢູ່ໃນສັດທຳ ບຸກຄົນ
ຜູ້ເປັນເອກນີ້ແລ ເມື່ອເກີດຂຶ້ນໃນໂລກ ຍ່ອມເກີດຂຶ້ນເພື່ອເກື້ອກູນແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອສຸກແກ່
ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອປະໂຫຍດແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກແກ່ເທວະດາ ແລະມະນຸດ
ທັງຫຼາຍ (໒)

[໓໑໐] ເຮົາບໍ່ເຫັນທຳອື່ນ ແມ່ນແນວໜຶ່ງທີ່ມີໂທດຫຼາຍ ຄື ມິດສາທິດຖືນີ້ໂທດທັງຫຼາຍມີ
ມິດສາທິດຖືເປັນຢ່າງຍິ່ງ (໓)

[໓໑໑] ເຮົາບໍ່ເຫັນບຸກຄົນອື່ນ ແມ່ນຄົນດຽວທີ່ປະຕິບັດເພື່ອບໍ່ເກື້ອກູນແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ
ເພື່ອບໍ່ແມ່ນສຸກແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອບໍ່ແມ່ນປະໂຫຍດແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອບໍ່ເກື້ອກູນ ເພື່ອທຸກ
ແກ່ເທວະດາແລະມະນຸດທັງຫຼາຍ ຄື ໂມຄະບຸຣຸດຊື່ວ່າ ມັກຂະລີ ໂມຄະບຸຣຸດຊື່ ມັກຂະລີນີ້ ເກີດ
ຂຶ້ນໃນໂລກ ເປັນຄືລອບທີ່ດັກມະນຸດ ເພື່ອບໍ່ເກື້ອກູນ ເພື່ອທຸກ ເພື່ອຄວາມເສື່ອມ ເພື່ອຄວາມ
ພິນາດແກ່ສັດຫຼວງຫຼາຍ ປຽບຄື ບຸກຄົນໃສ່ລອບໄວ້ທີ່ປາກອ່າວ ເພື່ອບໍ່ເກື້ອກູນ ເພື່ອທຸກ ເພື່ອ
ຄວາມເສື່ອມ ເພື່ອຄວາມພິນາດແກ່ປາທັງຫຼາຍ ສັນນັ້ນ (໔)

[໓໑໒] ຜູ້ຊັກຊວນ ຜູ້ຖືກຊັກຊວນ ຜູ້ຖືກຊັກຊວນແລ້ວປະຕິບັດຕາມຄຳຊັກຊວນ ໃນທຳ
ວິໄນທີ່ກ່າວໄວ້ບໍ່ດີ ຄົນທັງໝົດນັ້ນ ຍ່ອມປະສົບສິ່ງທີ່ບໍ່ແມ່ນບຸນຫຼວງຫຼາຍ ຂໍ້ນັ້ນ ຍ້ອນເຫດໃດ
ຍ້ອນທຳທີ່ກ່າວໄວ້ບໍ່ດີ (໕)

[໓໑໓] ຜູ້ຊັກຊວນ ຜູ້ຖືກຊັກຊວນ ຜູ້ຖືກຊັກຊວນແລ້ວ ປະຕິບັດຕາມຄຳຊັກຊວນ ໃນທຳ
ວິໄນທີ່ກ່າວໄວ້ດີ ຄົນທັງໝົດນັ້ນ ຍ່ອມປະສົບບຸນຫຼວງຫຼາຍ ຂໍ້ນັ້ນ ຍ້ອນເຫດໃດ ຍ້ອນທຳທີ່
ກ່າວໄວ້ດີ (໖)

[໓໑໔] ໃນທຳວິໄນທີ່ກ່າວໄວ້ບໍ່ດີ ທາຍົກ (ຜູ້ໃຫ້) ເພິ່ງຮູ້ຈັກປະມານ ປະຕິຄາທົກ (ຜູ້ຮັບ)
ບໍ່ຈິຕ້ອງຮູ້ ຂໍ້ນັ້ນ ຍ້ອນເຫດໃດ ຍ້ອນທຳທີ່ກ່າວໄວ້ບໍ່ດີ (໗)

[໓໑໕] ໃນທຳວິໄນທີ່ກ່າວໄວ້ດີ ປະຕິຄາທົກເພິ່ງຮູ້ຈັກປະມານ ທາຍົກບໍ່ຮູ້ກໍໄດ້ ຂໍ້ນັ້ນ
ຍ້ອນເຫດໃດ ຍ້ອນທຳທີ່ກ່າວໄວ້ດີ (໘)

[໓໑໖] ໃນທຳວິໄນທີ່ກ່າວໄວ້ບໍ່ດີ ຜູ້ຮູ້ຄວາມພຽນຍ່ອມຢູ່ເປັນທຸກ ຂໍ້ນັ້ນ ຍ້ອນເຫດ
ໃດຍ້ອນທຳທີ່ກ່າວໄວ້ບໍ່ດີ (໙)

[໓໑໗] ໃນທຳວິໄນທີ່ກ່າວໄວ້ດີ ຜູ້ຮູ້ຄວາມພຽນຍ່ອມຢູ່ເປັນທຸກ ຂໍ້ນັ້ນ ຍ້ອນເຫດໃດ ຍ້ອນທຳ
ວິໄນທີ່ກ່າວໄວ້ດີ (໑໐)

[໓໑໘] ໃນທຳວິໄນທີ່ກ່າວໄວ້ບໍ່ດີ ຜູ້ຮູ້ຄວາມພຽນຍ່ອມຢູ່ເປັນສຸກ ຂໍ້ນັ້ນຍ້ອນເຫດໃດ ຍ້ອນທຳທີ່
ກ່າວໄວ້ບໍ່ດີ (໑໑)

[໓໑໙] ໃນທຳວິໄນທີ່ກ່າວໄວ້ດີ ຜູ້ຮູ້ຄວາມພຽນຍ່ອມຢູ່ເປັນສຸກ ຂໍ້ນັ້ນ ຍ້ອນເຫດໃດ
ຍ້ອນທຳທີ່ກ່າວໄວ້ດີ (໑໒)

[໓໒໐] ຄູດ (ອາຈົມ) ແມ່ນພຽງເລັກໜ້ອຍກໍມີກິ່ນເໝັນ ແມ່ນສັນໃດ ພົບ ແມ່ນພຽງເລັກ
ໜ້ອຍ ກໍຄືກັນສັນນັ້ນ ເຮົາບໍ່ສັນເສີນໂດຍທີ່ສຸດແມ່ນຊົ່ວລັດນີ້ວມີດຽວ (໑໓)

[໓໒໑] ມູດ (ປັດສາວະ) ແມ່ນພຽງເລັກໜ້ອຍກໍມີກິ່ນເໝັນ ໆລໆ ນ້ຳລາຍແມ່ນພຽງເລັກ
ໜ້ອຍກໍມີກິ່ນເໝັນ ໆລໆ ນ້ຳໜອງແມ່ນພຽງເລັກໜ້ອຍກໍມີກິ່ນເໝັນ ໆລໆ ເລືອດແມ່ນພຽງເລັກ
ໜ້ອຍກໍມີກິ່ນເໝັນແມ່ນສັນໃດ ພົບ ແມ່ນພຽງເລັກໜ້ອຍກໍຄືກັນສັນນັ້ນ ເຮົາບໍ່ສັນເສີນ ໂດຍທີ່
ສຸດແມ່ນຊົ່ວລັດນີ້ວມີດຽວ (໑໔)

ຕະຕິຍະວັກ ຈົບ

໑໖. ເອກະທຳມະປາລີ

໔. ຈະຕຸດຖະວັກ

ໝວດທີ ໔

[໓໒໒] ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນຊົມພູທະວີບນີ້ສວນອັນໜ້າ
ອອນຊອນ ປ່າອັນໜ້າອອນຊອນ ພູມີປະເທດອັນໜ້າອອນຊອນ ສະໂບກຂະຣະນີອັນໜ້າ
ອອນຊອນມີຈຳນວນໜ້ອຍ ສ່ວນສະຖານທີ່ທີ່ເປັນບ່ອນໂນນ ບ່ອນຫຼຸບ ທີ່ມີນ້ຳໄຫຼຖ້ວມ ທີ່ມີຕໍ່
ໄມ້ແລະໜາມ ທີ່ມີພູສູງຊັນລາດຕຳມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ແມ່ນສັນໃດ ສັດທີ່ເກີດເບິ່ງບົກມີ
ຈຳນວນໜ້ອຍ ສ່ວນສັດທີ່ເກີດໃນນ້ຳມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ຄືກັນສັນນັ້ນແລ (໑)

[໓໒໓] ສັດທີ່ກັບມາເກີດໃນໝູ່ມະນຸດມີຈຳນວນໜ້ອຍ ສ່ວນສັດທີ່ໄປເກີດໃນກຳເນີດອື່ນ ນອກຈາກມະນຸດມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ສັດທີ່ກັບມາເກີດໃນມັດຊິມະຊົນນະບົດມີຈຳນວນໜ້ອຍ ສ່ວນ ສັດທີ່ກັບມາເກີດໃນປັດຈັນຕະຊົນນະບົດ ໃນໝູ່ຊາວມີລັກຂະຜູ້ໂງ່ຈ້າມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ (໒)

[໓໒໔] ສັດທີ່ມີປັນຍາ ບໍ່ໂງ່ຈ້າ ບໍ່ເປັນຄືຄົນໜວກ ຄົນກີກ ສາມາດຮູ້ເນື້ອຄວາມແຫ່ງ ຄຳສຸພາສິດແລະທຸບພາສິດໄດ້ມີຈຳນວນໜ້ອຍ ສ່ວນສັດທີ່ບໍ່ມີປັນຍາ ໂງ່ຈ້າ ເປັນຄືຄົນໜວກ ຄົນກີກ ບໍ່ສາມາດຮູ້ເນື້ອຄວາມແຫ່ງຄຳສຸພາສິດແລະທຸບພາສິດໄດ້ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ (໓)

[໓໒໕] ສັດທີ່ປະກອບດ້ວຍປັນຍາຈັກຊຸຢ່າງປະເສີດມີຈຳນວນໜ້ອຍ ສ່ວນສັດທີ່ຕົກຢູ່ໃນ ອະວິດຊາ ລຸ້ມຫຼົງມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ (໔)

[໓໒໖] ສັດທີ່ໄດ້ເຫັນຕະຖາຄົດມີຈຳນວນໜ້ອຍ ສ່ວນສັດທີ່ບໍ່ໄດ້ເຫັນຕະຖາຄົດມີຈຳນວນ ຫຼາຍກວ່າ (໕)

[໓໒໗] ສັດທີ່ໄດ້ຟັງທຳວິໄນທີ່ຕະຖາຄົດປະກາດໄວ້ມີຈຳນວນໜ້ອຍ ສ່ວນສັດທີ່ບໍ່ໄດ້ຟັງ ທຳວິໄນທີ່ຕະຖາຄົດປະກາດໄວ້ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ (໖)

[໓໒໘] ສັດທີ່ຟັງທຳແລ້ວຊົງຈຳໄວ້ໄດ້ມີຈຳນວນໜ້ອຍ ສ່ວນສັດທີ່ຟັງທຳແລ້ວຊົງຈຳໄວ້ບໍ່ ໄດ້ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ (໗)

[໓໒໙] ສັດທີ່ອິນຕອງເນື້ອຄວາມແຫ່ງທຳທີ່ຕົນຊົງຈຳໄວ້ມີຈຳນວນໜ້ອຍ ສ່ວນສັດທີ່ບໍ່ ອິນຕອງເນື້ອຄວາມແຫ່ງທຳທີ່ຕົນຊົງຈຳໄວ້ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ (໘)

[໓໓໐] ສັດທີ່ຮູ້ທົ່ວເຖິງອັດຖະ ຮູ້ທົ່ວເຖິງທຳ ແລະປະຕິບັດທຳສົມຄວນແກ່ທຳມີຈຳນວນ ໜ້ອຍ ສ່ວນສັດທີ່ຮູ້ທົ່ວເຖິງອັດຖະ ຮູ້ທົ່ວເຖິງທຳ ແຕ່ບໍ່ປະຕິບັດທຳສົມຄວນແກ່ທຳ ມີຈຳນວນ ຫຼາຍກວ່າ (໙)

[໓໓໑] ສັດທີ່ສະຫຼົດໃຈໃນເຫດອັນຄວນສະຫຼົດໃຈມີຈຳນວນໜ້ອຍ ສ່ວນສັດທີ່ບໍ່ສະຫຼົດ ໃຈໃນເຫດອັນຄວນສະຫຼົດໃຈມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ (໑໐)

[໓໓໒] ສັດທີ່ສະຫຼົດໃຈ ເຮັດຄວາມພຽນໂດຍແຍບຄາຍມີຈຳນວນໜ້ອຍ ສ່ວນສັດທີ່ສະ ຫຼົດໃຈ ບໍ່ເຮັດຄວາມພຽນໂດຍແຍບຄາຍມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ (໑໑)

[໓໓໓] ສັດທີ່ເຮັດນິບພານໃຫ້ເປັນອາລົມແລ້ວໄດ້ສະມາທິ ໄດ້ເອກັກຄະຕາຈິດ (ຈິດມີ ອາລົມເປັນໜຶ່ງ)ມີຈຳນວນໜ້ອຍ ສ່ວນສັດທີ່ເຮັດນິບພານໃຫ້ເປັນອາລົມແລ້ວບໍ່ໄດ້ສະມາທິ ບໍ່ໄດ້ ເອກັກຄະຕາຈິດມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ (໑໒)

[໓໓໔] ສັດທີ່ໄດ້ເຂົ້າອັນເລີດ ແລະຮີດອັນເລີດມີຈຳນວນໜ້ອຍ ສ່ວນສັດທີ່ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າອັນເລີດ ແລະຮີດອັນເລີດ ເປັນຢູ່ດ້ວຍການສະແຫວງຫາດ້ວຍອາຫານທີ່ໃສ່ກະເບື້ອງມາມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ (໑໓)

[໓໓໕] ສັດທີ່ໄດ້ອັດຖະຣິດ ທຳມະຣິດ ແລະວິມຸດຕິຣິດ ມີຈຳນວນໜ້ອຍ ສ່ວນສັດທີ່ບໍ່ໄດ້ອັດຖະຣິດ ທຳມະຣິດ ແລະວິມຸດຕິຣິດມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ຍ້ອນເຫດນັ້ນແລ ທ່ານທັງຫຼາຍເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ແນວນີ້ວ່າ “ເຮົາຈັກເປັນຜູ້ໄດ້ອັດຖະຣິດ ທຳມະຣິດ ແລະວິມຸດຕິຣິດ” ທ່ານທັງຫຼາຍເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ແນວນີ້ແລ (໑໔)

[໓໓໖-໓໓໘] ໃນຊົມພູທະວີບນີ້ສວນອັນໜ້າອອນຊອນ ປ່າອັນໜ້າອອນຊອນ ພູມມີປະເທດອັນໜ້າອອນຊອນ ສະໂບກຂະຣະມີອັນໜ້າອອນຊອນມີຈຳນວນໜ້ອຍ ສ່ວນສະຖານທີ່ທີ່ເປັນບ່ອນໂນນ ບ່ອນຫູບ ທີ່ມີນ້ຳໄຫຼຖ້ວມ ທີ່ມີຕໍ່ໄມ້ແລະໜາມ ທີ່ມີພູສູງຊັນລາດຕ່ຳມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ແມ່ນສັນໃດ ສັດທີ່ຈຸຕິຈາກມະນຸດກັບມາເກີດໃນໝູ່ມະນຸດມີຈຳນວນໜ້ອຍ ສ່ວນສັດທີ່ຈຸຕິຈາກມະນຸດໄປເກີດໃນນະຣົກ ຯລຯ ເກີດໃນກຳເນີດສັດເດຍຣັດສານ ຯລຯ ເກີດໃນເຜດວິໄສ (ແດນເຜດ) ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ຄືກັນສັນນັ້ນແລ (໑໕-໑໗)

[໓໓໙-໓໔໑] ສັດທີ່ຈຸຕິຈາກມະນຸດໄປເກີດໃນໝູ່ເທວະດາມີຈຳນວນໜ້ອຍ ສ່ວນສັດທີ່ຈຸຕິຈາກມະນຸດໄປເກີດໃນນະຣົກ ຯລຯ ເກີດໃນກຳເນີດສັດເດຍຣັດສານ ຯລຯ ເກີດໃນເຜດວິໄສມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ (໑໘-໒໐)

[໓໔໒-໓໔໔] ສັດທີ່ຈຸຕິຈາກເທວະດາກັບມາເກີດໃນໝູ່ເທວະດາມີຈຳນວນໜ້ອຍ ສ່ວນສັດທີ່ຈຸຕິຈາກເທວະດາໄປເກີດໃນນະຣົກ ຯລຯ ເກີດໃນກຳເນີດສັດເດຍຣັດສານ ຯລຯ ເກີດໃນເຜດວິໄສມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ (໒໑-໒໓)

[໓໔໕-໓໔໗] ສັດທີ່ຈຸຕິຈາກເທວະດາມາເກີດໃນໝູ່ມະນຸດມີຈຳນວນໜ້ອຍ ສ່ວນສັດທີ່ຈຸຕິຈາກເທວະດາໄປເກີດໃນນະຣົກ ຯລຯ ເກີດໃນກຳເນີດສັດເດຍຣັດສານ ຯລຯ ເກີດໃນເຜດວິໄສມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ (໒໔-໒໖)

[໓໔໘-໓໕໐] ສັດທີ່ຈຸຕິຈາກນະຣົກມາເກີດໃນໝູ່ມະນຸດມີຈຳນວນໜ້ອຍ ສ່ວນສັດທີ່ຈຸຕິຈາກນະຣົກໄປເກີດໃນນະຣົກ ຯລຯ ເກີດໃນກຳເນີດສັດເດຍຣັດສານ ຯລຯ ເກີດໃນເຜດວິໄສມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ (໒໗-໒໙)

[໓໕໑-໓໕໓] ສັດທີ່ຈຸຕິຈາກນະຣົກໄປເກີດໃນໝູ່ເທວະດາມີຈຳນວນໜ້ອຍ ສ່ວນສັດທີ່ຈຸຕິຈາກນະຣົກໄປເກີດໃນນະຣົກ ຯລຯ ເກີດໃນກຳເນີດສັດເດຍຣັດສານ ຯລຯ ເກີດໃນເຜດວິໄສມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ (໓໐-໓໒)

[໓໕໔-໓໕໖] ສັດທີ່ຈຸຕິຈາກກຳເນີດສັດເດຍຣັດສານມາເກີດໃນໝູ່ມະນຸດ ມີຈຳນວນໜ້ອຍ ສ່ວນສັດທີ່ຈຸຕິຈາກກຳເນີດສັດເດຍຣັດສານໄປເກີດໃນນະຣົກ ຯລຯ ເກີດໃນກຳເນີດສັດເດຍຣັດສານ ຯລຯ ເກີດໃນເຜດວິໄສມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ (໓໓-໓໕)

[໓໕໗-໓໕໙] ສັດທີ່ຈຸຕິຈາກກຳເນີດສັດເດຍຣັດສານໄປເກີດໃນໝູ່ເທວະດາມີຈຳນວນໜ້ອຍ ສ່ວນສັດທີ່ຈຸຕິຈາກກຳເນີດສັດເດຍຣັດສານໄປເກີດໃນນະຣົກ ຯລຯ ເກີດໃນກຳເນີດສັດເດຍຣັດສານ ຯລຯ ເກີດໃນເຜດວິໄສມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ (໓໖-໓໘)

[໓໖໐-໓໖໒] ສັດທີ່ຈຸຕິຈາກເຜດວິໄສມາເກີດໃນໝູ່ມະນຸດມີຈຳນວນໜ້ອຍ ສ່ວນສັດທີ່ຈຸຕິຈາກເຜດວິໄສໄປເກີດໃນນະຣົກ ຯລຯ ເກີດໃນກຳເນີດສັດເດຍຣັດສານ ຯລຯ ເກີດໃນເຜດວິໄສມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ (໓໙-໔໑)

[໓໖໓-໓໖໕] ສັດທີ່ຈຸຕິຈາກເຜດວິໄສໄປເກີດໃນໝູ່ເທວະດາມີຈຳນວນໜ້ອຍ ສ່ວນສັດທີ່ຈຸຕິຈາກເຜດວິໄສໄປເກີດໃນນະຣົກ ຯລຯ ເກີດໃນກຳເນີດສັດເດຍຣັດສານ ຯລຯ ເກີດໃນເຜດວິໄສມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ (໔໒-໔໔)

ຈະຕຸດຖະວັກ ຈົບ

(ຊັມພຸທິປະເບີຍຍາລະ ຈົບ)

໑໗. ປະສາທະກະຣະທຳມະວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍທຳທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມເຫຼື້ອມໃສ

[໓໖໖-໓໖໙] ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຄວາມເປັນຜູ້ຢູ່ປ່າເປັນຂໍ້ວັດປະຕິບັດ ຄວາມເປັນຜູ້ຖືທຸ່ງວິນຍາຍາດເປັນຂໍ້ວັດປະຕິບັດ ຄວາມເປັນຜູ້ຊົງຜ້າບັງສຸກຸນເປັນຂໍ້ວັດປະຕິບັດ ຄວາມເປັນຜູ້ຊົງໂຕຣຈິວອນເປັນຂໍ້ວັດປະຕິບັດ ຄວາມເປັນທຳມະກະຖິກ ຄວາມເປັນວິໄນທອນ ຄວາມເປັນພະຫຸສູດ ຄວາມເປັນຜູ້ໝັ້ນຄົງ ຄວາມເຖິງພ້ອມດ້ວຍອາກັບກິຣິຍາ ຄວາມເຖິງພ້ອມດ້ວຍບໍລິວານທີ່ດີ ຄວາມເປັນຜູ້ມີບໍລິວານຫຼາຍ ຄວາມເປັນກຸນລະບຸດ ຄວາມ

ເປັນຜູ້ມີຮູບຜິວພັນງາມ ຄວາມເປັນຜູ້ເຈລະຈາມ່ວນ ຄວາມເປັນຜູ້ມັກໜ້ອຍ ຄວາມເປັນຜູ້ມີອາພາດໜ້ອຍ ທັງໝົດນີ້ເປັນຊື່ຮຽກລາບນັ້ນເອງ (໑-໑໖)

(ປະສາທະກະຣະທຳວັກທີ ໑໗ ຈົບ)

໑໘. ອະປະຣະອັດສະຣາສັງຂາຕະວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍຜົນແຫ່ງຈິດຊົ່ວລັດນິ້ວມືດຽວ ອີກໝວດໜຶ່ງ

[໓໘໔] ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຖ້າພິກຂຸຈະເລີນປະຖົມຊານແມ່ນຊົ່ວລັດນິ້ວມືດຽວ ພິກຂຸນີ້ເຮົາຮຽກວ່າ ຜູ້ຢູ່ບໍ່ຫ່າງຈາກຊານ ເຮັດຕາມຄຳສອນຂອງສາດສະດາປະຕິບັດຕາມໂອວາດ ສັນບິນທະບາດຂອງຊາວບ້ານບໍ່ສູນເປົ່າ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເວົ້າເຖິງພິກຂຸຜູ້ເຮັດໃຫ້ຫຼາຍເຊິ່ງປະຖົມຊານນັ້ນ (໑)

[໓໘໖-໓໘໙] ຖ້າພິກຂຸຈະເລີນທຸຕິຍະຊານແມ່ນຊົ່ວລັດນິ້ວມືດຽວ ໆລໆ ຈະເລີນຕະຕິຍະຊານ ໆລໆ ຈະເລີນຈະຕຸດຖະຊານ ໆລໆ ຈະເລີນເມດຕາເຈໂຕວິມຸດຕິ ໆລໆ ຈະເລີນກະລຸນາເຈໂຕວິມຸດຕິ ໆລໆ ຈະເລີນມຸທິຕາເຈໂຕວິມຸດຕິ ໆລໆ ຈະເລີນອຸເປກຂາເຈໂຕວິມຸດຕິ ຯລຯ (໒-໕)

[໓໙໐-໓໙໓] ພິກຂຸພິຈາລະນາເຫັນກາຍໃນກາຍຢູ່ ມີຄວາມພຽນ ມີສຳປະຊັນຍະ ມີສະຕິ ກຳຈັດອະພິດຊາ ແລະໂທມະນັດໃນໂລກໄດ້ ໆລໆ ພິຈາລະນາເຫັນເວທະນາໃນເວທະນາທັງຫຼາຍຢູ່ ໆລໆ ພິຈາລະນາເຫັນຈິດໃນຈິດຢູ່ ໆລໆ ພິຈາລະນາເຫັນທຳໃນທຳທັງຫຼາຍຢູ່ ມີຄວາມພຽນ ມີສຳປະຊັນຍະ ມີສະຕິ ເພິ່ງກຳຈັດອະພິດຊາ ແລະໂທມະນັດໃນໂລກໄດ້ (໙-໑໒)

[໓໙໔-໓໙໗] ພິກຂຸສ້າງສັນທະ ພະຍາຍາມ ຜາຣົບຄວາມພຽນ ປະຄອງຈິດ ມັ່ງໝັ້ນເພື່ອປ້ອງກັນບາບອະກຸສົນທຳທີ່ຍັງບໍ່ເກີດບໍ່ໃຫ້ເກີດຂຶ້ນ ພິກຂຸສ້າງສັນທະ ພະຍາຍາມ ຜາຣົບຄວາມພຽນ ປະຄອງຈິດ ມັ່ງໝັ້ນເພື່ອລະບາບອະກຸສົນທຳທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ພິກຂຸສ້າງສັນທະ ພະຍາຍາມ ຜາຣົບຄວາມພຽນ ປະຄອງຈິດ ມັ່ງໝັ້ນເພື່ອເຮັດກຸສົນທຳທີ່ຍັງບໍ່ເກີດໃຫ້ເກີດຂຶ້ນ ພິກຂຸສ້າງສັນທະ ພະຍາຍາມ ຜາຣົບຄວາມພຽນ ປະຄອງຈິດ ມັ່ງໝັ້ນເພື່ອຄວາມດຳລົງຢູ່ ບໍ່ເລືອນຫາຍຢິ່ງຂຶ້ນໄປ ໄພບູນ ຈະເລີນເຕັມທີ່ແຫ່ງກຸສົນທຳທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ (໑໓-໑໖)

[໓໙໘-໔໐໑] ພິກຂຸ ຈະເລີນອິດທິບາດທີ່ປະກອບດ້ວຍສັນທະສະມາທິປະທານສັງຂານ ໆລໆ ຈະເລີນອິດທິບາດທີ່ປະກອບດ້ວຍວິຣິຍະສະມາທິປະທານສັງຂານ ໆລໆ ຈະເລີນອິດທິບາດທີ່ປະກອບດ້ວຍຈິດຕະສະມາທິປະທານສັງຂານ ໆລໆ ຈະເລີນອິດທິບາດທີ່ປະກອບດ້ວຍວິມັງສາສະມາທິປະທານສັງຂານ ໆລໆ (໑໗-໒໐)

[໔໐໒-໔໐໖] ພິກຂຸ ຈະເລີນສັດທິນຊີ ງຸລງ ຈະເລີນວິຣິຍິນຊີ ງຸລງ ຈະເລີນສະຕິນຊີ ງຸລງ ຈະເລີນສະມາທິນຊີ ງຸລງ ຈະເລີນປັນຍິນຊີ ງຸລງ (໒໑-໒໕)

[໔໐໗-໔໑໑] ພິກຂຸ ຈະເລີນສັດທາພະລະ ງຸລງ ຈະເລີນວິຣິຍະພະລະ ງຸລງ ຈະເລີນສະຕິພະລະ ງຸລງ ຈະເລີນສະມາທິພະລະ ງຸລງ ຈະເລີນປັນຍາພະລະ ງຸລງ (໒໖-໓໐)

[໔໑໒-໔໑໘] ພິກຂຸ ຈະເລີນສະຕິສຳໂພດຊົງ ງຸລງ ຈະເລີນທຳມະວິຈະຍະສຳໂພດຊົງ ງຸລງ ຈະເລີນວິຣິຍະສຳໂພດຊົງ ງຸລງ ຈະເລີນປິຕິສຳໂພດຊົງ ງຸລງ ຈະເລີນປັດສັດທິສຳໂພດຊົງ ງຸລງ ຈະເລີນສະມາທິສຳໂພດຊົງ ງຸລງ ຈະເລີນອຸປະກາສຳໂພດຊົງ ງຸລງ (໓໑-໓໗)

[໔໑໙-໔໒໖] ພິກຂຸ ຈະເລີນສຳມາທິດຖິ ງຸລງ ຈະເລີນສຳມາສັງກັບປະ ງຸລງ ຈະເລີນສຳມາວາຈາ ງຸລງ ຈະເລີນສຳມາກຳມັນຕະ ງຸລງ ຈະເລີນສຳມາອາຊີວະ ງຸລງ ຈະເລີນສຳມາວາຍາມະ ງຸລງ ຈະເລີນສຳມາສະຕິ ງຸລງ ຈະເລີນສຳມາສະມາທິງຸລງ (໓໘-໔໕)

[໔໒໗] ພິກຂຸ ຜູ້ມີຄວາມຈື່ໄດ້ໝາຍຮູ້ຮູບພາຍໃນ ເຫັນຮູບພາຍນອກຂະໜາດນ້ອຍ ມີສິດິບໍ່ດີ ທ່ານຄອບງຳຮູບເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ ມີຄວາມຈື່ໄດ້ໝາຍຮູ້ແນວນີ້ວ່າ “ເຮົາຮູ້ ເຮົາເຫັນ” (໔໖)

[໔໒໘] ພິກຂຸ ຜູ້ມີຄວາມຈື່ໄດ້ໝາຍຮູ້ຮູບພາຍໃນ ເຫັນຮູບພາຍນອກຂະໜາດໃຫຍ່ ມີສິດິບໍ່ດີ ທ່ານຄອບງຳຮູບເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ ມີຄວາມຈື່ໄດ້ໝາຍຮູ້ແນວນີ້ວ່າ “ເຮົາຮູ້ ເຮົາເຫັນ” (໔໗)

[໔໒໙] ພິກຂຸ ຜູ້ມີຄວາມຈື່ໄດ້ໝາຍຮູ້ອະຮູບພາຍໃນ ເຫັນຮູບພາຍນອກຂະໜາດນ້ອຍ ມີສິດິບໍ່ດີ ທ່ານຄອບງຳຮູບເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ ມີຄວາມຈື່ໄດ້ໝາຍຮູ້ແນວນີ້ວ່າ “ເຮົາຮູ້ ເຮົາເຫັນ” (໔໘)

[໔໓໐] ພິກຂຸ ຜູ້ມີຄວາມຈື່ໄດ້ໝາຍຮູ້ອະຮູບພາຍໃນ ເຫັນຮູບພາຍນອກຂະໜາດໃຫຍ່ ມີສິດິບໍ່ດີ ທ່ານຄອບງຳຮູບເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ ມີຄວາມຈື່ໄດ້ໝາຍຮູ້ແນວນີ້ວ່າ “ເຮົາຮູ້ ເຮົາເຫັນ” (໔໙)

[໔໓໑] ພິກຂຸ ຜູ້ມີຄວາມຈື່ໄດ້ໝາຍຮູ້ອະຮູບພາຍໃນ ເຫັນຮູບພາຍນອກຂຽວ ມີສີຂຽວປຽບດ້ວຍຂອງຂຽວ ມີສີຂຽວເຂັ້ມ ທ່ານຄອບງຳຮູບເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ ມີຄວາມຈື່ໄດ້ໝາຍຮູ້ແນວນີ້ວ່າ “ເຮົາຮູ້ ເຮົາເຫັນ” (໕໐)

[໔໓໒] ພິກຂຸ ຜູ້ມີຄວາມຈື່ໄດ້ໝາຍຮູ້ອະຮູບພາຍໃນ ເຫັນຮູບພາຍນອກເຫຼືອງ ມີສີເຫຼືອງປຽບດ້ວຍຂອງເຫຼືອງ ມີສີເຫຼືອງເຂັ້ມ ທ່ານຄອບງຳຮູບເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ ມີຄວາມຈື່ໄດ້ໝາຍຮູ້ແນວນີ້ວ່າ “ເຮົາຮູ້ ເຮົາເຫັນ” (໕໑)

[໔໓໓] ພິກຂຸ ຜູ້ມີຄວາມຈື່ໄດ້ໝາຍຮູ້ອະນຸພາຍໃນ ເຫັນຮູບພາຍນອກແດງ ມີສີແດງ ປຽບດ້ວຍຂອງແດງ ມີສີແດງເຂັ້ມ ທ່ານຄອບງຳຮູບເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ ມີຄວາມຈື່ໄດ້ໝາຍຮູ້ແນວນີ້ວ່າ “ເຮົາຮູ້ ເຮົາເຫັນ” (໔໒)

[໔໓໔] ພິກຂຸ ຜູ້ມີຄວາມຈື່ໄດ້ໝາຍຮູ້ອະນຸພາຍໃນ ເຫັນຮູບພາຍນອກຂາວ ມີສີຂາວ ປຽບດ້ວຍຂອງຂາວ ມີສີຂາວເຂັ້ມ ທ່ານຄອບງຳຮູບເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ ມີຄວາມຈື່ໄດ້ໝາຍຮູ້ແນວນີ້ວ່າ “ເຮົາຮູ້ ເຮົາເຫັນ” (໔໓)

[໔໓໕] ພິກຂຸ ຜູ້ມີຮູບຊານເປັນອາລົມຍ່ອມເຫັນຮູບພາຍນອກທັງຫຼາຍໄດ້ (໔໔)

[໔໓໖] ພິກຂຸ ຜູ້ມີຄວາມຈື່ໄດ້ໝາຍຮູ້ ອະນຸພາຍໃນ ຍ່ອມເຫັນຮູບພາຍນອກທັງຫຼາຍໄດ້ (໔໕)

[໔໓໗] ພິກຂຸ ບັນຜູ້ນ້ອມໃຈໄປວ່າ “ງາມ” ທໍ່ນັ້ນ (໔໖)

[໔໓໘] ພິກຂຸ ບັນລຸອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານຢູ່ໂດຍກຳນົດວ່າ “ອາກາດຫາບ່ອນສຸດບໍ່ໄດ້” ຍ້ອນລ່ວງຮູບສັນຍາ ດັບປະຕິຄະສັນຍາ ບໍ່ກຳນົດເຖິງນາມັດຕະສັນຍາໂດຍປະການທັງປວງ (໔໗)

[໔໓໙] ພິກຂຸ ລ່ວງອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸວິນຍານັນຈາຍະຕະນະຊານ ຢູ່ໂດຍກຳນົດວ່າ “ວິນຍານຫາບ່ອນສຸດບໍ່ໄດ້” (໔໘)

[໔໔໐] ພິກຂຸ ລ່ວງວິນຍານັນຈາຍະຕະນະຊານໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະຊານ ຢູ່ໂດຍກຳນົດວ່າ “ບໍ່ມີອັນໃດ” (໔໙)

[໔໔໑] ພິກຂຸ ລ່ວງອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະຊານໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະຊານຢູ່ (໕໐)

[໔໔໒] ພິກຂຸ ລ່ວງເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະຊານໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣດ (ສະມາປັດທິດັບສັນຍາແລະເວທະນາ) ຢູ່ (໕໑)

[໔໔໓-໔໔໔] ພິກຂຸ ຈະເລີນປະຖະວິກະສິນ ໆລໆ ຈະເລີນອາໂປກະສິນ ໆລໆ ຈະເລີນເຕໂຊກະສິນ ໆລໆ ຈະເລີນວາໂຍກະສິນ ໆລໆ ຈະເລີນນິລະກະສິນ ໆລໆ ຈະເລີນປິຕະກະສິນ ໆລໆ ຈະເລີນໂລຫິຕະກະສິນ ໆລໆ ຈະເລີນໂອທາຕະກະສິນ ໆລໆ ຈະເລີນອາກາສະກະສິນ ໆລໆ ຈະເລີນວິນຍານກະສິນ ໆລໆ (໕໒-໕໓)

[໔໕໓-໔໖໒] ພິກຂຸຈະເລີນອະສຸພະສັນຍາ ງຸລງ ຈະເລີນມໍຣະນະສັນຍາ ງຸລງ ຈະເລີນອາຫາເຣປະຕິກູນສັນຍາ ງຸລງ ຈະເລີນສັບພະໂລເກອະນະພິຣະຕະສັນຍາ ງຸລງ ຈະເລີນອະນິດຈະສັນຍາ ງຸລງ ຈະເລີນ ອະນິດເຈທຸກຂະສັນຍາ ງຸລງ ຈະເລີນທຸກເຂອະນັດຕະສັນຍາ ງຸລງ ຈະເລີນປະທານະສັນຍາ ງຸລງ ຈະເລີນວິຣາຄະສັນຍາ ງຸລງ ຈະເລີນນິໂຣທະສັນຍາ ງຸລງ (໗໒-໘໑)

[໔໖໓-໔໗໒] ພິກຂຸ ຈະເລີນອະນິດຈະສັນຍາ ງຸລງ ຈະເລີນອະນັດຕະສັນຍາ ງຸລງ ຈະເລີນມໍຣະນະ-ສັນຍາ ງຸລງ ຈະເລີນອາຫາເຣປະຕິກູນສັນຍາ ງຸລງ ຈະເລີນສັບພະໂລເກອະນະພິຣະຕະສັນຍາ ງຸລງ ຈະເລີນ ອັດຕິກະສັນຍາ ງຸລງ ຈະເລີນປຸລະວະກະສັນຍາ ງຸລງ ຈະເລີນວິນິລະກະສັນຍາ ງຸລງ ຈະເລີນວິດສິດທະກະສັນຍາ ງຸລງ ຈະເລີນອຸດທຸມາຕະກະສັນຍາ ງຸລງ (໘໒-໙໑)

[໔໗໓-໔໘໒] ພິກຂຸຈະເລີນພຸດທານຸດສະຕິ ງຸລງ ຈະເລີນທຳມານຸດສະຕິ ງຸລງ ຈະເລີນສັງຄານຸດສະຕິ ງຸລງ ຈະເລີນສິລານຸດສະຕິ ງຸລງ ຈະເລີນຈາຄານຸດສະຕິ ງຸລງ ຈະເລີນເທວະຕານຸດສະຕິ ງຸລງ ຈະເລີນອານາປານະສະຕິ ງຸລງ ຈະເລີນມະຣະນັດສະຕິ ງຸລງ ຈະເລີນກາຍະຄະຕາສະຕິ ງຸລງ ຈະເລີນອຸປະສະມານຸດສະຕິ ງຸລງ (໙໒-໑໐໑)

[໔໘໓-໔໙໒] ພິກຂຸ ຈະເລີນສັດທິນຊີທີ່ປະກອບດ້ວຍປະຖົມຊານ ງຸລງ ຈະເລີນ ວິຣິຍິນຊີ ງຸລງ ຈະເລີນສະຕິນຊີ ງຸລງ ຈະເລີນສະມາທິນຊີ ງຸລງ ຈະເລີນປັນຍິນຊີ ງຸລງ ຈະເລີນສັດທາພະລະ ງຸລງ ຈະເລີນວິຣິຍະພະລະ ງຸລງ ຈະເລີນສະຕິພະລະ ງຸລງ ຈະເລີນສະມາທິພະລະ ງຸລງ ຈະເລີນປັນຍາພະລະ ງຸລງ (໑໐໒-໑໑໑)

[໔໙໓-໕໐໒] ພິກຂຸ ຈະເລີນສັດທິນຊີທີ່ປະກອບດ້ວຍທຸຕິຍະຊານ ຯລຯ ທີ່ປະກອບດ້ວຍຕະຕິຍະຊານ ຯລຯ ທີ່ປະກອບດ້ວຍຈະຕຸດຖະຊານ ຯລຯ ທີ່ປະກອບດ້ວຍເມດຕາ ຯລຯ ທີ່ປະກອບດ້ວຍກະລຸນາ ຯລຯ ທີ່ປະກອບດ້ວຍມຸທິຕາ ຯລຯ ທີ່ປະກອບດ້ວຍອຸເປກຂາ ງຸລງ ຈະເລີນວິຣິຍິນຊີ ງຸລງ ຈະເລີນສະຕິນຊີ ງຸລງ ຈະເລີນສະມາທິນຊີ ງຸລງ ຈະເລີນປັນຍິນຊີ ງຸລງ ຈະເລີນສັດທາພະລະ ງຸລງ ຈະເລີນວິຣິຍະພະລະ ງຸລງ ຈະເລີນສະຕິພະລະ ງຸລງ ຈະເລີນສະມາທິພະລະ ງຸລງ ຈະເລີນປັນຍາພະລະ ງຸລງ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸນີ້ເຮົາຮຽກວ່າ ຜູ້ຢູ່ບໍ່ທ່າງຈາກຊານ ເຮັດຕາມຄຳສອນ ຂອງສາດສະດາ ປະຕິບັດຕາມໂອວາດ ສັນນິທະທະບາດ ຂອງຊາວບ້ານບໍ່ສູນເປົ່າ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເວົ້າເຖິງພິກຂຸຜູ້ເຮັດໃຫ້ຫຼາຍ ເຊິ່ງປັນຍາພະລະທີ່ປະກອບດ້ວຍອຸເປກຂາ (໑໑໒-໑໑໑)

ອະປະຣະອັດສະຣາສັງຂາຕະວັກທິ ໑໘ ຈົບ

໑໙. ກາຍະຄະຕາສະຕິວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍຜົນແຫ່ງການຈະເລີນກາຍະຄະຕາສະຕິ

[໕໖໖] ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກາຍະຄະຕາສະຕິອັນພິກຂຸອົງໃດ ອົງໜຶ່ງໄດ້ຈະເລີນເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ກຸສົນທຳແນວໃດແນວໜຶ່ງທີ່ເປັນສ່ວນແຫ່ງວິດຊາຍ່ອມເປັນ ພາວະນາທີ່ຍັງລົງໃນຈິດຂອງພິກຂຸນັ້ນ ປຽບຄື ມະຫາສະມຸດອັນຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງສຳຜັດດ້ວຍໃຈແລ້ວ ແມ່ນ້ຳນ້ອຍສາຍໃດສາຍໜຶ່ງທີ່ໄຫຼໄປສູ່ສະມຸດ ຍ່ອມຜາກົດພາຍໃນຈິດຂອງຜູ້ນັ້ນ (໑)

[໕໖໘-໕໗໐] ທຳອັນເປັນເອກທີ່ບຸກຄົນໄດ້ຈະເລີນເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອ ສັງເກດໃຫຍ່ ເພື່ອປະໂຫຍດໃຫຍ່ ເພື່ອທຳເປັນແດນກະເສມຈາກໂຍຄະໃຫຍ່ ເພື່ອສະຕິແລະສຳ ປະຊັນຍະ ເພື່ອໄດ້ຍານທັດສະນະ ເພື່ອຢູ່ເປັນສຸກໃນປັດຈຸບັນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງເຊິ່ງຜົນແຫ່ງວິດ ຊາແລະວິມຸດຕິ ທຳອັນເປັນເອກຄືອັນໃດ? ຄື ກາຍະຄະຕາສະຕິ ທຳອັນເປັນເອກ ນີ້ແລທີ່ບຸກ ຄົນໄດ້ຈະເລີນເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອສັງເກດໃຫຍ່ ເພື່ອປະໂຫຍດອັນໃຫຍ່ ເພື່ອ ທຳເປັນແດນກະເສມຈາກໂຍຄະອັນໃຫຍ່ ເພື່ອສະຕິແລະສຳປະຊັນຍະ ເພື່ອໄດ້ຍານທັດສະນະ ເພື່ອຢູ່ເປັນສຸກໃນປັດຈຸບັນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງເຊິ່ງຜົນແຫ່ງວິດຊາແລະວິມຸດຕິ (໒-໓)

[໕໗໑] ເມື່ອທຳອັນເປັນເອກທີ່ບຸກຄົນໄດ້ຈະເລີນເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ແມ່ນກາຍກຳສະງົບ ແມ່ນຈິດກຳສະງົບ ແມ່ນວິຕົກແລະວິຈານກຳສະງົບ ທຳທີ່ເປັນສ່ວນແຫ່ງວິດຊາແມ່ນທັງໝົດກໍເຖິງ ຄວາມຈະເລີນເຕັມທີ່ ທຳອັນເປັນເອກຄືອັນໃດ? ຄື ກາຍະຄະຕາສະຕິ ເມື່ອທຳອັນເປັນເອກນີ້ ແລທີ່ບຸກຄົນໄດ້ຈະເລີນເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ແມ່ນກາຍກຳສະງົບ ແມ່ນຈິດກຳສະງົບ ແມ່ນວິຕົກແລະ ວິຈານກຳສະງົບ ທຳທີ່ເປັນສ່ວນແຫ່ງວິດຊາແມ່ນທັງໝົດກໍເຖິງຄວາມຈະເລີນເຕັມທີ່ (໙)

[໕໗໒] ເມື່ອທຳອັນເປັນເອກທີ່ບຸກຄົນໄດ້ຈະເລີນເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ອະກຸສົນທຳທີ່ຍັງ ບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ແລະທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍລະໄດ້ ທຳອັນເປັນເອກຄືອັນໃດ? ຄື ກາຍະຄະຕາ ສະຕິ ເມື່ອທຳອັນເປັນເອກນີ້ແລ ທີ່ບຸກຄົນໄດ້ຈະເລີນເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ອະກຸສົນທຳທີ່ຍັງບໍ່ເກີດ ຂຶ້ນກໍບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ແລະທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍລະໄດ້ (໑໐)

[໕໗໓] ເມື່ອທຳອັນເປັນເອກທີ່ບຸກຄົນໄດ້ຈະເລີນເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ກຸສົນທຳທີ່ຍັງບໍ່ເກີດ ຂຶ້ນກໍເກີດຂຶ້ນ ແລະທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍເປັນໄປເພື່ອຄວາມຈະເລີນໄພບູນຍິ່ງຂຶ້ນ ທຳອັນເປັນເອກຄື ອັນໃດ? ຄື ກາຍະຄະຕາສະຕິ ເມື່ອທຳອັນເປັນເອກນີ້ແລທີ່ບຸກຄົນໄດ້ຈະເລີນເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ກຸສົນທຳທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍເກີດຂຶ້ນ ແລະທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍເປັນໄປເພື່ອຄວາມຈະເລີນໄພບູນຍິ່ງຂຶ້ນ (໑໑)

[໕໗໔] ເມື່ອທຳອັນເປັນເອກທີ່ບຸກຄົນໄດ້ຈະເລີນເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ຍ່ອມລະອະວິດຊາໄດ້ ວິດຊາເກີດຂຶ້ນຍ່ອມລະອັດສະມິມານະໄດ້ ອະນຸໄສຍ່ອມເຖິງຄວາມຖອນຂຶ້ນ ຍ່ອມລະສັງໂຍດ ໄດ້ ທຳອັນເປັນເອກຄືອັນໃດ? ຄື ກາຍະຄະຕາສະຕິ ເມື່ອທຳອັນເປັນເອກນີ້ແລ ທີ່ບຸກຄົນໄດ້ ຈະເລີນເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ຍ່ອມລະອະວິດຊາໄດ້ ວິດຊາເກີດຂຶ້ນຍ່ອມລະອັດສະມິມານະໄດ້ອະນຸ ໄສເຖິງຄວາມຖອນຂຶ້ນຍ່ອມລະສັງໂຍດໄດ້ (໑໒)

[໕໗໕-໕໗໖] ທຳອັນເປັນເອກທີ່ບຸກຄົນໄດ້ຈະເລີນເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອ ຄວາມກະຈັດກະຈາຍແຫ່ງປັນຍາ ເພື່ອອະນຸປາທາປະຣິນິບພານ ທຳອັນເປັນເອກຄືອັນໃດ? ຄື ກາຍະຄະຕາສະຕິທຳອັນເປັນເອກນີ້ແລ ທີ່ບຸກຄົນໄດ້ຈະເລີນເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປ ເພື່ອຄວາມກະຈັດ ກະຈາຍແຫ່ງປັນຍາ ເພື່ອອະນຸປາທາປະຣິນິບພານ (໑໓-໑໔)

[໕໗໗-໕໗໙] ເມື່ອທຳອັນເປັນເອກທີ່ບຸກຄົນໄດ້ຈະເລີນ ເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວຍ່ອມມີຄວາມ ເຂົ້າໃຈແຈ່ມແຈ້ງທາດຫຼາຍຊະນິດ ມີຄວາມເຂົ້າໃຈແຈ່ມແຈ້ງທາດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ມີຄວາມກະ ຈັດກະຈາຍໃນທາດຫຼາຍຊະນິດ ທຳອັນເປັນເອກຄືອັນໃດ? ຄື ກາຍະຄະຕາສະຕິ ເມື່ອທຳອັນ ເປັນເອກນີ້ແລ ທີ່ບຸກຄົນໄດ້ຈະເລີນເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ຍ່ອມມີຄວາມເຂົ້າໃຈແຈ່ມແຈ້ງທາດຫຼາຍ ຊະນິດ ມີຄວາມເຂົ້າໃຈແຈ່ມແຈ້ງທາດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ມີຄວາມກະຈັດກະຈາຍໃນທາດຫຼາຍ ຊະນິດ (໑໕-໑໗)

[໕໘໐-໕໘໓] ທຳອັນເປັນເອກທີ່ບຸກຄົນໄດ້ຈະເລີນເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງໂສດາປັດຕິຜົນ ສະກະທາຄາມິຜົນ ອະນາຄາມິຜົນ ແລະອະຣະຫັດຕະຜົນ ທຳອັນ ເປັນເອກ ຄື ອັນໃດ? ຄື ກາຍະຄະຕາສະຕິ ທຳອັນເປັນເອກນີ້ແລທີ່ບຸກຄົນໄດ້ຈະເລີນເຮັດໃຫ້ ຫຼາຍແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງໂສດາປັດຕິຜົນ ສະກະທາຄາມິຜົນ ອະນາຄາມິຜົນ ແລະອະຣະຫັດຕະຜົນ (໑໘-໒໑)

[໕໘໔-໕໙໙] ທຳອັນເປັນເອກທີ່ບຸກຄົນໄດ້ຈະເລີນເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອ ໄດ້ປັນຍາ ເພື່ອຄວາມຈະເລີນແຫ່ງປັນຍາ ເພື່ອຄວາມໄພບູນແຫ່ງປັນຍາ ເພື່ອຄວາມເປັນຜູ້ມີ ປັນຍາຫຼາຍ ເພື່ອຄວາມເປັນຜູ້ມີປັນຍາແໜ້ນໜາ ເພື່ອຄວາມເປັນຜູ້ມີປັນຍາໄພບູນ ເພື່ອຄວາມ ເປັນຜູ້ມີປັນຍາລຸ້ນເລິກ ເພື່ອຄວາມເປັນຜູ້ມີປັນຍາສາມາດຍິ່ງ ເພື່ອຄວາມເປັນຜູ້ມີປັນຍາກວ້າງ ຂວາງ^໑ ເພື່ອຄວາມເປັນຜູ້ຫຼາຍດ້ວຍປັນຍາ ເພື່ອຄວາມເປັນຜູ້ມີປັນຍາວ່ອງໄວ ເພື່ອຄວາມເປັນຜູ້ ມີປັນປັນສູງບພັນ ເພື່ອຄວາມເປັນຜູ້ມີປັນຍາແຈ່ມໃສ ເພື່ອຄວາມເປັນຜູ້ມີປັນຍາຊຳນານ ເພື່ອ ຄວາມເປັນຜູ້ມີປັນຍາແຫຼມຄົມ ແລະເພື່ອຄວາມເປັນຜູ້ມີປັນຍາທຳລາຍກິເລດ ທຳອັນເປັນເອກຄື ອັນໃດ? ຄື ກາຍະຄະຕາສະຕິ ທຳອັນເປັນເອກນີ້ແລ ທີ່ບຸກຄົນໄດ້ຈະເລີນເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອໄດ້ປັນຍາ ເພື່ອຄວາມຈະເລີນແຫ່ງປັນຍາ ເພື່ອຄວາມໄພບູນແຫ່ງປັນຍາ ເພື່ອ

ຄວາມເປັນຜູ້ມີປັນຍາຫຼາຍ ເພື່ອຄວາມເປັນຜູ້ມີປັນຍາແທ້ໝາ ເພື່ອຄວາມເປັນຜູ້ມີປັນຍາໄພ
ບູນ ເພື່ອຄວາມເປັນຜູ້ມີປັນຍາລຸ້ມເລິກ ເພື່ອຄວາມເປັນຜູ້ມີປັນຍາສາມາດຍິ່ງ ເພື່ອຄວາມເປັນຜູ້
ມີປັນຍາກວ້າງຂວາງ ເພື່ອຄວາມເປັນຜູ້ຫຼາຍດ້ວຍປັນຍາ ເພື່ອຄວາມເປັນຜູ້ມີປັນຍາວ່ອງໄວ
ເພື່ອຄວາມເປັນຜູ້ມີປັນຍາສູງບພັນ ເພື່ອຄວາມເປັນຜູ້ມີປັນຍາແຈ້ງໃສ ເພື່ອຄວາມເປັນຜູ້ມີປັນຍາ
ຊຳນານ ເພື່ອຄວາມເປັນຜູ້ມີປັນຍາແຫຼມຄົມແລະເພື່ອຄວາມເປັນຜູ້ມີປັນຍາທຳລາຍກິເລດ (໒໒-
໓໗)

ກາຍະຄະຕາສະຕິວັກທີ ໑໙ ຈົບ

໒໐. ອະມະຕະວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍອະມະຕະທຳ

[໖໐໐] ຊົນເຫຼົ່າໃດ ບໍ່ຈະເລີນກາຍະຄະຕາສະຕິ ຊົນເຫຼົ່ານັ້ນຊື່ວ່າ ບໍ່ບັນລຸອະມະຕະທຳ
ຊົນເຫຼົ່າໃດ ຈະເລີນກາຍະຄະຕາສະຕິ ຊົນເຫຼົ່ານັ້ນຊື່ວ່າ ບັນລຸອະມະຕະທຳ (໑)

[໖໐໑] ຊົນເຫຼົ່າໃດ ບໍ່ໄດ້ຈະເລີນກາຍະຄະຕາສະຕິ ຊົນເຫຼົ່ານັ້ນຊື່ວ່າ ບໍ່ໄດ້ບັນລຸອະມະ
ຕະທຳ ຊົນເຫຼົ່າໃດ ໄດ້ຈະເລີນກາຍະຄະຕາສະຕິ ຊົນເຫຼົ່ານັ້ນຊື່ວ່າ ໄດ້ບັນລຸອະມະຕະທຳ (໒)

[໖໐໒] ຊົນເຫຼົ່າໃດ ມີກາຍະຄະຕາສະຕິເສື່ອມ ຊົນເຫຼົ່ານັ້ນຊື່ວ່າ ມີອະມະຕະທຳເສື່ອມ
ຊົນເຫຼົ່າໃດມີກາຍະຄະຕາສະຕິບໍ່ເສື່ອມ ຊົນເຫຼົ່ານັ້ນຊື່ວ່າ ມີອະມະຕະທຳບໍ່ເສື່ອມ (໓)

[໖໐໓] ຊົນເຫຼົ່າໃດ ເບື້ອກາຍະຄະຕາສະຕິ ຊົນເຫຼົ່ານັ້ນຊື່ວ່າ ເບື້ອອະມະຕະທຳ ຊົນເຫຼົ່າ
ໃດພໍໃຈກາຍະຄະຕາສະຕິ ຊົນເຫຼົ່ານັ້ນຊື່ວ່າ ພໍໃຈອະມະຕະທຳ (໔)

[໖໐໔] ຊົນເຫຼົ່າໃດຜະໝາດກາຍະຄະຕາສະຕິ ຊົນເຫຼົ່ານັ້ນຊື່ວ່າ ຜະໝາດອະມະຕະທຳ
ຊົນເຫຼົ່າໃດບໍ່ຜະໝາດກາຍະຄະຕາສະຕິ ຊົນເຫຼົ່ານັ້ນຊື່ວ່າ ບໍ່ຜະໝາດອະມະຕະທຳ (໕)

[໖໐໕] ຊົນເຫຼົ່າໃດ ຫຼົງລືມກາຍະຄະຕາສະຕິ ຊົນເຫຼົ່ານັ້ນຊື່ວ່າ ຫຼົງລືມອະມະຕະທຳ ຊົນ
ເຫຼົ່າໃດບໍ່ຫຼົງລືມກາຍະຄະຕາສະຕິ ຊົນເຫຼົ່ານັ້ນຊື່ວ່າ ບໍ່ຫຼົງລືມອະມະຕະທຳ (໖)

[໖໐໖] ຊົນເຫຼົ່າໃດ ບໍ່ໄດ້ເສບກາຍະຄະຕາສະຕິ ຊົນເຫຼົ່ານັ້ນຊື່ວ່າ ບໍ່ໄດ້ເສບອະມະຕະທຳ
ຊົນເຫຼົ່າໃດໄດ້ເສບກາຍະຄະຕາສະຕິ ຊົນເຫຼົ່ານັ້ນຊື່ວ່າ ໄດ້ເສບອະມະຕະທຳ (໗)

[໖໐໗] ຊົນເຜົ່າໃດ ບໍ່ໄດ້ຈະເລີນກາຍະຄະຕາສະຕິ ຊົນເຜົ່ານັ້ນຊື່ວ່າ ບໍ່ໄດ້ຈະເລີນອະມະຕະທຳ ຊົນເຜົ່າໃດ ໄດ້ຈະເລີນກາຍະຄະຕາສະຕິ ຊົນເຜົ່ານັ້ນຊື່ວ່າ ໄດ້ຈະເລີນອະມະຕະທຳ (໘)

[໖໐໘] ຊົນເຜົ່າໃດ ບໍ່ໄດ້ທຳກາຍະຄະຕາສະຕິໃຫ້ຫຼາຍ ຊົນເຜົ່ານັ້ນຊື່ວ່າບໍ່ໄດ້ເຮັດ ອະມະຕະທຳໃຫ້ຫຼາຍ ຊົນເຜົ່າໃດ ໄດ້ທຳກາຍະຄະຕາສະຕິໃຫ້ຫຼາຍ ຊົນເຜົ່ານັ້ນຊື່ວ່າ ໄດ້ເຮັດອະມະຕະທຳໃຫ້ຫຼາຍ (໙)

[໖໐໙] ຊົນເຜົ່າໃດ ບໍ່ໄດ້ຮູ້ຍິ່ງກາຍະຄະຕາສະຕິ ຊົນເຜົ່ານັ້ນຊື່ວ່າ ບໍ່ໄດ້ຮູ້ຍິ່ງອະມະຕະທຳ ຊົນເຜົ່າໃດ ໄດ້ຮູ້ຍິ່ງກາຍະຄະຕາສະຕິ ຊົນເຜົ່ານັ້ນຊື່ວ່າ ໄດ້ຮູ້ຍິ່ງອະມະຕະທຳ (໑໐)

[໖໑໐] ຊົນເຜົ່າໃດ ບໍ່ໄດ້ກຳນົດຮູ້ກາຍະຄະຕາສະຕິ ຊົນເຜົ່ານັ້ນຊື່ວ່າ ບໍ່ໄດ້ກຳນົດຮູ້ອະມະຕະທຳ ຊົນເຜົ່າໃດ ໄດ້ກຳນົດຮູ້ກາຍະຄະຕາສະຕິ ຊົນເຜົ່ານັ້ນຊື່ວ່າ ໄດ້ກຳນົດຮູ້ ອະມະຕະທຳ (໑໑)

[໖໑໑] ຊົນເຜົ່າໃດ ບໍ່ໄດ້ທຳກາຍະຄະຕາສະຕິໃຫ້ແຈ້ງ ຊົນເຜົ່ານັ້ນຊື່ວ່າບໍ່ໄດ້ເຮັດ ອະມະຕະທຳໃຫ້ແຈ້ງ ຊົນເຜົ່າໃດ ໄດ້ທຳກາຍະຄະຕາສະຕິໃຫ້ແຈ້ງ ຊົນເຜົ່ານັ້ນຊື່ວ່າ ໄດ້ເຮັດອະມະຕະທຳໃຫ້ແຈ້ງ (໑໒)

(ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຕັດແນວນີ້ ພິກຂຸເຜົ່ານັ້ນມີໃຈຍິນດີ ຕ່າງຊົມຊື່ນພາສີດຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ)

ອະມະຕະວັກທີ ໒໐ ຈົບ

ເອກະນິບາດ ຈົບ

ພຣະສູດຕັນຕະປິດົກ

ອັງຄຸດຕະຣະນິກາຍ ທຸກນິບາດ

ຂໍນອບນ້ອມແດ່ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກ ອະຣະຫັນຕະ ສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າພຣະອົງນັ້ນ

໑. ປະຖົມປັນນາດ

໑. ກຳມະກະຣະນະວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍວິທີການລົງໂທດ

໑. ວັດຊະສູດ

ວ່າດ້ວຍໂທດ

[໑] ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຟັງມາແນວນີ້

ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ປະທັບຢູ່ພຣະເຊຕະວັນ ອາຮາມຂອງອະນາຖະບິນ ກາໄດ້ກະເສດຖີ ເຂດນະຄອນສາວັດຖີ ໃນບ່ອນນັ້ນແລ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ຮັບສັ່ງຮຽກພິກຂຸ ທັງຫຼາຍມາດ້ວຍຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ທູນຮັບສະໜອງພຣະດຳຮັດແລ້ວ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຕັດເລື່ອງນີ້ ວ່າ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໂທດ ໒ ປະການນີ້

ໂທດ ໒ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ໂທດທີ່ໃຫ້ຜົນໃນພົບນີ້

໒. ໂທດທີ່ໃຫ້ຜົນໃນພົບໜ້າ

ໂທດທີ່ໃຫ້ຜົນໃນພົບນີ້ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ ໄດ້ເຫັນພຣະຣາຊາຮັບສັ່ງໃຫ້ຈັບໂຈນຜູ້ມັກປະພຶດຊົ່ວແລ້ວ ໃຫ້ລົງໂທດທັນນານາຊະນິດ ຄື ຊຶ້ນດ້ວຍແສ້ແດ່ ຊຶ້ນດ້ວຍຫວາຍແດ່ ຕີດ້ວຍໄມ້ກະບອງແດ່ ຕັດມືແດ່ ຕັດຕີນແດ່ ຕັດທັງມືແລະຕີນແດ່ ຕັດຫູແດ່ ຕັດດັງແດ່ ຕັດທັງຫູແລະດັງແດ່ ເຮັດໃຫ້

ເປັນພາຊະນະສຳລັບຮອງໝັ້ນນ້ຳເຂົ້າແດ່ ເຮັດໃຫ້ກຽງເກົາຄືທອຍສັງແດ່ ເຮັດໃຫ້ມີປາກຄືປາກຮາ
ຫູແດ່ ເຮັດໃຫ້ມີພວງມາໄລໄຟແດ່ ເຮັດໃຫ້ມີມີໄຟລຸກຮຸ່ງເປັນແປວແດ່ ເຮັດໃຫ້ເປັນກຽວໜັງໂຕ
ຊາຍແດ່ ເຮັດໃຫ້ນຸ່ງໜັງຕີນເອງຄືນຸ່ງຜ້າຂາດແດ່ ເຮັດໃຫ້ຍືນກວາງແດ່ ເຮັດໃຫ້ຄືຊັ້ນຕິດເບັດແດ່
ເຮັດໃຫ້ເປັນຕ່ອນທີ່ກະຫາປະນະແດ່ ເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຮັບນ້ຳດ່າງແດ່ ເຮັດໃຫ້ໝູນຄືກອນເຫຼັກແດ່
ເຮັດໃຫ້ເປັນຕັ້ງທີ່ເຮັດດ້ວຍ ເພືອງແດ່ ຮີດດ້ວຍນ້ຳມັນຮ້ອນແດ່ ໃຫ້ໝາກັດກິນແດ່ ໃຫ້ນອນ
ຫງາຍເທິງຫລາວທັງທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່ແດ່ ຕັດຫົວດ້ວຍດາບແດ່

ເຂົາມີຄວາມຄິດແນວນີ້ວ່າ “ຍ້ອນກຳຊົ່ວເຊັ່ນໃດເປັນເຫດ ພຣະຣາຊາຮັບສັງໃຫ້ຈັບໂຈນຜູ້
ມັກປະພຶດຊົ່ວ ແລ້ວໃຫ້ລົງໂທດທັນນານາຊະນິດ ຄື ຂ້ຽນດ້ວຍແສ້ແດ່ ຯລຯ ຕັດຫົວດ້ວຍດາບແດ່
ກໍຖ້າເຮົາເພິ່ງເຮັດກຳຊົ່ວເຊັ່ນນັ້ນ ພຣະຣາຊາເພິ່ງຮັບສັງໃຫ້ຈັບເຮົາແລ້ວໃຫ້ລົງໂທດທັນນານາ
ຊະນິດແນວນີ້ຄື ຂ້ຽນດ້ວຍແສ້ແດ່ ຯລຯ ຕັດຫົວດ້ວຍດາບແດ່” ເຂົາຍ້ານໂທດທີ່ໃຫ້ຜົນໃນພົບນີ້ບໍ່
ທຽວແຍ່ງຊິງສິ່ງຂອງຂອງຄົນອື່ນ ໆ ນີ້ຮຽກວ່າ ໂທດທີ່ໃຫ້ຜົນໃນພົບນີ້

ໂທດທີ່ໃຫ້ຜົນໃນພົບໜ້າ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ເຫັນປະຈັກດັ່ງນີ້ວ່າ “ຜົນຂອງກາຍທຸດຈະຮິດເປັນຜົນທີ່ ຊົ່ວ
ຊາມ ເປັນທຸກ ເຊິ່ງບຸກຄົນຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບໃນພົບໜ້າແນ່ນອນ ຜົນຂອງວະຈິທຸດຈະຮິດເປັນຜົນທີ່
ຊົ່ວຊາມ ເປັນທຸກ ເຊິ່ງບຸກຄົນຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບໃນພົບໜ້າແນ່ນອນ ຜົນຂອງມະໂນທຸດຈະຮິດເປັນ
ຜົນທີ່ຊົ່ວຊາມ ເປັນທຸກ ເຊິ່ງບຸກຄົນຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບໃນພົບໜ້າແນ່ນອນ ກໍຖ້າເຮົາເພິ່ງປະພຶດຊົ່ວ
ທາງກາຍ ປະພຶດຊົ່ວທາງວາຈາ ປະພຶດຊົ່ວທາງໃຈ ຄວາມຊົ່ວບາງຢ່າງນັ້ນເພິ່ງເປັນເຫດໃຫ້ເຮົາ
ຫຼັ່ງຈາກຕາຍແລ້ວໄປເກີດໃນອະບາຍ ທຸກຄະຕິ ວິນິບາດ ນະຣົກ” ເຂົາຍ້ານໂທດທີ່ໃຫ້ຜົນໃນ
ພົບໜ້າ ຈຶ່ງລະກາຍທຸດຈະຮິດ ພໍ່າເພິ່ງກາຍສຸດຈະຮິດ ລະວະຈິທຸດຈະຮິດ ພໍ່າເພິ່ງວະຈິສຸດຈະ
ຮິດ ລະມະໂນທຸດຈະຮິດ ພໍ່າເພິ່ງມະໂນສຸດຈະຮິດ ບໍລິຫານຕົນໃຫ້ບໍລິສຸດ ນີ້ຮຽກວ່າ ໂທດທີ່ໃຫ້
ຜົນໃນພົບໜ້າ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໂທດ ໒ ປະການນີ້ແລ

ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ທ່ານທັງຫຼາຍ ເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ແນວນີ້ວ່າ “ເຮົາຈັກຍ້ານໂທດທີ່ໃຫ້ຜົນໃນພົບນີ້
ຈັກຍ້ານໂທດທີ່ໃຫ້ຜົນໃນພົບໜ້າ ຈັກເປັນຄົນຍ້ານຕໍ່ໂທດ ມີປົກກະຕິເຫັນໂທດໂດຍຄວາມເປັນ
ຂອງເປັນຕາຍ້ານ” ທ່ານທັງຫຼາຍເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ແນວນີ້ແລ ບຸກຄົນຜູ້ຍ້ານຕໍ່ໂທດ ມີປົກກະຕິເຫັນ
ໂທດໂດຍຄວາມເປັນຂອງເປັນຕາຍ້ານ ເພິ່ງຫວັງເຫດແຫ່ງຄວາມລຸດພົ້ນຈາກໂທດທັງມວນໄດ້

໒. ປະທານະສູດ

ວ່າດ້ວຍຄວາມພຽນທີ່ເກີດໄດ້ຍາກ

[໒] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຄວາມພຽນທີ່ເກີດໄດ້ຍາກໃນໂລກ ໒ ປະການນີ້

ຄວາມພຽນ ໒ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຄວາມພຽນຂອງພວກຄະລິຫັດ ຜູ້ຄອງເຮືອນເພື່ອເຮັດໃຫ້ເກີດເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ
ອາຫານ ບ່ອນຢູ່ອາໄສ ແລະຢາປິ່ນປົວພະຍາດ

໒. ຄວາມພຽນຂອງຜູ້ອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊົດ ເພື່ອສະລະຖິ້ມອຸປະ
ທິທັງປວງ ຄວາມພຽນທີ່ເກີດໄດ້ຍາກໃນໂລກ ໒ ປະການນີ້ແລ

ບັນດາຄວາມພຽນ ໒ ປະການນີ້ ຄວາມພຽນເພື່ອສະລະຖິ້ມອຸປະທິທັງປວງເປັນທຳ ປະເສີດ
ຍ້ອນເຫດນັ້ນແລ ທ່ານທັງຫຼາຍ ເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ແນວນີ້ວ່າ “ເຮົາຈັກເລີ່ມຕັ້ງຄວາມພຽນເພື່ອສະລະຖິ້ມ
ອຸປະທິທັງປວງ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທ່ານທັງຫຼາຍ ເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ແນວນີ້ແລ

ປະທານະສູດ ທີ ໒ ຈົບ

໓. ຕະປະນິຍະສູດ

ວ່າດ້ວຍທຳທີ່ເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມເດືອດຮ້ອນ

[໓] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທຳທີ່ເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມເດືອດຮ້ອນ ໒ ປະການນີ້

ທຳທີ່ເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມເດືອດຮ້ອນ ໒ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້

໑. ເຮັດແຕ່ກາຍທຸດຈະຮິດ

໒. ບໍ່ໄດ້ທຳກາຍສຸດຈະຮິດ

໑. ເຮັດແຕ່ວະຈິທຸດຈະຮິດ

໒. ບໍ່ໄດ້ເຮັດວະຈິທຸດຈະຮິດ

໑. ເຮັດແຕ່ມະໂນທຸດຈະຮິດ

໒. ບໍ່ໄດ້ເຮັດມະໂນທຸດຈະຮິດ

ເຂົາເດືອດຮ້ອນຢູ່ວ່າ “ເຮົາເຮັດແຕ່ກາຍທຸດຈະຮິດ ບໍ່ໄດ້ທຳກາຍສຸດຈະຮິດ ເຮັດແຕ່ວະຈິ
ທຸດຈະຮິດ ບໍ່ໄດ້ເຮັດວະຈິສຸດຈະຮິດ ເຮັດແຕ່ມະໂນທຸດຈະຮິດ ບໍ່ໄດ້ເຮັດມະໂນສຸດຈະຮິດ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທຳທີ່ເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມເດືອດຮ້ອນ ໒ ປະການນີ້ແລ

ຕະປະນິຍະສູດທີ ໓ ຈົບ

໔. ອະຕະປະນິຍະສູດ

ວ່າດ້ວຍທຳທີ່ບໍ່ເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມເດືອດຮ້ອນ

[໔] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທຳທີ່ບໍ່ເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມເດືອດຮ້ອນ ໒ ປະການນີ້

ທຳທີ່ບໍ່ເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມເດືອດຮ້ອນ ໒ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້

໑. ເຮັດແຕ່ກາຍສຸດຈະຮິດ	໒. ບໍ່ໄດ້ເຮັດກາຍທຸດຈະຮິດ
໑. ເຮັດແຕ່ວະຈິສຸດຈະຮິດ	໒. ບໍ່ໄດ້ເຮັດວະຈິທຸດຈະຮິດ
໑. ເຮັດແຕ່ມະໂນສຸດຈະຮິດ	໒. ບໍ່ໄດ້ເຮັດມະໂນທຸດຈະຮິດ

ເຂົາຍ່ອມບໍ່ເດືອດຮ້ອນຢູ່ວ່າ “ເຮົາເຮັດແຕ່ກາຍສຸດຈະຮິດ ບໍ່ໄດ້ເຮັດກາຍທຸດຈະຮິດ ເຮັດແຕ່
ວະຈິສຸດຈະຮິດ ບໍ່ໄດ້ເຮັດວະຈິທຸດຈະຮິດ ເຮັດແຕ່ມະໂນສຸດຈະຮິດ ບໍ່ໄດ້ເຮັດມະໂນທຸດຈະຮິດ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທຳທີ່ບໍ່ເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມເດືອດຮ້ອນ ໒ ປະການນີ້ແລ

ອະຕະປະນິຍະສູດ ທີ ໔ ຈົບ

໕. ອຸປັນຍາຕະສູດ

ວ່າດ້ວຍທຳທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ຊົງຮູ້ສັບພັນຍູຕະຍານ

[໕] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາຮູ້ທົ່ວເຖິງທຳ ໒ ປະການ

ທຳ ໒ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຄວາມບໍ່ສັນໂດດສຳພຽງກຸສົນທຳທັງຫຼາຍ

໒. ຄວາມບໍ່ຫຍໍ້ໃນການພໍາເພັງພຽນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາເລີ່ມຕັ້ງຄວາມພຽນບໍ່ຫຍໍ້ອນຍານວ່າ “ຈະເຫຼືອຢູ່ແຕ່ໜັງ ເອັນ ແລະ ກະດູກກໍຕາມ ຊີ້ນແລະເລືອດໃນກາຍຈົ່ງເຫຼືອດແຫ້ງໄປເທົ່ານັ້ນ ຖ້າຍັງບໍ່ບັນລຸຜົນທີ່ເພິ່ງບັນລຸດ້ວຍ ເຫຼືອແຮງຂອງບຸຣຸດ ດ້ວຍຄວາມພຽນຂອງບຸຣຸດ ດ້ວຍຄວາມບາກບັນຂອງບຸຣຸດແລ້ວ ຈັກບໍ່ຢຸດ ຄວາມພຽນ ສໍາໄພທິຍານນັ້ນ ເຮົາບັນລຸໄດ້ດ້ວຍຄວາມບໍ່ຜະໝາດ ທໍາເປັນແດນກະເສມຈາກໂຍ ຄະທີ່ຍອດຢູ່ມ ເຮົາກໍບັນລຸໄດ້ດ້ວຍຄວາມບໍ່ຜະໝາດ ແມ່ນຖ້າທ່ານທັງຫຼາຍ ເພິ່ງຕັ້ງຄວາມພຽນ ບໍ່ຫຍໍ້ອນຍານວ່າ “ຈະເຫຼືອຢູ່ແຕ່ໜັງ ເອັນ ແລະກະດູກກໍຕາມ ຊີ້ນແລະເລືອດໃນກາຍຈົ່ງເຫຼືອດ ແຫ້ງໄປເທົ່ານັ້ນ ຖ້າຍັງບໍ່ບັນລຸຜົນທີ່ເພິ່ງບັນລຸດ້ວຍເຫຼືອແຮງຂອງບຸຣຸດ ດ້ວຍຄວາມພຽນຂອງບຸຣຸດ ດ້ວຍຄວາມບາກບັນຂອງບຸຣຸດແລ້ວ ຈັກບໍ່ຢຸດຄວາມພຽນ” ບໍ່ດົນປານໃດ ກໍຈັກເຮັດໃຫ້ແຈ້ງເຊິ່ງ ປະໂຫຍດປະເສີດ ອັນເປັນບ່ອນສຸດແຫ່ງພົມມະຈັນ ທີ່ກຸນລະບຸດອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນ ພະຊິດໂດຍຖືກຕ້ອງ ປາຖະໜາດ້ວຍບັນຍາອັນຍິ່ງເອງ ເຂົ້າເຖິງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນໄດ້ຢ່າງແນ່ນອນ

ຍ້ອນເຫດນັ້ນແລ ທ່ານທັງຫຼາຍ ເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ແນວນີ້ວ່າ “ເຮົາຈັກເລີ່ມຕັ້ງຄວາມພຽນບໍ່ ຫຍໍ້ອນຍານວ່າ ຈະເຫຼືອຢູ່ແຕ່ໜັງ ເອັນ ແລະກະດູກກໍຕາມ ຊີ້ນ ແລະເລືອດໃນກາຍຈົ່ງເຫຼືອດ ແຫ້ງໄປເທົ່ານັ້ນ ຖ້າຍັງບໍ່ບັນລຸຜົນທີ່ເພິ່ງບັນລຸດ້ວຍເຫຼືອແຮງຂອງບຸຣຸດ ດ້ວຍຄວາມພຽນຂອງບຸຣຸດ ດ້ວຍຄວາມບາກບັນຂອງບຸຣຸດແລ້ວ ຈັກບໍ່ຢຸດຄວາມພຽນ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທ່ານທັງຫຼາຍເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ແນວນີ້ແລ

ອຸບັນຍາຕະສູດ ທີ ໔ ຈົບ

໖. ສັນໂຍຊະນະສູດ

ວ່າດ້ວຍກິເລດທີ່ຜູກມັດໃຈສັດ

[໖] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທໍາ ໒ ປະການນີ້

ທໍາ ໒ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ການເຫັນທໍາທີ່ເປັນປັດໄຈແຫ່ງສັງໂຍດ ໂດຍຄວາມພໍໃຈ
໒. ການເຫັນທໍາທີ່ເປັນປັດໄຈແຫ່ງສັງໂຍດ ໂດຍຄວາມເປື້ອໜ່າຍ

ບຸກຄົນຜູ້ເຫັນທໍາທີ່ເປັນປັດໄຈແຫ່ງສັງໂຍດ ໂດຍຄວາມພໍໃຈຢູ່ ຍ່ອມລະຣາຄະ ໂທສະ ແລະໂມຫະບໍ່ໄດ້ ເຮົາກ່າວວ່າ “ບຸກຄົນຍັງລະຣາຄະ ໂທສະ ແລະໂມຫະບໍ່ໄດ້ ຍ່ອມບໍ່ພົ້ນຈາກ

ຊາດ(ຄວາມເກີດ) ຊະຣາ(ຄວາມແກ່) ມໍລະນະ(ຄວາມຕາຍ) ໂສກະ (ຄວາມໂສກເສົ້າ) ປະຣິເທວະ (ຄວາມຮໍ່າໄຮ) ທຸກ (ຄວາມທຸກກາຍ) ໂທມະນັດ (ຄວາມທຸກໃຈ) ອຸປາຍາດ (ຄວາມຄັບແຄ້ນໃຈ) ແລະຍ່ອມບໍ່ພົ້ນຈາກທຸກ”

ບຸກຄົນຜູ້ເຫັນທຳທີ່ເປັນປັດໄຈແຫ່ງສັງໂຍດ ໂດຍຄວາມເປື້ອນໜ່າຍຢູ່ ຍ່ອມລະຣາຄະໂທສະ ແລະໂມຫະ ໄດ້ ເຮົາກ່າວວ່າ “ບຸກຄົນລະຣາຄະ ໂທສະ ແລະໂມຫະໄດ້ແລ້ວ ຍ່ອມພົ້ນຈາກຊາດ ຊະຣາ ມໍລະນະ ໂສກະ ປະຣິເທວະ ທຸກ ໂທມະນັດ ອຸປາຍາດ ແລະ ຍ່ອມພົ້ນຈາກທຸກ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທຳ ໒ ປະການນີ້ແລ

ສັນໂຍຊະນະສູດທີ ໖ ຈົບ

໗. ກັນຫະສູດ

ວ່າດ້ວຍທຳຝ່າຍດຳ

[໗] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທຳຝ່າຍດຳ ໒ ປະການນີ້
ທຳຝ່າຍດຳ ໒ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ອະຫິຣິກະ (ຄວາມບໍ່ອາຍບາບ) ໒. ອະໂນດຕັບປະ (ຄວາມບໍ່ຢ້ານບາບ)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທຳຝ່າຍດຳ ໒ ປະການນີ້ແລ

ກັນຫະສູດທີ ໗ ຈົບ

໘. ສຸກກະສູດ

ວ່າດ້ວຍທຳຝ່າຍຂາວ

[໘] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທຳຝ່າຍຂາວ ໒ ປະການນີ້
ທຳຝ່າຍຂາວ ໒ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຫິຣິ (ຄວາມອາຍບາບ) ໒. ໂອດຕັບປະ (ຄວາມຢ້ານບາບ)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທຳຝ່າຍຂາວ ໒ ປະການນີ້ແລ

ສຸກກະສູດທີ ໘ ຈົບ

໙. ຈະຮີຍະສູດ

ວ່າດ້ວຍຈະຮີຍະທຳຄຸ້ມຄອງໂລກ

[໙] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທຳຝ່າຍຂາວ ໒ ປະການຍ່ອມຄຸ້ມຄອງໂລກ

ທຳຝ່າຍຂາວ ໒ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ທິຣິ

໒. ໂອດຕັບປະ

ທຳຝ່າຍຂາວ ໒ ປະການນີ້ແລ ຫາກບໍ່ຄຸ້ມຄອງໂລກ ຊາວໂລກບໍ່ເພິ່ງບັນຍັດວ່າ “ມານດາ ນ້ຳ ປ້າ ພັນລະຍາຂອງອາຈານ ຫຼື ພັນລະຍາຂອງຄູ” ໂລກຈັກເຖິງຄວາມສົມສູ່ກັນຄືພວກແບ້ ແກະ ໄກ່ ໝູ ໝາບ້ານ ແລະ ໝາຈອກສັນນັ້ນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ແຕ່ຍ້ອນເຫດທີ່ທຳຝ່າຍຂາວ ໒ ປະການນີ້ຄຸ້ມຄອງໂລກ ສະນັ້ນ ຊາວໂລກຈຶ່ງບັນຍັດຄຳວ່າ “ມານດາ ນ້ຳ ປ້າ ພັນລະຍາຂອງອາຈານ ຫຼື ພັນລະຍາຂອງຄູ”

ຈະຮີຍະສູດທີ ໙ ຈົບ

໑໐. ວັດສູປະນາຍິກະສູດ

ວ່າດ້ວຍການເຂົ້າພັນສາ

[໑໐] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ການເຂົ້າພັນສາ ໒ ຢ່າງນີ້

ການເຂົ້າພັນສາ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ການເຂົ້າພັນສາຕົ້ນ

໒. ການເຂົ້າພັນສາຫຼັງ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ການເຂົ້າພັນສາ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ

ວັດສູປະນາຍິກະສູດທີ ໑໐ ຈົບ

ກຳມະກະຣະນະວັກທີ ໑ ຈົບ

ລວມພຣະສູດທີ່ມີໃນວັກນີ້ຄື

໑. ວັດຊະສູດ

໒. ຕະປະນິຍະສູດ

໔. ອຸປັນຍາຕະສູດ

໗. ກັນຫະສູດ

໙. ຈະຣິຍະສູດ
໒. ປະທານະສູດ

໔. ອະຕະປະນິຍະສູດ

໖. ສັນໂຍຊະນະສູດ

໘. ສຸກກະສູດ

໑໐. ວັດສູປະນາຍິກະສູດ

໒. ອະທິກະຣະນະວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍອະທິກອນ

[໑໑] ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພະລະ ໒ ປະການນີ້

ພະລະ ໒ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ປະຕິສັງຂານະພະລະ

(ກຳລັງຄຶກການພິຈາລະນາ)
໒. ພາວານາພະລະ

(ກຳລັງຄຶກການຈະເລີນ)

ປະຕິສັງຂານະພະລະ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ເຫັນປະຈັກດັ່ງນີ້ວ່າ “ຜົນຂອງກາຍທຸດຈະຮິດເປັນຜົນທີ່ຊົ່ວຊາມທັງໃນພົບນີ້ແລະພົບໜ້າ ຜົນຂອງວະຈິທຸດຈະຮິດເປັນຜົນທີ່ຊົ່ວຊາມທັງໃນພົບນີ້ ແລະພົບໜ້າ ຜົນຂອງມະໂນທຸດຈະຮິດເປັນຜົນທີ່ຊົ່ວຊາມທັງໃນພົບນີ້ແລະພົບໜ້າ” ບຸກຄົນນັ້ນເມື່ອເຫັນປະຈັກດັ່ງນີ້ແລ້ວຍ່ອມລະກາຍທຸດຈະຮິດ ພໍ່າເພັງກາຍສຸດຈະຮິດ ລະວະຈິທຸດຈະຮິດ ພໍ່າເພັງວະຈິສຸດຈະຮິດ ລະມະໂນທຸດຈະຮິດ ພໍ່າເພັງມະໂນສຸດຈະຮິດ ບໍລິຫານຕົນໃຫ້ບໍລິສຸດ ນີ້ຮຽກວ່າປະຕິສັງຂານະພະລະ

ພາວະນາພະລະ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ໃນພະລະ ໒ ປະການນັ້ນ ພາວານາພະລະເປັນຂອງພຣະເສຂະ ບຸກຄົນນັ້ນອາໄສພະລະຂອງພຣະເສຂະຍ່ອມລະຣາຄະ ໂທສະ ແລະໂມຫະໄດ້ ເມື່ອລະຣາຄະ ໂທສະ ແລະໂມຫະໄດ້ແລ້ວ ເຂົາຍ່ອມບໍ່ເຮັດກຳທີ່ເປັນອະກຸສົນ ບໍ່ປະພຶດຕິກຳທີ່ເປັນບາບ ນີ້ຮຽກວ່າ ພາວະນາພະລະ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພະລະ ໒ ປະການນີ້ແລ (໑)

[໑໒] ພະລະ ໒ ປະການນີ້

ພະລະ ໒ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ປະຕິສັງຂານະພະລະ

໒. ພາວະນາພະລະ

ປະຕິສັງຂານະພະລະ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ເຫັນປະຈັກດັ່ງນີ້ວ່າ “ຜົນຂອງກາຍທຸດຈະຮິດເປັນຜົນທີ່ຊົ່ວ ຊາມທັງໃນພົບນີ້ແລະພົບໜ້າ ຜົນຂອງວະຈິທຸດຈະຮິດເປັນຜົນທີ່ຊົ່ວຊາມທັງໃນພົບນີ້ແລະພົບໜ້າ ຜົນຂອງມະໂນທຸດຈະຮິດເປັນຜົນທີ່ຊົ່ວຊາມທັງໃນພົບນີ້ແລະພົບໜ້າ” ບຸກຄົນນັ້ນເມື່ອເຫັນ ປະຈັກດັ່ງນີ້ແລ້ວ ຍ່ອມລະກາຍທຸດຈະຮິດ ພໍ່າເພັງກາຍສຸດຈະຮິດ ລະວະຈິທຸດຈະຮິດ ພໍ່າເພັງ ວະຈິສຸດຈະຮິດ ລະມະໂນທຸດຈະຮິດ ພໍ່າເພັງມະໂນສຸດຈະຮິດ ບໍລິຫານຕົນໃຫ້ບໍລິສຸດ ນີ້ຮຽກວ່າ ປະຕິສັງຂານະພະລະ

ພາວະນາພະລະ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ ພໍ່າເພັງສະຕິສຳໂພດຊົງອັນອາໄສວິເວກ ອາໄສວິຣາຄະ ອາໄສນິ ໂຣດ ນ້ອມໄປໃນການສະລະ ພໍ່າເພັງທຳມະວິຈະຍະສຳໂພດຊົງ ໆລໆ ພໍ່າເພັງວິຣິຍະສຳໂພດ ຊົງ ໆລໆ ພໍ່າເພັງ ປິຕິສຳໂພດຊົງ ໆລໆ ພໍ່າເພັງປັດສັດທິສຳໂພດຊົງ ໆລໆ ພໍ່າເພັງສະມາທິ ສຳໂພດຊົງ ໆລໆ ພໍ່າເພັງອຸເປກຂາສຳໂພດຊົງອັນອາໄສວິເວກ ອາໄສວິຣາຄະ ອາໄສນິໂຣດ ນ້ອມໄປໃນ

ການສະລະ ນີ້ຮຽກວ່າ ພາວານາພະລະ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພະລະ ໒ ປະການນີ້ແລ (໒)

[໑໓] ພະລະ ໒ ປະການນີ້

ພະລະ ໒ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ປະຕິສັງຂານະພະລະ

໒. ພາວານາພະລະ

ປະຕິສັງຂານະພະລະ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ເຫັນປະຈັກດັ່ງນີ້ວ່າ “ຜົນຂອງກາຍທຸດຈະຮິດເປັນຜົນທີ່ຊົ່ວ ຊາມທັງໃນພົບນີ້ແລະພົບໜ້າ ຜົນຂອງວະຈິທຸດຈະຮິດເປັນຜົນທີ່ຊົ່ວຊາມທັງໃນພົບນີ້ ແລະພົບໜ້າ ຜົນຂອງມະໂນທຸດຈະຮິດເປັນຜົນທີ່ຊົ່ວຊາມທັງໃນພົບນີ້ ແລະພົບໜ້າ” ບຸກຄົນນັ້ນ ເມື່ອເຫັນປະຈັກດັ່ງນີ້ແລ້ວ ຍ້ອມລະກາຍທຸດຈະຮິດ ພໍ່າເພັງກາຍສຸດຈະຮິດ ລະວະຈິທຸດຈະຮິດ ພໍ່າເພັງວະຈິສຸດຈະຮິດ ລະມະໂນທຸດຈະຮິດ ພໍ່າເພັງມະໂນສຸດຈະຮິດ ບໍລິຫານຕົນໃຫ້ບໍລິສຸດ ນີ້ຮຽກວ່າ ປະຕິສັງຂານະພະລະ

ພາວະນາພະລະ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ ສະຫງັດຈາກກາມ ແລະອະກຸສິນທຳທັງຫຼາຍ ບັນລຸປະຖົມຊານທີ່ມີວິຕົກມີວິຈານ ມີປິຕິ ແລະສຸກອັນເກີດຈາກວິເວກຢູ່ ຍ້ອນວິຕົກວິຈານສະງົບລະງັບໄປແລ້ວ ພິກຂຸບັນລຸທຸຕິຍະຊານທີ່ມີຄວາມຜ່ອງໃສພາຍໃນ ມີພາວະທີ່ຈິດເປັນໜຶ່ງຜຸດຂຶ້ນ ບໍ່ມີວິຕົກ ບໍ່ມີວິຈານ ມີແຕ່ປິຕິ ແລະສຸກອັນເກີດຈາກສະມາທິຢູ່ ອັນໜຶ່ງ ຍ້ອນປິຕິຈາງຄາຍອອກ ພິກຂຸມີອຸເປກຂາ ມີສະຕິສຳປະຊັນຍະ ສະເຫວີຍສຸກດ້ວຍນາມກາຍ ບັນລຸຕະຕິຍະຊານທີ່ພຣະອະຣິຍະທັງຫຼາຍສັນເສີນວ່າ “ຜູ້ມີອຸເປກຂາ ມີສະຕິ ຢູ່ເປັນສຸກ” ຍ້ອນລະສຸກແລະທຸກໄດ້ແລ້ວ ຍ້ອນໂສມະນັດ ແລະໂທມະນັດດັບໄປກ່ອນແລ້ວ ພິກຂຸ ບັນລຸຈະຕຸດຖະຊານທີ່ບໍ່ມີທຸກບໍ່ມີສຸກ ມີສະຕິ ບໍລິສຸດຍ້ອນອຸເປກຂາຢູ່ ນີ້ຮຽກວ່າ ພາວະນາພະລະ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພະລະ ໒ ປະການນີ້ແລ (໓)

ພຣະທຳມະເທດສະໜາຂອງພຣະຕະຖາຄົດ ໒ ແບບ

[໑໔] ທຳມະເທດສະໜາຂອງຕະຖາຄົດ ໒ ແບບນີ້

ທຳມະເທດສະໜາຂອງຕະຖາຄົດ ໒ ແບບ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ທຳມະເທດສະໜາແບບຫຍໍ້ ໒. ທຳມະເທດສະໜາແບບພິດສະດານ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທຳມະເທດສະໜາຂອງຕະຖາຄົດ ໒ ແບບນີ້ແລ (໔)

ເຫດໃຫ້ອະທິກອນຍືດເຍື້ອ ແລະບໍ່ຍືດເຍື້ອ

[໑໕] ໃນອະທິກອນໃດ^໑ ພິກຂຸຜູ້ຕ້ອງອາບັດແລະພິກຂຸຜູ້ເປັນໂຈດຍັງບໍ່ໄດ້ພິຈາລະນາຕົນເອງໃຫ້ດີ ໃນອະທິກອນນັ້ນເພິ່ງຫວັງໄດ້ດັ່ງນີ້ວ່າ “ຈັກເປັນໄປເພື່ອຄວາມຍືດເຍື້ອ ເພື່ອຄວາມຮຸນແຮງ ເພື່ອຄວາມຮ້າຍແຮງ ແລະພິກຂຸທັງຫຼາຍຈັກຢູ່ບໍ່ຜາສຸກ” ສ່ວນໃນອະທິກອນໃດ ພິກຂຸຜູ້

ຕ້ອງອາບັດແລະພິກຂຸຜູ້ເປັນໂຈດພິຈາລະນາຕົນເອງໃຫ້ດີ ໃນອະທິກອນນັ້ນເພິ່ງຫວັງໄດ້ດັ່ງນີ້ວ່າ “ຈັກບໍ່ເປັນໄປເພື່ອຄວາມຍືດເຍື້ອ ເພື່ອຄວາມຮຸນແຮງ ເພື່ອຄວາມຮ້າຍແຮງ ແລະພິກຂຸທັງຫຼາຍຈັກຢູ່ຜາສຸກ”

ພິກຂຸຜູ້ຕ້ອງອາບັດພິຈາລະນາຕົນເອງໃຫ້ດີ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸຜູ້ຕ້ອງອາບັດໃນທຳວິໄນນີ້ເຫັນປະຈັກດັ່ງນີ້ວ່າ “ເຮົາແລ ຕ້ອງອາບັດທີ່ເປັນອະກຸສິນທາງກາຍບາງຢ່າງ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ພິກຂຸນັ້ນ ຈຶ່ງໄດ້ເຫັນວ່າເຮົາຕ້ອງອາບັດທີ່ເປັນອະກຸສິນທາງກາຍບາງຢ່າງ ຖ້າເຮົາບໍ່ເພິ່ງຕ້ອງອາບັດທີ່ເປັນອະກຸສິນທາງກາຍບາງຢ່າງ ພິກຂຸນັ້ນກໍບໍ່ເພິ່ງເຫັນວ່າເຮົາຕ້ອງອາບັດທີ່ເປັນອະກຸສິນທາງກາຍບາງຢ່າງ ກໍຍ້ອນເຮົາຕ້ອງອາບັດທີ່ເປັນອະກຸສິນທາງກາຍບາງຢ່າງ ສະນັ້ນ ພິກຂຸນັ້ນ ຈຶ່ງໄດ້ເຫັນວ່າເຮົາຕ້ອງອາບັດທີ່ເປັນອະກຸສິນທາງກາຍບາງຢ່າງ ເມື່ອເຫັນແລ້ວຈຶ່ງບໍ່ພໍໃຈ ພິກຂຸນັ້ນເມື່ອບໍ່ພໍໃຈ ຈຶ່ງວ່າກ່າວເຮົາຜູ້ມີວາຈາບໍ່ໜ້າພໍໃຈ ເຮົາຜູ້ມີວາຈາບໍ່ໜ້າພໍໃຈຖືກພິກຂຸນັ້ນວ່າກ່າວ ຈຶ່ງບໍ່ພໍໃຈ ເມື່ອບໍ່ພໍໃຈ ຈຶ່ງບອກແກ່ຜູ້ອື່ນວ່າ “ດ້ວຍເຫດນີ້ໂທດໃນອະທິກອນນັ້ນ ຈຶ່ງຄອບງຳ ແຕ່ສະເພາະເຮົາທ່ານ ຄື ໃນເລື່ອງສິນຄ້າ ໂທດຍ່ອມຄອບງຳສະເພາະບຸກຄົນຜູ້ທີ່ຕ້ອງເສຍພາສີ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ຕ້ອງອາບັດພິຈາລະນາຕົນເອງໃຫ້ດີເປັນແນວນີ້ແລ

ພິກຂຸຜູ້ເປັນໂຈດ ພິຈາລະນາຕົນເອງໃຫ້ດີ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸຜູ້ເປັນໂຈດໃນທຳວິໄນນີ້ເຫັນປະຈັກດັ່ງນີ້ວ່າ “ພິກຂຸນີ້ແລ ຕ້ອງອາບັດທີ່ເປັນອະກຸສິນທາງກາຍບາງຢ່າງ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ເຫັນວ່າພິກຂຸນີ້ຕ້ອງອາບັດທີ່ເປັນອະກຸສິນທາງກາຍບາງຢ່າງ ຖ້າພິກຂຸນີ້ບໍ່ເພິ່ງຕ້ອງອາບັດທີ່ເປັນອະກຸສິນທາງກາຍບາງຢ່າງ ເຮົາກໍບໍ່ເພິ່ງເຫັນວ່າພິກຂຸນີ້ຕ້ອງອາບັດທີ່ເປັນອະກຸສິນທາງກາຍບາງຢ່າງ ກໍຍ້ອນພິກຂຸນີ້ ຕ້ອງອາບັດທີ່ເປັນອະກຸສິນທາງກາຍບາງຢ່າງ ສະນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ເຫັນວ່າພິກຂຸນີ້ຕ້ອງອາບັດທີ່ເປັນອະກຸສິນທາງກາຍບາງຢ່າງ ເມື່ອເຫັນແລ້ວຈຶ່ງບໍ່ພໍໃຈ ເຮົາເມື່ອບໍ່ພໍໃຈ ໄດ້ວ່າກ່າວພິກຂຸນີ້ຜູ້ມີວາຈາບໍ່ໜ້າພໍໃຈ ພິກຂຸນີ້ ຜູ້ມີວາຈາບໍ່ໜ້າພໍໃຈນີ້ຖືກເຮົາວ່າກ່າວ ຈຶ່ງບໍ່ພໍໃຈ ເມື່ອບໍ່ພໍໃຈຈຶ່ງບອກແກ່ຜູ້ອື່ນວ່າ “ດ້ວຍເຫດນີ້ໂທດໃນອະທິກອນນັ້ນຈຶ່ງຄອບງຳ ແຕ່ສະເພາະເຮົາທ່ານຄືໃນເລື່ອງສິນຄ້າ ໂທດຍ່ອມຄອບງຳສະເພາະບຸກຄົນຜູ້ທີ່ຕ້ອງເສຍພາສີ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ເປັນໂຈດພິຈາລະນາຕົນເອງໃຫ້ດີເປັນແນວນີ້ແລ

ໃນອະທິກອນໃດ ພິກຂຸຜູ້ຕ້ອງອາບັດ ແລະພິກຂຸຜູ້ເປັນໂຈດ ຍັງບໍ່ພິຈາລະນາຕົນເອງໃຫ້ດີໃນອະທິກອນນັ້ນ ເພິ່ງຫວັງໄດ້ດັ່ງນີ້ວ່າ “ຈັກເປັນໄປເພື່ອຄວາມຍືດເຍື້ອ ເພື່ອຄວາມຮຸນແຮງ ເພື່ອຄວາມຮ້າຍແຮງ ແລະພິກຂຸທັງຫຼາຍຈັກຢູ່ບໍ່ຜາສຸກ”

ສ່ວນໃນອະທິກອນໃດ ພິກຂຸຜູ້ຕ້ອງອາບັດ ແລະພິກຂຸຜູ້ເປັນໂຈດພິຈາລະນາຕົນເອງໃຫ້ ດີໃນອະທິກອນນັ້ນ ເພິ່ງຫວັງໄດ້ດັ່ງນີ້ວ່າ “ຈັກບໍ່ເປັນໄປເພື່ອຄວາມຍືດເຍື້ອ ເພື່ອຄວາມຮຸນແຮງ ເພື່ອຄວາມຮ້າຍແຮງ ແລະພິກຂຸທັງຫຼາຍຈັກຢູ່ຜາສຸກ” (໔)

ເຫດໃຫ້ເກີດໃນທຸກຄະຕິແລະສຸກຄະຕິ

[໑໖] ຄັ້ງນັ້ນ ພາມຄົນໜຶ່ງເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮອດບ່ອນຢູ່ ໄດ້ສົນທະນາ ປາໄສພໍເປັນທີ່ບັນເທີງໃຈ ພໍເປັນທີ່ຣະນຶກເຖິງກັນແລ້ວນັ້ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ທູນຖາມພຣະຜູ້ ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ “ຂ້າແດ່ ທ່ານພຣະໂຄດົມ ອັນໃດນໍ? ເປັນເຫດເປັນປັດໄຈໃຫ້ສັດລາງ ພວກໃນໂລກນີ້ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວໄປເກີດໃນອະບາຍ ທຸກຄະຕິ ວິນິບາດ ນະຣົກ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ “ພາມ ຍ້ອນເຫດແຫ່ງການປະພຶດບໍ່ສະໝໍ່າ ສະເໝີ ຄືປະພຶດບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມທໍາ ສັດລາງພວກໃນໂລກນີ້ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວຈຶ່ງໄປເກີດໃນອະບາຍທຸ ກຄະຕິ ວິນິບາດ ນະຣົກ”

ພາມທູນຖາມວ່າ “ຂ້າແດ່ ທ່ານພຣະໂຄດົມ ອັນໃດນໍ? ເປັນເຫດເປັນປັດໄຈໃຫ້ສັດລາງ ພວກໃນໂລກນີ້ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວໄປເກີດໃນສຸກຄະຕິໂລກສະຫວັນ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ “ພາມ ຍ້ອນເຫດແຫ່ງການປະພຶດສະໝໍ່າສະເໝີ ຄື ປະພຶດຖືກຕ້ອງຕາມທໍາ ສັດລາງພວກໃນໂລກນີ້ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ຈຶ່ງໄປເກີດໃນສຸກຄະຕິໂລກ ສະຫວັນ”

ພາມນັ້ນ ຂາບທູນວ່າ “ຂ້າແດ່ ທ່ານພຣະໂຄດົມ ພາສີດຂອງທ່ານພຣະໂຄດົມຊັດເຈນ ມ່ວນຫຼາຍ ຂ້າແດ່ ທ່ານພຣະໂຄດົມ ພາສີດຂອງທ່ານພຣະໂຄດົມຊັດເຈນມ່ວນຢ່າງຍິ່ງ ທ່ານ ພຣະໂຄດົມປະກາດທໍາແຈ້ງແຈ້ງໂດຍປະການຕ່າງ ໆ ປຽບຄື ບຸກຄົນຫງາຍຂອງທີ່ຂວ້າ ໄຂ ຂອງທີ່ອັດ ບອກທາງແກ່ຜູ້ຫຼົງທາງ ຫຼືເຍືອງໄຟໃນບ່ອນມືດໂດຍຕັ້ງໃຈວ່າ “ຄົນມີຕາດີຈັກເຫັນ ຮູບໄດ້” ຂ້າພຣະອົງນີ້ ຂໍເຖິງທ່ານພຣະໂຄດົມ ພ້ອມທັງພຣະທໍາ ແລະພຣະສິ່ງເປັນສະຣະນະ ຂໍທ່ານພຣະໂຄດົມ ຈົ່ງຊົງຈິຂ້າພຣະອົງວ່າ ເປັນອຸປາສົກຜູ້ເຖິງສະຣະນະ ຕັ້ງແຕ່ມື້ນີ້ເປັນຕົ້ນໄປ ຈົນຕະຫຼອດຊີວິດ” (໕)

[໑໗] ຄັ້ງນັ້ນ ພາມຊານຸດໂສນີ ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮອດບ່ອນຢູ່ ໄດ້ ສົນທະນາປາໄສພໍເປັນທີ່ບັນເທີງໃຈ ພໍເປັນທີ່ຣະນຶກເຖິງກັນແລ້ວນັ້ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ທູນ ຖາມພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ “ຂ້າແດ່ ທ່ານພຣະໂຄດົມ ອັນໃດນໍ ເປັນເຫດເປັນປັດໄຈ ໃຫ້ສັດລາງພວກໃນໂລກນີ້ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວໄປເກີດໃນອະບາຍ ທຸກຄະຕິ ວິນິບາດ ນະຣົກ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ “ພາມ ສັດລາງພວກໃນໂລກນີ້ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ຈະໄປເກີດໃນອະບາຍ ທຸກຄະຕິ ວິນິບາດ ນະຣົກ ຍ້ອນເຮັດແລະຍ້ອນບໍ່ເຮັດ”

ພາມຊານຸດໂສນິທູລຖາມວ່າ “ຂ້າແດ່ ທ່ານພຣະໂຄດົມ ອັນໃດ ເປັນເຫດເປັນປັດໄຈໃຫ້ ສັດລາງພວກໃນໂລກນີ້ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວໄປເກີດໃນສຸກຄະຕິໂລກສະຫວັນ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ “ພາມ ສັດລາງພວກໃນໂລກນີ້ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ຈະໄປເກີດໃນສຸກຄະຕິໂລກສະຫວັນ ຍ້ອນເຮັດແລະບໍ່ເຮັດແນວນີ້”

ພາມນັ້ນຂາບທູນວ່າ “ຂ້າພຣະອົງ ຍ່ອມບໍ່ຮູ້ທົ່ວເຖິງເນື້ອຄວາມແຫ່ງພາສີດທີ່ທ່ານພຣະໂຄດົມ ຕັດໄວ້ໂດຍຫຍໍ້ໂດຍພິດສະດານໄດ້ ຂໍປະທານວະໂຣກາດ ຂໍທ່ານພຣະໂຄດົມໄຜດສະແດງທຳໂດຍວິທີທີ່ຂ້າພຣະອົງ ຈະເພິ່ງຮູ້ທົ່ວເຖິງເນື້ອຄວາມແຫ່ງພາສີດທີ່ທ່ານພຣະໂຄດົມ ຕັດໄວ້ໂດຍຫຍໍ້ ໄດ້ໂດຍພິດສະດານດ້ວຍເທີນ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ຖ້າເປັນແນວນັ້ນ ທ່ານຈົ່ງຟັງ ຈົ່ງໃສ່ໃຈໃຫ້ດີ ເຮົາຈັກກ່າວ” ພາມຊານຸດໂສນິທູລຮັບສະໜອງພຣະດຳຮັດແລ້ວ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຕັດເລື່ອງນີ້ ວ່າ

“ພາມ ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ເຮັດແຕ່ກາຍທຸດຈະຮິດ ບໍ່ທຳກາຍສຸດຈະຮິດ ເຮັດແຕ່ວະຈິທຸດຈະຮິດ ບໍ່ເຮັດວະຈິສຸດຈະຮິດ ເຮັດແຕ່ມະໂນທຸດຈະຮິດ ບໍ່ເຮັດມະໂນສຸດຈະຮິດ ສັດລາງພວກໃນໂລກນີ້ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວຈຶ່ງໄປເກີດໃນອະບາຍ ທຸກຄະຕິ ວິນິບາດ ນະຣົກ ຍ້ອນເຮັດແລະຍ້ອນບໍ່ເຮັດ ແນວນີ້ແລ ສ່ວນບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ ເຮັດແຕ່ກາຍສຸດຈະຮິດ ບໍ່ທຳກາຍທຸດຈະຮິດ ເຮັດແຕ່ວະຈິສຸດຈະຮິດ ບໍ່ເຮັດວະຈິທຸດຈະຮິດ ເຮັດແຕ່ມະໂນສຸດຈະຮິດ ບໍ່ເຮັດມະໂນທຸດຈະຮິດ ສັດລາງພວກໃນໂລກນີ້ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວຈຶ່ງໄປເກີດໃນສຸກຄະຕິໂລກສະຫວັນຍ້ອນເຮັດ ແລະຍ້ອນບໍ່ເຮັດແນວນີ້ແລ”

ພາມຊານຸດໂສນິຂາບທູນວ່າ “ຂ້າແດ່ ທ່ານພຣະໂຄດົມ ພາສີດຂອງທ່ານພຣະ ໂຄດົມ ຊັດເຈນມ່ວນຫຼາຍ ຯລຯ ຂໍທ່ານພຣະໂຄດົມ ຈົ່ງຊົງຈຳຂ້າພຣະອົງວ່າເປັນ ອຸປາສົກຜູ້ເຖິງສະຣະນະ ຕັ້ງແຕ່ມື້ນີ້ເປັນຕົ້ນໄປຈົນຕະຫຼອດຊີວິດ” (ກ)

ໂທດແຫ່ງທຸດຈະຮິດ ໕ ຢ່າງ

[໑໘] ຄັ້ງນັ້ນ ທ່ານພຣະອານົນເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮອດບ່ອນຢູ່ ຖວາຍອະພິວາດແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນ ທີ່ສົມຄວນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຕັດເລື່ອງນີ້ວ່າ “ອານົນ ກາຍທຸດຈະຮິດ ວະຈິທຸດຈະຮິດ ແລະມະໂນທຸດຈະຮິດ ເຮົາກ່າວວ່າເປັນສິ່ງທີ່ບໍ່ຄວນເຮັດໂດຍສ່ວນດຽວ”

ທ່ານພຣະອານົນທູນຖາມວ່າ “ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ເມື່ອບຸກຄົນເຮັດກາຍທຸດຈະຮິດ ວະຈິທຸດຈະຮິດ ແລະມະໂນທຸດຈະຮິດ ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ເປັນສິ່ງທີ່ບໍ່ຄວນເຮັດໂດຍສ່ວນດຽວ ບຸກຄົນນັ້ນຈະໄດ້ຮັບໂທດອັນໃດ?”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ເມື່ອບຸກຄົນເຮັດກາຍທຸດຈະຮິດ ວະຈິທຸດຈະຮິດ ມະໂນທຸດຈະຮິດທີ່ເຮົາກ່າວວ່າ ເປັນສິ່ງທີ່ບໍ່ຄວນເຮັດໂດຍສ່ວນດຽວ ບຸກຄົນນັ້ນ ຈະໄດ້ຮັບໂທດດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ຄື (໑) ແມ່ນຕົນກໍຕິຕຽນຕົນເອງໄດ້ (໒) ຜູ້ຮູ້ພິຈາລະນາແລ້ວຍ່ອມຕິຕຽນໄດ້ (໓) ກິດຕິສັບອັນຊົ່ວຍ່ອມກະຈາຍໄປ (໔) ຫຼົງລືມສະຕິຕາຍ (໕) ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວຈະໄປເກີດໃນອະບາຍທຸກຄະຕິ ວິນິບາດ ນະຣົກ ເມື່ອບຸກຄົນທຳກາຍທຸດຈະຮິດ ວະຈິທຸດຈະຮິດ ແລະມະໂນທຸດຈະຮິດ ທີ່ເຮົາກ່າວວ່າ ບໍ່ຄວນເຮັດໂດຍສ່ວນດຽວ ບຸກຄົນນັ້ນຈະໄດ້ຮັບໂທດແນວນັ້ນ”

ອານິສົງແຫ່ງສຸດຈະຮິດ ໔ ຢ່າງ

ອານົນ ກາຍສຸດຈະຮິດ ວະຈິສຸດຈະຮິດ ແລະມະໂນສຸດຈະຮິດ ເຮົາກ່າວວ່າເປັນສິ່ງທີ່ຄວນເຮັດໂດຍສ່ວນດຽວ

ທ່ານພຣະອານົນທູນຖາມວ່າ “ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ເມື່ອບຸກຄົນທຳກາຍສຸດຈະຮິດ ວະຈິ-ສຸດຈະຮິດ ແລະມະໂນສຸດຈະຮິດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ຄວນເຮັດໂດຍສ່ວນດຽວ ບຸກຄົນນັ້ນຈະໄດ້ຮັບອານິສົງອັນໃດ?”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ “ເມື່ອບຸກຄົນທຳກາຍສຸດຈະຮິດ ວະຈິສຸດຈະຮິດ ແລະມະໂນສຸດຈະຮິດທີ່ເຮົາກ່າວວ່າ ຄວນເຮັດໂດຍສ່ວນດຽວ ບຸກຄົນນັ້ນຈະໄດ້ຮັບອານິສົງດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ຄື (໑) ແມ່ນຕົນກໍຕິຕຽນຕົນເອງບໍ່ໄດ້ (໒) ຜູ້ຮູ້ພິຈາລະນາແລ້ວຍ່ອມສັນເສີນ (໓) ກິດຕິສັບອັນງາມຍ່ອມຊຳລືໄປ (໔) ບໍ່ຫຼົງລືມສະຕິຕາຍ (໕) ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວຈະໄປເກີດໃນສຸກຄະຕິໂລກສະຫວັນ ເມື່ອບຸກຄົນທຳກາຍສຸດຈະຮິດ ວະຈິສຸດຈະຮິດ ແລະມະໂນສຸດຈະຮິດທີ່ເຮົາກ່າວວ່າຄວນເຮັດໂດຍສ່ວນດຽວ ບຸກຄົນນັ້ນຈະໄດ້ຮັບອານິສົງນີ້” (໘)

ການລະອະກຸສົນແລະການພໍ້ເພັງກຸສົນ

[໑໙] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທ່ານທັງຫຼາຍຈະລະອະກຸສົນ ບຸກຄົນສາມາດລະອະກຸສົນໄດ້ ຖ້າບຸກຄົນບໍ່ສາມາດລະອະກຸສົນນີ້ໄດ້ ເຮົາບໍ່ເພັງກ່າວແນວນີ້ວ່າ “ທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງລະອະກຸສົນ” ກໍຍ້ອນບຸກຄົນສາມາດລະອະກຸສົນໄດ້ ສະນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງກ່າວແນວນີ້ວ່າ “ທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງລະອະກຸສົນ” ຖ້າອະກຸສົນນີ້ ທີ່ບຸກຄົນລະໄດ້ແລ້ວເພັງເປັນໄປເພື່ອບໍ່ເກື້ອກູນ ເພື່ອທຸກ ເຮົາບໍ່ເພັງກ່າວ

ແນວນີ້ວ່າ “ທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງລະອະກຸສົນ” ກໍຍ້ອນອະກຸສົນທີ່ບຸກຄົນລະໄດ້ແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປ ເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກ ສະນັ້ນເຮົາຈຶ່ງກ່າວແນວນີ້ວ່າ “ທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງລະອະກຸສົນ”

ທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງພໍ່າເພັງກຸສົນ ບຸກຄົນສາມາດພໍ່າເພັງກຸສົນໄດ້ ຖ້າບຸກຄົນບໍ່ສາມາດ ພໍ່າເພັງກຸສົນນີ້ໄດ້ ເຮົາບໍ່ເພັງກ່າວແນວນີ້ວ່າ “ທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງພໍ່າເພັງກຸສົນ” ກໍຍ້ອນບຸກຄົນສາມາດ ພໍ່າເພັງ ກຸສົນໄດ້ ສະນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງກ່າວແນວນີ້ວ່າ “ທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງພໍ່າເພັງກຸສົນ” ຖ້າກຸສົນນີ້ທີ່ ບຸກຄົນພໍ່າເພັງແລ້ວເພັງເປັນໄປເພື່ອບໍ່ເກື້ອກູນ ເພື່ອທຸກ ເຮົາບໍ່ເພັງກ່າວແນວນີ້ວ່າ “ທ່ານ ທັງຫຼາຍຈົ່ງພໍ່າເພັງກຸສົນ” ກໍຍ້ອນກຸສົນທີ່ບຸກຄົນພໍ່າເພັງແລ້ວຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກ ດັ່ງນັ້ນເຮົາຈຶ່ງກ່າວແນວນີ້ວ່າ “ທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງພໍ່າເພັງກຸສົນ” (໙)

ທຳທີ່ເຮັດໃຫ້ສາດສະໜາເສື່ອມແລະຈະເລີນ

[໒໐] ທຳ ໒ ປະການນີ້ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມເສື່ອມສູນຫາຍໄປແຫ່ງສັດທຳ ທຳ ໒ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ບົດພະຍັນຊະນະທີ່ສືບທອດກັນມາບໍ່ດີ
໒. ອັດຖະທີ່ສືບທອດຂະຫຍາຍຄວາມບໍ່ດີ

ແມ່ນອັດຖະ ແຫ່ງບົດພະຍັນຊະນະທີ່ຕັ້ງໄວ້ບໍ່ດີ ກໍຊື່ວ່າ ເປັນການສືບທອດຂະຫຍາຍ ຄວາມບໍ່ດີ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທຳ ໒ ປະການນີ້ແລ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມເສື່ອມສູນຫາຍໄປແຫ່ງ ສັດທຳ (໑໐)

[໒໑] ທຳ ໒ ປະການນີ້ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມດຳລົງໝັ້ນ ບໍ່ເສື່ອມສູນ ບໍ່ຫາຍໄປແຫ່ງ ສັດທຳ ທຳ ໒ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ບົດພະຍັນຊະນະທີ່ສືບທອດກັນມາດີ
໒. ອັດຖະທີ່ສືບທອດຂະຫຍາຍຄວາມດີ

ແມ່ນອັດຖະ ແຫ່ງບົດພະຍັນຊະນະທີ່ຕັ້ງໄວ້ດີ ກໍຊື່ວ່າ ເປັນການສືບທອດຂະຫຍາຍ ຄວາມດີ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທຳ ໒ ປະການນີ້ແລ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມດຳລົງໝັ້ນ ບໍ່ເສື່ອມສູນ ບໍ່ຫາຍ ໄປແຫ່ງສັດທຳ (໑໑)

ອະທິກະຣະນະວັກທີ ໒ ຈົບ

໓. ພາລະວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍຄົນພານ

[໒໒] ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຄົນພານ ໒ ຈຳພວກນີ້

ຄົນພານ ໒ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ຄົນທີ່ບໍ່ເຫັນໂທດໂດຍຄວາມເປັນໂທດ
໒. ຄົນທີ່ບໍ່ຍອມຮັບຕາມຄວາມເປັນຈິງເມື່ອບຸກຄົນອື່ນສະແດງໂທດ

ຄົນພານ ໒ ຈຳພວກນີ້ແລ

ບັນດິດ ໒ ຈຳພວກນີ້

ບັນດິດ ໒ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ຄົນທີ່ເຫັນໂທດໂດຍຄວາມເປັນໂທດ
໒. ຄົນທີ່ຍອມຮັບຕາມຄວາມເປັນຈິງເມື່ອບຸກຄົນອື່ນສະແດງໂທດ

ບັນດິດ ໒ ຈຳພວກນີ້ແລ (໑)

[໒໓] ຄົນ ໒ ຈຳພວກນີ້ຍ່ອມກ່າວຕູ່ຕະຖາຄົດ

ຄົນ ໒ ຈຳພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ຄົນເຈົ້າໂທສະທີ່ມີຄວາມໂທດຮ້າຍຢູ່ພາຍໃນ
໒. ຄົນທີ່ເຊື່ອໂດຍຢຶດຖືຜິດ

ຄົນ ໒ ຈຳພວກນີ້ແລ ຍ່ອມກ່າວຕູ່ຕະຖາຄົດ (໒)

[໒໔] ຄົນ ໒ ຈຳພວກນີ້ຍ່ອມກ່າວຕູ່ຕະຖາຄົດ

ຄົນ ໒ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ຄົນທີ່ສະແດງສິ່ງທີ່ຕະຖາຄົດບໍ່ໄດ້ພາສິດໄວ້ ບໍ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ “ຕະຖາຄົດໄດ້ພາສິດໄວ້ ໄດ້ກ່າວໄວ້”

໒. ຄົນທີ່ສະແດງສິ່ງທີ່ຕະຖາຄົດໄດ້ພາສິດໄວ້ ໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ “ຕະຖາຄົດ ບໍ່ໄດ້
ພາສິດໄວ້ ບໍ່ໄດ້ກ່າວໄວ້”

ຄົນ ໒ ຈຳພວກນີ້ແລ ຍ່ອມກ່າວຕູ່ຕະຖາຄົດ

ຄົນ ໒ ຈຳພວກນີ້ ຍ່ອມບໍ່ກ່າວຕູ່ຕະຖາຄົດ

ຄົນ ໒ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ຄົນທີ່ສະແດງສິ່ງທີ່ຕະຖາຄົດບໍ່ໄດ້ພາສິດໄວ້ ບໍ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ “ຕະຖາຄົດ ບໍ່
ໄດ້ພາສິດໄວ້ ບໍ່ໄດ້ກ່າວໄວ້”

໒. ຄົນທີ່ສະແດງສິ່ງທີ່ຕະຖາຄົດໄດ້ພາສິດໄວ້ ໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ “ຕະຖາຄົດໄດ້ພາ
ສິດໄວ້ ໄດ້ກ່າວໄວ້”

ຄົນ ໒ ຈຳພວກນີ້ແລຍ່ອມບໍ່ກ່າວຕູ່ຕະຖາຄົດ (໓)

[໒໕] ຄົນ ໒ ຈຳພວກນີ້ຍ່ອມກ່າວຕູ່ຕະຖາຄົດ

ຄົນ ໒ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ຄົນທີ່ສະແດງສຸດຕັນຕະທີ່ຄວນຂະຫຍາຍຄວາມວ່າ “ສຸດຕັນຕະມີການ
ຂະຫຍາຍ ຄວາມແລ້ວ”

໒. ຄົນທີ່ສະແດງສຸດຕັນຕະທີ່ມີການຂະຫຍາຍຄວາມແລ້ວວ່າ “ສຸດຕັນຕະທີ່
ຄວນ ຂະຫຍາຍຄວາມ”

ຄົນ ໒ ຈຳພວກນີ້ແລຍ່ອມກ່າວຕູ່ຕະຖາຄົດ (໔)

[໒໖] ຄົນ ໒ ຈຳພວກນີ້ຍ່ອມບໍ່ກ່າວຕູ່ຕະຖາຄົດ

ຄົນ ໒ ຈຳພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ຄົນທີ່ສະແດງສຸດຕັນຕະທີ່ຄວນຂະຫຍາຍຄວາມວ່າ “ສຸດຕັນຕະຄວນ
ຂະຫຍາຍຄວາມ”

໒. ຄົນທີ່ສະແດງສຸດຕັນຕະທີ່ມີການຂະຫຍາຍຄວາມແລ້ວວ່າ “ສຸດຕັນຕະທີ່ມີ
ການຂະຫຍາຍຄວາມແລ້ວ”

ຄົນ ໒ ຈຳພວກນີ້ແລຍ່ອມບໍ່ກ່າວຕູ່ຕະຖາຄົດ (໕)

ຄະຕິແລະຖານະ ໒ ຢ່າງເປັນຕົ້ນ

[໒໗] ຜູ້ມີການງານປົກປິດໄວ້ ເພິ່ງຫວັງໄດ້ຄະຕິຢ່າງ ໑ ໃນ ໒ ຢ່າງ ຄື ນະຣົກຫຼີກກຳເນີດສັດເດຍຣັດສານ ຜູ້ມີການງານບໍ່ປົກປິດໄວ້ເພິ່ງຫວັງໄດ້ຄະຕິຢ່າງ ໑ ໃນ ໒ ຢ່າງ ຄື ເທວະດາຫຼີມະນຸດ (໖)

[໒໘] ຜູ້ເປັນມິດສາທິດຖືເພິ່ງຫວັງໄດ້ຄະຕິຢ່າງ ໑ ໃນ ໒ ຢ່າງ ຄື ນະຣົກຫຼີກກຳເນີດສັດເດຍຣັດສານ (໗)

[໒໙] ຜູ້ເປັນສຳມາທິດຖືເພິ່ງຫວັງໄດ້ຄະຕິຢ່າງ ໑ ໃນ ໒ ຢ່າງ ຄື ເທວະດາຫຼີມະນຸດ (໘)

[໓໐] ສະຖານທີ່ຮອງຮັບຄົນທຸສິນ ໒ ແຫ່ງ ຄື ນະຣົກຫຼີກກຳເນີດສັດເດຍຣັດສານ ສະຖານທີ່ຮອງຮັບຄົນມີສິນ ໒ ແຫ່ງ ຄື ເທວະດາຫຼີມະນຸດ (໙)

[໓໑] ເຮົາພິຈາລະນາເຫັນອຳນາດປະໂຫຍດ ໒ ປະການຈຶ່ງອາໄສເສນາສະນະອັນງຽບສະຫງັດ ຄື ປ່າໂລ່ງແລະປ່າທົບ

ອຳນາດປະໂຫຍດ ໒ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ເຫັນການຢູ່ເປັນສຸກໃນປັດຈຸບັນຂອງຕົນ
໒. ອະນຸເຄາະຄົນລຸ້ນຫຼັງ

ເຮົາພິຈາລະນາເຫັນອຳນາດປະໂຫຍດ ໒ ປະການນີ້ແລ ຈຶ່ງອາໄສເສນາສະນະອັນງຽບສະຫງັດ ຄື ປ່າໂລ່ງແລະປ່າທົບ (໑໐)

[໓໒] ທຳ ໒ ປະການນີ້ເປັນຝ່າຍວິດຊາ

ທຳ ໒ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ສະມະຖະ (ການເຝິກຈິດໃຫ້ສະງົບເປັນສະມາທິ)
໒. ວິປັດສະນາ (ຄວາມເຫັນແຈ້ງ)

ສະມະຖະທີ່ພິກຂຸຈະເລີນແລ້ວ ຍ່ອມໃຫ້ສຳເລັດປະໂຫຍດອັນໃດ?

ຄື ຍ່ອມໃຫ້ຈິດຈະເລີນ

ຈິດທີ່ຈະເລີນແລ້ວຍ່ອມໃຫ້ສຳເລັດປະໂຫຍດອັນໃດ?

ຄື ຍ່ອມລະຣາຄະໄດ້

ວິປັດສະນາທີ່ພິກຂຸຈະເລີນແລ້ວ ຍ່ອມໃຫ້ສຳເລັດປະໂຫຍດອັນໃດ

ຄື ຍ່ອມໃຫ້ປັນຍາຈະເລີນ
ປັນຍາທີ່ຈະເລີນແລ້ວ ຍ່ອມໃຫ້ສຳເລັດປະໂຫຍດອັນໃດ
ຄື ຍ່ອມລະອະວິດຊາໄດ້

ຈິດທີ່ເລົ້າໝອງຍ້ອນຣາຄະ ຍ່ອມບໍ່ລຸດພົ້ນ ປັນຍາທີ່ເລົ້າໝອງຍ້ອນອະວິດຊາ ຍ່ອມບໍ່
ຈະເລີນ ຍ້ອນຄາຍຣາຄະ ຈິ່ງມີເຈໂຕວິມຸດຕິ ຍ້ອນຄາຍອະວິດຊາ ຈິ່ງມີປັນຍາວິມຸດຕິ (໑໑)

ພາລະວັກທີ ໓ ຈົບ

໔. ສະມະຈິດຕະວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍເທວະດາພ້ອມໃຈກັນ

[໓໓] ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາຈັກສະແດງພູມອະສັດຕະບຸຣຸດ
ແລະພູມສັດຕະບຸຣຸດແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ ທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງຟັງ ຈົ່ງໃສ່ໃຈໃຫ້ດີ ເຮົາຈັກກ່າວ ເມື່ອ
ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ທູນຮັບສະໜອງພຣະດຳຣັດແລ້ວ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈົ່ງໄດ້ຕັດເລື່ອງນີ້ ວ່າ

ພູມອະສັດຕະບຸຣຸດ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ອະສັດຕະບຸຣຸດເປັນຄົນບໍ່ຮູ້ບຸນຄຸນ ເປັນຄົນອະກະຕະເວທີ ຄວາມເປັນຄົນບໍ່ຮູ້ບຸນຄຸນ
ຄວາມເປັນຄົນອະກະຕະເວທີ ອະສັດຕະບຸຣຸດທັງຫຼາຍສັນເສີນ ຄວາມເປັນຄົນບໍ່ຮູ້ບຸນຄຸນ ແລະ
ຄວາມເປັນຄົນອະກະຕະເວທີ ທັງໝົດນີ້ເປັນພູມອະສັດຕະບຸຣຸດ

ພູມສັດຕະບຸຣຸດ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ສັດຕະບຸຣຸດເປັນຄົນກະຕັນຍູ ເປັນຄົນກະຕະເວທີ ຄວາມເປັນຄົນກະຕັນຍູ ຄວາມ
ເປັນຄົນກະຕະເວທີ ສັດຕະບຸຣຸດທັງຫຼາຍສັນເສີນ ຄວາມເປັນຄົນກະຕັນຍູ ແລະຄວາມເປັນຄົນ
ກະຕະເວທີ ທັງໝົດນີ້ເປັນພູມສັດຕະບຸຣຸດ (໑)

ການຕອບແທນທີ່ເຮັດໄດ້ຍາກ

[໓໔] ການເຮັດຕອບແທນແກ່ທ່ານທັງສອງ ເຮົາບໍ່ກ່າວວ່າເປັນການເຮັດໄດ້ໂດຍງ່າຍ
ທ່ານທັງສອງຄືໃຜ ຄື ມານດາແລະບິດາ ເຖິງບຸດຈະມີອາຍຸ ໑໐໐ ປີ ມີຊີວິດຢູ່ ໑໐໐ ປີປະຖັບ
ປະຄອງມານດາດ້ວຍບ່າຂ້າງໜຶ່ງ ປະຖັບປະຄອງບິດາດ້ວຍບ່າຂ້າງໜຶ່ງ ປະຕິບັດທ່ານທັງສອງ
ນັ້ນດ້ວຍການອົບກິ່ນ ການນວດ ການໃຫ້ອາບນ້ຳ ແລະການບິບນວດ ແລະແມ່ນທ່ານທັງສອງ

ນັ້ນຈະຖ່າຍອຸດຈາຣະ ແລະປັດສາວະລົງເທິງບ່າທັງສອງຂອງເຂົານັ້ນ ການກະທຳແນວນັ້ນຍັງບໍ່ຊື່ວ່າ ອັນບຸດໄດ້ເຮັດ ຫຼື ເຮັດຕອບແທນແກ່ມານດາແລະບິດາເລີຍ ເຖິງບຸດຈະສະຖາປະນາມານດາແລະບິດາໄວ້ໃນອາດຊະສົມບັດ ເຊິ່ງເປັນເຈົ້າເໜືອຫົວແຫ່ງແຜ່ນດິນໃຫຍ່ທີ່ມີ ຣັດຕະນະ ກຸປະການຫຼວງຫຼາຍນີ້ ການກະທຳແນວນັ້ນ ຍັງບໍ່ຊື່ວ່າອັນບຸດໄດ້ເຮັດ ຫຼື ເຮັດຕອບແທນແກ່ມານດາແລະບິດາເລີຍ ຂໍ້ນັ້ນ ຍ້ອນເຫດໃດ ຍ້ອນມານດາແລະບິດາມີອຸປະກາຣະຫຼາຍ ບຳລຸງລ້ຽງສະແດງໂລກນີ້ແກ່ບຸດທັງຫຼາຍ

ສ່ວນບຸດຄົນໃດເຮັດໃຫ້ມານດາ ແລະບິດາຜູ້ບໍ່ມີສັດທາ ສະມາທານ ຕັ້ງໝັ້ນ ດຳລົງຢູ່ໃນສັດທາສຳປະທາ (ຄວາມເຖິງພ້ອມດ້ວຍສັດທາ) ໃຫ້ມານດາແລະບິດາຜູ້ທຸສິນ ສະມາທານ ຕັ້ງໝັ້ນ ດຳລົງຢູ່ໃນສິລະສຳປະທາ (ຄວາມເຖິງພ້ອມດ້ວຍສິນ) ໃຫ້ມານດາແລະບິດາຜູ້ຊື້ຖືສະມາທານ ຕັ້ງໝັ້ນ ດຳລົງຢູ່ໃນຈາຄະສຳປະທາ(ຄວາມເຖິງພ້ອມດ້ວຍການເສຍສະລະ) ໃຫ້ມານດາແລະບິດາຜູ້ບໍ່ມີປັນຍາ ສະມາທານ ຕັ້ງໝັ້ນ ດຳລົງຢູ່ໃນປັນຍາສຳປະທາ (ຄວາມເຖິງພ້ອມດ້ວຍປັນຍາ)

ດ້ວຍເຫດພຽງທີ່ນີ້ແລ ການກະທຳແນວນັ້ນຊື່ວ່າອັນບຸດໄດ້ເຮັດ ແລະເຮັດຕອບແທນແກ່ມານດາ ແລະບິດາ (໒)

ວາທະ ໒ ຢ່າງ

[໙໕] ຄັ້ງນັ້ນ ພາມຄົນໜຶ່ງເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮອດບ່ອນຢູ່ ໄດ້ສົນທະນາປາໄສພໍ້ເປັນທີ່ບັນເທີງໃຈ ພໍ້ເປັນທີ່ຣະນຶກເຖິງກັນແລ້ວນັ້ງຢູ່ບ່ອນສົມຄວນ ໄດ້ທູນຖາມພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ “ທ່ານພຣະໂຄດົມມີວາທະແນວໃດ ກ່າວເຖິງອັນໃດ?”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ພາມ ເຮົາມີວາທະວ່າ ຄວນເຮັດ ແລະມີວາທະວ່າບໍ່ຄວນເຮັດ”

ພາມທູນຖາມວ່າ “ທ່ານພຣະໂຄດົມມີວາທະວ່າ ຄວນເຮັດ ແລະມີວາທະວ່າບໍ່ຄວນເຮັດແນວໃດ?”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ເຮົາກ່າວວ່າ ບໍ່ຄວນເຮັດກາຍທຸດຈະຣິດ ວະຈິທຸດຈະຣິດ ແລະມະໂນທຸດຈະຣິດ ບໍ່ຄວນເຮັດບາບອະກຸສິນທຳຫຼາຍຢ່າງ ແຕ່ຄວນທຳກາຍສຸດຈະຣິດ ວະຈິສຸດຈະຣິດ ແລະມະໂນສຸດຈະຣິດ ຄວນເຮັດກຸສິນທຳຫຼາຍຢ່າງ ພາມ ເຮົາມີວາທະວ່າຄວນເຮັດ ແລະມີວາທະວ່າບໍ່ຄວນເຮັດແນວນີ້ແລ”

ພາມຂາບທູນວ່າ “ຂ້າແດ່ ທ່ານພຣະໂຄດົມ ພາສີດຂອງທ່ານພຣະໂຄດົມຊັດເຈນມ່ວນ
ຫຼາຍ ຯລຯ ຂໍທ່ານພຣະໂຄດົມຈົ່ງຊົງຈຳຂ້າພຣະອົງວ່າ ເປັນອຸປາສິກຜູ້ເຖິງສະຣະນະ ຕັ້ງແຕ່
ມື້ນີ້ເປັນຕົ້ນໄປຈົນຕະຫຼອດຊີວິດ” (໓)

ຫ້າກຂີໄນຍະບຸກຄົນ ໒ ຈຳພວກ

[໓໖] ຄັ້ງນັ້ນ ອະນາຖະບິນທິກະຄະຫະບໍດີເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮອດ
ບ່ອນຢູ່ ຖວາຍອະພິວາດແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ທູນຖາມພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າວ່າ ຂ້າ
ແດ່ພຣະອົງ ຜູ້ຈະເລີນ ຫ້າກຂີໄນຍະບຸກຄົນ (ຄົນທີ່ຄວນແກ່ຂອງທຳບຸນ) ໃນໂລກມີຈັກຈຳພວກ
ແລະຄວນໃຫ້ທານໃນເຂດໃດ?

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ ໃນໂລກມີຫ້າກຂີໄນຍະບຸກຄົນ ໒ ຈຳພວກ ຄື

໑. ພຣະເສຂະ (ຜູ້ຍັງຕ້ອງສຶກສາ)
໒. ພຣະອະເສຂະ (ຜູ້ບໍ່ຕ້ອງສຶກສາ)

ໃນໂລກມີຫ້າກຂີໄນຍະບຸກຄົນ ໒ ຈຳພວກນີ້ແລ ແລະເພິ່ງໃຫ້ທານໃນເຂດນີ້

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ໄດ້ຕັດພຣະດຳຮັດນີ້ ພຣະສຸຄິດສາດສະດາ ເມື່ອຕັດພຣະດຳຮັດ
ນີ້ແລ້ວ ໄດ້ຕັດພຣະຄາຖາປະພັນນີ້ຕໍ່ໄປອີກ ວ່າ

ໃນໂລກນີ້ພຣະເສຂະ ແລະພຣະອະເສຂະ
ເປັນຜູ້ຄວນແກ່ຫ້າກຂີນາຂອງທາຍົກຜູ້ບູຊາຢູ່
ພຣະເສຂະ ແລະພຣະອະເສຂະເຫຼົ່ານັ້ນ ເປັນຄົນຊື່
ທັງທາງກາຍ ທາງວາຈາ ແລະທາງໃຈ
ນີ້ເປັນເຂດຂອງທາຍົກຜູ້ບູຊາຢູ່
ທານທີ່ໃຫ້ໃນເຂດນີ້ມີຜົນຫຼາຍ (໔)

ບຸກຄົນຜູ້ມີສັງໂຍດ ໒ ຈຳພວກ

[໓໗] ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຟັງມາແນວນີ້

ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ປະທັບຢູ່ພຣະເຊຕະວັນ ອາຮາມຂອງອະນາຖະ
ບິນດິກະເສດຖີ ເຂດນະຄອນສາວັດຖີ ສະໄໝນັ້ນ ທ່ານພຣະສາຣີບຸດຢູ່ທີ່ຜາສາດຂອງວິສາຂາມີ
ຄາຣະມາຕາ ໃນບຸບພາຣາມ ເຂດນະຄອນສາວັດຖີໃນບ່ອນນັ້ນແລ ທ່ານພຣະສາຣີບຸດຮຽກພິກຂຸ

ທັງຫຼາຍມາກ່າວວ່າ ຜູ້ມີອາຍຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຕອບຮັບແລ້ວ ທ່ານພຣະສາຣີບຸດ ຈຶ່ງໄດ້ກ່າວເລື່ອງນີ້ ວ່າ

“ຜູ້ມີອາຍຸທັງຫຼາຍ ເຮົາຈັກສະແດງບຸກຄົນທີ່ມີສັງໂຍດພາຍໃນ ແລະບຸກຄົນທີ່ມີ ສັງໂຍດພາຍນອກ ທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງຟັງ ຈົ່ງໃສ່ໃຈໃຫ້ດີ ເຮົາຈັກກ່າວ”

ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຕອບຮັບແລ້ວ ທ່ານພຣະສາຣີບຸດຈຶ່ງໄດ້ກ່າວເລື່ອງນີ້ ວ່າ

ບຸກຄົນຜູ້ມີສັງໂຍດພາຍໃນ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ເປັນຜູ້ມີສິນ ສັງລວມດ້ວຍການສັງວອນໃນພຣະປາຕິໂມກ ພຽບພ້ອມດ້ວຍອາຈາຣະ (ມາຣະຍາດ) ແລະໂຄຈອນ (ການທົ່ງໄປ) ມີປົກກະຕິເຫັນໄພໃນໂທດແມ່ນເລັກໜ້ອຍ ສະມາທານສຶກສາຢູ່ໃນສຶກຂາບົດທັງຫຼາຍ ພິກຂຸນັ້ນ ຫຼັງຈາກມໍຣະນະພາບແລ້ວ ຈະໄປເກີດໃນໝູ່ເທບໝູ່ໃດໝູ່ໜຶ່ງ ທ່ານຈຸຕິຈາກອັດຕະພາບນັ້ນ ເປັນອາຄາມີ ກັບມາສູ່ຄວາມເປັນມະນຸດ ບຸກຄົນນີ້ຮຽກວ່າ ຜູ້ມີສັງໂຍດພາຍໃນ ເປັນອາຄາມີ ກັບມາສູ່ຄວາມເປັນມະນຸດ

ບຸກຄົນຜູ້ມີສັງໂຍດພາຍນອກ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ເປັນຜູ້ມີສິນ ສັງລວມດ້ວຍການສັງວອນໃນພຣະປາຕິໂມກ ພຽບພ້ອມດ້ວຍອາຈາຣະ ແລະໂຄຈອນ ມີປົກກະຕິເຫັນໄພໃນໂທດແມ່ນເລັກໜ້ອຍ ສະມາທານສຶກສາຢູ່ໃນສຶກຂາບົດທັງຫຼາຍ ພິກຂຸນັ້ນ ບັນລຸເຈໂຕວິມຸດຕິທີ່ສະງົບແນວໃດແນວໜຶ່ງ ພິກຂຸນັ້ນຫຼັງຈາກມໍຣະນະພາບແລ້ວ ຈະໄປເກີດໃນໝູ່ເທບໝູ່ໃດໝູ່ໜຶ່ງ ທ່ານຈຸຕິຈາກອັດຕະພາບນັ້ນ ເປັນອະນາຄາມີ ບໍ່ກັບມາສູ່ຄວາມເປັນມະນຸດນີ້ ບຸກຄົນນີ້ຮຽກວ່າ ຜູ້ມີສັງໂຍດພາຍນອກ ເປັນອະນາຄາມີ ບໍ່ກັບມາສູ່ຄວາມເປັນມະນຸດ

ອີກປະການໜຶ່ງ ພິກຂຸເປັນຜູ້ມີສິນ ສັງລວມດ້ວຍການສັງວອນໃນພຣະປາຕິໂມກ ພຽບພ້ອມດ້ວຍອາຈາຣະ ແລະໂຄຈອນ ມີປົກກະຕິເຫັນໄພໃນໂທດແມ່ນເລັກໜ້ອຍ ສະມາທານສຶກສາຢູ່ໃນສຶກຂາບົດທັງຫຼາຍ ພິກຂຸນັ້ນປະຕິບັດເພື່ອຄວາມເບື້ອໜ່າຍ ເພື່ອຄາຍກຳໜັດ ເພື່ອດັບກາມທັງຫຼາຍ ປະຕິບັດເພື່ອຄວາມເບື້ອໜ່າຍ ເພື່ອຄາຍກຳໜັດ ເພື່ອດັບພົບທັງຫຼາຍ ທ່ານປະຕິບັດເພື່ອສິນຕັນຫາ ທ່ານປະຕິບັດເພື່ອສິນຄວາມໂລບ ຫຼັງຈາກມໍຣະນະພາບແລ້ວຈະໄປເກີດໃນໝູ່ເທບໝູ່ໃດໝູ່ໜຶ່ງ ທ່ານຈຸຕິຈາກອັດຕະພາບນັ້ນ ເປັນອະນາຄາມີບໍ່ກັບມາສູ່ຄວາມເປັນມະນຸດນີ້ ບຸກຄົນນີ້ຮຽກວ່າ ຜູ້ມີສັງໂຍດພາຍນອກເປັນອະນາຄາມີ ບໍ່ກັບມາສູ່ຄວາມເປັນມະນຸດ

ຄັ້ງນັ້ນ ເທວະດາຈຳນວນຫຼາຍ ພ້ອມໃຈກັນເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮອດປ່ອນຢູ່ ຖວາຍອະພິວາດແລ້ວ ໄດ້ຍືນຢູ່ປ່ອນທີ່ລົມຄວນ ໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້

ວ່າ “ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນທີ່ຜາສາດຂອງວິສາຂາມີຄຳຣະມາຕາ ໃນບຸບພາຣາມ ທ່ານພຣະສາຣີບຸດນັ້ນ ກຳລັງເທດສະໜາເຖິງບຸກຄົນທີ່ມີສັງໂຍດພາຍໃນ ແລະ ບຸກຄົນທີ່ມີສັງໂຍດພາຍນອກໃຫ້ພິກຂຸທັງຫຼາຍຟັງ ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ບໍລິສັດຕ່າງແຈ່ມໃສ ຂໍປະທານວະໂຣກາດ ຂໍພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງພຣະກະລຸນາສະເດັດໄປຫາທ່ານພຣະສາຣີບຸດຮອດບ່ອນຢູ່ເທີນ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງຮັບອາຣາດທະນາໂດຍດູດສະນິພາບ ຕໍ່ຈາກນັ້ນ ໄດ້ຊົງຫາຍຈາກ ພຣະເຊຕະວັນໄປຜາກົດຕໍ່ໜ້າທ່ານພຣະສາຣີບຸດທີ່ຜາສາດຂອງວິສາຂາມີຄຳຣະມາຕາໃນບຸບພາຣາມ ຄື ບຸຣຸດມີກຳລັງຢຽດແຂນອອກ ຫຼື ຄູ່ແຂນເຂົ້າສັນນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບນັ່ງເທິງອາສະນະທີ່ປູລາດໄວ້ ຝ່າຍທ່ານພຣະສາຣີບຸດກໍຖວາຍອະພິວາດພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຕັດດັ່ງນີ້ ວ່າ

ສາຣີບຸດ ເທວະດາຈຳນວນຫຼາຍພ້ອມໃຈກັນເຂົ້າໄປຫາເຮົາຮອດບ່ອນຢູ່ ໄຫວ້ແລ້ວຍືນຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ “ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນທີ່ຜາສາດຂອງວິສາຂາມີຄຳຣະມາຕາໃນບຸບພາຣາມ ທ່ານພຣະສາຣີບຸດນັ້ນ ກຳລັງເທດສະໜາເຖິງບຸກຄົນທີ່ມີສັງໂຍດພາຍໃນ ແລະບຸກຄົນທີ່ມີສັງໂຍດພາຍນອກໃຫ້ພິກຂຸທັງຫຼາຍຟັງ ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ບໍລິສັດ ຕ່າງແຈ່ມໃສ ຂໍປະທານວະໂຣກາດ ຂໍພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງພຣະກະລຸນາສະເດັດໄປຫາທ່ານພຣະສາຣີບຸດຮອດບ່ອນຢູ່ເທີນ” ເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນ ຍືນຢູ່ໃນພື້ນທີ່ມີຂະໜາດພໍທີ່ປາຍເຫຼັກແຫຼມປັກລົງໄດ້ ຈຳນວນ ໑໐ ອົງແດ່ ໒໐ ອົງແດ່ ໓໐ ອົງແດ່ ໔໐ ອົງແດ່ ໕໐ ອົງແດ່ ໖໐ ອົງແດ່ ແຕ່ກໍບໍ່ບຽດສຽດກັນ

ທ່ານອາດມີຄວາມຄິດແນວນີ້ວ່າ “ຈິດເຊິ່ງເປັນເຫດໃຫ້ເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນຍືນຢູ່ໄດ້ໃນພື້ນທີ່ມີຂະໜາດພໍທີ່ປາຍເຫຼັກແຫຼມປັກລົງໄດ້ຈຳນວນ ໑໐ ອົງແດ່ ໒໐ ອົງແດ່ ໓໐ ອົງແດ່ ໔໐ ອົງແດ່ ໕໐ ອົງແດ່ ໖໐ ອົງແດ່ ແຕ່ກໍບໍ່ບຽດສຽດກັນແນວນັ້ນ ເປັນຈິດອັນເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຈະເລີນໃນພົບນັ້ນແນ່ນອນ” ຂໍ້ນັ້ນ ທ່ານບໍ່ຄວນເຫັນແນວນັ້ນ ຈິດເຊິ່ງເປັນເຫດໃຫ້ເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນຍືນຢູ່ໄດ້ໃນພື້ນທີ່ມີຂະໜາດພໍທີ່ປາຍເຫຼັກແຫຼມປັກລົງໄດ້ ຈຳນວນ ໑໐ ອົງແດ່ ຯລຯ ແຕ່ກໍບໍ່ບຽດສຽດກັນແນວນັ້ນ ເປັນຈິດອັນເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຈະເລີນໃນທຳວິໄນນັ້ນເອງ

ຍ້ອນເຫດນັ້ນແລ ທ່ານເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ແນວນີ້ວ່າ “ເຮົາຈັກເປັນຜູ້ມີອິນຊີສະງົບ ມີໃຈ ສະງົບ ກາຍຍະກຳ ວະຈິກຳ ມະໂນກຳຂອງຜູ້ມີອິນຊີສະງົບ ມີໃຈສະງົບ ກໍຈັກສະງົບດ້ວຍ ເຮົາຈັກນຳກາຍ ແລະຈິດທີ່ສະງົບທໍ່ນັ້ນເຂົ້າໄປໃນເພື່ອນພົມມະຈາຣີທັງຫຼາຍ” ສາຣີບຸດ ທ່ານເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ແນວນີ້ແລ

ສາຣີບຸດ ພວກອັນຍະເດຍຣະຖີ ປະຣິພາຊິກທີ່ບໍ່ໄດ້ຟັງທຳບັນລະຍາຍນີ້ໄດ້ເສຍໂອກາດແລ້ວ (໕)

ເຫດປັດໄຈແຫ່ງການຜິດຖຽງ

[໓໘] ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຟັງມາແນວນີ້

ສະໄໝໜຶ່ງ ທ່ານພຣະມະຫາກັດຈານະຢູ່ທີ່ຝັ່ງແມ່ນ້ຳກັດທະມະທະຫະ ເຂດເມືອງວະຣະນາ ຄັ້ງນັ້ນ ພາມອາຮາມທັນດະເຂົ້າໄປຫາທ່ານພຣະມະຫາກັດຈານະຮອດບ່ອນຢູ່ ໄດ້ສົນທະນາປາໄສພໍ້ເປັນທີ່ບັນເທີງໃຈ ພໍເປັນທີ່ຣະນຶກເຖິງກັນແລ້ວ ນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ຖາມທ່ານພຣະມະຫາກັດຈານະດັ່ງນີ້ວ່າ “ທ່ານກັດຈານະ ອັນໃດນີ້ເປັນເຫດເປັນປັດໄຈໃຫ້ແມ່ນກະສັດ ກໍຂັດແຍ່ງກັບກະສັດ ແມ່ນພາມກໍຂັດແຍ່ງກັບພາມ ແມ່ນຄະຫະບໍດີກໍຂັດແຍ່ງກັບ ຄະຫະບໍດີ”

ພຣະມະຫາກັດຈານະຕອບວ່າ “ພາມ ຍ້ອນຄວາມຢືດໝັ້ນກາມຣາຄະ ຕົກຢູ່ໃນອຳນາດກາມຣາຄະ ກຳໜັດຍິນດີໃນກາມຣາຄະ ຖືກກາມຣາຄະກຸ້ມລຸມ ແລະຖືກກາມຣາຄະຄອບງຳເປັນເຫດ ແມ່ນກະສັດກໍຂັດແຍ່ງກັບກະສັດ ແມ່ນພາມກໍຂັດແຍ່ງກັບພາມ ແມ່ນຄະຫະບໍດີກໍຂັດແຍ່ງກັບຄະຫະບໍດີ”

ພາມອາຮາມທັນດະຖາມວ່າ “ອັນໃດ? ເປັນເຫດເປັນປັດໄຈໃຫ້ສະມະນະຂັດແຍ່ງກັບສະມະນະ”

ພຣະມະຫາກັດຈານະຕອບວ່າ “ຍ້ອນຄວາມຢືດໝັ້ນທິດຖິຣາຄະ ຕົກຢູ່ໃນອຳນາດທິດຖິຣາຄະ ກຳໜັດຍິນດີໃນທິດຖິຣາຄະ ຖືກທິດຖິຣາຄະກຸ້ມລຸມ ແລະຖືກທິດຖິຣາຄະຄອບງຳເປັນເຫດ ແມ່ນສະມະນະກໍຂັດແຍ່ງກັບສະມະນະ”

ພາມອາຮາມທັນດະຖາມວ່າ “ບຸກຄົນທີ່ລ່ວງໝັ້ນຄວາມຢືດໝັ້ນກາມຣາຄະ ການຕົກຢູ່ໃນອຳນາດກາມຣາຄະ ຄວາມກຳໜັດຍິນດີໃນກາມຣາຄະ ການຖືກກາມຣາຄະກຸ້ມລຸມ ແລະການຖືກກາມຣາຄະຄອບງຳນີ້ແລະບຸກຄົນທີ່ລ່ວງໝັ້ນຄວາມຢືດໝັ້ນທິດຖິຣາຄະ ການຕົກຢູ່ໃນອຳນາດທິດຖິຣາຄະ ຄວາມກຳໜັດຍິນດີໃນທິດຖິຣາຄະ ການຖືກທິດຖິຣາຄະກຸ້ມລຸມ ແລະການຖືກທິດຖິຣາຄະຄອບງຳນີ້ຍັງມີຢູ່ໃນໂລກບໍ?”

ພຣະມະຫາກັດຈານະຕອບວ່າ “ບຸກຄົນທີ່ລ່ວງໝັ້ນຄວາມຢືດໝັ້ນກາມຣາຄະ ການຕົກຢູ່ໃນອຳນາດກາມຣາຄະ ຄວາມກຳໜັດຍິນດີໃນກາມຣາຄະ ການຖືກກາມຣາຄະກຸ້ມລຸມ ແລະການຖືກກາມຣາຄະຄອບງຳນີ້ ແລະບຸກຄົນທີ່ລ່ວງໝັ້ນຄວາມຢືດໝັ້ນທິດຖິຣາຄະ ການຕົກຢູ່ໃນ

ອຳນາດທິດຖືຮາຄະ ຄວາມກຳໜັດຍິນດີໃນທິດຖືຮາຄະ ການຖືກທິດຖືຮາຄະກຸ້ມລຸມ ແລະການຖືກທິດຖືຮາຄະຄອບງຳນີ້ ຍັງມີຢູ່ໃນໂລກ”

ພາມອາຮາມທັນດະຖາມວ່າ “ກໍໃຜໃນໂລກທີ່ລ່ວງພົ້ນຄວາມຢືດໝັ້ນກາມຮາຄະ ການຕົກຢູ່ໃນອຳນາດກາມຮາຄະ ຄວາມກຳໜັດຍິນດີໃນກາມຮາຄະ ການຖືກກາມຮາຄະ ກຸ້ມລຸມ ແລະການຖືກກາມຮາຄະຄອບງຳນີ້ ແລະທີ່ລ່ວງພົ້ນຄວາມຢືດໝັ້ນທິດຖືຮາຄະ ການຕົກຢູ່ໃນອຳນາດທິດຖືຮາຄະ ຄວາມກຳໜັດຍິນດີໃນທິດຖືຮາຄະ ການຖືກທິດຖືຮາຄະກຸ້ມລຸມ ແລະການຖືກທິດຖືຮາຄະຄອບງຳນີ້”

ພຣະມະຫາກັດຈານະຕອບວ່າ “ໃນຊົນນະບົດດ້ານທິດຕາເວັນອອກມີເມືອງຫຼວງຊື່ສາວັດຖິ ຢູ່ນະຄອນສາວັດຖິນັ້ນ ຂະນະນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າອະຣະຫັນຕະສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າພຣະອົງນັ້ນ ກຳລັງປະທັບຢູ່ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະອົງນັ້ນ ຊົງລ່ວງພົ້ນຄວາມຢືດໝັ້ນກາມຮາຄະ ການຕົກຢູ່ໃນອຳນາດກາມຮາຄະ ຄວາມກຳໜັດຍິນດີໃນກາມຮາຄະ ການຖືກກາມຮາຄະກຸ້ມລຸມ ແລະການຖືກກາມຮາຄະຄອບງຳນີ້ ແລະຊົງລ່ວງພົ້ນຄວາມຢືດໝັ້ນທິດຖືຮາຄະ ການຕົກຢູ່ໃນອຳນາດທິດຖືຮາຄະ ຄວາມກຳໜັດຍິນດີໃນທິດຖືຮາຄະ ການຖືກທິດຖືຮາຄະກຸ້ມລຸມ ແລະການຖືກທິດຖືຮາຄະຄອບງຳນີ້”

ເມື່ອພຣະມະຫາກັດຈານະຕອບແນວນີ້ແລ້ວ ພາມອາຮາມທັນດະໄດ້ລຸກຈາກບ່ອນນັ່ງ ທົ່ມຜ້າບ່ຽງບ່າຂ້າງໜຶ່ງ ຄຸກເຂົ້າຂ້າງຂວາລົງເທິງແຜ່ນດິນ ປະນົມມີໄປສູ່ທິດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ ອຸທານຂຶ້ນ ໓ ຄັ້ງວ່າ

“ຂໍນອບນ້ອມແດ່ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກ ອະຣະຫັນຕະ ສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າພຣະອົງນັ້ນ ຂໍນອບນ້ອມແດ່ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກ ອະຣະຫັນຕະ ສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າພຣະອົງນັ້ນ ຂໍນອບນ້ອມແດ່ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກ ອະຣະຫັນຕະ ສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າພຣະອົງນັ້ນ ຜູ້ຊົງລ່ວງພົ້ນຄວາມຢືດໝັ້ນກາມຮາຄະ ການຕົກຢູ່ໃນອຳນາດກາມຮາຄະ ຄວາມກຳໜັດຍິນດີໃນກາມຮາຄະ ການຖືກກາມຮາຄະກຸ້ມລຸມ ແລະການຖືກກາມຮາຄະຄອບງຳນີ້ ແລະຊົງລ່ວງພົ້ນຄວາມຢືດໝັ້ນທິດຖືຮາຄະ ການຕົກຢູ່ໃນອຳນາດທິດຖືຮາຄະ ຄວາມກຳໜັດຍິນດີໃນທິດຖືຮາຄະ ການຖືກທິດຖືຮາຄະກຸ້ມລຸມ ແລະການຖືກທິດຖືຮາຄະຄອບງຳນີ້

ທ່ານກັດຈານະ ພາສິດຂອງທ່ານຊັດເຈນມ່ວນຫຼາຍ ທ່ານກັດຈານະ ພາສິດຂອງທ່ານຊັດເຈນມ່ວນຫຼາຍ ທ່ານກັດຈານະປະກາດທຳແຈ້ງໂດຍປະການຕ່າງ ໆ ປຽບຄືບຸກຄົນຫງາຍຂອງທີ່ຂວ້າ ໄຂຂອງທີ່ອັດ ບອກທາງແກ່ຜູ້ຫຼົງທາງ ຫຼືເຍືອງໄຟໃນບ່ອນມືດໂດຍຕັ້ງໃຈວ່າ “ຄົນມີຕາດີຈັກເຫັນຮູບໄດ້” ຂ້າພະເຈົ້ານີ້ ຂໍເຖິງທ່ານພຣະໂຄດົມພຣະອົງນັ້ນ ພ້ອມທັງພຣະທຳ

ແລະພຣະສົງເປັນສະຣະນະ ຂໍທ່ານກັດຈານະຈົ່ງຈື່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າເປັນ ອຸປາສົກຜູ້ເຖິງສະຣະນະ ຕັ້ງແຕ່ມື້ນີ້ເປັນຕົ້ນໄປຈົນຕະຫຼອດຊີວິດ” (ຝ)

ພູມຄົນແກ່ແລະພູມຄົນໜຸ່ມ

[໖໙] ສະໄໝໜຶ່ງ ທ່ານພຣະມະຫາກັດຈານະຢູ່ທີ່ປ່າຄຸນທາວັນ ເຂດເມືອງມະທຸຣາ ຄັ້ງນັ້ນ ພາມກັນທະຣາຍະນະ ເຂົ້າໄປຫາທ່ານພຣະມະຫາກັດຈານະຮອດບ່ອນຢູ່ ໄດ້ສົນທະນາ ປາໄສ ຯລຯ ພາມກັນທະຣາຍະນະ ຜູ້ນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນແລ້ວໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ “ທ່ານ ກັດຈານະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຟັງມາວ່າ ສະມະນະກັດຈານະບໍ່ຍອມຂາບ ບໍ່ລຸກຮັບພວກພາມ ຜູ້ແກ່ ຜູ້ເຖົ້າ ຜູ້ໃຫຍ່ ຜູ້ລ່ວງການຜ່ານໄວ ບໍ່ເຊື່ອເຊີນໃຫ້ນັ່ງ ທ່ານກັດຈານະ ເລື່ອງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮູ້ມານັ້ນຈົ່ງຢ່າງແນ່ນອນ ການທີ່ທ່ານກັດຈານະ ເຮັດເຊັ່ນນັ້ນບໍ່ສົມຄວນເລີຍ”

ທ່ານພຣະມະຫາກັດຈານະຕອບວ່າ “ພູມຄົນແກ່ ແລະພູມຄົນໜຸ່ມທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກ ອະຣະຫັນຕະ ສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າ ຜູ້ຊົງຮູ້ຊົງເຫັນພຣະອົງນັ້ນ ຕັດໄວ້ມີຢູ່ ເຖິງແມ່ນນັບແຕ່ເກີດມາບຸກຄົນຈະເປັນຄົນແກ່ມີອາຍຸ ໘໐ ປີ ໙໐ ປີ ຫຼື ໑໐໐ ປີ ແຕ່ເຂົາຍັງບໍ່ຮູ້ໂພກກາມ ຢູ່ໃນທ່າມກາງກາມ ຖືກຄວາມຮ້ອນຮົນຍ້ອນກາມແຜດເຜົາ ຖືກກາມວິຕົກກັດກິນຢູ່ ຍັງເປັນຜູ້ຂົນຂວາຍເພື່ອສະແຫວງຫາກາມ ເຂົາຍ່ອມເຖິງການນັບວ່າເປັນໜຸ່ມ ບໍ່ແມ່ນຜູ້ໃຫຍ່ແທ້ ເຖິງແມ່ນວ່າ ຈະເປັນເດັກ ຍັງໜຸ່ມມີຜົມດຳປອດ ປະກອບດ້ວຍຄວາມເປັນຄົນໜຸ່ມແທ້ ຢູ່ໃນປະຖົມໄວ ແຕ່ເຂົາບໍ່ຮູ້ໂພກກາມ ບໍ່ຢູ່ໃນທ່າມກາງກາມ ບໍ່ຖືກຄວາມຮ້ອນຮົນຍ້ອນກາມແຜດເຜົາ ບໍ່ຖືກກາມວິຕົກກັດກິນຢູ່ ບໍ່ຂົນຂວາຍເພື່ອສະແຫວງຫາກາມ ເຂົາຍ່ອມເຖິງການນັບວ່າ ເປັນບັນດິດເປັນຜູ້ໃຫຍ່ໂດຍແທ້”

ເມື່ອທ່ານພຣະມະຫາກັດຈານະກ່າວແນວນີ້ແລ້ວ ພາມກັນທະຣາຍະນະໄດ້ລຸກຈາກບ່ອນນັ່ງ ທົມຜ້າປ່ຽງປ່າຂ້າງໜຶ່ງ ຂາບຕີນຂອງພິກຂຸໜຸ່ມ ໑໐໐ ອົງ ດ້ວຍຂະໝອມ ກ່າວວ່າ “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທັງຫຼາຍ ເປັນຜູ້ໃຫຍ່ ຕັ້ງຢູ່ໃນພູມຂອງຜູ້ໃຫຍ່ ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າເປັນເດັກ ຕັ້ງຢູ່ໃນພູມຂອງເດັກ ທ່ານກັດຈານະ ພາສິດຂອງທ່ານຊັດເຈນມ່ວນຫຼາຍ ຯລຯ ຂໍທ່ານ ກັດຈານະຈົ່ງຈື່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າເປັນອຸປາສົກຜູ້ເຖິງສະຣະນະ ຕັ້ງແຕ່ມື້ນີ້ເປັນຕົ້ນໄປຈົນຕະຫຼອດຊີວິດ” (ກ)

ສະໄໝ ໒ ຢ່າງ

[໔໐] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນເວລາທີ່ພວກໂຈນມີກຳລັງ ພຣະເຈົ້າແຜ່ນດິນທັງຫຼາຍຍ່ອມອ່ອນກຳລັງ ໃນສະໄໝນັ້ນ ພຣະເຈົ້າແຜ່ນດິນ ຍ່ອມບໍ່ສະດວກທີ່ຈະສະເດັດຜ່ານໄປ ສະເດັດອອກໄປ ຫຼືອອກຄຳສັ່ງໄປສູ່ຊົນນະບົດຊາຍແດນ ແມ່ນພວກພາມ ແລະຄະທະບໍດີກໍບໍ່ສະດວກທີ່ຈະຜ່ານໄປ ອອກໄປ ຫຼື ກວດກາການງານພາຍນອກ

ໃນທຳນອງດຽວກັນ ໃນເວລາທີ່ພວກພິກຂຸຊົ່ວຊາມມີກຳລັງ ພວກພິກຂຸຜູ້ມີສິນເປັນທີ່ຮັກ ຍ່ອມອ່ອນກຳລັງ ໃນສະໄໝນັ້ນ ພິກຂຸຜູ້ມີສິນເປັນທີ່ຮັກຍ່ອມມີດຽບ ນັ່ງໃນທ່າມກາງສົງຫຼື ອົບພະຍົບໄປຢູ່ຊົນນະບົດຊາຍແດນ ຂໍ້ນີ້ນັ້ນ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອບໍ່ເກື້ອກູນແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອບໍ່ ແມ່ນສຸກແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອບໍ່ແມ່ນປະໂຫຍດແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອບໍ່ເກື້ອກູນ ເພື່ອທຸກແກ່ ເທວະດາ ແລະມະນຸດທັງຫຼາຍ

ໃນເວລາທີ່ພຣະເຈົ້າແຜ່ນດິນທັງຫຼາຍມີກຳລັງ ພວກໂຈນຍ່ອມອ່ອນກຳລັງ ໃນສະໄໝ ນັ້ນ ພຣະເຈົ້າແຜ່ນດິນ ຍ່ອມມີຄວາມສະດວກທີ່ຈະສະເດັດຜ່ານໄປ ສະເດັດອອກໄປ ຫຼື ອອກ ຄຳສັ່ງໄປສູ່ຊົນນະບົດຊາຍແດນ ແມ່ນພວກພາມ ແລະຄະຫະບໍດີກໍມີຄວາມສະດວກທີ່ຈະຜ່ານ ໄປ ອອກໄປ ຫຼື ກວດກາການງານພາຍນອກ

ໃນທຳນອງດຽວກັນ ໃນເວລາທີ່ພິກຂຸຜູ້ມີສິນເປັນທີ່ຮັກມີກຳລັງ ພິກຂຸຊົ່ວຊາມຍ່ອມອ່ອນ ກຳລັງ ໃນສະໄໝນັ້ນ ພິກຂຸຊົ່ວຊາມຍ່ອມມີດຽບ ນັ່ງຢູ່ໃນທ່າມກາງສົງ ຫຼື ອອກໄປທາງໃດ ທາງໜຶ່ງ ຂໍ້ນີ້ນັ້ນ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອເກື້ອກູນແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອສຸກແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອ ປະໂຫຍດແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກແກ່ເທວະດາແລະມະນຸດທັງຫຼາຍ (໘)

ການປະຕິບັດທີ່ຊົງສັນເສີນແລະບໍ່ຊົງສັນເສີນ

[໔໑] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາບໍ່ສັນເສີນການປະຕິບັດຜິດຂອງຄົນ ໒ ຈຳພວກ ຄື ຄະລິຫັດຫຼື ບັນພະຊິດ ຄະລິຫັດຫຼືບັນພະຊິດປະຕິບັດຜິດ ຍ້ອນການປະຕິບັດຜິດເປັນເຫດ ຍ່ອມບໍ່ເຮັດໃຫ້ ຍາຍະກຸສົນທຳສຳເລັດບໍລິບູນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາສັນເສີນການປະຕິບັດຖືກຕ້ອງຂອງຄົນ ໒ ຈຳພວກ ຄື ຄະລິຫັດ ຫຼື ບັນພະຊິດ ຄະລິຫັດຫຼືບັນພະຊິດປະຕິບັດຖືກ ຍ້ອນການປະຕິບັດຖືກຕ້ອງເປັນເຫດຍ່ອມເຮັດໃຫ້ ຍາຍະກຸສົນທຳສຳເລັດບໍລິບູນ (໙)

ບຸກຄົນຜູ້ເຮັດໃຫ້ສາດສະໜາເສື່ອມແລະຈະເລີນ

[໔໒] ພິກຂຸພວກທີ່ຄັດຄ້ານອັດຖະ ແລະທຳໂດຍສູດທີ່ຕົນຮຽນໄວ້ບໍ່ດີ ດ້ວຍພະຍັນຊະນະ ປະຕິຮູປະມັນຊື່ວ່າ ປະຕິບັດເພື່ອບໍ່ເກື້ອກູນແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອບໍ່ແມ່ນສຸກແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອ ບໍ່ແມ່ນປະໂຫຍດແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອບໍ່ເກື້ອກູນ ເພື່ອທຸກແກ່ເທວະດາ ແລະມະນຸດທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຍ່ອມປະສົບສິ່ງບໍ່ແມ່ນບຸນຫຼວງຫຼາຍ ແລະຊື່ວ່າ ເຮັດໃຫ້ສັດທຳນີ້ສູນຫາຍໄປ

ພິກຂຸພວກທີ່ອະນຸໂລມະອັດຖະ ແລະທຳໂດຍສູດທີ່ຕົນຮຽນໄວ້ດີດ້ວຍພະຍັນຊະນະປະຕິຮູ
ປະນັນ ຊື່ວ່າ ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອສຸກແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອປະໂຫຍດແກ່ຄົນ
ທັງຫຼາຍ ເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກແກ່ເທວະດາແລະມະນຸດທັງຫຼາຍ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຍ່ອມປະສົບບຸນ
ຫຼວງຫຼາຍ ແລະຊື່ວ່າ ດຳລົງສັດທຳນີ້ໄວ້ໄດ້ (໑໐)

ສະມະຈິດຕະວັກທີ ໔ ຈົບ

໕. ປະຣິສະວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍບໍລິສັດ

[໔໖] ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍລິສັດ ໒ ຈຳພວກນີ້

ບໍລິສັດ ໒ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ບໍລິສັດຕື້ນ ໒. ບໍລິສັດເລິກ

ບໍລິສັດຕື້ນ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບໍລິສັດໃດໃນທຳວິໄນນີ້ ມີພວກພິກຂຸເປັນຜູ້ບໍ່ຟຸ້ງຊ່ານ ຖືໂຕ ໂລເລ ປາກບໍ່ຂອບ ເວົ້າ
ພ່ຳເພື່ອ ຫຼົງລົມສະຕິ ບໍ່ມີສຳປະຊັນຍະ ມີຈິດບໍ່ຕັ້ງໝັ້ນ ມີຈິດກວັດແກວ່ງ ບໍ່ສັງລວມອິນຊີ
ບໍລິສັດແນວນີ້ຮຽກວ່າ ບໍລິສັດຕື້ນ

ບໍລິສັດເລິກ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບໍລິສັດໃດໃນທຳວິໄນນີ້ ມີພວກພິກຂຸເປັນຜູ້ບໍ່ຟຸ້ງຊ່ານ ບໍ່ຖືໂຕ ບໍ່ໂລເລ ບໍ່ເປັນຄົນ
ປາກບໍ່ຂອບ ບໍ່ເວົ້າພ່ຳເພື່ອ ມີສະຕິຕັ້ງໝັ້ນ ມີສຳປະຊັນຍະ ມີຈິດຕັ້ງໝັ້ນ ມີຈິດແນ່ວແນ່
ສັງລວມອິນຊີ ບໍລິສັດນີ້ຮຽກວ່າ ບໍລິສັດເລິກ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍລິສັດ ໒ ຈຳພວກນີ້ແລ

ບັນດາບໍລິສັດ ໒ ຈຳພວກນີ້ບໍລິສັດເລິກເປັນເລີດ (໑)

[໔໗] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍລິສັດ ໒ ຈຳພວກນີ້

ບໍລິສັດ ໒ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ບໍລິສັດທີ່ແຕກແຍກກັນ ໒. ບໍລິສັດທີ່ສາມັກຄີກັນ

ບໍລິສັດທີ່ແຕກແຍກກັນ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບໍລິສັດໃດ ໃນທຳວິໄນນີ້ມີພວກພິກຂຸຕ່າງໝາງໃຈກັນ ຜິດກັນ ຖຽງກັນ ໃຊ້ຫອກຄື ປາກສຽບແທງກັນຢູ່ ບໍລິສັດນີ້ຮຽກວ່າ ບໍລິສັດທີ່ແຕກແຍກກັນ

ບໍລິສັດທີ່ສາມັກຄີກັນ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບໍລິສັດໃດ ໃນທຳວິໄນນີ້ມີພວກພິກຂຸພ້ອມພຽງກັນ ຊົມຊື່ນກັນ ບໍ່ຜິດຖຽງກັນ ເປັນຄື ນ້ຳນົມກັບນ້ຳ ເບິ່ງກັນດ້ວຍສາຍຕາທີ່ປຸ່ມດ້ວຍຄວາມຮັກຢູ່ ບໍລິສັດນີ້ຮຽກວ່າ ບໍລິສັດທີ່ສາມັກຄີກັນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍລິສັດ ໒ ຈຳພວກນີ້ແລ

ບັນດາບໍລິສັດ ໒ ຈຳພວກນີ້ບໍລິສັດທີ່ສາມັກຄີກັນເປັນເລີດ (໒)

[໔໕] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍລິສັດ ໒ ຈຳພວກນີ້

ບໍລິສັດ ໒ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ບໍລິສັດທີ່ບໍ່ມີຫົວໜ້າປະເສີດ

໒. ບໍລິສັດທີ່ມີຫົວໜ້າປະເສີດ

ບໍລິສັດທີ່ບໍ່ມີຫົວໜ້າປະເສີດ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບໍລິສັດໃດໃນທຳວິໄນນີ້ ມີພວກພິກຂຸເຖຣະເປັນຜູ້ມັກຫຼາຍ ເປັນຜູ້ຫຍ່ອນຍານ ເປັນຜູ້ນຳໃນໂວກກະມະນະທຳ ຖືເປົາ ໃນປະວິເວກ ບໍ່ຜາຣົບຄວາມພຽນ ເພື່ອເຖິງທຳ ທີ່ຍັງບໍ່ເຖິງ ເພື່ອບັນລຸທຳທີ່ຍັງບໍ່ບັນລຸ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທຳທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ ໝູ່ຄົນລຸ້ນຫຼັງພາກັນເອົາຢ່າງພວກພິກຂຸເຖຣະເຫຼົ່ານັ້ນ ແມ່ນໝູ່ຄົນລຸ້ນຫຼັງກໍເປັນຜູ້ມັກຫຼາຍ ເປັນຜູ້ຫຍ່ອນຍານ ເປັນຜູ້ນຳໃນໂວກກະມະນະທຳ ຖືເປົາໃນປະວິເວກ ບໍ່ຜາຣົບຄວາມພຽນເພື່ອເຖິງທຳທີ່ຍັງບໍ່ເຖິງ ເພື່ອບັນລຸທຳທີ່ຍັງບໍ່ບັນລຸ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທຳທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ ບໍລິສັດນີ້ຮຽກວ່າ ບໍລິສັດທີ່ບໍ່ມີຫົວໜ້າປະເສີດ

ບໍລິສັດທີ່ມີຫົວໜ້າປະເສີດ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບໍລິສັດໃດໃນທຳວິໄນນີ້ມີພວກພິກຂຸເຖຣະ ບໍ່ມັກຫຼາຍ ບໍ່ຫຍ່ອນຍານ ໝົດທຸລະໃນໂວກກະມະນະທຳ ເປັນຜູ້ນຳໃນປະວິເວກ ຜາຣົບຄວາມພຽນເພື່ອເຖິງທຳທີ່ຍັງບໍ່ເຖິງ ເພື່ອບັນລຸທຳທີ່ຍັງບໍ່ບັນລຸ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທຳທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ ໝູ່ຄົນລຸ້ນຫຼັງພາກັນເອົາຢ່າງພວກ

ພິກຂຸເຖຣະເຫຼົ່ານັ້ນ ແມ່ນໝູ່ຄົນລຸ້ນຫຼັກກໍບໍ່ມັກຫຼາຍ ບໍ່ຫຍ່ອນຍານ ໝົດທຸລະໃນໂວກກະມະນະ ທຳ ເປັນຜູ້ນຳໃນປະວິເວກ ຜາຣິບຄວາມພຽນເພື່ອເຖິງທຳທີ່ຍັງບໍ່ເຖິງ ເພື່ອບັນລຸທຳທີ່ຍັງບໍ່ບັນລຸ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທຳທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ ບໍລິສັດນີ້ຮຽກວ່າ ບໍລິສັດທີ່ມີຫົວໜ້າປະເສີດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍລິສັດ ໒ ຈຳພວກນີ້ແລ

ບັນດາບໍລິສັດ ໒ ຈຳພວກນີ້ບໍລິສັດທີ່ມີຫົວໜ້າປະເສີດເປັນເລີດ (໓)

[໔໖] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍລິສັດ ໒ ຈຳພວກນີ້

ບໍລິສັດ ໒ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ບໍລິສັດທີ່ບໍ່ເປັນອະຣິຍະ

໒. ບໍລິສັດທີ່ເປັນອະຣິຍະ

ບໍລິສັດທີ່ບໍ່ເປັນອະຣິຍະ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບໍລິສັດໃດໃນທຳວິໄນນີ້ມີພວກພິກຂຸຊູ່ແຈ້ງຕາມຄວາມເປັນຈິງວ່າ “ນີ້ທຸກ ນີ້ທຸກຂະ ສະມຸໄທ (ເຫດເກີດທຸກ) ນີ້ທຸກຂະນິໂຣທະ (ຄວາມດັບທຸກ) ນີ້ທຸກຂະນິໂຣທະຄາມິນີປະຕິປະທາ (ຂໍ້ປະຕິບັດໃຫ້ເຖິງຄວາມດັບທຸກ)” ບໍລິສັດນີ້ຮຽກວ່າ ບໍລິສັດທີ່ບໍ່ເປັນອະຣິຍະ

ບໍລິສັດທີ່ເປັນອະຣິຍະ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບໍລິສັດໃດໃນທຳວິໄນນີ້ ມີພວກພິກຂຸຊູ່ແຈ້ງຕາມຄວາມເປັນຈິງວ່າ “ນີ້ທຸກ ນີ້ທຸກຂະ ສະມຸໄທ ນີ້ທຸກຂະນິໂຣທະ ນີ້ທຸກຂະນິໂຣທະຄາມິນີປະຕິປະທາ” ບໍລິສັດນີ້ຮຽກວ່າ ບໍລິສັດທີ່ ເປັນອະຣິຍະ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍລິສັດ ໒ ຈຳພວກນີ້ແລ

ບັນດາບໍລິສັດ ໒ ຈຳພວກນີ້ບໍລິສັດທີ່ເປັນອະຣິຍະເປັນເລີດ (໔)

[໔໗] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍລິສັດ ໒ ຈຳພວກນີ້

ບໍລິສັດ ໒ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ບໍລິສັດຂີ້ເຫຍື້ອ

໒. ບໍລິສັດໃສສະອາດ

ບໍລິສັດຂີ້ເຫຍື້ອ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບໍລິສັດໃດໃນທຳວິໄນນີ້ມີພວກພິກຂຸເຖິງສັນທາຄະຕິ (ລຳອຽງຍ້ອນຮັກ) ໂທສາຄະຕິ (ລຳອຽງຍ້ອນຊັງ) ໂມຫາຄະຕິ (ລຳອຽງຍ້ອນຫຼົງ) ພະຍາຄະຕິ (ລຳອຽງຍ້ອນຢ້ານ) ບໍລິສັດນີ້ ຮຽກວ່າ ບໍລິສັດຂີ້ເຫຍື້ອ

ບໍລິສັດໃສສະອາດ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບໍລິສັດໃດໃນທຳວິໄນນີ້ ມີພວກພິກຂຸບໍ່ເຖິງສັນທາຄະຕິ ໂທສາຄະຕິ ໂມທາຄະຕິ ພະຍາຄະຕິ ບໍລິສັດນີ້ຮຽກວ່າ ບໍລິສັດໃສສະອາດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍລິສັດ ໒ ຈຳພວກນີ້ແລ

ບັນດາບໍລິສັດ ໒ ຈຳພວກນີ້ບໍລິສັດໃສສະອາດເປັນເລີດ (໕)

[໔໗] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍລິສັດ ໒ ຈຳພວກນີ້

ບໍລິສັດ ໒ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ບໍລິສັດທີ່ດີດ້ານ ບໍ່ໂຕ່ຖາມ ແລະບໍ່ໄດ້ຮັບການແນະນຳ

໒. ບໍລິສັດທີ່ໂຕ່ຖາມ ໄດ້ຮັບການແນະນຳ ແລະບໍ່ດີດ້ານ

ບໍລິສັດທີ່ດີດ້ານ ບໍ່ໂຕ່ຖາມ ແລະບໍ່ໄດ້ຮັບການແນະນຳ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບໍລິສັດໃດໃນທຳວິໄນນີ້ ເມື່ອຜູ້ອື່ນກ່າວສູດທີ່ຕະຖາຄົດກ່າວໄວ້ ລ້ຳເລິກ ມີເນື້ອຄວາມເລິກເຊິ່ງ ເປັນໂລກຸດຕະຣະທຳ ປະກອບດ້ວຍຄວາມວ່າງ ພວກພິກຂຸບໍ່ຕັ້ງໃຈຟັງໃຫ້ດີ ບໍ່ງຽງຫຼືຟັງ ບໍ່ເຂົ້າໄປຕັ້ງຈິດໄວ້ເພື່ອຮູ້ທົ່ວເຖິງ ແລະບໍ່ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນທຳວ່າຄວນຮຽນ ຄວນທ່ອງຈຳໃຫ້ຂຶ້ນໃຈ ແຕ່ເມື່ອຜູ້ອື່ນກ່າວສູດທີ່ທ່ານຜູ້ຊ່ຽວຊານໄດ້ຮົດຈະນາໄວ້ເປັນບົດກະວີ ມີອັກສອນວິຈິດ ມີພະຍັນຊະນະວິຈິດ ຢູ່ພາຍນອກ ເປັນສາວົກພາສິດ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນກັບຕັ້ງໃຈຟັງຢ່າງດີ ງຽງຫຼືຟັງ ເຂົ້າໄປຕັ້ງຈິດໄວ້ເພື່ອຮູ້ທົ່ວເຖິງ ແລະໃຫ້ຄວາມສຳຄັນທຳວ່າຄວນຮຽນ ຄວນທ່ອງຈຳໃຫ້ຂຶ້ນໃຈ ເມື່ອທ່ອງຈຳທຳນັ້ນແລ້ວ ບໍ່ສອບສວນ ບໍ່ໂຕ່ຖາມກັນວ່າ “ພຸດທະພິດນີ້ເປັນແນວໃດ? ເນື້ອຄວາມແຫ່ງພຸດທະພິດນີ້ເປັນແນວໃດ?” ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ເປີດເຜີຍທຳທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ເປີດເຜີຍ ບໍ່ເຮັດໃຫ້ງ່າຍເຊິ່ງທຳທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ງ່າຍ ແລະບໍ່ບັນເທົາຄວາມສົງໄສໃນທຳທີ່ທຳສົງໄສຫຼາຍຢ່າງ ບໍລິສັດນີ້ຮຽກວ່າ ບໍລິສັດທີ່ດີດ້ານ ບໍ່ໂຕ່ຖາມ ແລະບໍ່ໄດ້ຮັບການແນະນຳ

ບໍລິສັດທີ່ໂຕ່ຖາມ ໄດ້ຮັບການແນະນຳ ແລະບໍ່ດີດ້ານ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບໍລິສັດໃດໃນທຳວິໄນນີ້ ເມື່ອຜູ້ອື່ນກ່າວສູດທີ່ທ່ານຜູ້ຊ່ຽວຊານຮົດຈະນາໄວ້ເປັນ ບົດກະວີ ມີອັກສອນວິຈິດ ມີພະຍັນຊະນະວິຈິດ ຢູ່ພາຍນອກ ເປັນສາວົກພາສິດ ພວກພິກຂຸບໍ່ຕັ້ງໃຈຟັງດ້ວຍດີ ບໍ່ງຽງຫຼືຟັງ ບໍ່ເຂົ້າໄປຕັ້ງຈິດໄວ້ເພື່ອຮູ້ທົ່ວເຖິງ ແລະບໍ່ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນທຳ ວ່າຄວນຮຽນ ຄວນທ່ອງຈຳໃຫ້ຂຶ້ນໃຈ ແຕ່ເມື່ອຜູ້ອື່ນກ່າວສູດທີ່ຕະຖາຄົດກ່າວໄວ້ ລ້ຳເລິກ ມີເນື້ອຄວາມເລິກເຊິ່ງ ເປັນໂລກຸດຕະຣະທຳ ປະກອບດ້ວຍຄວາມວ່າງ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນກັບຕັ້ງໃຈຟັງດ້ວຍດີ ງຽງຫຼືຟັງ ເຂົ້າ

ໄປຕັ້ງຈິດໄວ້ເພື່ອຮູ້ທົ່ວເຖິງ ແລະໃຫ້ຄວາມສຳຄັນທຳວ່າຄວນຮຽນ ຄວນທ່ອງຈຳໃຫ້ຂຶ້ນໃຈ ເມື່ອທ່ອງຈຳທຳນັ້ນແລ້ວ ຍ່ອມສອບສວນໄຕ່ຖາມກັນວ່າ

“ພຸດທະພິດນີ້ເປັນແນວໃດ? ເນື້ອຄວາມແຫ່ງພຸດທະພິດນີ້ເປັນແນວໃດ?” ພິກຂູ່ເຫຼົ່ານັ້ນເປີດເຜີຍທຳທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ເປີດເຜີຍ ເຮັດໃຫ້ງ່າຍເຊິ່ງທຳທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ງ່າຍ ແລະບັນເທົາຄວາມສົງໄສໃນທຳທີ່ໜ້າສົງໄສຫຼາຍຢ່າງ ບໍລິສັດນີ້ຮຽກວ່າ ບໍລິສັດທີ່ໄຕ່ຖາມ ໄດ້ຮັບການແນະນຳ ແລະບໍ່ດີດ້ານ

ພິກຂູ່ທັງຫຼາຍ ບໍລິສັດ ໒ ຈຳພວກນີ້ແລ ບັນດາບໍລິສັດ ໒ ຈຳພວກນີ້ ບໍລິສັດທີ່ໄຕ່ຖາມ ໄດ້ຮັບການແນະນຳ ແລະບໍ່ດີດ້ານເປັນເລີດ (ຜ)

[໔໙] ພິກຂູ່ທັງຫຼາຍ ບໍລິສັດ ໒ ຈຳພວກນີ້

ບໍລິສັດ ໒ ຈຳພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ບໍລິສັດທີ່ໜັກໃນອາມິດ ບໍ່ໜັກໃນສັດທຳ
໒. ບໍລິສັດທີ່ໜັກໃນສັດທຳ ບໍ່ໜັກໃນອາມິດ

ບໍລິສັດທີ່ໜັກໃນອາມິດ ບໍ່ໜັກໃນສັດທຳ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບໍລິສັດໃດໃນທຳວິໄນນີ້ ມີພວກພິກຂູ່ຕ່າງສັນເສີນຄຸນຂອງກັນ ແລະກັນຕໍ່ໜ້າຄະລິ ຫັດຜູ້ນຸ່ງຜ້າຂາວວ່າ “ພິກຂູ່ອົງນັ້ນ ເປັນອຸພະໂຕພາຄະວິມຸດ ພິກຂູ່ອົງນັ້ນ ເປັນປັນຍາວິມຸດ ພິກຂູ່ອົງນັ້ນ ເປັນກາຍະສັກຂີ ພິກຂູ່ອົງນັ້ນ ເປັນທິດຖິປັດຕະ ພິກຂູ່ອົງນັ້ນ ເປັນສັດທາວິມຸດ ພິກຂູ່ອົງນັ້ນເປັນທຳມານຸສາຣີ ພິກຂູ່ອົງນັ້ນ ເປັນສັດທານຸສາຣີ ພິກຂູ່ອົງນັ້ນມີສິນ ມີກັນລະຍານະທຳ ພິກຂູ່ອົງນັ້ນ ທຸສິນມີທຳຊົ່ວຊາມ” ພິກຂູ່ເຫຼົ່ານັ້ນ ໄດ້ລາບຍ້ອນເຫດນັ້ນ ທ່ານທັງຫຼາຍຄັນໄດ້ລາບນັ້ນແລ້ວ ຕ່າງຕິດໃຈ ລຸ້ນຫຼົງ ໝົກມຸ້ນ ບໍ່ເຫັນໂທດ ຂາດປັນຍາເປັນເຄື່ອງສະບັດອອກ ບໍຣິໂພກຢູ່ ບໍລິສັດນີ້ຮຽກວ່າ ບໍລິສັດທີ່ໜັກໃນອາມິດ ບໍ່ໜັກໃນສັດທຳ

ບໍລິສັດທີ່ໜັກໃນສັດທຳ ບໍ່ໜັກໃນອາມິດ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບໍລິສັດໃດໃນທຳວິໄນນີ້ ມີພວກພິກຂູ່ບໍ່ກ່າວສັນເສີນຄຸນຂອງກັນ ແລະກັນຕໍ່ໜ້າຄະລິ ຫັດຜູ້ນຸ່ງຜ້າຂາວວ່າ “ພິກຂູ່ອົງນັ້ນ ເປັນອຸພະໂຕພາຄະວິມຸດ ພິກຂູ່ອົງນັ້ນ ເປັນປັນຍາວິມຸດ ພິກຂູ່ອົງນັ້ນ ເປັນກາຍະສັກຂີ ພິກຂູ່ອົງນັ້ນເປັນທິດຖິປັດຕະ ພິກຂູ່ອົງນັ້ນເປັນສັດທາວິມຸດ ພິກຂູ່ອົງນັ້ນເປັນທຳມານຸສາຣີ ພິກຂູ່ອົງນັ້ນເປັນສັດທານຸສາຣີ ພິກຂູ່ອົງນັ້ນມີສິນມີກັນລະຍານະທຳ ພິກຂູ່ອົງນັ້ນທຸສິນມີທຳຊົ່ວຊາມ “ພິກຂູ່ເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ລາບຍ້ອນເຫດນັ້ນ ທ່ານທັງຫຼາຍເມື່ອໄດ້ລາບນັ້ນ

ແລ້ວ ບໍ່ຕິດໃຈ ບໍ່ລຸ້ມຫຼົງ ບໍ່ໝົກມຸ້ນ ແນມເຫັນໂທດ ມີປັນຍາເປັນເຄື່ອງສະບັດອອກ ບໍ່ຮືໂພກຢູ່
ບໍລິສັດນີ້ຮຽກວ່າ ບໍລິສັດທີ່ໜັກໃນສັດທຳ ບໍ່ໜັກໃນອາມິດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍລິສັດ ໒ ຈຳພວກນີ້ແລ

ບັນດາບໍລິສັດ ໒ ຈຳພວກນີ້ບໍລິສັດທີ່ໜັກໃນສັດທຳ ບໍ່ໜັກໃນອາມິດເປັນເລີດ (໗)

[໕໐] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍລິສັດ ໒ ຈຳພວກນີ້

ບໍລິສັດ ໒ ຈຳພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ບໍລິສັດທີ່ບໍ່ຮຽບຮ້ອຍ

໒. ບໍລິສັດທີ່ຮຽບຮ້ອຍ

ບໍລິສັດທີ່ບໍ່ຮຽບຮ້ອຍ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບໍລິສັດໃດໃນທຳວິໄນນີ້ ກຳທີ່ບໍ່ເປັນທຳເປັນໄປ ກຳທີ່ເປັນທຳບໍ່ເປັນໄປ ກຳທີ່ບໍ່ເປັນ
ວິໄນເປັນໄປ ກຳທີ່ເປັນວິໄນບໍ່ເປັນໄປ ກຳທີ່ບໍ່ເປັນທຳຮຸ່ງເຮືອງ ກຳທີ່ເປັນທຳບໍ່ຮຸ່ງເຮືອງ ກຳທີ່ບໍ່
ເປັນວິໄນຮຸ່ງເຮືອງ ກຳທີ່ເປັນວິໄນບໍ່ ຮຸ່ງເຮືອງ ບໍລິສັດນີ້ຮຽກວ່າ ບໍລິສັດທີ່ບໍ່ຮຽບຮ້ອຍ

ຍ້ອນບໍລິສັດທີ່ບໍ່ຮຽບຮ້ອຍ ກຳທີ່ບໍ່ເປັນທຳຈິ່ງເປັນໄປ ກຳທີ່ເປັນທຳບໍ່ເປັນໄປ ກຳທີ່ບໍ່ເປັນ
ວິໄນເປັນໄປ ກຳທີ່ເປັນວິໄນບໍ່ເປັນໄປ ກຳທີ່ບໍ່ເປັນທຳຮຸ່ງເຮືອງ ກຳທີ່ເປັນທຳບໍ່ຮຸ່ງເຮືອງ ກຳທີ່ບໍ່
ເປັນວິໄນຮຸ່ງເຮືອງ ກຳທີ່ເປັນວິໄນບໍ່ຮຸ່ງເຮືອງ

ບໍລິສັດທີ່ຮຽບຮ້ອຍ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບໍລິສັດໃດໃນທຳວິໄນນີ້ກຳທີ່ເປັນທຳເປັນໄປ ກຳທີ່ບໍ່ເປັນທຳບໍ່ເປັນໄປ ກຳທີ່ເປັນວິໄນ
ເປັນໄປ ກຳທີ່ບໍ່ເປັນວິໄນບໍ່ເປັນໄປ ກຳທີ່ເປັນທຳຮຸ່ງເຮືອງ ກຳທີ່ບໍ່ເປັນທຳບໍ່ຮຸ່ງເຮືອງ ກຳທີ່ເປັນ
ວິໄນຮຸ່ງເຮືອງ ກຳທີ່ບໍ່ເປັນວິໄນບໍ່ຮຸ່ງເຮືອງ ບໍລິສັດນີ້ຮຽກວ່າ ບໍລິສັດທີ່ຮຽບຮ້ອຍ

ຍ້ອນບໍລິສັດທີ່ຮຽບຮ້ອຍ ກຳທີ່ເປັນທຳຈິ່ງເປັນໄປ ກຳທີ່ບໍ່ເປັນທຳບໍ່ເປັນໄປ ກຳທີ່ເປັນ
ວິໄນເປັນໄປ ກຳທີ່ບໍ່ເປັນວິໄນບໍ່ເປັນໄປ ກຳທີ່ເປັນທຳຮຸ່ງເຮືອງ ກຳທີ່ບໍ່ເປັນທຳບໍ່ຮຸ່ງເຮືອງ ກຳທີ່
ເປັນວິໄນຮຸ່ງເຮືອງ ກຳທີ່ບໍ່ເປັນວິໄນບໍ່ຮຸ່ງເຮືອງ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍລິສັດ ໒ ຈຳພວກນີ້ແລ

ບັນດາບໍລິສັດ ໒ ຈຳພວກນີ້ບໍລິສັດທີ່ຮຽບຮ້ອຍເປັນເລີດ (໘)

[໕໑] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍລິສັດ ໒ ຈຳພວກນີ້

ບໍລິສັດ ໒ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ບໍລິສັດທີ່ບໍ່ເປັນທຳ

໒. ບໍລິສັດທີ່ເປັນທຳ ຯລຯ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍລິສັດ ໒ ຈຳພວກນີ້ແລ

ບັນດາບໍລິສັດ ໒ ຈຳພວກນີ້ບໍລິສັດທີ່ເປັນທຳເປັນເລີດ (໙)

[໕໒] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍລິສັດ ໒ ຈຳພວກນີ້

ບໍລິສັດ ໒ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ບໍລິສັດທີ່ເປັນອະທຳມະວາທີ (ກ່າວແຕ່ສິ່ງທີ່ບໍ່ເປັນທຳ)

໒. ບໍລິສັດທີ່ເປັນທຳມະວາທີ (ກ່າວແຕ່ສິ່ງທີ່ເປັນທຳ)

ບໍລິສັດທີ່ເປັນອະທຳມະວາທີ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບໍລິສັດໃດໃນທຳວິໄນນີ້ມີພວກພິກຂຸໄດ້ຮັບອະທິກອນ ທີ່ເປັນທຳບໍ່ເປັນທຳກໍຕາມ ເມື່ອໄດ້ຮັບອະທິກອນນັ້ນແລ້ວ ບໍ່ປະກາດໃຫ້ຍອມຮັບກັນ ແລະບໍ່ເຂົ້າຮ່ວມການຍອມຮັບ ບໍ່ຍອມໃຫ້ພິຈາລະນາອະທິກອນ ແລະບໍ່ເຂົ້າຮ່ວມການພິຈາລະນາອະທິກອນ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນມີຄວາມຕົກລົງກັນບໍ່ໄດ້ເປັນແຮງໝູນ ມີການບໍ່ເພ່ງໂທດຕົນເປັນແຮງໝູນ ຄິດແຕ່ຈະດຶງຍ້ອມຮັບ ກ່າວດ້ວຍຄວາມຢືດໝັ້ນຖືໝັ້ນອະທິກອນນັ້ນວ່າ “ນີ້ທ່ານຈິງ ແນວອື່ນບໍ່ຈິງ” ບໍລິສັດນີ້ຮຽກວ່າ ບໍລິສັດທີ່ເປັນອະທຳມະວາທີ

ບໍລິສັດທີ່ເປັນທຳມະວາທີ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບໍລິສັດໃດໃນທຳວິໄນນີ້ ມີພວກພິກຂຸໄດ້ຮັບອະທິກອນທີ່ເປັນທຳບໍ່ເປັນທຳກໍຕາມ ເມື່ອໄດ້ຮັບອະທິກອນນັ້ນແລ້ວ ປະກາດໃຫ້ຍອມຮັບກັນ ແລະເຂົ້າຮ່ວມການຍອມຮັບ ຍອມໃຫ້ພິຈາລະນາອະທິກອນ ແລະເຂົ້າຮ່ວມການພິຈາລະນາອະທິກອນ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນມີການຕົກລົງກັນໄດ້ເປັນແຮງໝູນ ມີການເພ່ງໂທດຕົນເປັນແຮງໝູນ ຄິດແຕ່ຈະຍອມຮັບ ບໍ່ກ່າວດ້ວຍຄວາມຢືດໝັ້ນຖືໝັ້ນອະທິກອນນັ້ນວ່າ “ນີ້ທ່ານຈິງແນວອື່ນບໍ່ຈິງ” ບໍລິສັດນີ້ຮຽກວ່າ ບໍລິສັດທີ່ເປັນທຳມະວາທີ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍລິສັດ ໒ ຈຳພວກນີ້ແລ

ບັນດາບໍລິສັດ ໒ ຈຳພວກນີ້ບໍລິສັດທີ່ເປັນທຳມະວາທີເປັນເລີດ (໑໐)

ປະຣິສະວັກທີ ໕ ຈົບ

ລວມພຣະສູດທີ່ມີໃນວັກນີ້ຄື

໑. ອຸດຕານະສູດ	໒. ວັກຄະສູດ
໓. ອັກຄະວະຕິສູດ	໔. ອະຣິຍະສູດ
໕. ກະສະຕະສູດ	໖. ອຸກກາຈິຕະສູດ
໗. ອາມິຕສູດ	໘. ວິສະມະສູດ
໙. ອະທຳມະສູດ	໑໐. ທຳມິຍະສູດ

ປະຖົມປັນນາດ ຈົບບໍລິບູນ

໒. ທຸຕິຍະປັນນາດ

໑. ບຸກຄະລະວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍບຸກຄົນ

[໔໖] ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນ ໒ ຈຳພວກນີ້ເມື່ອເກີດຂຶ້ນ ໃນໂລກ ຍ່ອມເກີດຂຶ້ນເພື່ອເກື້ອກູນແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອສຸກແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອປະໂຫຍດແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກແກ່ເທວະດາແລະມະນຸດທັງຫຼາຍ

ບຸກຄົນ ໒ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ພຣະຕະຖາຄົດອະຣະຫັນຕະສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າ
໒. ພຣະເຈົ້າຈັກກະພັດ

ບຸກຄົນ ໒ ຈຳພວກນີ້ແລ ເມື່ອເກີດຂຶ້ນໃນໂລກ ຍ່ອມເກີດຂຶ້ນເພື່ອເກື້ອກູນແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອສຸກແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອປະໂຫຍດແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກແກ່ເທວະດາແລະມະນຸດທັງຫຼາຍ (໑)

[໔໗] ບຸກຄົນ ໒ ຈຳພວກນີ້ເມື່ອເກີດຂຶ້ນໃນໂລກ ຍ່ອມເກີດຂຶ້ນເປັນອັດສະຣິຍະມະນຸດ

ບຸກຄົນ ໒ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ພຣະຕະຖາຄົດອະຣະຫັນຕະສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າ
໒. ພຣະເຈົ້າຈັກກະພັດ

ບຸກຄົນ ໒ ຈຳພວກນີ້ແລ ເມື່ອເກີດຂຶ້ນໃນໂລກ ຍ່ອມເກີດຂຶ້ນເປັນອັດສະຣິຍະມະນຸດ (໒)

[໔໘] ການຕາຍຂອງບຸກຄົນ ໒ ຈຳພວກນີ້ ເປັນເຫດໃຫ້ຄົນຈຳນວນຫຼາຍພອຍເດືອດ ຮ້ອນໄປນຳ

ການຕາຍຂອງບຸກຄົນ ໒ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ພຣະຕະຖາຄົດອະຣະຫັນຕະສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າ
໒. ພຣະເຈົ້າຈັກກະພັດ

ການຕາຍຂອງບຸກຄົນ ໒ ຈຳພວກນີ້ແລ ເປັນເຫດໃຫ້ຄົນຈຳນວນຫຼາຍ ພອຍເດືອດຮ້ອນ
ໄປນຳ (໓)

[໕໖] ຄູປາຣະຫະບຸກຄົນ ໒ ຈຳພວກນີ້

ຄູປາຣະຫະບຸກຄົນ ໒ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ພຣະຕະຖາຄົດອະຣະຫັນຕະສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າ
໒. ພຣະເຈົ້າຈັກກະພັດ

ຄູປາຣະຫະບຸກຄົນ ໒ ຈຳພວກນີ້ແລ (໔)

[໕໗] ພຣະພຸດທະເຈົ້າ ໒ ຈຳພວກນີ້

ພຣະພຸດທະເຈົ້າ ໒ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ພຣະຕະຖາຄົດອະຣະຫັນຕະສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າ
໒. ພຣະປັດເຈກພຸດທະເຈົ້າ

ພຣະພຸດທະເຈົ້າ ໒ ຈຳພວກນີ້ແລ (໕)

[໕໘] ສັດວິເສດ ໒ ຈຳພວກນີ້ເມື່ອຟ້າຜ່າຍ່ອມບໍ່ສະດັງ

ສັດວິເສດ ໒ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ພິກຂຸຂີນາສົບ
໒. ຊ້າງອາຊາໄນ

ສັດວິເສດ ໒ ຈຳພວກນີ້ແລ ເມື່ອຟ້າຜ່າຍ່ອມບໍ່ສະດັງ (໖)

[໕໙] ສັດວິເສດ ໒ ຈຳພວກນີ້ເມື່ອຟ້າຜ່າຍ່ອມບໍ່ສະດັງ

ສັດວິເສດ ໒ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ພິກຂຸຂີນາສົບ
໒. ມ້າອາຊາໄນ

ສັດວິເສດ ໒ ຈຳພວກນີ້ແລ ເມື່ອຟ້າຜ່າຍ່ອມບໍ່ສະດັງ (໗)

[໖໐] ສັດວິເສດ ໒ ຈຳພວກນີ້ເມື່ອຟ້າຜ່າຍ່ອມບໍ່ສະດັງ

ສັດວິເສດ ໒ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ພິກຂຸຂີນາສົບ
໒. ພະຍາຣາດຊະສີ

ສັດວິເສດ ໒ ຈຳພວກນີ້ແລ ເມື່ອຟ້າຜ່າຍ່ອມບໍ່ສະດັງ (໘)

ເຫດທີ່ກິນນະຣະບໍ່ເວົ້າພາສາຄົນ

[໖໑] ກິນນະຣະ^໑ເຫັນອຳນາດປະໂຫຍດ ໒ ປະການນີ້ຈຶ່ງບໍ່ເວົ້າພາສາຄົນ

ອຳນາດປະໂຫຍດ ໒ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ບໍ່ເວົ້າຕົວະ
໒. ບໍ່ກ່າວຜູ້ອື່ນດ້ວຍເລື່ອງບໍ່ຈິງ

ກິນນະຣະເຫັນອຳນາດປະໂຫຍດ ໒ ປະການນີ້ແລ ຈຶ່ງບໍ່ເວົ້າພາສາຄົນ (໙)

ສິ່ງທີ່ມາຕຸຄາມບໍ່ຮູ້ຈັກອີ່ມ

[໖໒] ມາຕຸຄາມ (ສະຕິ) ບໍ່ຮູ້ຈັກອີ່ມ ບໍ່ຮະອາຕໍ່ທຳ ໒ ປະການຈົນວ່າຕາຍ

ທຳ ໒ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ການເສບເມຖຸນທຳ
໒. ການເກີດລູກ

ມາຕຸຄາມບໍ່ອີ່ມ ບໍ່ຮະອາຕໍ່ທຳ ໒ ປະການນີ້ແລ ຈົນວ່າຕາຍ (໑໐)

ການຢູ່ຮ່ວມກັນ ໒ ແບບ

[໖໓] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາຈັກສະແດງການຢູ່ຮ່ວມກັນຂອງອະສັດຕະບຸຣຸດ ແລະການຢູ່ຮ່ວມກັນຂອງສັດຕະບຸຣຸດແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ ທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງຟັງ ຈົ່ງໃສ່ໃຈໃຫ້ດີ ເຮົາຈັກກ່າວພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນທູນຮັບສະໜອງພຣະດຳຣັດແລ້ວ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຕັດເລື່ອງນີ້ ວ່າ

ການຢູ່ຮ່ວມກັນຂອງອະສັດຕະບຸຣຸດ ແລະອະສັດຕະບຸຣຸດຢູ່ຮ່ວມກັນ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸຜູ້ເປັນເຖຣະໃນທຳວິໄນນີ້ມີຄວາມຄິດແນວນີ້ວ່າ “ເຖິງພຣະເຖຣະກໍບໍ່ຄວນວ່າກ່າວເຮົາ ເຖິງພຣະມັດຊິມະກໍບໍ່ຄວນວ່າກ່າວເຮົາ ເຖິງພຣະນະວະກະກໍບໍ່ຄວນວ່າກ່າວເຮົາ ໂຕເຮົາກໍບໍ່ຄວນວ່າກ່າວພຣະເຖຣະ ພຣະມັດຊິມະ ແລະພຣະນະວະກະ ເຖິງຫາກພຣະເຖຣະຈະວ່າກ່າວເຮົາ ກໍປາຖະໜາສິ່ງທີ່ບໍ່ເກື້ອກູນວ່າກ່າວເຮົາ ບໍ່ແມ່ນປາຖະໜາສິ່ງທີ່ເກື້ອກູນວ່າກ່າວເຮົາ ເຮົາຈະເວົ້າກັບເຂົາວ່າ “ບໍ່ເຮັດດອກ” ເຖິງເຮົາກໍຈະບຽດບຽນເຂົາ ແມ່ນເຫັນຢູ່ກໍຈະບໍ່ເຮັດນຳ ຄຳແນະນຳຂອງເຂົາ ຫາກພຣະມັດຊິມະຈະວ່າກ່າວເຮົາ ຯລຯ ຫາກພຣະນະວະກະຈະວ່າກ່າວເຮົາ ກໍປາຖະໜາສິ່ງທີ່ບໍ່ເກື້ອກູນວ່າກ່າວເຮົາ ບໍ່ແມ່ນປາຖະໜາສິ່ງທີ່ເກື້ອກູນວ່າກ່າວເຮົາ ເຮົາຈະເວົ້າກັບເຂົາວ່າ “ບໍ່ເຮັດດອກ” ເຖິງເຮົາກໍຈະບຽດບຽນເຂົາ ແມ່ນເຫັນຢູ່ກໍຈະບໍ່ເຮັດຕາມຄຳແນະນຳຂອງເຂົາ”

ແມ່ນພຣະມັດຊິມະກໍມີຄວາມຄິດແນວນີ້ວ່າ ຯລຯ ແມ່ນພຣະນະວະກະກໍມີຄວາມຄິດແນວນີ້ວ່າ “ເຖິງພຣະເຖຣະກໍບໍ່ຄວນວ່າກ່າວເຮົາ ເຖິງພຣະມັດຊິມະກໍບໍ່ຄວນວ່າກ່າວເຮົາ ເຖິງພຣະນະວະກະກໍບໍ່ຄວນວ່າກ່າວເຮົາ ໂຕເຮົາກໍບໍ່ຄວນວ່າກ່າວພຣະເຖຣະ ພຣະມັດຊິມະ ແລະພຣະນະວະກະ

ເຖິງຫາກພຣະເຖຣະຈະວ່າກ່າວເຮົາ ກໍປາຖະໜາສິ່ງທີ່ບໍ່ເກື້ອກູນວ່າກ່າວເຮົາ ບໍ່ແມ່ນປາຖະໜາສິ່ງທີ່ເກື້ອກູນວ່າກ່າວເຮົາ ເຮົາຈະເວົ້າກັບທ່ານວ່າ “ບໍ່ເຮັດດອກ” ເຖິງເຮົາກໍຈະບຽດບຽນທ່ານ ແມ່ນເຫັນຢູ່ກໍຈະບໍ່ເຮັດຕາມຄຳສອນຂອງທ່ານ ຫາກພຣະມັດຊິມະຈະວ່າກ່າວເຮົາ ຯລຯ ຫາກພຣະນະວະກະຈະວ່າກ່າວເຮົາ ກໍປາຖະໜາສິ່ງທີ່ບໍ່ເກື້ອກູນວ່າກ່າວເຮົາ ບໍ່ແມ່ນປາຖະໜາສິ່ງທີ່ເກື້ອກູນວ່າກ່າວເຮົາ ເຮົາຈະເວົ້າກັບທ່ານວ່າ “ບໍ່ເຮັດດອກ” ເຖິງເຮົາກໍຈະບຽດບຽນທ່ານ ແມ່ນເຫັນຢູ່ກໍຈະບໍ່ເຮັດຕາມຄຳສອນຂອງທ່ານ”

ການຢູ່ຮ່ວມກັນຂອງອະສັດຕະບຸຣຸດ ແລະອະສັດຕະບຸຣຸດຢູ່ຮ່ວມກັນເປັນແນວນີ້ແລ

ການຢູ່ຮ່ວມກັນຂອງສັດຕະບຸຣຸດ ແລະສັດຕະບຸຣຸດຢູ່ຮ່ວມກັນ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸຜູ້ເປັນເຖຣະໃນທຳວິໄນນີ້ມີຄວາມຄິດແນວນີ້ວ່າ “ເຖິງພຣະເຖຣະກໍຄວນວ່າກ່າວເຮົາ ເຖິງພຣະມັດຊິມະກໍຄວນວ່າກ່າວເຮົາ ເຖິງພຣະນະວະກະກໍຄວນວ່າກ່າວເຮົາ ໂຕເຮົາກໍຄວນວ່າກ່າວທັງພຣະເຖຣະ ພຣະມັດຊິມະ ແລະພຣະນະວະກະ ເຖິງຫາກພຣະເຖຣະຈະວ່າກ່າວເຮົາ ກໍປາຖະໜາສິ່ງທີ່ເກື້ອກູນວ່າກ່າວເຮົາ ບໍ່ແມ່ນປາຖະໜາສິ່ງທີ່ບໍ່ເກື້ອກູນວ່າກ່າວເຮົາ ເຮົາຈະເວົ້າກັບທ່ານວ່າ “ດີແລ້ວ” ເຮົາຈະບໍ່ບຽດບຽນທ່ານ ແມ່ນເຫັນຢູ່ກໍຈະເຮັດນຳຄຳແນະນຳຂອງທ່ານ ຫາກພຣະມັດຊິມະຈະວ່າກ່າວເຮົາ ຯລຯ ຫາກພຣະນະວະກະຈະວ່າກ່າວເຮົາ ກໍປາຖະໜາສິ່ງທີ່ເກື້ອກູນວ່າກ່າວເຮົາ ບໍ່ແມ່ນປາຖະໜາສິ່ງທີ່ບໍ່ເກື້ອກູນວ່າກ່າວເຮົາ ເຮົາຈະເວົ້າກັບທ່ານວ່າ “ດີແລ້ວ” ເຮົາຈະບໍ່ບຽດບຽນທ່ານ ແມ່ນເຫັນຢູ່ກໍຈະເຮັດຕາມຄຳແນະນຳຂອງທ່ານ”

ແມ່ນພຣະມັດຊິມະກໍມີຄວາມຄິດແນວນີ້ວ່າ ຯລຯ ແມ່ນພຣະນະວະກະກໍມີຄວາມຄິດແນວນີ້ວ່າ “ເຖິງພຣະເຖຣະກໍຄວນວ່າກ່າວເຮົາ ເຖິງພຣະມັດຊິມະກໍຄວນວ່າກ່າວເຮົາ ເຖິງພຣະນະວະກະກໍຄວນວ່າກ່າວເຮົາ ໂຕເຮົາກໍຄວນວ່າກ່າວທັງພຣະເຖຣະ ພຣະມັດຊິມະ ແລະພຣະນະວະກະ ເຖິງຫາກພຣະເຖຣະຈະວ່າກ່າວເຮົາ ກໍປາຖະໜາສິ່ງທີ່ເກື້ອກູນວ່າກ່າວເຮົາ ບໍ່ແມ່ນປາຖະໜາສິ່ງທີ່ບໍ່ເກື້ອກູນວ່າກ່າວເຮົາ ເຮົາຈະເວົ້າກັບທ່ານວ່າ “ດີແລ້ວ” ເຮົາຈະບໍ່ບຽດບຽນທ່ານ ແມ່ນເຫັນຢູ່ກໍຈະເຮັດຕາມຄໍາສອນຂອງທ່ານ ຫາກພຣະມັດຊິມະຈະວ່າກ່າວເຮົາ ຯລຯ ຫາກພຣະນະວະກະຈະວ່າກ່າວເຮົາ ກໍປາຖະໜາສິ່ງທີ່ເກື້ອກູນວ່າກ່າວເຮົາ ບໍ່ແມ່ນປາຖະໜາສິ່ງທີ່ບໍ່ເກື້ອກູນວ່າກ່າວເຮົາ ເຮົາຈະເວົ້າກັບທ່ານວ່າ “ດີແລ້ວ” ເຮົາຈະບໍ່ບຽດບຽນທ່ານ ແມ່ນເຫັນຢູ່ກໍຈະເຮັດນໍາຄໍາສອນຂອງທ່ານ” ການຢູ່ຮ່ວມກັນຂອງສັດຕະບຸຣຸດ ແລະສັດຕະບຸຣຸດຢູ່ຮ່ວມກັນເປັນແນວນີ້ແລ (໑໑)

ເຫດໃຫ້ອະທິກອນຍຶດເຍື້ອແລະບໍ່ຍຶດເຍື້ອ

[໖໔] ໃນອະທິກອນໃດ ການໂຕ້ຕອບກັນດ້ວຍວາຈາ ຄວາມແຂ່ງດີຍ້ອນທິດຖິ ຄວາມມີໃຈອາຄາດ ຄວາມບໍ່ພໍໃຈ ຄວາມຂຶ້ງຄຽດ ຍັງບໍ່ສະງົບລະງັບພາຍໃນ ໃນອະທິກອນນັ້ນຈະມີຜົນນໍາມາດັ່ງນີ້ຄື ອະທິກອນນັ້ນຈັກເປັນໄປເພື່ອຄວາມຍຶດເຍື້ອ ເພື່ອຄວາມຮຸນແຮງ ເພື່ອຄວາມຮ້າຍແຮງ ແລະພິກຂຸທັງຫຼາຍຈັກຢູ່ບໍ່ຜາສຸກ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສ່ວນໃນອະທິກອນໃດ ການໂຕ້ຕອບດ້ວຍວາຈາ ຄວາມແຂ່ງດີຍ້ອນທິດຖິ ຄວາມມີໃຈອາຄາດ ຄວາມບໍ່ພໍໃຈ ຄວາມຂຶ້ງຄຽດ ສະງົບລະງັບໄປນໍາດີພາຍໃນ ໃນອະທິກອນນັ້ນຈະມີຜົນນໍາມາ ດັ່ງນີ້ຄື ອະທິກອນນັ້ນຈັກບໍ່ເປັນໄປເພື່ອຄວາມຍຶດເຍື້ອ ເພື່ອຄວາມຮຸນແຮງ ເພື່ອຄວາມຮ້າຍແຮງ ແລະພິກຂຸທັງຫຼາຍຈັກຢູ່ຜາສຸກ (໑໒)

ປຸກຄະລະວັກທິ ໑ ຈົບ

໒. ສຸຂະວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍສຸກ

[໖໕] ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສຸກ ໒ ຢ່າງນີ້

ສຸກ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ສຸກຂອງຄະລິທັດ

໒. ສຸກຂອງບັນພະຊິດ

ສຸກ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ ບັນດາສຸກ ໒ ຢ່າງນີ້ສຸກຂອງບັນພະຊົດເປັນເລີດ (໑)

[໖໖] ສຸກ ໒ ຢ່າງນີ້

ສຸກ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ກາມສຸກ

໒. ເນກຂໍ້າມະສຸກ

ສຸກ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ ບັນດາສຸກ ໒ ຢ່າງນີ້ເນກຂໍ້າມະສຸກເປັນເລີດ (໒)

[໖໗] ສຸກ ໒ ຢ່າງນີ້

ສຸກ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ສຸກທີ່ມີອຸປະທິ

໒. ສຸກທີ່ບໍ່ມີອຸປະທິ

ສຸກ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ ບັນດາສຸກ ໒ ຢ່າງນີ້ສຸກທີ່ບໍ່ມີອຸປະທິເປັນເລີດ (໓)

[໖໘] ສຸກ ໒ ຢ່າງນີ້

ສຸກ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ສຸກທີ່ມີອາສະວະ

໒. ສຸກທີ່ບໍ່ມີອາສະວະ

ສຸກ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ ບັນດາສຸກ ໒ ຢ່າງນີ້ສຸກທີ່ບໍ່ມີອາສະວະເປັນເລີດ (໔)

[໖໙] ສຸກ ໒ ຢ່າງນີ້

ສຸກ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ສຸກທີ່ອົງອາມິດ

໒. ສຸກທີ່ບໍ່ອົງອາມິດ

ສຸກ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ ບັນດາສຸກ ໒ ຢ່າງນີ້ສຸກທີ່ບໍ່ອົງອາມິດເປັນເລີດ (໕)

[໗໐] ສຸກ ໒ ຢ່າງນີ້

ສຸກ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ສຸກຂອງພຣະອະຣິຍະ

໒. ສຸກຂອງຜູ້ບໍ່ແມ່ນພຣະອະຣິຍະ

ສຸກ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ ບັນດາສຸກ ໒ ຢ່າງນີ້ສຸກຂອງພຣະອະຣິຍະເປັນເລີດ (ຜ)

[໗໑] ສຸກ ໒ ຢ່າງນີ້

ສຸກ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ສຸກທາງກາຍ ໒. ສຸກທາງໃຈ

ສຸກ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ ບັນດາສຸກ ໒ ຢ່າງນີ້ ສຸກທາງໃຈເປັນເລີດ (ກ)

[໗໒] ສຸກ ໒ ຢ່າງນີ້

ສຸກ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ສຸກທີ່ມີປິຕິ ໒. ສຸກທີ່ບໍ່ມີປິຕິ

ສຸກ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ ບັນດາສຸກ ໒ ຢ່າງນີ້ສຸກທີ່ບໍ່ມີປິຕິເປັນເລີດ (ກຸ)

[໗໓] ສຸກ ໒ ຢ່າງນີ້

ສຸກ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ສຸກທີ່ເກີດຈາກຄວາມຍືນດີ ໒. ສຸກທີ່ເກີດຈາກອຸເປກຂາ

ສຸກ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ ບັນດາສຸກ ໒ ຢ່າງນີ້ສຸກທີ່ເກີດຈາກອຸເປກຂາເປັນເລີດ (ກຂ)

[໗໔] ສຸກ ໒ ຢ່າງນີ້

ສຸກ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ສະມາທິສຸກ ໒. ອະສະມາທິສຸກ

ສຸກ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ ບັນດາສຸກ ໒ ຢ່າງນີ້ສະມາທິສຸກເປັນເລີດ (໑໐)

[໗໕] ສຸກ ໒ ຢ່າງນີ້

ສຸກ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ສຸກທີ່ເກີດຈາກຊານມີປິຕິເປັນອາລົມ
໒. ສຸກທີ່ເກີດຈາກຊານບໍ່ມີປິຕິເປັນອາລົມ

ສຸກ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ ບັນດາສຸກ ໒ ຢ່າງນີ້ ສຸກທີ່ເກີດຈາກຊານ ບໍ່ມີປິຕິເປັນອາລົມເປັນເລີດ (໑໑)

[ກຸຜ] ສຸກ ໒ ຢ່າງນີ້

ສຸກ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ສຸກທີ່ເກີດຈາກຊານມີຄວາມຍິນດີເປັນອາລົມ
໒. ສຸກທີ່ເກີດຈາກຊານມີອຸເປກຂາເປັນອາລົມ

ສຸກ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ ບັນດາສຸກ ໒ ຢ່າງນີ້ ສຸກທີ່ເກີດຈາກຊານ ມີອຸເປກຂາເປັນອາລົມເປັນເລີດ (໑໒)

[ກຸຖ] ສຸກ ໒ ຢ່າງນີ້

ສຸກ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ສຸກທີ່ມີຮູບຊານເປັນອາລົມ
໒. ສຸກທີ່ມີອະຮູບປະຊານເປັນອາລົມ

ສຸກ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ ບັນດາສຸກ ໒ ຢ່າງນີ້ ສຸກທີ່ມີອະຮູບປະຊານເປັນອາລົມເປັນເລີດ (໑໓)

ສຸຂະວັກທີ ໒ ຈົບ

໓. ສະນິມິດຕະວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍເຫດແຫ່ງບາບອະກຸສິນ

[ກຸຜ] ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທຳທີ່ເປັນບາບອະກຸສິນ ມີນິມິດຈິ່ງເກີດຂຶ້ນ ບໍ່ມີນິມິດ ບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ຍ້ອນລະນິມິດນັ້ນ ໄດ້ແນວນີ້ ທຳທີ່ເປັນບາບອະກຸສິນເຫຼົ່ານັ້ນ ຈິ່ງບໍ່ມີ (໑)

[ກຸຜ] ທຳທີ່ເປັນບາບອະກຸສິນ ມີນິທານ ຈິ່ງເກີດຂຶ້ນ ບໍ່ມີນິທານ ບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ຍ້ອນລະນິທານນັ້ນໄດ້ຢ່າງນີ້ ທຳທີ່ເປັນບາບອະກຸສິນເຫຼົ່ານັ້ນຈິ່ງບໍ່ມີ (໒)

[໘໐] ທຳທີ່ເປັນບາບອະກຸສົນ ມີເຫດຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ ບໍ່ມີເຫດ ບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ຍ້ອນລະເຫດນັ້ນ ໄດ້ແນວນີ້ທຳທີ່ເປັນບາບອະກຸສົນເຫຼົ່ານັ້ນຈຶ່ງບໍ່ມີ (໓)

[໘໑] ທຳທີ່ເປັນບາບອະກຸສົນ ມີສັງຂານຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ ບໍ່ມີສັງຂານ ບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ຍ້ອນລະສັງຂານເຫຼົ່ານັ້ນ ໄດ້ແນວນີ້ ທຳທີ່ເປັນບາບອະກຸສົນເຫຼົ່ານັ້ນຈຶ່ງບໍ່ມີ (໔)

[໘໒] ທຳທີ່ເປັນບາບອະກຸສົນ ມີປັດໄຈຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ ບໍ່ມີປັດໄຈ ບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ຍ້ອນລະປັດໄຈນັ້ນໄດ້ແນວນີ້ ທຳທີ່ເປັນບາບອະກຸສົນເຫຼົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງບໍ່ມີ (໕)

[໘໓] ທຳທີ່ເປັນບາບອະກຸສົນ ມີຮູບຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ ບໍ່ມີຮູບ ບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ຍ້ອນລະຮູບນັ້ນໄດ້ແນວນີ້ທຳທີ່ເປັນບາບອະກຸສົນເຫຼົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງບໍ່ມີ (໖)

[໘໔] ທຳທີ່ເປັນບາບອະກຸສົນມີເວທະນາຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ ບໍ່ມີເວທະນາ ບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ຍ້ອນລະເວທະນານັ້ນໄດ້ແນວນີ້ ທຳທີ່ເປັນບາບອະກຸສົນເຫຼົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງບໍ່ມີ (໗)

[໘໕] ທຳທີ່ເປັນບາບອະກຸສົນ ມີສັນຍາຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ ບໍ່ມີສັນຍາ ບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ຍ້ອນລະສັນຍານັ້ນໄດ້ແນວນີ້ ທຳທີ່ເປັນບາບອະກຸສົນເຫຼົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງບໍ່ມີ (໘)

[໘໖] ທຳທີ່ເປັນບາບອະກຸສົນ ມີວິນຍານຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ ບໍ່ມີວິນຍານ ບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ຍ້ອນລະວິນຍານນັ້ນໄດ້ແນວນີ້ ທຳທີ່ເປັນບາບອະກຸສົນເຫຼົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງບໍ່ມີ (໙)

[໘໗] ທຳທີ່ເປັນບາບອະກຸສົນ ມີສັງຂະຕະທຳ (ທຳທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ) ເປັນອາລົມຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ ບໍ່ມີສັງຂະຕະທຳເປັນອາລົມ ບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ຍ້ອນລະສັງຂະຕະທຳນັ້ນ ເສຍໄດ້ຢ່າງນີ້ທຳທີ່ເປັນບາບອະກຸສົນເຫຼົ່າ ນັ້ນຈຶ່ງບໍ່ມີ (໑໐)

ສະນິມິດຕະວັກທີ ໓ ຈົບ

໔. ທຳມະວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍທຳ

[໘໘] ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທຳ ໒ ຢ່າງນີ້

ທຳ ໒ ຢ່າງອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ເຈໂຕວິມຸດຕິ (ຄວາມລຸດພົ້ນແຫ່ງຈິດ)

໒. ປັນຍາວິມຸດຕິ (ຄວາມລຸດພົ້ນດ້ວຍປັນຍາ)

ທຳ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ (໑)

[໘໙] ທຳ ໒ ຢ່າງນີ້

ທຳ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຄວາມພຽນ

໒. ຄວາມບໍ່ຟຸ້ງຊ່ານ

ທຳ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ (໒)

[໙໐] ທຳ ໒ ຢ່າງນີ້

ທຳ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ນາມ

໒. ຮູບ

ທຳ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ (໓)

[໙໑] ທຳ ໒ ຢ່າງນີ້

ທຳ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ວິດຊາ (ຄວາມຮູ້ແຈ້ງ)

໒. ວິມຸດຕິ (ຄວາມລຸດພົ້ນ)

ທຳ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ (໔)

[໙໒] ທຳ ໒ ຢ່າງນີ້

ທຳ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ພະວະທິດຖິ

໒. ວິພະວະທິດຖິ

ທຳ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ (໕)

[໙໓] ທຳ ໒ ຢ່າງນີ້

ທຳ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ອະທິຣິກະ (ຄວາມບໍ່ອາຍບາບ) ໒. ອະໂນດຕັບປະ (ຄວາມບໍ່ຢ້ານບາບ)

ທຳ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ (໖)

[໙໔] ທຳ ໒ ຢ່າງນີ້

ທຳ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ທິຣິ (ຄວາມອາຍບາບ) ໒. ໂອດຕັບປະ (ຄວາມຢ້ານບາບ)

ທຳ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ (໗)

[໙໕] ທຳ ໒ ຢ່າງນີ້

ທຳ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຄວາມເປັນຜູ້ວ່າຍາກ ໒. ຄວາມມີປາປະມິດ

ທຳ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ (໘)

[໙໖] ທຳ ໒ ຢ່າງນີ້

ທຳ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຄວາມເປັນຜູ້ວ່າງ່າຍ ໒. ຄວາມມີກັນລະຍານະມິດ

ທຳ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ (໙)

[໙໗] ທຳ ໒ ຢ່າງນີ້

ທຳ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຄວາມເປັນຜູ້ສະຫງາດໃນທາດ
໒. ຄວາມເປັນຜູ້ສະຫງາດໃນມະນະສິການ

ທຳ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ (໑໐)

[໙໘] ທຳ ໒ ຢ່າງນີ້

ທຳ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຄວາມເປັນຜູ້ສະຫຼາດໃນອາບັດ
໒. ຄວາມເປັນຜູ້ສະຫຼາດໃນການອອກຈາກອາບັດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທຳ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ (໑໑)

ທຳມະວັກທີ ໔ ຈົບ

໕. ພາລະວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍຄົນພານແລະບັນດິດ

[໙໙] ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຄົນພານ ໒ ຈຳພວກນີ້

ຄົນພານ ໒ ຈຳພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ຄົນທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ທີ່ຍັງມາບໍ່ເຖິງ
໒. ຄົນທີ່ບໍ່ເຮັດໜ້າທີ່ເຊິ່ງມາເຖິງແລ້ວ

ຄົນພານ ໒ ຈຳພວກນີ້ແລ (໑)

[໑໐໐] ບັນດິດ ໒ ຈຳພວກນີ້

ບັນດິດ ໒ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ຄົນທີ່ບໍ່ເຮັດໜ້າທີ່ທີ່ຍັງມາບໍ່ເຖິງ
໒. ຄົນທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ເຊິ່ງມາເຖິງແລ້ວ

ບັນດິດ ໒ ຈຳພວກນີ້ແລ (໒)

[໑໐໑] ຄົນພານ ໒ ຈຳພວກນີ້

ຄົນພານ ໒ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ຄົນທີ່ເຂົ້າໃຈວ່າຄວນໃນຂອງທີ່ບໍ່ຄວນ
໒. ຄົນທີ່ເຂົ້າໃຈວ່າບໍ່ຄວນໃນຂອງທີ່ຄວນ

ຄົນພານ ໒ ຈຳພວກນີ້ແລ (໓)

[໑໐໒] ບັນດິດ ໒ ຈຳພວກນີ້

ບັນດິດ ໒ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ຄົນທີ່ເຂົ້າໃຈວ່າບໍ່ຄວນໃນຂອງທີ່ບໍ່ຄວນ
໒. ຄົນທີ່ເຂົ້າໃຈວ່າຄວນໃນຂອງທີ່ຄວນ

ບັນດິດ ໒ ຈຳພວກນີ້ແລ (໔)

[໑໐໓] ຄົນພານ ໒ ຈຳພວກນີ້

ຄົນພານ ໒ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ຄົນທີ່ເຂົ້າໃຈວ່າເປັນອາບັດໃນຂໍ້ທີ່ບໍ່ເປັນອາບັດ
໒. ຄົນທີ່ເຂົ້າໃຈວ່າບໍ່ເປັນອາບັດໃນຂໍ້ທີ່ເປັນອາບັດ

ຄົນພານ ໒ ຈຳພວກນີ້ແລ (໕)

[໑໐໔] ບັນດິດ ໒ ຈຳພວກນີ້

ບັນດິດ ໒ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ຄົນທີ່ເຂົ້າໃຈວ່າບໍ່ເປັນອາບັດໃນຂໍ້ທີ່ບໍ່ເປັນອາບັດ
໒. ຄົນທີ່ເຂົ້າໃຈວ່າເປັນອາບັດໃນຂໍ້ທີ່ເປັນອາບັດ

ບັນດິດ ໒ ຈຳພວກນີ້ແລ (໖)

[໑໐໕] ຄົນພານ ໒ ຈຳພວກນີ້

ຄົນພານ ໒ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ຄົນທີ່ເຂົ້າໃຈວ່າເປັນທຳໃນຂໍ້ທີ່ບໍ່ເປັນທຳ
໒. ຄົນທີ່ເຂົ້າໃຈວ່າບໍ່ເປັນທຳໃນຂໍ້ທີ່ເປັນທຳ

ຄົນພານ ໒ ຈຳພວກນີ້ແລ (໗)

[໑໐໖] ບັນດິດ ໒ ຈຳພວກນີ້

ບັນດິດ ໒ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ຄົນທີ່ເຂົ້າໃຈວ່າເປັນທຳໃນຂໍ້ທີ່ເປັນທຳ

໒. ຄົນທີ່ເຂົ້າໃຈວ່າບໍ່ເປັນທຳໃນຂໍ້ທີ່ບໍ່ເປັນທຳ

ບັນດິດ ໒ ຈຳພວກນີ້ແລ (໘)

[໑໐໗] ຄົນພານ ໒ ຈຳພວກນີ້

ຄົນພານ ໒ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ຄົນທີ່ເຂົ້າໃຈວ່າເປັນວິໄນໃນຂໍ້ທີ່ບໍ່ເປັນວິໄນ

໒. ຄົນທີ່ເຂົ້າໃຈວ່າບໍ່ເປັນວິໄນໃນຂໍ້ທີ່ເປັນວິໄນ

ຄົນພານ ໒ ຈຳພວກນີ້ແລ (໙)

[໑໐໘] ບັນດິດ ໒ ຈຳພວກນີ້

ບັນດິດ ໒ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ຄົນທີ່ເຂົ້າໃຈວ່າບໍ່ເປັນວິໄນໃນຂໍ້ທີ່ບໍ່ເປັນວິໄນ

໒. ຄົນທີ່ເຂົ້າໃຈວ່າເປັນວິໄນໃນຂໍ້ທີ່ເປັນວິໄນ

ບັນດິດ ໒ ຈຳພວກນີ້ແລ (໑໐)

[໑໐໙] ອາສະວະ໑ ຍ່ອມຈະເລີນແກ່ຄົນ ໒ ຈຳພວກ

ຄົນ ໒ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ຄົນທີ່ລ້ຽງກຽດສິ່ງທີ່ບໍ່ໜ້າລ້ຽງກຽດ

໒. ຄົນທີ່ບໍ່ລ້ຽງກຽດສິ່ງທີ່ໜ້າລ້ຽງກຽດ

ອາສະວະຍ່ອມຈະເລີນແກ່ຄົນ ໒ ຈຳພວກນີ້ແລ (໑໑)

[໑໑໐] ອາສະວະຍ່ອມບໍ່ຈະເລີນແກ່ຄົນ ໒ ຈຳພວກ

ຄົນ ໒ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ຄົນທີ່ບໍ່ລ້ຽງກຽດສິ່ງທີ່ບໍ່ໜ້າລ້ຽງກຽດ

໒. ຄົນທີ່ລ້ຽງກຽດສິ່ງທີ່ໜ້າລ້ຽງກຽດ

ອາສະວະຍ່ອມບໍ່ຈະເລີນແກ່ຄົນ ໒ ຈຳພວກນີ້ແລ (໑໒)

[໑໑໑] ອາສະວະຍ໌ອມຈະເລີນແກ່ຄົນ ໒ ຈຳພວກ

ຄົນ ໒ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ຄົນທີ່ເຂົ້າໃຈວ່າຄວນໃນຂອງທີ່ບໍ່ຄວນ
໒. ຄົນທີ່ເຂົ້າໃຈວ່າບໍ່ຄວນໃນຂອງທີ່ຄວນ

ອາສະວະຍ໌ອມຈະເລີນແກ່ຄົນ ໒ ຈຳພວກນີ້ແລ (໑໓)

[໑໑໒] ອາສະວະຍ໌ອມບໍ່ຈະເລີນແກ່ຄົນ ໒ ຈຳພວກ

ຄົນ ໒ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ຄົນທີ່ເຂົ້າໃຈວ່າບໍ່ຄວນໃນຂອງທີ່ບໍ່ຄວນ
໒. ຄົນທີ່ເຂົ້າໃຈວ່າຄວນໃນຂອງທີ່ຄວນ

ອາສະວະຍ໌ອມບໍ່ຈະເລີນແກ່ຄົນ ໒ ຈຳພວກນີ້ແລ (໑໔)

[໑໑໓] ອາສະວະຍ໌ອມຈະເລີນແກ່ຄົນ ໒ ຈຳພວກ

ຄົນ ໒ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ຄົນທີ່ເຂົ້າໃຈວ່າບໍ່ເປັນອາບັດໃນຂໍ້ທີ່ເປັນອາບັດ
໒. ຄົນທີ່ເຂົ້າໃຈວ່າເປັນອາບັດໃນຂໍ້ທີ່ບໍ່ເປັນອາບັດ

ອາສະວະຍ໌ອມຈະເລີນແກ່ຄົນ ໒ ຈຳພວກນີ້ແລ (໑໕)

[໑໑໔] ອາສະວະຍ໌ອມບໍ່ຈະເລີນແກ່ຄົນ ໒ ຈຳພວກ

ຄົນ ໒ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ຄົນທີ່ເຂົ້າໃຈວ່າເປັນອາບັດໃນຂໍ້ທີ່ເປັນອາບັດ
໒. ຄົນທີ່ເຂົ້າໃຈວ່າບໍ່ເປັນອາບັດໃນຂໍ້ທີ່ບໍ່ເປັນອາບັດ

ອາສະວະຍ໌ອມບໍ່ຈະເລີນແກ່ຄົນ ໒ ຈຳພວກນີ້ແລ (໑໖)

[໑໑໕] ອາສະວະຍ໌ອມຈະເລີນແກ່ຄົນ ໒ ຈຳພວກ

ຄົນ ໒ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ຄົນທີ່ເຂົ້າໃຈວ່າເປັນທຳໃນຂໍ້ທີ່ບໍ່ເປັນທຳ
໒. ຄົນທີ່ເຂົ້າໃຈວ່າບໍ່ເປັນທຳໃນຂໍ້ທີ່ເປັນທຳ

ອາສະວະຍ໌ອມຈະເລີນແກ່ຄົນ ໒ ຈຳພວກນີ້ແລ (໑໗)

[໑໑໖] ອາສະວະຍ໌ອມບໍ່ຈະເລີນແກ່ຄົນ ໒ ຈຳພວກ

ຄົນ ໒ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ຄົນທີ່ເຂົ້າໃຈວ່າເປັນທຳໃນຂໍ້ທີ່ເປັນທຳ
໒. ຄົນທີ່ເຂົ້າໃຈວ່າບໍ່ເປັນທຳໃນຂໍ້ທີ່ບໍ່ເປັນທຳ

ອາສະວະຍ໌ອມບໍ່ຈະເລີນແກ່ຄົນ ໒ ຈຳພວກນີ້ແລ (໑໘)

[໑໑໗] ອາສະວະຍ໌ອມຈະເລີນແກ່ຄົນ ໒ ຈຳພວກ

ຄົນ ໒ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ຄົນທີ່ເຂົ້າໃຈວ່າເປັນວິໄນໃນຂໍ້ທີ່ບໍ່ເປັນວິໄນ
໒. ຄົນທີ່ເຂົ້າໃຈວ່າບໍ່ເປັນວິໄນໃນຂໍ້ທີ່ເປັນວິໄນ

ອາສະວະຍ໌ອມຈະເລີນແກ່ຄົນ ໒ ຈຳພວກນີ້ແລ (໑໙)

[໑໑໘] ອາສະວະຍ໌ອມບໍ່ຈະເລີນແກ່ຄົນ ໒ ຈຳພວກ

ຄົນ ໒ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ຄົນທີ່ເຂົ້າໃຈວ່າບໍ່ເປັນວິໄນໃນຂໍ້ທີ່ບໍ່ເປັນວິໄນ
໒. ຄົນທີ່ເຂົ້າໃຈວ່າເປັນວິໄນໃນຂໍ້ທີ່ເປັນວິໄນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອາສະວະຍ໌ອມບໍ່ຈະເລີນແກ່ຄົນ ໒ ຈຳພວກນີ້ແລ (໒໐)

ພາລະວັກທີ ໕ ຈົບ

ທຸຕິຍະປັນນາດ ຈົບບໍລິບູນ

໓. ຕະຕິຍະປັນນາດ

໑. ອາສາທຸບປະຊະຫະວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍຄວາມຫວັງທີ່ລະໄດ້ຍາກ

[໑໑໙] ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຄວາມຫວັງ ໒ ຢ່າງນີ້ລະໄດ້ຍາກ

ຄວາມຫວັງ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຄວາມຫວັງໃນລາບ

໒. ຄວາມຫວັງໃນຊີວິດ

ຄວາມຫວັງ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ ລະໄດ້ຍາກ (໑)

[໑໒໐] ບຸກຄົນ ໒ ຈຳພວກນີ້ຫາໄດ້ຍາກໃນໂລກ

ບຸກຄົນ ໒ ຈຳພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ບຸບພະກາຣີ (ຜູ້ທຳອຸປະກາຣະກ່ອນ)

໒. ກະຕັນຍູກະຕະເວທີ (ຜູ້ຮູ້ອຸປະກາຣະທີ່ເຂົາເຮັດແລ້ວແລະຕອບແທນ)

ບຸກຄົນ ໒ ຈຳພວກນີ້ແລຫາໄດ້ຍາກໃນໂລກ (໒)

[໑໒໑] ບຸກຄົນ ໒ ຈຳພວກນີ້ຫາໄດ້ຍາກໃນໂລກ

ບຸກຄົນ ໒ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ຄົນທີ່ອີ່ມເອງ

໒. ຄົນທີ່ໃຫ້ຜູ້ອື່ນອີ່ມ

ບຸກຄົນ ໒ ຈຳພວກນີ້ແລຫາໄດ້ຍາກໃນໂລກ (໓)

[໑໒໒] ບຸກຄົນ ໒ ຈຳພວກນີ້ໃຫ້ອີ່ມໄດ້ຍາກ

ບຸກຄົນ ໒ ຈຳພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ຄົນທີ່ສະສົມສິ່ງທີ່ໄດ້ມາທຸກຄັ້ງ

໒. ຄົນທີ່ສະລະສິ່ງທີ່ໄດ້ມາທຸກຄັ້ງ

ບຸກຄົນ ໒ ຈຳພວກນີ້ແລະໃຫ້ອີ່ມໄດ້ຍາກ (໔)

[໑໒໓] ບຸກຄົນ ໒ ຈຳພວກນີ້ໃຫ້ອີ່ມໄດ້ງ່າຍ

ບຸກຄົນ ໒ ຈຳພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ຄົນທີ່ບໍ່ສະສົມສິ່ງທີ່ໄດ້ມາທຸກຄັ້ງ ໒. ຄົນທີ່ບໍ່ສະລະສິ່ງທີ່ໄດ້ມາທຸກຄັ້ງ

ບຸກຄົນ ໒ ຈຳພວກນີ້ແລະໃຫ້ອີ່ມໄດ້ງ່າຍ (໕)

[໑໒໔] ປັດໄຈໃຫ້ເກີດຮາຄະ ໒ ຢ່າງນີ້

ປັດໄຈ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ສຸພະນິມິດ໑ (ນິມິດງາມ)
໒. ອະໂຍນິໂສມະນະສິການ (ການມະນະສິການໂດຍບໍ່ແຍບຄາຍ)

ປັດໄຈໃຫ້ເກີດຮາຄະ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ (໖)

[໑໒໕] ປັດໄຈໃຫ້ເກີດໂທສະ ໒ ຢ່າງນີ້

ປັດໄຈ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ປະຕິຄະນິມິດ (ນິມິດໃຫ້ຂັດເຄື່ອງ) ໒. ອະໂຍນິໂສມະນະສິການ

ປັດໄຈໃຫ້ເກີດໂທສະ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ (໗)

[໑໒໖] ປັດໄຈໃຫ້ເກີດມິດສາທິດຖິ ໒ ຢ່າງນີ້

ປັດໄຈ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ປະຣະໂຕໂຄສະ (ສູງຈາກຜູ້ອື່ນ) ໒. ອະໂຍນິໂສມະນະສິການ

ປັດໄຈໃຫ້ເກີດມິດສາທິດຖິ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ (໘)

[໑໒໗] ປັດໄຈໃຫ້ເກີດສຳມາທິດຖິ ໒ ຢ່າງນີ້

ປັດໄຈ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ປະຣະໂຕໂຄສະ

໒. ໂຍນິໂສມະນະສິການ (ການມະນະສິການໂດຍແຍບຄາຍ)

ປັດໄຈໃຫ້ເກີດສຳມາທິດຖື ໒ ຢ່າງນີ້ແລ (໙)

[໑໒໘] ອາບັດ ໒ ຢ່າງນີ້

ອາບັດ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ອາບັດເບົາ

໒. ອາບັດໜັກ

ອາບັດ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ (໑໐)

[໑໒໙] ອາບັດ ໒ ຢ່າງນີ້

ອາບັດ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ອາບັດຊົ່ວຫຍາບ

໒. ອາບັດບໍ່ຊົ່ວຫຍາບ

ອາບັດ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ (໑໑)

[໑໓໐] ອາບັດ ໒ ຢ່າງນີ້

ອາບັດ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ອາບັດທີ່ມີສ່ວນເຫຼືອ

໒. ອາບັດທີ່ບໍ່ມີສ່ວນເຫຼືອ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອາບັດ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ (໑໒)

ອາສາທຸປປະຊະຫະວັກທີ ໑ ຈົບ

໒. ອາຍາຈະນະວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາ

[໑໓໑] ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ມີສັດທາ ເມື່ອປາຖະໜາ ໂດຍຖືກຕ້ອງເພິ່ງປາຖະໜາແນວນີ້ວ່າ “ຂໍໃຫ້ເຮົາເປັນເຊັ່ນກັບພຣະສາຣີບຸດ ແລະພຣະໂມກຄັນ ລານະເທີນ” ສາຣີບຸດ ແລະໂມກຄັນລານະນີ້ເປັນບັນທັດຖານ ເປັນມາດຕະຖານຂອງພິກຂຸ ສາວົກຂອງເຮົາ (໑)

[໑໓໒] ພິກຂຸນິຜູ້ມີສັດທາ ເມື່ອປາຖະໜາໂດຍຖືກຕ້ອງເພິ່ງປາຖະໜາແນວນີ້ວ່າ “ຂໍໃຫ້ເຮົາເປັນເຊັ່ນກັບພິກຂຸນິເຂມາ ແລະພິກຂຸນິອຸບົນວັນນາເທີ້ນ” ເຂມາ ແລະອຸບົນວັນນານີ້ເປັນບັນທັດຖານ ເປັນມາດຕະຖານຂອງພິກຂຸນິສາວິກາຂອງເຮົາ (໒)

[໑໓໓] ອຸປາສິກາຜູ້ມີສັດທາ ເມື່ອປາຖະໜາໂດຍຖືກຕ້ອງ ເພິ່ງປາຖະໜາແນວນີ້ວ່າ “ຂໍໃຫ້ເຮົາເປັນເຊັ່ນກັບຈິດຕະຄະຫະບໍດີ ແລະທັດຖະກະອຸປາສິກາຊາວເມືອງອາລະວີເທີ້ນ” ຈິດຕະຄະຫະບໍດີ ແລະທັດຖະກະອຸປາສິກາຊາວ ເມືອງອາລະວີນີ້ເປັນບັນທັດຖານ ເປັນມາດຕະຖານຂອງອຸປາສິກາສາວິກາຂອງເຮົາ (໓)

[໑໓໔] ອຸປາສິກາຜູ້ມີສັດທາ ເມື່ອປາຖະໜາໂດຍຖືກຕ້ອງເພິ່ງປາຖະໜາແນວນີ້ ວ່າ

“ຂໍໃຫ້ເຮົາ ເປັນເຊັ່ນກັບອຸປາສິກາຊຸດຊຸດຕະຣາ ແລະອຸປາສິກາເວລຸກັນຕະກິນັນທະມາຕາເທີ້ນ” ຊຸດຊຸກາ ແລະເວລຸກັນຕະກິນັນທະມາຕານີ້ ເປັນບັນທັດຖານ ເປັນມາດຕະຖານຂອງອຸປາສິກາສາວິກາຂອງເຮົາ (໔)

[໑໓໕] ຄົນພານຜູ້ບໍ່ແຫຼມຄົມ ເປັນອະສັດຕະບຸຣຸດ ປະກອບດ້ວຍທຳ ໒ ປະການ ຍ່ອມບໍລິຫານຕົນໃຫ້ຖືກກຳຈັດ ຖືກທຳລາຍ ມີຄວາມເສຍຫາຍ ຖືກຜູ້ຮູ້ຕິຕຽນ ແລະປະສົບສິ່ງທີ່ບໍ່ແມ່ນບຸນຫຼວງຫຼາຍ

ທຳ ໒ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ບໍ່ພິຈາລະນາ ບໍ່ຮື້ນຕອງ ເວົ້າສັນເສີນຄົນທີ່ຄວນຕິຕຽນ
໒. ບໍ່ພິຈາລະນາ ບໍ່ຮື້ນຕອງ ເວົ້າຕິຕຽນຄົນທີ່ຄວນສັນເສີນ

ຄົນພານຜູ້ບໍ່ແຫຼມຄົມ ເປັນອະສັດຕະບຸຣຸດ ປະກອບດ້ວຍທຳ ໒ ປະການນີ້ແລ ຍ່ອມບໍລິຫານຕົນໃຫ້ຖືກກຳຈັດ ຖືກທຳລາຍ ມີຄວາມເສຍຫາຍ ຖືກຜູ້ຮູ້ຕິຕຽນ ແລະປະສົບສິ່ງທີ່ບໍ່ແມ່ນບຸນຫຼວງຫຼາຍ

ບັນດິດຜູ້ແຫຼມຄົມ ເປັນສັດຕະບຸຣຸດ ປະກອບດ້ວຍທຳ ໒ ປະການ ຍ່ອມບໍລິຫານຕົນບໍ່ໃຫ້ຖືກກຳຈັດ ບໍ່ໃຫ້ຖືກທຳລາຍ ບໍ່ມີຄວາມເສຍຫາຍ ບໍ່ຖືກຜູ້ຮູ້ຕິຕຽນ ແລະປະສົບບຸນຫຼວງຫຼາຍ

ທຳ ໒ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ພິຈາລະນາ ຮື້ນຕອງແລ້ວ ເວົ້າຕິຕຽນຄົນທີ່ຄວນຕິຕຽນ
໒. ພິຈາລະນາ ຮື້ນຕອງແລ້ວ ເວົ້າສັນເສີນຄົນທີ່ຄວນສັນເສີນ

ບັນດິດຜູ້ແຫຼມຄົມ ເປັນສັດຕະບຸຣຸດ ປະກອບດ້ວຍທຳ ໒ ປະການນີ້ແລ ຍ່ອມບໍລິຫານ ຕົນບໍ່ໃຫ້ຖືກກຳຈັດ ບໍ່ໃຫ້ຖືກທຳລາຍ ບໍ່ມີຄວາມເສຍຫາຍ ບໍ່ຖືກຜູ້ຮູ້ຕິຕຽນ ແລະປະສົບບຸນ ຫຼວງຫຼາຍ (໕)

[໑໓໖] ຄົນພານຜູ້ບໍ່ແຫຼມຄົມ ເປັນອະສັດຕະບຸຣຸດ ປະກອບດ້ວຍທຳ ໒ ປະການ ຍ່ອມ ບໍລິຫານຕົນໃຫ້ຖືກກຳຈັດ ຖືກທຳລາຍ ມີຄວາມເສຍຫາຍ ຖືກຜູ້ຮູ້ຕິຕຽນ ແລະປະສົບສິ່ງທີ່ບໍ່ ແມ່ນບຸນຫຼວງຫຼາຍ

ທຳ ໒ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ບໍ່ພິຈາລະນາ ບໍ່ຮື້ນຕອງ ບຸກຄວາມເຫຼື້ອມໃສໃນຖານະທີ່ບໍ່ຄວນເຫຼື້ອມໃສ
໒. ບໍ່ພິຈາລະນາ ບໍ່ຮື້ນຕອງ ບຸກຄວາມບໍ່ເຫຼື້ອມໃສໃນຖານະທີ່ຄວນເຫຼື້ອມໃສ

ຄົນພານ ຜູ້ບໍ່ແຫຼມຄົມ ເປັນອະສັດຕະບຸຣຸດ ປະກອບດ້ວຍທຳ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ ຍ່ອມບໍລິ ຫານຕົນໃຫ້ຖືກກຳຈັດ ຖືກທຳລາຍ ມີຄວາມເສຍຫາຍ ຖືກຜູ້ຮູ້ຕິຕຽນ ແລະປະສົບສິ່ງທີ່ບໍ່ແມ່ນ ບຸນຫຼວງຫຼາຍ

ບັນດິດ ຜູ້ແຫຼມຄົມ ເປັນສັດຕະບຸຣຸດ ປະກອບດ້ວຍທຳ ໒ ປະການຍ່ອມບໍລິຫານຕົນບໍ່ ໃຫ້ຖືກກຳຈັດ ບໍ່ໃຫ້ຖືກທຳລາຍ ບໍ່ມີຄວາມເສຍຫາຍ ບໍ່ຖືກຜູ້ຮູ້ຕິຕຽນ ແລະປະສົບບຸນຫຼວງຫຼາຍ

ທຳ ໒ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ພິຈາລະນາຮື້ນຕອງແລ້ວ ບຸກຄວາມບໍ່ເຫຼື້ອມໃສໃນຖານະທີ່ບໍ່ຄວນເຫຼື້ອມໃສ
໒. ພິຈາລະນາຮື້ນຕອງແລ້ວ ບຸກຄວາມເຫຼື້ອມໃສໃນຖານະທີ່ຄວນເຫຼື້ອມໃສ

ບັນດິດຜູ້ແຫຼມຄົມ ເປັນສັດຕະບຸຣຸດ ປະກອບດ້ວຍທຳ ໒ ປະການນີ້ແລຍ່ອມບໍລິຫານ ຕົນບໍ່ໃຫ້ຖືກກຳຈັດ ບໍ່ໃຫ້ຖືກທຳລາຍ ບໍ່ມີຄວາມເສຍຫາຍ ບໍ່ຖືກຜູ້ຮູ້ຕິຕຽນ ແລະປະສົບບຸນຫຼວງ ຫຼາຍ (໖)

[໑໓໗] ຄົນພານຜູ້ບໍ່ແຫຼມຄົມ ເປັນອະສັດຕະບຸຣຸດ ປະຕິບັດຜິດໃນບຸກຄົນ ໒ ຈຳພວກ ຍ່ອມບໍລິຫານຕົນໃຫ້ຖືກກຳຈັດ ຖືກທຳລາຍ ມີຄວາມເສຍຫາຍ ຖືກຜູ້ຮູ້ຕິຕຽນ ແລະປະສົບສິ່ງທີ່ ບໍ່ແມ່ນບຸນຫຼວງຫຼາຍ

ບຸກຄົນ ໒ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ມານດາ
໒. ປິດາ

ຄົນພານຜູ້ບໍ່ແຫຼມຄົມ ເປັນອະສັດຕະບຸຣຸດ ປະຕິບັດຜິດໃນບຸກຄົນ ໒ ຈຳພວກນີ້ແລ ຍ່ອມບໍລິຫານຕົນໃຫ້ຖືກກຳຈັດ ຖືກທຳລາຍ ມີຄວາມເສຍຫາຍ ຖືກຜູ້ຮູ້ຕິຕຽນ ແລະປະສົບສິ່ງທີ່ ບໍ່ແມ່ນບຸນຫຼວງຫຼາຍ

ບັນດິດຜູ້ແຫຼມຄົມ ເປັນສັດຕະບຸຣຸດ ປະຕິບັດຊອບໃນບຸກຄົນ ໒ ຈຳພວກຍ່ອມບໍລິຫານ ຕົນບໍ່ໃຫ້ຖືກກຳຈັດ ບໍ່ໃຫ້ຖືກທຳລາຍ ບໍ່ມີຄວາມເສຍຫາຍ ບໍ່ຖືກຜູ້ຮູ້ຕິຕຽນ ແລະປະສົບບຸນ ຫຼວງຫຼາຍ

ບຸກຄົນ ໒ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ມານດາ	໒. ປິດາ

ບັນດິດຜູ້ແຫຼມຄົມ ເປັນສັດຕະບຸຣຸດ ປະຕິບັດຖືກໃນບຸກຄົນ ໒ ຈຳພວກນີ້ແລ ຍ່ອມບໍລິ ຫານຕົນບໍ່ໃຫ້ຖືກກຳຈັດ ບໍ່ໃຫ້ຖືກທຳລາຍ ບໍ່ມີຄວາມເສຍຫາຍ ບໍ່ຖືກຜູ້ຮູ້ຕິຕຽນ ແລະປະສົບບຸນ ຫຼວງຫຼາຍ (ກ)

[໑໓໘] ຄົນພານຜູ້ບໍ່ແຫຼມຄົມ ເປັນອະສັດຕະບຸຣຸດ ປະຕິບັດຜິດໃນບຸກຄົນ ໒ ຈຳພວກ ຍ່ອມບໍລິຫານຕົນໃຫ້ຖືກກຳຈັດ ຖືກທຳລາຍ ມີຄວາມເສຍຫາຍ ຖືກຜູ້ຮູ້ຕິຕຽນ ແລະປະສົບສິ່ງທີ່ ບໍ່ແມ່ນບຸນຫຼວງຫຼາຍ

ບຸກຄົນ ໒ ຈຳພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ຕະຖາຄົດ	໒. ສາວົກຂອງຕະຖາຄົດ

ຄົນພານຜູ້ບໍ່ແຫຼມຄົມ ເປັນອະສັດຕະບຸຣຸດ ປະຕິບັດຜິດໃນບຸກຄົນ ໒ ຈຳພວກນີ້ແລ ຍ່ອມ ບໍລິຫານຕົນໃຫ້ຖືກກຳຈັດ ຖືກທຳລາຍ ມີຄວາມເສຍຫາຍ ຖືກຜູ້ຮູ້ຕິຕຽນ ແລະປະສົບສິ່ງ ທີ່ບໍ່ແມ່ນບຸນຫຼວງຫຼາຍ

ບັນດິດຜູ້ແຫຼມຄົມ ເປັນສັດຕະບຸຣຸດ ປະຕິບັດຊອບໃນບຸກຄົນ ໒ ຈຳພວກຍ່ອມບໍລິຫານ ຕົນບໍ່ໃຫ້ຖືກກຳຈັດ ບໍ່ໃຫ້ຖືກທຳລາຍ ບໍ່ມີຄວາມເສຍຫາຍ ບໍ່ຖືກຜູ້ຮູ້ຕິຕຽນ ແລະປະສົບບຸນ ຫຼວງຫຼາຍ

ບຸກຄົນ ໒ ຈຳພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ຕະຖາຄົດ	໒. ສາວົກຂອງຕະຖາຄົດ

ບັນດິດຜູ້ແຫຼມຄົມ ເປັນສັດຕະບຸຣຸດ ປະຕິບັດຊອບໃນບຸກຄົນ ໒ ຈຳພວກນີ້ແລຍ່ອມ
ບໍລິຫານຕົນບໍ່ໃຫ້ຖືກກຳຈັດ ບໍ່ໃຫ້ຖືກທຳລາຍ ບໍ່ມີຄວາມເສຍຫາຍ ບໍ່ຖືກຜູ້ຮູ້ຕິຕຽນ ແລະປະສົບ
ບຸນຫຼວງຫຼາຍ (໘)

[໑໓໙] ທຳ ໒ ປະການນີ້

ທຳ ໒ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ການຊຳຮະຈິດຂອງຕົນໃຫ້ຜ່ອງແຜ້ວ
໒. ຄວາມບໍ່ຖືໝັ້ນອັນໃດ ໆ ໃນໂລກ

ທຳ ໒ ປະການນີ້ແລ (໙)

[໑໔໐] ທຳ ໒ ປະການນີ້

ທຳ ໒ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ໂກທະ (ຄວາມໂກດ)
໒. ອຸປະນາທະ (ຄວາມຜູກໂກດ)

ທຳ ໒ ປະການນີ້ແລ (໑໐)

[໑໔໑] ທຳ ໒ ປະການນີ້

ທຳ ໒ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ການກຳຈັດຄວາມໂກດ
໒. ການກຳຈັດອຸປະນາທະ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທຳ ໒ ປະການນີ້ແລ (໑໑)

ອາຍາຈະນະວັກທີ ໒ ຈົບ

໓. ທານະວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍທານ

[໑໔໒] ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທານ ໒ ຢ່າງນີ້

ທານ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ອາມິດສະທານ ໒ (ການໃຫ້ສິ່ງຂອງ) ໒. ທຳມະທານ (ການໃຫ້ທຳ)

ທານ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ ບັນດາທານ ໒ ຢ່າງນີ້ ທຳມະທານເປັນເລີດ (໑)

[໑໔໓] ການບູຊາຍັນ ໒ ຢ່າງນີ້

ການບູຊາຍັນ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ການບູຊາຍັນດ້ວຍອາມິດ ໒. ການບູຊາຍັນດ້ວຍທຳ

ການບູຊາຍັນ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ ບັນດາການບູຊາຍັນ ໒ ຢ່າງນີ້ ການບູຊາຍັນດ້ວຍທຳເປັນ
ເລີດ (໒)

[໑໔໔] ຈາຄະ (ການສະລະ) ໒ ຢ່າງນີ້

ຈາຄະ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ອາມິດຈາຄະ (ການສະລະອາມິດ) ໒. ທຳມະຈາຄະ (ການສະລະທຳ)

ຈາຄະ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ ບັນດາຈາຄະ ໒ ຢ່າງນີ້ ທຳມະຈາຄະເປັນເລີດ (໓)

[໑໔໕] ການບໍລິຈາກ ໒ ຢ່າງນີ້

ການບໍລິຈາກ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ການບໍລິຈາກອາມິດ ໒. ການບໍລິຈາກທຳ

ການບໍລິຈາກ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ ບັນດາການບໍລິຈາກ ໒ ຢ່າງນີ້ ການບໍລິຈາກທຳເປັນເລີດ
(໔)

[໑໔໖] ການບໍຣິໂພກ ໒ ຢ່າງນີ້

ການບໍຣິໂພກ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ການບໍຣິໂພກອາມິດ ໒. ການບໍຣິໂພກທຳ

ການບໍຣິໂພກ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ ບັນດາການບໍຣິໂພກ ໒ ຢ່າງນີ້ ການບໍຣິໂພກທຳເປັນເລີດ (໕)

[໑໔໗] ການຄົບຫາກັນ ໒ ຢ່າງນີ້

ການຄົບຫາກັນ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ການຄົບຫາກັນດ້ວຍອາມິດ

໒. ການຄົບຫາກັນດ້ວຍທຳ

ການຄົບຫາກັນ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ ບັນດາການຄົບຫາກັນ ໒ ຢ່າງນີ້ ການຄົບຫາກັນດ້ວຍທຳ ເປັນເລີດ (ຜ)

[໑໔໘] ການຈຳແນກ ໒ ຢ່າງນີ້

ການຈຳແນກ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ການຈຳແນກອາມິດ

໒. ການຈຳແນກທຳ

ການຈຳແນກ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ ບັນດາການຈຳແນກ ໒ ຢ່າງນີ້ ການຈຳແນກທຳ ເປັນເລີດ (ກ)

[໑໔໙] ການສົງເຄາະ ໒ ຢ່າງນີ້

ການສົງເຄາະ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ການສົງເຄາະດ້ວຍອາມິດ

໒. ການສົງເຄາະດ້ວຍທຳ

ການສົງເຄາະ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ ບັນດາການສົງເຄາະ ໒ ຢ່າງນີ້ ການສົງເຄາະດ້ວຍທຳເປັນ ເລີດ (ຖ)

[໑໕໐] ການອະນຸເຄາະ ໒ ຢ່າງນີ້

ການອະນຸເຄາະ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ການອະນຸເຄາະດ້ວຍອາມິດ

໒. ການອະນຸເຄາະດ້ວຍທຳ

ການອະນຸເຄາະ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ ບັນດາອະນຸເຄາະ ໒ ຢ່າງນີ້ ການອະນຸເຄາະດ້ວຍທຳ ເປັນເລີດ (ຝ)

[໑໕໑] ຄວາມເອື້ອເຟື້ອ ໒ ຢ່າງນີ້

ຄວາມເອື້ອເຟື້ອ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຄວາມເອື້ອເຟື້ອດ້ວຍອາມິດ

໒. ຄວາມເອື້ອເຟື້ອດ້ວຍທຳ

ຄວາມເອື້ອເຟື້ອ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບັນດາຄວາມເອື້ອເຟື້ອ ໒ ຢ່າງນີ້ ຄວາມເອື້ອເຟື້ອດ້ວຍທຳເປັນເລີດ (໑໐)

ທານະວັກທີ ໓ ຈົບ

໔. ສັນຖາຣະວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍການຮັບຮອງ

[໑໕໒] ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສັນຖາຣະ (ການຮັບຮອງ) ໒ ຢ່າງນີ້
ສັນຖາຣະ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ອາມິດສັນຖາຣະ (ການຮັບຮອງດ້ວຍອາມິດ)
໒. ທຳມະສັນຖາຣະ (ການຮັບຮອງດ້ວຍທຳ)

ສັນຖາຣະ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ ບັນດາສັນຖາຣະ ໒ ຢ່າງນີ້ ທຳມະສັນຖາຣະເປັນເລີດ (໑)

[໑໕໓] ປະຕິສັນຖານ(ການຕ້ອນຮັບ) ໒ ຢ່າງນີ້

ປະຕິສັນຖານ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ອາມິດປະຕິສັນຖານ (ການຕ້ອນຮັບດ້ວຍອາມິດ)
໒. ທຳມະປະຕິສັນຖານ (ການຕ້ອນຮັບດ້ວຍທຳ)

ປະຕິສັນຖານ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ ບັນດາປະຕິສັນຖານ ໒ ຢ່າງນີ້ ທຳມະປະຕິສັນຖານເປັນເລີດ (໒)

[໑໕໔] ການເສາະຫາ ໒ ຢ່າງນີ້

ການເສາະຫາ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ການເສາະຫາອາມິດ
໒. ການເສາະຫາທຳ

ການເສາະຫາ ໒ ຢ່າງນີ້ ບັນດາການເສາະຫາ ໒ ຢ່າງນີ້ ການເສາະຫາທຳເປັນເລີດ (໓)

[໑໕໕] ການສະແຫວງຫາ ຯ ຢ່າງນີ້

ການສະແຫວງຫາ ຯ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ການສະແຫວງຫາອາມິດ

໒. ການສະແຫວງຫາທຳ

ການສະແຫວງຫາ ຯ ຢ່າງນີ້ແລ ບັນດາການສະແຫວງຫາ ຯ ຢ່າງນີ້ ການສະແຫວງຫາ ທຳເປັນເລີດ (໔)

[໑໕໖] ການຄົ້ນຫາ ຯ ຢ່າງນີ້

ການຄົ້ນຫາ ຯ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ການຄົ້ນຫາອາມິດ

໒. ການຄົ້ນຫາທຳ

ການຄົ້ນຫາ ຯ ຢ່າງນີ້ແລ ບັນດາການຄົ້ນຫາ ຯ ຢ່າງນີ້ ການຄົ້ນຫາທຳ ເປັນເລີດ (໕)

[໑໕໗] ບູຊາ ຯ ຢ່າງນີ້

ບູຊາ ຯ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ອາມິດບູຊາ (ການບູຊາດ້ວຍອາມິດ)

໒. ທຳມະບູຊາ (ການບູຊາດ້ວຍທຳ)

ບູຊາ ຯ ຢ່າງນີ້ແລ ບັນດາບູຊາ ຯ ຢ່າງນີ້ ທຳມະບູຊາເປັນເລີດ (໖)

[໑໕໘] ຂອງຕ້ອນຮັບແຂກ ຯ ຢ່າງນີ້

ຂອງຕ້ອນຮັບແຂກ ຯ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຂອງຕ້ອນຮັບແຂກຄືອາມິດ

໒. ຂອງຕ້ອນຮັບແຂກຄືທຳ

ຂອງຕ້ອນຮັບແຂກ ຯ ຢ່າງນີ້ແລ ບັນດາຂອງຕ້ອນຮັບແຂກ ຯ ຢ່າງນີ້ ຂອງຕ້ອນຮັບ ແຂກຄືທຳເປັນເລີດ (໗)

[໑໕໙] ຄວາມສຳເລັດ ຯ ຢ່າງນີ້

ຄວາມສຳເລັດ ຯ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຄວາມສຳເລັດທາງອາມິດ

໒. ຄວາມສຳເລັດທາງທຳ

ຄວາມສຳເລັດ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ ບັນດາຄວາມສຳເລັດ ໒ ຢ່າງນີ້ ຄວາມສຳເລັດທາງທຳ ເປັນເລີດ (໘)

[໑໖໐] ຄວາມຈະເລີນ ໒ ຢ່າງນີ້

ຄວາມຈະເລີນ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຄວາມຈະເລີນດ້ວຍອາມິດ

໒. ຄວາມຈະເລີນດ້ວຍທຳ

ຄວາມຈະເລີນ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ ບັນດາຄວາມຈະເລີນ ໒ ຢ່າງນີ້ ຄວາມຈະເລີນດ້ວຍທຳ ເປັນເລີດ (໙)

[໑໖໑] ຣັດຕະນະ(ແກ້ວອັນປະເສີດ) ໒ ຢ່າງນີ້

ຣັດຕະນະ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ອາມິດຣັດຕະນະ (ຣັດຕະນະຄືອາມິດ)

໒. ທຳມະຣັດຕະນະ (ຣັດຕະນະຄືທຳ)

ຣັດຕະນະ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ ບັນດາຣັດຕະນະ ໒ ຢ່າງນີ້ ທຳມະຣັດຕະນະເປັນເລີດ (໑໐)

[໑໖໒] ການສະສົມ ໒ ຢ່າງນີ້

ການສະສົມ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ການສະສົມອາມິດ

໒. ການສະສົມທຳ

ການສະສົມ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ ບັນດາການສະສົມ ໒ ຢ່າງນີ້ ການສະສົມທຳເປັນເລີດ (໑໑)

[໑໖໓] ຄວາມໄພບູນ ໒ ຢ່າງນີ້

ຄວາມໄພບູນ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຄວາມໄພບູນແຫ່ງອາມິດ

໒. ຄວາມໄພບູນແຫ່ງທຳ

ຄວາມໄພບູນ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບັນດາຄວາມໄພບູນ ໒ ຢ່າງນີ້ ຄວາມໄພບູນແຫ່ງທຳເປັນເລີດ (໑໒)

ສັນຖາຣະວັກທີ ໔ ຈົບ

໕. ສະມາບັດຕິວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍສະມາບັດ

[໑໖໔] ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທຳ ໒ ຢ່າງນີ້

ທຳ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຄວາມເປັນຜູ້ສະຫຼາດໃນການເຂົ້າສະມາບັດ
໒. ຄວາມເປັນຜູ້ສະຫຼາດໃນການອອກຈາກສະມາບັດ

ທຳ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ (໑)

[໑໖໕] ທຳ ໒ ຢ່າງນີ້

ທຳ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ອາດຊະວະ (ຄວາມຊື່ກົງ)
໒. ມັດທະວະ (ຄວາມອ່ອນໂຍນ)

ທຳ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ (໒)

[໑໖໖] ທຳ ໒ ຢ່າງນີ້

ທຳ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຂັນຕິ (ຄວາມອົດທົນ)
໒. ໂສຣັດຈະ (ຄວາມສະຫງ່າ)

ທຳ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ (໓)

[໑໖໗] ທຳ ໒ ຢ່າງນີ້

ທຳ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ສາຂັນຍະ (ຄວາມມີວາຈາອ່ອນຫວານ)
໒. ປະຕິສັນຖານ (ການຕ້ອນຮັບ)

ທຳ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ (໔)

[໑໖໘] ທຳ ໒ ຢ່າງນີ້

ທຳ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ອະວິທິງສາ (ຄວາມບໍ່ບຸນບຽນ)
໒. ໂສເຈີຍຍະ (ຄວາມສະອາດ)

ທຳ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ (໕)

[໑໖໙] ທຳ ໒ ຢ່າງນີ້

ທຳ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຄວາມບໍ່ຄຸ້ມຄອງທະວານໃນອິນຊີ
໒. ຄວາມບໍ່ຮູ້ຈັກປະມານໃນການບໍລິໂພກ

ທຳ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ (໖)

[໑໗໐] ທຳ ໒ ຢ່າງນີ້

ທຳ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຄວາມຄຸ້ມຄອງທະວານໃນອິນຊີ
໒. ຄວາມຮູ້ຈັກປະມານໃນການບໍລິໂພກ

ທຳ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ (໗)

[໑໗໑] ທຳ ໒ ຢ່າງນີ້

ທຳ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ປະຕິສັງຂານະພະລະ (ກຳລັງຄືການພິຈາລະນາ)
໒. ພາວະນາພະລະ (ກຳລັງຄືການຈະເລີນ)

ທຳ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ (໘)

[໑໗໒] ທຳ ໒ ຢ່າງນີ້

ທຳ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ສະຕິພະລະ (ກຳລັງຄຶສະຕິ)

໒. ສະມາທິພະລະ (ກຳລັງຄຶສະມາທິ)

ທຳ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ (໙)

[໑໗໓] ທຳ ໒ ຢ່າງນີ້

ທຳ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ສະມະຖະ (ການເຝິກຈົດໃຫ້ສະຖົບເປັນສະມາທິ)

໒. ວິປັດສະນາ (ຄວາມເຫັນແຈ້ງ)

ທຳ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ (໑໐)

[໑໗໔] ທຳ ໒ ຢ່າງນີ້

ທຳ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ສິລະວິປັດ (ຄວາມວິປັດແຫ່ງສິນ)

໒. ທິດຖິວິປັດ (ຄວາມວິປັດແຫ່ງທິດຖິ)

ທຳ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ (໑໑)

[໑໗໕] ທຳ ໒ ຢ່າງນີ້

ທຳ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ສິລະສຳປະທາ (ຄວາມເຖິງພ້ອມດ້ວຍສິນ)

໒. ທິດຖິສຳປະທາ (ຄວາມເຖິງພ້ອມດ້ວຍທິດຖິ)

ທຳ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ (໑໒)

[໑໗໖] ທຳ ໒ ຢ່າງນີ້

ທຳ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ສິລະວິສຸດທິ (ຄວາມມົດຈົດແຫ່ງສິນ)

໒. ທິດຖິວິສຸດທິ (ຄວາມມົດຈົດແຫ່ງທິດຖິ)

ທຳ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ (໑໓)

[໑໗໗] ທຳ ໒ ຢ່າງນີ້

ທຳ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ທິດຖິວິສຸດທິ (ຄວາມມົດຈົດແຫ່ງທິດຖິ)
໒. ປະທານ (ຄວາມພຽນ) ທີ່ສົມຄວນແກ່ສຳມາທິດຖິ

ທຳ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ (໑໔)

[໑໗໘] ທຳ ໒ ຢ່າງນີ້

ທຳ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຄວາມບໍ່ສັນໂດດໃນກຸສົນທຳທັງຫຼາຍ
໒. ຄວາມບໍ່ຫຍໍ້ທໍ້ໃນການພ່ຳເພັງພຽນ

ທຳ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ (໑໕)

[໑໗໙] ທຳ ໒ ຢ່າງນີ້

ທຳ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຄວາມຫຼົງລືມສະຕິ
໒. ຄວາມບໍ່ມີສຳປະຊັນຍະ

ທຳ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ (໑໖)

[໑໘໐] ທຳ ໒ ຢ່າງນີ້

ທຳ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ສະຕິ
໒. ສຳປະຊັນຍະ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທຳ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ (໑໗)

ສະມາປັດຕິວັກທິ ໔ ຈົບ

ຕະຕິຍະປັນນາດ ຈົບບໍລິບູນ

໑. ໂກທະເປີຍຍາລະ

[໑໘໑] ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍທຳ ໒ ຢ່າງນີ້

ທຳ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ໂກທະ	(ຄວາມໂກດ)	໒. ອຸປະນາຫະ	(ຄວາມຜູກໂກດ)	ງລງ
໑. ມັກຂະ	(ຄວາມລົບຫຼູ່ຄຸນທຳນ)	໒. ປະລາສະ	(ຄວາມຕີສະເໝີ)	ງລງ
໑. ອິດສາ	(ຄວາມຮິດສະຫຍາ)	໒. ມັດສະຣິຍະ	(ຄວາມຂີ້ຖີ່)	ງລງ
໑. ມາຍາ	(ມານຍາ)	໒. ສາເຖີຍຍະ	(ຄວາມໂອ້ອວດ)	ງລງ
໑. ອະຫິຣິກະ	(ຄວາມບໍ່ອາຍບາບ)	໒. ອະໂນດຕັບປະ	(ຄວາມບໍ່ຍ້ານບາບ)	

ພິກຂຸທັງຫຼາຍທຳ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ (໑-໕)

[໑໘໒] ທຳ ໒ ຢ່າງນີ້

ທຳ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ອັກໂກທະ	(ຄວາມບໍ່ໂກດ)	໒. ອະນຸປະນາຫະ	(ຄວາມບໍ່ຜູກໂກດ)	ງລງ
໑. ອະມັກຂະ	(ຄວາມບໍ່ລົບຫຼູ່ຄຸນທຳນ)	໒. ອະປະລາສະ	(ຄວາມບໍ່ຕີສະເໝີ)	ງລງ
໑. ອະນິດສາ	(ຄວາມບໍ່ຮິດສະຫຍາ)	໒. ອະມັດສະຣິຍະ	(ຄວາມບໍ່ຂີ້ຖີ່)	ງລງ
໑. ອະມາຍະ	(ບໍ່ມີມານຍາ)	໒. ອະສາເຖີຍຍະ	(ຄວາມບໍ່ໂອ້ອວດ)	ງລງ
໑. ຫິຣິ	(ຄວາມອາຍບາບ)	໒. ໂອດຕັບປະ	(ຄວາມຍ້ານບາບ)	ງລງ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍທຳ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ (໖-໑໐)

[໑໘໓] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍທຳ ໒ ຢ່າງຍ່ອມຢູ່ເປັນທຸກ

ທຳ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ໂກທະ	໒. ອຸປະນາຫະ	ງລງ
໑. ມັກຂະ	໒. ປະລາສະ	ງລງ
໑. ອິດສາ	໒. ມັດສະຣິຍະ	ງລງ
໑. ມາຍາ	໒. ສາເຖີຍຍະ	ງລງ
໑. ອະຫິຣິກະ	໒. ອະໂນດຕັບປະ	ງລງ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍທຳ ໒ ຢ່າງນີ້ແລຍ່ອມຢູ່ເປັນທຸກ (໑໑-໑໕)

[໑໘໔] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍທຳ ໒ ຢ່າງຍ່ອມຢູ່ເປັນສຸກ

ທຳ ໒ ຢ່າງອະໄດແດ່ ຄື

໑. ອັກໂກທະ	໒. ອະນຸປະນາຫະ	ໆລໆ
໑. ອະມັກຂະ	໒. ອະປະລາສະ	ໆລໆ
໑. ອະນິດສາ	໒. ອະມັດສະຣິຍະ	ໆລໆ
໑. ອະມາຍະ	໒. ອະສາເຖີຍຍະ	ໆລໆ
໑. ທິຣິ	໒. ໂອດຕັບປະ	ໆລໆ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍທຳ ໒ ຢ່າງນີ້ແລຍ່ອມຢູ່ເປັນສຸກ (໑໖-໒໐)

[໑໘໕] ທຳ ໒ ຢ່າງນີ້ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມເສື່ອມຂອງພິກຂຸຜູ້ຍັງເປັນເສຂະ

ທຳ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ໂກທະ	໒. ອຸປະນາຫະ	ໆລໆ
໑. ມັກຂະ	໒. ປະລາສະ	ໆລໆ
໑. ອິດສາ	໒. ມັດສະຣິຍະ	ໆລໆ
໑. ມາຍາ	໒. ສາເຖີຍຍະ	ໆລໆ
໑. ອະທິຣິກະ	໒. ອະໂນດຕັບປະ	ໆລໆ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍທຳ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມເສື່ອມຂອງພິກຂຸຜູ້ຍັງເປັນເສຂະ
(໒໑-໒໕)

[໑໘໖] ທຳ ໒ ຢ່າງນີ້ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມບໍ່ເສື່ອມຂອງພິກຂຸຜູ້ຍັງເປັນເສຂະ

ທຳ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ອັກໂກທະ	໒. ອະນຸປະນາຫະ	ໆລໆ
໑. ອະມັກຂະ	໒. ອະປະລາສະ	ໆລໆ
໑. ອະນິດສາ	໒. ອະມັດສະຣິຍະ	ໆລໆ
໑. ອະມາຍະ	໒. ອະສາເຖີຍຍະ	ໆລໆ
໑. ທິຣິ	໒. ໂອດຕັບປະ	ໆລໆ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍທຳ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມບໍ່ເສື່ອມຂອງພິກຂຸຜູ້ຍັງເປັນເສຂະ (໒໖-໓໐)

[໑໘໗] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍທຳ ໒ ຢ່າງຍ່ອມດຳລົງຢູ່ໃນນະຣົກຄືຖືກນຳໄປຝັງໄວ້

ທຳ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ໂກທະ	໒. ອຸປະນາຫະ	ໆລໆ
໑. ມັກຂະ	໒. ປະລາສະ	ໆລໆ
໑. ອິດສາ	໒. ມັດສະຣິຍະ	ໆລໆ
໑. ມາຍາ	໒. ສາເຖີຍຍະ	ໆລໆ
໑. ອະທິຣິກະ	໒. ອະໂນດຕັບປະ	ໆລໆ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍທຳ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ ຍ່ອມດຳລົງຢູ່ໃນນະຣົກຄືຖືກນຳໄປຝັງໄວ້ (໓໑-໓໕)

[໑໘໘] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍທຳ ໒ ຢ່າງຍ່ອມດຳລົງຢູ່ໃນສະຫວັນຄືໄດ້ຮັບອັນເຊີນໄປປະດິດສະຖານໄວ້

ທຳ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ອັກໂກທະ	໒. ອະນຸປະນາຫະ	ໆລໆ
໑. ອະມັກຂະ	໒. ອະປະລາສະ	ໆລໆ
໑. ອະນິດສາ	໒. ອະມັດສະຣິຍະ	ໆລໆ
໑. ອະມາຍະ	໒. ອະສາເຖີຍຍະ	ໆລໆ
໑. ທິຣິ	໒. ໂອດຕັບປະ	ໆລໆ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍທຳ ໒ ຢ່າງນີ້ແລຍ່ອມດຳລົງຢູ່ໃນສະຫວັນຄືໄດ້ຮັບອັນເຊີນໄປປະດິດສະຖານໄວ້ (໓໖-໔໐)

[໑໘໙] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ປະກອບດ້ວຍທຳ ໒ ຢ່າງ

ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວຈະໄປເກີດໃນອະບາຍ ທຸກຄະຕິ ວິນິບາດ ນະຣົກ

ທຳ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ໂກທະ	໒. ອຸປະນາທະ	໘ລງ
໑. ມັກຂະ	໒. ປະລາສະ	໘ລງ
໑. ອິດສາ	໒. ມັດສະຣິຍະ	໘ລງ
໑. ມາຍາ	໒. ສາເຖີຍຍະ	໘ລງ
໑. ອະທິຣິກະ	໒. ອະໂນດັບປະ	໘ລງ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ປະກອບດ້ວຍທຳ ໒ ປະການນີ້ແລ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວຈະໄປເກີດໃນອະບາຍ ທຸກຄະຕິ ວິນິບາດ ນະຣິກ (໔໑-໔໔)

[໑໙໐] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ປະກອບດ້ວຍທຳ ໒ ຢ່າງ ຫຼັງ ຈາກຕາຍແລ້ວ ຈະໄປເກີດໃນສຸກຄະຕິໂລກສະຫວັນ

ທຳ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ອັກໂກທະ	໒. ອະນຸປະນາທະ	໘ລງ
໑. ອະມັກຂະ	໒. ອະປະລາສະ	໘ລງ
໑. ອະນິດສາ	໒. ອະມັດສະຣິຍະ	໘ລງ
໑. ອະມາຍະ	໒. ອະສາເຖີຍຍະ	໘ລງ
໑. ທິຣິ	໒. ໂອດັບປະ	໘ລງ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ປະກອບດ້ວຍທຳ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວຈະໄປເກີດໃນສຸກຄະຕິໂລກສະຫວັນ (໔໕-໕໐)

ໂກທະເປີຍຍາລະ ຈົບ

໒. ອະກຸສິນເປີຍຍາລະ

[໑໙໑-໒໐໐] ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອະກຸສິນທຳ ໒ ຢ່າງນີ້ ໆລງ ກຸສິນທຳ ໒ ຢ່າງນີ້ໆລງ ທຳທີ່ມີໂທດ ໒ ຢ່າງນີ້ ໆລງ ທຳທີ່ບໍ່ມີໂທດ ໒ ແນວນີ້ ໆລງ ທຳທີ່ມີທຸກເປັນກຳໄລ ໒ ຢ່າງນີ້ ໆລງ ທຳທີ່ມີສຸກເປັນກຳໄລ ໒ ຢ່າງນີ້ ໆລງ ທຳທີ່ມີວິບາກເປັນທຸກ ໒ ຢ່າງນີ້ ໆລງ ທຳທີ່ມີວິບາກເປັນສຸກ ໒ ຢ່າງນີ້ ໆລງ ທຳທີ່ມີຄວາມບຸນດບຸນ ໒ ຢ່າງນີ້ ໆລງ ທຳທີ່ບໍ່ມີຄວາມບຸນດບຸນ ໒ ຢ່າງນີ້

ທຳທີ່ບໍ່ມີຄວາມບຸນດບຸນ ໒ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ອັກໂກທະ (ຄວາມບໍ່ໂກດ)	໒. ອະນຸປະນາທະ (ຄວາມບໍ່ຜູກໂກດ)	ງຸລຸງ
໑. ອະມັກຂະ (ຄວາມບໍ່ລົບຫຼູ່ຄຸນທ່ານ)	໒. ອະປະລາສະ (ຄວາມບໍ່ຕື່ສະເໝີ)	ງຸລຸງ
໑. ອະນິດສາ (ຄວາມບໍ່ຮິດສະຫຍາ)	໒. ອະມັດສະຣິຍະ (ຄວາມບໍ່ຂີ້ຖີ່)	ງຸລຸງ
໑. ອະມາຍະ (ບໍ່ມີມານຍາ)	໒. ອະສາເຖີຍຍະ (ຄວາມບໍ່ໂອ້ອວດ)	ງຸລຸງ
໑. ທິຣິ (ຄວາມອາຍບາບ)	໒. ໂອດຕັບປະ (ຄວາມຢ້ານບາບ)	ງຸລຸງ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທຳທີ່ບໍ່ມີຄວາມບຸງດບຸນ ໒ ຢ່າງນີ້ແລ (໑-໕໐)

ອະກຸສິນເປີຍຍາລະ ຈົບ

໓. ວິນະຍະເປີຍຍາລະ

[໒໐໑] ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຕະຖາຄົດບັນຍັດສິກຂາບົດແກ່ເຫຼົ່າສາວົກໂດຍອາໄສອຳນາດປະໂຫຍດ ໒ ປະການນີ້

ອຳນາດປະໂຫຍດ ໒ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ເພື່ອຄວາມຮັບວ່າດີແຫ່ງສົງ
໒. ເພື່ອຄວາມຜາສຸກແຫ່ງສົງ
໑. ເພື່ອຂົ່ມບຸກຄົນຜູ້ດີດ້ານ
໒. ເພື່ອຄວາມຢູ່ຜາສຸກແຫ່ງເຫຼົ່າພິກຂຸຜູ້ມີສິນດີງາມ
໑. ເພື່ອອັດກັ້ນອາສະວະທັງຫຼາຍອັນຈະບັງເກີດໃນປັດຈຸບັນ
໒. ເພື່ອກຳຈັດອາສະວະທັງຫຼາຍອັນຈະບັງເກີດໃນອະນາຄົດ
໑. ເພື່ອອັດກັ້ນເວນທັງຫຼາຍອັນຈະບັງເກີດໃນປັດຈຸບັນ
໒. ເພື່ອກຳຈັດເວນທັງຫຼາຍອັນຈະບັງເກີດໃນອະນາຄົດ
໑. ເພື່ອອັດກັ້ນໂທດທັງຫຼາຍອັນຈະບັງເກີດໃນປັດຈຸບັນ
໒. ເພື່ອກຳຈັດໂທດທັງຫຼາຍອັນຈະບັງເກີດໃນອະນາຄົດ
໑. ເພື່ອອັດກັ້ນໄພທັງຫຼາຍອັນຈະບັງເກີດໃນປັດຈຸບັນ
໒. ເພື່ອກຳຈັດໄພທັງຫຼາຍອັນຈະບັງເກີດໃນອະນາຄົດ
໑. ເພື່ອອັດກັ້ນອະກຸສິນທຳທັງຫຼາຍອັນຈະບັງເກີດໃນປັດຈຸບັນ

໒. ເພື່ອກຳຈັດອະນຸສົນທຳທັງຫຼາຍອັນຈະບັງເກີດໃນອະນາຄົດ

໑. ເພື່ອອະນຸເຄາະຄະລິຫັດ

໒. ເພື່ອຕັດຝັກຝ່າຍຂອງພິກຂຸຜູ້ປາຖະໜາຊົ່ວ

໑. ເພື່ອຄວາມເຫຼື້ອມໃສຂອງຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫຼື້ອມໃສ

໒. ເພື່ອຄວາມເຫຼື້ອມໃສຍິ່ງຂຶ້ນຂອງຄົນທີ່ເຫຼື້ອມໃສແລ້ວ

໑. ເພື່ອຄວາມຕັ້ງໝັ້ນແຫ່ງສັດທຳ

໒. ເພື່ອເອື້ອເພື້ອວິໄນ

ຕະຖາຄົດບັນຍັດສິກຂາບົດແກ່ເຫຼົ່າສາວົກ ໂດຍອາໄສອຳນາດປະໂຫຍດ ໒ ປະການ ນີ້
ແລ (໑-໑໐)

[໒໐໒-໒໓໐] ຕະຖາຄົດບັນຍັດປາຕິໂມກແກ່ເຫຼົ່າສາວົກ ງຸລງ ບັນຍັດການສູດ ປາຕິໂມກ ງຸລງ ບັນຍັດການງົດສູດປາຕິໂມກ ງຸລງ ບັນຍັດປະວາຣະນາ ງຸລງ ບັນຍັດການງົດປະວາຣະນາ ງຸລງ ບັນຍັດຕັດຊະນິຍະກຳ ງຸລງ ບັນຍັດນິຍະສະກຳ ງຸລງ ບັນຍັດປັບພາຊະນິຍະກຳ ງຸລງ ບັນຍັດປະຕິສາຣະນິຍະກຳ ງຸລງ ບັນຍັດອຸກເຂປະນິຍະກຳ ງຸລງ ບັນຍັດການໃຫ້ປະຣິວາດ ງຸລງ

ບັນຍັດການດຶງເຂົ້າຫາອາບັດເຕີມ ງຸລງ ບັນຍັດການໃຫ້ມານັດ ງຸລງ ບັນຍັດອັບພານ ງຸລງ ບັນຍັດການຮຽກເຂົ້າໝູ່ ງຸລງ ບັນຍັດການຂັບອອກຈາກໝູ່ ງຸລງ ບັນຍັດການອຸປະສົມບົດ ງຸລງ ບັນຍັດຍັດຕິກຳ ງຸລງ ບັນຍັດຍັດຕິທຸຕິຍະກຳ ງຸລງ ບັນຍັດຍັດຕິຈະຕຸດຖະກຳ ງຸລງ ບັນຍັດສິກຂາບົດທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ບັນຍັດ ງຸລງ ບັນຍັດເພີ່ມເຕີມສິກຂາບົດທີ່ບັນຍັດໄວ້ແລ້ວ ງຸລງ ບັນຍັດສຳມຸຂາວິໄນ ງຸລງ ບັນຍັດສະຕິວິໄນ ງຸລງ ບັນຍັດອະມູລະຫະວິໄນ ງຸລງ ບັນຍັດປະຕິນຍາຕະກະຣະນະ ງຸລງ ບັນຍັດເຍພຸຍຍະຊິກາ ງຸລງ ບັນຍັດຕັດສະປາປິຍະສິກາ ງຸລງ ບັນຍັດຕິນະວັດຖາຣະກະໂດຍອາໄສອຳນາດປະໂຫຍດ ໒ ປະການນີ້

ອຳນາດປະໂຫຍດ ໒ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ເພື່ອຄວາມຮັບວ່າດີແຫ່ງສົງ

໒. ເພື່ອຄວາມຜາສຸກແຫ່ງສົງ

໑. ເພື່ອຂົ່ມບຸກຄົນຜູ້ເວົ້າຍາກ

໒. ເພື່ອຄວາມຢູ່ຜາສຸກແຫ່ງເຫຼົ່າພິກຂຸຜູ້ມີສິນດີງາມ

໑. ເພື່ອອັດກັ້ນອາສະວະທັງຫຼາຍອັນຈະບັງເກີດໃນປັດຈຸບັນ
 ໒. ເພື່ອກຳຈັດອາສະວະທັງຫຼາຍອັນຈະບັງເກີດໃນອະນາຄົດ
-
໑. ເພື່ອອັດກັ້ນເວນທັງຫຼາຍອັນຈະບັງເກີດໃນປັດຈຸບັນ
 ໒. ເພື່ອກຳຈັດເວນທັງຫຼາຍອັນຈະບັງເກີດໃນອະນາຄົດ
-
໑. ເພື່ອອັດກັ້ນໂທດທັງຫຼາຍອັນຈະບັງເກີດໃນປັດຈຸບັນ
 ໒. ເພື່ອກຳຈັດໂທດທັງຫຼາຍອັນຈະບັງເກີດໃນອະນາຄົດ
-
໑. ເພື່ອອັດກັ້ນໄພທັງຫຼາຍອັນຈະບັງເກີດໃນປັດຈຸບັນ
 ໒. ເພື່ອກຳຈັດໄພທັງຫຼາຍອັນຈະບັງເກີດໃນອະນາຄົດ
-
໑. ເພື່ອອັດກັ້ນອະກຸສິນທຳທັງຫຼາຍອັນຈະບັງເກີດໃນປັດຈຸບັນ
 ໒. ເພື່ອກຳຈັດອະກຸສິນທຳທັງຫຼາຍອັນຈະບັງເກີດໃນອະນາຄົດ
-
໑. ເພື່ອອະນຸເຄາະຄະລິຫັດ
 ໒. ເພື່ອຕັດຝັກຝ່າຍຂອງພິກຂຸຜູ້ປາຖະໜາຊົ່ວ
-
໑. ເພື່ອຄວາມເຫຼື້ອມໃສຂອງຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫຼື້ອມໃສ
 ໒. ເພື່ອຄວາມເຫຼື້ອມໃສຍິ່ງຂຶ້ນຂອງຄົນທີ່ເຫຼື້ອມໃສແລ້ວ
-
໑. ເພື່ອຄວາມຕັ້ງໝັ້ນແຫ່ງສັດທຳ
 ໒. ເພື່ອເອື້ອເພື່ອວິໄນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຕະຖາຄົດບັນຍັດຕິນະວັດຖາຣະກະແກ່ເຫຼົ່າສາວົກ ໂດຍອາໄສອຳນາດ
ປະໂຫຍດ ໒ ປະການນີ້ແລ (໑໑-໓໐໐)

ວິນະຍະເປີຍຍາລະ ຈົບ

໔. ຣາຄະເປີຍຍາລະ

[໒໓໑] ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຄວນຈະເລີນທຳ ໒ ປະການ
ເພື່ອຮູ້ຍິ່ງຣາຄະ

ທຳ ໒ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ສະມະຖະ (ການເຝິກຈົດໃຫ້ສະງົບເປັນສະມາທິ)

໒. ວິປັດສະນາ (ຄວາມເຫັນແຈ້ງ)

ພິກຂຸຄວນຈະເລີນທຳ ໒ ປະການນີ້ເພື່ອຮູ້ຍິ່ງຮາຄະ ໆລໆ

ເພື່ອກຳນົດຮູ້ຮາຄະ (ຄວາມກຳໜົດ) ໆລໆ ເພື່ອຄວາມສິ້ນຮາຄະ ໆລໆ ເພື່ອລະຮາຄະ ໆລໆ ເພື່ອຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງຮາຄະ ໆລໆ ເພື່ອຄວາມເສື່ອມໄປແຫ່ງຮາຄະ ໆລໆ ເພື່ອຄວາມຄາຍອອກແຫ່ງຮາຄະ ໆລໆ ເພື່ອຄວາມດັບແຫ່ງຮາຄະ ຯລຯ ເພື່ອຄວາມສະລະຮາຄະ ໆລໆ ເພື່ອຄວາມສະລະຄືນຮາຄະ ພິກຂຸຄວນຈະເລີນທຳ ໒ ປະການນີ້ ຯລຯ (໑-໑໐)

[໒໓໒-໒໔໖] ເພື່ອຮູ້ຍິ່ງໂທສະ (ຄວາມຄິດປະທຸດສະຮ້າຍ) ໆລໆ ເພື່ອກຳນົດຮູ້ໂທສະ ໆລໆ ເພື່ອຄວາມສິ້ນໂທສະ ໆລໆ ເພື່ອລະໂທສະ ໆລໆ ເພື່ອຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງໂທສະ ໆລໆ ເພື່ອຄວາມເສື່ອມໄປ ແຫ່ງໂທສະ ໆລໆ ເພື່ອຄວາມຄາຍອອກແຫ່ງໂທສະ ໆລໆ ເພື່ອຄວາມດັບໄປແຫ່ງໂທສະ ໆລໆ ເພື່ອຄວາມສະລະໂທສະ ໆລໆ ເພື່ອຄວາມສະລະຄືນໂທສະ ໆລໆ ໂມຫະ(ຄວາມຫຼົງ) ໆລໆ ໂກທະ (ຄວາມໂກດ) ໆລໆ ອຸປະນາຫະ (ຄວາມຜູກໂກດ) ໆລໆ ມັກຂະ (ຄວາມລົບຫຼູ່ຄຸນທຳນ) ໆລໆ ປະລາສະ (ຄວາມຕື່ສະເໝີ) ໆລໆ ອິດສາ (ຄວາມຮິດສະຫຍາ) ໆລໆ ມັດສະຣິຍະ (ຄວາມຂີ້ຖີ່) ໆລໆ ມາຍາ (ມານຍາ) ໆລໆ ສາເຖີຍຍະ (ຄວາມໂອ້ອວດ) ໆລໆ ຖຳພະ (ຄວາມຫົວຕົ້) ໆລໆ ສາຣຳພະ (ຄວາມແຂ່ງຕີ) ໆລໆ ມານະ (ຄວາມຖືໂຕ) ໆລໆ ອະຕິມານະ (ຄວາມດູໝິ່ນເຂົາ) ໆລໆ ມະທະ (ຄວາມມົວເມົາ) ໆລໆ ປະມາທະ (ຄວາມຜະໝາດ) ໆລໆ

ພິກຂຸຄວນຈະເລີນທຳ ໒ ປະການນີ້

ທຳ ໒ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ສະມະຖະ

໒. ວິປັດສະນາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຄວນຈະເລີນທຳ ໒ ປະການນີ້ ເພື່ອກຳຈັດຄວາມຜະໝາດ (໑໑-໑໗໐)

(ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດແນວນີ້ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ມີໃຈຍືນດີ ຕ່າງຊົມຊື່ນພາສີດຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ)

ຮາຄະເບີຍຍາລະ ຈົບ

ທຸກະນິບາດ ຈົບບໍລິບູນ

ພຣະສູດຕັນຕະປິດົກ

ອັງຄຸດຕະຣະນິກາຍ ຕິກນິບາດ

ຂໍນອບນ້ອມແດ່ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກ ອະຣະຫັນຕະ ສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າ ພຣະອົງນັ້ນ

໑. ປະຖົມປັນນາດ

໑. ພາລະວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍຄົນພານແລະບັນດິດ

໑. ພະຍະສູດ

ວ່າດ້ວຍຜູ້ເປັນໄພແລະບໍ່ເປັນໄພ

[໑] ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຟັງມາແນວນີ້

ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ພຣະເຊຕະວັນ ອາຮາມຂອງອະນາຖະບິນທິ ກະ ເສດຖີ ເຂດນະຄອນສາວັດຖີໃນບ່ອນນັ້ນແລ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ຮັບສັ່ງຮຽກພິກຂຸ ທັງຫຼາຍມາດ້ວຍຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ທູນຮັບສະໜອງພຣະດຳຮັດແລ້ວ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈຶ່ງ ໄດ້ຕັດເລື່ອງນີ້ ວ່າ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໄພທີ່ເກີດຂຶ້ນທັງໝົດ ລ້ວນເກີດຈາກຄົນພານ ບໍ່ແມ່ນເກີດຈາກບັນດິດ ອຸປັດທະວະທີ່ເກີດຂຶ້ນທັງໝົດ ລ້ວນເກີດຈາກຄົນພານ ບໍ່ແມ່ນເກີດຈາກບັນດິດ ອຸປະສັກທີ່ເກີດຂຶ້ນທັງໝົດ ລ້ວນເກີດຈາກຄົນພານ ບໍ່ແມ່ນເກີດຈາກບັນດິດ

ໄພທີ່ເກີດຂຶ້ນທັງໝົດ ລ້ວນເກີດຈາກຄົນພານ ບໍ່ແມ່ນເກີດຈາກບັນດິດ ອຸປັດທະວະທີ່ເກີດຂຶ້ນທັງໝົດ ລ້ວນເກີດຈາກຄົນພານ ບໍ່ແມ່ນເກີດຈາກບັນດິດ ອຸປະສັກທີ່ເກີດຂຶ້ນທັງໝົດ ລ້ວນເກີດຈາກຄົນພານ ບໍ່ແມ່ນເກີດຈາກບັນດິດ ປຽບຄື ໄຟທີ່ລຸກລາມຈາກເຮືອນໄມ້ອໍ ຫຼື ເຮືອນຫຍ້າ ໄໝ້ແມ່ນເຮືອນຍອດທີ່ເຂົາໂບກທັງພາຍໃນ ແລະພາຍນອກ ລົມພັດເຂົ້າບໍ່ໄດ້ ມີບານປະຕູອັດແຈບດີ ປ່ອງຢ້ຽມອັດແຈບສະນິດ ສັນນັ້ນ ຄົນພານມີໄພ ບັນດິດບໍ່ມີໄພ ຄົນພານມີ

ອຸປັດທະວະ ບັນດິດບໍ່ມີອຸປັດທະວະ ຄົນພານມີອຸປະສັກ ບັນດິດບໍ່ມີອຸປະສັກ ໄພບໍ່ມີຈາກບັນດິດ
ອຸປັດທະວະບໍ່ມີຈາກບັນດິດ ອຸປະສັກບໍ່ມີຈາກບັນດິດ

ຍ້ອນເຫດນັ້ນແລ ທ່ານທັງຫຼາຍເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ແນວນີ້ວ່າ “ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະ
ການໃດ ເພິ່ງຮູ້ວ່າ ເປັນຄົນພານ ເຮົາຈັກປະພຶດເວັ້ນທຳ ໓ ປະການນັ້ນ ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍ
ທຳ ໓ ປະການໃດ ເພິ່ງຮູ້ວ່າ ເປັນບັນດິດ ເຮົາຈັກຖື ປະຕິບັດທຳ ໓ ປະການນັ້ນ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທ່ານທັງຫຼາຍເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ແນວນີ້ແລ

ພະຍະສູດທີ ໑ ຈົບ

໒. ລັກຂະນະສູດ

ວ່າດ້ວຍລັກສະນະຄົນພານແລະບັນດິດ

[໒] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຄົນພານມີກຳເປັນເຄື່ອງກຳນົດ ບັນດິດມີກຳເປັນເຄື່ອງກຳນົດ ບັນຍາ
ເມື່ອໃຊ້ເປັນປະຈຳຈຶ່ງງົດງາມ ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການ ເພິ່ງຮູ້ວ່າ ເປັນຄົນພານ

ທຳ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ກາຍທຸດຈະຣິດ (ຄວາມປະພຶດຊົ່ວດ້ວຍກາຍ)
໒. ວະຈິທຸດຈະຣິດ (ຄວາມປະພຶດຊົ່ວດ້ວຍວາຈາ)
໓. ມະໂນທຸດຈະຣິດ (ຄວາມປະພຶດຊົ່ວດ້ວຍໃຈ)

ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການນີ້ແລ ເພິ່ງຮູ້ວ່າ ເປັນຄົນພານ

ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການ ເພິ່ງຮູ້ວ່າ ເປັນບັນດິດ

ທຳ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ກາຍສຸດຈະຣິດ (ຄວາມປະພຶດຖືກດ້ວຍກາຍ)
໒. ວະຈິສຸດຈະຣິດ (ຄວາມປະພຶດຖືກດ້ວຍວາຈາ)
໓. ມະໂນສຸດຈະຣິດ (ຄວາມປະພຶດຖືກດ້ວຍໃຈ)

ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການນີ້ແລ ເພິ່ງຮູ້ວ່າ ເປັນບັນດິດ

ຍ້ອນເຫດນັ້ນແລ ທ່ານທັງຫຼາຍເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ແນວນີ້ວ່າ “ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການໃດ ເພິ່ງຮູ້ວ່າ ເປັນຄົນພານ ເຮົາຈັກປະພຶດເວັ້ນທຳ ໓ ປະການນັ້ນ ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການໃດ ເພິ່ງຮູ້ວ່າ ເປັນບັນດິດ ເຮົາຈັກຖືປະຕິບັດທຳ ໓ ປະການນັ້ນ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທ່ານທັງຫຼາຍເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ແນວນີ້ແລ

ລັກສະນະສູດ ທີ ໒ ຈົບ

໓. ຈົນຕິສູດ

ວ່າດ້ວຍຄວາມຄິດລະຫວ່າງຄົນພານກັບບັນດິດ

[໓] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ລັກສະນະແຫ່ງຄົນພານ ເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງຄົນພານ ຄວາມປະພຶດບໍ່ຂາດສາຍແຫ່ງຄົນພານ ໓ ປະການນີ້

ລັກສະນະແຫ່ງຄົນພານ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື ຄົນພານໃນໂລກນີ້

໑. ມັກຄິດແຕ່ເລື່ອງຊົ່ວ

໒. ມັກເວົ້າແຕ່ເລື່ອງຊົ່ວ

໓. ມັກເຮັດແຕ່ກຳຊົ່ວ

ຖ້າຄົນພານບໍ່ມັກຄິດເລື່ອງຊົ່ວ ບໍ່ມັກເວົ້າເລື່ອງຊົ່ວ ບໍ່ມັກເຮັດກຳຊົ່ວເຊັ່ນນັ້ນ ບັນດິດທັງຫຼາຍຈະເພິ່ງຮູ້ຈັກເຂົາດ້ວຍເຫດໃດວ່າ “ຜູ້ນີ້ເປັນຄົນພານ ບໍ່ແມ່ນຄົນດີ” ແຕ່ຍ້ອນ ຄົນພານມັກຄິດແຕ່ເລື່ອງຊົ່ວ ມັກເວົ້າແຕ່ເລື່ອງຊົ່ວ ແລະມັກເຮັດແຕ່ກຳຊົ່ວ ສັນນັ້ນບັນດິດ ທັງຫຼາຍຈຶ່ງຮູ້ຈັກເຂົາວ່າ “ຜູ້ນີ້ເປັນຄົນພານ ບໍ່ແມ່ນຄົນດີ”

ລັກສະນະແຫ່ງຄົນພານ ເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງຄົນພານ ຄວາມປະພຶດບໍ່ຂາດສາຍແຫ່ງຄົນພານ ໓ ປະການນີ້ແລ

ລັກສະນະແຫ່ງບັນດິດ ເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງບັນດິດ ຄວາມປະພຶດບໍ່ຂາດສາຍແຫ່ງບັນດິດ ໓ ປະການນີ້

ລັກສະນະແຫ່ງບັນດິດ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື ບັນດິດໃນໂລກນີ້

໑. ມັກຄິດແຕ່ເລື່ອງດີ

໒. ມັກເວົ້າແຕ່ເລື່ອງດີ

໓. ມັກເຮັດແຕ່ກຳດີ

ຖ້າບັນດິດບໍ່ມັກຄິດເລື່ອງດີ ບໍ່ມັກເວົ້າເລື່ອງດີ ແລະບໍ່ມັກເຮັດກໍາຕິເຊັ່ນນັ້ນ ບັນດິດ ທັງຫຼາຍຈະເພິ່ງຮູ້ຈັກເຂົາດ້ວຍເຫດໃດວ່າ “ຜູ້ນີ້ເປັນບັນດິດ ເປັນຄົນດີ” ແຕ່ຍ້ອນບັນດິດມັກຄິດ ແຕ່ເລື່ອງດີ ມັກເວົ້າແຕ່ເລື່ອງດີ ແລະມັກເຮັດແຕ່ກໍາຕິ ສັ້ນນັ້ນບັນດິດ ທັງຫຼາຍຈຶ່ງຮູ້ຈັກເຂົາວ່າ “ຜູ້ນີ້ເປັນບັນດິດເປັນຄົນດີ”

ລັກສະນະແຫ່ງບັນດິດ ເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງບັນດິດ ຄວາມປະພຶດບໍ່ຂາດສາຍແຫ່ງບັນດິດ ມີ ປະການນີ້ແລ

ຍ້ອນເຫດນັ້ນແລ ທ່ານທັງຫຼາຍເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ແນວນີ້ວ່າ “ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍ ທໍາ ມີ ປະການໃດ ເພິ່ງຮູ້ວ່າ ເປັນຄົນພານ ເຮົາຈັກປະພຶດເວັ້ນທໍາ ມີ ປະການນັ້ນ ບຸກຄົນປະກອບ ດ້ວຍທໍາ ມີ ປະການໃດ ເພິ່ງຮູ້ວ່າ ເປັນບັນດິດ ເຮົາຈັກຖືປະຕິບັດທໍາ ມີ ປະການນັ້ນ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທ່ານທັງຫຼາຍ ເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ແນວນີ້ແລ

ຈົນຕິສູດ ທີ ໓ ຈົບ

໔. ອັດຈະຍະສູດ

ວ່າດ້ວຍການເຫັນໂທດແລະບໍ່ເຫັນໂທດ

[໔] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍທໍາ ມີ ປະການ ເພິ່ງຮູ້ວ່າ ເປັນຄົນພານ

ທໍາ ມີ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ບໍ່ເຫັນໂທດໂດຍຄວາມເປັນໂທດ
໒. ເຫັນໂທດໂດຍຄວາມເປັນໂທດແລ້ວ ບໍ່ແກ້ໄຂຕາມສົມຄວນແກ່ຄວາມຜິດ
໓. ເມື່ອຜູ້ອື່ນຊີ້ໂທດຢູ່ ບໍ່ຍອມຮັບຕາມສົມຄວນແກ່ຄວາມຜິດ

ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍທໍາ ມີ ປະການນີ້ແລ ເພິ່ງຮູ້ວ່າ ເປັນຄົນພານ

ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍທໍາ ມີ ປະການ ເພິ່ງຮູ້ວ່າ ເປັນບັນດິດ

ທໍາ ມີ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ເຫັນໂທດໂດຍຄວາມເປັນໂທດ
໒. ເຫັນໂທດໂດຍຄວາມເປັນໂທດແລ້ວ ແກ້ໄຂຕາມສົມຄວນແກ່ຄວາມຜິດ

໓. ເມື່ອຜູ້ອື່ນຊີ້ໂທດຢູ່ ກໍຍອມຮັບຕາມສົມຄວນແກ່ຄວາມຜິດ

ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການນີ້ແລ ເພິ່ງຮູ້ວ່າ ເປັນບັນດິດ
ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ຯລຯ

ອັດຈະຍະສູດ ທີ ໔ ຈົບ

໕. ອະໂຍນິໂສສູດ

ວ່າດ້ວຍການຖາມ - ຕອບໂດຍບໍ່ແຍບຄາຍ

[໕] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການ ເພິ່ງຮູ້ວ່າ ເປັນ ຄົນພານ
ທຳ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຕັ້ງບັນຫາໂດຍບໍ່ແຍບຄາຍ
໒. ຕອບບັນຫາໂດຍບໍ່ແຍບຄາຍ
໓. ບໍ່ຊົມຊື່ນຍິນດີບັນຫາທີ່ຜູ້ອື່ນຕອບໂດຍແຍບຄາຍ ດ້ວຍບົດພະຍັນຊະນະທີ່
ເໝາະສົມ ສະຫຼະສະຫຼວຍ ເຂົ້າຮູບ

ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການນີ້ແລ ເພິ່ງຮູ້ວ່າ ເປັນຄົນພານ

ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການ ເພິ່ງຮູ້ວ່າ ເປັນບັນດິດ

ທຳ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຕັ້ງບັນຫາໂດຍແຍບຄາຍ
໒. ຕອບບັນຫາໂດຍແຍບຄາຍ
໓. ຊົມຊື່ນຍິນດີບັນຫາທີ່ຜູ້ອື່ນຕອບໂດຍແຍບຄາຍ ດ້ວຍບົດພະຍັນຊະນະທີ່
ເໝາະສົມ ສະຫຼະສະຫຼວຍ ເຂົ້າຮູບ

ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການນີ້ແລ ເພິ່ງຮູ້ວ່າ ເປັນບັນດິດ
ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ຯລຯ

ອະໂຍນິໂສສູດ ທີ ໔ ຈົບ

ຜ. ອະກຸສິນລະສູດ

ວ່າດ້ວຍອະກຸສິນກຳ

[ຜ] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການ ເພິ່ງຮູ້ວ່າ ເປັນຄົນພານ

ທຳ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ກາຍຍະກຳທີ່ເປັນອະກຸສິນ

໒. ວະຈິກຳທີ່ເປັນອະກຸສິນ

໓. ມະໂນກຳທີ່ເປັນອະກຸສິນ

ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການນີ້ແລ ເພິ່ງຮູ້ວ່າ ເປັນຄົນພານ

ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການ ເພິ່ງຮູ້ວ່າ ເປັນບັນດິດ

ທຳ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ກາຍຍະກຳທີ່ເປັນກຸສິນ

໒. ວະຈິກຳທີ່ເປັນກຸສິນ

໓. ມະໂນກຳທີ່ເປັນກຸສິນ

ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການນີ້ແລ ເພິ່ງຮູ້ວ່າ ເປັນບັນດິດ

ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ຯລຯ

ອະກຸສິນລະສູດທີ ໖ ຈົບ

ກ. ສາວັດຊະສູດ

ວ່າດ້ວຍກຳທີ່ມີໂທດ

[ກ] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການ ເພິ່ງຮູ້ວ່າ ເປັນ ຄົນພານ

ທຳ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ກາຍຍະກຳທີ່ມີໂທດ

໒. ວະຈິກຳທີ່ມີໂທດ

໓. ມະໂນກຳທີ່ມີໂທດ

ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການນີ້ແລ ເພິ່ງຮູ້ວ່າ ເປັນຄົນພານ

ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການ ເພິ່ງຮູ້ວ່າ ເປັນບັນດິດ

ທຳ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ກາຍຍະກຳທີ່ບໍ່ມີໂທດ

໒. ວະຈິກຳທີ່ບໍ່ມີໂທດ

໓. ມະໂນກຳທີ່ບໍ່ມີໂທດ

ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການນີ້ແລ ເພິ່ງຮູ້ວ່າ ເປັນບັນດິດ

ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ຯລຯ

ສາວັດຊະສູດ ທີ ໗ ຈົບ

໘. ສັບພະຍາປັດຊະສູດ

ວ່າດ້ວຍກຳທີ່ມີຄວາມບຽດບຽນ

[໘] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການ ເພິ່ງຮູ້ວ່າ ເປັນຄົນພານ

ທຳ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ກາຍຍະກຳທີ່ມີຄວາມບຽດບຽນ

໒. ວະຈິກຳທີ່ມີຄວາມບຽດບຽນ

໓. ມະໂນກຳທີ່ມີຄວາມບຽດບຽນ

ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການນີ້ແລ ເພິ່ງຮູ້ວ່າ ເປັນຄົນພານ

ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການ ເພິ່ງຮູ້ວ່າ ເປັນບັນດິດ

ທຳ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ກາຍຍະກຳທີ່ບໍ່ມີຄວາມບຽດບຽນ

໒. ວະຈິກຳທີ່ບໍ່ມີຄວາມບຽດບຽນ

໓. ມະໂນກຳທີ່ບໍ່ມີຄວາມບຽດບຽນ

ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການນີ້ແລ ເພິ່ງຮູ້ວ່າ ເປັນບັນດິດ

ຍ້ອນເຫດນັ້ນແລ ທ່ານທັງຫຼາຍເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ແນວນີ້ວ່າ “ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍ ທຳ ລຳ ມະການໃດ ເພິ່ງຮູ້ວ່າ ເປັນຄົນພານ ເຮົາຈັກປະພຶດເວັ້ນທຳ ລຳ ມະການ ນັ້ນ ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍທຳ ລຳ ມະການໃດ ເພິ່ງຮູ້ວ່າ ເປັນບັນດິດ ເຮົາຈັກຖື ປະຕິບັດທຳ ລຳ ມະການນັ້ນ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທ່ານທັງຫຼາຍເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ແນວນີ້ແລ

ສັບພະຍາປັດຊະສູດທີ ໘ ຈົບ

໙. ຂະຕະສູດ

ວ່າດ້ວຍການບໍລິຫານຕົນໃຫ້ຖືກກຳຈັດ

[໙] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຄົນພານຜູ້ບໍ່ແຫຼມຄົມ ເປັນອະສັດຕະບຸຣຸດ ປະກອບດ້ວຍທຳ ລຳ ມະການ ຍ່ອມບໍລິຫານຕົນໃຫ້ຖືກກຳຈັດ ຖືກທຳລາຍ ມີຄວາມເສຍຫາຍ ຖືກຜູ້ຮູ້ຕິຕຽນ ແລະປະສົບສິ່ງທີ່ບໍ່ແມ່ນບຸນຫຼວງຫຼາຍ

ທຳ ລຳ ມະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ກາຍທຸດຈະຣິດ

໒. ວະຈິທຸດຈະຣິດ

໓. ມະໂນທຸດຈະຣິດ

ຄົນພານຜູ້ບໍ່ແຫຼມຄົມ ເປັນອະສັດຕະບຸຣຸດ ປະກອບດ້ວຍທຳ ລຳ ມະການນີ້ແລ ຍ່ອມບໍລິຫານຕົນໃຫ້ຖືກກຳຈັດ ຖືກທຳລາຍ ມີຄວາມເສຍຫາຍ ຖືກຜູ້ຮູ້ຕິຕຽນ ແລະປະສົບສິ່ງທີ່ບໍ່ແມ່ນບຸນຫຼວງຫຼາຍ

ບັນດິດຜູ້ແຫຼມຄົມ ເປັນສັດຕະບຸຣຸດ ປະກອບດ້ວຍທຳ ລຳ ມະການ ຍ່ອມບໍລິຫານຕົນບໍ່ໃຫ້ຖືກກຳຈັດ ບໍ່ໃຫ້ຖືກທຳລາຍ ບໍ່ມີຄວາມເສຍຫາຍ ບໍ່ຖືກຜູ້ຮູ້ຕິຕຽນ ແລະປະສົບບຸນຫຼວງຫຼາຍ

ທຳ ລຳ ມະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ກາຍສຸດຈະຣິດ

໒. ວະຈິສຸດຈະຣິດ

໓. ມະໂນສຸດຈະຣິດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບັນດິດຜູ້ແຫຼມຄົມ ເປັນສັດຕະບຸຣຸດ ປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການນີ້ແລ ຍ່ອມບໍລິຫານຕົນບໍ່ໃຫ້ຖືກກຳຈັດ ບໍ່ໃຫ້ຖືກທຳລາຍ ບໍ່ມີຄວາມເສຍຫາຍ ບໍ່ຖືກຜູ້ຮູ້ຕິຕຽນ ແລະ ປະສົບບຸນຫຼວງຫຼາຍ

ຂະຕະສູດ ທີ ໙ ຈົບ

໑໐. ມະລະສູດ

ວ່າດ້ວຍການລະມົນທົນ

[໑໐] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການ ບໍ່ລະມົນທົນ^໑ ໓ ປະການ ຍ່ອມດຳລົງຢູ່ໃນນະຣົກຄືຖືກນຳໄປຝັງໄວ້

ທຳ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ເປັນຄົນທຸສິນແລະບໍ່ລະມົນທົນຄືຄວາມເປັນຄົນທຸສິນ
໒. ເປັນຄົນຮິດສະຫຍາແລະບໍ່ລະມົນທົນຄືຄວາມຮິດສະຫຍາ
໓. ເປັນຄົນຂີ້ຖີ່ແລະບໍ່ລະມົນທົນຄືຄວາມຂີ້ຖີ່

ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການນີ້ແລ ບໍ່ລະມົນທົນ ໓ ປະການນີ້ດຳລົງຢູ່ໃນນະຣົກ ຄືຖືກນຳໄປຝັງໄວ້

ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການ ລະມົນທົນ ໓ ປະການ ຍ່ອມດຳລົງຢູ່ໃນ ສະຫວັນຄືໄດ້ຮັບອັນເຊີນໄປປະດິດສະຖານໄວ້

ທຳ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ມີສິນແລະລະມົນທົນຄືຄວາມເປັນຄົນທຸສິນ
໒. ບໍ່ຮິດສະຫຍາແລະລະມົນທົນຄືຄວາມຮິດສະຫຍາ
໓. ບໍ່ຂີ້ຖີ່ແລະລະມົນທົນຄືຄວາມຂີ້ຖີ່

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການນີ້ແລ ລະມົນທົນ ໓ ປະການນີ້ດຳ ລົງຢູ່ໃນສະຫວັນຄືໄດ້ຮັບອັນເຊີນໄປປະດິດສະຖານໄວ້

ມະລະສູດ ທີ ໑໐ ຈົບ

ພາລະວັກທີ ໑ ຈົບ

ລວມພຣະສູດທີ່ມີໃນວັກມີຄື

໑. ພະຍະສູດ	໒. ລັກຂະນະສູດ
໓. ຈິນຕິສູດ	໔. ອັດຈະຍະສູດ
໕. ອະໂຍນິໂສສູດ	໖. ອະກຸສິນລະສູດ
໗. ສາວັດຊະສູດ	໘. ສັບພະຍາປັດຊະສູດ
໙. ຂະຕະສູດ	໑໐. ມະລະສູດ

໒. ຣະຖະກາຣະວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍຊ່າງລົດ

໑. ຍາຕະສູດ

ວ່າດ້ວຍພິກຂຸຜູ້ມີຊື່ສຽງ

[໑໑] ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸທີ່ມີຊື່ສຽງ ປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການ ປະຕິບັດເພື່ອບໍ່ເກື້ອກູນແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອບໍ່ແມ່ນສຸກແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອບໍ່ແມ່ນປະໂຫຍດແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອບໍ່ເກື້ອກູນ ເພື່ອທຸກແກ່ເທວະດາແລະມະນຸດ ທັງຫຼາຍ

ທຳ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຊັກຊວນໃນກາຍຍະກຳທີ່ບໍ່ສົມຄວນ	໒. ຊັກຊວນໃນວະຈິກຳທີ່ບໍ່ສົມຄວນ
໓. ຊັກຊວນໃນທຳທີ່ບໍ່ສົມຄວນ	

ພິກຂຸທີ່ມີຊື່ສຽງ ປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການນີ້ແລ ປະຕິບັດເພື່ອບໍ່ເກື້ອກູນແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອບໍ່ແມ່ນສຸກແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອບໍ່ແມ່ນປະໂຫຍດແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອບໍ່ເກື້ອກູນ ເພື່ອທຸກແກ່ເທວະດາ ແລະມະນຸດທັງຫຼາຍ

ພິກຂຸທີ່ມີຊື່ສຽງ ປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການ ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອສຸກແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອປະໂຫຍດແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກແກ່ເທວະດາແລະມະນຸດທັງຫຼາຍ

ທຳ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຊັກຊວນໃນກາຍຍະກຳທີ່ສົມຄວນ
໒. ຊັກຊວນໃນວະຈິກຳທີ່ສົມຄວນ
໓. ຊັກຊວນໃນທຳທີ່ສົມຄວນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸທີ່ມີຊື່ສຽງ ປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການນີ້ແລ ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອສຸກແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອປະໂຫຍດແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກແກ່ເທວະດາແລະມະນຸດທັງຫຼາຍ

ຍາຕະສູດ ທີ ໑ ຈົບ

໒. ສາຣະນິຍະສູດ

ວ່າດ້ວຍສະຖານທີ່ອັນກະສັດແລະພິກຂຸເພິ່ງຣະນິກເຖິງຕະຫຼອດຊີວິດ

[໑໒] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສະຖານທີ່ ໓ ແຫ່ງນີ້ເປັນສະຖານທີ່ອັນກະສັດຕາທິຣາດຜູ້ໄດ້ຮັບມຸດທາພິເສກແລ້ວເພິ່ງຣະນິກເຖິງຕະຫຼອດພຣະຊົນມະຊົບ

ສະຖານທີ່ ໓ ແຫ່ງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ກະສັດຕາທິຣາດຜູ້ໄດ້ຮັບມຸດທາພິເສກແລ້ວ ປະສູດທີ່ສະຖານບ່ອນໃດສະຖານທີ່ນີ້ເປັນສະຖານທີ່ແຫ່ງທີ ໑ ອັນກະສັດຕາທິຣາດຜູ້ໄດ້ຮັບມຸດທາພິເສກແລ້ວ ເພິ່ງຣະນິກເຖິງຕະຫຼອດພຣະຊົນມະຊົບ
໒. ກະສັດຕາທິຣາດຜູ້ໄດ້ຮັບມຸດທາພິເສກແລ້ວທີ່ສະຖານບ່ອນໃດ ສະຖານທີ່ນີ້ເປັນສະຖານທີ່ແຫ່ງທີ ໒ ອັນກະສັດຕາທິຣາດຜູ້ໄດ້ຮັບມຸດທາພິເສກແລ້ວ ເພິ່ງຣະນິກເຖິງຕະຫຼອດພຣະຊົນມະຊົບ
໓. ກະສັດຕາທິຣາດຜູ້ໄດ້ຮັບມຸດທາພິເສກແລ້ວ ຊົງຊະນະສົງຄາມຄັ້ງໃຫຍ່ ພິຊິດໄຊສົງຄາມ ຄອບຄອງສະໜາມຣົບໃດ ສະໜາມຣົບນີ້ເປັນສະຖານທີ່ແຫ່ງທີ ໓ ອັນກະສັດຕາທິຣາດຜູ້ໄດ້ຮັບມຸດທາພິເສກແລ້ວ ເພິ່ງຣະນິກເຖິງຕະຫຼອດ ພຣະຊົນມະຊົບ

ສະຖານທີ່ ໓ ແຫ່ງນີ້ແລ ອັນກະສັດຕາທິຣາດຜູ້ໄດ້ຮັບມຸດທາພິເສກແລ້ວ ເພິ່ງຣະນິກເຖິງຕະຫຼອດພຣະຊົນມະຊົບ

ແນວນັ້ນຄືກັນແລ ສະຖານທີ່ ໓ ແຫ່ງນີ້ອັນພິກຂຸເພິ່ງຣະນິກເຖິງຕະຫຼອດຊີວິດ

ສະຖານທີ່ ໓ ແຫ່ງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ພິກຂຸແຖຜົມແລະໝວດ ນຸ່ງທີ່ມຸ້ງກາສາຍະ ອອກຈາກເຮືອນ ບວດເປັນບັນ
ພະຊົດທີ່ສະຖານບ່ອນໃດ ສະຖານທີ່ນີ້ເປັນສະຖານທີ່ແຫ່ງທີ ໑ ອັນ ພິກຂຸ
ເພິ່ງຣະນິກເຖິງຕະຫຼອດຊີວິດ
໒. ພິກຂຸຮູ້ແຈ້ງຕາມຄວາມເປັນຈິງວ່າ “ນີ້ທຸກ ນີ້ທຸກຂະສະມຸໄທ (ເຫດເກີດທຸກ)
ນີ້ທຸກຂະນິໂຣທະ (ຄວາມດັບທຸກ) ນີ້ທຸກຂະນິໂຣທະຄາມິນີປະຕິປະທາ (ຂໍ້
ປະຕິບັດໃຫ້ເຖິງຄວາມດັບທຸກ)” ທີ່ສະຖານບ່ອນໃດ ສະຖານທີ່ນີ້ເປັນສະຖານ
ທີ່ແຫ່ງທີ ໒ ອັນພິກຂຸເພິ່ງຣະນິກເຖິງຕະຫຼອດຊີວິດ
໓. ພິກຂຸເຮັດໃຫ້ແຈ້ງເຈໂຕວິມຸດຕິ ປັນຍາວິມຸດຕິ ອັນບໍ່ມີອາສະວະຍ້ອນ ອາສະ
ວະສິນໄປດ້ວຍປັນຍາອັນຍິ່ງເອງ ເຂົ້າເຖິງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນທີ່ສະຖານບ່ອນໃດ
ສະຖານທີ່ນີ້ເປັນສະຖານທີ່ແຫ່ງທີ ໓ ອັນພິກຂຸເພິ່ງຣະນິກເຖິງຕະຫຼອດຊີວິດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສະຖານທີ່ ໓ ແຫ່ງນີ້ແລ ອັນພິກຂຸເພິ່ງຣະນິກເຖິງຕະຫຼອດຊີວິດ

ສາຣະນິຍະສູດ ທີ ໒ ຈົບ

໓. ອາສັງສະສູດ

ວ່າດ້ວຍຄວາມຫວັງທາງໂລກແລະທາງທຳ

[໑໓] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກມີຜາກົດຢູ່ໃນໂລກ

ບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ບຸກຄົນທີ່ໝົດຄວາມຫວັງ
໒. ບຸກຄົນທີ່ຍັງມີຄວາມຫວັງ
໓. ບຸກຄົນທີ່ປາສະຈາກຄວາມຫວັງ

ບຸກຄົນທີ່ໝົດຄວາມຫວັງ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ເກີດໃນຕະກູນຕ່ຳ ຄືຕະກູນຈັນທານ ຕະກູນຊ່າງສານ
ຕະກູນນາຍພານ ຕະກູນຊ່າງລົດ ຫຼື ຕະກູນຄົນຂົນຂີ່ເຫຍື້ອ ເປັນຕະກູນຍາກຈົນ ມີເຂົ້າ ນໍ້າ
ແລະສິ່ງຂອງເຄື່ອງໃຊ້ໜ້ອຍ ເປັນໄປຢ່າງຝືດເຄືອງ ເປັນແຫຼ່ງທີ່ຫາຂອງກິນ ແລະເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ

ໄດ້ຍາກ ແລະເຂົາມີຜົວພັນໝົນໝອງ ບໍ່ໜ້າເບິ່ງ ຕ່ຳຕ້ອຍ ມີຄວາມເຈັບປ່ວຍຫຼາຍ ຕາບອດ ເປັນງ່ອຍ ເປັນຄົນບໍ່ສົມປະກອບ ຫຼື ເປັນພະຍາດອຳມະພາດ ມັກບໍ່ໄດ້ເຂົ້າ ນ້ຳ ຜ້າ ຍານ ດອກໄມ້ ຂອງຫອມ ແລະເຄື່ອງລູບທາ ບ່ອນນອນ ບ່ອນພັກ ແລະເຄື່ອງທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດແສງ ສະຫວ່າງ ເຂົາຟັງຂ່າວວ່າ “ກະສັດຊົງພຣະນາມແນວນີ້ ໄດ້ຮັບແຕ່ງຕັ້ງໂດຍການອະພິເສກໃຫ້ ເປັນກະສັດ” ເຂົາບໍ່ມີຄວາມຄິດວ່າ “ພວກກະສັດຈັກແຕ່ງຕັ້ງໂຕເຮົາໂດຍການອະພິເສກໃຫ້ເປັນ ກະສັດຈັກເທື່ອໜຶ່ງຢ່າງແນ່ນອນ” ນີ້ຮຽກວ່າ ບຸກຄົນທີ່ໝົດຄວາມຫວັງ

ບຸກຄົນທີ່ຍັງມີຄວາມຫວັງ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພຣະຣາດຊະໂອຣົດພຣະອົງອ້າຍຂອງພຣະຣາຊາມະຫາກະສັດ ຜູ້ໄດ້ຮັບມຸດທາພິ ເສກແລ້ວໃນໂລກນີ້ ຜູ້ຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງໂດຍການອະພິເສກ ເຖິງຄວາມບໍ່ຫວັ່ນໄຫວ ພຣະອົງສະດັບວ່າ “ກະສັດຜູ້ມີພຣະນາມແນວນີ້ໄດ້ຮັບແຕ່ງຕັ້ງໂດຍການອະພິເສກໃຫ້ເປັນ ກະສັດ” ພຣະອົງ ຊົງດຳລິແນວນີ້ວ່າ “ພວກກະສັດຈັກແຕ່ງຕັ້ງເຮົາໂດຍການອະພິເສກໃຫ້ເປັນ ກະສັດຈັກເທື່ອໜຶ່ງຢ່າງແນ່ນອນ” ນີ້ຮຽກວ່າ ບຸກຄົນທີ່ຍັງມີຄວາມຫວັງ

ບຸກຄົນທີ່ປາສະຈາກຄວາມຫວັງ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພຣະຣາຊາໃນໂລກນີ້ ເປັນກະສັດຜູ້ໄດ້ຮັບມຸດທາພິເສກແລ້ວ ພຣະອົງສະດັບວ່າ “ກະສັດຜູ້ມີພຣະນາມແນວນີ້ໄດ້ຮັບແຕ່ງຕັ້ງໂດຍການອະພິເສກໃຫ້ເປັນກະສັດ” ພຣະອົງຍອມບໍ່ ຊົງດຳລິວ່າ “ພວກກະສັດຈັກແຕ່ງຕັ້ງແມ່ນເຮົາໂດຍການອະພິເສກໃຫ້ເປັນກະສັດຈັກເທື່ອໜຶ່ງ ຢ່າງແນ່ນອນ” ຂໍ້ນັ້ນ ຍ້ອນເຫດໃດ ຍ້ອນຄວາມຫວັງໃນການອະພິເສກຂອງພຣະອົງ ເມື່ອຄັ້ງຍັງ ບໍ່ໄດ້ຮັບການອະພິເສກລະງັບໄປແລ້ວ ນີ້ຮຽກວ່າ ບຸກຄົນທີ່ປາສະຈາກຄວາມຫວັງ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກນີ້ແລ ມີຜາກົດຢູ່ໃນໂລກ ສັນໃດ

ບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກກໍມີຜາກົດຢູ່ໃນໝູ່ພິກຂຸ ຄືກັນສັນນັ້ນແລ

ບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ບຸກຄົນທີ່ໝົດຄວາມຫວັງ

໒. ບຸກຄົນທີ່ຍັງມີຄວາມຫວັງ

໓. ບຸກຄົນທີ່ປາສະຈາກຄວາມຫວັງ

ບຸກຄົນທີ່ໝົດຄວາມຫວັງ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ເປັນຄົນທຸສິນ^໑ ມີທຳຊົ່ວຊາມ ບໍ່ສະອາດ ມີຄວາມປະພຶດທີ່ ໜ້າລັງກຽດ ມີການງານປົກປິດ ບໍ່ແມ່ນສະມະນະ ແຕ່ປະຕິຍານວ່າເປັນສະມະນະ ບໍ່ແມ່ນພົມ

ມະຈາຣີ ແຕ່ປະຕິຍານວ່າເປັນພົມມະຈາຣີ ເນົ່າພາຍໃນ ຊຸ່ມດ້ວຍຣາຄະ ເປັນຄືຂີ້ເຫຍື້ອ ທ່ານສະດັບວ່າ “ພິກຂຸຊີ້ນີ້ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງເຈໂຕວິມຸດຕິ ປັນຍາວິມຸດຕິອັນບໍ່ມີອາສະວະ ຍ້ອນອາສະວະສິ້ນໝົດໄປດ້ວຍປັນຍາອັນຍິ່ງເອງເຂົ້າເຖິງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ” ທ່ານບໍ່ມີຄວາມຄິດແນວນີ້

ວ່າ “ແມ່ນເຮົາກໍຈັກເຮັດໃຫ້ແຈ້ງເຈໂຕວິມຸດຕິ ປັນຍາວິມຸດຕິອັນບໍ່ມີອາສະວະຍ້ອນອາສະວະ ໝົດສິ້ນໄປ ດ້ວຍປັນຍາອັນຍິ່ງເອງເຂົ້າເຖິງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນຈັກເທື່ອໜຶ່ງຢ່າງແນ່ນອນ” ນີ້ຮຽກວ່າ ບຸກຄົນທີ່ໝົດຄວາມຫວັງ

ບຸກຄົນທີ່ຍັງມີຄວາມຫວັງ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ມີສິນ ມີກັນລະຍານະທຳ ທ່ານສະດັບວ່າ “ພິກຂຸຊີ້ນີ້ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງເຈໂຕວິມຸດຕິ ປັນຍາວິມຸດຕິ ອັນບໍ່ມີອາສະວະຍ້ອນອາສະວະສິ້ນໄປດ້ວຍປັນຍາອັນຍິ່ງເອງ ເຂົ້າເຖິງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ” ທ່ານມີຄວາມຄິດແນວນີ້ວ່າ “ແມ່ນເຮົາກໍຈັກເຮັດໃຫ້ແຈ້ງເຈໂຕວິມຸດຕິ ປັນຍາວິມຸດຕິອັນບໍ່ມີອາສະວະ ຍ້ອນອາສະວະໝົດສິ້ນໄປດ້ວຍປັນຍາອັນຍິ່ງເອງ ເຂົ້າເຖິງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນຈັກເທື່ອໜຶ່ງຢ່າງແນ່ນອນ” ນີ້ຮຽກວ່າ ບຸກຄົນທີ່ຍັງມີຄວາມຫວັງ

ບຸກຄົນທີ່ປາສະຈາກຄວາມຫວັງ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ເປັນພຣະອະຣະຫັນ ສິ້ນອາສະວະ ທ່ານສະດັບວ່າ “ພິກຂຸຊີ້ນີ້ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງເຈໂຕວິມຸດຕິ ປັນຍາວິມຸດຕິອັນບໍ່ມີອາສະວະຍ້ອນອາສະວະສິ້ນໄປນຳປັນຍາອັນຍິ່ງເອງ ເຂົ້າເຖິງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ” ທ່ານບໍ່ມີຄວາມຄິດແນວນີ້ວ່າ “ແມ່ນເຮົາກໍຈັກເຮັດໃຫ້ແຈ້ງເຈໂຕວິມຸດຕິ ປັນຍາວິມຸດຕິ ອັນບໍ່ມີອາສະວະຍ້ອນອາສະວະໝົດສິ້ນໄປນຳປັນຍາອັນຍິ່ງເອງເຂົ້າເຖິງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນຈັກເວລາໜຶ່ງຢ່າງແນ່ນອນ” ຂໍ້ນັ້ນ ຍ້ອນເຫດໃດ ຍ້ອນຄວາມຫວັງໃນຄວາມ ລຸດພົ້ນຂອງທ່ານເມື່ອຄັ້ງຍັງບໍ່ລຸດພົ້ນລະງັບໄປແລ້ວ ນີ້ຮຽກວ່າ ບຸກຄົນທີ່ປາສະຈາກຄວາມຫວັງ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກນີ້ແລະມີຜາກົດຢູ່ໃນໝູ່ພິກຂຸ

ອາສັງສະສູດທີ ໓ ຈົບ

໔. ຈັກກະວັດຕິສູດ

ວ່າດ້ວຍຄວາມເປັນຣາຊາຂອງພຣະເຈົ້າຈັກກະພັດແລະພຣະພຸດທະເຈົ້າ

[໑໔] ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພຣະເຈົ້າຈັກກະພັດຜູ້ຊົງທຳ ເປັນທຳມະຣາຊາ ຍ່ອມບໍ່ຊົງໃຫ້ກົງຈັກທີ່ບໍ່ແມ່ນຂອງພຣະຣາຊາໝູນໄປ”

ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດແນວນີ້ແລ້ວ ພິກຂຸອົງໜຶ່ງໄດ້ຂາບທູນຖາມພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ “ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ອັນໃດເປັນຣາຊາຂອງພຣະເຈົ້າຈັກກະພັດຜູ້ຊົງທຳເປັນທຳມະຣາຊາ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ “ທຳເປັນຣາຊາຂອງພຣະເຈົ້າຈັກກະພັດຜູ້ຊົງທຳເປັນທຳມະຣາຊາ” ແລ້ວຕັດຕໍ່ໄປ ວ່າ

໑. ພຣະເຈົ້າຈັກກະພັດຜູ້ຊົງທຳ ເປັນທຳມະຣາຊາໃນໂລກນີ້ຊົງອາໄສທຳທີ່ນັ້ນ ສັກກາຣະທຳ ເຄົາລົບທຳ ນອບນ້ອມທຳ ເຊີດຊູທຳ ຍ້ອງຍໍທຳ ມີທຳເປັນໃຫຍ່ ຊົງຈັດການຖືຮັກສາ ປ້ອງກັນ ແລະຄຸ້ມຄອງ ຊົນພາຍໃນໂດຍທຳ
໒. ພຣະເຈົ້າຈັກກະພັດຜູ້ຊົງທຳ ເປັນທຳມະຣາຊາ ຊົງອາໄສທຳທີ່ນັ້ນ ສັກກາຣະທຳ ເຄົາລົບທຳ ນອບນ້ອມທຳ ເຊີດຊູທຳ ຍ້ອງຍໍທຳ ມີທຳເປັນໃຫຍ່ ຊົງຈັດການຖືຮັກສາ ປ້ອງກັນ ແລະຄຸ້ມຄອງພວກກະສັດ ຜູ້ຕາມສະເດັດ ກຳລັງພົນ ພາມ ຄະຫະບໍດີ ຊາວນິຄົມ ຊາວຊົນນະບົດ ສະມະນະພາມ ສັດຈຳພວກເນື້ອ ແລະນົກໂດຍທຳ
໓. ພຣະເຈົ້າຈັກກະພັດນັ້ນແລະຜູ້ຊົງທຳ ເປັນທຳມະຣາຊາ ຊົງອາໄສທຳທີ່ນັ້ນ ສັກກາຣະທຳ ເຄົາລົບທຳ ນອບນ້ອມທຳ ເຊີດຊູທຳ ຍ້ອງຍໍທຳ ມີທຳເປັນໃຫຍ່ ຊົງຈັດການຖືຮັກສາ ປ້ອງກັນ ແລະຄຸ້ມຄອງ ຊົນພາຍໃນ ພວກກະສັດ ໆລໆ ກຳລັງພົນ ໆລໆ ພາມ ຄະຫະບໍດີ ໆລໆ ຊາວນິຄົມ ຊາວຊົນນະບົດ ໆລໆ ສະມະນະພາມ ໆລໆ ສັດຈຳພວກເນື້ອ ແລະນົກໂດຍທຳ ແລ້ວຈຶ່ງໃຫ້ກົງຈັກໝຸນໄປໂດຍທຳທີ່ນັ້ນ ກົງຈັກນັ້ນໃຜ ໆ ທີ່ເປັນມະນຸດ ເປັນຂ້າເສິກ ແລະເປັນສັດມີຊີວິດ ໃຫ້ໝຸນກັບບໍ່ໄດ້

ໃນທຳນອງດຽວກັນ

໑. ພຣະຕະຖາຄົດອະຣະຫັນຕະສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າຜູ້ຊົງທຳ ເປັນທຳມະຣາຊາ ຊົງ ອາໄສທຳທີ່ນັ້ນ ສັກກາຣະທຳ ເຄົາລົບທຳ ນອບນ້ອມທຳ ເຊີດຊູທຳ ຍ້ອງຍໍທຳ ມີທຳເປັນໃຫຍ່ ຊົງຈັດການຖືຮັກສາ ປ້ອງກັນ ແລະ ຄຸ້ມຄອງກາຍຍະກຳໂດຍທຳວ່າ “ກາຍຍະກຳແນວນີ້ຄວນເສບ ກາຍຍະກຳແນວນີ້ບໍ່ຄວນເສບ”

໒. ພຣະຕະຖາຄົດ ອະຣະຫັນຕະ ສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າ ຜູ້ຊົງທຳ ເປັນທຳມະຣາ ຊາ ຊົງອາໄສທຳທີ່ນັ້ນ ສັກກາຣະທຳ ເຄົາລົບທຳ ນອບນັອມທຳ ເຊີດຊູທຳ ຍ້ອງຍໍທຳ ມີທຳເປັນໃຫຍ່ ຊົງຈັດການຖືຮັກສາ ປ້ອງກັນ ແລະ ຄຸ້ມຄອງວະ ຈິກຳໂດຍທຳວ່າ “ວະຈິກຳແນວນີ້ຄວນເສບ ວະຈິກຳແນວນີ້ບໍ່ຄວນເສບ”

໓. ພຣະຕະຖາຄົດ ອະຣະຫັນຕະ ສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າ ຜູ້ຊົງທຳ ເປັນທຳມະຣາ ຊາ ຊົງອາໄສທຳທີ່ນັ້ນ ສັກກາຣະທຳ ເຄົາລົບທຳ ນອບນັອມທຳ ເຊີດຊູທຳ ຍ້ອງຍໍທຳ ມີທຳເປັນໃຫຍ່ ຊົງຈັດການຖືຮັກສາ ປ້ອງກັນ ແລະ ຄຸ້ມຄອງມະ ໂນກຳໂດຍທຳວ່າ “ມະໂນກຳແນວນີ້ຄວນເສບ ມະໂນກຳແນວນີ້ບໍ່ຄວນເສບ”

ພຣະຕະຖາຄົດ ອະຣະຫັນຕະ ສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າ ພຣະອົງນັ້ນແລ ຜູ້ຊົງທຳ ເປັນທຳ ມະຣາຊາ ຊົງອາໄສທຳທີ່ນັ້ນ ສັກກາຣະທຳ ເຄົາລົບທຳ ນອບນັອມທຳ ເຊີດຊູທຳ ຍ້ອງຍໍທຳ ມີ ທຳເປັນໃຫຍ່ ຊົງຈັດການຖືຮັກສາ ປ້ອງກັນ ແລະ ຄຸ້ມຄອງກາຍຍະກຳ ວະຈິກຳ ແລະ ມະໂນກຳ ໂດຍທຳແລ້ວ ຈຶ່ງຊົງໃຫ້ທຳມະຈັກທີ່ຍອດຢູ່ມໝູນໄປໂດຍທຳທີ່ນັ້ນ ຈັກນັ້ນອັນສະມະນະ ພາມ ເທວະດາ ມານ ພົມ ຫຼື ໃຜ ໆ ໃນໂລກໃຫ້ໝູນກັບບໍ່ໄດ້

ຈັກກະວັດຕິສູດ ທີ ໔ ຈົບ

໕. ປະເຈຕະນະສູດ

ວ່າດ້ວຍພຣະເຈົ້າປະເຈຕະນະຮັບສັ່ງໃຫ້ຊ່າງເຮັດລົດ

[໑໔] ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ປ່າອິສິປະຕະນະມະຣິຄະທາຍະວັນ ເຂດນະຄອນພາຣານະສີໃນບ່ອນນັ້ນແລ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ໄດ້ຮັບສັ່ງຮຽກພິກຂຸທັງຫຼາຍມາ ຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ທູນຮັບສະໜອງພຣະດຳຮັດແລ້ວ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຈຶ່ງໄດ້ຕັດເລື່ອງນີ້ ວ່າ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເລື່ອງເຄີຍມີມາແລ້ວ ມີພຣະຣາຊາພຣະອົງໜຶ່ງຊົງພຣະນາມວ່າ ປະເຈ ຕະນະ ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະເຈົ້າປະເຈຕະນະຮັບສັ່ງຮຽກນາຍຊ່າງລົດມາຕັດວ່າ “ນາຍຊ່າງລົດສະຫາຍ ຮັກ ນັບແຕ່ນີ້ໄປອີກ ໖ ເດືອນ ເຮົາຈະເຮັດສົງຄາມ ທ່ານຈະສາມາດເຮັດລົດໃໝ່ໃຫ້ເຮົາໄດ້ບໍ່?”

ນາຍຊ່າງລົດທູນວ່າ “ສາມາດ ຂ້ານັ້ນ”

ລຳດັບນັ້ນ ນາຍຊ່າງລົດເຮັດລົດຂ້າງໜຶ່ງສຳເລັດໂດຍໃຊ້ເວລາ ໕ ເດືອນ ໒໔ ມື້

ພຣະເຈົ້າປະເຈຕະນະຮັບສັງຮຽກນາຍຊ່າງລົດມາຕັດວ່າ “ນາຍຊ່າງລົດສະຫາຍຮັກ ນັບຈາກນີ້ໄປ ໖ ມື້ ເຮົາຈະເຮັດສົງຄາມ ລໍຖ້າໃໝ່ເຮັດສຳເລັດແລ້ວບໍ່?”

ນາຍຊ່າງລົດທູນວ່າ “ລໍຊ້າງໜຶ່ງເຮັດສຳເລັດແລ້ວໂດຍໃຊ້ເວລາ ໕ ເດືອນ ໒໔ ມື້ ຂ້ານ້ອຍ”

ພຣະເຈົ້າປະເຈຕະນະຕັດຖາມວ່າ “ນາຍຊ່າງລົດສະຫາຍຮັກ ໂດຍໃຊ້ເວລາ ໖ ມື້ນັບຈາກມື້ນີ້ທ່ານຈັກສາມາດເຮັດລໍທີ່ ໒ ສຳເລັດໄດ້ບໍ່?”

ນາຍຊ່າງລົດທູນຮັບຮອງວ່າ “ສາມາດ ຂ້ານ້ອຍ” ແລ້ວເຮັດລໍທີ່ ໒ ສຳເລັດໂດຍໃຊ້ເວລາ ໖ ມື້ ຖືລໍຖ້າໃໝ່ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະເຈົ້າປະເຈຕະນະຮອດບ່ອນຢູ່ ໄດ້ທູນພຣະເຈົ້າ ປະເຈຕະນະວ່າ “ຂໍເດຊະ ລໍຖ້າໃໝ່ນີ້ຂອງພຣະອົງສຳເລັດແລ້ວ”

ພຣະເຈົ້າປະເຈຕະນະຮັບສັງຖາມວ່າ “ນາຍຊ່າງລົດສະຫາຍຮັກ ລໍຊ້າງທີ່ເຮັດສຳເລັດໂດຍໃຊ້ເວລາ ໕ ເດືອນ ໒໔ ມື້ ກັບລໍຊ້າງທີ່ເຮັດສຳເລັດໂດຍໃຊ້ເວລາ ໖ ມື້ຂອງທ່ານ ມີເຫດອັນໃດເຮັດໃຫ້ແຕກຕ່າງກັນ ເຮົາຈະເຫັນເຫດທີ່ເຮັດໃຫ້ແຕກຕ່າງກັນໄດ້ແນວໃດ?”

ນາຍຊ່າງລົດທູນວ່າ “ຂໍເດຊະ ເຫດທີ່ເຮັດໃຫ້ແຕກຕ່າງກັນມີຢູ່ ຂໍພຣະອົງຈົ່ງທອດພຣະເນດຄວາມແຕກຕ່າງກັນເທີ້ນ”

ລຳດັບນັ້ນແລ ນາຍຊ່າງລົດທູນລໍຊ້າງທີ່ເຮັດສຳເລັດໂດຍໃຊ້ເວລາ ໖ ມື້ ລໍຊ້າງເມື່ອນາຍຊ່າງລົດທູນກໍໝຸນໄປໄດ້ທີ່ນາຍຊ່າງລົດທູນແລ້ວໝຸນວຽນລົມລົງທີ່ພື້ນດິນ ນາຍຊ່າງລົດທູນລໍຊ້າງທີ່ເຮັດສຳເລັດໂດຍໃຊ້ເວລາ ໕ ເດືອນ ໒໔ ມື້ ລໍຊ້າງເມື່ອນາຍຊ່າງລົດທູນກໍໝຸນໄປໄດ້ທີ່ນາຍຊ່າງລົດທູນແລ້ວຕັ້ງຢູ່ໄດ້ຄືຢູ່ໃນເພົາ

ພຣະເຈົ້າປະເຈຕະນະຕັດຖາມວ່າ “ອັນໃດນີ້ ເປັນເຫດເປັນປັດໄຈໃຫ້ລໍຊ້າງທີ່ເຮັດສຳເລັດໂດຍໃຊ້ເວລາ ໖ ມື້ເມື່ອທ່ານໝຸນໄປຈົ່ງໝຸນໄປໄດ້ທີ່ທ່ານໝຸນແລ້ວໝຸນວຽນລົມລົງທີ່ພື້ນດິນ ອັນໃດເປັນເຫດເປັນປັດໄຈໃຫ້ລໍຊ້າງທີ່ເຮັດສຳເລັດໂດຍໃຊ້ເວລາ ໕ ເດືອນ ໒໔ ມື້ ເມື່ອທ່ານໝຸນຈົ່ງໝຸນໄປໄດ້ທີ່ທ່ານໝຸນແລ້ວຕັ້ງຢູ່ໄດ້ຄືຢູ່ໃນເພົາ”

ນາຍຊ່າງລົດຂາບທູນວ່າ “ຂໍເດຊະ ກົງຂອງລໍຊ້າງທີ່ເຮັດສຳເລັດໂດຍໃຊ້ເວລາ ໖ ມື້ ຄົດ ມີຕຸ່ມຕາ ທັງແກ່ນແລະມອກຍັງມີຢາງ ແມ່ນກຳກົດ ມີຕຸ່ມຕາ ທັງແກ່ນແລະມອກ ຍັງມີຢາງ ແມ່ນດຸມກຳກົດ ມີຕຸ່ມຕາ ທັງແກ່ນແລະມອກຍັງມີຢາງ ຍ້ອນກົງຄົດ ເປັນຕຸ່ມຕາ ທັງແກ່ນແລະມອກຍັງມີຢາງ ຍ້ອນແມ່ນກຳກົດ ເປັນຕຸ່ມຕາ ທັງແກ່ນແລະມອກຍັງມີຢາງ ຍ້ອນແມ່ນດຸມກຳກົດ ເປັນຕຸ່ມຕາ ທັງແກ່ນ ແລະມອກຍັງມີຢາງ ລໍຊ້າງ ເມື່ອຂ້າພຣະອົງໝຸນຈົ່ງໝຸນໄປໄດ້ທີ່

ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໝູນແລ້ວໝູນວຽນລົມລົງທີ່ພື້ນດິນ ຂໍເດຊະ ສ່ວນກົງຂອງລໍ້ຂ້າງທີ່ເຮັດສຳເລັດໂດຍ
ໃຊ້ເວລາ ໕ ເດືອນ ໒໔ ມື້ ບໍ່ຄົດ ບໍ່ມີຕຸ່ມຕາ ບໍ່ມີແກ່ນແລະມອກທີ່ມີຢາງ ແມ່ນກຳກໍ່ບໍ່ຄົດ ບໍ່ມີ
ຕຸ່ມຕາ ບໍ່ມີແກ່ນແລະມອກທີ່ມີຢາງ ແມ່ນດຸ່ມ ກໍ່ບໍ່ຄົດ ບໍ່ມີຕຸ່ມຕາ ບໍ່ມີແກ່ນແລະມອກທີ່ມີຢາງ
ຍ້ອນກົງບໍ່ຄົດ ບໍ່ມີຕຸ່ມຕາ ບໍ່ມີແກ່ນແລະມອກທີ່ມີຢາງ ຍ້ອນແມ່ນກຳກໍ່ບໍ່ຄົດ ບໍ່ມີຕຸ່ມຕາ ບໍ່ມີ
ແກ່ນແລະມອກທີ່ມີຢາງ ຍ້ອນແມ່ນດຸ່ມກໍ່ບໍ່ຄົດ ບໍ່ມີຕຸ່ມຕາ ບໍ່ມີແກ່ນແລະມອກທີ່ມີຢາງ ລໍ້ນັ້ນ
ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າໝູນ ຈຶ່ງໝູນໄປໄດ້ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໝູນແລ້ວຕັ້ງຢູ່ໄດ້ຄືຢູ່ໃນເພົາ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທ່ານທັງຫຼາຍອາຈຈະຄິດແນວນີ້ວ່າ “ສະໄໝນັ້ນ ນາຍຊ່າງລົດຄົງເປັນ
ຄົນອື່ນແນ່” ແຕ່ຂໍ້ນີ້ທ່ານທັງຫຼາຍບໍ່ເພິ່ງເຫັນແນວນີ້ສະໄໝນັ້ນ ເຮົາຄືນາຍຊ່າງລົດນັ້ນ ໃນຄັ້ງນັ້ນ
ເຮົາເປັນຄົນສະຫຼາດໃນຄວາມຄິດຂອງໄມ້ ໃນຕຸ່ມຕາຂອງໄມ້ ໃນແກ່ນແລະມອກທີ່ມີຢາງຂອງ
ໄມ້ ແຕ່ໃນປັດຈຸບັນນີ້ເຮົາເປັນອະຣະຫັນຕະສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າ (໑) ສະຫຼາດໃນຄວາມຄິດຂອງ
ກາຍ ໂທດຂອງກາຍ ມົນທົນຂອງກາຍ (໒) ສະຫຼາດໃນຄວາມຄິດຂອງວາຈາ ໂທດຂອງວາຈາ
ມົນທົນຂອງວາຈາ (໓) ສະຫຼາດໃນຄວາມຄິດຂອງໃຈ ໂທດຂອງໃຈ ມົນທົນຂອງໃຈ ພິກຂຸ ຫຼື
ພິກຂຸນີຜູ້ບໍ່ລະຄວາມຄິດຂອງກາຍ ໂທດຂອງກາຍ ມົນທົນຂອງກາຍ ບໍ່ລະຄວາມຄິດຂອງວາຈາ
ໂທດຂອງວາຈາ ມົນທົນຂອງວາຈາ ແລະບໍ່ລະຄວາມຄິດຂອງໃຈ ໂທດຂອງໃຈ ມົນທົນຂອງໃຈ
ຊື່ວ່າໄດ້ພາດຕົກໄປຈາກທຳວິໄນນີ້ຄືລໍ້ຂ້າງທີ່ເຮັດສຳເລັດໂດຍໃຊ້ເວລາ ໕ ມື້

ພິກຂຸຫຼືພິກຂຸນີຜູ້ລະຄວາມຄິດຂອງກາຍ ໂທດຂອງກາຍ ແລະມົນທົນຂອງກາຍ ລະ
ຄວາມຄິດຂອງວາຈາ ໂທດຂອງວາຈາ ແລະມົນທົນຂອງວາຈາ ລະຄວາມຄິດຂອງໃຈ ໂທດ
ຂອງໃຈ ແລະມົນທົນຂອງໃຈ ຊື່ວ່າ ດຳລົງໝັ້ນຢູ່ໃນທຳວິໄນນີ້ຄືລໍ້ຂ້າງທີ່ເຮັດສຳເລັດໂດຍໃຊ້
ເວລາ ໕ ເດືອນ ໒໔ ມື້

ຍ້ອນເຫດນັ້ນແລ ທ່ານທັງຫຼາຍເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ແນວນີ້ວ່າ “ເຮົາທັງຫຼາຍຈັກລະຄວາມຄິດ
ຂອງກາຍ ໂທດຂອງກາຍ ແລະມົນທົນຂອງກາຍ ຈັກລະຄວາມຄິດຂອງວາຈາ ໂທດຂອງວາຈາ
ແລະມົນທົນຂອງວາຈາ ຈັກລະຄວາມຄິດຂອງໃຈ ໂທດຂອງໃຈ ແລະມົນທົນຂອງໃຈ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທ່ານທັງຫຼາຍເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ແນວນີ້ແລ

ປະເຈຕະນະສູດ ທີ ໔ ຈົບ

ຜ. ອະປັນນະກະສູດ

ວ່າດ້ວຍຂໍ້ປະຕິບັດບໍ່ຜິດ

[໑໖] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການ ຊື່ວ່າປະຕິບັດບໍ່ຜິດ ແລະ ທ່ານຊື່ວ່າ ຜາຣົບເຫດເພື່ອຄວາມສັນອາສະວະ

ທຳ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້

໑. ຄຸ້ມຄອງທະວານໃນອິນຊີ ໒. ຮູ້ປະມານໃນການບໍຣິໄພກອາຫານ

໓. ປະກອບຄວາມພຽນເຄື່ອງຕີນຢູ່ສະເໝີ ໆ

ພິກຂຸຊື່ວ່າ ຄຸ້ມຄອງທະວານໃນອິນຊີ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ເຫັນຮູບດ້ວຍຕາແລ້ວບໍ່ໂຮມຖື ບໍ່ແຍກຖື ປະຕິບັດເພື່ອສັງລວມໃນ ຈັກຊຸນຊີ ເຊິ່ງເມື່ອບໍ່ສັງລວມແລ້ວກໍຈະເປັນເຫດໃຫ້ຖືກບາບອະກຸສົນທຳ ຄື ອະພິດຊາ (ເພ່ງ ເລັ່ງຍາກໄດ້ຂອງເຂົາ) ແລະໂທມະນັດ (ຄວາມທຸກໃຈ) ຄອບງຳໄດ້ ຈຶ່ງຖືຮັກສາຈັກຊຸນຊີ ເຖິງ ຄວາມສັງລວມໃນ ຈັກຊຸນຊີ ຟັງສຽງດ້ວຍຫູ ຯລຯ ດົມກິນດ້ວຍດັງ ຯລຯ ຊົມຣົດດ້ວຍລື້ນ ຯລຯ ຖືກຕ້ອງໄຜດຖັບພະດ້ວຍກາຍ ຯລຯ ຮູ້ແຈ້ງທຳມາຣົມດ້ວຍໃຈແລ້ວ ບໍ່ໂຮມຖື ບໍ່ແຍກຖື ປະຕິບັດເພື່ອສັງລວມໃນມະນິນຊີ ເຊິ່ງເມື່ອບໍ່ສັງລວມແລ້ວ ກໍຈະເພິ່ງເປັນເຫດໃຫ້ຖືກບາບອະກຸ ສົນທຳຄືອະພິດຊາ ແລະໂທມະນັດຄອບງຳໄດ້ ຈຶ່ງຖືຮັກສາມະນິນຊີ ເຖິງຄວາມສັງລວມໃນມະ ນິນຊີ ພິກຂຸຊື່ວ່າ ຄຸ້ມຄອງທະວານໃນອິນຊີ ເປັນແນວນີ້ແລ

ພິກຂຸຊື່ວ່າ ຮູ້ປະມານໃນການບໍຣິໄພກອາຫານ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ ພິຈາລະນາໂດຍແຍບຄາຍແລ້ວ ສັນອາຫານ ບໍ່ແມ່ນເພື່ອຫຼິ້ນ ບໍ່ ແມ່ນເພື່ອມົວເມົາ ບໍ່ແມ່ນເພື່ອປະດັບ ບໍ່ແມ່ນເພື່ອຕົກແຕ່ງ ແຕ່ພຽງເພື່ອຄວາມດຳລົງຢູ່ໄດ້ ແຫ່ງ ກາຍນີ້ເພື່ອໃຫ້ກາຍນີ້ເປັນໄປໄດ້ ເພື່ອກຳຈັດຄວາມບຽດບຽນ ເພື່ອອະນຸເຄາະ ພົມມະຈັນດ້ວຍ ຄິດເຫັນວ່າ “ເຮົາຈັກກຳຈັດເວທະນາເກົ່າ ແລະຈັກບໍ່ໃຫ້ເວທະນາໃໝ່ເກີດຂຶ້ນ ຄວາມດຳເນີນໄປ ແຫ່ງກາຍ ຄວາມບໍ່ມີໂທດ ແລະຄວາມຢູ່ຜາສຸກຈັກມີແກ່ເຮົາ” ພິກຂຸຊື່ວ່າ ຮູ້ປະມານໃນການບໍຣິ ໄພກອາຫານ ເປັນແນວນີ້ແລ

ພິກຂຸຊື່ວ່າ ປະກອບຄວາມພຽນເຄື່ອງຕີນຢູ່ສະເໝີ ໆ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ ຊຳຮະຈິດໃຫ້ບໍລິສຸດຈາກທຳທີ່ເປັນໂຕຂັດຂວາງດ້ວຍການຈົງກົມ ດ້ວຍການນັ່ງເມີດມີ້ ຊຳຮະຈິດໃຫ້ບໍລິສຸດຈາກທຳທີ່ເປັນໂຕຂັດຂວາງດ້ວຍການຈົງກົມ ດ້ວຍການນັ່ງຕະຫຼອດປະຖົມມະຍາມແຫ່ງຣາຕິ ນອນຄືຣາດຊະສີໂດຍຂ້າງເບື້ອງຂວາ ຊ້ອນຕີນເຫຼືອມຕີນມີສະຕິສຳປະຊັນຍະ ໝາຍໃຈວ່າຈະລຸກຂຶ້ນໃນມັດຊິມະຍາມແຫ່ງຣາຕິ ລຸກຂຶ້ນ ຊຳຮະຈິດໃຫ້ບໍລິສຸດຈາກທຳທີ່ເປັນໂຕຂັດຂວາງດ້ວຍການຈົງກົມ ດ້ວຍການນັ່ງຕະຫຼອດປັດສິມຍາມແຫ່ງຣາຕິ ພິກຂຸຊື່ວ່າປະກອບຄວາມພຽນເຄື່ອງຕື່ນຢູ່ສະເໝີ ໆ ເປັນແນວນີ້ແລ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການນີ້ແລ ຊື່ວ່າປະຕິບັດບໍ່ຜິດ ແລະທ່ານຊື່ວ່າຜາຣົບເຫດເພື່ອຄວາມສິ້ນອາສະວະ

ອະປັນນະກະສູດທີ ໖ ຈົບ

ກ. ອັດຕະພະຍາພາທະສູດ

ວ່າດ້ວຍທຳທີ່ເປັນໄປເພື່ອບຽດບຽນຕົນ

[໑ກ] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທຳ ໓ ປະການນີ້ເປັນໄປເພື່ອບຽດບຽນຕົນເອງ ເປັນໄປເພື່ອບຽດບຽນຜູ້ອື່ນ ແລະເປັນໄປເພື່ອບຽດບຽນທັງ ໒ ຝ່າຍ

ທຳ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ກາຍທຸດຈະຣິດ (ຄວາມປະພຶດຊົ່ວດ້ວຍກາຍ)
໒. ວະຈິທຸດຈະຣິດ (ຄວາມປະພຶດຊົ່ວດ້ວຍວາຈາ)
໓. ມະໂນທຸດຈະຣິດ (ຄວາມປະພຶດຊົ່ວດ້ວຍໃຈ)

ທຳ ໓ ປະການນີ້ແລ ເປັນໄປເພື່ອບຽດບຽນຕົນເອງ ເປັນໄປເພື່ອບຽດບຽນຜູ້ອື່ນ ແລະເປັນໄປເພື່ອບຽດບຽນທັງ ໒ ຝ່າຍ

ທຳ ໓ ປະການນີ້ບໍ່ເປັນໄປເພື່ອບຽດບຽນຕົນເອງ ບໍ່ເປັນໄປເພື່ອບຽດບຽນຜູ້ອື່ນ ແລະບໍ່ເປັນໄປເພື່ອບຽດບຽນທັງ ໒ ຝ່າຍ

ທຳ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ກາຍສຸດຈະຣິດ (ຄວາມປະພຶດຖືກດ້ວຍກາຍ)
໒. ວະຈິສຸດຈະຣິດ (ຄວາມປະພຶດຖືກດ້ວຍວາຈາ)

໓. ມະໂນສຸດຈະຮິດ (ຄວາມປະພຶດຖືກດ້ວຍໃຈ)

ທຳ ໓ ປະການນີ້ແລບໍ່ເປັນໄປເພື່ອບຽດບຽນຕົນເອງ ບໍ່ເປັນໄປເພື່ອບຽດບຽນຜູ້ອື່ນ ແລະ ບໍ່ເປັນໄປເພື່ອບຽດບຽນທັງ ໒ ຝ່າຍ

ອັດຕະພະຍາພາທະສູດ ທີ ໗ ຈົບ

໘. ເທວະໂລກະສູດ

ວ່າດ້ວຍເທວະໂລກ

[໑໘] “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຖ້າພວກອັນຍະເດຍຣະຖືປະຣິພາຊົກຈະເພິ່ງຖາມທ່ານທັງຫຼາຍ ແນວນີ້ວ່າ “ພວກທ່ານປະພຶດພົມມະຈັນໃນພຣະສະມະນະໂຄດົມ ເພື່ອເຂົ້າເຖິງເທວະໂລກແມ່ນ ບໍ່?” ທ່ານທັງຫຼາຍຖືກຖາມແນວນີ້ ເພິ່ງອິດອັດ ຣະອາ ລັງກຽດ ບໍ່ແມ່ນບໍ່?”

ເມື່ອພິກຂຸພວກນັ້ນ ຂາບທູນວ່າ “ເປັນເຊັ່ນນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍ” ຈຶ່ງຕັດຕໍ່ໄປວ່າ “ຮູ້ມາວ່າ ທ່ານທັງຫຼາຍອິດອັດ ຣະອາ ລັງກຽດອາຍຸທິບ ວັນນະທິບ ສຸກທິບ ຍົດທິບ ແລະອະທິປະໄຕທິບ ແຕ່ເບື້ອງຕົ້ນຢ່າງແນ່ນອນ ທ່ານທັງຫຼາຍຄວນອິດອັດ ຣະອາ ລັງກຽດກາຍທຸດຈະຮິດ ວະຈິທຸດ ຈະຮິດ ແລະມະໂນທຸດຈະຮິດ”

ເທວະໂລກະສູດທີ ໘ ຈົບ

໙. ປະຖົມປາປະນິກະສູດ

ວ່າດ້ວຍຄຸນສົມບັດຂອງພໍ່ຄ້າສູດທີ ໑

[໑໙] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພໍ່ຄ້າປະກອບດ້ວຍອົງ ໓ ປະການ ບໍ່ອາດໄດ້ໂພຄະຊັບ ທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ ຫຼື ເຮັດໂພຄະຊັບທີ່ໄດ້ແລ້ວໃຫ້ເພີ່ມພູນຫຼາຍຂຶ້ນ

ອົງ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ພໍ່ຄ້າໃນໂລກນີ້

໑. ເວລາເຊົ້າ ບໍ່ຕັ້ງໃຈຈັດແຈງການງານໃຫ້ດີ

໒. ເວລາທ່ຽງ ບໍ່ຕັ້ງໃຈຈັດແຈງການງານໃຫ້ດີ

໓. ເວລາຄ່າ ບໍ່ຕັ້ງໃຈຈັດແຈງການງານໃຫ້ດີ

ພໍ່ຄ້າປະກອບດ້ວຍອົງ ໓ ປະການນີ້ແລ ບໍ່ອາດໄດ້ໂພຄະຊັບທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ ຫຼື ເຮັດໂພຄະຊັບທີ່ໄດ້ແລ້ວໃຫ້ເພີ່ມພູນຫຼາຍຂຶ້ນ ສັນໃດ

ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການ ກໍຄືກັນສັນນັ້ນແລ ບໍ່ອາດບັນລຸ ກຸສົນທຳທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ບັນລຸ ຫຼື ເຮັດກຸສົນທຳທີ່ໄດ້ບັນລຸແລ້ວໃຫ້ຈະເລີນຫຼາຍຂຶ້ນ

ທຳ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້

໑. ເວລາເຊົ້າ ບໍ່ຕັ້ງໃຈເຂົ້າສະມາທິ

໒. ເວລາທ່ຽງ ບໍ່ຕັ້ງໃຈເຂົ້າສະມາທິ

໓. ເວລາຄ່າ ບໍ່ຕັ້ງໃຈເຂົ້າສະມາທິ

ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການນີ້ແລ ບໍ່ອາດບັນລຸກຸສົນທຳທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ບັນລຸ ຫຼືເຮັດກຸສົນທຳທີ່ໄດ້ບັນລຸແລ້ວໃຫ້ຈະເລີນຫຼາຍຂຶ້ນ

ພໍ່ຄ້າປະກອບດ້ວຍອົງ ໓ ປະການ ອາດໄດ້ໂພຄະຊັບທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ ຫຼືເຮັດໂພຄະຊັບທີ່ໄດ້ແລ້ວໃຫ້ເພີ່ມພູນຫຼາຍຂຶ້ນ

ອົງ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ພໍ່ຄ້າໃນໂລກນີ້

໑. ເວລາເຊົ້າ ຕັ້ງໃຈຈັດແຈງການງານດີ

໒. ເວລາທ່ຽງ ຕັ້ງໃຈຈັດແຈງການງານດີ

໓. ເວລາຄ່າ ຕັ້ງໃຈຈັດແຈງການງານດີ

ພໍ່ຄ້າປະກອບດ້ວຍອົງ ໓ ປະການນີ້ແລ ອາດໄດ້ໂພຄະຊັບທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ ຫຼື ເຮັດໂພຄະຊັບທີ່ໄດ້ແລ້ວໃຫ້ເພີ່ມພູນຫຼາຍຂຶ້ນ ສັນໃດ

ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການ ກໍຄືກັນສັນນັ້ນແລ ອາດບັນລຸກຸສົນທຳ ທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ບັນລຸ ຫຼື ເຮັດກຸສົນທຳທີ່ໄດ້ບັນລຸແລ້ວໃຫ້ຈະເລີນຫຼາຍຂຶ້ນ

ທຳ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້

໑. ເວລາເຊົ້າ ຕັ້ງໃຈເຂົ້າສະມາທິ
໒. ເວລາທ່ຽງ ຕັ້ງໃຈເຂົ້າສະມາທິ
໓. ເວລາຄ່ຳ ຕັ້ງໃຈເຂົ້າສະມາທິ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການນີ້ແລ ອາດບັນລຸກຸສົນທຳທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້
ບັນລຸ ຫຼືເຮັດກຸສົນທຳທີ່ໄດ້ບັນລຸແລ້ວໃຫ້ຈະເລີນຫຼາຍຂຶ້ນ

ປະຖົມປາປະນິກະສູດທີ ໙ ຈົບ

໑໐. ທຸຕິຍະປາປະນິກະສູດ

ວ່າດ້ວຍຄຸນສົມບັດຂອງພໍ່ຄ້າ ສູດ ທີ ໒

[໒໐] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພໍ່ຄ້າປະກອບດ້ວຍອົງ ໓ ປະການ ບໍ່ດົນປານໃດກໍເຖິງຄວາມເປັນ
ຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ໄພບູນໃນໂພຄະຊັບ

ອົງ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື ພໍ່ຄ້າໃນໂລກນີ້

໑. ມີຕາດີ
໒. ມີທຸລະກິດດີ
໓. ພຽບພ້ອມດ້ວຍບ່ອນພັກພົງອາໄສ

ພໍ່ຄ້າຊື່ວ່າມີຕາດີ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພໍ່ຄ້າໃນໂລກນີ້ຮູ້ຈັກສິນຄ້າວ່າ “ສິນຄ້ານີ້ຊື່ມາທ່ານີ້ ຂາຍໄປແນວນີ້ ຈັກມີມູນຄ່າ
ປະມານທ່ານີ້ ມີກຳໄລທ່ານີ້” ພໍ່ຄ້າຊື່ວ່າ ມີຕາດີ ເປັນແນວນີ້ແລ

ພໍ່ຄ້າຊື່ວ່າ ມີທຸລະກິດດີ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພໍ່ຄ້າເປັນຄົນສະຫຼາດຊື່ ແລະຂາຍສິນຄ້າໄດ້ ພໍ່ຄ້າຊື່ວ່າ ມີທຸລະກິດດີ ເປັນແນວນີ້ແລ

ພໍ່ຄ້າຊື່ວ່າພຽບພ້ອມດ້ວຍບ່ອນພັກພົງອາໄສ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ຄະຫະບໍດີຫຼືບຸດຄະຫະບໍດີຜູ້ຮັ່ງມີ ມີຊັບຫຼາຍ ມີໂພຄະຊັບຫຼາຍ ຍ່ອມຮູ້ຈັກ ພໍ່ຄ້າໃນ ໂລກນີ້ແນວນີ້ວ່າ “ພໍ່ຄ້າຜູ້ນີ້ແລ ມີຕາຕີ ມີທຸລະກິດດີ ແລະສາມາດທີ່ຈະລ້ຽງດູ ບຸດພັນລະຍາໄດ້ ທັງໃຊ້ຄືນໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາໄດ້ຕາມກຳນົດເວລາ” ຄະຫະບໍດີຫຼືບຸດຄະຫະບໍດີເຫຼົ່ານັ້ນ ຍ່ອມເຊື່ອ ເຊີນພໍ່ຄ້ານັ້ນດ້ວຍ ໂພຄະຊັບວ່າ “ນັບແຕ່ນີ້ໄປ ທ່ານຈົ່ງນຳໂພຄະຊັບໄປລ້ຽງດູ ບຸດພັນລະຍາ ແລະໃຊ້ຄືນໃຫ້ພວກເຮົາຕາມກຳນົດເວລາ” ພໍ່ຄ້າຊື່ວ່າ ພຽບພ້ອມດ້ວຍບ່ອນພັກພິງອາໄສ ເປັນ ແນວນີ້ແລ

ພໍ່ຄ້າປະກອບດ້ວຍອົງ ໓ ປະການນີ້ແລ ບໍ່ດົນປານໃດກໍເຖິງຄວາມເປັນຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ ໄພບູນ ໃນໂພຄະຊັບ ສັນໃດ

ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການ ກໍຄືກັນສັນນັ້ນແລ ບໍ່ດົນປານໃດກໍບັນລຸຄວາມເປັນຜູ້ ຍິ່ງໃຫຍ່ໄພບູນໃນກຸສົນທຳ

ທຳ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້

໑. ມີຕາຕີ

໒. ມີທຸລະດີ

໓. ພຽບພ້ອມດ້ວຍບ່ອນພັກພິງອາໄສ

ພິກຂຸຊື່ວ່າມີຕາຕີ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ ຮູ້ແຈ້ງຕາມຄວາມເປັນຈິງວ່າ “ນີ້ທຸກ ນີ້ທຸກຂະສະມຸໂທ ນີ້ທຸກຂະ ນິໂຣທະ ນີ້ທຸກຂະນິໂຣທະຄາມິນີປະຕິປະທາ” ພິກຂຸຊື່ວ່າມີຕາຕີ ເປັນແນວນີ້ແລ

ພິກຂຸຊື່ວ່າ ມີທຸລະດີ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ ຜາຣົບຄວາມພຽນເພື່ອລະອະກຸສົນທຳ ເພື່ອໃຫ້ກຸສົນທຳເກີດ ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ມີຄວາມບາກບັນໝັ້ນຄົງ ບໍ່ຖືເປົາໃນກຸສົນທຳທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຊື່ວ່າມີທຸລະດີ ເປັນແນວນີ້ແລ

ພິກຂຸຊື່ວ່າ ພຽບພ້ອມດ້ວຍບ່ອນພັກພິງອາໄສ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ ເຂົ້າໄປຫາພິກຂຸຜູ້ເປັນພະຫຼຸສູດ ຜູ້ຮຽນຈົບຄຳພີ ຊົງທຳ ຊົງວິໄນ ຊົງມາຕິກາ ຕາມເວລາສົມຄວນ ສອບສວນໄຕ່ຖາມວ່າ “ພຸດທະພິດນີ້ເປັນແນວໃດ? ເນື້ອຄວາມ

ແຫ່ງພຸດທະພິດນີ້ເປັນແນວໃດ?” ທ່ານຜູ້ຄົງແກ່ຮຽນເຫຼົ່ານັ້ນ ຍ່ອມເປີດເຜີຍທຳທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້
ເປີດເຜີຍ ເຮັດໃຫ້ງ່າຍເຊິ່ງທຳທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ງ່າຍ ແລະບັນເທົາຄວາມສົງໄສ ໃນທຳທີ່ໜ້າ
ສົງໄສຫຼາຍແນວ ພິກຂຸຊື່ວ່າ ພຽບພ້ອມດ້ວຍບ່ອນພັກພົງອາໄສ ເປັນແນວນີ້ແລ

ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການນີ້ແລ ບໍ່ດົນປານໃດກໍບັນລຸຄວາມເປັນຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ໄພ
ບູນໃນກຸສົນທຳ

ທຸຕິຍະປາປະນິກະສູດທີ ໑໐ ຈົບ

ຣະຖະກາຣະວັກທີ ໒ ຈົບ

ປະຖົມພານະວາຣະ ຈົບ

ລວມພຣະສູດທີ່ມີໃນວັກນີ້ຄື

໑. ຍາຕະສູດ	໒. ສາຣະນິຍະສູດ
໓. ອາສັງສະສູດ	໔. ຈັກກະວັດຕິສູດ
໕. ປະເຈຕະນະສູດ	໖. ອະປັນນະກະສູດ
໗. ອັດຕະພະຍາພາທະສູດ	໘. ເທວະໂລກະສູດ
໙. ປະຖົມປາປະນິກະສູດ	໑໐. ທຸຕິຍະປາປະນິກະສູດ

໓. ປຸກຄະລະວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍບຸກຄົນ

໑. ສະວິດຖະສູດ

ວ່າດ້ວຍພຣະສະວິດຖະແລະມະຫາໂກດຖິຕະ

[໒໑] ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຟັງມາແນວນີ້

ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ປະທັບຢູ່ພຣະເຊຕະວັນ ອາຮາມຂອງອະນາຖະບິນ
ທິກະເສດຖີ ເຂດນະຄອນສາວັດຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ທ່ານພຣະສະວິດຖະ ແລະທ່ານພຣະມະຫາໂກດຖິ
ຕະເຂົ້າໄປຫາທ່ານພຣະສາຣີບຸດຮອດບ່ອນຢູ່ ໄດ້ສົນທະນາປາໄສພໍເປັນທີ່ບັນເທີງໃຈ ພໍເປັນ

ທີ່ຮະນຶກເຖິງກັນແລ້ວ ນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ທ່ານພຣະສາຣີບຸດໄດ້ກ່າວກັບທ່ານພຣະສະວິດຖະດັ່ງນີ້ ວ່າ

ທ່ານສະວິດຖະ ບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກນີ້ມີຜາກົດຢູ່ໃນໂລກ

ບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ກາຍະສັກຂີບຸກຄົນ

໒. ທິດຖິປັດຕະບຸກຄົນ

໓. ສັດທາວິມຸດຕະບຸກຄົນ

ບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກນີ້ແລມີຜາກົດຢູ່ໃນໂລກ ບັນດາບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກນີ້ທ່ານ ພໍ່ໃຈບຸກຄົນຈຳພວກໃດເຊິ່ງດີຍິ່ງກວ່າ ແລະປະນີດກວ່າ

ທ່ານພຣະສະວິດຖະຕອບວ່າ ບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກນີ້ມີຜາກົດຢູ່ໃນໂລກ

ບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ກາຍະສັກຂີບຸກຄົນ

໒. ທິດຖິປັດຕະບຸກຄົນ

໓. ສັດທາວິມຸດຕະບຸກຄົນ

ບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກນີ້ແລມີຜາກົດຢູ່ໃນໂລກ ບັນດາບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກນີ້ຂ້ານ້ອຍພໍໃຈ ສັດທາວິມຸດຕະບຸກຄົນ ເຊິ່ງດີຍິ່ງກວ່າແລະປະນີດກວ່າ ຂໍ້ນັ້ນຍ້ອນເຫດໃດ ຍ້ອນສັດທິນຊີຂອງບຸກຄົນນີ້ແກ່ຮຸນແຮງຫຼາຍ

ລຳດັບນັ້ນ ທ່ານພຣະສາຣີບຸດໄດ້ກ່າວກັບທ່ານພຣະມະຫາໂກດຖິຕະດັ່ງນີ້ວ່າ ບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກນີ້ມີຜາກົດຢູ່ໃນໂລກ

ບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ກາຍະສັກຂີບຸກຄົນ

໒. ທິດຖິປັດຕະບຸກຄົນ

໓. ສັດທາວິມຸດຕະບຸກຄົນ

ບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກນີ້ແລມີຜາກົດຢູ່ໃນໂລກ ບັນດາບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກນີ້ທ່ານ ພໍ່ໃຈບຸກຄົນຈຳພວກໃດເຊິ່ງດີຍິ່ງກວ່າ ແລະປະນີດກວ່າ

ທ່ານພຣະມະຫາໂກດຖິຕະຕອບວ່າ ບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກນີ້ມີຜາກົດຢູ່ໃນໂລກ

ບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ກາຍະສັກຂີບຸກຄົນ ໒. ທິດຖິປັດຕະບຸກຄົນ

໓. ສັດທາວິມຸດຕະບຸກຄົນ

ບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກນີ້ແລະມີຜາກົດຢູ່ໃນໂລກ ບັນດາບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກນີ້ຂ້ານ້ອຍພໍໃຈ ກາຍະສັກຂີບຸກຄົນເຊິ່ງດີຍິ່ງກວ່າແລະປະນີດກວ່າ ຂໍ້ນັ້ນຍ້ອນເຫດໃດ ຍ້ອນສະມາທິນຊີ ຂອງ ບຸກຄົນນີ້ແກ່ຮຸນແຮງຫຼາຍ

ລຳດັບນັ້ນ ທ່ານພຣະມະຫາໂກດຖິຕະໄດ້ຖາມບັນຫານີ້ກັບທ່ານພຣະສາຣີບຸດດັ່ງນີ້ ວ່າ

ບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກນີ້ມີຜາກົດຢູ່ໃນໂລກ

ບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ກາຍະສັກຂີບຸກຄົນ

໒. ທິດຖິປັດຕະບຸກຄົນ

໓. ສັດທາວິມຸດຕະບຸກຄົນ

ບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກນີ້ແລະມີຜາກົດຢູ່ໃນໂລກ ບັນດາບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກນີ້ທ່ານ ພໍໃຈບຸກ ຄົນຈຳພວກໃດເຊິ່ງດີຍິ່ງກວ່າ ແລະປະນີດກວ່າ

ທ່ານພຣະສາຣີບຸດຕອບວ່າ ບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກນີ້ມີຜາກົດຢູ່ໃນໂລກ

ບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ກາຍະສັກຂີບຸກຄົນ

໒. ທິດຖິປັດຕະບຸກຄົນ

໓. ສັດທາວິມຸດຕະບຸກຄົນ

ບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກນີ້ແລະມີຜາກົດຢູ່ໃນໂລກ ບັນດາບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກນີ້ຂ້ານ້ອຍພໍໃຈ ທິດຖິປັດຕະບຸກຄົນເຊິ່ງດີຍິ່ງກວ່າແລະປະນີດກວ່າ ຂໍ້ນັ້ນ ຍ້ອນເຫດໃດ ຍ້ອນບັນຍົນຊີ ຂອງບຸກ ຄົນນີ້ແກ່ກ້າຫຼາຍ

ລຳດັບນັ້ນ ທ່ານພຣະສາຣີບຸດໄດ້ກ່າວກັບທ່ານພຣະສະວິດຖະ ແລະທ່ານພຣະມະຫາ ໂກດຖິຕະ ດັ່ງນີ້ວ່າ “ພວກເຮົາທັງໝົດຕ່າງຕອບບັນຫາຕາມປະຕິພາບຂອງຕົນ ມາໄປນຳກັນ ເທີ້ນ ເຮົາຈັກເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮອດບ່ອນຢູ່ ຂາບທູນຂໍ້ຄວາມນີ້ເຮົາຈັກຊົງຈຳ

ຂໍ້ຄວາມ ຕາມທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບແກ່ເຮົາ” ທ່ານພຣະສະວິດຖະ ແລະທ່ານພຣະມະຫາໂກດຖິຕະ ຕອບຮັບທ່ານພຣະສາຣີບຸດແລ້ວ

ລຳດັບນັ້ນ ທ່ານພຣະສາຣີບຸດ ທ່ານພຣະສະວິດຖະ ແລະທ່ານພຣະມະຫາໂກດຖິຕະ ເຂົ້າ ໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮອດບ່ອນຢູ່ ຖວາຍບັງຄົມແລ້ວ ນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ທ່ານພຣະສາຣີບຸດຜູ້ນັ່ງຢູ່ບ່ອນ ທີ່ສົມຄວນແລ້ວ ໄດ້ຂາບທູນຂໍສົນທະນາທັງໝົດກັບທ່ານພຣະສະວິດຖະແລະທ່ານພຣະມະຫາໂກດຖິຕະແດ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ໃນເລື່ອງນີ້ການຕອບບັນຫາໂດຍໄນດຽວວ່າ ບັນດາ ບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກນີ້ບຸກຄົນນີ້ດີຍິ່ງກວ່າ ແລະປະນີດກວ່າ ບໍ່ແມ່ນຈະເຮັດໄດ້ງ່າຍ ຍ້ອນອາດເປັນໄປໄດ້ວ່າ ສັດທາວິມຸດຕະບຸກຄົນເປັນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອຄວາມເປັນອະຣະຫັນ ກາຍະສັກຂີບຸກຄົນເປັນສະກະທາຄາມິຫຼືອະນາຄາມິ ທິດຖິປັດຕະບຸກຄົນເປັນສະກະທາຄາມິຫຼືອະນາຄາມິ

ໃນເລື່ອງນີ້ການຕອບບັນຫາໂດຍໄນດຽວວ່າ ບັນດາບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກນີ້ບຸກຄົນ ນີ້ດີຍິ່ງກວ່າແລະປະນີດກວ່າ ບໍ່ແມ່ນຈະເຮັດໄດ້ງ່າຍ ຍ້ອນອາດເປັນໄປໄດ້ວ່າ ກາຍະສັກຂີບຸກຄົນ ເປັນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອຄວາມເປັນອະຣະຫັນ ສັດທາວິມຸດຕະບຸກຄົນເປັນສະກະທາຄາມິຫຼືອະນາຄາມິ ທິດຖິປັດຕະບຸກຄົນເປັນສະກະທາຄາມິຫຼືອະນາຄາມິ

ໃນເລື່ອງນີ້ການຕອບບັນຫາໂດຍໄນດຽວວ່າ ບັນດາບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກນີ້ບຸກຄົນ ນີ້ດີຍິ່ງກວ່າແລະປະນີດກວ່າ ບໍ່ແມ່ນຈະເຮັດໄດ້ງ່າຍ ຍ້ອນອາດເປັນໄປໄດ້ວ່າ ທິດຖິປັດຕະບຸກຄົນ ເປັນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອຄວາມເປັນອະຣະຫັນ ສັດທາວິມຸດຕະບຸກຄົນເປັນສະກະທາຄາມິຫຼືອະນາຄາມິ ກາຍະສັກຂີບຸກຄົນເປັນສະກະທາຄາມິຫຼືອະນາຄາມິ

ໃນເລື່ອງນີ້ການຕອບບັນຫາໂດຍໄນດຽວວ່າ ບັນດາບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກນີ້ບຸກຄົນນີ້ດີຍິ່ງກວ່າແລະປະນີດກວ່າ ບໍ່ແມ່ນຈະເຮັດໄດ້ງ່າຍ

ສະວິດຖະສູດ ທີ ໑ ຈົບ

໒. ຄຳລາມະສູດ

ວ່າດ້ວຍຄົນໄຂ້ແລະບຸກຄົນຜູ້ປຸງບົດດ້ວຍຄົນໄຂ້

[໒໒] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຄົນໄຂ້ ໓ ຈຳພວກນີ້ມີຜາກົດຢູ່ໃນໂລກ

ຄົນໄຂ້ ໓ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ຄົນໄຂ້ລາງຄົນໃນໂລກນີ້ ໄດ້ໂພຊະນະທີ່ເປັນສັບປາຍະ ບໍ່ໄດ້ໂພຊະນະທີ່ເປັນສັບປາຍະກໍຕາມ ໄດ້ຢາທີ່ເປັນສັບປາຍະ ບໍ່ໄດ້ຢາທີ່ເປັນສັບປາຍະກໍຕາມ ແລະໄດ້ຄົນປິ່ນປົວທີ່ເໝາະສົມ ບໍ່ໄດ້ຄົນປິ່ນປົວທີ່ເໝາະສົມກໍຕາມ ຍ່ອມບໍ່ຫາຍຈາກອາພາດນັ້ນໄດ້ເລີຍ
໒. ຄົນໄຂ້ລາງຄົນໃນໂລກນີ້ ໄດ້ໂພຊະນະທີ່ເປັນສັບປາຍະ ບໍ່ໄດ້ໂພຊະນະທີ່ເປັນສັບປາຍະກໍຕາມ ໄດ້ຢາທີ່ເປັນສັບປາຍະ ບໍ່ໄດ້ຢາທີ່ເປັນສັບປາຍະກໍຕາມ ແລະໄດ້ຄົນປິ່ນປົວທີ່ເໝາະສົມ ບໍ່ໄດ້ຄົນປິ່ນປົວທີ່ເໝາະສົມກໍຕາມ ຍ່ອມຫາຍຈາກອາພາດນັ້ນໄດ້
໓. ຄົນໄຂ້ລາງຄົນໃນໂລກນີ້ ໄດ້ໂພຊະນະທີ່ເປັນສັບປາຍະ ຈຶ່ງຫາຍຈາກອາພາດນັ້ນ ເມື່ອບໍ່ໄດ້ ຍ່ອມບໍ່ຫາຍ ໄດ້ຢາທີ່ເປັນສັບປາຍະຈຶ່ງຫາຍຈາກອາພາດນັ້ນ ເມື່ອບໍ່ໄດ້ຍ່ອມບໍ່ຫາຍ ແລະໄດ້ຄົນປິ່ນປົວທີ່ເໝາະສົມ ຈຶ່ງຫາຍຈາກອາພາດນັ້ນ ເມື່ອບໍ່ໄດ້ຍ່ອມບໍ່ຫາຍ

ບັນດາຄົນໄຂ້ ໓ ຈຳພວກນັ້ນ ຄົນໄຂ້ໃດໄດ້ໂພຊະນະທີ່ເປັນສັບປາຍະ ຈຶ່ງຫາຍຈາກອາພາດນັ້ນ ເມື່ອບໍ່ໄດ້ຍ່ອມບໍ່ຫາຍ ໄດ້ຢາທີ່ເປັນສັບປາຍະຈຶ່ງຫາຍຈາກອາພາດນັ້ນ ເມື່ອບໍ່ໄດ້ຍ່ອມບໍ່ຫາຍ ແລະໄດ້ຄົນປິ່ນປົວທີ່ເໝາະສົມ ຈຶ່ງຫາຍຈາກອາພາດນັ້ນ ເມື່ອບໍ່ໄດ້ຍ່ອມບໍ່ຫາຍ ຍ້ອນອາໄສຄົນໄຂ້ນີ້ແລ ເຮົາຈຶ່ງອະນຸຍາດອາຫານສຳລັບພິກຂຸໄຂ້ ອະນຸຍາດຢາສຳລັບ ພິກຂຸໄຂ້ ແລະອະນຸຍາດຄົນປິ່ນປົວສຳລັບພິກຂຸໄຂ້ ກໍຍ້ອນອາໄສຄົນໄຂ້ນີ້ຄົນໄຂ້ແມ່ນອື່ນ ໆ ກໍຄວນໄດ້ຮັບການປິ່ນປົວດ້ວຍ ຄົນໄຂ້ ໓ ຈຳພວກນີ້ແລມີຜາກົດຢູ່ໃນໂລກ ສັນໃດ

ບຸກຄົນທີ່ປຸງໄດ້ກັບຄົນໄຂ້ ໓ ຈຳພວກນີ້ກໍຄືກັນສັນນັ້ນແລ ມີຜາກົດຢູ່ໃນໂລກ

ບຸກຄົນທີ່ປຸງໄດ້ກັບຄົນໄຂ້ ໓ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ ໄດ້ເຫັນຕະຖາຄົດ ບໍ່ໄດ້ເຫັນຕະຖາຄົດກໍຕາມ ໄດ້ຟັງທຳວິໄນທີ່ຕະຖາຄົດປະກາດໄວ້ ບໍ່ໄດ້ຟັງທຳວິໄນທີ່ຕະຖາຄົດປະກາດໄວ້ກໍຕາມ ຍ່ອມຍັງລົງສູ່ຄວາມເຫັນຖືກທີ່ກຳນົດໃນກຸສົນທຳທັງຫຼາຍ
໒. ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ ໄດ້ເຫັນຕະຖາຄົດ ບໍ່ໄດ້ເຫັນຕະຖາຄົດກໍຕາມ ໄດ້ຟັງທຳວິໄນທີ່ຕະຖາຄົດປະກາດໄວ້ ບໍ່ໄດ້ຟັງທຳວິໄນທີ່ຕະຖາຄົດປະກາດໄວ້ກໍຕາມ ຍ່ອມຍັງລົງສູ່ຄວາມເຫັນຖືກທີ່ກຳນົດໃນກຸສົນທຳທັງຫຼາຍ

໓. ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ ໄດ້ເຫັນຕະຖາຄົດຈຶ່ງຢັ່ງລົງສູ່ຄວາມເຫັນຖືກທີ່
ກຳນົດ ໃນກຸສົນທຳທັງຫຼາຍ ເມື່ອບໍ່ໄດ້ເຫັນຍ່ອມບໍ່ຢັ່ງລົງ ໄດ້ຟັງທຳວິໄນທີ່
ຕະຖາຄົດປະກາດໄວ້ ຈຶ່ງຢັ່ງສູ່ຄວາມເຫັນຖືກທີ່ກຳນົດໃນກຸສົນທຳທັງຫຼາຍ
ເມື່ອບໍ່ໄດ້ຟັງຍ່ອມບໍ່ຢັ່ງລົງ

ບັນດາບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກນັ້ນ ບຸກຄົນໃດໄດ້ເຫັນຕະຖາຄົດຈຶ່ງຢັ່ງລົງສູ່ຄວາມເຫັນຖືກ ທີ່
ກຳນົດໃນກຸສົນທຳທັງຫຼາຍ ເມື່ອບໍ່ໄດ້ເຫັນຍ່ອມບໍ່ຢັ່ງລົງ ໄດ້ຟັງທຳວິໄນທີ່ຕະຖາຄົດປະກາດໄວ້
ຈຶ່ງຢັ່ງລົງສູ່ຄວາມເຫັນຖືກທີ່ກຳນົດໃນກຸສົນທຳທັງຫຼາຍ ເມື່ອບໍ່ໄດ້ຟັງຍ່ອມບໍ່ຢັ່ງລົງ ຍ້ອນອາໄສ
ບຸກຄົນນີ້ແລ ເຮົາຈຶ່ງອະນຸຍາດການສະແດງທຳ ກໍຍ້ອນອາໄສບຸກຄົນນີ້ຈຶ່ງຄວນສະແດງທຳແກ່
ບຸກຄົນແມ່ນເຫຼົ່າອື່ນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນທີ່ປຸງບໄດ້ກັບຄືນໄຂ້ ໓ ຈຳພວກນີ້ແລ ມີຜາກົດຢູ່ໃນໂລກ

ຄຳລາຍສູດ ທີ ໒ ຈົບ

໓. ສັງຂາຣະສູດ

ວ່າດ້ວຍສັງຂານ

[໒໓] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກນີ້ມີຜາກົດຢູ່ໃນໂລກ

ບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ ປຸງແຕ່ງກາຍສັງຂານ ທີ່ມີຄວາມບຸງດບຸນ ປຸງ
ແຕ່ງວະຈີສັງຂານ ທີ່ມີຄວາມບຸງດບຸນ ແລະປຸງແຕ່ງມະໂນສັງຂານ ທີ່ມີ
ຄວາມບຸງດບຸນ ເຂົາເມື່ອປຸງແຕ່ງແລ້ວຍ່ອມເຂົ້າເຖິງໂລກທີ່ມີຄວາມບຸງດບຸນ
ຜັດສະທີ່ມີຄວາມບຸງດບຸນ ຍ່ອມຖືກຕ້ອງບຸກຄົນຜູ້ເຂົ້າເຖິງໂລກທີ່ມີຄວາມ
ບຸງດບຸນນັ້ນ ເຂົາຖືກຜັດສະທີ່ມີຄວາມບຸງດບຸນກະທົບເຂົ້າ ຍ່ອມສະເຫວີຍ
ເວທະນາທີ່ມີຄວາມບຸງດບຸນ ເປັນທຸກໂດຍສ່ວນດຽວຄືພວກສັດນະຣົກ

໒. ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ ປຸງແຕ່ງກາຍສັງຂານທີ່ບໍ່ມີຄວາມບຸງດບຸນ ປຸງ
ແຕ່ງວະຈີສັງຂານທີ່ບໍ່ມີຄວາມບຸງດບຸນ ແລະປຸງແຕ່ງມະໂນສັງຂານທີ່ບໍ່ມີ
ຄວາມບຸງດບຸນ ເຂົາເມື່ອປຸງແຕ່ງແລ້ວຍ່ອມເຂົ້າເຖິງໂລກທີ່ບໍ່ມີຄວາມ
ບຸງດບຸນ ຜັດສະທີ່ບໍ່ມີຄວາມບຸງດບຸນຍ່ອມຖືກຕ້ອງບຸກຄົນຜູ້ເຂົ້າເຖິງໂລກທີ່

ບໍ່ມີຄວາມບຽດບຽນນັ້ນ ເຂົາຖືກຜັດສະທີ່ບໍ່ມີຄວາມບຽດບຽນກະທົບເຂົ້າ ຍ່ອມສະເຫວີຍເວທະນາທີ່ບໍ່ມີຄວາມບຽດບຽນ ເປັນສຸກໂດຍສ່ວນດຽວຄືສຸພະກິນຫະພົມ

໓. ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ ປຸງແຕ່ງກາຍສັງຂານທີ່ມີຄວາມບຽດບຽນແດ່ ບໍ່ມີຄວາມບຽດບຽນແດ່ ປຸງແຕ່ງວະຈີສັງຂານທີ່ມີຄວາມບຽດບຽນແດ່ ບໍ່ມີຄວາມບຽດບຽນແດ່ ແລະປຸງແຕ່ງມະໂນສັງຂານທີ່ມີຄວາມບຽດບຽນແດ່ ບໍ່ມີຄວາມບຽດບຽນແດ່ ເຂົາເມື່ອປຸງແຕ່ງແລ້ວຍ່ອມເຂົ້າເຖິງໂລກທີ່ມີຄວາມບຽດບຽນແດ່ ບໍ່ມີຄວາມບຽດບຽນແດ່ ຜັດສະທີ່ມີຄວາມບຽດບຽນແດ່ ບໍ່ມີຄວາມບຽດບຽນແດ່ ຍ່ອມຖືກຕ້ອງບຸກຄົນຜູ້ເຂົ້າເຖິງໂລກທີ່ມີຄວາມບຽດບຽນແດ່ ບໍ່ມີຄວາມບຽດບຽນແດ່ ເຂົາຖືກຜັດສະທີ່ມີຄວາມບຽດບຽນແດ່ ບໍ່ມີຄວາມບຽດບຽນແດ່ ກະທົບເຂົ້າ ຍ່ອມສະເຫວີຍເວທະນາທີ່ມີຄວາມບຽດບຽນແດ່ ບໍ່ມີຄວາມບຽດບຽນແດ່ ມີສຸກແລະທຸກຜະສົມກັນຄືມະນຸດ ເທວະດາລາງພວກ ແລະ ເຜດລາງພວກ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກນີ້ແລະມີຜາກົດຢູ່ໃນໂລກ

ສັງຂາຣະສູດທີ ໓ ຈົບ

໔. ພະທຸກາຣະສູດ

ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນທີ່ມີອຸປະກາຣະຫຼາຍ

[໒໔] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກນີ້ມີອຸປະກາຣະຫຼາຍແກ່ບຸກຄົນ

ບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ບຸກຄົນອາໄສບຸກຄົນໃດແລ້ວ ນັບຖືພຣະພຸດທະເຈົ້າວ່າເປັນບ່ອນເພິ່ງທີ່ຣະນຶກ ນັບຖື ພຣະທຳວ່າເປັນບ່ອນເພິ່ງທີ່ຣະນຶກ ແລະນັບຖືພຣະສົງວ່າເປັນບ່ອນເພິ່ງທີ່ຣະນຶກ ບຸກຄົນນີ້ຊື່ວ່າມີອຸປະກາຣະຫຼາຍແກ່ບຸກຄົນນີ້
໒. ບຸກຄົນອາໄສບຸກຄົນໃດແລ້ວຮູ້ແຈ້ງຕາມຄວາມເປັນຈິງວ່າ “ນີ້ທຸກ ນີ້ທຸກຂະສະມຸໄທ(ເຫດເກີດທຸກ) ນີ້ທຸກຂະນິໂຣທະ(ຄວາມດັບທຸກ) ນີ້ທຸກຂະນິໂຣທະ

ຄາມິນີປະຕິປະທາ (ຂໍ້ປະຕິບັດໃຫ້ເຖິງຄວາມດັບທຸກ) ບຸກຄົນນີ້ຊື່ວ່າມີອຸປະ
ກາຣະຫຼາຍແກ່ບຸກຄົນນີ້

໓. ບຸກຄົນອາໄສບຸກຄົນໃດແລ້ວເຮັດໃຫ້ແຈ້ງເຈໂຕວິມຸດຕິ ປັນຍາວິມຸດຕິ ອັນບໍ່
ມີອາສະວະ ຍ້ອນອາສະວະໝົດສິ້ນໄປດ້ວຍປັນຍາອັນຍິ່ງເອງເຂົ້າເຖິງຢູ່ໃນ
ປັດຈຸບັນ ບຸກຄົນນີ້ຊື່ວ່າ ມີອຸປະກາຣະຫຼາຍແກ່ບຸກຄົນນີ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກນີ້ແລະຊື່ວ່າ ມີອຸປະກາຣະຫຼາຍແກ່ບຸກຄົນນີ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາກ່າວວ່າ ບໍ່ມີບຸກຄົນອື່ນນອກຈາກບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກນີ້ທີ່ຊື່ວ່າ ເປັນຜູ້
ມີອຸປະກາຣະຫຼາຍແກ່ບຸກຄົນນີ້ ການທີ່ບຸກຄົນນີ້ຈະປະຕິບັດຕອບແທນແກ່ບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກ ນີ້
ດ້ວຍການຕອບແທນ ຄືດ້ວຍການຂາບໄຫວ້ ການລຸກຮັບ ການປະນົມມີໄຫວ້ ການສະແດງ
ຄວາມເຄົາລົບ ການໃຫ້ຜ້ານຸ່ງທີ່ມ ອາຫານ ບ່ອນຢູ່ອາໄສ ແລະຢາປິ່ນປົວພະຍາດ ເຮົາກ່າວວ່າ
ບໍ່ແມ່ນຈະເຮັດໄດ້ໂດຍງ່າຍ

ພະຫຼາກຣະສູດ ທີ ໔ ຈົບ

໕. ວະຊິຣູປະມະສູດ

ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນທີ່ມີຈິດຄືເພັດ

[໒໕] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກນີ້ມີຜາກົດຢູ່ໃນໂລກ

ບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ບຸກຄົນທີ່ມີຈິດຄືບາດເກົ່າ

໒. ບຸກຄົນທີ່ມີຈິດຄືຟ້າແມບ

໓. ບຸກຄົນທີ່ມີຈິດຄືເພັດ

ບຸກຄົນທີ່ມີຈິດຄືບາດເກົ່າ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ເປັນຄົນມັກໂກດ ຫຼາຍໄປນຳຄວາມຄັບແຄ້ນໃຈ ຖືກວ່າ
ກ່າວແມ່ນພຽງເລັກໜ້ອຍກໍຂັດໃຈ ໂກດເຄືອງ ພະຍາບາດ ຂຶງຄຽດ ສະແດງອາການໂກດ ຂັດ
ເຄືອງ ແລະບໍ່ພໍໃຈ ປຽບຄືບາດເກົ່າຖືກໄມ້ຫຼີກເບື້ອງກະທົບເຂົ້າ ຍ່ອມໃຫ້ເກີດຄວາມຈຸບປວດ
ຫຼາຍຂຶ້ນ ແມ່ນສັນໃດ ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ກໍຄືກັນສັນນັ້ນແລ ເປັນຄົນ ມັກໂກດ ຫຼາຍໄປ

ນຳຄວາມຄັບແຄ້ນໃຈ ຖືກວ່າກ່າວແມ່ນພຽງເລັກໜ້ອຍກໍຂັດໃຈ ໂກດເຄືອງ ພະຍາບາດ ຂຶ້ນ
ຄຽດ ສະແດງອາການໂກດ ຂັດເຄືອງ ແລະບໍ່ພໍໃຈ ນີ້ຮຽກວ່າ ບຸກຄົນທີ່ມີຈິດຄືບາດເກົ່າ

ບຸກຄົນທີ່ມີຈິດຄືຟ້າແມບ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ຮູ້ແຈ້ງຕາມຄວາມເປັນຈິງວ່າ “ນີ້ທຸກ ນີ້ທຸກຂະສະມຸໄທ ນີ້
ທຸກຂະນີໂຣທະ ນີ້ທຸກຂະນີໂຣທະຄາມີນີປະຕິປະທາ” ປຽບຄື ຄົນມີຕາດີເຫັນຮູບໄດ້ໃນຂະນະ
ຟ້າແມບໃນເວລາກາງຄືນທີ່ມືດມືດ ແມ່ນສັນໃດ ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ກໍຄືກັນສັນນັ້ນແລ ຮູ້
ແຈ້ງຕາມຄວາມເປັນຈິງວ່າ “ນີ້ທຸກ ນີ້ທຸກຂະສະມຸໄທ ນີ້ທຸກຂະນີໂຣທະ ນີ້ທຸກຂະນີໂຣທະຄາມີນີ
ປະຕິປະທາ” ນີ້ຮຽກວ່າ ບຸກຄົນທີ່ມີຈິດຄືຟ້າແມບ

ບຸກຄົນທີ່ມີຈິດຄືເພັດ^໑ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງເຈໂຕວິມຸດຕິ ປັນຍາວິມຸດຕິ ອັນບໍ່ມີອາສະວະ
ຍ້ອນອາສະວະໝົດສິ້ນໄປດ້ວຍປັນຍາອັນຍິ່ງເອງເຂົ້າເຖິງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ ປຽບຄື ແກ້ວມະນີຫຼືຫິນ
ບາງຊະນິດທີ່ເພັດຈະທຳລາຍບໍ່ໄດ້ບໍ່ມີ ແມ່ນສັນໃດ ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ກໍຄືກັນສັນນັ້ນແລ
ງ່າງ ຍ້ອນອາສະວະໝົດສິ້ນໄປດ້ວຍປັນຍາອັນຍິ່ງເອງ ເຂົ້າເຖິງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ ນີ້ຮຽກວ່າ ບຸກ
ຄົນທີ່ມີຈິດຄືເພັດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກນີ້ແລ ມີຜາກົດຢູ່ໃນໂລກ

ວະຊີຣູປະມະສູດ ທີ ໔ ຈົບ

໖. ເສວິຕັບພະສູດ

ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນທີ່ຄວນຄົບ

[໒໖] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກນີ້ມີຜາກົດຢູ່ໃນໂລກ

ບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ບຸກຄົນທີ່ບໍ່ຄວນຄົບຫາ ບໍ່ຄວນລຶ້ງແກວ່ນ ບໍ່ຄວນເຂົ້າໄປນັ່ງໃກ້
໒. ບຸກຄົນທີ່ຄວນຄົບຫາ ລຶ້ງແກວ່ນ ຄວນເຂົ້າໄປນັ່ງໃກ້
໓. ບຸກຄົນທີ່ຄວນສັກກາຣະ ເຄົາລົບແລ້ວຈຶ່ງຄົບຫາ ລຶ້ງແກວ່ນ ເຂົ້າໄປນັ່ງໃກ້

ບຸກຄົນທີ່ບໍ່ຄວນຄົບຫາ ບໍ່ຄວນລຶ້ງແກວ່ນ ບໍ່ຄວນເຂົ້າໄປນັ່ງໃກ້ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ຕໍ່າຊາມກວ່າຕົນໃນດ້ານສິນ ສະມາທິ ປັນຍາ ບຸກຄົນແນວນີ້ບໍ່ຄວນຄົບຫາ ບໍ່ຄວນລຶ້ງແກວ່ນ ບໍ່ຄວນເຂົ້າໄປນັ່ງໃກ້ ນອກຈາກຈະເມດຕາອະນຸເຄາະບຸກຄົນທີ່ຄວນຄົບຫາ ລຶ້ງແກວ່ນ ຄວນເຂົ້າໄປນັ່ງໃກ້ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ສະເໝີຕົນໃນດ້ານສິນ ສະມາທິ ປັນຍາ ບຸກຄົນແນວນີ້ຄວນຄົບຫາ ຄວນລຶ້ງແກວ່ນ ຄວນເຂົ້າໄປນັ່ງໃກ້ ຂໍ້ນັ້ນຍ້ອນເຫດໃດ ຍ້ອນການສົນທະນາກ່ຽວກັບສິນ ສະມາທິ ປັນຍາ ຈັກມີແກ່ເຮົາທັງຫຼາຍ ຜູ້ເຖິງຄວາມສະເໝີກັນໃນດ້ານສິນ ສະມາທິ ປັນຍາ ການສົນທະນາຂອງເຮົາທັງຫຼາຍນັ້ນ ຈັກດຳເນີນໄປໄດ້ ແລະຈັກເປັນຄວາມສຸກສະບາຍ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ບຸກຄົນແນວນີ້ຈຶ່ງຄວນຄົບຫາ ຄວນລຶ້ງແກວ່ນ ຄວນເຂົ້າໄປນັ່ງໃກ້

ບຸກຄົນທີ່ຄວນສັກກາຣະ ເຄົາລົບ ແລ້ວຈຶ່ງຄົບຫາ ລຶ້ງແກວ່ນ ເຂົ້າໄປນັ່ງໃກ້ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ເໝືອກວ່າຕົນໃນດ້ານສິນ ສະມາທິ ປັນຍາ ບຸກຄົນແນວນີ້ຄວນສັກກາຣະ ເຄົາລົບແລ້ວຈຶ່ງຄົບຫາ ລຶ້ງແກວ່ນ ເຂົ້າໄປນັ່ງໃກ້ ຂໍ້ນັ້ນຍ້ອນເຫດໃດ ຍ້ອນບຸກຄົນ ແນວນີ້ຄິດວ່າ ຈັກພ່ຳເພັງສິນຂັນ(ກອງສິນ) ສະມາທິຂັນ(ກອງສະມາທິ) ປັນຍາຂັນ(ກອງປັນຍາ)ທີ່ຍັງບໍ່ບໍລິບູນໃຫ້ບໍລິບູນ ຫຼືຈັກອະນຸເຄາະສິນຂັນ ສະມາທິຂັນ ປັນຍາຂັນ ທີ່ບໍ່ບໍລິບູນດ້ວຍປັນຍາໃນບ່ອນນັ້ນ ໆ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ບຸກຄົນແນວນີ້ຈຶ່ງຄວນສັກກາຣະ ເຄົາລົບແລ້ວຈຶ່ງຄົບຫາ ລຶ້ງແກວ່ນ ເຂົ້າໄປນັ່ງໃກ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກນີ້ແລ ມີຜາກົດຢູ່ໃນໂລກ

ບຸກຄົນຄົບຜູ້ຕໍ່າຊາມຍ່ອມພອຍຕໍ່າຊາມໄປນຳ
ແຕ່ຄົບຜູ້ທີ່ສະເໝີກັນຍ່ອມບໍ່ເສື່ອມໃນການໃດ ໆ
ຄົບຜູ້ທີ່ສູງກວ່າຍ່ອມເດ່ນຂຶ້ນທັນຕາເທັນ
ຍ້ອນແນວນັ້ນ ຈຶ່ງຄວນຄົບຜູ້ທີ່ສູງກວ່າຕົນ

ເສວິຕັບພະສູດທິ ໖ ຈົບ

໗. ຊິຄຸດສິດັບພະສູດ ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນທີ່ຄວນລ້ງກຽດ

[໒໗] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກນີ້ມີຜາກົດຢູ່ໃນໂລກ

ບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ບຸກຄົນທີ່ຄວນລ້ງກຽດ ບໍ່ຄວນຄົບຫາ ບໍ່ຄວນລຶ້ງແກວ່ນ ບໍ່ຄວນເຂົ້າໄປນັ່ງໃກ້
໒. ບຸກຄົນທີ່ຄວນວາງເສີຍ ບໍ່ຄວນຄົບຫາ ບໍ່ຄວນລຶ້ງແກວ່ນ ບໍ່ຄວນເຂົ້າໄປນັ່ງໃກ້
໓. ບຸກຄົນທີ່ຄວນຄົບຫາ ລຶ້ງແກວ່ນ ຄວນເຂົ້າໄປນັ່ງໃກ້

ບຸກຄົນທີ່ຄວນລ້ງກຽດ ບໍ່ຄວນຄົບຫາ ບໍ່ຄວນລຶ້ງແກວ່ນ ບໍ່ຄວນເຂົ້າໄປນັ່ງໃກ້ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ເປັນຄົນທຸສິນ ມີທຳຊົ່ວຊາມ ບໍ່ສະອາດ ມີຄວາມປະພຶດທີ່ໜ້າລ້ງກຽດ ມີການງານປົກປິດ ບໍ່ແມ່ນສະມະນະ ແຕ່ປະຕິຍານວ່າເປັນສະມະນະ ບໍ່ແມ່ນພົມມະຈາຣີ ແຕ່ປະຕິຍານວ່າເປັນພົມມະຈາຣີ ເນົ່າພາຍໃນ ຊຸມດ້ວຍຣາຄະ ເປັນຄືຂີ້ເຫຍື້ອ ບຸກຄົນແນວນີ້ຄວນລ້ງກຽດ ບໍ່ຄວນຄົບຫາ ບໍ່ຄວນລຶ້ງແກວ່ນ ບໍ່ຄວນເຂົ້າໄປນັ່ງໃກ້ ຂໍ້ນັ້ນ ຍ້ອນເຫດໃດ ຍ້ອນຄົນທີ່ໄປແມ່ນຈະບໍ່ໄດ້ເອົາຢ່າງບຸກຄົນແນວນັ້ນ ແຕ່ກິດຕິສັບອັນຊົ່ວຂອງເຂົາກໍຊ່າລືໄປວ່າ “ຄົນຄົບມິດຊົ່ວ ຄົບສະຫາຍຊົ່ວ ຄົບເພື່ອນຊົ່ວ” ປຽບຄື ງູທີ່ຈົມຢູ່ໃນຄູດ ແມ່ນຈະບໍ່ກັດໃຜ ໆ ກໍແມ່ນ ແຕ່ກໍເຮັດເຂົາໃຫ້ເປື້ອນໄດ້ ແມ່ນສັນໃດ ຄົນທີ່ໄປກໍຄືກັນສັນນັ້ນ ແມ່ນຈະບໍ່ໄດ້ເອົາຢ່າງບຸກຄົນແນວນີ້ ແຕ່ກິດຕິສັບອັນຊົ່ວຂອງເຂົາກໍຊ່າລືໄປວ່າ “ຄົນຄົບມິດຊົ່ວ ຄົບສະຫາຍຊົ່ວ ຄົບເພື່ອນຊົ່ວ” ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ບຸກຄົນແນວນີ້ ຈຶ່ງຄວນລ້ງກຽດ ບໍ່ຄວນຄົບຫາ ບໍ່ຄວນລຶ້ງແກວ່ນ ບໍ່ຄວນເຂົ້າໄປນັ່ງໃກ້

ບຸກຄົນທີ່ຄວນວາງເສີຍ ບໍ່ຄວນຄົບຫາ ບໍ່ຄວນລຶ້ງແກວ່ນ ບໍ່ຄວນເຂົ້າໄປນັ່ງໃກ້ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ເປັນຄົນມັກໂກດ ຫຼາຍໄປດ້ວຍຄວາມຄັບແຄ້ນໃຈ ຖືກວ່າກ່າວ ແມ່ນພຽງເລັກໜ້ອຍກໍຂັດໃຈ ໂກດເຄືອງ ພະຍາບາດ ຂຶ້ງຄຽດ ສະແດງອາການໂກດຂັດເຄືອງ ແລະບໍ່ພໍໃຈ

ປຽບຄື ບາດເກົ້າຖືກໄມ້ ຫຼື ກະເບື້ອງກະທົບເຂົ້າຍ່ອມເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມເຈັບປວດ ຫຼາຍຂຶ້ນ ແມ່ນສັນໃດ ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ກໍຄືກັນສັນນັ້ນ ເປັນຄົນມັກໂກດ ຫຼາຍໄປດ້ວຍຄວາມຄັບແຄ້ນໃຈ ຖືກວ່າກ່າວແມ່ນພຽງເລັກໜ້ອຍກໍຂັດໃຈ ໂກດເຄືອງ ພະຍາບາດ ຂຶງຄຽດ ສະແດງອາການໂກດ ຂັດເຄືອງ ແລະບໍ່ພໍໃຈ

ປຽບຄື ຖ່ານໄມ້ໝາກພັບຖືກໄມ້ ຫຼື ກະເບື້ອງກະທົບເຂົ້າຍ່ອມປະທຸເກີນປະມານ ແມ່ນສັນໃດ ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ກໍຄືກັນສັນນັ້ນ ເປັນຄົນມັກໂກດ ຫຼາຍໄປດ້ວຍຄວາມຄັບແຄ້ນໃຈ ຖືກວ່າກ່າວແມ່ນພຽງເລັກໜ້ອຍກໍຂັດໃຈ ໂກດເຄືອງ ພະຍາບາດ ຂຶງຄຽດ ສະແດງອາການໂກດ ຂັດເຄືອງ ແລະບໍ່ພໍໃຈ

ປຽບຄື ຊຸມຄູດຖືກໄມ້ຫຼືກະເບື້ອງກະທົບເຂົ້າຍ່ອມສົ່ງກິ່ນເໝັນຮຸນແຮງຂຶ້ນ ແມ່ນສັນໃດ ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ກໍສັນນັ້ນເໝືອກັນ ເປັນຄົນມັກໂກດ ຫຼາຍໄປດ້ວຍຄວາມຄັບແຄ້ນໃຈ ຖືກວ່າກ່າວແມ່ນພຽງເລັກໜ້ອຍກໍຂັດໃຈ ໂກດເຄືອງ ພະຍາບາດ ຂຶງຄຽດ ສະແດງອາການໂກດ ຂັດເຄືອງ ແລະບໍ່ພໍໃຈ

ບຸກຄົນແນວນັ້ນຄວນວາງເສີຍ ບໍ່ຄວນຄົບຫາ ບໍ່ຄວນລຶ້ງແກວ່ນ ບໍ່ຄວນເຂົ້າໄປນັ່ງໃກ້ ຂໍ້ນັ້ນຍ້ອນເຫດໃດ ຍ້ອນວ່າບຸກຄົນນັ້ນອາດດ່າເຮົາແດ່ ກ່າວໂທດເຮົາແດ່ ເຮັດເຮົາໃຫ້ສູນຫາຍແດ່ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ບຸກຄົນແນວນີ້ຈຶ່ງຄວນວາງເສີຍ ບໍ່ຄວນຄົບຫາ ບໍ່ຄວນລຶ້ງແກວ່ນ ບໍ່ຄວນເຂົ້າໄປນັ່ງໃກ້

ບຸກຄົນທີ່ຄວນຄົບຫາ ລຶ້ງແກວ່ນ ຄວນເຂົ້າໄປນັ່ງໃກ້ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ມີສິນ ມີທຳງາມ ບຸກຄົນແນວນີ້ຄວນເສບ ຄວນຄົບ ຄວນເຂົ້າໄປນັ່ງໃກ້ ຂໍ້ນັ້ນຍ້ອນເຫດໃດ ຍ້ອນວ່າຄົນທີ່ວ່າໄປແມ່ນຈະບໍ່ໄດ້ເອົາຢ່າງບຸກຄົນ ແນວນີ້ແຕ່ກິດຕິສັບອັນງາມຂອງເຂົາກໍຊ່າລືໄປວ່າ “ຄົນຄົບມິດດີ ຄົບສະຫາຍດີ ຄົບເພື່ອນດີ” ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ບຸກຄົນແນວນີ້ຈຶ່ງຄວນຄົບຫາ ລຶ້ງແກວ່ນ ຄວນເຂົ້າໄປນັ່ງໃກ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນ ໙ ຈຳພວກນີ້ແລະມີຜາກົດຢູ່ໃນໂລກ

ບຸກຄົນຄົບຜູ້ຕຳຊາມຍ່ອມພອຍຕຳຊາມໄປນຳ
ແຕ່ຄົບຜູ້ທີ່ສະເໝີກັນຍ່ອມບໍ່ເສື່ອມໃນການໃດ ໆ
ຄົບຜູ້ທີ່ສູງກວ່າຍ່ອມເດ່ນຂຶ້ນທັນຕາເຫັນ
ຍ້ອນແນວນັ້ນຈຶ່ງຄວນຄົບຜູ້ທີ່ສູງກວ່າຕົນ

ຊິຄຸດສິດັບພະສູດ ທີ ກ ຈົບ

໘. ຄູຖະພານິສູດ

ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນຜູ້ເວົ້າພາສາສາສຸດ

[໒໘] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກນີ້ມີຜາກົດຢູ່ໃນໂລກ
ບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ບຸກຄົນຜູ້ເວົ້າພາສາສາສຸດ
໒. ບຸກຄົນຜູ້ເວົ້າພາສາດອກໄມ້
໓. ບຸກຄົນຜູ້ເວົ້າພາສານ້ຳເຜິ້ງ

ບຸກຄົນຜູ້ເວົ້າພາສາສາສຸດ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ ຢູ່ໃນສະພາ ຢູ່ໃນບໍລິສັດ ຢູ່ທ່າມກາງໝູ່ຍາດ ຢູ່ທ່າມກາງໝູ່ທະຫານ ຫຼື ຢູ່ທ່າມກາງຮາດຊະສຳນັກ ຖືກເຂົາອ້າງເປັນພະຍານຊັກຖາມວ່າ “ທ່ານຮູ້ສິ່ງໃດ ຈົ່ງກ່າວສິ່ງນັ້ນ” ບຸກຄົນນັ້ນບໍ່ຮູ້ກ່າວວ່າ “ຮູ້” ຫຼືຮູ້ກ່າວວ່າ “ບໍ່ຮູ້” ບໍ່ເຫັນກ່າວວ່າ “ເຫັນ” ຫຼືເຫັນກ່າວວ່າ “ບໍ່ເຫັນ” ກ່າວຕົວະທັງທີ່ຮູ້ຍ້ອນຕົນເປັນເຫດແດ່ ຍ້ອນບຸກຄົນອື່ນເປັນເຫດແດ່ ຍ້ອນເຫດຄືເຫັນແກ່ອາມິດເລັກໜ້ອຍແດ່ ດ້ວຍປະການດັ່ງນີ້ນີ້ຮຽກວ່າ ບຸກຄົນຜູ້ເວົ້າພາສາສາສຸດ

ບຸກຄົນຜູ້ເວົ້າພາສາດອກໄມ້ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ຢູ່ໃນສະພາ ຢູ່ໃນບໍລິສັດ ຢູ່ທ່າມກາງໝູ່ຍາດ ຢູ່ທ່າມກາງໝູ່ທະຫານ ຫຼື ຢູ່ທ່າມກາງຮາດຊະສຳນັກ ຖືກເຂົາອ້າງເປັນພະຍານຊັກຖາມວ່າ “ທ່ານຮູ້ສິ່ງໃດ ຈົ່ງກ່າວສິ່ງນັ້ນ” ບຸກຄົນນັ້ນບໍ່ຮູ້ກ່າວວ່າ “ບໍ່ຮູ້” ຫຼືຮູ້ກ່າວວ່າ “ຮູ້” ບໍ່ເຫັນກ່າວວ່າ “ບໍ່ເຫັນ” ຫຼືເຫັນກ່າວວ່າ “ເຫັນ” ບໍ່ກ່າວຕົວະທັງທີ່ຮູ້ຍ້ອນຕົນເປັນເຫດແດ່ ຍ້ອນບຸກຄົນອື່ນເປັນເຫດແດ່ ຍ້ອນເຫດຄືເຫັນແກ່ອາມິດເລັກໜ້ອຍແດ່ ດ້ວຍປະການດັ່ງນີ້ນີ້ຮຽກວ່າ ບຸກຄົນຜູ້ເວົ້າພາສາດອກໄມ້

ບຸກຄົນຜູ້ເວົ້າພາສານ້ຳເຜິ້ງ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ ລະເວັ້ນຂາດຈາກການເວົ້າຄຳຫຍາບ ຄືເວົ້າແຕ່ຄຳທີ່ບໍ່ມີໂທດ ມ່ວນ ໜ້າຮັກ ຈັບໃຈ ເປັນຄຳຂອງຊາວເມືອງ ຄົນສ່ວນຫຼາຍຮັກແພງພໍໃຈ ນີ້ຮຽກວ່າ ບຸກຄົນຜູ້ເວົ້າພາສານ້ຳເຜິ້ງ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກນີ້ແລມີຜາກົດຢູ່ໃນໂລກ

ຄູຖະພານິສູດທີ ໘ ຈົບ

໙. ອັນທະສູດ

ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນຕາບອດ

[໒໙] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກນີ້ມີຜາກົດຢູ່ໃນໂລກ

ບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ບຸກຄົນຕາບອດ

໒. ບຸກຄົນຕາດຽວ

໓. ບຸກຄົນສອງຕາ

ບຸກຄົນຕາບອດ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ ບໍ່ມີໜ່ວຍຕາ ເປັນເຫດໃຫ້ໄດ້ໂພຄະຊັບທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ ຫຼື ເຮັດໂພຄະຊັບທີ່ໄດ້ແລ້ວໃຫ້ເພີ່ມພູນ ແລະເຂົາບໍ່ມີໜ່ວຍຕາເປັນເຄື່ອງຮູ້ທຳທີ່ເປັນກຸສົນ ແລະອະກຸສົນ ຮູ້ທຳທີ່ມີໂທດແລະບໍ່ມີໂທດ ຮູ້ທຳທີ່ຊົ່ວແລະປະນີດ ຮູ້ທຳທີ່ມີສ່ວນປຽບ ດ້ວຍທຳຝ່າຍດຳ ແລະທຳຝ່າຍຂາວ ນີ້ຮຽກວ່າ ບຸກຄົນຕາບອດ

ບຸກຄົນຕາດຽວ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ ມີໜ່ວຍຕາເປັນເຫດໃຫ້ໄດ້ໂພຄະຊັບທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ ຫຼືເຮັດໂພຄະຊັບທີ່ໄດ້ແລ້ວໃຫ້ເພີ່ມພູນ ແຕ່ເຂົາບໍ່ມີໜ່ວຍຕາເປັນເຄື່ອງຮູ້ທຳທີ່ເປັນກຸສົນແລະອະກຸສົນ ຮູ້ທຳທີ່ມີໂທດແລະບໍ່ມີໂທດ ຮູ້ທຳທີ່ຊົ່ວແລະປະນີດ ຮູ້ທຳທີ່ມີສ່ວນປຽບ ດ້ວຍທຳຝ່າຍດຳແລະທຳຝ່າຍຂາວ ນີ້ຮຽກວ່າ ບຸກຄົນຕາດຽວ

ບຸກຄົນສອງຕາ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ ມີໜ່ວຍຕາເປັນເຫດໃຫ້ໄດ້ໂພຄະຊັບທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ ຫຼືເຮັດໂພຄະຊັບທີ່ໄດ້ແລ້ວໃຫ້ເພີ່ມພູນ ແລະເຂົາມີໜ່ວຍຕາເປັນເຄື່ອງຮູ້ທຳທີ່ເປັນກຸສົນແລະອະກຸສົນ ຮູ້ທຳທີ່ມີໂທດແລະບໍ່ມີໂທດ ຮູ້ທຳທີ່ຊົ່ວແລະປະນີດ ຮູ້ທຳທີ່ມີສ່ວນປຽບ ດ້ວຍທຳຝ່າຍດຳແລະທຳຝ່າຍຂາວ ນີ້ຮຽກວ່າ ບຸກຄົນສອງຕາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກນີ້ແລະມີຜາກົດຢູ່ໃນໂລກ

ໂພຄະຊັບແນວນັ້ນບໍ່ມີແກ່ບຸກຄົນຕາບອດ
ແລະບຸກຄົນຕາບອດຍ່ອມບໍ່ທຳບຸນ
ໂທດເຄາະຍ່ອມມີແກ່ບຸກຄົນຕາບອດ
ຜູ້ມີໜ່ວຍຕາເສຍໃນໂລກທັງສອງ

ໃນການຕໍ່ມາ ເຮົາໄດ້ກ່າວເຖິງບຸກຄົນຕາດຽວນີ້ໄວ້ ກໍບຸກຄົນຕາດຽວໝົກມຸ້ນກັບທຳ
ແລະອະທຳ ສະແຫວງຫາໂພຄະຊັບດ້ວຍການຄົດໂກງແລະການເວົ້າຕົວະ ອັນເປັນການລັກເອົາ
ທັງສອງຢ່າງ

ກຳມານິບຜູ້ເປັນກາມໂພຄິບຸກຄົນ
ເປັນຄົນສະຫຼາດທີ່ຈະຮິບໂຮມໂພຄະຊັບ
ເຂົາເປັນຄົນຕາດຽວຈາກໂລກນີ້ໄປສູ່ນະຣົກຍ່ອມເດືອດຮ້ອນ
ສ່ວນບຸກຄົນສອງຕາ
ເຮົາກ່າວວ່າເປັນບຸກຄົນຜູ້ປະເສີດທີ່ສຸດ
ເຂົາໃຫ້ຊັບທີ່ຕົນໄດ້ມາດ້ວຍຄວາມໝັ້ນເປັນທານ
ຈາກໂພຄະຊັບທີ່ຕົນຫາໄດ້ໂດຍຖືກຕ້ອງຕາມທຳ
ມີຄວາມດຳຮີປະເສີດ ມີຈິດໃຈບໍ່ວອກແວກ
ຍ່ອມເຂົ້າເຖິງຖານະທີ່ຈະເລີນເຊິ່ງໄປແລ້ວບໍ່ເສົ້າໂສກ
ບຸກຄົນຄວນເວັ້ນໃຫ້ຫ່າງໄກຈາກບຸກຄົນຕາບອດແລະບຸກຄົນຕາດຽວ
ແຕ່ຄວນຄົບບຸກຄົນສອງຕາທີ່ປະເສີດທີ່ສຸດ

ອັນທະສູດທີ ໙ ຈົບ

໑໐. ອະວະກຸດຊະສູດ

ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນມີປັນຍາຄືໝໍຂວ້າ

[໓໐] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກນີ້ມີຜາກົດຢູ່ໃນໂລກ

ບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ບຸກຄົນມີປັນຍາຄືໝໍຂວ້າ
໒. ບຸກຄົນມີປັນຍາຄືທໍ່ສົ້ນແພ
໓. ບຸກຄົນມີປັນຍາກວ້າງຂວາງ (ຄືໝໍຫງາຍ)

ບຸກຄົນມີປັນຍາຄືໝໍຂວ້າ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ ໄປວັດເປັນປະຈຳເພື່ອຟັງທຳໃນສຳນັກພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸທັງຫຼາຍສະແດງທຳມີຄວາມງາມໃນເບື້ອງຕົ້ນ ມີຄວາມງາມໃນທ່າມກາງ ແລະມີຄວາມງາມໃນບ່ອນສຸດ ປະກາດພົມມະຈັນພ້ອມທັງອັດຖະ ແລະພະຍັນຊະນະບໍລິສຸດບໍລິບູນຄົບຖ້ວນ ແກ່ເຂົາເຂົານັ່ງຢູ່ບ່ອນນັ້ນ ຈື່ເບື້ອງຕົ້ນ ທ່າມກາງ ແລະບ່ອນສຸດແຫ່ງກະຖານັ້ນບໍ່ໄດ້ ແມ່ນລຸກຈາກບ່ອນນັ້ນແລ້ວກໍຈື່ເບື້ອງຕົ້ນ ທ່າມກາງ ແລະບ່ອນສຸດຂອງກະຖານັ້ນບໍ່ໄດ້ ປຽບຄື ໝໍຂວ້າທີ່ເຂົາຖອກນ້ຳລົງໄປ ນ້ຳຍ່ອມໄຫຼຮາດໄປ ບໍ່ຂັງຢູ່ແມ່ນສັນໃດ ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກ ນີ້ກໍຄືກັນສັນນັ້ນ ໄປວັດເປັນປະຈຳເພື່ອຟັງທຳໃນສຳນັກພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສະແດງທຳມີຄວາມງາມໃນເບື້ອງຕົ້ນ ມີຄວາມງາມໃນທ່າມກາງ ແລະມີຄວາມງາມໃນບ່ອນສຸດ ປະກາດພົມມະຈັນພ້ອມທັງອັດຖະ ແລະພະຍັນຊະນະບໍລິສຸດບໍລິບູນຄົບຖ້ວນແກ່ເຂົາ ເຂົານັ່ງຢູ່ບ່ອນນັ້ນ ຈື່ເບື້ອງຕົ້ນ ທ່າມກາງ ແລະບ່ອນສຸດແຫ່ງກະຖານັ້ນກໍບໍ່ໄດ້ ແມ່ນລຸກຈາກບ່ອນນັ້ນແລ້ວກໍຍັງຈື່ເບື້ອງຕົ້ນ ທ່າມກາງ ແລະບ່ອນສຸດແຫ່ງກະຖານັ້ນບໍ່ໄດ້ ນີ້ຮຽກວ່າ ບຸກຄົນມີປັນຍາຄືໝໍຂວ້າ

ບຸກຄົນມີປັນຍາຄືທໍ່ສົ້ນແພ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ ໄປວັດເປັນປະຈຳເພື່ອຟັງທຳໃນສຳນັກພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສະແດງທຳມີຄວາມງາມໃນເບື້ອງຕົ້ນ ມີຄວາມງາມໃນທ່າມກາງ ແລະມີຄວາມງາມໃນບ່ອນສຸດ ປະກາດພົມມະຈັນພ້ອມທັງອັດຖະ ແລະພະຍັນຊະນະບໍລິສຸດບໍລິບູນຄົບຖ້ວນ ແກ່ເຂົາເຂົານັ່ງກົງບ່ອນນັ້ນ ຈື່ເບື້ອງຕົ້ນ ທ່າມກາງ ແລະບ່ອນສຸດແຫ່ງກະຖານັ້ນໄດ້ ແຕ່ລຸກຈາກ ບ່ອນນັ້ນແລ້ວກໍຈື່ເບື້ອງຕົ້ນ ທ່າມກາງ ແລະບ່ອນສຸດແຫ່ງກະຖານັ້ນບໍ່ໄດ້ ປຽບຄື ບຸຣຸດເກັບຂອງກິນຕ່າງ ໆ ຄື ງາ ເຂົ້າສານ ເຂົ້າຕົ້ມ ໝາກກະທັນໄວ້ທີ່ສົ້ນແພ ບຸຣຸດນັ້ນ ເມື່ອລຸກຈາກບ່ອນນັ້ນ ເພິ່ງເຮັດເຮ່ຍຊະ ຍ້ອນເຜີສະຕິແມ່ນສັນໃດ ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ກໍຄືກັນສັນນັ້ນ ໄປວັດເປັນປະຈຳເພື່ອຟັງທຳໃນສຳນັກພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສະແດງທຳມີຄວາມງາມໃນເບື້ອງຕົ້ນ ມີຄວາມງາມໃນທ່າມກາງ ແລະມີຄວາມງາມໃນບ່ອນສຸດ ປະກາດພົມມະຈັນ ພ້ອມທັງອັດຖະ ແລະພະຍັນຊະນະບໍລິສຸດບໍລິບູນຄົບຖ້ວນແກ່ເຂົາ ເຂົານັ່ງຢູ່ບ່ອນນັ້ນ ຈື່ເບື້ອງຕົ້ນ ທ່າມກາງ ແລະບ່ອນສຸດແຫ່ງກະຖານັ້ນໄດ້ ແຕ່ລຸກຈາກບ່ອນນັ້ນແລ້ວ ກໍຈື່ເບື້ອງຕົ້ນ ທ່າມກາງ ແລະບ່ອນສຸດແຫ່ງກະຖານັ້ນບໍ່ໄດ້ ນີ້ຮຽກວ່າ ບຸກຄົນມີປັນຍາຄືທໍ່ສົ້ນແພ

ບຸກຄົນມີປັນຍາກວ້າງຂວາງ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ ໄປວັດເປັນປະຈຳເພື່ອຟັງທຳໃນສຳນັກພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸທັງຫຼາຍສະແດງທຳມີຄວາມງາມໃນເບື້ອງຕົ້ນ ມີຄວາມງາມໃນທ່າມກາງ ແລະມີຄວາມງາມໃນບ່ອນສຸດ ປະກາດພົມມະຈັນພ້ອມທັງອັດຖະ ແລະພະຍັນຊະນະບໍລິສຸດບໍລິບູນຄົບຖ້ວນ ແກ່ເຂົາ

ເຂົານັ່ງຢູ່ບ່ອນນັ້ນ ຈື່ເບື້ອງຕົ້ນ ທ່າມກາງ ແລະບ່ອນສຸດແຫ່ງກະຖານັ້ນໄດ້ ແມ່ນລຸກຈາກບ່ອນ
ນັ້ນແລ້ວກໍຍັງຈື່ເບື້ອງຕົ້ນ ທ່າມກາງ ແລະບ່ອນສຸດແຫ່ງກະຖານັ້ນໄດ້ ປຽບຄື ໝໍ້ຫງາຍ ທີ່ເຂົາ
ຖອກນໍ້າລົງໄປ ນໍ້າຍ່ອມຂັງຢູ່ບໍ່ໄຫຼຮາດໄປ ແມ່ນສັນໃດ ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ກໍສັນນັ້ນ ຄື
ກັນແລ ໄປວັດເປັນປະຈຳ ເພື່ອຟັງທຳໃນສຳນັກພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສະແດງທຳມີ
ຄວາມງາມໃນເບື້ອງຕົ້ນ ມີຄວາມງາມໃນທ່າມກາງ ແລະມີຄວາມງາມໃນບ່ອນສຸດ ປະກາດພົມ
ມະຈັນພ້ອມອັດຖະ ແລະພະຍັນຊະນະບໍລິສຸດບໍລິບູນຄົບຖ້ວນແກ່ເຂົາ ເຂົານັ່ງຢູ່ບ່ອນນັ້ນ ຈື່
ເບື້ອງຕົ້ນ ທ່າມກາງ ແລະບ່ອນສຸດແຫ່ງກະຖານັ້ນໄດ້ ແມ່ນລຸກຈາກບ່ອນນັ້ນແລ້ວກໍຍັງ ຈື່ເບື້ອງ
ຕົ້ນ ທ່າມກາງ ແລະບ່ອນສຸດແຫ່ງກະຖານັ້ນໄດ້ ນີ້ຮຽກວ່າ ບຸກຄົນມີປັນຍາກວ້າງຂວາງ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນ ໙ ຈຳພວກນີ້ແລະມີຜາກົດຢູ່ໃນໂລກ

ບຸກຄົນມີປັນຍາຄືໝໍ້ຂວ້າ

ເປັນຄົນຈ້າ ບໍ່ມີປັນຍາສຳລັບພິຈາລະນາ

ບຸກຄົນເຊັ່ນນັ້ນແມ່ນຈະໝັ້ນໄປໃນສຳນັກພິກຂຸທັງຫຼາຍ

ກໍບໍ່ອາດຮຳຮຽນເບື້ອງຕົ້ນ ທ່າມກາງ ແລະບ່ອນສຸດແຫ່ງກະຖາໄດ້

ຍ້ອນເຂົາບໍ່ມີປັນຍາ

ບຸກຄົນມີປັນຍາຄືຫໍ່ສົ້ນແພ

ເຮົາກ່າວວ່າ ດຶກວ່າບຸກຄົນທີ່ມີປັນຍາຄືໝໍ້ຂວ້າ

ບຸກຄົນເຊັ່ນນັ້ນແມ່ນໝັ້ນໄປໃນສຳນັກພິກຂຸທັງຫຼາຍ

ນັ່ງຢູ່ບ່ອນນັ້ນຮຽນເບື້ອງຕົ້ນ ທ່າມກາງ ແລະບ່ອນສຸດແຫ່ງກະຖາ

ເມື່ອລຸກຂຶ້ນແລ້ວກໍກຳນົດຮູ້ພະຍັນຊະນະບໍ່ໄດ້

ຍ້ອນພະຍັນຊະນະທີ່ເຂົາຮຽນແລ້ວເລີເລືອນໄປ

ສ່ວນບຸກຄົນມີປັນຍາກວ້າງຂວາງ

ເຮົາກ່າວວ່າ ດຶກວ່າບຸກຄົນທີ່ມີປັນຍາຄືຫໍ່ສົ້ນແພ

ບຸກຄົນເຊັ່ນນັ້ນໝັ້ນໄປໃນສຳນັກພິກຂຸທັງຫຼາຍ

ນັ່ງຢູ່ບ່ອນນັ້ນຮຽນເບື້ອງຕົ້ນ ທ່າມກາງ ແລະບ່ອນສຸດແຫ່ງກະຖານັ້ນ

ຈື່ພະຍັນຊະນະໄດ້ ມີຄວາມດຳຣິປະເສີດ

ມີຈິດໃຈບໍ່ວອກແວກ ປະຕິບັດທຳສົມຄວນແກ່ທຳ

ເພິ່ງເຮັດບ່ອນສຸດແຫ່ງທຸກໄດ້

ອະວະກຸດຊະສູດທີ ໑໐ ຈົບ

ປຸກຄະລະວັກທີ ໓ ຈົບ

ລວມພຣະສູດທີ່ມີໃນວັກນີ້ຄື

໑. ສະວິດຖະສູດ	໒. ຄິລານະສູດ
໓. ສັງຂາຣະສູດ	໔. ພະທຸກາຣະສູດ
໕. ວະຊິຣູປະມະສູດ	໖. ເສວິຕັບພະສູດ
໗. ຊິຄຸດສິຕັບພະສູດ	໘. ຄູຖະພານິສູດ
໙. ອັນທະສູດ	໑໐. ອະວະກຸດຊະສູດ

໔. ເທວະທູຕະວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍເທວະທູດ

໑. ສະພົມມະກະສູດ

ວ່າດ້ວຍສະກຸນທີ່ມີພົມ

[໓໑] ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸດຂອງສະກຸນໃດບູຊາບິດາມານດາ ໃນເຮືອນຕົນ ສະກຸນນັ້ນຊື່ວ່າມີພົມ ບຸດຂອງສະກຸນໃດບູຊາບິດາມານດາໃນເຮືອນຕົນ ສະກຸນນັ້ນຊື່ວ່າມີບຸຣະພາຈານ ບຸດຂອງສະກຸນໃດບູຊາບິດາມານດາໃນເຮືອນຕົນ ສະກຸນນັ້ນຊື່ວ່າ ມີອາຫຸໄນຍະບຸກຄົນ

ຄຳວ່າ ພົມ ນີ້ ເປັນຊື່ຂອງບິດາມານດາ ຄຳວ່າ ບຸຣະພາຈານ ນີ້ ເປັນຊື່ຂອງບິດາມານດາ ຄຳວ່າ ອາຫຸໄນຍະບຸກຄົນ ນີ້ ເປັນຊື່ຂອງບິດາມານດາ ຂໍ້ນັ້ນ ຍ້ອນເຫດໃດ ຍ້ອນບິດາມານດາມີອຸປະກາຣະຫຼາຍ ບຳລຸງລ້ຽງ ສະແດງໂລກນີ້ແກ່ບຸດ

ບິດາມານດາຜູ້ອະນຸເຄາະປະຊາ
ທ່ານຮຽກວ່າ ພົມ ບຸຣະພາຈານ
ແລະອາຫຸໄນຍະບຸກຄົນຂອງບຸດ
ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ບັນດິດເພິ່ງນະມັດສະການ
ແລະສັກກາຣະບິດາມານດານັ້ນດ້ວຍເຂົ້າ ນ້ຳ ຜ້າ ບ່ອນນອນ
ການອົບກິນ ການໃຫ້ອາບນ້ຳ ແລະການລ້າງຕີນ
ຍ້ອນການປົນນິບັດບິດາມານດານັ້ນ
ບັນດິດຈຶ່ງສັນເສີນໃນໂລກນີ້ເອງ
ເຂົາຕາຍໄປແລ້ວຍ່ອມບັນເທີງໃນສະຫວັນ

ສະພົມມະກະສູດ ທີ ໑ ຈົບ

໒. ອານັນທະສູດ

ວ່າດ້ວຍພຣະອານັນທຸນຖາມພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ

[໓໒] ຄັ້ງນັ້ນ ທ່ານພຣະອານັນ ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮອດບ່ອນຢູ່ ຖວາຍອະພິວາດແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ທຸນຖາມພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ ວ່າ

“ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ການທີ່ພິກຂຸໄດ້ສະມາທິແນວທີ່ບໍ່ຕ້ອງມີອະທັງການ (ການຖືວ່າເປັນເຮົາ) ມະມັງການ (ການຖືວ່າເປັນຂອງເຮົາ) ແລະມານານຸໄສ (ກິເລດນອນຈົມຄືຄວາມຖືໂຕ) ທັງໃນກາຍທີ່ມີວິນຍານນີ້ ແລະໃນນິມິດພາຍນອກທັງປວງ ແລະການທີ່ພິກຂຸຜູ້ເຂົ້າເຖິງ ເຈໂຕວິມຸດຕິ ປັນຍາວິມຸດຕິບໍ່ມີອະທັງການ ມະມັງການ ແລະມານານຸໄສຢູ່ ເພິ່ງມີໄດ້ຢູ່ບໍ່”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ “ອານັນ ການທີ່ພິກຂຸໄດ້ສະມາທິແນວທີ່ບໍ່ຕ້ອງມີອະທັງການ ມະມັງການ ແລະມານານຸໄສທັງໃນກາຍທີ່ມີວິນຍານນີ້ ແລະໃນນິມິດພາຍນອກ ທັງປວງ ແລະການທີ່ພິກຂຸຜູ້ເຂົ້າເຖິງເຈໂຕວິມຸດຕິ ປັນຍາວິມຸດຕິບໍ່ມີອະທັງການ ມະມັງການ ແລະມານານຸໄສຢູ່ ເພິ່ງມີໄດ້”

ທ່ານພຣະອານັນທຸນຖາມວ່າ “ການທີ່ພິກຂຸໄດ້ສະມາທິແນວທີ່ບໍ່ຕ້ອງມີອະທັງການ ມະມັງການ ແລະມານານຸໄສທັງໃນກາຍທີ່ມີວິນຍານນີ້ ແລະໃນນິມິດພາຍນອກທັງປວງ ແລະການທີ່ພິກຂຸຜູ້ເຂົ້າເຖິງເຈໂຕວິມຸດຕິ ປັນຍາວິມຸດຕິ ບໍ່ມີອະທັງການ ມະມັງການ ແລະມານານຸໄສຢູ່ ເພິ່ງມີໄດ້ແນວໃດ ຂ້ານ້ອຍ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ ອານັນ ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ ມີຄວາມຄິດແນວນີ້ວ່າ “ທຳມະຊາດ ນັ້ນສະງົບ ນັ້ນປະນີດ ຄື ຄວາມສະງົບສັງຂານທັງປວງ ຄວາມສະລະຄືນອຸປະທິທັງປວງ ຄວາມໝົດສິ້ນຕັນຫາ ຄວາມຄາຍກຳໜັດ ຄວາມດັບທຸກ ນິບພານ” ອານັນ ການທີ່ພິກຂຸໄດ້ສະມາທິແນວທີ່ບໍ່ຕ້ອງມີອະທັງການ ມະມັງການ ແລະມານານຸໄສທັງໃນກາຍທີ່ມີວິນຍານນີ້ ແລະໃນນິມິດພາຍນອກທັງປວງ ແລະການທີ່ພິກຂຸຜູ້ເຂົ້າເຖິງເຈໂຕວິມຸດຕິ ປັນຍາວິມຸດຕິບໍ່ມີອະທັງການ ມະມັງການ ແລະມານານຸໄສຢູ່ ເພິ່ງມີໄດ້ຢ່າງນີ້ແລ

ອານັນ ເຮົາໝາຍເອົາແນວນີ້ ຈຶ່ງກ່າວໄວ້ໃນປຸນນະກະບັນຫາໃນປາຣາຍະນະວັກດັ່ງນີ້ວ່າ

ບຸກຄົນໃດຮູ້ອັດຕະພາບຂອງຜູ້ອື່ນແລະຂອງຕົນໃນໂລກ
ບໍ່ມີກິເລດເປັນເຫດໃຫ້ຫວັ່ນໄຫວໃນໂລກໃດ ໆ
ເຮົາກ່າວວ່າບຸກຄົນນັ້ນເປັນຜູ້ສະງົບ

ບໍ່ມີກິເລດເຮັດໃຫ້ຈິດມົວໝອງ ບໍ່ມີກິເລດກະທົບຈິດ
ບໍ່ມີຄວາມທະເຍີທະຍານ ຂ້າມພົ້ນຊາດແລະຊະຣາໄດ້ແລ້ວ

ອານັນທະສູດ ທີ ໒ ຈົບ

໓. ສາຣີບຸດຕະສູດ

ວ່າດ້ວຍພຣະສາຣີບຸດຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ

[໓໓] ຄັ້ງນັ້ນ ທ່ານພຣະສາຣີບຸດ ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮອດບ່ອນຢູ່ ຖວາຍ
ອະພິວາດແລ້ວ ນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຈຶ່ງໄດ້ຕັດກັບທ່ານພຣະສາຣີບຸດ
ດັ່ງນີ້ ວ່າ

“ສາຣີບຸດ ເຮົາສະແດງທຳໂດຍຫຍໍ້ກໍໄດ້ ເຮົາສະແດງທຳໂດຍພິດສະດານກໍໄດ້ ເຮົາສະ
ແດງທຳທັງໂດຍຫຍໍ້ ແລະໂດຍພິດສະດານກໍໄດ້ ແຕ່ບຸກຄົນຜູ້ຮູ້ທົ່ວເຖິງທຳຫາໄດ້ຍາກ”

ທ່ານພຣະສາຣີບຸດຂາບທູນວ່າ “ຂ້າແດ່ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ບັດນີ້ເປັນການ ຂ້າແດ່
ພຣະສຸຄົດເຈົ້າ ບັດນີ້ເປັນເວລາທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ເພິ່ງສະແດງທຳໂດຍຫຍໍ້ ເພິ່ງສະແດງທຳ
ໂດຍພິດສະດານ ເພິ່ງສະແດງທຳທັງໂດຍຫຍໍ້ ແລະໂດຍພິດສະດານ ຈັກມີຜູ້ຮູ້ທົ່ວເຖິງທຳໄດ້”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ສາຣີບຸດ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ທ່ານທັງຫຼາຍເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ ແນວ
ນີ້ວ່າ “ຈັກບໍ່ມີອະທັງການ ມະມັງການ ແລະມານານຸໂສທັງໃນກາຍທີ່ມີວິນຍານນີ້ແລະ ໃນນິມິດ
ພາຍນອກທັງປວງ ແລະເຮົາທັງຫຼາຍຈັກເຂົ້າເຖິງເຈໂຕວິມຸດຕິ ປັນຍາວິມຸດຕິບໍ່ມີ ອະທັງການ
ມະມັງການ ແລະມານານຸໂສຢູ່” ທ່ານທັງຫຼາຍເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ແນວນີ້

ຍ້ອນພິກຂຸບໍ່ມີອະທັງການ ມະມັງການ ແລະມານານຸໂສທັງໃນກາຍທີ່ມີວິນຍານນີ້ແລະ
ໃນນິມິດພາຍນອກທັງປວງ ແລະຍ້ອນພິກຂຸຜູ້ເຂົ້າເຖິງເຈໂຕວິມຸດຕິ ປັນຍາວິມຸດຕິບໍ່ມີອະທັງການ
ມະມັງການ ແລະມານານຸໂສຢູ່ ເຮົາຈຶ່ງຮຽກວ່າ ພິກຂຸນີ້ຕັດຕົນຫາ ຖອນສັງໂຍດ ເຮັດບ່ອນສຸດ
ແຫ່ງທຸກ ຍ້ອນຮູ້ຢູ່ດ້ວຍການລະມານະໄດ້ໂດຍຖືກຕ້ອງ

ເຮົາໝາຍເອົາແນວນີ້ ຈຶ່ງກ່າວໄວ້ໃນອຸທະຍະບັນຫາໃນປາຣາຍະນະວັກ ດັ່ງນີ້ວ່າ

ເຮົາກ່າວອັນຍາວິໂມກ ເຊິ່ງເປັນທຳ

ສຳລັບລະທຳທັງສອງຄືກາມສັນຍາແລະໂທມະນັດ

ເປັນທຳບັນເທົາຖິນະ (ຄວາມງ່ວງ)

ເປັນທຳອັດກັນກຸກກຸດຈະ (ຄວາມຮ້ອນໃຈ)
 ເຊິ່ງບໍລິສຸດຍ້ອນອຸປະກອນຂາແລະສະຕິ
 ມີການຮື່ນຕອງທຳ ເປັນທຳເກີດກ່ອນ
 ແລະເປັນທຳເຄື່ອງທຳລາຍອະວິດຊາ (ຄວາມບໍ່ຮູ້ແຈ້ງ)

ສາຣີປຸດຕະສູດທີ ໓ ຈົບ

໔. ນິທານະສູດ

ວ່າດ້ວຍເຫດເກີດແຫ່ງກຳ

[໓໔] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຫດໃຫ້ເກີດກຳ ໓ ປະການນີ້

ເຫດໃຫ້ເກີດກຳ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ໂລພະ (ຄວາມຢາກໄດ້) ເປັນເຫດໃຫ້ເກີດກຳ
໒. ໂທສະ (ຄວາມຄິດປະທຸດສະຮ້າຍ) ເປັນເຫດໃຫ້ເກີດກຳ
໓. ໂມຫະ (ຄວາມຫຼົງ) ເປັນເຫດໃຫ້ເກີດກຳ

ກຳທີ່ຖືກໂລພະຄອບງຳ ເກີດຈາກໂລພະ ມີໂລພະເປັນເຫດ ມີໂລພະເປັນແດນເກີດ
 ຍ່ອມໃຫ້ຜົນໃນບ່ອນ ເຊິ່ງອັດຕະພາບຂອງເຂົາເກີດ ບຸກຄົນຕ້ອງສະເໜີຍຜົນກຳນັ້ນໃນຂັ້ນທີ່ກຳ
 ນັ້ນໃຫ້ຜົນໃນປັດຈຸບັນ ໃນລຳດັບທີ່ເກີດ ຫຼື ໃນໄລຍະຕໍ່ໄປ

ກຳທີ່ຖືກໂທສະຄອບງຳ ເກີດຈາກໂທສະ ມີໂທສະເປັນເຫດ ມີໂທສະເປັນແດນເກີດ
 ຍ່ອມໃຫ້ຜົນໃນບ່ອນ ເຊິ່ງອັດຕະພາບຂອງເຂົາເກີດ ບຸກຄົນຕ້ອງສະເໜີຍຜົນກຳນັ້ນໃນຂັ້ນທີ່ກຳ
 ນັ້ນໃຫ້ຜົນໃນປັດຈຸບັນ ໃນລຳດັບທີ່ເກີດ ຫຼື ໃນໄລຍະຕໍ່ໄປ

ກຳທີ່ຖືກໂມຫະຄອບງຳ ເກີດຈາກໂມຫະ ມີໂມຫະເປັນເຫດ ມີໂມຫະເປັນແດນເກີດ
 ຍ່ອມໃຫ້ຜົນໃນບ່ອນ ເຊິ່ງອັດຕະພາບຂອງເຂົາເກີດ ບຸກຄົນຕ້ອງສະເໜີຍຜົນກຳນັ້ນໃນຂັ້ນທີ່ກຳ
 ນັ້ນໃຫ້ຜົນໃນປັດຈຸບັນ ໃນລຳດັບທີ່ເກີດ ຫຼື ໃນໄລຍະຕໍ່ໄປ

ປຽບຄື ເມັດພືດທີ່ບໍ່ແຕກຫັກ ບໍ່ເສຍຫາຍ ບໍ່ຖືກລົມແລະແດດກະທົບ ມີແກ່ນໃນ ຖືກ
 ເກັບໄວ້ຢ່າງດີ ຖືກຫວ່ານລົງເທິງພື້ນດິນທີ່ກຽມໄວ້ດີ ໃນນາດີ ແລະຝົນກໍຕົກດີ ເມັດພືດທີ່ຝົນຕົກ
 ໃສ່ແນວນັ້ນ ຍ່ອມເຖິງຄວາມຈະເລີນງອກງາມ ໄພຍູນ ແມ່ນສັນໃດ

ກຳທີ່ຖືກໂລພະຄອບງຳ ເກີດຈາກໂລພະ ມີໂລພະເປັນເຫດ ມີໂລພະເປັນແດນເກີດ ກໍຄື ກັນສັນນັ້ນ ຍ່ອມໃຫ້ຜົນໃນບ່ອນເຊິ່ງອັດຕະພາບຂອງເຂົາເກີດ ບຸກຄົນຕ້ອງສະເຫວີຍຜົນກຳນັ້ນ ໃນຂັ້ນທີ່ກຳນັ້ນໃຫ້ຜົນໃນປັດຈຸບັນ ໃນລຳດັບທີ່ເກີດ ຫຼື ໃນໄລຍະຕໍ່ໄປ

ກຳທີ່ຖືກໂທສະຄອບງຳ ຯລຯ ກຳທີ່ຖືກໂມຫະຄອບງຳ ເກີດຈາກໂມຫະ ມີໂມຫະ ເປັນ ເຫດ ມີໂມຫະເປັນແດນເກີດ ຍ່ອມໃຫ້ຜົນໃນບ່ອນ ເຊິ່ງອັດຕະພາບຂອງເຂົາເກີດ ບຸກຄົນຕ້ອງ ສະເຫວີຍ ຜົນກຳນັ້ນ ໃນຂັ້ນທີ່ກຳນັ້ນ ໃຫ້ຜົນໃນປັດຈຸບັນ ໃນລຳດັບທີ່ເກີດ ຫຼື ໃນໄລຍະຕໍ່ໄປ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຫດໃຫ້ເກີດກຳ ໓ ປະການນີ້ແລ

ເຫດໃຫ້ເກີດກຳ ໓ ປະການນີ້

ເຫດໃຫ້ເກີດກຳ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ອະໂລພະ (ຄວາມບໍ່ໂລບ) ເປັນເຫດໃຫ້ເກີດກຳ
໒. ອະໂທສະ (ຄວາມບໍ່ຄິດປະທຸດສະຮ້າຍ) ເປັນເຫດໃຫ້ເກີດກຳ
໓. ອະໂມຫະ (ຄວາມບໍ່ຫຼົງ) ເປັນເຫດໃຫ້ເກີດກຳ

ກຳທີ່ຖືກອະໂລພະຄອບງຳ ເກີດຈາກອະໂລພະ ມີອະໂລພະເປັນເຫດ ມີອະໂລພະເປັນ ແດນ ເກີດ ເມື່ອໝົດສິນໂລພະແລ້ວ ເປັນອັນບຸກຄົນລະກຳນັ້ນໄດ້ ຕັດຮາກກິນເຫງົ້າໄດ້ຄືຕົ້ນ ຕາມ ທີ່ຖືກຕັດຮາກກິນເຫງົ້າໄປແລ້ວ ເຫຼືອແຕ່ພື້ນທີ່ ເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີ ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໄປບໍ່ໄດ້

ກຳທີ່ຖືກອະໂທສະຄອບງຳ ເກີດຈາກອະໂທສະ ມີອະໂທສະເປັນເຫດ ມີອະໂທສະເປັນ ແດນ ເກີດ ເມື່ອສິນໂທສະແລ້ວ ເປັນອັນບຸກຄົນລະກຳນັ້ນໄດ້ ຕັດຮາກກິນເຫງົ້າໄດ້ຄືຕົ້ນຕາມທີ່ ຖືກຕັດຮາກກິນເຫງົ້າໄປແລ້ວ ເຫຼືອແຕ່ພື້ນທີ່ ເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີ ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໄປບໍ່ໄດ້

ກຳທີ່ຖືກອະໂມຫະຄອບງຳ ເກີດຈາກອະໂມຫະ ມີອະໂມຫະເປັນເຫດ ມີອະໂມຫະເປັນ ແດນ ເກີດ ເມື່ອສິນໂມຫະແລ້ວ ເປັນອັນບຸກຄົນລະກຳນັ້ນໄດ້ ຕັດຮາກກິນເຫງົ້າໄດ້ຄືຕົ້ນຕາມທີ່ ຖືກຕັດຮາກກິນເຫງົ້າໄປແລ້ວ ເຫຼືອແຕ່ພື້ນທີ່ ເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີ ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໄປບໍ່ໄດ້

ເມັດພືດບໍ່ແຕກຫັກ ບໍ່ເສຍຫາຍ ບໍ່ຖືກລົມແລະແດດກະທົບ ມີແກ່ນໄນ ຖືກເກັບ ໄວ້ ຢ່າງດີ ບຸຣຸດເພິ່ງເອົາໄຟເຜົາເມັດພືດເຫຼົ່ານັ້ນ ເມື່ອເອົາໄຟເຜົາແລ້ວ ເຮັດໃຫ້ເປັນຊີ້ ເມື່ອເຮັດໃຫ້ ເປັນຊີ້ແລ້ວເພິ່ງໂຮຍລົງໃນລົມທີ່ພັດແຮງ ຫຼື ລອຍໃນແມ່ນ້ຳທີ່ມີແລວນ້ຳໄຫຼແຮງ ເມັດພືດອັນນັ້ນ ຊື່ວ່າຖືກຕັດຮາກກິນເຫງົ້າຄືຕົ້ນຕາມທີ່ຖືກຕັດຮາກກິນເຫງົ້າໄປແລ້ວ ເຫຼືອແຕ່ພື້ນທີ່ ເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີ ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໄປບໍ່ໄດ້ ແມ່ນສັນໃດ

ກຳທີ່ຖືກອະໂລພະຄອບງຳ ເກີດຈາກອະໂລພະ ມີອະໂລພະເປັນເຫດ ມີອະໂລພະເປັນ
ແດນ ເກີດ ກໍຄືກັນສັນນັ້ນ ເມື່ອສິນໂລພະແລ້ວ ເປັນອັນບຸກຄົນລະກຳນັ້ນໄດ້ ຕັດຮາກກິນເຫງົ້າ
ໄດ້ຄືຕົ້ນຕານທີ່ຖືກຕັດຮາກກິນເຫງົ້າໄປແລ້ວ ເຫຼືອແຕ່ພື້ນທີ່ ເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີ ເກີດຂຶ້ນ ຕໍ່ໄປບໍ່ໄດ້

ກຳທີ່ຖືກອະໂທສະຄອບງຳ ຯລຯ ກຳທີ່ຖືກອະໂມຫະຄອບງຳ ເກີດຈາກອະໂມຫະ ມີ
ອະໂມຫະເປັນເຫດ ມີອະໂມຫະເປັນແດນເກີດ ເມື່ອສິນໂມຫະແລ້ວ ເປັນອັນບຸກຄົນລະກຳນັ້ນ
ໄດ້ ຯລຯ ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໄປບໍ່ໄດ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຫດໃຫ້ເກີດກຳ ໓ ປະການນີ້ແລ

ຄົນຈຳເຮັດກຳທີ່ເກີດຍ້ອນໂລພະ ໂທສະ ແລະໂມຫະ
ກຳທີ່ຄົນຈຳນັ້ນເຮັດແລ້ວຈະຫຼາຍຫຼືໜ້ອຍກໍຕາມ
ຍ່ອມໃຫ້ຜົນໃນອັດຕະພາບນີ້ແລ
ສິ່ງອື່ນ (ທີ່ຈະຮອງຮັບຜົນກຳນັ້ນ) ບໍ່ມີ
ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ພິກຂຸຜູ້ຮູ້ໂລພະ ໂທສະ ແລະໂມຫະ
(ຈຶ່ງບໍ່ເຮັດ) ກຳທີ່ເກີດ ຍ້ອນເມື່ອເຮັດວິດຊາ ໃຫ້ເກີດຂຶ້ນ
ຍ່ອມລະທຸກຄະຕິທັງປວງໄດ້

ນິທານະສູດ ທີ ໔ ຈົບ

໕. ຫັດຖະກະສູດ

ວ່າດ້ວຍຫັດຖະກະກຸມານທູນຖາມເຖິງຄວາມສຸກ

[໓໕] ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຟັງມາແນວນີ້

ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ປະທັບຢູ່ເທິງທີ່ລາດໃບໄມ້ໃນສີສະປາວັນ (ປ່າໄມ້
ສີສຽດ) ໃກ້ທາງທຽວຂອງງົວ ເຂດນະຄອນອາລະວີ

ຄັ້ງນັ້ນ ຫັດຖະກະກຸມານຊາວນະຄອນອາລະວີ ຍ່າງພັກຜ່ອນອິລິຍາບົດ ໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້
ມີພຣະພາກເຈົ້າ ປະທັບນັ່ງເທິງທີ່ລາດໃບໄມ້ໃນສີສະປາວັນ ໃກ້ທາງທຽວຂອງງົວ ຈຶ່ງເຂົ້າໄປ
ເຝົ້າຮອດບ່ອນຢູ່ ຖວາຍອະພິວາດແລ້ວ ນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກ
ເຈົ້າວ່າ “ຂ້າແດ່ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຜູ້ຈະເລີນ ພຣະອົງຊົງຢູ່ສຸກສະບາຍດີບໍ່?”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ “ແນວນັ້ນ ກຸມານ ເຮົາຢູ່ເປັນສຸກດີ ແລະເຮົາເປັນໜຶ່ງໃນບັນດາຄົນທີ່ຢູ່ເປັນສຸກທີ່ສຸດໃນໂລກ”

ຫັດຖະກະກຸມານຂາບທູນວ່າ “ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຣາຕິໃນລະດູໜາວຕັ້ງຢູ່ໃນລະຫວ່າງ ເປັນສະໄໝທີ່ມະຕິກພື້ນດິນແຂງ ແຕກຮະແຫງ ທີ່ລາດໃບໄມ້ບາງ ໃບໄມ້ທັງຫຼາຍຢູ່ຫ່າງກັນ ຜ້າກາສາຍະ (ຜ້າຍ້ອມນ້ຳຝາດ) ເຢັນ ແລະລົມເວຣຳພະ ທີ່ເຍືອກເຢັນກຳລັງພັດ”

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຕັດແນວນີ້ວ່າ “ແນວນັ້ນ ກຸມານ ເຮົາຢູ່ສຸກສະບາຍດີ ເຮົາເປັນໜຶ່ງໃນບັນດາຄົນທີ່ຢູ່ເປັນສຸກທີ່ສຸດໃນໂລກ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕໍ່ໄປອີກວ່າ “ຖ້າເປັນແນວນັ້ນ ໃນເລື່ອງນີ້ເຮົາຈັກຍ້ອນຖາມທ່ານ ທ່ານເພິ່ງຕອບບັນຫານັ້ນຕາມທີ່ທ່ານພໍໃຈ ທ່ານເຂົ້າໃຈເລື່ອງນັ້ນແນວໃດ ເຮືອນຍອດ^໑ ຂອງຄະຫະບໍດີ ຫຼື ບຸດຄະຫະບໍດີໃນໂລກນີ້ທີ່ເຂົາໂບກທັງພາຍໃນແລະພາຍນອກ ລົມພັດເຂົ້າບໍ່ໄດ້ ມີບານປະຕູອັດແຈບດີ ປ່ອງຢ້ຽມອັດແຈບສະນິດ ໃນເຮືອນຍອດນັ້ນ ເພິ່ງມີບັນລັງປູລາດດ້ວຍຜ້າໂກເຊົາ ປູລາດດ້ວຍເຄື່ອງປູລາດເຮັດດ້ວຍຂົນແກະສີຂາວ ລາດດ້ວຍເຄື່ອງປູລາດເຮັດດ້ວຍຂົນແກະລາຍດອກໄມ້ ລາດດ້ວຍເຄື່ອງປູລາດຢ່າງດີເຮັດດ້ວຍໜັງຊະມົດ ຂ້າງເທິງມີເພດານ ມີໝອນສີແດງວາງໄວ້ທັງ ໒ ຂ້າງ ແລະປະທັບນ້ຳມັນສ່ອງສະຫວ່າງຢູ່ໃນເຮືອນນີ້ປະຊາບໍດີ ໔ ນາງເພິ່ງບຳລຸງດ້ວຍວິທີທີ່ທ້າປະທັບໃຈ ໜ້າພໍໃຈ ທ່ານເຂົ້າໃຈເລື່ອງນັ້ນແນວໃດ? ຄະຫະບໍດີ ຫຼື ບຸດຄະຫະບໍດີນັ້ນ ເພິ່ງຢູ່ເປັນສຸກບໍ່ ຫຼື ທ່ານເຂົ້າໃຈໃນເລື່ອງນີ້ແນວໃດ?”

“ຄະຫະບໍດີ ຫຼື ບຸດຄະຫະບໍດີນັ້ນເພິ່ງຢູ່ເປັນສຸກ ແລະເຂົາເປັນຄົນໜຶ່ງໃນບັນດາຄົນທີ່ຢູ່ເປັນສຸກໃນໂລກ ຂ້ານ້ອຍ”

“ກຸມານ ທ່ານເຂົ້າໃຈເລື່ອງນີ້ແນວໃດ ຄວາມຮ້ອນຮົນທາງກາຍ ຫຼື ທາງໃຈທີ່ເກີດຍ້ອນຣາຄະ ເຊິ່ງເປັນເຫດໃຫ້ຜູ້ທີ່ຖືກແຜດເຜົາຢູ່ເປັນທຸກ ເພິ່ງເກີດຂຶ້ນແກ່ຄະຫະບໍດີ ຫຼື ບຸດຄະຫະບໍດີນັ້ນແດ່ບໍ່?”

“ເກີດຂຶ້ນໄດ້ ຂ້ານ້ອຍ”

“ກຸມານ ຄະຫະບໍດີ ຫຼື ບຸດຄະຫະບໍດີນັ້ນ ຖືກຄວາມຮ້ອນຮົນທີ່ເກີດຍ້ອນຣາຄະໃດແຜດເຜົາ ຢູ່ເພິ່ງຢູ່ເປັນທຸກ ຣາຄະນັ້ນ ຕະຖາຄົດລະໄດ້ເດັດຂາດແລ້ວ ຕັດຮາກກົ່ນເຫງົ້າໄດ້ຄືຕົ້ນຕານທີ່ຖືກຕັດຮາກກົ່ນເຫງົ້າໄປແລ້ວ ເຫຼືອແຕ່ພື້ນທີ່ ເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີ ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໄປບໍ່ໄດ້ ຍ້ອນແນວນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງຢູ່ເປັນສຸກ ກຸມານ ທ່ານເຂົ້າໃຈເລື່ອງນີ້ແນວໃດ? ຄວາມຮ້ອນຮົນທາງກາຍ ຫຼື ທາງ

ໃຈທີ່ເກີດຍ້ອນໂທສະ ຯລຯ ຄວາມຮ້ອນຮົນທາງກາຍ ຫຼື ທາງໃຈ ທີ່ເກີດຍ້ອນໂມຫະ ເຊິ່ງເປັນ ເຫດໃຫ້ຜູ້ທີ່ຖືກແຜດເຜົາຢູ່ເປັນທຸກ ເພິ່ງເກີດຂຶ້ນແກ່ຄະຫະບໍດີ ຫຼື ບຸດຄະຫະບໍດີນັ້ນແດ່ບໍ່?”

“ເກີດຂຶ້ນ ຂ້ານ້ອຍ”

“ກຸມານ ຄະຫະບໍດີ ຫຼື ບຸດຄະຫະບໍດີນັ້ນ ຖືກຄວາມຮ້ອນຮົນທີ່ເກີດຈາກໂມຫະໃດແຜດ ເຜົາຢູ່ ໂມຫະນັ້ນ ຕະຖາຄົດລະໄດ້ເດັດຂາດແລ້ວ ຕັດຮາກກົນເຫງົ້າໄດ້ຄືຕົ້ນຕານທີ່ຖືກຕັດຮາກ ກົນເຫງົ້າໄປແລ້ວ ເຫຼືອແຕ່ພື້ນທີ່ ເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີ ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໄປບໍ່ໄດ້ ຍ້ອນແນວນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງຢູ່ເປັນ ສຸກ”

ພາມຜູ້ດັບກິເລດແລ້ວຍ່ອມຢູ່ເປັນສຸກທຸກເມື່ອ
ຜູ້ບໍ່ຕິດຢູ່ໃນກາມ ເປັນຄົນເຢືອກເຢັນ
ບໍ່ມີອຸປະທິກິເລດ ຕັດກິເລດເຄື່ອງຂ້ອງທຸກຢ່າງແລ້ວ
ເພິ່ງກຳຈັດຄວາມກະວົນກະວາຍໃນໃຈ
ເຂົ້າເຖິງຄວາມສະຫງົບຍ່ອມຢູ່ເປັນສຸກ

ຫັດຖະກະສູດ ທີ ໔ ຈົບ

໖. ເທວະທູຕະສູດ

ວ່າດ້ວຍເທວະທູດ

[໓໖] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເທວະທູດ^໑ ໓ ຈຳພວກນີ້

ເທວະທູດ ໓ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ ປະພຶດກາຍທູດຈະຮິດ (ຄວາມປະພຶດຊົ່ວດ້ວຍກາຍ) ວະ ຈິທູດຈະຮິດ (ຄວາມປະພຶດຊົ່ວດ້ວຍວາຈາ) ແລະມະໂນທູດຈະຮິດ (ຄວາມປະພຶດຊົ່ວດ້ວຍໃຈ) ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວຈະໄປເກີດໃນອະບາຍ ທຸກຄະຕິ ວິນິບາດ ນະຣົກ ນາຍນິຣະຍະບານຈັບແຂນ ເຂົາໄປສະແດງຕໍ່ພະຍາຍົມ ວ່າ “ຂໍເດຊະ ຄົນຜູ້ນີ້ບໍ່ເກື້ອກູນມານດາ ບໍ່ເກື້ອກູນບິດາ ບໍ່ເກື້ອກູນ ສະມະນະ ບໍ່ເກື້ອກູນ ພາມ ແລະບໍ່ອ່ອນນ້ອມຕໍ່ຜູ້ໃຫຍ່ໃນສະກຸນ ຂໍພຣະອົງ ຈົ່ງລົງໂທດແກ່ຄົນ ຜູ້ນີ້ເທີ້ນ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພະຍາຍົມສອບສວນຊັກໄຊ້ໄລ່ລຽງເຂົາເຖິງເທວະທູດທີ ໑ ວ່າ “ເຈົ້າບໍ່ ເຄີຍເຫັນເທວະທູດທີ ໑ ຜາກົດໃນໝູ່ມະນຸດແດ່ບໍ່?”

ເຂົາຕອບວ່າ “ບໍ່ເຄີຍເຫັນ ຂ້ານ້ອຍ”

ພະຍາຍົມຖາມເຂົາວ່າ “ໃນໝູ່ມະນຸດ ສະຕີຫຼືບຸຣຸດມີອາຍຸ ໘໐ ປີ ໙໐ ປີ ຫຼື ໑໐໐ ປີ ເປັນຄົນຊະຣາ ມີກະດູກຂ້າງຄົດ ຫຼັງໂກງ ຫຼັງກ່ອມ ຖືໄມ້ການເທົ່າ ຍ່າງງົກ ໆ ເງິນ ໆ ເກ້ ໆ ກັງ ໆ ໝົດຄວາມເປັນໝູ່ມະສາວ ແຂ້ວຫັກ ຜົມຫງອກ ຫົວລ້ານ ໜັງຫຼ່ວງ ໂຕຕົກກະ ເຈົ້າບໍ່ເຄີຍ ເຫັນແດ່ບໍ່?”

ເຂົາຕອບວ່າ “ເຄີຍເຫັນ ຂ້ານ້ອຍ”

ພະຍາຍົມຖາມເຂົາວ່າ “ເຈົ້ານັ້ນ ເປັນຜູ້ຮູ້ດຽງສາ ເປັນຜູ້ໃຫຍ່ ບໍ່ໄດ້ຄິດແນວນີ້ເລີຍບໍ່ວ່າ “ເຖິງໂຕເຮົາກໍມີຄວາມແກ່ເປັນທຳມະດາ ບໍ່ລ່ວງພົ້ນຄວາມແກ່ໄປໄດ້ ດັ່ງນັ້ນແລ້ວ ເຮົາຈະທຳ ຄວາມດີທາງກາຍ ວາຈາ ແລະໃຈ”

ເຂົາຕອບວ່າ “ບໍ່ເຄີຍຄິດ ຍ້ອນມົວຜະໝາດຢູ່ ຂ້ານ້ອຍ”

ພະຍາຍົມຖາມເຂົາວ່າ “ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ທຳຄວາມດີທາງກາຍ ວາຈາ ແລະໃຈ ຍ້ອນມົວຜະ ໝາດຢູ່ ດັ່ງນັ້ນແລ້ວ ເຂົາຈະລົງໂທດເຈົ້າຕາມຖານະທີ່ຜະໝາດ ກໍບາບກຳນີ້ນັ້ນ ບິດາມານດາ ອ້າຍນ້ອງຊາຍ ເອື້ອຍນ້ອງສາວ ມິດອຳມາດ ຍາດສາໂລຫິດ ເທວະດາ ສະມະນະພາມບໍ່ໄດ້ ເຮັດໃຫ້ເລີຍ ເຈົ້າເຮັດເອງແທ້ ໆ ເຈົ້ານັ້ນເອງຕ້ອງຮັບຜົນຂອງບາບກຳນີ້ນັ້ນຜູ້ດຽວ”

໒. ພະຍາຍົມ ເມື່ອສອບສວນຊັກໄຊໄລ່ລຽງເຂົາເຖິງເທວະທູດທີ ໑ ແລ້ວ ຈຶ່ງສອບສວນ ຊັກໄຊໄລ່ລຽງເຖິງເທວະທູດທີ ໒ ວ່າ “ເຈົ້າບໍ່ເຄີຍເຫັນເທວະທູດທີ ໒ ຜາກົດ ໃນໝູ່ມະນຸດແດ່ບໍ່?”

ເຂົາຕອບວ່າ “ບໍ່ເຄີຍເຫັນ ຂ້ານ້ອຍ”

ພະຍາຍົມຖາມເຂົາວ່າ “ໃນໝູ່ມະນຸດ ມີສະຕີຫຼືບຸຣຸດ ຜູ້ປ່ວຍ ຜູ້ປະສົບທຸກ ເປັນໄຂ້ຫັກ ນອນຈົມຢູ່ໃນມູດ ແລະຄູດຂອງຕົນ ຜູ້ອື່ນຕ້ອງຊ່ວຍໂຈມໃຫ້ລຸກຂຶ້ນ ຊ່ວຍປ້ອນອາຫານ ເຈົ້າບໍ່ ເຄີຍເຫັນແດ່ບໍ່?”

ເຂົາຕອບວ່າ “ເຄີຍເຫັນ ຂ້ານ້ອຍ”

ພະຍາຍົມຖາມເຂົາວ່າ “ເຈົ້ານັ້ນ ເປັນຜູ້ຮູ້ດຽງສາ ເປັນຜູ້ໃຫຍ່ ບໍ່ເຄີຍຄິດແດ່ບໍ່ວ່າ “ເຖິງ ໂຕເຮົາກໍຕ້ອງປ່ວຍໄຂ້ເປັນທຳມະດາ ບໍ່ລ່ວງພົ້ນຄວາມປ່ວຍໄຂ້ໄປໄດ້ ດັ່ງນັ້ນແລ້ວ ເຮົາຈະທຳ ຄວາມດີທາງກາຍ ວາຈາ ແລະໃຈ”

ເຂົາຕອບວ່າ “ບໍ່ເຄີຍຄິດ ຍ້ອນມົວຜະໝາດຢູ່ ຂ້ານ້ອຍ”

ພະຍາຍົມຖາມເຂົາວ່າ “ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ທຳຄວາມດີທາງກາຍ ວາຈາ ແລະໃຈ ຍ້ອນມົວຜະໝາດຢູ່ ຖ້າຈັ່ງຊັ້ນແລ້ວ ເຂົາຈະລົງໂທດເຈົ້າຕາມຖານະທີ່ຜະໝາດ ກໍບາບກຳນັນ ບິດາມານດາ ອ້າຍນ້ອງຊາຍ ເອື້ອຍນ້ອງສາວ ມິດອຳມາດ ຍາດສາໂລຫິດ ເທວະດາ ສະມະນະພາມບໍ່ໄດ້ ເຮັດໃຫ້ເລີຍ ເຈົ້າເຮັດເອງແທ້ ໆ ເຈົ້ານັ້ນເອງ ຕ້ອງຮັບຜົນຂອງບາບກຳນັນຜູ້ດຽວ”

໓. ພະຍາຍົມ ເມື່ອສອບສວນຊັກໄຊໂລ່ລຽງເຂົາເຖິງເທວະທູດທີ ໒ ແລ້ວຈຶ່ງສອບສວນ ຊັກໄຊໂລ່ລຽງເຖິງເທວະທູດທີ ໓ ວ່າ “ເຈົ້າບໍ່ເຄີຍເຫັນເທວະທູດທີ ໓ ທີ່ຜາກົດໃນໝູ່ມະນຸດແດ່ບໍ່?”

ເຂົາຕອບວ່າ “ບໍ່ເຄີຍເຫັນ ຂ້ານ້ອຍ”

ພະຍາຍົມຖາມເຂົາວ່າ “ໃນໝູ່ມະນຸດ ມີສະຕິຫຼືບຸຣຸດທີ່ຕາຍໄດ້ ໑ ມື້ ໒ ມື້ ຫຼື ໓ ມື້ ພອງ ຂຶ້ນ ເປັນສີຂຽວ ມີນ້ຳເຫຼືອງແຕກຊ່ານ ເຈົ້າບໍ່ເຄີຍເຫັນແດ່ບໍ່?”

ເຂົາຕອບວ່າ “ເຄີຍເຫັນ ຂ້ານ້ອຍ”

ພະຍາຍົມຖາມເຂົາວ່າ “ເຈົ້າເປັນຜູ້ຮູ້ດຽງສາ ເປັນຜູ້ໃຫຍ່ ບໍ່ເຄີຍຄິດແດ່ບໍ່ວ່າ ເຖິງໂຕ ເຮົາກໍມີຄວາມຕາຍເປັນທຳມະດາ ບໍ່ລ່ວງພັນຄວາມຕາຍໄປໄດ້ ດັ່ງນັ້ນແລ້ວ ເຮົາຈະທຳຄວາມດີ ທາງກາຍ ວາຈາ ແລະໃຈ”

ເຂົາຕອບວ່າ “ບໍ່ເຄີຍຄິດ ຍ້ອນມົວຜະໝາດຢູ່ ຂ້ານ້ອຍ”

ພະຍາຍົມຖາມເຂົາວ່າ “ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ທຳຄວາມດີທາງກາຍ ວາຈາ ແລະໃຈ ຍ້ອນມົວຜະໝາດຢູ່ ດັ່ງນັ້ນແລ້ວ ເຂົາຈະລົງໂທດເຈົ້າຕາມຖານະທີ່ຜະໝາດ ກໍບາບກຳນັນ ບິດາມານດາ ອ້າຍນ້ອງຊາຍ ເອື້ອຍນ້ອງສາວ ມິດອຳມາດ ຍາດສາໂລຫິດ ເທວະດາ ສະມະນະພາມບໍ່ໄດ້ ເຮັດໃຫ້ເລີຍ ເຈົ້າເຮັດເອງແທ້ ໆ ເຈົ້ານັ້ນເອງ ຕ້ອງຮັບຜົນຂອງບາບກຳນັນຜູ້ດຽວ”

ພະຍາຍົມເມື່ອສອບສວນຊັກໄຊໂລ່ລຽງເຂົາເຖິງເທວະທູດທີ ໓ ນັ້ນແລ້ວກໍມີດຢູ່

ນາຍນິຣະຍະບານ ຈຶ່ງເຮັດເຄື່ອງຈອງຈຳ ຊື່ເຄື່ອງພັນທະນາການ ໔ ຢ່າງ ຄື ຕອກຕະ ປູເຫຼັກແດງ ທີ່ມີ ໒ ຂ້າງ ທີ່ຕີນ ໒ ຂ້າງ ແລະທີ່ກາງເອິກ ເຂົາສະເຫວີຍທຸກຂະເວທະນາກ້າ ຢ່າງໜັກ ເຜັດຮ້ອນຢູ່ບ່ອນນັ້ນ ແຕ່ຍັງບໍ່ຕາຍຕາບທໍ່ທີ່ບາບກຳຍັງບໍ່ໝົດໄປ

ນາຍນິຣະຍະບານລາກເຂົາໄປ ເອົາຂວານຖາກ ເຂົາສະເຫວີຍທຸກຂະເວທະນາກ້າຢ່າງ ໜັກ ເຜັດຮ້ອນຢູ່ບ່ອນນັ້ນ ແຕ່ຍັງບໍ່ຕາຍຕາບທໍ່ທີ່ບາບກຳຍັງບໍ່ໝົດໄປ

ນາຍນິຣະຍະບານຈັບເຂົາ ເອົາຕີນຂຶ້ນ ເອົາຫົວລົງ ເອົາມືດປາດ ຯລຯ ຈັບເຂົາທຽມລົດ ແລ່ນກັບໄປກັບມາເທິງພື້ນອັນຮ້ອນລຸກເປັນແປວສະຫວ່າງສະໄຫວ ຯລຯ ບັງຄັບເຂົາຂຶ້ນລົງພູ ຖ່ານໄຟ ໜ່ວຍໃຫຍ່ ທີ່ໄຟລຸກເປັນແປວ ຯລຯ ຈັບເຂົາເອົາຕີນຂຶ້ນ ເອົາຫົວລົງ ຖິ້ມລົງໃນໂລ ຫະກຸມພີ ອັນຮ້ອນແດງລຸກເປັນແປວໄຟ ເຂົາຖືກຕົ້ມເດືອດຈົນໂຕພອງໃນໂລຫະກຸມພີນັ້ນ ລາງ ເທື່ອລອຍຂຶ້ນ ລາງເທື່ອຈົມລົງ ລາງເທື່ອລອຍຂວາງ ເຂົາສະເຫວີຍທຸກຂະເວທະນາກ້າຢ່າງໜັກ ເຜັດຮ້ອນຢູ່ໃນໂລຫະກຸມພີອັນຮ້ອນແດງນັ້ນ ແຕ່ຍັງບໍ່ຕາຍຕາບທໍ່ທີ່ບາບກຳຍັງບໍ່ໝົດໄປ ນາຍນິ ຣະຍະບານຈຶ່ງຖິ້ມເຂົາລົງໃນມະຫານະຣົກ

ກໍມະຫານະຣົກນັ້ນ

ມີ ໔ ແຈ ໔ ປະຕູ ແບ່ງອອກເປັນສ່ວນ
ມີກຳແພງເຫຼັກອ້ອມຮອບ ຄອບດ້ວຍຝາເຫຼັກ
ມີພື້ນເປັນເຫຼັກລຸກເປັນແປວສະຫວ່າງສະໄຫວ
ແຜ່ໄປໄກດ້ານລະ ໑໐໐ ໂຍດຕັ້ງຢູ່ທຸກເມື່ອ

ເທວະທູຕະສູດທີ ໖ ຈົບ

໗. ຍະມະຣາຊະສູດ

ວ່າດ້ວຍພະຍາຍົມ

[ໝູ່] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເລື່ອງເຄີຍມີມາແລ້ວ ພະຍາຍົມໄດ້ມີຄວາມຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ “ຊົນເຫຼົ່າ ໃດເຮັດບາບກຳໄວ້ໃນໂລກ ຊົນເຫຼົ່ານັ້ນ ຖືກນາຍນິຣະຍະບານທຳລະມານດ້ວຍວິທີການຕ່າງ ໆ ແນວນີ້ ໂອນໍ ເຮົາເພິ່ງໄດ້ຄວາມເປັນມະນຸດ ພຣະຕະຖາຄົດອະຣະຫັນຕະສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າ ເພິ່ງສະເດັດອຸປັດໃນໂລກ ເຮົາເພິ່ງເຂົ້າເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະອົງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະ ພາກເຈົ້າພຣະອົງນັ້ນ ເພິ່ງສະແດງທຳແກ່ເຮົາ ແລະເຮົາເພິ່ງຮູ້ທົ່ວເຖິງທຳຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກ ເຈົ້າພຣະອົງນັ້ນ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາໄດ້ຟັງຂໍ້ຄວາມນັ້ນ ຕໍ່ຈາກສະມະນະຫຼີພາມອື່ນແລ້ວ ຈຶ່ງກ່າວແນວນີ້ ກໍບໍ່ມີ ແຕ່ເຮົາກ່າວສິ່ງທີ່ເຮົາຮູ້ເອງ ເຫັນເອງ ເຂົ້າໃຈເອງທໍ່ນັ້ນ

ມານົບເຫຼົ່າໃດອັນເທວະທູດຕັກເຕືອນແລ້ວ ຍັງຜະໝາດຢູ່
ມານົບເຫຼົ່ານັ້ນເຂົ້າເຖິງໝູ່ທີ່ຊົ່ວ
ຍ່ອມເສົ້າໂສກຕະຫຼອດການລະນານ

ສ່ວນສັດຕະບຸຣຸດເຫຼົ່າໃດເປັນຜູ້ສະງົບໃນໂລກນີ້
ອັນເທວະທູດຕັກເຕືອນແລ້ວ ບໍ່ຜະໝາດໃນອະນິຍະທຳໃນເວລາໃດ ໆ
ເກີນໄພໃນຄວາມຢືດໝັ້ນຖືໝັ້ນ
ທີ່ເປັນບໍ່ເກີດແຫ່ງການເກີດແລະການຕາຍ
ຍ່ອມລຸດໝັ້ນໃນທຳເປັນບ່ອນສິ້ນສຸດການເກີດແລະການຕາຍ
ຍ້ອນບໍ່ຢືດໝັ້ນຖືໝັ້ນ
ສັດຕະບຸຣຸດເຫຼົ່ານັ້ນຈຶ່ງເຖິງຄວາມກະເສມ
ມີຄວາມສຸກ ດັບເຢັນໃນປັດຈຸບັນ
ລ່ວງພົ້ນເວນແລະໄພທຸກຢ່າງ ຂ້າມພົ້ນທຸກທັງໝົດ

ຍະມະຣາຊະສູດ ທີ ໗ ຈົບ

໘. ຈະຕຸມະຫາຣາຊະສູດ

ວ່າດ້ວຍທ້າວມະຫາຣາດທັງ ໔

[໓໘] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນມື້ ໘ ຄຳແຫ່ງປັກ ເທວະດາຜູ້ເປັນບໍລິວານ ຜູ້ຊ່ວຍເຫຼືອຂອງ
ທ້າວມະຫາຣາດທັງ ໔ ທ່ຽວກວດເບິ່ງໂລກນີ້ວ່າ ໃນໝູ່ມະນຸດ ມະນຸດທີ່ເກື້ອກູນມານດາ
ເກື້ອກູນບິດາ ເກື້ອກູນສະມະນະ ເກື້ອກູນພາມ ອ່ອນນ້ອມຕໍ່ຜູ້ໃຫຍ່ໃນສະກຸນ ຢູ່ຈຳອຸໂປສົດ ຢູ່
ຈຳປະຕິຊາຄະຣະອຸໂປສົດ ທຳບຸນກັນຢູ່ ມີຫຼາຍຢູ່ບໍ່?

ໃນມື້ ໑໔ ຄຳແຫ່ງປັກ ບຸດຂອງທ້າວມະຫາຣາດທັງ ໔ ທ່ຽວກວດເບິ່ງໂລກນີ້ວ່າ ໃນໝູ່
ມະນຸດ ມະນຸດທີ່ເກື້ອກູນມານດາ ເກື້ອກູນບິດາ ເກື້ອກູນສະມະນະ ເກື້ອກູນພາມ ອ່ອນນ້ອມຕໍ່ຜູ້
ໃຫຍ່ໃນສະກຸນ ຢູ່ຈຳອຸໂປສົດ ຢູ່ຈຳປະຕິຊາຄະຣະອຸໂປສົດ ທຳບຸນກັນຢູ່ ມີຫຼາຍຢູ່ບໍ່?

ໃນມື້ອຸໂປສົດ ໑໔ ຄຳນັ້ນ ທ້າວມະຫາຣາດທັງ ໔ ທ່ຽວກວດເບິ່ງໂລກນີ້ດ້ວຍໂຕເອງວ່າ
ໃນໝູ່ມະນຸດ ມະນຸດທີ່ເກື້ອກູນມານດາ ເກື້ອກູນບິດາ ເກື້ອກູນສະມະນະ ເກື້ອກູນພາມ ອ່ອນ
ນ້ອມຕໍ່ຜູ້ໃຫຍ່ໃນສະກຸນ ຢູ່ຈຳອຸໂປສົດ ຢູ່ຈຳປະຕິຊາຄະຣະອຸໂປສົດ ທຳບຸນກັນຢູ່ ມີຫຼາຍຢູ່ບໍ່?

ຖ້າໃນໝູ່ມະນຸດ ມະນຸດທີ່ເກື້ອກູນມານດາ ເກື້ອກູນບິດາ ເກື້ອກູນສະມະນະ ເກື້ອກູນ
ພາມ ອ່ອນນ້ອມຕໍ່ຜູ້ໃຫຍ່ໃນສະກຸນ ຢູ່ຈຳອຸໂປສົດ ຢູ່ຈຳປະຕິຊາຄະຣະອຸໂປສົດ ທຳບຸນກັນຢູ່
ມີຢູ່ໜ້ອຍ

ທ້າວມະຫາຣາດທັງ ໔ ຍ່ອມຣາຍງານເຫດນັ້ນ ແກ່ພວກເທວະດາຊັ້ນຕາວະຕິງສາບ່ອນ
ນັ່ງປະຊຸມ ຮ່ວມກັນໃນສະພາຊື່ສຸທຳມາວ່າ ໃນໝູ່ມະນຸດ ມະນຸດຜູ້ເກື້ອກູນມານດາ ເກື້ອກູນບິດາ
ເກື້ອກູນສະມະນະ ເກື້ອກູນພາມ ອ່ອນນ້ອມຕໍ່ຜູ້ໃຫຍ່ໃນສະກຸນ ຢູ່ຈຳອຸໂປສິດ ຢູ່ຈຳ ປະຕິຊາຄະ
ຣະອຸໂປສິດ ທຳບຸນກັນຢູ່ ມີຈຳນວນໜ້ອຍ

ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ພວກເທວະດາຊັ້ນ ຕາວະຕິງສາ ຈຶ່ງພາກັນເສຍໃຈວ່າ “ໝູ່ເທບຈັກເສື່ອມ
ໝູ່ອະສູນຈັກບໍລິບູນ”

ກໍຖ້າໃນໝູ່ມະນຸດ ມະນຸດຜູ້ເກື້ອກູນມານດາ ເກື້ອກູນບິດາ ເກື້ອກູນສະມະນະ ເກື້ອກູນ
ພາມ ອ່ອນນ້ອມຕໍ່ຜູ້ໃຫຍ່ໃນສະກຸນ ຢູ່ຈຳອຸໂປສິດ ຢູ່ຈຳປະຕິຊາຄະຣະອຸໂປສິດ ທຳບຸນກັນຢູ່ ມີ
ຈຳນວນຫຼາຍ

ທ້າວມະຫາຣາດທັງ ໔ ຍ່ອມຣາຍງານເຫດນັ້ນ ແກ່ພວກເທວະດາຊັ້ນຕາວະຕິງສາບ່ອນ
ນັ່ງປະຊຸມ ຮ່ວມກັນໃນສະພາຊື່ສຸທຳມາວ່າ ໃນໝູ່ມະນຸດ ມະນຸດຜູ້ເກື້ອກູນມານດາ ເກື້ອກູນບິດາ
ເກື້ອກູນສະມະນະ ເກື້ອກູນພາມ ອ່ອນນ້ອມຕໍ່ຜູ້ໃຫຍ່ໃນສະກຸນ ຢູ່ຈຳອຸໂປສິດ ຢູ່ຈຳ ປະຕິຊາຄະ
ຣະອຸໂປສິດ ທຳບຸນກັນຢູ່ ມີຈຳນວນຫຼາຍ

ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ພວກເທວະດາຊັ້ນຕາວະຕິງສາຈຶ່ງພາກັນດີໃຈວ່າ “ໝູ່ເທບຈັກບໍລິບູນ ໝູ່
ອະສູນຈັກເສື່ອມ”

ເລື່ອງເຄີຍມີມາແລ້ວ ທ້າວສັກກະຈອມເທບ ເມື່ອແນະນຳພວກເທວະດາຊັ້ນຕາວະຕິງສາ
ໄດ້ຕັດຄາຖານີ້ໃນເວລານັ້ນ ວ່າ

ນໍຣະຊົນແມ່ນໃດຜູ້ເຊັ່ນກັບເຮົາເພິ່ງຢູ່ຈຳອຸໂປສິດ
ປະກອບດ້ວຍອົງ ໘ ຕະຫຼອດມື້ ໑໔ ຄ່ຳ ໑໔ ຄ່ຳ
ແລະ ໘ ຄ່ຳແຫ່ງປັກ ແລະຕະຫຼອດປາຕິຫາຣິຍະປັກ

ຄາຖານີ້ທ້າວສັກກະຈອມເທບຂັບຜິດ ຂັບບໍ່ດີ ກ່າວຜິດ ກ່າວບໍ່ດີ ຂໍ້ນັ້ນ ຍ້ອນເຫດໃດ
ຍ້ອນທ້າວສັກກະຈອມເທບ ຍັງບໍ່ປາສະຈາກຣາຄະ ບໍ່ປາສະຈາກໂທສະ ບໍ່ປາສະຈາກໂມຫະ

ສ່ວນພິກຂຸໃດ ເປັນພຣະອະຣະຫັນຕະຊີນາສົບ ຢູ່ຈົບພົມມະຈັນແລ້ວ ເຮັດກິດທີ່ຄວນ
ເຮັດສຳເລັດແລ້ວ ປົງພາຣະໄດ້ແລ້ວ ບັນລຸປະໂຫຍດຕົນ“ໂດຍລຳດັບແລ້ວ ສິ້ນພະວະສັງໂຍດ
ແລ້ວ ລຸດພົ້ນຍ້ອນຮູ້ໂດຍຖືກຕ້ອງ ພິກຂຸນັ້ນ ຄວນກ່າວຄຳ ວ່າ

ນໍຣະຊົນແມ່ນໃດຜູ້ເຊັ່ນກັບເຮົາເພິ່ງຢູ່ຈຳອຸໂປສິດ

ປະກອບດ້ວຍອົງ ຕູ ຕະຫຼອດມື້ ໑໔ ຄ່ຳ ໑໔ ຄ່ຳ
ແລະ ຕູ ຄ່ຳແຫ່ງປັກ ແລະຕະຫຼອດປາຕິທາຣິຍະປັກ

ຂໍ້ນັ້ນ ຍ້ອນເຫດໃດ ຍ້ອນພິກຂຸນັ້ນ ປາສະຈາກຣາຄະ ປາສະຈາກໂທສະ ປາສະຈາກ
ໂມຫະ

ຈະຕຸມະຫາຣາຊະສູດທິ ຕູ ຈົບ

ຕູ. ທຸຕິຍະຈະຕຸມະຫາຣາຊະສູດ

ວ່າດ້ວຍທ້າວມະຫາຣາດທັງ ໔ ສູດ ທິ ໒

[໑໘] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເລື້ອງເຄີຍມີມາແລ້ວ ທ້າວສັກກະຈອມເທບ ເມື່ອແນະນຳພວກ
ເທວະດາຊັ້ນຕາວະຕິງສາໄດ້ຕັດຄາຖານີ້ໃນເວລານັ້ນ ວ່າ

ນໍຣະຊົນແມ່ນໃດຜູ້ເຊັ່ນກັບເຮົາ ເພິ່ງຢູ່ຈຳອຸໂປສົດ
ປະກອບດ້ວຍອົງ ຕູ ຕະຫຼອດມື້ ໑໔ ຄ່ຳ ໑໔ ຄ່ຳ
ແລະ ຕູ ຄ່ຳແຫ່ງປັກ ແລະຕະຫຼອດປາຕິທາຣິຍະປັກ

ຄາຖານີ້ທ້າວສັກກະຈອມເທບຂັບຜິດ ຂັບບໍ່ດີ ກ່າວຜິດ ກ່າວບໍ່ດີ ຂໍ້ນັ້ນຍ້ອນ ເຫດໃດ
ຍ້ອນທ້າວສັກກະຈອມເທບຍັງບໍ່ພົ້ນຈາກຊາດ (ຄວາມເກີດ) ຊະຣາ (ຄວາມແກ່) ມໍລະນະ
(ຄວາມຕາຍ) ໂສກະ (ຄວາມໂສກເສົ້າ) ປະຣິເທວະ (ຄວາມຮ້າໄຮ) ທຸກ (ຄວາມທຸກກາຍ) ໂທ
ມະນັດ (ຄວາມທຸກໃຈ) ແລະອຸປາຍາດ (ຄວາມຄັບແຄ້ນໃຈ) ເຮົາກ່າວວ່າ ຍັງບໍ່ພົ້ນຈາກທຸກ

ສ່ວນພິກຂຸໃດ ເປັນພຣະອະຣະຫັນຕະຊິນາສົບ ຢູ່ຈົບພົມມະຈັນແລ້ວ ເຮັດກິດທີ່ຄວນ
ເຮັດສຳເລັດແລ້ວ ປົງພາຣະໄດ້ແລ້ວ ບັນລຸປະໂຫຍດຕົນໂດຍລຳດັບແລ້ວ ສິ້ນພະວະສັງໂຍດ
ແລ້ວ ລຸດພົ້ນຍ້ອນຮູ້ໂດຍຖືກຕ້ອງ ພິກຂຸນັ້ນຄວນກ່າວຄຳ ວ່າ

ນໍຣະຊົນແມ່ນໃດຜູ້ເຊັ່ນກັບເຮົາ ເພິ່ງຢູ່ຈຳອຸໂປສົດ
ປະກອບດ້ວຍອົງ ຕູ ຕະຫຼອດມື້ ໑໔ ຄ່ຳ ໑໔ ຄ່ຳ
ແລະ ຕູ ຄ່ຳແຫ່ງປັກ ແລະຕະຫຼອດປາຕິທາຣິຍະປັກ

ຂໍ້ນັ້ນ ຍ້ອນເຫດໃດ ຍ້ອນພິກຂຸນັ້ນພົ້ນແລ້ວຈາກຊາດ ຊະຣາ ມໍລະນະ ໂສກະ ປະຣິ
ເທວະ ທຸກ ໂທມະນັດ ແລະອຸປາຍາດ ເຮົາກ່າວວ່າ ພົ້ນຈາກທຸກ

ທຸຕິຍະຈະຕຸມະຫາຣາຊະສູດທິ ຕູ ຈົບ

໙. ສຸຊຸມາລະສູດ

ວ່າດ້ວຍສຸຊຸມານຊາດ

[໓໙] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາເປັນຜູ້ສຸຊຸມານຊາດ ເປັນຜູ້ສຸຊຸມານຊາດຢ່າງຍິ່ງ ເປັນຜູ້ສຸຊຸມານຊາດຢ່າງຍິ່ງຍວດ ໄດ້ຮູ້ວ່າ ພຣະຣາດຊະບິດາຮັບສັງໃຫ້ຊຸດສະໂບກຂະຣະນີ (ສະບົວ) ໄວ້ ເພື່ອເຮົາພາຍໃນບ່ອນຢູ່ ໄດ້ຮູ້ວ່າ ພຣະຣາດຊະບິດານັ້ນຮັບສັງໃຫ້ບຸກອຸບົນໄວ້ໃນສະໜິງ ບຸກປະທຸມໄວ້ໃນສະໜິງ ບຸກປຸນທະຣິກ (ບົວຂາວ) ໄວ້ໃນສະໜິງເພື່ອປະໂຫຍດແກ່ເຮົາ ເຮົາບໍ່ໄດ້ໃຊ້ສະເພາະໄມ້ຈັນແຄວ້ນກາສີ (ພາຣານະສີ) ທໍ່ນັ້ນ ຜ້າໂພກຂອງເຮົາກໍເຮັດໃນແຄວ້ນກາສີ ເສື້ອກໍເຮັດໃນແຄວ້ນກາສີ ຜ້ານຸ່ງກໍເຮັດໃນແຄວ້ນກາສີ ຜ້າທໍ່ກໍເຮັດໃນແຄວ້ນກາສີ ທັງຄົນຮັບໃຊ້ ຖ້າກັງສະເຫວດຕະສັດໃຫ້ເຮົາເມີດມື້ ແລະຄືນດ້ວຍຫວັງວ່າ ໜາວ ຮ້ອນ ຝຸ່ນ ຫຍ້າ ຫຼື ນ້ຳໝອກ ຢ່າໄດ້ກະທົບພຣະອົງທ່ານ

ເຮົານັ້ນມີຜາສາດຢູ່ ໓ ຫຼັງ ຄື ຜາສາດຫຼັງໜຶ່ງເປັນບ່ອນຢູ່ໃນລະດູໜາວ ຫຼັງໜຶ່ງເປັນບ່ອນຢູ່ໃນລະດູຮ້ອນ ຫຼັງໜຶ່ງເປັນບ່ອນຢູ່ໃນລະດູຝົນ ເຮົານັ້ນໄດ້ຮັບການປົນເປີດ້ວຍ ດົນຕີທີ່ບໍ່ແມ່ນບຸຣຸດບັນເລງ ຕະຫຼອດ ໔ ເດືອນລະດູຝົນ ໃນຜາສາດລະດູຝົນ ບໍ່ໄດ້ລົງຂ້າງລຸ່ມຜາສາດເລີຍ ກໍແລ ໃນບ່ອນຢູ່ຂອງຄົນເຫຼົ່າອື່ນ ເຂົາໃຫ້ເຂົ້າປິ່ນ (ເຂົ້າຫັກ) ມີນ້ຳສົ້ມຜັກເປັນກັບ ແກ່ຂ້າທາດ ຄົນງານ ແລະຄົນຮັບໃຊ້ ສັນໃດ ໃນນິເວດຂອງພຣະຣາດຊະບິດາຂອງເຮົາກໍຄືກັນສັນນັ້ນ ເຂົາໃຫ້ເຂົ້າສາລີສຸກປະສົມຊີ້ນແກ່ຂ້າທາດ ຄົນງານ ແລະຄົນຮັບໃຊ້

ເຮົານັ້ນພຽງພ້ອມດ້ວຍຄວາມສຳເລັດແນວນີ້ ແລະເປັນຜູ້ສຸຊຸມານຊາດຢ່າງຍິ່ງ ໄດ້ມີຄວາມຄິດວ່າ ບຸຣຸຊິນຜູ້ຍັງບໍ່ໄດ້ສະດັບ ຕົນເອງເປັນຜູ້ມີຄວາມແກ່ເປັນທຳມະດາ ບໍ່ລ່ວງພົ້ນຄວາມແກ່ໄປໄດ້ ເຫັນບຸກຄົນອື່ນແກ່ ກໍອິດອັດ ຣະອາ ລັງກຽດ ລືມໂຕ ບໍ່ຄິດວ່າ ແມ່ນເຮົາເອງ ກໍມີຄວາມແກ່ເປັນທຳມະດາ ບໍ່ລ່ວງພົ້ນຄວາມແກ່ໄປໄດ້ ການທີ່ເຮົາຜູ້ມີຄວາມແກ່ເປັນທຳມະດາ ບໍ່ລ່ວງພົ້ນຄວາມແກ່ໄປໄດ້ ເຫັນບຸກຄົນອື່ນແກ່ ກໍອິດອັດ ຣະອາ ລັງກຽດນັ້ນ ບໍ່ສົມຄວນແກ່ເຮົາເລີຍ ເຮົານັ້ນ ເມື່ອພິຈາລະນາເຫັນແນວນີ້ ຈຶ່ງລະຄວາມມົວເມົາໃນຄວາມເປັນໝູ່ສາວໄດ້ໂດຍປະການທັງປວງ

ບຸຣຸຊິນຜູ້ບໍ່ໄດ້ສະດັບ ຕົນເອງເປັນຜູ້ມີຄວາມເຈັບໄຂ້ເປັນທຳມະດາ ບໍ່ລ່ວງພົ້ນຄວາມເຈັບໄຂ້ໄປໄດ້ ເຫັນບຸກຄົນອື່ນເຈັບໄຂ້ ກໍອິດອັດ ຣະອາ ລັງກຽດ ລືມໂຕ ບໍ່ຄິດວ່າ ແມ່ນເຮົາເອງກໍມີຄວາມເຈັບໄຂ້ເປັນທຳມະດາ ບໍ່ລ່ວງພົ້ນຄວາມເຈັບໄຂ້ໄປໄດ້ ການທີ່ເຮົາຜູ້ມີຄວາມເຈັບໄຂ້ເປັນທຳມະດາ ບໍ່ລ່ວງພົ້ນຄວາມເຈັບໄຂ້ໄປໄດ້ເຫັນບຸກຄົນອື່ນເຈັບໄຂ້ ກໍອິດອັດ ຣະອາ ລັງກຽດນັ້ນ

ບໍ່ສົມຄວນແກ່ເຮົາເລີຍ ເຮົານັ້ນ ເມື່ອພິຈາລະນາເຫັນແນວນີ້ ຈຶ່ງລະຄວາມມົວເມົາໃນຄວາມບໍ່ມີ
ພະຍາດໄດ້ໂດຍປະການທັງປວງ

ປຸຖຸຊົນຜູ້ບໍ່ໄດ້ສະດັບ ຕົນເອງເປັນຜູ້ມີຄວາມຕາຍເປັນທຳມະດາ ບໍ່ລ່ວງພົ້ນຄວາມຕາຍໄປ
ໄດ້ ເຫັນບຸກຄົນອື່ນຕາຍ ກໍອິດອັດ ຣະອາ ລັງກຽດ ລືມໂຕ ບໍ່ຄິດວ່າ ແມ່ນເຮົາເອງກໍມີຄວາມຕາຍ
ເປັນທຳມະດາ ບໍ່ລ່ວງພົ້ນຄວາມຕາຍໄປໄດ້ ການທີ່ເຮົາຜູ້ມີຄວາມຕາຍເປັນທຳມະດາ ບໍ່ລ່ວງພົ້ນ
ຄວາມຕາຍໄປໄດ້ ເຫັນບຸກຄົນອື່ນຕາຍ ກໍອິດອັດ ຣະອາ ລັງກຽດນັ້ນ ບໍ່ສົມຄວນແກ່ເຮົາເລີຍ ເຮົາ
ນັ້ນ ເມື່ອພິຈາລະນາເຫັນແນວນີ້ ຈຶ່ງລະຄວາມມົວເມົາໃນຊີວິດໄດ້ໂດຍປະການທັງປວງ

ຄວາມມົວເມົາ ໓ ປະການນີ້

ຄວາມມົວເມົາ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຄວາມມົວເມົາໃນຄວາມເປັນໝູ່ມສາວ
໒. ຄວາມມົວເມົາໃນຄວາມບໍ່ມີພະຍາດ
໓. ຄວາມມົວເມົາໃນຊີວິດ

ປຸຖຸຊົນຜູ້ບໍ່ໄດ້ສະດັບ ມົວເມົາໃນຄວາມເປັນໝູ່ມສາວ ປະພຶດກາຍທຸດຈະຮິດ ວະຈິທຸດ
ຈະຮິດ ມະໂນທຸດຈະຮິດ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວຈະໄປເກີດໃນອະບາຍ ທຸກຄະຕິ ວິນິບາດ ນະຣົກ

ປຸຖຸຊົນຜູ້ບໍ່ໄດ້ສະດັບ ມົວເມົາໃນຄວາມບໍ່ມີພະຍາດ ຯລຯ ຫຼື ປຸຖຸຊົນຜູ້ບໍ່ໄດ້ສະດັບ
ມົວເມົາໃນຊີວິດ ປະພຶດກາຍທຸດຈະຮິດ ວະຈິທຸດຈະຮິດ ມະໂນທຸດຈະຮິດ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວຈະ
ໄປເກີດ ໃນອະບາຍ ທຸກຄະຕິ ວິນິບາດ ນະຣົກ

ພິກຂຸຜູ້ມົວເມົາໃນຄວາມເປັນໝູ່ມສາວ ຍ່ອມບອກຄືນສຶກຂາ ກັບມາເປັນຄະລິຫັດ ພິກຂຸ
ຜູ້ມົວເມົາໃນຄວາມບໍ່ມີພະຍາດຍ່ອມບອກຄືນສຶກຂາ ກັບມາເປັນຄະລິຫັດ ຫຼືພິກຂຸຜູ້ມົວເມົາໃນ
ຊີວິດຍ່ອມບອກຄືນສຶກຂາ ກັບມາເປັນຄະລິຫັດ

ປຸຖຸຊົນທັງຫຼາຍມີຄວາມເຈັບໄຂ້ເປັນທຳມະດາ
ມີຄວາມແກ່ເປັນທຳມະດາແລະມີຄວາມຕາຍເປັນທຳມະດາ
ເປັນຢູ່ຕາມສະພາວະ ຍ່ອມພາກັນລັງກຽດ (ບຸກຄົນອື່ນ)
ກໍການທີ່ເຮົາລັງກຽດຄວາມປ່ວຍໄຂ້ເປັນຕົ້ນນີ້
ໃນໝູ່ສັດຜູ້ມີສະພາວະແນວນີ້ນັ້ນ
ບໍ່ສົມຄວນແກ່ເຮົາຜູ້ມີປົກກະຕິຢູ່ແນວນີ້
ເຮົານັ້ນ ຢູ່ແນວນີ້ຮູ້ທຳທີ່ໝົດສິ້ນອຸປະທິ

ເຫັນຄວາມສຸກສະບາຍໃນເນກຂ້າມະ
 ຍ່ອມຄອບງຳຄວາມມົວເມົາທຸກຢ່າງ
 ຄື ຄວາມມົວເມົາໃນຄວາມບໍ່ມີພະຍາດ
 ຄວາມມົວເມົາໃນຄວາມເປັນໝູ່ມສາວ
 ແລະຄວາມມົວເມົາໃນຊີວິດ
 ຄວາມພະຍາຍາມໄດ້ມີແກ່ເຮົານັ້ນຜູ້ເຫັນນິບພານ
 ບັດນີ້ເຮົາ ບໍ່ຄວນກັບໄປເສບກາມ
 ເຮົາຈັກບໍ່ວຽນກັບ ຈັກມີພິມມະຈັນເປັນຈຸດມັງໝາຍ

ສຸຊຸມາລະສູດ ທີ ໙ ຈົບ

໑໐. ອາທິປະເຕີຍຍະສູດ

ວ່າດ້ວຍອາທິປະໄຕ

[໔໐] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອາທິປະໄຕ (ຄວາມເປັນໃຫຍ່) ໓ ປະການນີ້

ອາທິປະໄຕ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ອັດຕາທິປະໄຕ (ຄວາມມີຕົນເປັນໃຫຍ່)
໒. ໂລກາທິປະໄຕ (ຄວາມມີໂລກເປັນໃຫຍ່)
໓. ທຳມາທິປະໄຕ (ຄວາມມີທຳເປັນໃຫຍ່)

ອັດຕາທິປະໄຕ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ຢູ່ໃນປ່າແດ່ ຢູ່ຕາມເທົາໄມ້ແດ່ ຢູ່ໃນເຮືອນວ່າງແດ່ ຍ່ອມເຫັນ
 ປະຈັກວ່າ “ເຮົາອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊົດ ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນເຫດແຫ່ງຈິວອນ ບິນທະບາດ
 ເສນາສະນະ ເຮົາອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊົດ ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນເຫດແຫ່ງຄວາມມີຫຼືຄວາມບໍ່
 ມີເຊັ່ນນັ້ນ ອັນໜຶ່ງ ເຮົາຖືກຊາດ ຊະຣາ ມໍລະນະ ໂສກະ ປະຣິເທວະ ທຸກ ໂທມະນັດ ແລະອຸ
 ປາຍາດຄອບງຳຊື່ວ່າ ຖືກທຸກຄອບງຳ ມີທຸກຢູ່ຕໍ່ໜ້າ ເຮັດແນວໃດ ການເຮັດບ່ອນສຸດກອງທຸກ
 ທັງໝົດນີ້ ຈະເພິ່ງຜາກົດ ການທີ່ເຮົາລະກາມເຊັ່ນໃດແລ້ວ ຈຶ່ງອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນພະ
 ຊົດ ເຮົາເພິ່ງສະແຫວງຫາການເຊັ່ນນັ້ນ ຫຼື ກາມທີ່ຊົ່ວກວ່ານັ້ນ ນັ້ນບໍ່ສົມຄວນແກ່ ເຮົາເລີຍ”

ພິກຂຸນັ້ນ ເຫັນປະຈັກວ່າ “ຄວາມພຽນທີ່ເຮົາເລີ່ມໄວ້ແລ້ວ ຈັກບໍ່ຫຍ່ອນຍານ ສະຕິທີ່ຕັ້ງ
 ໝັ້ນແລ້ວ ຈັກບໍ່ເລີເລືອນ ກາຍທີ່ສະງົບແລ້ວ ຈັກບໍ່ກະສັບກະສ່າຍ ຈິດທີ່ຕັ້ງໝັ້ນແລ້ວຈັກມີ

ອາລົມແນວແນ່” ທ່ານເຮັດຕົນທ່ານນີ້ໃຫ້ເປັນໃຫຍ່ ລະອະກຸສົນ ພ່າເພັງກຸສົນ ລະກຳທີ່ມີໂທດ ພ່າເພັງກຳທີ່ບໍ່ມີໂທດ ຖືຮັກສາຕົນໃຫ້ບໍລິສຸດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ນີ້ຮຽກວ່າ ອັດຕາທິປະໄຕ

ໂລກາທິປະໄຕ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ ຢູ່ໃນປ່າແດ່ ຢູ່ຕາມເຫງົ້າໄມ້ແດ່ ຢູ່ໃນເຮືອນວ່າງແດ່ ຍ່ອມເຫັນ ປະຈັກວ່າ “ເຮົາອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊົດ ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນເຫດແຫ່ງຈິວອນ ບິນທະບາດ ເສນາສະນະ ເຮົາອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊົດ ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນເຫດແຫ່ງຄວາມມີ ຫຼືຄວາມ ບໍ່ມີເຊັ່ນນັ້ນ ອັນໜຶ່ງ ເຮົາຖືກຊາດ ຊະຣາ ມໍລະນະ ໂສກະ ປະຣິເທວະ ທຸກ ໂທມະນັດ ແລະອຸ ປາຍາດຄອບງຳ ຊື່ວ່າຖືກທຸກຄອບງຳ ມີທຸກຢູ່ຕໍ່ໜ້າ ເຮັດແນວໃດ ການເຮັດບ່ອນສຸດກອງທຸກ ທັງໝົດນີ້ຈະເພິ່ງຜາກົດ ກໍເຮົາບວດແລ້ວແນວນີ້ເພິ່ງຄິດເລື່ອງກາມ ເລື່ອງປອງຮ້າຍ ເລື່ອງ ບຸງດບູນ ໂລກສັນນິວາດ (ການຢູ່ຮ່ວມກັນຂອງສັດໂລກ) ນີ້ໃຫຍ່ ກໍໃນໂລກ

ສັນນິວາດໃຫຍ່ມີສະມະນະພາມຜູ້ມີລິດ ມີຕາທິບ ຮູ້ຈິດຂອງບຸກຄົນອື່ນ ສະມະນະພາມ ເຫຼົ່ານັ້ນ ແນມເຫັນໄດ້ແມ່ນຈາກບ່ອນໄກ ແມ່ນຢູ່ໃກ້ກໍບໍ່ຜາກົດ ຮູ້ຈິດ (ຂອງບຸກຄົນອື່ນ) ແມ່ນ ດ້ວຍຈິດ (ຂອງຕົນ) ສະມະນະພາມແມ່ນເຫຼົ່ານັ້ນເພິ່ງຮູ້ຈັກເຮົາແນວນີ້ວ່າ “ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ທັງຫຼາຍ ຂໍໃຫ້ເບິ່ງກຸນລະບຸດນີ້ ຍ້ອນມີສັດທາ ເຂົາຈຶ່ງອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊົດ ເຕັມໄປດ້ວຍບາບອະກຸສົນທຳຢູ່ ແມ່ນເທວະດາຜູ້ມີລິດ ມີຕາທິບ ຮູ້ຈິດຂອງບຸກຄົນອື່ນກໍມີຢູ່ ເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນ ຍ່ອມຜາກົດຈາກບ່ອນໄກແດ່ ເຂົາມາໃກ້ແລ້ວກັບແນມບໍ່ເຫັນແດ່ ຍ່ອມຮູ້ຈິດ ດ້ວຍຈິດແດ່” ເທວະດາແມ່ນເຫຼົ່ານັ້ນ ເພິ່ງຮູ້ຈັກເຮົາແນວນີ້ວ່າ “ທ່ານຜູ້ຈະເລີນທັງຫຼາຍຂໍໃຫ້ເບິ່ງ ກຸນລະບຸດນີ້ ຍ້ອນມີສັດທາເຂົາຈຶ່ງອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊົດ ເຕັມໄປດ້ວຍ ບາບອະກຸ ສົນທຳຢູ່”

ພິກຂຸນັ້ນ ເຫັນປະຈັກວ່າ “ຄວາມພຽນທີ່ເຮົາເລີ່ມໄວ້ແລ້ວຈັກບໍ່ຫຍ່ອນຍານ ສະຕິທີ່ຕັ້ງ ໝັ້ນແລ້ວຈັກບໍ່ເລີເລືອນ ກາຍທີ່ສະງົບແລ້ວຈັກບໍ່ກະສັບກະສ່າຍ ຈິດທີ່ຕັ້ງໝັ້ນແລ້ວຈັກມີອາລົມ ແນວແນ່” ທ່ານເຮັດໂລກທ່ານນີ້ໃຫ້ເປັນໃຫຍ່ ລະອະກຸສົນ ພ່າເພັງກຸສົນ ລະກຳທີ່ມີໂທດ ພ່າເພັງ ກຳທີ່ບໍ່ມີໂທດ ຖືຮັກສາຕົນໃຫ້ບໍລິສຸດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ນີ້ຮຽກວ່າ ໂລກາທິປະໄຕ

ທຳມາທິປະໄຕ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ ຢູ່ໃນປ່າແດ່ ຢູ່ຕາມເຫງົ້າໄມ້ແດ່ ຢູ່ໃນເຮືອນວ່າງແດ່ ຍ່ອມເຫັນ ປະຈັກວ່າ “ເຮົາອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊົດ ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນເຫດແຫ່ງຈິວອນ ບິນທະບາດ ເສນາສະນະ ເຮົາອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊົດ ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນເຫດແຫ່ງຄວາມມີ ຫຼື ຄວາມບໍ່ ມີເຊັ່ນນັ້ນ ອັນໜຶ່ງ ເຮົາຖືກຊາດ ຊະຣາ ມໍລະນະ ໂສກະ ປະຣິເທວະ ທຸກ ໂທມະນັດ ແລະອຸ

ປາຍາດຄອບງຳ ຊື່ວ່າຖືກທຸກຄອບງຳ ມີທຸກຢູ່ຕໍ່ໜ້າ ເຮັດແນວໃດ ການເຮັດບ່ອນສຸດກອງທຸກ ທັງໝົດນີ້ຈະເພິ່ງຜາກົດ ພຣະທຳອັນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ດີແລ້ວ ຜູ້ປະຕິບັດຈະເພິ່ງ ເຫັນແຈ້ງດ້ວຍຕົນເອງ ບໍ່ປະກອບດ້ວຍການເວລາ ຄວນເອີ້ນໃຫ້ເບິ່ງ ຄວນນ້ອມເຂົ້າມາໃນຕົນ ອັນວິນຍູຊົນເພິ່ງຮູ້ສະເພາະຕົນ ກໍເພື່ອນພົມມະຈາຣີຜູ້ຮູ້ເຫັນມີຢູ່ ການທີ່ເຮົາບວດໃນທຳວິໄນທີ່ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ດີແລ້ວ ແນວນີ້ເພິ່ງຂີ້ຄ້ານຜະໝາດຢູ່ນັ້ນ ບໍ່ສົມຄວນແກ່ເຮົາເລີຍ”

ພິກຂຸນັ້ນ ຍ່ອມເຫັນປະຈັກວ່າ “ຄວາມພຽນທີ່ເຮົາເລີ່ມໄວ້ແລ້ວຈັກບໍ່ຫຍ່ອນຍານ ສະຕິທີ່ ຕັ້ງໝັ້ນແລ້ວຈັກບໍ່ເລີເລືອນ ກາຍທີ່ສະງົບແລ້ວຈັກບໍ່ກະສັບກະສ່າຍ ຈິດທີ່ຕັ້ງໝັ້ນແລ້ວຈັກມີ ອາລົມແນ່ວແນ່” ທ່ານຍົກທຳທີ່ນັ້ນໃຫ້ເປັນໃຫຍ່ ລະອະກຸສົນ ພໍ່າເພັງກຸສົນ ລະກຳທີ່ມີໂທດ ພໍ່າ ເພັງກຳທີ່ບໍ່ມີໂທດ ຖືຮັກສາຕົນໃຫ້ບໍລິສຸດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ນີ້ຮຽກວ່າ ທຳມາທິປະໄຕ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອາທິປະໄຕ ໓ ປະການເປັນຢ່າງນີ້ແລ

ຊື່ວ່າຄວາມລັບຂອງຜູ້ເຮັດບາບຍ່ອມບໍ່ມີໃນໂລກ
ນີ້ບຸຣຸດ ໂຕທ່ານເອງຍ່ອມຮູ້ວ່າແມ່ນຫຼືບໍ່ແມ່ນ
ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ທ່ານສາມາດທຳຄວາມດີໄດ້
ແຕ່ກັບດູໝິ່ນໂຕເອງ
ແລະຍັງປົກປິດຄວາມຊົ່ວເຊິ່ງມີຢູ່ໃນຕົນ
ທວຍເທບແລະຕະຖາຄົດຍ່ອມແນມເຫັນທ່ານ
ຜູ້ເປັນຄົນພານ ປະພຶດບໍ່ສະໝໍ່າສະເໝີໃນໂລກ
ຍ້ອນເຫດນັ້ນແລ ຄົນທີ່ມີຕົນເປັນໃຫຍ່ຄວນມີສະຕິທຽວໄປ
ຄົນທີ່ມີໂລກເປັນໃຫຍ່ຄວນມີປັນຍາແລະເພ່ງພິນິດ
ສ່ວນຄົນມີທຳເປັນໃຫຍ່ຄວນປະພຶດຕາມທຳ
ມຸນີຜູ້ມີຄວາມບາກບັນຢ່າງຈິງຈັງຍ່ອມບໍ່ເສື່ອມ
ບຸກຄົນໃດມີຄວາມພຽນ ຂົ່ມມານ
ຄອບງຳມັດຈຸຣາດຜູ້ກຳນົດຊະຕາກຳໄດ້
ສຳຜັດທຳເປັນທີ່ສິ້ນສຸດຄວາມເກີດ
ບຸກຄົນເຊັ່ນນັ້ນຍ່ອມເປັນຜູ້ຮູ້ແຈ້ງໂລກ ມີປັນຍາດີ
ເປັນມຸນີໝົດຄວາມທະຍານຢາກໃນທຳທັງປວງ

ອາທິປະເຕີຍຍະສູດ ທີ ໑໐ ຈົບ

ເທວະທູຕະວັກທີ ໔ ຈົບ

ລວມພຣະສູດທີ່ມີໃນວັກນີ້ຄື

໑. ສະພິມມະກະສູດ	໒. ອານັນທະສູດ
໓. ສາຣີປຸດຕະສູດ	໔. ນິທານະສູດ
໕. ຫັດຖະກະສູດ	໖. ເທວະທູຕະສູດ
໗. ຍະມະຣາຊະສູດ	໘. ຈະຕຸມະທາຣາຊະສູດ
໙. ທຸຕິຍະຈະຕຸມະທາຣາຊະສູດ	໑໐. ສຸຊຸມາລະສູດ
໑໐. ອາທິປະເຕີຍຍະສູດ	

໕. ຈຸລະວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍເລື່ອງເລັກໜ້ອຍ

໑. ສຳມຸຂີພາວະສູດ

ວ່າດ້ວຍຄວາມພ້ອມແຫ່ງທຳ

[໔໑] ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຍ້ອນຄວາມພ້ອມແຫ່ງທຳ ໓ ປະການ ກຸນລະບຸດຜູ້ມີສັດທາ ຈຶ່ງປະສົບບຸນຫຼາຍ

ຄວາມພ້ອມແຫ່ງທຳ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຍ້ອນຄວາມພ້ອມແຫ່ງສັດທາ ກຸນລະບຸດຜູ້ມີສັດທາຈຶ່ງປະສົບບຸນຫຼາຍ
໒. ຍ້ອນຄວາມພ້ອມແຫ່ງວັດຖຸທານ ກຸນລະບຸດຜູ້ມີສັດທາຈຶ່ງປະສົບບຸນຫຼາຍ
໓. ຍ້ອນຄວາມພ້ອມແຫ່ງທັກຂີໄນຍະບຸກຄົນ (ບຸກຄົນຜູ້ຄວນຮັບທັກຂີນາ) ກຸນລະບຸດ ຜູ້ມີສັດທາຈຶ່ງປະສົບບຸນຫຼາຍ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຍ້ອນຄວາມພ້ອມແຫ່ງທຳ ໓ ປະການນີ້ແລ ກຸນລະບຸດຜູ້ມີສັດທາຈຶ່ງປະສົບບຸນຫຼາຍ

ສຳມຸຂີພາວະສູດ ທີ ໑ ຈົບ

໒. ຕິຖານະສູດ

ວ່າດ້ວຍຖານະທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ຮູ້ຜູ້ມີສັດທາ

[໔໒] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຜູ້ມີສັດທາເຫຼືອມໃສ ເພິ່ງຮູ້ໄດ້ໂດຍຖານະ ໓ ປະການ

ຖານະ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ເປັນຜູ້ປາຖະໜາທີ່ຈະເຫັນທ່ານຜູ້ມີສິນ
໒. ເປັນຜູ້ປາຖະໜາທີ່ຈະຟັງສັດທາ
໓. ເປັນຜູ້ມີໃຈປາສະຈາກຄວາມຂີ້ຖີ່ອັນເປັນມົນທົນ ມີຈາຄະອັນສະລະແລ້ວ ມີຝາມີຊຸ່ມ ຍິນດີໃນການສະລະ ຄວນແກ່ການຂໍ ຍິນດີໃນການແຈກທານຢູ່ ຄອງເຮືອນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຜູ້ມີສັດທາເຫຼືອມໃສ ເພິ່ງຮູ້ໄດ້ໂດຍຖານະ ໓ ປະການນີ້ແລ

ບຸກຄົນຜູ້ປາຖະໜາຈະເຫັນທ່ານຜູ້ມີສິນ
ປາຖະໜາຈະຟັງສັດທາ
ກຳຈັດຄວາມຂີ້ຖີ່ອັນເປັນມົນທົນ
ບຸກຄົນນັ້ນຮຽກວ່າ ຜູ້ມີສັດທາ

ຕິຖານະສູດ ທີ ໒ ຈົບ

໓. ອັດຖະວະສະສູດ

ວ່າດ້ວຍອຳນາດປະໂຫຍດ

[໔໓] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຜູ້ພິຈາລະນາເຫັນອຳນາດປະໂຫຍດ ໓ ປະການ ຈຶ່ງຄວນ ສະແດງທຳແກ່ຄົນເຫຼົ່າອື່ນ

ອຳນາດປະໂຫຍດ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ບຸກຄົນຜູ້ສະແດງທຳ ຮູ້ແຈ້ງອັດຖະ ແລະຮູ້ແຈ້ງທຳ
໒. ບຸກຄົນຜູ້ຟັງທຳຮູ້ແຈ້ງອັດຖະ ແລະຮູ້ແຈ້ງທຳ
໓. ບຸກຄົນຜູ້ສະແດງທຳແລະຜູ້ຟັງທຳທັງ ໒ ຝ່າຍ ຮູ້ແຈ້ງອັດຖະແລະຮູ້ແຈ້ງທຳ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຜູ້ພິຈາລະນາເຫັນອຳນາດປະໂຫຍດ ໓ ປະການນີ້ແລະຈຶ່ງຄວນ
ສະແດງທຳແກ່ຄົນເຫຼົ່າອື່ນ

ອັດຖະວະສະສູດ ທີ ໓ ຈົບ

໔. ກະຖາປະວັດຕິສູດ

ວ່າດ້ວຍເຫດໃຫ້ການສົນທະນາດຳເນີນໄປໄດ້

[໔໔] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ການສົນທະນາດຳເນີນໄປໄດ້ດ້ວຍຖານະ^໑ ໓ ປະການ

ຖານະ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ບຸກຄົນຜູ້ສະແດງທຳຮູ້ແຈ້ງອັດຖະ ແລະຮູ້ແຈ້ງທຳ
໒. ບຸກຄົນຜູ້ຟັງທຳຮູ້ແຈ້ງອັດຖະແລະຮູ້ແຈ້ງທຳ
໓. ບຸກຄົນຜູ້ສະແດງທຳແລະຜູ້ຟັງທຳທັງ ໒ ຝ່າຍຮູ້ແຈ້ງອັດຖະແລະຮູ້ແຈ້ງທຳ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ການສົນທະນາດຳເນີນໄປໄດ້ດ້ວຍຖານະ ໓ ປະການນີ້ແລ

ກະຖາປະວັດຕິສູດ ທີ ໔ ຈົບ

໕. ບັນທິຕະສູດ

ວ່າດ້ວຍກຳທີ່ບັນດິດບັນຍັດໄວ້

[໔໕] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກຳ ໓ ປະການນີ້ບັນດິດບັນຍັດໄວ້ ສັດຕະບຸຣຸດບັນຍັດໄວ້

ກຳ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ທານ (ການໃຫ້)
໒. ປັບພັດຊາ (ການຖືບວດ)
໓. ມາຕາປິຕຸອຸປັດຖານ (ການບຳລຸງມານດາປິດາ)

ກຳ ໓ ປະການນີ້ແລບັນດິດບັນຍັດໄວ້ ສັດຕະບຸຣຸດບັນຍັດໄວ້

ທານ ອະທິງສາ (ຄວາມບໍ່ບຸງດບຸງ)

ສັນຍະມະ (ຄວາມສັງລວມ) ທະມະ (ການເຝິກຝົນ)
ມາຕາປິຕຸຊຸປັດຖານ (ການບຳລຸງມານດາປິດາ)
ເປັນສິ່ງທີ່ສັດຕະບຸຣຸດບັນຍັດໄວ້
ຄຸນນະທຳເຫຼົ່ານີ້ ເປັນຖານະຂອງສັດຕະບຸຣຸດທັງຫຼາຍຜູ້ສະງົບ
ເປັນພົມມະຈາຣີບຸກຄົນ ເຊິ່ງບັນດິດຄວນປະພຶດ
ບັນດິດນັ້ນ ເປັນອະຣິຍະບຸກຄົນຜູ້ມີທັດສະນະສົມບູນ
ເຂົ້າເຖິງໂລກອັນກະເສມໄດ້

ປັນທິຕະສູດ ທີ ໕ ຈົບ

ຝ. ສິລະວັນຕະສູດ

ວ່າດ້ວຍບັນພະຊິດຜູ້ມີສິນ

[໔໖] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບັນພະຊິດຜູ້ມີສິນ ເຂົ້າໄປອາໄສໝູ່ບ້ານຫຼືເຂດໃດຢູ່ ມະນຸດທັງຫຼາຍ
ໃນໝູ່ບ້ານຫຼືເຂດນັ້ນ ຍ່ອມປະສົບບຸນຫຼາຍດ້ວຍຖານະ ໓ ປະການ

ຖານະ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ກາຍ
໒. ວາຈາ
໓. ໃຈ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບັນພະຊິດຜູ້ມີສິນເຂົ້າໄປອາໄສໝູ່ບ້ານ ຫຼື ເຂດໃດຢູ່ ມະນຸດທັງຫຼາຍໃນ
ໝູ່ບ້ານຫຼືເຂດນັ້ນ ຍ່ອມປະສົບບຸນຫຼາຍດ້ວຍຖານະ ໓ ປະການນີ້ແລ

ສິລະວັນຕະສູດ ທີ ໖ ຈົບ

ກ. ສັງຂະຕະລັກຂະນະສູດ

ວ່າດ້ວຍລັກສະນະທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ

[໔໗] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສັງຂະຕະລັກສະນະແຫ່ງສັງຂະຕະທຳ (ລັກສະນະທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງ
ແຕ່ງແຫ່ງທຳທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ) ໓ ປະການນີ້

ສັງຂະຕະລັກສະນະແຫ່ງສັງຂະຕະທຳ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຄວາມເກີດຂຶ້ນຜາກົດ
໒. ຄວາມດັບສະຫຼາຍຜາກົດ
໓. ເມື່ອຕັ້ງຢູ່ ຄວາມຜັນປ່ຽນຜາກົດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສັງຂະຕະລັກສະນະແຫ່ງສັງຂະຕະທຳ ໓ ປະການນີ້ແລ

ສັງຂະຕະລັກຂະນະສູດ ທີ ໗ ຈົບ

໘. ອະສັງຂະຕະລັກຂະນະສູດ

ວ່າດ້ວຍລັກສະນະທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ

[໔໘] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອະສັງຂະຕະລັກສະນະແຫ່ງອະສັງຂະຕະທຳ (ລັກສະນະທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແຫ່ງທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ) ໓ ປະການນີ້

ອະສັງຂະຕະລັກສະນະແຫ່ງອະສັງຂະຕະທຳ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຄວາມເກີດຂຶ້ນບໍ່ຜາກົດ
໒. ຄວາມດັບສະຫຼາຍບໍ່ຜາກົດ
໓. ເມື່ອຕັ້ງຢູ່ ຄວາມຜັນປ່ຽນບໍ່ຜາກົດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອະສັງຂະຕະລັກສະນະແຫ່ງອະສັງຂະຕະທຳ ໓ ປະການນີ້ແລ

ອະສັງຂະຕະລັກຂະນະສູດ ທີ ໘ ຈົບ

໙. ປັບພະຕະຣາຊະສູດ

ວ່າດ້ວຍພູຫຼວງຫິມະພານ

[໔໙] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໄມ້ສາລະໃຫຍ່ອາໄສພູຫຼວງຫິມະພານຍ່ອມງອກງາມ ດ້ວຍຄວາມຈະເລີນ ໓ ປະການ

ຄວາມຈະເລີນ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ງ່າ ໃບແກ່ ແລະໃບອ່ອນ
໒. ເປືອກແລະເກັດ
໓. ມອກແລະແກ່ນ

ໄມ້ສາລະໃຫຍ່ອາໄສພູຫຼວງຫີມະພານ ຍ່ອມງອກງາມດ້ວຍຄວາມຈະເລີນ ໓ ປະການນີ້
ສັນໃດ ຊົນພາຍໃນອາໄສພໍ່ເຮືອນຜູ້ມີສັດທາຍ່ອມງອກງາມດ້ວຍຄວາມຈະເລີນ ໓ ປະການ ຄື
ກັນສັນນັ້ນ

ຄວາມຈະເລີນ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ສັດທາ
໒. ສິນ
໓. ປັນຍາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຊົນພາຍໃນອາໄສພໍ່ເຮືອນຜູ້ມີສັດທາຍ່ອມງອກງາມດ້ວຍຄວາມຈະເລີນ ໓
ປະການນີ້

ພູຫີນມີຢູ່ໃນປ່າໃຫຍ່
ໝູ່ໄມ້ເຫຼົ່ານັ້ນອາໄສພູນັ້ນ
ຈະເລີນງອກງາມເຕີບໃຫຍ່ໃນປ່າ ແມ່ນສັນໃດ
ບຸດ ພັນລະຍາ ພວກພ້ອງ ອຳມາດ ໝູ່ຍາດ
ແລະຊົນຜູ້ອາໄສເຂົາລ້ຽງຊີບ ກໍຄືກັນສັນນັ້ນ
ອາໄສພໍ່ເຮືອນຜູ້ມີສັດທາ ສົມບູນດ້ວຍສິນ
ຍ່ອມງອກງາມໃນໂລກນີ້
ຊົນຜູ້ມີປັນຍາເຫັນແຈ້ງ ເຫັນສິນ
ຈາຄະ (ຄວາມເສຍສະລະ) ແລະສຸດຈະຣິດ (ຄວາມປະພຶດດີ)
ຂອງພໍ່ເຮືອນຜູ້ມີສິນນັ້ນແລ້ວຍ່ອມເຮັດຕາມ
ບຸກຄົນປະພຶດທຳເຊິ່ງເປັນທາງນຳສັດໄປສູ່ສຸກຄະຕິ
ຍ່ອມເພີດເພີນໃນໂລກນີ້ສົມປາຖະໜາ
ຍ່ອມບັນເທີງໃນເທວະໂລກ

ປັບພະຕະຣາຊະສູດ ທີ ໙ ຈົບ

໑໐. ອາຕັບປະກະຣະນິຍະສູດ

ວ່າດ້ວຍເຫດໃຫ້ເຮັດຄວາມພຽນ

[໕໐] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຄວນເຮັດຄວາມພຽນດ້ວຍຖານະ ໓ ປະການ

ຖານະ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ເພື່ອຄວາມບໍ່ເກີດຂຶ້ນແຫ່ງບາບອະກຸສົນທຳທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນ
໒. ເພື່ອຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງກຸສົນທຳທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນ
໓. ເພື່ອຄວາມອົດກັ້ນເວທະນາທັງຫຼາຍ ອັນມີໃນຮ່າງກາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ເປັນທຸກ ກ້າແຂງ ເຈັບປວດ ເຜັດຮ້ອນ ບໍ່ໜ້າຍິນດີ ບໍ່ໜ້າພໍໃຈ ພາກຊີວິດ

ບຸກຄົນຄວນເຮັດຄວາມພຽນດ້ວຍຖານະ ໓ ປະການນີ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນການໃດ ພິກຂຸເຮັດຄວາມພຽນເພື່ອຄວາມບໍ່ເກີດຂຶ້ນແຫ່ງບາບອະກຸສົນທຳທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ເພື່ອຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງກຸສົນທຳທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ເພື່ອຄວາມອົດກັ້ນເວທະນາທັງຫຼາຍ ອັນມີໃນຮ່າງກາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ເປັນທຸກ ກ້າແຂງ ເຈັບປວດ ເຜັດຮ້ອນ ບໍ່ໜ້າຍິນດີ ບໍ່ໜ້າພໍໃຈ ພາກຊີວິດ ໃນການນັ້ນ ພິກຂຸນີ້ເຮົາຮຽກວ່າ ມີຄວາມພຽນ ມີປັນຍາຖືຮັກສາຕົນ ມີສະຕິເພື່ອເຮັດບ່ອນສຸດທຸກໂດຍຖືກຕ້ອງ

ອາຕັບປະກະຣະນິຍະສູດ ທີ ໑໐ ຈົບ

໑໑. ມະຫາໂຈຣະສູດ

ວ່າດ້ວຍອົງປະກອບຂອງມະຫາໂຈນ

[໕໑] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ມະຫາໂຈນປະກອບດ້ວຍອົງ ໓ ປະການ ຍ່ອມງັດແງະແດ່ ທຳການປຸ້ນແດ່ ລ້ອມປຸ້ນເຮືອນຫຼັງດຽວແດ່ ດັກປຸ້ນໃນທາງປ່ຽວແດ່

ອົງ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ມະຫາໂຈນໃນໂລກນີ້

໑. ອາໄສບ່ອນຊຸຂະ

໒. ອາໄສປ່າຮົກ

໓. ອາໄສຜູ້ມີອິດທິພົນ

ມະຫາໂຈນອາໄສບ່ອນຊຸຂະ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ມະຫາໂຈນໃນໂລກນີ້ອາໄສເກາະແກ່ງແຫ່ງແມ່ນ້ຳ ຫຼື ບ່ອນຊຸຂະແຫ່ງພູ ມະຫາໂຈນ ອາໄສບ່ອນຊຸຂະ ເປັນແນວນີ້ແລ

ມະຫາໂຈນອາໄສປ່າຮົກ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ມະຫາໂຈນໃນໂລກນີ້ ອາໄສປ່າຮົກດ້ວຍຫຍ້າແດ່ ປ່າຮົກດ້ວຍຕົ້ນໄມ້ແດ່ ປ່າທີ່ມີ ແນວປ້ອງກັນແດ່ ເປັນປ່າໃຫຍ່ແດ່ ມະຫາໂຈນອາໄສປ່າຮົກ ເປັນແນວນີ້ແລ

ມະຫາໂຈນ ອາໄສຜູ້ມີອິດທິພົນ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ມະຫາໂຈນໃນໂລກນີ້ ອາໄສພຣະຣາຊາຫຼືມະຫາອຳມາດຂອງພຣະຣາຊາ ເຂົາຄິດ ແນວນີ້ວ່າ “ຖ້າໃຜຈັກກ່າວຫາອັນໃດເຮົາ ພຣະຣາຊາຫຼືມະຫາອຳມາດຂອງພຣະຣາຊາເຫຼົ່ານີ້ກໍ ຈັກວ່າຄະດີຄວາມຊ່ອຍປົກປ້ອງເຮົາ” ຖ້າໃຜກ່າວຫາອັນໃດມະຫາໂຈນນັ້ນ ພຣະຣາຊາຫຼືມະຫາ ອຳມາດຂອງພຣະຣາຊານັ້ນ ຕ່າງກ່າວຄະດີຄວາມຊ່ອຍປົກປ້ອງເຂົາ ມະຫາໂຈນອາໄສຜູ້ມີອິດທິ ພົນ ເປັນແນວນີ້ແລ

ມະຫາໂຈນປະກອບດ້ວຍອົງ ໓ ເປັນປະການນີ້ແລ ຍ່ອມງັດແງະແດ່ ທຳການປຸ້ນແດ່ ລ້ອມປຸ້ນເຮືອນຫຼັງດຽວແດ່ ດັກປຸ້ນໃນທາງປ່ຽວແດ່ ສັນໃດ

ພິກຂຸຊົ່ວປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການ ກໍຄືກັນສັນນັ້ນ ຍ່ອມບໍລິຫານຕົນໃຫ້ຖືກກຳຈັດ ຖືກທຳລາຍ ມີຄວາມເສຍຫາຍ ຖືກຜູ້ຮູ້ຕິຕຽນ ແລະປະສົບສິ່ງທີ່ບໍ່ແມ່ນບຸນຫຼວງຫຼາຍ

ທຳ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ພິກຂຸຊົ່ວໃນທຳວິໄນນີ້

໑. ອາໄສກຳທີ່ບໍ່ກົງໄປກົງມາ

໒. ອາໄສກຳບ່ອນລີ້ລັບ

໓. ອາໄສຜູ້ມີອິດທິພົນ

ພິກຂຸຊົ່ວອາໄສກຳທີ່ບໍ່ກົງໄປກົງມາ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸຊົ່ວໃນທຳວິໄນນີ້ ປະກອບດ້ວຍກາຍຍະກຳ ວະຈິກຳ ມະໂນກຳທີ່ບໍ່ກົງໄປກົງມາ ພິກຂຸຊົ່ວອາໄສກຳທີ່ບໍ່ກົງໄປກົງມາ ເປັນແນວນີ້ແລ

ພິກຂຸຊົ່ວອາໄສກຳບ່ອນລີ້ລັບ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸຊົ່ວໃນທຳວິໄນນີ້ເປັນມິດສາທິດຖື ປະກອບດ້ວຍອັນຕະຄາທີ່ກະທົດຖື ພິກຂຸຊົ່ວອາໄສກຳບ່ອນລີ້ລັບ ເປັນແນວນີ້ແລ

ພິກຂຸຊົ່ວອາໄສຜູ້ມີອິດທິພົນ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸຊົ່ວໃນທຳວິໄນນີ້ອາໄສພຣະຣາຊາ ຫຼື ມະຫາອຳມາດຂອງພຣະຣາຊາ ພິກຂຸນັ້ນ ຄິດແນວນີ້ວ່າ “ຖ້າໃຜຈັກກ່າວຫາອັນໃດເຮົາ ພຣະຣາຊາ ຫຼື ມະຫາອຳມາດຂອງພຣະຣາຊາເຫຼົ່ານີ້ກໍຈັກວ່າຄະດີຄວາມຊ່ອຍປົກປ້ອງເຮົາ” ຖ້າໃຜວ່າກ່າວອັນໃດພິກຂຸນັ້ນ ພຣະຣາຊາ ຫຼື ມະຫາອຳມາດຂອງພຣະຣາຊານັ້ນ ຕ່າງກ່າວຄະດີຄວາມຊ່ອຍປົກປ້ອງທ່ານ ພິກຂຸຊົ່ວອາໄສຜູ້ມີອິດທິພົນເປັນແນວນີ້ແລ

ພິກຂຸຊົ່ວປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການນີ້ແລ ຍ່ອມບໍລິຫານຕົນໃຫ້ຖືກກຳຈັດ ຖືກທຳລາຍ ມີຄວາມເສຍຫາຍ ຖືກຜູ້ຮູ້ຕິຕຽນ ແລະປະສົບສິ່ງທີ່ບໍ່ແມ່ນບຸນຫຼວງຫຼາຍ

ມະຫາໂຈຣະສູດ ທີ ໑໑ ຈົບ

ຈູລະວັກທີ ໔ ຈົບ

ລວມພຣະສູດທີ່ມີໃນວັກນີ້ຄື

໑. ສຳມຸຂີພາວະສູດ	໒. ຕິຖານະສູດ
໓. ອັດຖະວະສະສູດ	໔. ກະຖາປະວັດຕິສູດ
໕. ບັນທິຕະສູດ	໖. ສິລະວັນຕະສູດ
໗. ສັງຂະຕະລັກຂະນະສູດ	໘. ອະສັງຂະຕະລັກຂະນະສູດ
໙. ບັບພະຕະຣາຊະສູດ	໑໐. ອາຕັບປະກະຣະນິຍະສູດ
໑໑. ມະຫາໂຈຣະສູດ	

ປະຖົມປັນນາດ ຈົບບໍລິບູນ

໒. ທຸຕິຍະປັນນາດ

໑. ພາມມະນະວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍພາມ

໑. ປະຖົມທະເວພາມມະນະສູດ

ວ່າດ້ວຍພາມແກ່ ໒ ຄົນສູດທີ ໑

[໕໒] ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ປະທັບຢູ່ພຣະເຊຕະວັນ ອາຮາມຂອງອະນາຖະບິນດິກະເສດຖີ ເຂດນະຄອນສາວັດຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພາມ ໒ ຄົນ ເປັນຜູ້ແກ່ ຜູ້ເຖົ້າ ຜູ້ໃຫຍ່ ຜູ້ລ່ວງການຜ່ານໄວ ນັບແຕ່ເກີດມາມີອາຍຸ ໑໒໐ ປີ ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ໄດ້ສົນທະນາປາໄສພໍເປັນທີ່ບັນເທີງໃຈ ພໍເປັນທີ່ຣະນຶກເຖິງກັນແລ້ວ ຈຶ່ງນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ ວ່າ

ຂ້າແດ່ ທ່ານພຣະໂຄດົມ ຂ້າພະເຈົ້າທັງຫຼາຍເປັນພາມແກ່ ຜູ້ເຖົ້າ ຜູ້ໃຫຍ່ ຜູ້ລ່ວງການຜ່ານໄວ ນັບແຕ່ເກີດມາມີອາຍຸ ໑໒໐ ປີ ພວກຂ້າພະເຈົ້ານັ້ນບໍ່ໄດ້ທຳຄວາມດີໄວ້ ບໍ່ໄດ້ທຳກຸສົນໄວ້ ບໍ່ໄດ້ສ້າງເຄື່ອງຕ້ານທານໄພໄວ້ ຂໍທ່ານພຣະໂຄດົມຊົງວ່າກ່າວພວກຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍທ່ານພຣະໂຄດົມຊົງສັ່ງສອນພວກຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອຄວາມສຸກແກ່ພວກຂ້າພະເຈົ້າຕະຫຼອດການລະນານເທີນ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ພາມທັງຫຼາຍ ແທ້ທີ່ຈົງພວກທ່ານເປັນຜູ້ແກ່ ຜູ້ເຖົ້າ ຜູ້ໃຫຍ່ ຜູ້ລ່ວງການຜ່ານໄວ ນັບແຕ່ເກີດມາມີອາຍຸ ໑໒໐ ປີ ພວກທ່ານນັ້ນບໍ່ໄດ້ທຳຄວາມດີໄວ້ ບໍ່ໄດ້ທຳກຸສົນໄວ້ ບໍ່ໄດ້ສ້າງເຄື່ອງຕ້ານທານໄພໄວ້ ໂລກນີ້ຖືກຊະຣາ (ຄວາມແກ່) ພະຍາທິ (ຄວາມເຈັບ) ແລະມໍລະນະ (ຄວາມຕາຍ) ຮ້ອຍຮັດໄວ້ ເມື່ອໂລກຖືກຊະຣາ ພະຍາທິ ແລະມໍລະນະຮ້ອຍຮັດໄວ້ ແນວນີ້ຄວາມສັງລວມທາງກາຍ ວາຈາ ແລະໃຈໃນໂລກນີ້ ຈະເປັນເຄື່ອງຕ້ານທານ ເປັນບ່ອນຫຼົບຫຼີກ ເປັນບ່ອນເພິ່ງ ເປັນບ່ອນຣະນຶກ ແລະເປັນບ່ອນຍຶດໜຽວຂອງຜູ້ຕາຍໄປແລ້ວ

ຊີວິດຖືກຊະຣານຳເຂົ້າໄປສູ່ຄວາມມີອາຍຸສັ້ນ
ຜູ້ທີ່ຖືກຊະຣານຳເຂົ້າໄປແລ້ວຍ່ອມບໍ່ມີເຄື່ອງຕ້ານທານ
ບຸກຄົນເມື່ອພິຈາລະນາເຫັນໄພນີ້ໃນຄວາມຕາຍ

ຄວນທຳບຸນທີ່ນຳສຸກມາໃຫ້

ຄວາມສັງລວມທາງກາຍ ວາຈາແລະໃຈໃນໂລກນີ້
ຍ່ອມມີເພື່ອຄວາມສຸກແກ່ບຸກຄົນຜູ້ຕາຍໄປແລ້ວ
ເຊິ່ງໄດ້ທຳບຸນໄວ້ຂະນະເມື່ອມີຊີວິດຢູ່

ປະຖົມທະເວພາມມະນະສູດ ທີ ໑ ຈົບ

໒. ທຸຕິຍະທະເວພາມມະນະສູດ

ວ່າດ້ວຍພາມແກ່ ໒ ຄົນ ສູດ ທີ ໒

[໔໖] ຄັ້ງນັ້ນພາມ ໒ ຄົນ ເປັນຜູ້ແກ່ ຜູ້ເຖົ້າ ຜູ້ໃຫຍ່ ຜູ້ລ່ວງການຜ່ານໄວ ນັບແຕ່ເກີດມາມີອາຍຸ ໑໒໐ ປີ ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮອດບ່ອນຢູ່ ຖວາຍອະພິວາດ ແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ ວ່າ

ຂ້າແດ່ ທ່ານພຣະໂຄດົມ ພວກຂ້າພະເຈົ້າເປັນພາມແກ່ ຜູ້ເຖົ້າ ຜູ້ໃຫຍ່ ຜູ້ລ່ວງການຜ່ານໄວ ນັບແຕ່ເກີດມາມີອາຍຸ ໑໒໐ ປີ ພວກຂ້າພະເຈົ້ານັ້ນ ບໍ່ໄດ້ທຳຄວາມດີໄວ້ ບໍ່ໄດ້ທຳກຸສົນໄວ້ ບໍ່ໄດ້ສ້າງເຄື່ອງຕ້ານທານໄພໄວ້ ຂໍທ່ານພຣະໂຄດົມຊົງວ່າ ກ່າວພວກຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍທ່ານພຣະໂຄດົມຊົງສອນພວກຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອຄວາມສຸກແກ່ພວກຂ້າພະເຈົ້າຕະຫຼອດການລະນານ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ພາມທັງຫຼາຍ ພວກທ່ານເປັນຜູ້ແກ່ ຜູ້ເຖົ້າ ຜູ້ໃຫຍ່ ຜູ້ລ່ວງການຜ່ານໄວ ນັບແຕ່ເກີດມາມີອາຍຸ ໑໒໐ ປີ ພວກທ່ານນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ທຳຄວາມດີໄວ້ ບໍ່ໄດ້ທຳກຸສົນໄວ້ ບໍ່ໄດ້ສ້າງເຄື່ອງຕ້ານທານໄພໄວ້ ໂລກນີ້ຖືກຊະຣາ ພະຍາທິ ແລະມໍລະນະ ແຜດເຜົາແລ້ວ ເມື່ອໂລກຖືກຊະຣາ ພະຍາທິ ແລະມໍລະນະແຜດເຜົາແລ້ວແນວນີ້ຄວາມສັງລວມ ທາງກາຍ ວາຈາ ແລະໃຈໃນໂລກນີ້ຈະເປັນເຄື່ອງຕ້ານທານ ເປັນບ່ອນຫຼົບຫຼີກ ເປັນບ່ອນເພິ່ງ ເປັນບ່ອນຣະນຶກ ແລະເປັນບ່ອນຍຶດໜຽວຂອງຜູ້ຕາຍໄປແລ້ວ

ເມື່ອເຮືອນຖືກໄຟໄໝ້

ສິ່ງຂອງທີ່ນຳອອກໄປໄດ້ຍ່ອມເປັນປະໂຫຍດແກ່ເຂົາ

ສິ່ງຂອງທີ່ຖືກໄຟໄໝ້ໃນເຮືອນນັ້ນ

ຍ່ອມບໍ່ເປັນປະໂຫຍດແກ່ເຂົາ ສັນໃດ

ເມື່ອໂລກຖືກຊະຣາແລະມໍລະນະແຜດເຜົາແລ້ວກໍຄືກັນສັນນັ້ນ

ບຸກຄົນຄວນນຳອອກມາດ້ວຍການໃຫ້
ສິ່ງທີ່ໃຫ້ແລ້ວຊື່ວ່ານຳອອກໄປດີແລ້ວ
ຄວາມສັງລວມທາງກາຍ ວາຈາ ແລະໃຈໃນໂລກນີ້
ຍ່ອມມີເພື່ອຄວາມສຸກແກ່ບຸກຄົນຜູ້ຕາຍໄປແລ້ວ
ເຊິ່ງໄດ້ທຳບຸນໄວ້ຂະນະເມື່ອມີຊີວິດຢູ່

ທຸຕິຍະທະເວພາມມະນະສູດ ທີ ໒ ຈົບ

໓. ອັນຍະຕະຣະພາມມະນະສູດ

ວ່າດ້ວຍພາມຜູ້ທູນຖາມທຳມະຄຸນ

[໕໔] ຄັ້ງນັ້ນ ພາມຄົນໜຶ່ງເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮອດບ່ອນຢູ່ ໄດ້ສົນທະນາ
ປາໄສ ຯລຯ ພາມນັ້ນເຊິ່ງນັ່ງຢູ່ບ່ອນ ທີ່ສົມຄວນແລ້ວໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີ ພຣະພາກດັ່ງນີ້ ວ່າ

ຂ້າແດ່ ທ່ານພຣະໂຄດົມ ພຣະອົງຕັດວ່າ “ພຣະທຳເປັນທຳທີ່ຜູ້ປະຕິບັດຈະເພິ່ງເຫັນ
ແຈ້ງດ້ວຍຕົນເອງ ພຣະທຳເປັນທຳທີ່ຜູ້ປະຕິບັດຈະເພິ່ງເຫັນແຈ້ງດ້ວຍຕົນເອງ” ຂ້າແດ່ ທ່ານ
ພຣະໂຄດົມ ດ້ວຍເຫດພຽງທີ່ໃດນີ້ ພຣະທຳຈຶ່ງຊື່ວ່າເປັນທຳທີ່ຜູ້ປະຕິບັດຈະເພິ່ງເຫັນແຈ້ງດ້ວຍ
ຕົນເອງ ບໍ່ປະກອບດ້ວຍການເວລາ ຄວນເອີ້ນໃຫ້ເບິ່ງ ຄວນນ້ອມເຂົ້າມາໃນຕົນ ອັນວິນຍູຊົນ
ເພິ່ງຮູ້ສະເພາະຕົນ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ ພາມ ບຸກຄົນຜູ້ມີຣາຄະ ຖືກຣາຄະຄອບງຳ ມີຈິດຖືກ
ຣາຄະກຸ້ມລຸມ ຍ່ອມຄິດເພື່ອບຸງດບຽນຕົນເອງແດ່ ເພື່ອບຸງດບຽນຜູ້ອື່ນແດ່ ເພື່ອບຸງດບຽນທັງ ໒
ຝ່າຍແດ່ ສະເຫວີຍທຸກຂະໂໜມະນັດທາງໃຈແດ່ ເມື່ອລະຣາຄະໄດ້ແລ້ວ ເຂົາຍ່ອມບໍ່ຄິດເພື່ອ
ບຸງດບຽນຕົນເອງ ບໍ່ຄິດເພື່ອບຸງດບຽນຜູ້ອື່ນ ບໍ່ຄິດເພື່ອບຸງດບຽນທັງ ໒ ຝ່າຍ ບໍ່ສະເຫວີຍທຸກຂະ
ໂໜມະນັດທາງໃຈ ພຣະທຳຊື່ວ່າ ເປັນທຳທີ່ຜູ້ປະຕິບັດຈະເພິ່ງເຫັນແຈ້ງດ້ວຍຕົນເອງ ເປັນແນວນີ້

ບຸກຄົນຜູ້ມີໂທສະ ຖືກໂທສະຄອບງຳ ມີຈິດຖືກໂທສະກຸ້ມລຸມ ຍ່ອມຄິດເພື່ອບຸງດບຽນຕົນ
ເອງແດ່ ເພື່ອບຸງດບຽນຜູ້ອື່ນແດ່ ເພື່ອບຸງດບຽນທັງ ໒ ຝ່າຍແດ່ ສະເຫວີຍທຸກຂະໂໜມະນັດ
ທາງໃຈແດ່ ເມື່ອລະໂທສະໄດ້ແລ້ວ ເຂົາຍ່ອມບໍ່ຄິດເພື່ອບຸງດບຽນຕົນເອງ ບໍ່ຄິດເພື່ອບຸງດບຽນຜູ້
ອື່ນ ບໍ່ຄິດເພື່ອບຸງດບຽນທັງ ໒ ຝ່າຍ ບໍ່ສະເຫວີຍທຸກຂະໂໜມະນັດທາງໃຈ ພຣະທຳຊື່ວ່າເປັນທຳ
ທີ່ຜູ້ປະຕິບັດຈະເພິ່ງເຫັນແຈ້ງດ້ວຍຕົນເອງ ຯລຯ ເປັນແນວນີ້

ບຸກຄົນຜູ້ມີໂມທະ ຖືກໂມທະຄອບງຳ ມີຈິດຖືກໂມທະກຸ້ມລຸມ ຍ່ອມຄິດເພື່ອບຽດບຽນ ຕົນເອງແດ່ ເພື່ອບຽດບຽນຜູ້ອື່ນແດ່ ເພື່ອບຽດບຽນທັງ ໒ ຝ່າຍແດ່ ສະເຫວີຍທຸກຂະໂຫມະນັດ ທາງໃຈແດ່ ເມື່ອລະໂມທະໄດ້ແລ້ວ ເຂົາຍ່ອມບໍ່ຄິດເພື່ອບຽດບຽນຕົນເອງ ບໍ່ຄິດເພື່ອບຽດບຽນຜູ້ອື່ນ ບໍ່ຄິດເພື່ອບຽດບຽນທັງ ໒ ຝ່າຍ ບໍ່ສະເຫວີຍທຸກຂະໂຫມະນັດທາງໃຈ ພຣະທຳຊື່ວ່າເປັນທຳ ທີ່ຜູ້ປະຕິບັດຈະເພິ່ງເຫັນແຈ້ງດ້ວຍຕົນເອງ ບໍ່ປະກອບດ້ວຍການເວລາ ຄວນເອີ້ນໃຫ້ເບິ່ງ ຄວນ ນ້ອມເຂົ້າມາໃນຕົນ ອັນວິນຍູຊົນເພິ່ງຮູ້ສະເພາະຕົນ ເປັນແນວນີ້

ພາມນັ້ນຂາບທູນວ່າ “ຂ້າແດ່ ທ່ານພຣະໂຄດົມ ພາສິດຂອງທ່ານພຣະໂຄດົມ ຊັດເຈນ ມ່ວນຫຼາຍ ຯລຯ ຂໍທ່ານພຣະໂຄດົມ ຈົ່ງຊົງຈຳຂ້າພຣະອົງວ່າເປັນອຸປາສິກ ຜູ້ເຖິງສະຣະນະ ຕັ້ງ ແຕ່ມື້ນີ້ເປັນຕົ້ນໄປຈົນຕະຫຼອດຊີວິດ”

ອັນຍະຕະຣະພາມມະນະສູດທີ ໓ ຈົບ

໔. ປະຣິບພາຊະກະສູດ

ວ່າດ້ວຍປະຣິພາຊົກຜູ້ທູນຖາມທຳມະຄຸນ

[໕໔] ຄັ້ງນັ້ນ ພາມປະຣິພາຊົກຄົນໜຶ່ງ ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮອດບ່ອນຢູ່ ຯລຯ ພາມປະຣິພາຊົກນັ້ນເຊິ່ງນັ່ງຢູ່ບ່ອນ ທີ່ສົມຄວນແລ້ວ ໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ດັ່ງນີ້ ວ່າ

ຂ້າແດ່ ທ່ານພຣະໂຄດົມ ພຣະອົງຕັດວ່າ “ພຣະທຳເປັນທຳທີ່ຜູ້ປະຕິບັດຈະເພິ່ງເຫັນ ແຈ້ງດ້ວຍຕົນເອງ ພຣະທຳເປັນທຳທີ່ຜູ້ປະຕິບັດຈະເພິ່ງເຫັນແຈ້ງດ້ວຍຕົນເອງ” ຂ້າແດ່ ທ່ານພຣະໂຄດົມ ດ້ວຍເຫດພຽງທໍ່ໃດນີ້ ພຣະທຳຊື່ວ່າເປັນທຳທີ່ຜູ້ປະຕິບັດຈະເພິ່ງເຫັນແຈ້ງດ້ວຍ ຕົນເອງ ບໍ່ປະກອບດ້ວຍການເວລາ ຄວນເອີ້ນໃຫ້ເບິ່ງ ຄວນນ້ອມເຂົ້າມາໃນຕົນ ອັນວິນຍູຊົນ ເພິ່ງຮູ້ສະເພາະຕົນ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ ພາມ ບຸກຄົນຜູ້ມີຣາຄະ ຖືກຣາຄະຄອບງຳ ມີຈິດຖືກ ຣາຄະກຸ້ມລຸມ ຍ່ອມຄິດເພື່ອບຽດບຽນຕົນເອງແດ່ ເພື່ອບຽດບຽນຜູ້ອື່ນແດ່ ເພື່ອບຽດບຽນທັງ ໒ ຝ່າຍແດ່ ສະເຫວີຍທຸກຂະໂຫມະນັດທາງໃຈແດ່ ເມື່ອລະຣາຄະໄດ້ແລ້ວ ເຂົາຍ່ອມບໍ່ຄິດເພື່ອ ບຽດບຽນຕົນເອງ ບໍ່ຄິດເພື່ອບຽດບຽນຜູ້ອື່ນ ບໍ່ຄິດເພື່ອບຽດບຽນ ທັງ ໒ ຝ່າຍ ບໍ່ສະເຫວີຍທຸກຂະ ໂຫມະນັດທາງໃຈ

ບຸກຄົນຜູ້ມີຣາຄະ ຖືກຣາຄະຄອບງຳ ມີຈິດຖືກຣາຄະກຸ້ມລຸມ ຍ່ອມປະພຶດກາຍທຸດຈະຮິດ ວະຈິທຸດຈະຮິດ ແລະມະໂນທຸດຈະຮິດ ເມື່ອລະຣາຄະໄດ້ແລ້ວ ເຂົາຍ່ອມບໍ່ປະພຶດກາຍທຸດ ຈະຮິດ ວະຈິທຸດຈະຮິດ ແລະມະໂນທຸດຈະຮິດ

ບຸກຄົນຜູ້ມີຣາຄະ ຖືກຣາຄະຄອບງຳ ມີຈິດຖືກຣາຄະກຸ້ມລຸມ ຍ່ອມບໍ່ຮູ້ແຈ້ງຕາມ ຄວາມ ເປັນຈິງເຖິງປະໂຫຍດຕົນແດ່ ປະໂຫຍດຜູ້ອື່ນແດ່ ປະໂຫຍດທັງ ໒ ຝ່າຍແດ່ ເມື່ອລະຣາຄະໄດ້ ແລ້ວ ເຂົາຍ່ອມຮູ້ແຈ້ງຕາມຄວາມເປັນຈິງເຖິງປະໂຫຍດຕົນ ປະໂຫຍດຜູ້ອື່ນ ແລະປະໂຫຍດທັງ ໒ ຝ່າຍ ພຣະທຳຊື່ວ່າເປັນທຳທີ່ຜູ້ປະຕິບັດຈະເພິ່ງເຫັນແຈ້ງດ້ວຍຕົນເອງ ຯລຯ ເປັນແນວນີ້ແລ

ບຸກຄົນຜູ້ມີໂທສະ ຯລຯ ບຸກຄົນຜູ້ມີໂມຫະ ຖືກໂມຫະຄອບງຳ ມີຈິດຖືກໂມຫະກຸ້ມລຸມ ຍ່ອມຄິດເພື່ອບຽດບຽນຕົນເອງແດ່ ເພື່ອບຽດບຽນຜູ້ອື່ນແດ່ ເພື່ອບຽດບຽນທັງ ໒ ຝ່າຍແດ່ ສະເຫວີຍທຸກຂະໂຫມະນັດທາງໃຈແດ່ ເມື່ອລະໂມຫະໄດ້ແລ້ວ ເຂົາຍ່ອມບໍ່ຄິດເພື່ອບຽດບຽນຕົນ ເອງ ບໍ່ຄິດເພື່ອບຽດບຽນຜູ້ອື່ນ ບໍ່ຄິດເພື່ອບຽດບຽນທັງ ໒ ຝ່າຍ ບໍ່ສະເຫວີຍທຸກຂະໂຫມະນັດ ທາງໃຈ

ບຸກຄົນຜູ້ມີໂມຫະ ຖືກໂມຫະຄອບງຳ ມີຈິດຖືກໂມຫະກຸ້ມລຸມ ຍ່ອມປະພຶດກາຍທຸດ ຈະຮິດ ວະຈິທຸດຈະຮິດ ແລະມະໂນທຸດຈະຮິດ ເມື່ອລະໂມຫະໄດ້ແລ້ວ ເຂົາຍ່ອມບໍ່ປະພຶດກາຍ ທຸດຈະຮິດ ວະຈິທຸດຈະຮິດ ແລະມະໂນທຸດຈະຮິດ

ບຸກຄົນຜູ້ມີໂມຫະ ຖືກໂມຫະຄອບງຳ ມີຈິດຖືກໂມຫະກຸ້ມລຸມ ຍ່ອມບໍ່ຮູ້ແຈ້ງຕາມຄວາມ ເປັນຈິງເຖິງປະໂຫຍດຕົນແດ່ ປະໂຫຍດຜູ້ອື່ນແດ່ ປະໂຫຍດທັງ ໒ ຝ່າຍແດ່ ເມື່ອລະໂມຫະໄດ້ ແລ້ວ ເຂົາຍ່ອມຮູ້ແຈ້ງຕາມຄວາມເປັນຈິງເຖິງປະໂຫຍດຕົນ ປະໂຫຍດຜູ້ອື່ນ ແລະປະໂຫຍດທັງ ໒ ຝ່າຍ ພຣະທຳຊື່ວ່າເປັນທຳທີ່ຜູ້ປະຕິບັດຈະເພິ່ງເຫັນແຈ້ງດ້ວຍຕົນເອງ ບໍ່ປະກອບດ້ວຍການ ເວລາ ຄວນເອີ້ນໃຫ້ເບິ່ງ ຄວນນ້ອມເຂົ້າມາໃນຕົນ ອັນວິນຍູຊົນເພິ່ງຮູ້ສະເພາະຕົນ ເປັນແນວນີ້

ພາມປະຣິພາຊິກນັ້ນຂາບທູນວ່າ “ຂ້າແດ່ ທ່ານພຣະໂຄດົມ ພາສິດຂອງທ່ານ ພຣະໂຄ ດົມຊັດເຈນມ່ວນຫຼາຍ ຯລຯ ຂໍທ່ານພຣະໂຄດົມຈົ່ງຊົງຈຳຂ້າພຣະອົງວ່າເປັນ ອຸປາສິກຜູ້ເຖິງສະ ຣະນະ ຕັ້ງແຕ່ມື້ນີ້ເປັນຕົ້ນໄປຈົນຕະຫຼອດຊີວິດ”

ປະຣິພາຊະກະສູດ ທີ ໔ ຈົບ

໕. ນິບພຸຕະສູດ ວ່າດ້ວຍພຣະນິບພານ

[໕໖] ຄັ້ງນັ້ນ ຊານຸດໂສນິພາມເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮອດບ່ອນຢູ່ ຯລຯ ຊານຸດໂສນິພາມ ເຊິ່ງນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນແລ້ວໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ ວ່າ

ຂ້າແດ່ ທ່ານພຣະໂຄດົມ ພຣະອົງຕັດວ່າ “ພຣະນິບພານເປັນສະພາວະທຳທີ່ຜູ້ປະຕິບັດຈະເພິ່ງເຫັນແຈ້ງດ້ວຍຕົນເອງ ພຣະນິບພານເປັນສະພາວະທຳທີ່ຜູ້ປະຕິບັດຈະເພິ່ງເຫັນແຈ້ງດ້ວຍຕົນເອງ” ຂ້າແດ່ ທ່ານພຣະໂຄດົມ ດ້ວຍເຫດພຽງໃດນີ້ ພຣະນິບພານຈຶ່ງຊື່ວ່າເປັນສະພາວະທຳທີ່ຜູ້ປະຕິບັດຈະເພິ່ງເຫັນແຈ້ງດ້ວຍຕົນເອງ ບໍ່ປະກອບດ້ວຍການເວລາ ຄວນເອີ້ນໃຫ້ມາເບິ່ງ ຄວນນ້ອມເຂົ້າມາໃນຕົນ ອັນວິນຍູຊົນເພິ່ງຮູ້ສະເພາະຕົນ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ ພາມ ບຸກຄົນຜູ້ມີຣາຄະ ຖືກຣາຄະຄອບງຳ ມີຈິດຖືກຣາຄະກຸ້ມລຸມ ຍ່ອມຄິດເພື່ອບຽດບຽນຕົນເອງແດ່ ເພື່ອບຽດບຽນຜູ້ອື່ນແດ່ ເພື່ອບຽດບຽນທັງ ໒ ຝ່າຍແດ່ ສະເຫວີຍທຸກຂະໂຫມະນັດທາງໃຈແດ່ ເມື່ອລະຣາຄະໄດ້ແລ້ວ ເຂົາຍ່ອມບໍ່ຄິດເພື່ອບຽດບຽນຕົນເອງ ບໍ່ຄິດເພື່ອບຽດບຽນຜູ້ອື່ນ ບໍ່ຄິດເພື່ອບຽດບຽນທັງ ໒ ຝ່າຍ ບໍ່ສະເຫວີຍທຸກຂະໂຫມະນັດທາງໃຈ ພຣະນິບພານຊື່ວ່າ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ຜູ້ປະຕິບັດຈະເພິ່ງເຫັນແຈ້ງດ້ວຍຕົນເອງ ຯລຯ ເປັນແນວນີ້ແລ

ບຸກຄົນຜູ້ມີໂທສະ ຯລຯ ບຸກຄົນຜູ້ມີໂມຫະ ຖືກໂມຫະຄອບງຳ ມີຈິດຖືກໂມຫະກຸ້ມລຸມ ຍ່ອມຄິດເພື່ອບຽດບຽນຕົນເອງແດ່ ເພື່ອບຽດບຽນຜູ້ອື່ນແດ່ ເພື່ອບຽດບຽນທັງ ໒ ຝ່າຍແດ່ ສະເຫວີຍທຸກຂະໂຫມະນັດທາງໃຈແດ່ ເມື່ອລະໂມຫະໄດ້ແລ້ວ ເຂົາຍ່ອມບໍ່ຄິດເພື່ອບຽດບຽນຕົນເອງ ບໍ່ຄິດເພື່ອບຽດບຽນຜູ້ອື່ນ ບໍ່ຄິດເພື່ອບຽດບຽນທັງ ໒ ຝ່າຍ ບໍ່ສະເຫວີຍທຸກຂະໂຫມະນັດທາງໃຈ ພຣະນິບພານຊື່ວ່າເປັນສະພາວະທຳທີ່ຜູ້ປະຕິບັດຈະເພິ່ງເຫັນແຈ້ງດ້ວຍຕົນເອງ ເປັນແນວນີ້

ໃນການໃດ ບຸກຄົນນີ້ສະເຫວີຍທຳເປັນທີ່ສິ້ນສຸດຣາຄະອັນບໍ່ມີສ່ວນເຫຼືອ ສະເຫວີຍທຳເປັນທີ່ສິ້ນສຸດໂທສະອັນບໍ່ມີສ່ວນເຫຼືອ ສະເຫວີຍທຳເປັນທີ່ສິ້ນສຸດໂມຫະອັນບໍ່ມີສ່ວນເຫຼືອ ໃນການນັ້ນ ພຣະນິບພານຊື່ວ່າ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ຜູ້ປະຕິບັດຈະເພິ່ງເຫັນແຈ້ງດ້ວຍຕົນເອງ ບໍ່ປະ ກອບດ້ວຍການເວລາ ຄວນເອີ້ນໃຫ້ເບິ່ງ ຄວນນ້ອມເຂົ້າມາໃນຕົນ ອັນວິນຍູຊົນເພິ່ງຮູ້ສະເພາະຕົນ

ຊານຸດໂສນິພາມນັ້ນຂາບທູນວ່າ “ຂ້າແດ່ ທ່ານພຣະໂຄດົມ ພາສິດຂອງທ່ານພຣະໂຄດົມຊັດເຈນມ່ວນຫຼາຍ ຯລຯ ຂໍທ່ານພຣະໂຄດົມ ຈົ່ງຊົງຈຳຂ້າພຣະອົງວ່າເປັນອຸປາສົກຜູ້ເຖິງສະຣະນະ ຕັ້ງແຕ່ມື້ນີ້ເປັນຕົ້ນໄປຈົນຕະຫຼອດຊີວິດ”

໖. ປະໂລກະສູດ

ວ່າດ້ວຍເຫດເຮັດໃຫ້ຈຳນວນມະນຸດມີໜ້ອຍລົງ

[໔໗] ຄັ້ງນັ້ນ ພາມມະຫາສານຄົນໜຶ່ງ ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ຯລຯ ພາມມະຫາສານນັ້ນ ນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນແລ້ວ ໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ ວ່າ ຂ້າແດ່ ທ່ານພຣະໂຄດົມ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຟັງມາແຕ່ພາມຜູ້ເປັນບັນພະບຸຣຸດ ຜູ້ເຖົ້າ ຜູ້ໃຫຍ່ ຜູ້ເປັນອາຈານ ແລະຜູ້ເປັນອາຈານຂອງອາຈານເຊິ່ງກ່າວຢູ່ວ່າ ຮູ້ມາວ່າ ໃນການກ່ອນ ໂລກນີ້ໜ້າ ແທ້ໄປດ້ວຍມະນຸດຄືອະເວຈີມະຫານະຣິກ ໝູ່ບ້ານ ເຂດ ຊົນນະບົດແລະເມືອງຫຼວງ ມີທຸກ ໄລຍະໄກ່ບິນຕົກ ຂ້າແດ່ທ່ານພຣະໂຄດົມ ອັນໃດນີ້ເປັນເຫດເປັນປັດໄຈໃຫ້ມະນຸດທຸກມື້ນີ້ໝົດໄປ ເຫຼືອຢູ່ໜ້ອຍ ແມ່ນໝູ່ບ້ານກໍບໍ່ເປັນໝູ່ບ້ານ ແມ່ນເຂດກໍບໍ່ເປັນເຂດ ແມ່ນເມືອງກໍບໍ່ເປັນເມືອງ ແມ່ນຊົນນະບົດກໍບໍ່ເປັນຊົນນະບົດ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ ພາມ ມະນຸດທຸກມື້ນີ້ຍິນດີດ້ວຍຄວາມຍິນດີ ທີ່ບໍ່ ຖືກຕ້ອງຕາມທຳ ຖືກຄວາມໂລບທີ່ບໍ່ສະໝໍ່າສະເໝີ ຄອບງຳ ປະກອບດ້ວຍທຳຜິດມະນຸດເຫຼົ່ານັ້ນ ຍິນດີດ້ວຍຄວາມຍິນດີທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມທຳ ຖືກຄວາມໂລບທີ່ບໍ່ສະໝໍ່າສະເໝີຄອບງຳ ປະກອບ ດ້ວຍທຳຜິດ ຕ່າງຈັບສວຍສັດຕາວຸດອັນຄົມເຂັ້ນຂ້າກັນແລະກັນ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ມະນຸດຈຶ່ງລົ້ມ ຕາຍເປັນຈຳນວນຫຼາຍ ນີ້ແລ ເປັນເຫດ ເປັນປັດໄຈໃຫ້ມະນຸດທຸກມື້ນີ້ໝົດໄປ ເຫຼືອຢູ່ໜ້ອຍ ແມ່ນໝູ່ບ້ານກໍບໍ່ເປັນໝູ່ບ້ານ ແມ່ນເຂດກໍບໍ່ເປັນເຂດ ແມ່ນເມືອງກໍບໍ່ເປັນເມືອງ ແມ່ນຊົນນະບົດກໍ ບໍ່ເປັນຊົນນະບົດ

ມະນຸດທຸກມື້ນີ້ ຍິນດີດ້ວຍຄວາມຍິນດີທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມທຳ ຖືກຄວາມໂລບທີ່ບໍ່ສະໝໍ່າ ສະເໝີ ຄອບງຳ ປະກອບດ້ວຍທຳຜິດ ເມື່ອມະນຸດເຫຼົ່ານັ້ນຍິນດີດ້ວຍຄວາມຍິນດີທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຕາມທຳ ຖືກຄວາມໂລບທີ່ບໍ່ສະໝໍ່າສະເໝີຄອບງຳ ປະກອບດ້ວຍທຳຜິດ ຝົນຍ່ອມບໍ່ຕົກຕາມ ລະດູ ຍ້ອນເຫດນັ້ນຈຶ່ງມີພິກສາຫາໄດ້ຍາກ ເຂົ້າກ້າເສຍຫາຍເປັນເພັຍໜອນ ເຫຼືອແຕ່ກ້ານ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ມະນຸດຈຶ່ງລົ້ມຕາຍເປັນຈຳນວນຫຼາຍ ແມ່ນນີ້ ເປັນເຫດເປັນປັດໄຈໃຫ້ມະນຸດທຸກ ມື້ນີ້ໝົດໄປ ເຫຼືອຢູ່ໜ້ອຍ ແມ່ນໝູ່ບ້ານກໍບໍ່ເປັນໝູ່ບ້ານ ແມ່ນເຂດກໍບໍ່ເປັນເຂດ ແມ່ນເມືອງກໍບໍ່ ເປັນເມືອງ ແມ່ນຊົນນະບົດກໍບໍ່ເປັນຊົນນະບົດ

ອີກປະການໜຶ່ງ ມະນຸດທຸກມື້ນີ້ຍິນດີດ້ວຍຄວາມຍິນດີທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມທຳ ຖືກຄວາມ ໂລບທີ່ບໍ່ສະໝໍ່າສະເໝີຄອບງຳ ປະກອບດ້ວຍທຳຜິດ ເມື່ອມະນຸດເຫຼົ່ານັ້ນຍິນດີດ້ວຍຄວາມຍິນດີ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມທຳ ຖືກຄວາມໂລບທີ່ບໍ່ສະໝໍ່າສະເໝີຄອບງຳ ປະກອບດ້ວຍທຳຜິດ ພວກຍັກ

ຈຶ່ງປ່ອຍອະມະນຸດທີ່ດຸຮ້າຍໄວ້ (ເທິງພື້ນໂລກ) ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ມະນຸດຈຶ່ງລົ້ມຕາຍເປັນຈຳນວນ
ຫຼາຍ ແມ່ນນີ້ແລເປັນເຫດເປັນປັດໄຈໃຫ້ມະນຸດທຸກມື້ນີ້ໝົດໄປ ເຫຼືອຢູ່ໜ້ອຍ ແມ່ນໝູ່ບ້ານກໍບໍ່
ເປັນໝູ່ບ້ານ ແມ່ນເຂດກໍບໍ່ເປັນເຂດ ແມ່ນເມືອງກໍບໍ່ເປັນເມືອງ ແມ່ນຊົນນະບົດກໍບໍ່ເປັນຊົນນະບົດ

ພາມມະຫາສານນັ້ນ ຂາບທູນວ່າ “ຂ້າແດ່ ທ່ານພຣະໂຄດົມ ພາສິດຂອງທ່ານພຣະໂຄ
ດົມຊັດເຈນມ່ວນຫຼາຍ ຯລຯ ຂໍທ່ານພຣະໂຄດົມ ຈົ່ງຊົງຈຳຂ້າພຣະອົງວ່າ ເປັນອຸປາສົກ ຜູ້ເຖິງ
ສະຣະນະ ຕັ້ງແຕ່ມື້ນີ້ເປັນຕົ້ນໄປຈົນຕະຫຼອດຊີວິດ”

ປະໂລກະສູດທີ ໖ ຈົບ

໗. ວັດສະໂຄດຕະສູດ

ວ່າດ້ວຍປະຣິພາຊົກຊື່ວ່າວັດສະໂຄດ

[໔໘] ຄັ້ງນັ້ນ ວັດສະໂຄດປະຣິພາຊົກ ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮອດບ່ອນຢູ່
ໄດ້ສົນທະນາປາໄສ ພໍເປັນທີ່ບັນເທີງໃຈ ພໍເປັນທີ່ຣະນຶກເຖິງກັນແລ້ວ ນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນໄດ້
ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ

ຂ້າແດ່ ທ່ານພຣະໂຄດົມ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຟັງມາແລ້ວ ພຣະສະມະນະໂຄດົມຕັດແນວນີ້ວ່າ
“ເພິ່ງໃຫ້ທານແກ່ເຮົາທ່ານ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ທານແກ່ຊົນເຫຼົ່າອື່ນ ເພິ່ງໃຫ້ທານແກ່ສາວົກຂອງເຮົາ ທ່ານ
ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ທານແກ່ສາວົກຂອງຊົນເຫຼົ່າອື່ນ ທານທີ່ໃຫ້ແກ່ເຮົາທ່ານ ຈຶ່ງມີຜົນຫຼາຍ ທານທີ່ໃຫ້ແກ່
ຊົນເຫຼົ່າອື່ນບໍ່ມີຜົນຫຼາຍ ທານທີ່ໃຫ້ແກ່ສາວົກຂອງເຮົາທ່ານຈຶ່ງມີຜົນຫຼາຍ ທານທີ່ໃຫ້ແກ່ສາວົກ
ຂອງຊົນເຫຼົ່າອື່ນບໍ່ມີຜົນຫຼາຍ” ຂ້າແດ່ທ່ານພຣະໂຄດົມ ຊົນເຫຼົ່າໃດກ່າວແນວນີ້ວ່າ ພຣະສະມະ
ນະໂຄດົມຕັດແນວນີ້ວ່າ “ເພິ່ງໃຫ້ທານແກ່ເຮົາທ່ານ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ທານແກ່ຊົນເຫຼົ່າອື່ນ ເພິ່ງໃຫ້ທານ
ແກ່ສາວົກຂອງເຮົາທ່ານ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ທານແກ່ສາວົກຂອງຊົນເຫຼົ່າອື່ນ ທານທີ່ໃຫ້ແກ່ເຮົາທ່ານຈຶ່ງມີ
ຜົນຫຼາຍ ທານທີ່ໃຫ້ແກ່ຊົນເຫຼົ່າອື່ນບໍ່ມີຜົນຫຼາຍ ທານທີ່ໃຫ້ແກ່ສາວົກຂອງເຮົາທ່ານ ຈຶ່ງມີຜົນ
ຫຼາຍ ທານທີ່ໃຫ້ແກ່ສາວົກຂອງຊົນເຫຼົ່າອື່ນບໍ່ມີຜົນຫຼາຍ” ຊົນເຫຼົ່ານັ້ນຊື່ວ່າ ເວົ້າຕາມທີ່ທ່ານພຣະ
ໂຄດົມຕັດ ບໍ່ກ່າວຕູ່ທ່ານພຣະໂຄດົມດ້ວຍຄຳທີ່ບໍ່ຈົງ ແລະຊື່ວ່າກ່າວທຳຕາມສົມຄວນແກ່ທຳ ກໍ
ການຄ້ອຍນຳຄຳເວົ້າທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມທຳບາງຢ່າງ ຍ່ອມບໍ່ເຖິງຖານະທີ່ໜ້າຕິຕຽນແດ່ບໍ່ ຍ້ອນຂ້າ
ພະເຈົ້າທັງຫຼາຍບໍ່ປະສົງຈະກ່າວຕູ່ທ່ານພຣະໂຄດົມ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ ວັດສະ ຊົນເຫຼົ່າໃດກ່າວແນວນີ້ວ່າ ພຣະສະມະນະ
ໂຄດົມຕັດແນວນີ້ວ່າ ເພິ່ງໃຫ້ທານແກ່ເຮົາທ່ານ ຯລຯ ທານທີ່ໃຫ້ແກ່ສາວົກຂອງຊົນເຫຼົ່າອື່ນບໍ່ມີ
ຜົນຫຼາຍ ຊົນເຫຼົ່ານັ້ນຊື່ວ່າ ບໍ່ເວົ້າຕາມທີ່ເຮົາເວົ້າ ແລະຊົນເຫຼົ່ານັ້ນຊື່ວ່າ ກ່າວຕູ່ເຮົານຳ ຄຳທີ່ບໍ່ດີ

ບໍ່ເປັນຈິງ ວັດສະ ຜູ້ໃດຫ້າມບຸກຄົນອື່ນທີ່ໃຫ້ທານຢູ່ ຜູ້ນັ້ນຊື່ວ່າ ເຮັດອັນຕະລາຍ ແກ່ວັດຖຸ ໓ ຢ່າງ ເປັນໂຈນດັກປຸ້ນວັດຖຸ ໓ ຢ່າງ

ວັດຖຸ ໓ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ເຮັດອັນຕະລາຍແກ່ບຸນຂອງທາຍົກ (ຜູ້ໃຫ້)
໒. ເຮັດອັນຕະລາຍແກ່ລາບຂອງປະຕິຄາທິກ (ຜູ້ຮັບ)
໓. ໃນເບື້ອງຕົ້ນ ໂຕເຂົາເອງຍ່ອມຖືກກຳຈັດແລະຖືກທຳລາຍ

ວັດສະ ຜູ້ໃດຫ້າມບຸກຄົນອື່ນທີ່ໃຫ້ທານຢູ່ ຜູ້ນັ້ນຊື່ວ່າເຮັດອັນຕະລາຍແກ່ວັດຖຸ ໓ ຢ່າງ ເປັນໂຈນດັກປຸ້ນວັດຖຸ ໓ ຢ່າງ

ແຕ່ເຮົາເອງກ່າວແນວນີ້ວ່າ ຜູ້ໃດຖອກນ້ຳລ້າງພາຊະນະ ຫຼື ນ້ຳລ້າງຂັນລົງທີ່ໝູ່ສັດເຊິ່ງ ອາໄສຢູ່ບວກນ້ຳໂສຄົກ ຫຼື ບວກນ້ຳສົກກະປົກ ດ້ວຍຕັ້ງໃຈວ່າ ໝູ່ສັດທີ່ອາໄສຢູ່ໃນບ່ອນນັ້ນຈົ່ງ ລ້ຽງຊີບດ້ວຍນ້ຳລ້າງພາຊະນະເປັນຕົ້ນນັ້ນ ເຮົາກ່າວກຳທີ່ມີການຖອກນ້ຳລ້າງພາຊະນະເປັນຕົ້ນ ເຫດວ່າ ເປັນທີ່ມາແຫ່ງບຸນ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເວົ້າເຖິງໃນໝູ່ມະນຸດ

ອີກປະການໜຶ່ງ ເຮົາກ່າວເຖິງທານທີ່ໃຫ້ແກ່ຜູ້ມີສິນວ່າ ມີຜົນຫຼາຍ ທານທີ່ໃຫ້ແກ່ຜູ້ ທຸ ສິນຍ່ອມບໍ່ເປັນແນວນັ້ນ ຍ້ອນທ່ານຜູ້ມີສິນນັ້ນເປັນຜູ້ລະອົງ ໔ ປະກອບດ້ວຍອົງ ໔

ທ່ານຜູ້ມີສິນນັ້ນ ລະອົງ ໔ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ກາມສັນທະ	(ຄວາມພໍໃຈໃນກາມ)
໒. ພະຍາບາດ	(ຄວາມຄິດຮ້າຍ)
໓. ຖິນະມິດທະ	(ຄວາມຫົດຫູ່ແລະງ່ວມເທົາ)
໔. ອຸດທັດຈະກຸກຸດຈະ	(ຄວາມຟັງຊານແລະຮ້ອນໃຈ)
໕. ວິຈິກິດສາ	(ຄວາມລັງເລສົງໄສ)

ທ່ານຜູ້ມີສິນລະອົງ ໔ ນີ້

ທ່ານຜູ້ມີສິນປະກອບດ້ວຍອົງ ໔ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ສິນຂັນ (ກອງສິນ) ທີ່ເປັນອະເສຂະ
໒. ສະມາທິຂັນ (ກອງສະມາທິ) ທີ່ເປັນອະເສຂະ
໓. ປັນຍາຂັນ (ກອງປັນຍາ) ທີ່ເປັນອະເສຂະ
໔. ວິມຸດຕິຂັນ (ກອງວິມຸດຕິ) ທີ່ເປັນອະເສຂະ
໕. ວິມຸດຕິຍານທັດສະນະຂັນ (ກອງວິມຸດຕິຍານທັດສະນະ) ທີ່ເປັນອະເສຂະ

ທ່ານຜູ້ມີສິນປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ເປັນແນວນີ້
 ເຮົາກ່າວວ່າ ທ່ານທີ່ໃຫ້ໃນທ່ານຜູ້ມີສິນທີ່ລະອົງ ໕ ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ຍ່ອມມີຜົນຫຼາຍ
 ດ້ວຍປະການດັ່ງນີ້

ງົວຜູ້ທີ່ເຝິກແລ້ວເປັນງົວໃຊ້ງານທີ່ສົມບູນດ້ວຍກຳລັງ
 ມີເຊາດີ ແລະເປັນສັດທີ່ຊື່ກົງ
 ຈະເກີດໃນສີໃດ ໆ ຄື ສີດຳ ສີຂາວ ສີແດງ
 ສີຂຽວ ສີດ່າງ ສີຕາມທຳມະຊາດຂອງຕົນ
 ສີຄືງົວທຳມະດາ ຫຼືສີຄືນິກກາງແກກໍຕາມ
 ຊົນທັງຫຼາຍທຽມມັນເຂົ້າໃນແອກ
 ບໍ່ຄຳນຶງເຖິງສີຂອງມັນ ສັນໃດ
 ຜູ້ທີ່ເຝິກຕົນດີແລ້ວ ມີຄວາມປະພຶດດີງາມ
 ຕັ້ງຢູ່ໃນທຳ ສົມບູນດ້ວຍສິນ ເວົ້າແຕ່ຄຳສັດ
 ມີໃຈປະກອບດ້ວຍຫິວີ ກໍຄືກັນສັນນັ້ນ
 ຈະເກີດໃນໝູ່ມະນຸດຊາດໃດ ໆ ຄື ກະສັດ
 ພາມ ແພດ ສູດ ຄົນຈັນທານ ແລະຄົນຖອກຂີ້ເຫຍື້ອກໍຕາມ
 ກໍລະຄວາມເກີດແລະຄວາມຕາຍໄດ້
 ມີພົມມະຈັນບໍລິບູນ ປົງພາຣະໄດ້ແລ້ວ
 ບໍ່ປະກອບດ້ວຍກິເລດ ເຮັດກົດທີ່ຄວນເຮັດສຳເລັດແລ້ວ
 ບໍ່ມີອາສະວະ ຮູ້ຈົບທຳທຸກຢ່າງ
 ດັບເຢັນຍ້ອນບໍ່ຖືໝັ້ນ
 ໃນເຂດທີ່ປາສະຈາກທຸລີເຊັ່ນນັ້ນແລ ທັກຂີນາຍ່ອມມີຜົນຫຼາຍ
 ຄົນພານບໍ່ຮູ້ແຈ້ງ ບໍ່ມີປັນຍາ ບໍ່ໄດ້ສະດັບຮັບຟັງ
 ຍ່ອມໃຫ້ທານພາຍນອກ ບໍ່ເຂົ້າໄປຫາສັດຕະບຸຣຸດ
 ສ່ວນເຫຼົ່າຊົນຜູ້ມີສັດທາຢັ່ງລົງຕັ້ງໝັ້ນໃນພຣະສຸຄິດເຈົ້າ
 ຍ່ອມເຂົ້າໄປຫາສັດຕະບຸຣຸດຜູ້ມີປັນຍາ
 ທີ່ເຂົາຍ້ອງຍໍກັນວ່າເປັນນັກປາດ
 ທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນຜູ້ເປັນບັນດິດ ຍ່ອມໄປສູ່ເທວະໂລກ
 ບໍ່ກໍເກີດໃນຕະກູນດີໃນໂລກນີ້
 ແລະບັນລຸນິບພານໄດ້ໂດຍລຳດັບ

ວັດສະໂຄດຕະສູດ ທີ ໗ ຈົບ

໘. ຕີກັນນະສູດ

ວ່າດ້ວຍພາມຊື່ຕີກັນນະ

[໔໙] ຄັ້ງນັ້ນ ຕີກັນນະພາມເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮອດບ່ອນຢູ່ ໄດ້ສົນທະນາໄສພໍເປັນທີ່ບັນເທີງໃຈພໍເປັນທີ່ຣະນຶກເຖິງກັນແລ້ວ ນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ກ່າວສັນເສີນຄຸນຂອງພາມຜູ້ໄດ້ວິດຊາ ມ ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າວ່າ “ພາມຜູ້ໄດ້ວິດຊາ ມ ເປັນແນວນີ້ພາມຜູ້ໄດ້ວິດຊາ ມ ເປັນແນວນີ້”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຖາມວ່າ “ພາມ ພາມທັງຫຼາຍ ບັນຍັດພາມວ່າ ເປັນຜູ້ໄດ້ວິດຊາ ມ ເປັນແນວໃດ?”

ຕີກັນນະພາມຂາບທູນວ່າ “ຂ້າແດ່ ທ່ານພຣະໂຄດົມ ພາມໃນໂລກນີ້ເປັນຜູ້ມີຊາດກຳເນີດດີທັງຝ່າຍບິດາ ແລະຝ່າຍມານດາ ຖືປະຕິສົນທິບໍລິສຸດດີຕະຫຼອດເຈັດຊົ່ວບັນພະບຸຣຸດ ບໍ່ມີໃຜຈະຄັດຄ້ານຕໍາໜີໄດ້ຍ້ອນອ້າງເຖິງຊາດຕະກູນ ເປັນຜູ້ຄົງແກ່ຮຽນ ຊົງຈຳມົນ ຮູ້ຈົບໂຕຣເພດ ພ້ອມທັງນິກຄັນທຸສາ ເກຕຸພະສາດ ອັກສອນສາດ ແລະປະຫວັດສາດ ເຂົ້າໃຈໂຕບົດ ແລະໄວຍາກອນ ຊ່ຽວຊານໂລກາຍະຕະສາດ ແລະລັກສະນະມະຫາບຸຣຸດ ຂ້າແດ່ ທ່ານພຣະໂຄດົມ ພາມທັງຫຼາຍບັນຍັດພາມວ່າ ເປັນຜູ້ໄດ້ ວິດຊາ ມ ເປັນແນວນີ້ແລ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ພາມທັງຫຼາຍບັນຍັດພາມວ່າເປັນຜູ້ໄດ້ ວິດຊາ ມ ເປັນແນວໜຶ່ງ ສ່ວນຜູ້ໄດ້ວິດຊາ ມ ໃນອະຣິຍະວິໄນເປັນອີກແນວໜຶ່ງ”

ຕີກັນນະພາມຂາບທູນວ່າ “ຂ້າແດ່ ທ່ານພຣະໂຄດົມ ຜູ້ໄດ້ວິດຊາ ມ ໃນອະຣິຍະວິໄນເປັນແນວໃດ? ຂໍປະທານວະໂຣກາດ ຂໍທ່ານພຣະໂຄດົມສະແດງທຳແກ່ຂ້າພະເຈົ້າແນວທີ່ຜູ້ໄດ້ວິດຊາ ມ ມີໃນອະຣິຍະວິໄນ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ຖ້າເປັນແນວນັ້ນ ທ່ານຈົ່ງຟັງ ຈົ່ງໃສ່ໃຈໃຫ້ດີ ເຮົາຈັກກ່າວ” ເມື່ອຕີກັນນະພາມທູນຮັບສະໜອງພຣະດຳຮັດແລ້ວ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຕັດເລື່ອງນີ້ ວ່າ

ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ ສະຫງັດຈາກກາມແລະອະກຸສົນທຳແລ້ວ ບັນລຸປະຖົມຊານທີ່ມີວິຕົກວິຈານ ປິຕິ ແລະສຸກເກີດແຕ່ວິເວກຢູ່ ຍ້ອນວິຕົກວິຈານສະງົບລະງັບໄປ ພິກຂຸບັນລຸທຸຕິຍະຊານມີຄວາມຜ່ອງໃສພາຍໃນ ມີພາວະທີ່ຈິດເປັນໜຶ່ງຜຸດຂຶ້ນ ບໍ່ມີວິຕົກ ບໍ່ມີວິຈານ ມີແຕ່ປິຕິແລະສຸກເກີດແຕ່ສະມາທິຢູ່ ຍ້ອນປິຕິຈາງຄາຍອອກ ພິກຂຸມີອຸປະກອນ ມີສະຕິ ມີສຳປະຊັນຍະ ສະເຫວີຍ

ສຸກດ້ວຍນາມກາຍ ບັນລຸຕະຕິຍະຊານທີ່ພຣະອະຣິຍະທັງຫຼາຍສັນເສີນວ່າ “ຜູ້ມີອຸເປກຂາ ມີສະຕິ ຢູ່ເປັນສຸກ” ຍ້ອນລະສຸກແລະທຸກໄດ້ ຍ້ອນໂສມະນັດແລະໂທມະນັດດັບໄປກ່ອນ ພິກຂຸບັນລຸຈະ ຕຸດຖະຊານທີ່ບໍ່ມີທຸກ ບໍ່ມີສຸກ ມີສະຕິບໍລິສຸດຍ້ອນອຸເປກຂາຢູ່

ເມື່ອຈິດເປັນສະມາທິບໍລິສຸດຜ່ອງແຜ້ວ ບໍ່ມີກິເລດພຽງດັງເນີນ ປາສະຈາກຄວາມເລົ່າ ໝອງ ອ່ອນເພາະແກ່ການໃຊ້ງານ ຕັ້ງໝັ້ນ ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວແນວນີ້ພິກຂຸນັ້ນນ້ອມຈິດໄປເພື່ອປຸບ ເພນີວາສານຸດສະຕິຍານ ຣະນິກຊາດກ່ອນໄດ້ຫຼາຍຊາຕິ ຄື ໑ ຊາດແດ່ ໒ ຊາດແດ່ ໓ ຊາດແດ່ ໔ ຊາດແດ່ ໕ ຊາດແດ່ ໑໐ ຊາດແດ່ ໒໐ ຊາດແດ່ ໓໐ ຊາດແດ່ ໔໐ ຊາດແດ່ ໕໐ ຊາດແດ່ ໑໐໐ ຊາດແດ່ ໑,໐໐໐ ຊາດແດ່ ໑໐໐,໐໐໐ ຊາດແດ່ ຕະຫຼອດສັງວັດຕະກັບຫຼວງຫຼາຍແດ່ ຕະຫຼອດວິວັດຕະກັບຫຼວງຫຼາຍແດ່ ຕະຫຼອດສັງວັດຕະກັບແລະວິວັດຕະກັບ^໒ ຫຼວງຫຼາຍແດ່ວ່າ ໃນພິບນັ້ນ ເຮົາມີຊີ້ແນວນັ້ນ ມີຕະກູນ ມີວັນນະ ມີອາຫານ ສະເຫວີຍສຸກທຸກ ແລະມີອາຍຸແນວ ນັ້ນ ໆ ຈຸຕິຈາກພິບນັ້ນກໍໄປເກີດໃນພິບນັ້ນ ແມ່ນໃນພິບນັ້ນ ເຮົາກໍມີຊີ້ແນວນັ້ນ ມີຕະກູນ ມີ ວັນນະ ມີອາຫານ ສະເຫວີຍສຸກທຸກ ແລະມີອາຍຸແນວນັ້ນ ໆ ຈຸຕິຈາກພິບນັ້ນ ຈຶ່ງມາເກີດໃນພິບນີ້

ພິກຂຸນັ້ນ ຣະນິກຊາດກ່ອນໄດ້ຫຼາຍຊາດພ້ອມທັງລັກສະນະທົ່ວໄປ ແລະຊີວະປະຫວັດ ແນວນີ້ທ່ານໄດ້ບັນລຸວິດຊາທິ ໑ ນີ້ຄວາມມືດມືດ ຄື ອະວິດຊາ ທ່ານກໍຈັດໄດ້ແລ້ວ ແສງສະ ຫວ່າງຄື ວິດຊາ ໄດ້ເກີດຂຶ້ນແກ່ທ່ານ ປຽບຄື ແສງສະຫວ່າງເກີດຂຶ້ນແກ່ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ຜະໝາດມີ ຄວາມພຽນ ອຸທິດກາຍແລະໃຈ

ເມື່ອຈິດເປັນສະມາທິບໍລິສຸດຜ່ອງແຜ້ວ ບໍ່ມີກິເລດພຽງດັງເນີນ ປາສະຈາກຄວາມເລົ່າ ໝອງ ອ່ອນ ເພາະແກ່ການໃຊ້ງານ ຕັ້ງໝັ້ນ ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວແນວນີ້ພິກຂຸນັ້ນນ້ອມຈິດໄປເພື່ອຈຸຕູ ປະປາຕະຍານ ເຫັນໝູ່ສັດທີ່ກຳລັງຈຸຕິ ກຳລັງເກີດ ທັງຊັ້ນຕ່ຳແລະຊັ້ນສູງ ງາມແລະບໍ່ງາມ ເກີດ ດີແລະເກີດບໍ່ດີ ດ້ວຍຕາທິບອັນບໍລິສຸດເໝືອມະນຸດ ຮູ້ແຈ້ງເຖິງໝູ່ສັດຜູ້ເປັນໄປຕາມກຳວ່າ “ໝູ່ສັດທີ່ປະກອບກາຍທຸດຈະຣິດ ວະຈິທຸດຈະຣິດ ແລະມະໂນທຸດຈະຣິດ ກ່າວຮ້າຍພຣະອະຣິຍະ ມີຄວາມເຫັນຜິດ ແລະຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃຫ້ເຮັດຕາມຄວາມເຫັນຜິດ ພວກເຂົາ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ຈະໄປເກີດໃນອະບາຍ ທຸກຄະຕິ ວິນິບາດ ນະຣົກ ແຕ່ໝູ່ສັດທີ່ປະກອບກາຍສຸດຈະຣິດ ວະຈິ ສຸດຈະຣິດ ແລະມະໂນສຸດຈະຣິດ ບໍ່ກ່າວຮ້າຍພຣະອະຣິຍະ ມີຄວາມເຫັນຖືກ ແລະຊັກຊວນຜູ້ ອື່ນໃຫ້ເຮັດຕາມຄວາມເຫັນຖືກ ພວກເຂົາຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວຈະໄປເກີດໃນສຸກຄະຕິໂລກ ສະຫວັນ” ທ່ານເຫັນໝູ່ສັດຜູ້ກຳລັງຈຸຕິ ກຳລັງເກີດ ທັງຊັ້ນຕ່ຳແລະຊັ້ນສູງ ງາມແລະບໍ່ງາມ ເກີດ ດີແລະເກີດບໍ່ດີ ດ້ວຍຕາທິບອັນບໍລິສຸດເໝືອມະນຸດ ຮູ້ແຈ້ງເຖິງໝູ່ສັດຜູ້ເປັນໄປຕາມກຳແນວນີ້ ທ່ານໄດ້ບັນລຸວິດຊາທິ ໒ ນີ້ຄວາມມືດມືດຄືອະວິດຊາ ທ່ານກໍຈັດໄດ້ແລ້ວ ແສງສະຫວ່າງຄືວິດ ຊາໄດ້ເກີດຂຶ້ນແກ່ທ່ານ ປຽບຄື ແສງສະຫວ່າງເກີດຂຶ້ນແກ່ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ຜະໝາດ ມີຄວາມພຽນ ອຸທິດກາຍແລະໃຈ

ເມື່ອຈິດເປັນສະມາທິບໍລິສຸດຜ່ອງແຜ້ວ ບໍ່ມີກິເລດພຽງດັງເນີນ ປາສະຈາກຄວາມເສົ້າ
ໝອງ ອ່ອນ ເໝາະແກ່ການໃຊ້ງານ ຕັ້ງໝັ້ນ ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວແນວນີ້ພິກຂຸນັ້ນນ້ອມຈິດໄປເພື່ອອາ
ສະວັກຂະຍະຍານ ຮູ້ແຈ້ງຕາມຄວາມເປັນຈິງວ່າ “ນີ້ທຸກ ນີ້ທຸກຂະສະມຸໄທ (ເຫດເກີດທຸກ) ນີ້
ທຸກຂະນິໂຣທະ (ຄວາມດັບທຸກ) ນີ້ທຸກຂະນິໂຣທະຄາມິນີປະຕິປະທາ (ຂໍ້ປະຕິບັດໃຫ້ເຖິງຄວາມ
ດັບທຸກ)” “ນີ້ອາສະວະ ນີ້ອາສະວະສະມຸໄທ (ເຫດເກີດອາສະຫວະ) ນີ້ອາສະວະນິໂຣດ (ຄວາມ
ດັບອາສະວະ) ນີ້ອາສະວະນິໂຣທະຄາມິນີປະຕິປະທາ (ຂໍ້ປະຕິບັດໃຫ້ເຖິງຄວາມດັບອາສະວະ)”
ເມື່ອທ່ານຮູ້ເຫັນຢູ່ແນວນີ້ ຈິດຍ່ອມລຸດພົ້ນຈາກກາມາສະວະ ພະວາສະວະ ແລະອະວິດຊາສະວະ
ເມື່ອຈິດລຸດພົ້ນແລ້ວກໍຮູ້ ວ່າ ລຸດພົ້ນແລ້ວ ຮູ້ແຈ້ງວ່າ “ຊາດໝົດແລ້ວ ຢູ່ຈົບພົມມະຈັນແລ້ວ ເຮັດ
ກິດທີ່ຄວນເຮັດສຳເລັດແລ້ວ ບໍ່ມີກິດອື່ນເພື່ອຄວາມເປັນແນວນີ້ອີກຕໍ່ໄປ” ໄດ້ບັນລຸວິດຊາທິ ໓ ນີ້
ຄວາມມືດມືດຄືອະວິດຊາ ທ່ານກຳຈັດໄດ້ແລ້ວ ແສງສະຫວ່າງຄືວິດຊາ ໄດ້ເກີດຂຶ້ນແກ່ທ່ານ
ປຽບຄືແສງສະຫວ່າງເກີດຂຶ້ນແກ່ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ຜະໝາດ ມີຄວາມພຽນ ອຸທິດກາຍແລະໃຈ

ຈິດຂອງພຣະໂຄດົມພຣະອົງໃດ

ຜູ້ມີສິນບໍ່ຫຼຸບ ໆ ໂນນ ໆ

ມີປັນຍາແລະມີຄວາມເພ່ງພິນິດ

ເປັນຈິດມີຄວາມຄ່ອງແຄ້ວແນ່ວແນ່ ເປັນສະມາທິດີ

ພຣະໂຄດົມພຣະອົງນັ້ນ

ບັນດິດກ່າວວ່າບັນເທົາຄວາມມືດໄດ້

ເປັນນັກປາດ ໄດ້ວິດຊາ ໓ ລະມັດຈຸຣາດ

ເກື້ອກູນແກ່ເທວະດາແລະມະນຸດ ລະບາບທຳໄດ້ທຸກຢ່າງ

ສາວົກທັງຫຼາຍຍ່ອມນະມັດສະການພຣະໂຄດົມພຣະອົງນັ້ນ

ຜູ້ສົມບູນດ້ວຍວິດຊາ ໓ ບໍ່ລຸ້ມຫຼົງ

ເປັນພຣະພຸດທະເຈົ້າມີກາຍເປັນຊາດສຸດທ້າຍ

ບຸກຄົນໃດ ຮູ້ແຈ້ງປຸກເພນີວາສະຍານ ເຫັນທັງສະຫວັນ

ແລະອະບາຍ ບັນລຸທຳເປັນທີ່ສິ້ນສຸດຄວາມເກີດ ເປັນມຸນີ

ຢູ່ຈົບພົມມະຈັນຍ້ອນຮູ້ຍິ່ງ ເປັນພາມຜູ້ໄດ້ວິດຊາ ໓

ໂດຍວິດຊາ ໓ ນີ້ເຮົາຮຽກບຸກຄົນນັ້ນວ່າໄດ້ວິດຊາ ໓

ບໍ່ຮຽກບຸກຄົນອື່ນວ່າໄດ້ວິດຊາ ໓ ຕາມທີ່ຜູ້ອື່ນຮຽກກັນ

ພາມ ຜູ້ໄດ້ວິດຊາ ໓ ໃນອະຣິຍະວິໄນເປັນແນວນີ້ແລ

ຕິກັນນະພາມຂາບທູນວ່າ ຂ້າແດ່ ທ່ານພຣະໂຄດົມ ຜູ້ໄດ້ວິດຊາ ລຸ ຂອງພວກພາມເປັນແນວໜຶ່ງ ສ່ວນຜູ້ໄດ້ວິດຊາ ລຸ ໃນອະຣິຍະວິໄນເປັນອີກແນວໜຶ່ງ ຂ້າແດ່ ທ່ານພຣະໂຄດົມ ກໍຜູ້ໄດ້ວິດຊາ ລຸ ຂອງພວກພາມມີຄຳບໍ່ເຖິງສັງວທີ ໑໖ ຂອງຜູ້ໄດ້ວິດຊາ ລຸ ໃນອະຣິຍະວິໄນນີ້

ຂ້າແດ່ ທ່ານພຣະໂຄດົມ ພາສີດຂອງທ່ານພຣະໂຄດົມຊັດເຈນມ່ວນຫຼາຍ ຯລຯ ຂໍທ່ານພຣະໂຄດົມ ຈົ່ງຊົງຈຳຂ້າພະເຈົ້າວ່າເປັນອຸປາສິກຜູ້ເຖິງສະຣະນະ ຕັ້ງແຕ່ມື້ນີ້ເປັນຕົ້ນໄປຈົນຕະຫຼອດຊີວິດ

ຕິກັນນະສູດທີ ໘ ຈົບ

໙. ຊານຸດໂສນິສູດ

ວ່າດ້ວຍພາມຊື່ວ່າຊານຸດໂສນິ

[໖໐] ຄັ້ງນັ້ນ ຊານຸດໂສນິພາມເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮອດບ່ອນຢູ່ ຯລຯ ຊານຸດໂສນິພາມນັ່ງຢູ່ບ່ອນ ທີ່ສົມຄວນແລ້ວ ໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ ວ່າ

“ຂ້າແດ່ ທ່ານພຣະໂຄດົມ ຜູ້ໃດມີຍັນ ມີສິ່ງທີ່ເພິ່ງໃຫ້ດ້ວຍສັດທາ ມີອາຫານທີ່ເພິ່ງໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນອື່ນ ຫຼື ມີວັດຖຸທານ ຜູ້ນັ້ນ ຄວນໃຫ້ທານໃນພາມຜູ້ໄດ້ວິດຊາ ລຸ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຖາມວ່າ “ພາມ ພາມທັງຫຼາຍ ບັນຍັດພາມວ່າເປັນຜູ້ໄດ້ວິດຊາ ລຸ ເປັນແນວໃດ?”

ຊານຸດໂສນິພາມຂາບທູນວ່າ “ຂ້າແດ່ ທ່ານພຣະໂຄດົມ ພາມໃນໂລກນີ້ເປັນຜູ້ມີຊາດ ກຳເນີດດີທັງຝ່າຍບິດາ ແລະຝ່າຍມານດາ ຖືປະຕິສົນທິບໍລິສຸດດີຕະຫຼອດເຈັດຊົ່ວບັນພະບຸຣຸດ ບໍ່ມີໃຜຈະຄັດຄ້ານຕຳໜີໂດຍການອ້າງເຖິງຊາດຕະກູນໄດ້ ເປັນຜູ້ຄົງແກ່ຮຽນ ຊົງຈຳມົນ ຮູ້ຈົບໄຕຣເພດ ພ້ອມທັງນິກຄັນທຸສາດ ເກຕຸພະສາດ ອັກສອນສາດ ແລະປະຫວັດສາດ ເຂົ້າໃຈໂຕບົດ ແລະໄວຍາກອນ ຊ່ຽວຊານໂລກາຍະຕະສາດ ແລະລັກສະນະມະຫາບຸຣຸດ ຂ້າແດ່ ທ່ານພຣະໂຄດົມ ພາມທັງຫຼາຍບັນຍັດພາມວ່າເປັນຜູ້ໄດ້ວິດຊາ ລຸ ເປັນແນວນີ້ແລ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ພາມທັງຫຼາຍ ບັນຍັດພາມວ່າເປັນຜູ້ໄດ້ ວິດຊາ ລຸ ເປັນແນວໜຶ່ງ ສ່ວນຜູ້ໄດ້ວິດຊາ ລຸ ໃນອະຣິຍະວິໄນເປັນອີກແນວໜຶ່ງ”

ຊານຸດໂສນິພາມທູນຖາມວ່າ “ຂ້າແດ່ ທ່ານພຣະໂຄດົມ ຜູ້ໄດ້ວິດຊາ ໙ ໃນ ອະຣິຍະ ວິໄນເປັນແນວໃດ? ຂໍປະທານວະໂຣກາດ ຂໍທ່ານພຣະໂຄດົມສະແດງທຳແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ແນວທີ່ ຜູ້ໄດ້ວິດຊາ ໙ ມີໃນອະຣິຍະວິໄນ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ຖ້າເປັນແນວນັ້ນ ທ່ານຈົ່ງຟັງ ຈົ່ງໃສ່ໃຈໃຫ້ດີ ເຮົາຈັກ ກ່າວ” ເມື່ອຊານຸດໂສນິພາມ ທູນຮັບສະໜອງພຣະດຳຣັດແລ້ວ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຕັດ ເລື່ອງນີ້ ວ່າ

ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ສະຫງົດຈາກກາມ ຯລຯ ບັນລຸຈະຕຸດຖະຊານທົ່ງລຽງຢູ່ເມື່ອຈິດເປັນ ສະມາທິບໍລິສຸດຜ່ອງແຜ້ວ ບໍ່ມີກິເລດພຽງດັ່ງເນີນ^໑ ປາສະຈາກຄວາມ ເສົ້າໝອງ ອ່ອນ ເໝາະ ແກ່ການໃຊ້ງານ ຕັ້ງໝັ້ນ ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວແນວນີ້ພິກຂຸນັ້ນນ້ອມ ຈິດໄປເພື່ອປຸບເພນິວາສານຸດສະຕິ ຍານ ຣະນິກຊາດກ່ອນໄດ້ຫຼາຍຊາດ ຯລຯ ທ່ານໄດ້ບັນລຸວິດຊາ ທີ ໑ ນີ້ຄວາມມືດມືດຄືອະ ວິດຊາ ທ່ານກຳຈັດໄດ້ແລ້ວ ແສງສະຫວ່າງຄື ວິດຊາໄດ້ເກີດຂຶ້ນແກ່ທ່ານ ປຽບຄື ແສງສະ ຫວ່າງເກີດຂຶ້ນແກ່ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ຜະໝາດ ມີຄວາມພຽນ ອຸທິດກາຍແລະໃຈ

ເມື່ອຈິດເປັນສະມາທິບໍລິສຸດຜ່ອງແຜ້ວ ບໍ່ມີກິເລດພຽງດັ່ງເນີນ ປາສະຈາກຄວາມເສົ້າ ໝອງ ອ່ອນ ເໝາະແກ່ການໃຊ້ງານ ຕັ້ງໝັ້ນ ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວແນວນີ້ພິກຂຸນັ້ນ ນ້ອມຈິດໄປເພື່ອຈຸຕູ ປະປາຕະຍານ ເຫັນໝູ່ສັດ ຯລຯ ດ້ວຍຕາທິບອັນບໍລິສຸດເໜືອມະນຸດ ຯລຯ ທ່ານໄດ້ບັນລຸວິດ ຊາທີ ໒ ນີ້ຄວາມມືດມືດຄື ອະວິດຊາ ທ່ານກຳຈັດໄດ້ແລ້ວ ແສງສະຫວ່າງຄື ວິດຊາໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ແກ່ທ່ານປຽບຄື ແສງສະຫວ່າງເກີດຂຶ້ນແກ່ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ຜະໝາດ ມີຄວາມພຽນ ອຸທິດກາຍແລະໃຈ

ເມື່ອຈິດເປັນສະມາທິບໍລິສຸດຜ່ອງແຜ້ວ ບໍ່ມີກິເລດພຽງດັ່ງເນີນ ປາສະຈາກຄວາມເສົ້າ ໝອງ ອ່ອນ ເໝາະແກ່ການໃຊ້ງານ ຕັ້ງໝັ້ນ ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວແນວນີ້ພິກຂຸນັ້ນນ້ອມຈິດໄປ ເພື່ອອາ ສະວັກຂະຍະຍານ ຮູ້ແຈ້ງຕາມຄວາມເປັນຈິງວ່າ “ນີ້ທຸກ ຯລຯ ນີ້ທຸກຂະນີໂຣທະຄາມິນີປະຕິປະ ທາ” “ນີ້ອາສະວະ ຯລຯ ນີ້ອາສະວະນີໂຣທະຄາມິນີປະຕິປະທາ” ເມື່ອທ່ານຮູ້ເຫັນຢູ່ແນວນີ້ຈິດ ຍ່ອມລຸດພົ້ນຈາກກາມາສະວະ ພະວາສະວະ ແລະອະວິດຊາສະວະ ເມື່ອຈິດລຸດພົ້ນແລ້ວກໍຮູ້ວ່າ ລຸດພົ້ນແລ້ວ ຮູ້ແຈ້ງວ່າ “ຊາດໝົດແລ້ວ ຢູ່ຈົບພົມມະຈັນແລ້ວ ເຮັດກິດທີ່ຄວນເຮັດສຳເລັດແລ້ວ ບໍ່ມີກິດອື່ນເພື່ອຄວາມເປັນແນວນີ້ອີກຕໍ່ໄປ” ທ່ານໄດ້ບັນລຸວິດຊາທີ ໓ ນີ້ຄວາມມືດມືດຄືອະ ວິດຊາ ທ່ານກຳຈັດໄດ້ແລ້ວ ແສງສະຫວ່າງຄືວິດຊາໄດ້ເກີດຂຶ້ນແກ່ທ່ານ ປຽບຄື ແສງສະຫວ່າງ ເກີດຂຶ້ນແກ່ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ຜະໝາດ ມີຄວາມພຽນ ອຸທິດກາຍແລະໃຈ

ບຸກຄົນໃດ ສົມບູນດ້ວຍສິນແລະຂໍ້ວັດປະຕິບັດ
ອຸທິດກາຍແລະໃຈ ມີຈິດຕັ້ງໝັ້ນ
ບຸກຄົນໃດມີຈິດທີ່ຊຽງວຊານ ແນ່ນອນ ຕັ້ງໝັ້ນດີ

ບຸກຄົນໃດ ຮູ້ແຈ້ງປຸບເພນີວາສະຍານ ເຫັນທັງສະຫວັນ
ແລະອະບາຍ ບັນລຸທຳເປັນບ່ອນສິ້ນສຸດຄວາມເກີດ ເປັນມຸນີ
ຢູ່ຈົບພົມມະຈັນຍ້ອນຮູ້ຍິ່ງ ເປັນພາມຜູ້ໄດ້ວິດຊາ ມ
ໂດຍວິດຊາ ມ ນີ້ເຮົາຮຽກບຸກຄົນນັ້ນວ່າໄດ້ວິດຊາ ມ
ບໍ່ຮຽກບຸກຄົນອື່ນວ່າໄດ້ວິດຊາ ມ ຕາມທີ່ຜູ້ອື່ນຮຽກກັນ
ພາມຜູ້ໄດ້ວິດຊາ ມ ໃນອະຣິຍະວິໄນ ເປັນແນວນີ້ແລ

ຊານຸດໂສນິພາມຂາບທູນວ່າ ຂ້າແດ່ ທ່ານພຣະໂຄດົມ ຜູ້ໄດ້ວິດຊາ ມ ຂອງພວກພາມ
ເປັນແນວໜຶ່ງ ສ່ວນຜູ້ໄດ້ວິດຊາ ມ ໃນອະຣິຍະວິໄນເປັນອີກແນວໜຶ່ງ ຂ້າແດ່ ທ່ານພຣະໂຄດົມ
ກໍຜູ້ໄດ້ວິດຊາ ມ ຂອງພວກພາມມີຄຳບໍ່ເຖິງສັງວທີ ໑໖ ຂອງຜູ້ໄດ້ວິດຊາ ມ ໃນອະຣິຍະວິໄນນີ້

ຂ້າແດ່ ທ່ານພຣະໂຄດົມ ພາສິດຂອງທ່ານພຣະໂຄດົມຊັດເຈນມ່ວນຫຼາຍ ຯລຯ ຂໍທ່ານ
ພຣະໂຄດົມຈົ່ງຊົງຈຳຂ້າພຣະອົງວ່າ ເປັນອຸປາສົກຜູ້ເຖິງສະຣະນະ ຕັ້ງແຕ່ມື້ນີ້ເປັນຕົ້ນໄປຈົນ
ຕະຫຼອດຊີວິດ

ຊານຸດໂສນິສູດທີ ໙ ຈົບ

໑໐. ສັງຄາຣະວະສູດ

ວ່າດ້ວຍສັງຄາຣະວະພາມ

[໖໑] ຄັ້ງນັ້ນ ສັງຄາຣະວະພາມເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮອດບ່ອນຢູ່ ໄດ້ສົນ
ທະນາປາໄສພໍເປັນທີ່ບັນເທີງໃຈ ພໍເປັນທີ່ຣະນົກເຖິງກັນແລ້ວ ນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ຂາບທູນ
ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ດັ່ງນີ້ ວ່າ

“ຂ້າແດ່ ທ່ານພຣະໂຄດົມ ຂ້າພະເຈົ້າທັງຫຼາຍຊື່ວ່າເປັນພາມ ບູຊາຍັນເອງແດ່ ໃຫ້ຜູ້ອື່ນ
ບູຊາແດ່ ໃນໝູ່ພາມນັ້ນ ຜູ້ໃດບູຊາຍັນເອງ ແລະຜູ້ໃດໃຫ້ຜູ້ອື່ນບູຊາຍັນ ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນທັງໝົດຊື່ວ່າ
ປະຕິບັດປຸນຍະປະຕິປະທາທີ່ເກີດແກ່ຫຼາຍສະຣິຣະຄືຍັນຍາທິກອນ (ມີຍັນເປັນເຫດ) ສ່ວນບຸກ
ຄົນໃດອອກຈາກເຮືອນແຫ່ງຕະກູນໃດກໍຕາມ ບວດເປັນບັນພະຊິດ ເຝິກຕົນເອງ ເຮັດຕົນເອງໃຫ້
ສະງົບ ເຮັດຕົນເອງໃຫ້ດັບເຢັນສະນິດ ເມື່ອເປັນແນວນີ້ບຸກຄົນນັ້ນຊື່ວ່າ ປະຕິບັດປຸນຍະປະຕິປະ
ທາທີ່ເກີດແກ່ສະຣິຣະດຽວຄືປັບ ພັດຊາທິກອນ (ມີບັນພະຊາເປັນເຫດ)”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ພາມ ຖ້າເປັນແນວນັ້ນ ເຮົາຈັກຍ້ອນຖາມທ່ານໃນຂໍ້ນີ້
ທ່ານເພິ່ງສະເຫຼີຍບັນຫານີ້ຕາມທີ່ທ່ານເຫັນສົມຄວນ ທ່ານເຂົ້າໃຈເລື່ອງນັ້ນແນວໃດ? ຕະຖາຄົດ

ສະເດັດ ອຸບັດໃນໂລກນີ້ຊື່ວ່າ ເປັນພຣະອະຣະຫັນ ຕັດສະຮູ້ດ້ວຍພຣະອົງເອງໂດຍຖືກຕ້ອງ ພຽບພ້ອມດ້ວຍວິດຊາແລະຈະຣະນະ ສະເດັດໄປດີ ຮູ້ແຈ້ງໂລກ ເປັນສາຣະຖິເຝິກຜູ້ທີ່ຄວນເຝິກ ໄດ້ຢ່າງປະເສີດ ເປັນສາດສະດາຂອງເທວະດາແລະມະນຸດທັງຫຼາຍ ເປັນພຣະພຸດທະເຈົ້າ ເປັນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຕະຖາຄົດພຣະອົງນັ້ນຕັດໄວ້ແນວນີ້ວ່າ “ໃນຂໍ້ນີ້ ເຮົາປະຕິບັດຕາມມັກນີ້ ປະຕິປະທານນີ້ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງເຊິ່ງປະໂຫຍດອັນປະເສີດ ເຊິ່ງເປັນບ່ອນສຸດແຫ່ງພົມມະຈັນດ້ວຍ ບັນຍາອັນຍິ່ງເອງແລ້ວ ປະກາດໃຫ້ຜູ້ອື່ນຮູ້ຕາມ ມາເທີ້ນ ແມ່ນທ່ານທັງຫຼາຍ ກໍຈົ່ງປະຕິບັດຕາມ ທີ່ທ່ານທັງຫຼາຍ ປະຕິບັດແລ້ວ ຈັກເຮັດໃຫ້ແຈ້ງເຊິ່ງປະໂຫຍດອັນປະເສີດ ເຊິ່ງເປັນບ່ອນສຸດ ແຫ່ງພົມມະຈັນດ້ວຍບັນຍາ ອັນຍິ່ງເອງເຂົ້າເຖິງຢູ່” ພຣະສາດສະດາພຣະອົງນີ້ຊົງສະແດງທຳໄວ້ ແລະຄົນເຫຼົ່າອື່ນຕ່າງກໍປະຕິບັດເພື່ອຄວາມເປັນແນວນັ້ນ ກໍຜູ້ສະແດງ ແລະຜູ້ປະຕິບັດນັ້ນມີຫຼາຍ ກວ່າຮ້ອຍ ມີຫຼາຍກວ່າພັນ ມີຫຼາຍກວ່າແສນ ທ່ານເຂົ້າໃຈເລື່ອງນັ້ນແນວໃດ ເມື່ອເປັນແນວນີ້ບຸນ ຍະປະຕິປະທາດີປັບພັດຊາທິກອນຍ່ອມເກີດແກ່ສະຣີຣະດຽວ ຫຼື ເກີດແກ່ຫຼາຍສະຣີຣະ”

ເມື່ອສັງຄາຣະວະພາມຂາບທູນວ່າ “ຂ້າແດ່ ທ່ານພຣະໂຄດົມ ເມື່ອເປັນແນວນີ້ບຸນຍະປະ ຕິປະທາ ຄື ປັບພັດຊາທິກອນນີ້ຍ່ອມເກີດແກ່ຫຼາຍສະຣີຣະ”

ເມື່ອສັງຄາຣະວະພາມຂາບທູນແນວນີ້ແລ້ວ ທ່ານພຣະອານົນໄດ້ຖາມສັງຄາຣະວະພາມ ວ່າ “ບັນດາປະຕິປະທາ ໒ ຢ່າງນີ້ ທ່ານຖືກໃຈປະຕິປະທາອັນໃດ ເຊິ່ງຕ້ອງໃຊ້ອຸປະກອນໜ້ອຍ ກວ່າ ມີຄວາມວຸ່ນວາຍໜ້ອຍກວ່າ ແຕ່ມີຜົນຫຼາຍກວ່າ ແລະມີອານິສົງຫຼາຍກວ່າ”

ເມື່ອທ່ານພຣະອານົນຖາມແນວນີ້ ສັງຄາຣະວະພາມໄດ້ກ່າວກັບທ່ານພຣະອານົນດັ່ງນີ້ວ່າ “ທ່ານພຣະໂຄດົມເປັນສັນໃດ ທ່ານພຣະອານົນກໍເປັນສັນນັ້ນ ທ່ານທັງ ໒ ນີ້ເຮົາບູຊາແລ້ວ ທ່ານ ທັງ ໒ ນີ້ເຮົາສັນເສີນແລ້ວ”

ແມ່ນເທື່ອທີ ໒ ຯລຯ

ແມ່ນເທື່ອທີ ໓ ທ່ານພຣະອານົນໄດ້ກ່າວກັບສັງຄາຣະວະພາມວ່າ “ພາມ ເຮົາບໍ່ໄດ້ຖາມ ທ່ານແນວນີ້ວ່າ ທ່ານບູຊາໃຜ ຫຼື ວ່າທ່ານສັນເສີນໃຜ ແຕ່ເຮົາຖາມທ່ານ ແນວນີ້ວ່າ ບັນດາປະຕິ ປະທາ ໒ ຢ່າງນີ້ ທ່ານມັກປະຕິປະທາອັນໃດ ເຊິ່ງຕ້ອງໃຊ້ອຸປະກອນໜ້ອຍກວ່າ ມີຄວາມວຸ່ນ ວາຍໜ້ອຍກວ່າ ແຕ່ມີຜົນຫຼາຍກວ່າແລະມີອານິສົງຫຼາຍກວ່າ”

ແມ່ນເທື່ອທີ ໓ ສັງຄາຣະວະພາມກໍໄດ້ກ່າວກັບທ່ານພຣະອານົນດັ່ງນີ້ວ່າ “ທ່ານພຣະໂຄ ດົມເປັນສັນໃດ ທ່ານພຣະອານົນກໍເປັນສັນນັ້ນ ທ່ານທັງ ໒ ນີ້ເຮົາບູຊາແລ້ວ ທ່ານທັງ ໒ ນີ້ເຮົາ ສັນເສີນແລ້ວ”

ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ຊົງດຳລິວ່າ “ສັງຄາຣະວະພາມຖືກອານົນຖາມບັນຫາ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມທຳ ກໍມີດຢູ່ ບໍ່ຕອບເຖິງ ໓ ຄັ້ງ ທາງທີ່ດີ ເຮົາຄວນຊ່ວຍເຫຼືອ”

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ຕັດກັບສັງຄາຣະວະພາມດັ່ງນີ້ວ່າ “ພາມ ມີນີ້ພວກ ຣາດຊະບຸຣຸດນັ່ງປະຊຸມກັນໃນຣາດຊະສຳນັກ ສົນທະນາກັນໃນລະຫວ່າງການປະຊຸມວ່າແນວໃດ”

ສັງຄາຣະວະພາມຂາບທູນວ່າ “ຂ້າແດ່ ທ່ານພຣະໂຄດົມ ມີນີ້ພວກຣາດຊະບຸຣຸດນັ່ງ ປະຊຸມກັນໃນຣາດຊະສຳນັກ ສົນທະນາກັນໃນລະຫວ່າງການປະຊຸມວ່າ “ຮູ້ມາວ່າ ໃນການກ່ອນ ພິກຂຸທຳມະດາມີຈຳນວນໜ້ອຍ ສ່ວນພິກຂຸທີ່ໄດ້ອຸດຕະຣິມະນຸດສະທຳ ສະແດງອິດທິປາຕິຫານ໑ ໄດ້ ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ທຸກມື້ນີ້ພິກຂຸທຳມະດາມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ສ່ວນພິກຂຸທີ່ໄດ້ອຸດຕະຣິມະ ນຸດສະທຳ ສະແດງອິດທິປາຕິຫານໄດ້ມີຈຳນວນໜ້ອຍກວ່າ” ຂ້າແດ່ ທ່ານພຣະໂຄດົມ ມີນີ້ພວກ ຣາດຊະບຸຣຸດນັ່ງປະຊຸມກັນໃນຣາດຊະສຳນັກ ສົນທະນາກັນໃນລະຫວ່າງການປະຊຸມດັ່ງນີ້ແລ່”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ພາມ ປາຕິຫານ (ການເຮັດໃຫ້ປໍລະປັກຍອມໄດ້) ໓ ຢ່າງ ນີ້ ປາຕິຫານ ໓ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ອິດທິປາຕິຫານ (ປາຕິຫານຄືລິດ)
໒. ອາເທສະນາປາຕິຫານ (ປາຕິຫານຄືການທາຍໃຈ)
໓. ອະນຸສາສະນີປາຕິຫານ (ປາຕິຫານຄືອະນຸສາສະນີ)

ອິດທິປາຕິຫານ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸລາງອົງໃນທຳວິໄນນີ້ສະແດງລິດໄດ້ຫຼາຍແນວ ຄື ຄົນດຽວສະແດງ ເປັນຫຼາຍ ຄົນກໍໄດ້ ຫຼາຍຄົນສະແດງເປັນຄົນດຽວກໍໄດ້ ສະແດງໃຫ້ຜາກົດຫຼືໃຫ້ທາຍໄປກໍໄດ້ ຊອດຝາ ກຳແພງ ພູ ໄປໄດ້ບໍ່ຕິດຂັດຄືໄປໃນບ່ອນວ່າງກໍໄດ້ ໂປ່ໂລ່ຂຶ້ນແລະມຸດລົງ ໃນແຜ່ນດິນຄືໄປໃນ ນ້ຳກໍໄດ້ ຢ່າງເທິງນ້ຳໂດຍທີ່ນ້ຳບໍ່ແຍກຄືຢ່າງເທິງແຜ່ນດິນກໍໄດ້ ນັ່ງຂັດສະມາທິເຫາະໄປໃນ ອາກາດຄືນົກບິນໄປກໍໄດ້ ໃຊ້ຝາມີລູບຄຳດວງຈັນດວງອາທິດເຊິ່ງມີລິດຫຼາຍ ມີອານຸພາບຫຼາຍກໍ ໄດ້ ໃຊ້ອຳນາດທາງກາຍໄປຈົນເຖິງພົມມະໂລກກໍໄດ້ ນີ້ຮຽກວ່າ ອິດທິປາຕິຫານ

ອາເທສະນາປາຕິຫານ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸລາງອົງໃນທຳວິໄນນີ້ກ່າວດັກໃຈໄດ້ໂດຍເຄື່ອງໝາຍວ່າ “ໃຈຂອງທ່ານເປັນແນວ ນີ້ກໍມີ ໃຈຂອງທ່ານເປັນແນວນີ້ກໍມີ ຈິດຂອງທ່ານກຳລັງຄິດແນວນີ້ ໆ” ແມ່ນທາກທ່ານຈະກ່າວ ດັກໃຈຫຼາຍເລື້ອງ ຄຳທີ່ທ່ານກ່າວນັ້ນ ກໍເປັນແນວນັ້ນ ບໍ່ເປັນແນວອື່ນ

ພິກຂຸລາງອົງໃນທຳວິໄນນີ້ກ່າວດັກໃຈໂດຍອາໄສເຄື່ອງໝາຍບໍ່ໄດ້ເລີຍ ແຕ່ພໍໄດ້ຟັງມະນຸດ ອະມະນຸດ ຫຼື ເທວະດາ ຍ່ອມກ່າວດັກໃຈໄດ້ວ່າ “ໃຈຂອງທ່ານເປັນແນວນີ້ກໍມີ ໃຈຂອງທ່ານເປັນແນວນີ້ກໍມີ ຈິດຂອງທ່ານກຳລັງຄິດແນວນີ້ ໆ” ແມ່ນຫາກທ່ານຈະກ່າວດັກໃຈຫຼາຍເລື້ອງ ຄຳທີ່ທ່ານກ່າວນັ້ນກໍເປັນແນວນັ້ນ ບໍ່ເປັນແນວອື່ນ

ພິກຂຸລາງອົງໃນທຳວິໄນນີ້ກ່າວດັກໃຈໂດຍອາໄສເຄື່ອງໝາຍບໍ່ໄດ້ເລີຍ ເຖິງໄດ້ຟັງສຽງມະນຸດ ອະມະນຸດ ຫຼືເທວະດາ ກໍກ່າວດັກໃຈບໍ່ໄດ້ ແຕ່ພໍໄດ້ຟັງສຽງຈົມເພີ້ຂອງບຸກຄົນຜູ້ຮິ່ນຕອງແລ້ວ ຍ່ອມກ່າວດັກໃຈໄດ້ວ່າ “ໃຈຂອງທ່ານເປັນແນວນີ້ກໍມີ ໃຈຂອງທ່ານເປັນແນວນີ້ກໍມີ ຈິດຂອງທ່ານກຳລັງຄິດແນວນີ້ ໆ” ແມ່ນຫາກທ່ານຈະກ່າວດັກໃຈຫຼາຍເລື້ອງ ຄຳທີ່ທ່ານກ່າວນັ້ນກໍເປັນແນວນັ້ນ ບໍ່ເປັນແນວອື່ນ

ພິກຂຸລາງອົງໃນທຳວິໄນນີ້ກ່າວດັກໃຈໂດຍອາໄສເຄື່ອງໝາຍບໍ່ໄດ້ເລີຍ ເຖິງໄດ້ຟັງສຽງມະນຸດ ອະມະນຸດ ຫຼືເທວະດາ ກໍກ່າວດັກໃຈບໍ່ໄດ້ ເຖິງໄດ້ຟັງສຽງຈົມເພີ້ຂອງບຸກຄົນ ຜູ້ຮິ່ນຕອງ ກໍກ່າວດັກໃຈບໍ່ໄດ້ ແຕ່ກຳນົດຮູ້ໃຈຂອງບຸກຄົນຜູ້ເຂົ້າສະມາທິ ບໍ່ມີວິຕົກ ບໍ່ມີວິຈານດ້ວຍໃຈຂອງຕົນວ່າ “ທ່ານຜູ້ຈະເລີນນີ້ຈັກນຶກເລື່ອງຊື່ນັ້ນໃນລຳດັບຈິດນີ້ໂດຍວິທີທີ່ໄດ້ຕັ້ງມະໂນສັງຂານ” ແມ່ນຫາກທ່ານຈະກ່າວດັກໃຈຫຼາຍເລື້ອງ ຄຳທີ່ທ່ານກ່າວນັ້ນກໍເປັນແນວນັ້ນ ບໍ່ເປັນແນວອື່ນ ນີ້ຮຽກວ່າ ອາເທສະນາປາຕິຫານ

ອະນຸສາສະນີປາຕິຫານ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸລາງອົງໃນທຳວິໄນນີ້ພໍ່ສອນຢູ່ແນວນີ້ວ່າ “ຈົ່ງນຶກແນວນີ້ຢ່າໄດ້ນຶກແນວນີ້ ຈົ່ງມະນະສິການແນວນີ້ຢ່າໄດ້ມະນະສິການແນວນີ້ ຈົ່ງລະທຳນີ້ຈົ່ງບັນລຸທຳນີ້ຢູ່” ນີ້ຮຽກວ່າ ອະນຸສາສະນີປາຕິຫານ

ພາມ ປາຕິຫານ ໓ ຢ່າງນີ້ ບັນດາປາຕິຫານ ໓ ຢ່າງນີ້ ທ່ານຖືກໃຈປາຕິຫານໃດ ເຊິ່ງງົດງາມກວ່າ ແລະປະນີດກວ່າ

ສັງຄາຣະວະພາມຂາບທູນວ່າ ຂ້າແດ່ ທ່ານພຣະໂຄດົມ ບັນດາປາຕິຫານ ໓ ຢ່າງນັ້ນ ປາຕິຫານທີ່ພິກຂຸລາງອົງໃນທຳວິໄນນີ້ ສະແດງລິດໄດ້ຫຼາຍແນວ ຯລຯ ແຕ່ອຳນາດທາງກາຍໄປຈົນເຖິງພົມມະໂລກກໍໄດ້ ນີ້ຄືປາຕິຫານ ຜູ້ໃດສະແດງອິດທິປາຕິຫານນັ້ນ ຜູ້ນັ້ນ ຍ່ອມພິຈາລະນາປາຕິຫານນັ້ນ ແລະຜູ້ໃດສະແດງອິດທິປາຕິຫານນັ້ນ ປາຕິຫານນັ້ນເປັນຂອງຜູ້ນັ້ນ ຂ້າແດ່ ທ່ານພຣະໂຄດົມ ປາຕິຫານນີ້ຜາກົດແກ່ຂ້າພະເຈົ້າຄືກັບ ພາບມາຍາ

ຂ້າແດ່ ທ່ານພຣະໂຄດົມ ປາຕິຫານທີ່ພິກຂຸລາງອົງໃນທຳວິໄນນີ້ກ່າວດັກໃຈໄດ້ໂດຍອາໄສເຄື່ອງໝາຍວ່າ “ໃຈຂອງທ່ານເປັນແນວນີ້ກໍມີ ໃຈຂອງທ່ານເປັນແນວນີ້ກໍມີ ຈິດຂອງທ່ານກຳລັງຄິດແນວນີ້” ແມ່ນຫາກເຂົາຈະກ່າວດັກໃຈຫຼາຍເລື້ອງ ຄຳທີ່ເຂົາກ່າວນັ້ນກໍ ເປັນແນວນັ້ນ ບໍ່ເປັນແນວອື່ນ ຂ້າແດ່ ທ່ານພຣະໂຄດົມ ພິກຂຸລາງອົງໃນທຳວິໄນນີ້ກ່າວດັກໃຈໂດຍອາໄສເຄື່ອງໝາຍບໍ່ໄດ້ ແຕ່ພໍໄດ້ຟັງສຽງມະນຸດ ອະມະນຸດ ຫຼື ເທວະດາແລ້ວກໍກ່າວດັກໃຈໄດ້ວ່າ ຯລຯ ໄດ້ຟັງສຽງມະນຸດ ອະມະນຸດ ຫຼື ເທວະດາແລ້ວ ກໍຍັງກ່າວດັກໃຈບໍ່ໄດ້ ແຕ່ພໍໄດ້ຟັງສຽງຈົມເພີ້ຂອງບຸກຄົນຜູ້ອື່ນຕອງ ກໍກ່າວດັກໃຈໄດ້ວ່າ ຯລຯ ແມ່ນໄດ້ຟັງສຽງຈົມເພີ້ຂອງບຸກຄົນຜູ້ອື່ນຕອງ ກໍຍັງກ່າວດັກໃຈບໍ່ໄດ້ ແຕ່ກຳນົດຮູ້ໃຈຂອງບຸກຄົນຜູ້ເຂົ້າສະມາທິທີ່ບໍ່ມີວິຕົກ ບໍ່ມີວິຈານ ດ້ວຍໃຈຂອງຕົນວ່າ “ທ່ານຜູ້ຈະເລີນນີ້ ຈັກນຶກເລື່ອງນັ້ນໃນລຳດັບຈິດນີ້ໂດຍວິທີທີ່ໄດ້ຕັ້ງມະໂນສັງຂານໄວ້” ແມ່ນຫາກທ່ານຈະກ່າວດັກໃຈຫຼາຍເລື້ອງ ຄຳທີ່ທ່ານກ່າວນັ້ນກໍເປັນແນວນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ເປັນແນວອື່ນ ຂ້າແດ່ ທ່ານພຣະໂຄດົມນີ້ຄື ປາຕິຫານ ຜູ້ໃດສະແດງອາເທສະນາປາຕິຫານນັ້ນ ຜູ້ນັ້ນຍ່ອມພໍໃຈປາຕິຫານນັ້ນ ແລະ ຜູ້ໃດສະແດງອາເທສະນາປາຕິຫານນັ້ນ ປາຕິຫານນັ້ນເປັນຂອງຜູ້ນັ້ນ ຂ້າແດ່ ທ່ານພຣະໂຄດົມ ປາຕິຫານແມ່ນນີ້ຜາກົດແກ່ຂ້າພະເຈົ້າຄືພາບມາຍາ

ຂ້າແດ່ ທ່ານພຣະໂຄດົມ ບັນດາປາຕິຫານ ໙ ຢ່າງນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າພໍໃຈປາຕິຫານ ນີ້ເຊິ່ງງົດງາມກວ່າ ແລະປະນີດກວ່າ ຄື ພິກຂຸລາງອົງໃນທຳວິໄນນີ້ພໍ່ສອນແນວນີ້ວ່າ “ຈົ່ງນຶກແນວນີ້ ຢ່າໄດ້ນຶກແນວນີ້ ຈົ່ງມະນະສຶການແນວນີ້ ຢ່າໄດ້ມະນະສຶການແນວນີ້ ຈົ່ງລະທຳນີ້ ຈົ່ງບັນລຸທຳນີ້ຢູ່”

ຂ້າແດ່ ທ່ານພຣະໂຄດົມ ໜ້າອັດສະຈັນຈິງ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດ ທ່ານພຣະໂຄດົມຕັດເລື້ອງນີ້ໄວ້ດີ ແລະຂ້າພະເຈົ້າທັງຫຼາຍຂໍຊົງຈຳໄວ້ວ່າ ທ່ານພຣະໂຄດົມປະກອບດ້ວຍປາຕິຫານ ໙ ຢ່າງນີ້ ຍ້ອນທ່ານພຣະໂຄດົມ ຊົງສະແດງລິດໄດ້ຫຼາຍຢ່າງ ຯລຯ ຊົງໃຊ້ອຳນາດທາງກາຍໄປຈົນເຖິງພົມມະໂລກໄດ້ຍ້ອນ ທ່ານພຣະໂຄດົມ ຊົງກຳນົດຮູ້ໃຈຂອງບຸກຄົນຜູ້ເຂົ້າສະມາທິທີ່ບໍ່ມີວິຕົກ ບໍ່ມີວິຈານ ດ້ວຍໃຈຂອງພຣະອົງວ່າ “ທ່ານຜູ້ຈະເລີນນີ້ ຈັກນຶກເລື່ອງນັ້ນ ໃນລຳດັບຈິດນີ້ໂດຍວິທີທີ່ໄດ້ຕັ້ງມະໂນສັງຂານໄວ້” ຍ້ອນທ່ານ ພຣະໂຄດົມຊົງພໍ່ສອນແນວນີ້ວ່າ “ຈົ່ງນຶກແນວນີ້ຢ່າໄດ້ນຶກແນວນີ້ ຈົ່ງມະນະສຶການແນວນີ້ ຢ່າໄດ້ມະນະສຶການແນວນີ້ ຈົ່ງລະທຳນີ້ ຈົ່ງບັນລຸທຳນີ້ຢູ່”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ທ່ານກ່າວວາຈາກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄຸນຂອງເຮົາໂດຍແທ້ ເຮົາຈັກຕອບຄຳຖາມຂອງທ່ານ ຍ້ອນເຮົາສະແດງລິດໄດ້ຫຼາຍຢ່າງ ຯລຯ ໃຊ້ອຳນາດທາງກາຍໄປຈົນເຖິງພົມມະໂລກໄດ້ ຍ້ອນເຮົາກຳນົດຮູ້ໃຈຂອງບຸກຄົນຜູ້ເຂົ້າສະມາທິທີ່ບໍ່ມີວິຕົກ ບໍ່ມີວິຈານ ດ້ວຍໃຈຂອງຕົນວ່າ “ທ່ານຜູ້ຈະເລີນນີ້ ຈັກນຶກເລື່ອງນັ້ນໃນລຳດັບຈິດນີ້ດ້ວຍວິທີທີ່ໄດ້ຕັ້ງມະໂນສັງຂານໄວ້” ຍ້ອນວ່າເຮົາພໍ່ສອນຢູ່ແນວນີ້ວ່າ “ຈົ່ງນຶກແນວນີ້ ຢ່າໄດ້ນຶກແນວນີ້ ຈົ່ງມະນະສຶການແນວນີ້ ຢ່າໄດ້ມະນະສຶການແນວນີ້ ຈົ່ງລະທຳນີ້ຈົ່ງບັນລຸທຳນີ້ຢູ່”

ສັງຄາຣະວະພາມທູນຖາມວ່າ “ຂ້າແດ່ ທ່ານພຣະໂຄດົມ ນອກຈາກທ່ານພຣະໂຄດົມ ພິກຂຸອື່ນແມ່ນອົງດຽວຜູ້ພຽງພໍພ້ອມດ້ວຍປາຕິຫານ ໓ ຢ່າງນີ້ມີຢູ່ບໍ່?”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ “ບໍ່ແມ່ນພຽງໜຶ່ງຮ້ອຍ ບໍ່ແມ່ນສອງຮ້ອຍ ບໍ່ແມ່ນສາມຮ້ອຍ ບໍ່ແມ່ນສີ່ຮ້ອຍ ບໍ່ແມ່ນຫ້າຮ້ອຍ ແທ້ທີ່ຈິງ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍປາຕິຫານ ໓ ຢ່າງນີ້ມີຢູ່ຈຳນວນຫຼາຍ”

ສັງຄາຣະວະພາມທູນຖາມວ່າ “ຂ້າແດ່ ທ່ານພຣະໂຄດົມ ກໍບັດນີ້ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຢູ່ໄສ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ “ທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນ ຢູ່ໃນໝູ່ພິກຂຸນີ້ເອງ”

ສັງຄາຣະວະພາມຂາບທູນວ່າ “ຂ້າແດ່ ທ່ານພຣະໂຄດົມ ພາສີດຂອງທ່ານພຣະໂຄດົມ ຊັດເຈນມ່ວນຫຼາຍ ຂ້າແດ່ ທ່ານພຣະໂຄດົມ ພາສີດຂອງທ່ານພຣະໂຄດົມຊັດເຈນມ່ວນຫຼາຍ ທ່ານພຣະໂຄດົມຊົງປະກາດທຳແຈ້ງແຈ້ງໂດຍປະການຕ່າງ ໆ ປຽບຄື ບຸກຄົນຫງາຍຂອງທີ່ຂວ້າໄຂຂອງທີ່ອັດ ບອກທາງແກ່ຜູ້ຫຼົງທາງ ຫຼືເຍືອງໄຟໃນບ່ອນມືດດ້ວຍຕັ້ງໃຈວ່າ “ຄົນມີຕາດີຈັກເຫັນຮູບໄດ້” ຂ້າພຣະອົງນີ້ຂໍເຖິງທ່ານພຣະໂຄດົມ ພ້ອມທັງພຣະທຳ ແລະພຣະສົງເປັນສະຣະນະ ຂໍທ່ານພຣະໂຄດົມ ຈົ່ງຊົງຈຳຂ້າພຣະອົງວ່າເປັນອຸປາສົກຜູ້ເຖິງສະຣະນະ ຕັ້ງແຕ່ມື້ນີ້ເປັນຕົ້ນໄປຈົນຕະຫຼອດຊີວິດ”

ສັງຄາຣະວະສູດທີ ໑໐ ຈົບ

ພາມມະນະວັກທີ ໑ ຈົບ

ລວມພຣະສູດທີ່ມີໃນວັກນີ້ຄື

໑. ປະຖົມທະເວພາມມະນະສູດ	໒. ທຸຕິຍະທະເວພາມມະນະສູດ
໓. ອັນຍະຕະຣະພາມມະນະສູດ	໔. ປະຣິບພາຊະກະສູດ
໕. ນິບພຸຕະສູດ	໖. ປະໂລກະສູດ
໗. ວັດສະໂຄດຕະສູດ	໘. ຕິກັນນະສູດ
໙. ຊານຸດໂສນິສູດ	໑໐. ສັງຄາຣະວະສູດ

໒. ມະຫາວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍເລື່ອງໃຫຍ່

໑. ຕິດຖາຍະຕະນະສູດ

ວ່າດ້ວຍບ່ອນເກີດແຫ່ງທິດຖິເປັນຄືທ່າ

[໖໒] ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບ່ອນເກີດແຫ່ງທິດຖິເປັນຄືທ່າ ໓ ປະການ ເຊິ່ງເມື່ອຖືກບັນດິດໄຕ່ຖາມຊັກໄຊ້ໄລ່ລຽງເຂົ້າ ກໍອ້າງການຖືສືບ ໆ ກັນມາ ຍືນຍັນຢູ່ ໃນຫຼັກອະກິຣິຍະວາທະ

ບ່ອນເກີດແຫ່ງທິດຖິເປັນຄືທ່າ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ສະມະນະພາມພວກໜຶ່ງ ມີວາທະແນວນີ້ ມີທິດຖິແນວນີ້ວ່າ “ສຸກ ທຸກ ບໍ່ທຸກ ບໍ່ສຸກທີ່ບຸຣຸດບຸກຄົນນີ້ສະເຫວີຍ ທັງໝົດລ້ວນ ແຕ່ມີກຳທີ່ເຮັດໄວ້ໃນປາງກ່ອນ ເປັນເຫດ”
໒. ສະມະນະພາມພວກໜຶ່ງ ມີວາທະແນວນີ້ ມີທິດຖິແນວນີ້ວ່າ “ສຸກ ທຸກ ບໍ່ທຸກ ບໍ່ສຸກທີ່ບຸຣຸດບຸກຄົນນີ້ສະເຫວີຍ ທັງໝົດລ້ວນແຕ່ມີການເນຣະມິດຂອງພຣະ ເປັນເຈົ້າຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ເປັນເຫດ”
໓. ສະມະນະພາມພວກໜຶ່ງ ມີວາທະແນວ ນີ້ມີທິດຖິແນວນີ້ວ່າ “ສຸກ ທຸກ ບໍ່ທຸກ ບໍ່ສຸກ ທີ່ບຸຣຸດບຸກຄົນນີ້ສະເຫວີຍ ທັງໝົດລ້ວນແຕ່ບໍ່ມີເຫດບໍ່ມີປັດໄຈ”

ບັນດາສະມະນະພາມທັງ ໓ ຈຳພວກນັ້ນ ສະມະນະພາມພວກໃດມີວາທະແນວນີ້ມີທິດຖິ ແນວນີ້ວ່າ “ສຸກ ທຸກ ບໍ່ທຸກ ບໍ່ສຸກທີ່ບຸຣຸດບຸກຄົນນີ້ສະເຫວີຍ ທັງໝົດລ້ວນມີກຳທີ່ເຮັດໄວ້ໃນປາງ ກ່ອນເປັນເຫດ” ເຮົາເຂົ້າໄປຫາສະມະນະພາມພວກນັ້ນ ກ່າວແນວນີ້ວ່າ “ຮູ້ມາວ່າ ແມ່ນບໍ່? ທີ່ ທ່ານທັງຫຼາຍມີວາທະແນວນີ້ມີທິດຖິແນວນີ້ວ່າ “ສຸກ ທຸກ ບໍ່ທຸກ ບໍ່ສຸກທີ່ບຸຣຸດບຸກຄົນນີ້ສະເຫວີຍ ທັງໝົດລ້ວນແຕ່ມີກຳທີ່ເຮັດໄວ້ໃນປາງກ່ອນເປັນເຫດ” ຖ້າສະມະນະພາມເຫຼົ່ານັ້ນ ຖືກເຮົາຖາມ ແນວນີ້ຍອມຮັບວ່າ “ຈິງ” ເຮົາຈະກ່າວກັບທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນດັ່ງນີ້ວ່າ “ຖ້າເປັນແນວນັ້ນ ຍ້ອນກຳທີ່ ເຮັດໄວ້ໃນປາງກ່ອນເປັນເຫດ ທ່ານທັງຫຼາຍ ກໍຈັກເປັນຄົນຂ້າສັດ ລັກຊັບ ປະພຶດຜິດພົມມະຈັນ ເວົ້າຕົວະ ເວົ້າສັບສໍ້ ເວົ້າຄຳຫຍາບ ເວົ້າບໍ່ມີສາຣະ ຫຼາຍດ້ວຍອະພິດຊາ (ເພ່ງເລັ່ງຍາກໄດ້ຂອງ ເຂົາ) ມີຈິດພະຍາບາດ ແລະເປັນມິດສາທິດຖິ”

ອັນໜຶ່ງ ເມື່ອບຸກຄົນຢຶດຖືກຳທີ່ເຮັດໄວ້ໃນປາງກ່ອນໂດຍຄວາມເປັນແກ່ນສານຍ່ອມບໍ່ມີຄວາມພໍໃຈ ຫຼື ຄວາມພະຍາຍາມວ່າ “ສິ່ງນີ້ຄວນເຮັດ ຫຼື ສິ່ງນີ້ບໍ່ຄວນເຮັດ” ກໍເມື່ອບໍ່ໄດ້ກະຣະນິຍະກິດ ແລະອະກະຣະນິຍະກິດໂດຍຈິງຈັງໝັ້ນຄົງ ດັ່ງກ່າວມານີ້ສະມະນະວາທະທີ່ເປັນທຳ ເປັນຂອງສະເພາະໂຕ ຍ່ອມບໍ່ມີແກ່ບຸກຄົນຜູ້ມີສະຕິຟັນເຟືອນ ບໍ່ມີເຄື່ອງປ້ອງກັນ ນີ້ແລເປັນ ວາທະທີ ໑ ສຳລັບຂົ່ມໂດຍຖືກຕ້ອງຕາມທຳຂອງເຮົາຕໍ່ສະມະນະພາມເຫຼົ່ານັ້ນ ຜູ້ມີວາທະແນວນັ້ນ ມີທິດຖືແນວນັ້ນ (໑)

ບັນດາສະມະນະພາມເຫຼົ່ານັ້ນ ສະມະນະພາມພວກໃດມີວາທະແນວນີ້ ມີທິດຖືແນວນີ້ວ່າ “ສຸກ ທຸກ ບໍ່ທຸກ ບໍ່ສຸກທີ່ບຸຣຸດບຸກຄົນນີ້ສະເຫວີຍ ທັງໝົດລ້ວນແຕ່ມີການເນຣະມິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ເປັນເຫດ” ເຮົາເຂົ້າໄປຫາສະມະນະພາມພວກນັ້ນ ກ່າວແນວນີ້ວ່າ “ຮູ້ມາວ່າ ແມ່ນບໍ່? ທີ່ທ່ານທັງຫຼາຍມີວາທະແນວນີ້ມີທິດຖື ແນວນີ້ວ່າ “ສຸກ ທຸກ ບໍ່ທຸກ ບໍ່ສຸກທີ່ບຸຣຸດບຸກຄົນນີ້ສະເຫວີຍ ທັງໝົດລ້ວນແຕ່ມີການເນຣະມິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ເປັນເຫດ” ຖ້າສະມະນະພາມເຫຼົ່ານັ້ນ ຖືກເຮົາຖາມແນວນີ້ຍອມຮັບວ່າ “ຈິງ” ເຮົາກໍຈະກ່າວກັບທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນ ແນວນີ້ວ່າ “ຖ້າເປັນແນວນັ້ນ ຍ້ອນການເນຣະມິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ເປັນເຫດ ທ່ານທັງຫຼາຍກໍຈັກເປັນຄົນຂ້າສັດ ຯລຯ ແລະເປັນມິດສາທິດຖື”

ອັນໜຶ່ງ ເມື່ອບຸກຄົນຢຶດຖືການເນຣະມິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ໂດຍຄວາມເປັນແກ່ນສານຍ່ອມບໍ່ມີຄວາມພໍໃຈ ຫຼື ຄວາມພະຍາຍາມວ່າ “ສິ່ງນີ້ຄວນເຮັດ ຫຼືສິ່ງນີ້ບໍ່ຄວນເຮັດ” ກໍເມື່ອບໍ່ໄດ້ກະຣະນິຍະກິດ ແລະອະກະຣະນິຍະກິດໂດຍຈິງຈັງໝັ້ນຄົງ ດັ່ງກ່າວມານີ້ສະມະນະວາທະທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມທຳ ເປັນຂອງສະເພາະໂຕ ຍ່ອມບໍ່ມີແກ່ບຸກຄົນຜູ້ມີສະຕິຟັນເຟືອນ ບໍ່ມີເຄື່ອງປ້ອງກັນ ນີ້ແລ ເປັນວາທະທີ ໒ ສຳລັບຂົ່ມໂດຍຖືກຕ້ອງຕາມທຳຂອງເຮົາຕໍ່ສະມະນະພາມເຫຼົ່ານັ້ນ ຜູ້ມີວາທະແນວນີ້ມີທິດຖືແນວນີ້ (໒)

ບັນດາສະມະນະພາມເຫຼົ່ານັ້ນ ສະມະນະພາມພວກໃດມີວາທະແນວນີ້ມີທິດຖືແນວນີ້ວ່າ “ສຸກ ທຸກ ບໍ່ທຸກ ບໍ່ສຸກ ທີ່ບຸຣຸດບຸກຄົນນີ້ສະເຫວີຍ ທັງໝົດລ້ວນບໍ່ມີເຫດ ບໍ່ມີປັດໄຈ” ເຮົາເຂົ້າໄປຫາສະມະນະພາມພວກນັ້ນ ກ່າວແນວນີ້ວ່າ “ຮູ້ມາວ່າ ແມ່ນບໍ່? ທີ່ທ່ານທັງຫຼາຍມີວາທະແນວນີ້ມີທິດຖືແນວນີ້ວ່າ “ສຸກ ທຸກ ບໍ່ທຸກ ບໍ່ສຸກ ທີ່ບຸຣຸດບຸກຄົນນີ້ສະເຫວີຍ ທັງໝົດລ້ວນບໍ່ມີເຫດ ບໍ່ມີປັດໄຈ” ຖ້າທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນຖືກເຮົາຖາມ ແນວນີ້ຍອມຮັບວ່າ “ຈິງ” ເຮົາກໍຈະກ່າວກັບທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນແນວນີ້ວ່າ “ຖ້າເປັນແນວນັ້ນ ຍ້ອນບໍ່ມີເຫດ ບໍ່ມີປັດໄຈ ທ່ານທັງຫຼາຍຈັກເປັນຄົນຂ້າສັດ ຯລຯ ແລະເປັນມິດສາທິດຖື”

ອັນໜຶ່ງ ເມື່ອບຸກຄົນຢຶດຖືຄວາມບໍ່ມີເຫດໂດຍຄວາມເປັນແກ່ນສານຍ່ອມບໍ່ມີຄວາມພໍໃຈ ຫຼືຄວາມພະຍາຍາມວ່າ “ສິ່ງນີ້ຄວນເຮັດ ຫຼືສິ່ງນີ້ບໍ່ຄວນເຮັດ” ກໍເມື່ອບໍ່ໄດ້ກະຣະນິຍະກິດແລະອະ

ກະຣະນິຍະກິດໂດຍຈິງຈັງໝັ້ນຄົງ ດັ່ງກ່າວມານີ້ສະມະນະວາທະທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມທຳ ເປັນຂອງສະເພາະໂຕຍ່ອມບໍ່ມີແກ່ບຸກຄົນຜູ້ມີສະຕິຟັນເພື່ອນ ບໍ່ມີເຄື່ອງປ້ອງກັນ ນີ້ແລ ເປັນວາທະທີ່ ໓ ສຳລັບຂົ່ມໂດຍຖືກຕ້ອງ ຕາມທຳຂອງເຮົາຕໍ່ສະມະນະພາມເຫຼົ່ານັ້ນ ຜູ້ມີວາທະແນວນີ້ມີທິດຖືແນວນີ້ (໓)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບ່ອນເກີດແຫ່ງທິດຖືເປັນຄືທ່າ ໓ ປະການ ເຊິ່ງເມື່ອຖືກບັນດິດໄຕ່ຖາມຊັກໄຊ້ໄລ່ລຽງເຂົ້າ ກໍອ້າງການຖືສືບ ໆ ກັນມາ ຍືນຍັນຢູ່ໃນຫຼັກອະກິຣິຍະວາທະ

ສ່ວນທຳທີ່ເຮົາສະແດງໄວ້ນີ້ໃຜ ໆ ຂົ່ມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມົວໝອງ ບໍ່ຖືກຕຳໜີ ບໍ່ຖືກສະມະນະພາມຜູ້ຮູ້ແຈ້ງຄັດຄ້ານ

ທຳທີ່ເຮົາສະແດງໄວ້ໃຜ ໆ ຂົ່ມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມົວໝອງ ບໍ່ຖືກຕຳໜີ ບໍ່ຖືກສະມະນະພາມຜູ້ຮູ້ແຈ້ງຄັດຄ້ານ ເປັນແນວໃດ?

ຄື (໑) ທຳທີ່ເຮົາສະແດງໄວ້ວ່າ “ທາດ ໖ ປະການນີ້” ໃຜ ໆ ຂົ່ມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມົວໝອງ ບໍ່ຖືກຕຳໜີ ບໍ່ຖືກສະມະນະພາມຜູ້ຮູ້ແຈ້ງຄັດຄ້ານ

(໒) ທຳທີ່ເຮົາສະແດງໄວ້ວ່າ “ຜັດສາຍະຕະນະ ໖ ປະການນີ້” ໃຜ ໆ ຂົ່ມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມົວໝອງ ບໍ່ຖືກຕຳໜີ ບໍ່ຖືກສະມະນະພາມຜູ້ຮູ້ແຈ້ງຄັດຄ້ານ

(໓) ທຳທີ່ເຮົາສະແດງໄວ້ວ່າ “ມະໂນປະວິຈານ ໑໘ ປະການນີ້” ໃຜ ໆ ຂົ່ມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມົວໝອງ ບໍ່ຖືກຕຳໜີ ບໍ່ຖືກສະມະນະພາມຜູ້ຮູ້ແຈ້ງຄັດຄ້ານ

(໔) ທຳທີ່ເຮົາສະແດງໄວ້ວ່າ “ອະຣິຍະສັດ ໔ ປະການນີ້” ໃຜ ໆ ຂົ່ມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມົວໝອງ ບໍ່ຖືກຕຳໜີ ບໍ່ຖືກສະມະນະພາມຜູ້ຮູ້ແຈ້ງຄັດຄ້ານ

ເຮົາກ່າວໄວ້ແລ້ວເຊັ່ນນີ້ແລ້ວວ່າ ທຳທີ່ເຮົາສະແດງໄວ້ວ່າ “ທາດ ໖ ປະການນີ້” ໃຜ ໆ ຂົ່ມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມົວໝອງ ບໍ່ຖືກຕຳໜີ ບໍ່ຖືກສະມະນະພາມຜູ້ຮູ້ແຈ້ງຄັດຄ້ານ ຍ້ອນອາໄສອັນໃດເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນ ທາດ ໖ ປະການນີ້ຄື ປະຖະວິທາດ (ທາດດິນ) ອາໂປທາດ (ທາດນ້ຳ) ເຕໂຊທາດ (ທາດໄຟ) ວາໂຍທາດ (ທາດລົມ) ອາກາສະທາດ (ທາດອາກາດ) ວິນຍານະທາດ (ທາດວິນຍານ) ຍ້ອນອາໄສຄຳທີ່ເຮົາກ່າວໄວ້ວ່າ ທຳທີ່ເຮົາສະແດງໄວ້ວ່າ “ທາດ ໖ ປະການນີ້” ໃຜ ໆ ຂົ່ມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມົວໝອງ ບໍ່ຖືກຕຳໜີ ບໍ່ຖືກສະມະນະພາມຜູ້ຮູ້ແຈ້ງຄັດຄ້ານ ເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນ

ເຮົາກ່າວໄວ້ແລ້ວເຊັ່ນນີ້ແລ້ວວ່າ ທຳທີ່ເຮົາສະແດງໄວ້ວ່າ “ຜັດສາຍະຕະນະ ໖ ປະການນີ້” ໃຜ ໆ ຂົ່ມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມົວໝອງ ບໍ່ຖືກຕຳໜີ ບໍ່ຖືກສະມະນະພາມຜູ້ຮູ້ແຈ້ງຄັດຄ້ານ ຍ້ອນອາໄສອັນໃດເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນ ຜັດສາຍະຕະນະ ໖ ປະການນີ້ຄື ຈັກຊຸ (ຕາ) ໂສຕະ (ຫູ) ຄາ

ນະ (ດັງ) ຊົວຫາ (ລື້ນ) ກາຍະ (ກາຍ) ມະໂນ (ໃຈ) ຍ້ອນອາໄສຄຳທີ່ເຮົາກ່າວໄວ້ວ່າ ທຳທີ່ເຮົາສະແດງໄວ້ວ່າ “ຜັດສາຍະຕະນະ ໖ ປະການນີ້” ໃຜ ໆ ຂົ່ມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມົວໝອງ ບໍ່ຖືກຕຳໜີ ສະມະນະພາມຜູ້ຮູ້ແຈ້ງຄັດຄ້ານ ເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນ

ເຮົາກ່າວໄວ້ແລ້ວເຊັ່ນນີ້ແລ້ວວ່າ ທຳທີ່ເຮົາສະແດງໄວ້ວ່າ “ມະໂນປະວິຈານ ໑໘ ປະການນີ້” ໃຜ ໆ ຂົ່ມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມົວໝອງ ບໍ່ຖືກຕຳໜີ ບໍ່ຖືກສະມະນະພາມຜູ້ຮູ້ແຈ້ງຄັດຄ້ານ ຍ້ອນອາໄສອັນໃດເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນ ຍ້ອນບຸກຄົນເຫັນຮູບດ້ວຍຕາແລ້ວ ຍ່ອມເຂົ້າໄປຮິ່ນຕອງຮູບອັນເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງໂສມະນັດ ເຂົ້າໄປຮິ່ນຕອງຮູບອັນເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງໂທມະນັດ ເຂົ້າໄປຮິ່ນຕອງຮູບອັນເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງອຸເປກຂາ ບຸກຄົນຟັງສຽງດ້ວຍຫູແລ້ວ ຯລຯ ດົມກິນດ້ວຍດັງແລ້ວ ຯລຯ ຊົມຣິດດ້ວຍລື້ນແລ້ວ ຯລຯ ຖືກຕ້ອງໂຜດຖັບພະດ້ວຍກາຍແລ້ວ ຯລຯ ຮູ້ແຈ້ງທຳມາຣົມດ້ວຍໃຈແລ້ວ ຍ່ອມເຂົ້າໄປຮິ່ນຕອງທຳອັນເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງໂສມະນັດ ເຂົ້າໄປຮິ່ນຕອງທຳອັນເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງໂທມະນັດ ເຂົ້າໄປຮິ່ນຕອງທຳອັນເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງອຸເປກຂາ ຍ້ອນອາໄສຄຳທີ່ເຮົາກ່າວໄວ້ວ່າ ທຳທີ່ເຮົາສະແດງວ່າ “ມະໂນປະວິຈານ ໑໘ ປະການນີ້” ໃຜ ໆ ຂົ່ມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມົວໝອງ ບໍ່ຖືກຕຳໜີ ບໍ່ຖືກສະມະນະພາມຜູ້ຮູ້ແຈ້ງຄັດຄ້ານ ເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນ

ອັນໜຶ່ງ ເຮົາກ່າວໄວ້ແລ້ວເຊັ່ນນີ້ແລ້ວວ່າ ທຳທີ່ເຮົາສະແດງໄວ້ວ່າ “ອະຣິຍະສັດ ໔ ປະການນີ້” ໃຜ ໆ ຂົ່ມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມົວໝອງ ບໍ່ຖືກຕຳໜີ ບໍ່ຖືກສະມະນະພາມຜູ້ຮູ້ແຈ້ງຄັດຄ້ານ ຍ້ອນອາໄສອັນໃດ ເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນ ຍ້ອນຖືໝັ້ນທາດ ໖ ປະການ ສັດຈຶ່ງກ້າວລົງສູ່ທ້ອງ ເມື່ອມີການກ້າວລົງສູ່ທ້ອງ ນາມຮູບຈຶ່ງມີ ຍ້ອນນາມຮູບເປັນປັດໄຈ ສະລາຍະຕະນະ ຈຶ່ງມີ ຍ້ອນສະລາຍະຕະນະເປັນ ປັດໄຈ ຜັດສະຈຶ່ງມີ ຍ້ອນຜັດສະເປັນປັດໄຈ ເວທະນາຈຶ່ງມີ ກໍເຮົາບັນຍັດໄວ້ວ່າ “ນີ້ທຸກ ນີ້ທຸກຂະສະມຸໄທ ນີ້ທຸກຂະນິໂຣທະ ແລະນີ້ທຸກຂະນິໂຣທະຄາມິນີປະຕິປະທາ” ແກ່ບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍອາລົມຢູ່

ທຸກຂະອະຣິຍະສັດ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ແມ່ນຊາດ (ຄວາມເກີດ) ກໍເປັນທຸກ ແມ່ນຊະຣາ (ຄວາມແກ່) ກໍເປັນທຸກ ແມ່ນມໍລະນະ (ຄວາມຕາຍ) ກໍເປັນທຸກ ແມ່ນໂສກະ (ຄວາມໂສກ) ແມ່ນປະຣິເທວະ (ຄວາມຮ້າໂຮ) ທຸກ (ຄວາມທຸກກາຍ) ໂທມະນັດ (ຄວາມທຸກໃຈ) ອຸປາຍາດ (ຄວາມຄັບແຄ້ນໃຈ) ກໍເປັນທຸກ ຄວາມປະລົບກັບສິ່ງທີ່ບໍ່ເປັນທີ່ຮັກກໍເປັນທຸກ ຄວາມພັດພາກຈາກສິ່ງອັນເປັນທີ່ຮັກກໍເປັນທຸກ ປາຖະໜາສິ່ງໃດບໍ່ໄດ້ສິ່ງນັ້ນກໍເປັນທຸກ ໂດຍຫຍໍ້ ອຸປາທານຂັນ ໔ ເປັນທຸກ ນີ້ຮຽກວ່າ ທຸກຂະອະຣິຍະສັດ

ທຸກຂະສະມຸໄທອະຣິຍະສັດ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ຍ້ອນອະວິດຊາເປັນປັດໄຈ	ສັງຂານຈຶ່ງມີ
ຍ້ອນສັງຂານເປັນປັດໄຈ	ວິນຍານຈຶ່ງມີ
ຍ້ອນວິນຍານເປັນປັດໄຈ	ນາມຮູບຈຶ່ງມີ
ຍ້ອນນາມຮູບເປັນປັດໄຈ	ສະລາຍະຕະນະຈຶ່ງມີ
ຍ້ອນສະລາຍະຕະນະເປັນປັດໄຈ	ຜັດສະຈຶ່ງມີ
ຍ້ອນຜັດສະເປັນປັດໄຈ	ເວທະນາຈຶ່ງມີ
ຍ້ອນເວທະນາເປັນປັດໄຈ	ຕັນຫາຈຶ່ງມີ
ຍ້ອນຕັນຫາເປັນປັດໄຈ	ອຸປາທານຈຶ່ງມີ
ຍ້ອນອຸປາທານເປັນປັດໄຈ	ພົບຈຶ່ງມີ
ຍ້ອນພົບເປັນປັດໄຈ	ຊາດຈຶ່ງມີ

ຍ້ອນຊາດເປັນປັດໄຈ ຊະຣາ ມໍລະນະ ໂສກະ ປະຣິເທວະ ທຸກ ໂທມະນັດ ອຸປາຍາດຈຶ່ງມີ ກອງທຸກທັງມວນນີ້ມີຄວາມເກີດຂຶ້ນດ້ວຍອາການແນວນີ້

ນີ້ຮຽກວ່າ ທຸກຂະສະມຸໄທອະຣິຍະສັດ

ທຸກຂະນິໂຣທະອະຣິຍະສັດ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ຍ້ອນອະວິດຊາຄາຍດັບໄປ	ສັງຂານຈຶ່ງດັບ
ຍ້ອນສັງຂານດັບ	ວິນຍານຈຶ່ງດັບ
ຍ້ອນວິນຍານດັບ	ນາມຮູບຈຶ່ງດັບ
ຍ້ອນນາມຮູບດັບ	ສະລາຍະຕະນະຈຶ່ງດັບ
ຍ້ອນສະລາຍະຕະນະດັບ	ຜັດສະຈຶ່ງດັບ
ຍ້ອນຜັດສະດັບ	ເວທະນາຈຶ່ງດັບ
ຍ້ອນເວທະນາດັບ	ຕັນຫາຈຶ່ງດັບ
ຍ້ອນຕັນຫາດັບ	ອຸປາທານຈຶ່ງດັບ
ຍ້ອນອຸປາທານດັບ	ພົບຈຶ່ງດັບ
ຍ້ອນພົບດັບ	ຊາດຈຶ່ງດັບ

ຍ້ອນຊາດດັບ ຊະຣາ ມໍລະນະ ໂສກະ ປະຣິເທວະ ທຸກ ໂທມະນັດ ອຸປາຍາດຈຶ່ງດັບກອງທຸກທັງມວນນີ້ຍ່ອມມີຄວາມດັບດ້ວຍອາການແນວນີ້

ນີ້ຮຽກວ່າ ທຸກຂະນິໂຣທະອະຣິຍະສັດ

ທຸກຂະນິໂຣທະຄາມິນີປະຕິປະທາອະຣິຍະສັດ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ອະນິຍະມັກມີອົງ ໘ ນີ້ໄດ້ແກ່

໑. ສຳມາທິດຖິ (ເຫັນຖິກ)	໒. ສຳມາສັງກັບປະ (ຄິດຖິກ)
໓. ສຳມາວາຈາ (ເຈຣະຈາຖິກ)	໔. ສຳມາກຳມັນຕະ (ການງານຖິກ)
໕. ສຳມາອາຊີວະ (ລ້ຽງຊີວິດຖິກ)	໖. ສຳມາວາຍາມະ (ພະຍາຍາມຖິກ)
໗. ສຳມາສະຕິ (ຣະນຶກຖິກ)	໘. ສຳມາສະມາທິ (ຕັ້ງຈິດໝັ້ນຖິກ)

ນີ້ຮຽກວ່າ ທຸກຂະນີໂຣທະຄາມິນີປະຕິປະທາອະນິຍະສັດ

ຍ້ອນອາໄສຄຳທີ່ເຮົາກ່າວໄວ້ວ່າ ທຳທີ່ເຮົາສະແດງໄວ້ວ່າ “ອະນິຍະສັດ ໔ ປະການນີ້” ໃຜ ໆ ຂົ່ມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມົວໝອງ ບໍ່ຖືກຕຳໜີ ບໍ່ຖືກສະມະນະພາມຜູ້ຮູ້ແຈ້ງຄັດຄ້ານ ເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນ

ຕິດຖາຍະຕະນະສູດ ທີ ໑ ຈົບ

໒. ພະຍະສູດ

ວ່າດ້ວຍໄພ

[໖໓] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ປຸຖຸຊົນຜູ້ບໍ່ໄດ້ສະດັບຍ່ອມຮຽກໄພ ໓ ຢ່າງນີ້ວ່າ “ອະມາຕາປຸດຕິກະໄພ”

ໄພ ໓ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ສະໄໝທີ່ເກີດໄພໄໝ້ໃຫຍ່ມີຢູ່ ເມື່ອເກີດໄພໄໝ້ໃຫຍ່ແລ້ວ ແມ່ນໝູ່ບ້ານກໍຖືກໄພເຜົາ ເຂດກໍຖືກໄພເຜົາ ເມືອງກໍຖືກໄພເຜົາ ເມື່ອໝູ່ບ້ານຖືກໄພເຜົາຢູ່ ເມື່ອເຂດຖືກໄພເຜົາຢູ່ ເມື່ອເມືອງຖືກໄພເຜົາຢູ່ ໃນບ່ອນນັ້ນ ແມ່ນມານດາກໍບໍ່ໄດ້ພົບບຸດ ແມ່ນບຸດກໍບໍ່ໄດ້ພົບມານດາ ປຸຖຸຊົນຜູ້ບໍ່ໄດ້ສະດັບຮຽກໄພທີ ໑ ນີ້ວ່າ “ອະມາຕາປຸດຕິກະໄພ”
໒. ສະໄໝທີ່ມະຫາເມກຕັ້ງເຄົ້າມີຢູ່ ເມື່ອມະຫາເມກຕັ້ງເຄົ້າຂຶ້ນແລ້ວ ຝົນຕົກລົງມາ ຍ່ອມເກີດແມ່ນ້ຳໃຫຍ່ ເມື່ອເກີດແມ່ນ້ຳໃຫຍ່ແລ້ວ ແມ່ນໝູ່ບ້ານກໍຖືກນ້ຳພັດໄປ ເຂດກໍຖືກນ້ຳພັດໄປ ເມືອງກໍຖືກນ້ຳພັດໄປ ເມື່ອໝູ່ບ້ານຖືກນ້ຳພັດໄປຢູ່ ເມື່ອເຂດຖືກນ້ຳພັດໄປຢູ່ ເມື່ອເມືອງຖືກນ້ຳພັດໄປຢູ່ ໃນບ່ອນນັ້ນ ແມ່ນມານດາ ກໍບໍ່ໄດ້ພົບບຸດ ແມ່ນບຸດກໍບໍ່ໄດ້ພົບມານດາ ປຸຖຸຊົນຜູ້ບໍ່ໄດ້ສະດັບຮຽກໄພທີ ໒ ນີ້ວ່າ “ອະມາຕາປຸດຕິກະໄພ”

໓. ສະໄໝທີ່ໄພຄືໂຈນປ່າປຸ້ນສະດົມ ພວກຊາວບ້ານຕ່າງພາກັນຂຶ້ນຍານໜີໄປມີ
ຢູ່ເມື່ອມີໄພຄືໂຈນປ່າປຸ້ນສະດົມ ເມື່ອຊາວບ້ານພາກັນຂຶ້ນຍານໜີໄປໃນບ່ອນ
ນັ້ນ ແມ່ນມານດາກໍບໍ່ໄດ້ພົບບຸດ ແມ່ນບຸດກໍບໍ່ໄດ້ພົບມານດາ ປຸຖຸຊົນຜູ້ບໍ່ໄດ້
ສະດັບຮຽກໄພທີ ໓ ນີ້ວ່າ “ອະມາຕາປຸດຕິກະໄພ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ປຸຖຸຊົນຜູ້ບໍ່ໄດ້ສະດັບຍ່ອມຮຽກອະມາຕາປຸດຕິກະໄພທັງ ໓ ຢ່າງນີ້ ວ່າ
“ອະມາຕາປຸດຕິກະໄພ” ແຕ່ປຸຖຸຊົນຜູ້ບໍ່ໄດ້ສະດັບຮຽກສະມາຕາປຸດຕິກະໄພທັງ ໓ ຢ່າງນີ້ວ່າ
“ອະມາຕາປຸດຕິກະໄພ”

ສະມາຕາປຸດຕິກະໄພ ໓ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ສະໄໝທີ່ເກີດໄພໄໝ້ໃຫຍ່ມີຢູ່ ເມື່ອເກີດໄພໄໝ້ໃຫຍ່ແລ້ວ ແມ່ນໝູ່ບ້ານກໍຖືກ
ໄພເຜົາ ເຂດກໍຖືກໄພເຜົາ ເມືອງກໍຖືກໄພເຜົາ ເມື່ອໝູ່ບ້ານຖືກໄພເຜົາຢູ່ ເມື່ອ
ເຂດຖືກໄພເຜົາຢູ່ ເມື່ອເມືອງຖືກໄພນັ້ນເຜົາຢູ່ ສະໄໝທີ່ມານດາໄດ້ພົບບຸດ
ແມ່ນບຸດກໍບໍ່ໄດ້ພົບມານດາ ເປັນລາງເທື່ອບາງເວລາມີຢູ່ ປຸຖຸຊົນຜູ້ບໍ່ໄດ້ສະດັບ
ຮຽກສະມາຕາປຸດຕິກະໄພທີ ໑ ນີ້ ວ່າ “ອະມາຕາປຸດຕິກະໄພ”

໒. ສະໄໝທີ່ມະຫາເມກຕັ້ງເຄົ້າຂຶ້ນມີຢູ່ ເມື່ອມະຫາເມກຕັ້ງເຄົ້າຂຶ້ນແລ້ວ ຝົນຕົກ
ລົງມາ ຍ່ອມເກີດແມ່ນ້ຳໃຫຍ່ ເມື່ອເກີດແມ່ນ້ຳໃຫຍ່ແລ້ວ ແມ່ນໝູ່ບ້ານກໍຖືກ
ນ້ຳພັດໄປ ເຂດກໍຖືກນ້ຳພັດໄປ ເມືອງກໍຖືກນ້ຳພັດໄປ ເມື່ອໝູ່ບ້ານຖືກນ້ຳພັດ
ໄປຢູ່ ເມື່ອເຂດຖືກນ້ຳພັດໄປຢູ່ ເມື່ອເມືອງຖືກນ້ຳພັດໄປຢູ່ ສະໄໝທີ່ມານດາ
ໄດ້ພົບບຸດ ແມ່ນບຸດກໍບໍ່ໄດ້ພົບມານດາເປັນລາງເທື່ອບາງເວລາມີຢູ່ ປຸຖຸຊົນຜູ້ບໍ່
ໄດ້ ສະດັບຮຽກສະມາຕາປຸດຕິກະໄພທີ ໒ ນີ້ ວ່າ “ອະມາຕາປຸດຕິກະໄພ”

໓. ສະໄໝທີ່ໄພຄືໂຈນປ່າປຸ້ນສະດົມ ພວກຊາວບ້ານຕ່າງພາກັນຂຶ້ນຍານໜີໄປມີ
ຢູ່ ເມື່ອໄພຄືໂຈນປ່າປຸ້ນສະດົມ ເມື່ອຊາວບ້ານຕ່າງພາກັນຂຶ້ນຍານໜີໄປມີຢູ່
ສະໄໝທີ່ມານດາໄດ້ພົບບຸດ ແມ່ນບຸດກໍບໍ່ໄດ້ພົບມານດາເປັນລາງເທື່ອບາງ
ເວລາມີຢູ່ ປຸຖຸຊົນຜູ້ບໍ່ໄດ້ສະດັບຮຽກສະມາຕາປຸດຕິກະໄພທີ ໓ ນີ້ວ່າ “ອະມາ
ຕາປຸດຕິກະໄພ”

ປຸຖຸຊົນຜູ້ບໍ່ໄດ້ສະດັບຮຽກສະມາຕາປຸດຕິກະໄພ ໓ ຢ່າງນີ້ວ່າ “ອະມາຕາປຸດຕິກະໄພ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອະມາຕາປຸດຕິກະໄພ ໓ ຢ່າງນີ້

ອະມາຕາປຸດຕິກະໄພ ໓ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຊະຣາໄພ (ໄພທີ່ເກີດຂຶ້ນຍ້ອນຄວາມແກ່)
໒. ພະຍາທິໄພ (ໄພທີ່ເກີດຂຶ້ນຍ້ອນຄວາມເຈັບ)
໓. ມໍຣະນະໄພ (ໄພທີ່ເກີດຂຶ້ນຍ້ອນຄວາມຕາຍ)

ເມື່ອບຸດແກ່ ມານດາຍ່ອມບໍ່ໄດ້ດັ່ງໃຈຫວັງແນວນີ້ວ່າ “ເຮົາຈົ່ງແກ່ ບຸດຂອງເຮົາຢ່າໄດ້ແກ່” ຫຼືເມື່ອມານດາແກ່ ບຸດຍ່ອມບໍ່ໄດ້ດັ່ງໃຈຫວັງແນວນີ້ວ່າ “ເຮົາຈົ່ງແກ່ ມານດາຂອງເຮົາຢ່າໄດ້ແກ່”

ເມື່ອບຸດເຈັບໄຂ້ ມານດາຍ່ອມບໍ່ໄດ້ດັ່ງໃຈຫວັງແນວນີ້ວ່າ “ເຮົາຈົ່ງເຈັບໄຂ້ ບຸດຂອງເຮົາຢ່າໄດ້ເຈັບໄຂ້” ຫຼືເມື່ອມານດາເຈັບໄຂ້ ບຸດຍ່ອມບໍ່ໄດ້ດັ່ງໃຈຫວັງແນວນີ້ວ່າ “ເຮົາຈົ່ງເຈັບໄຂ້ ມານດາຂອງເຮົາຢ່າໄດ້ເຈັບໄຂ້”

ເມື່ອບຸດກຳລັງຈະຕາຍ ມານດາຍ່ອມບໍ່ໄດ້ດັ່ງໃຈຫວັງແນວນີ້ວ່າ “ເຮົາຈົ່ງຕາຍ ບຸດຂອງເຮົາຢ່າໄດ້ຕາຍ” ຫຼື ເມື່ອມານດາກຳລັງຈະຕາຍ ບຸດຍ່ອມບໍ່ໄດ້ດັ່ງໃຈຫວັງແນວນີ້ວ່າ “ເຮົາຈົ່ງຕາຍ ມານດາຂອງເຮົາຢ່າໄດ້ຕາຍ”

ອະມາຕາປຸດຕິກະໄພ ໓ ຢ່າງນີ້ແລ

ມັກປະຕິປະທາທີ່ເປັນໄປເພື່ອລະ ເພື່ອກ້າວລ່ວງສະມາຕາປຸດຕິກະໄພ ໓ ຢ່າງນີ້ ແລະ ອະມາຕາປຸດຕິກະໄພ ໓ ຢ່າງນີ້ມີຢູ່

ມັກປະຕິປະທາ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ອະຣິຍະມັກມີອົງ ໘ ນີ້ໄດ້ແກ່

໑. ສຳມາທິດຖິ	໒. ສຳມາສັງກັບປະ
໓. ສຳມາວາຈາ	໔. ສຳມາກຳມັນຕະ
໕. ສຳມາອາຊີວະ	໖. ສຳມາວາຍາມະ
໗. ສຳມາສະຕິ	໘. ສຳມາສະມາທິ

ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອລະ ເພື່ອກ້າວລ່ວງສະມາຕາປຸດຕິກະໄພ ໓ ຢ່າງນີ້ ແລະອະມາຕາປຸດຕິກະໄພ ໓ ຢ່າງນີ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ມັກປະຕິປະທານີ້ແລ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອລະ ເພື່ອກ້າວລ່ວງສະມາຕາປຸດຕິກະໄພ ໓ ຢ່າງນີ້ແລະອະມາຕາປຸດຕິກະໄພ ໓ ຢ່າງນີ້

ພະຍະສູດ ທີ ໒ ຈົບ

໓. ເວນາຄະປຸຣະສູດ

ວ່າດ້ວຍໝູ່ບ້ານພາມຊື່ເວນາຄະປຸຣະ

[໖໔] ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າສະເດັດຈາຣິກໄປໃນແຄວ້ນໂກສິນພ້ອມກັບພິກຂຸໝູ່ໃຫຍ່ ສະເດັດເຖິງໝູ່ບ້ານພາມຂອງຊາວໂກສິນຊື່ ເວນາຄະປຸຣະ ພາມແລະຄະຫະບໍດີຊາວເວນາຄະປຸຣະໄດ້ຮູ້ວ່າ “ທ່ານຜູ້ຈະເລີນທັງຫຼາຍ ໄດ້ຍິນຂ່າວວ່າ ພຣະສະມະນະໂຄດົມສາກະຍະບຸດສະເດັດອອກບວດຈາກສາກະຍະຕະກູນ ສະເດັດເຖິງເວນາຄະປຸຣະໂດຍລຳດັບແລ້ວ ທ່ານພຣະສະມະນະໂຄດົມນັ້ນມີກິດຕິສັບອັນງາມຊ່າລືໄປແນວນີ້ວ່າ “ແມ່ນຍ້ອນເຫດນີ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະອົງນັ້ນ ເປັນພຣະອະຣະຫັນ ຕັດສະຮູ້ດ້ວຍພຣະອົງເອງໂດຍຖືກຕ້ອງ ພຽບພ້ອມດ້ວຍວິດຊາແລະຈະຣະນະ ສະເດັດໄປດີ ຮູ້ແຈ້ງໂລກ ເປັນສາຣະຖິເຝິກຜູ້ທີ່ຄວນເຝິກໄດ້ຢ່າງປະເສີດ ເປັນສາດສະດາຂອງເທວະດາ ແລະມະນຸດທັງຫຼາຍ ເປັນພຣະພຸດທະເຈົ້າ ເປັນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ” ພຣະອົງຊົງຮູ້ແຈ້ງໂລກນີ້ພ້ອມທັງເທວະໂລກ ມານໂລກ ພົມມະໂລກ ແລະໝູ່ສັດພ້ອມທັງສະມະນະພາມ ເທວະດາ ແລະມະນຸດດ້ວຍພຣະອົງເອງແລ້ວ ຈຶ່ງຊົງປະກາດໃຫ້ຜູ້ອື່ນຮູ້ນຳ ຊົງສະແດງທຳມີຄວາມງາມໃນເບື້ອງຕົ້ນ ມີຄວາມງາມໃນທ່າມກາງ ແລະມີຄວາມງາມໃນບ່ອນສຸດ ຊົງປະກາດພົມມະຈັນພ້ອມທັງອັດຖະແລະພະຍັນຊະນະບໍລິສຸດ ບໍລິບູນຄົບຖ້ວນ ການໄດ້ພົບພຣະອະຣະຫັນແນວນີ້ເປັນຄວາມດີຢ່າງແທ້ຈິງ”

ຕໍ່ມາ ພາມແລະຄະຫະບໍດີຊາວເວນາຄະປຸຣະເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ລາງພວກຖວາຍອະພິວາດແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ລາງພວກໄດ້ສົນທະນາປາໄສພໍເປັນທີ່ບັນເທີງໃຈພໍເປັນທີ່ຣະນຶກເຖິງກັນແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ລາງພວກປະມົມມີໄຫວ້ໄປທາງທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ລາງພວກປະກາດຊື່ແລະໂຄດແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນສົມຄວນ ລາງພວກນັ່ງມີດຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ

ພາມວັດສະໂຄດຊາວເວນາຄະປຸຣະຜູ້ນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ ວ່າ

ຂ້າແດ່ ທ່ານພຣະໂຄດົມ ໜ້າອັດສະຈັນຈິງ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດ ອິນຊີຂອງທ່ານພຣະໂຄດົມຜ່ອງໃສຫຼາຍ ພຣະສະຫວີວັນບໍລິສຸດຜຸດຜ່ອງ ໝາກກະທັນສຸກທີ່ມີໃນສາຣະທະການ^໑ ຍ່ອມບໍລິສຸດຜຸດຜ່ອງແມ່ນສັນໃດ ອິນຊີຂອງທ່ານພຣະໂຄດົມກໍຜ່ອງໃສຫຼາຍ ພຣະສະຫວີວັນກໍບໍລິສຸດຜຸດຜ່ອງ ຄືກັນສັນນັ້ນ ຂ້າແດ່ ທ່ານພຣະໂຄດົມ ໝາກຕານສຸກທີ່ຫຼົ່ນຈາກຂ້ວນຍ່ອມບໍລິສຸດຜຸດຜ່ອງ ແມ່ນສັນໃດ ອິນຊີຂອງທ່ານພຣະໂຄດົມກໍບໍລິສຸດຜຸດຜ່ອງ ພຣະສະຫວີວັນກໍບໍລິສຸດຜຸດຜ່ອງ

ຜ່ອງຄືກັນສັນນັ້ນ ຄຳແທ່ງຊົມພູນຸດ ທີ່ບຸດນາຍຊ່າງຄຳຜູ້ຊ່ວງຊານໝອມດີແລ້ວ ທີ່ນາຍຊ່າງຄຳຜູ້ສະຫຼາດບຸດີແລ້ວ ວາງໄວ້ເທິງຜ້າກຳພົນ ສ່ອງແສງເຫຼື້ອມ ສຸກສະຫວ່າງຢູ່ ແມ່ນສັນໃດ ອິນຊີຂອງທ່ານພຣະໂຄດົມກໍຜ່ອງໃສຫຼາຍ ພຣະສະຫວີວັນກໍບໍລິສຸດຜຸດຜ່ອງ ຄືກັນສັນນັ້ນ ບ່ອນນອນສູງແລະບ່ອນນອນໃຫຍ່ຄືຕຽງມີຕີນເກີນປະມານ ບັນລັງ ຜ້າໂກເຊົາ ເຄື່ອງປູລາດເຮັດດ້ວຍຂົນແກະວິຈິດດ້ວຍລວດລາຍ ເຄື່ອງປູລາດ ເຮັດດ້ວຍຂົນແກະສີຂາວ ເຄື່ອງປູລາດເຮັດດ້ວຍຂົນແກະລາຍດອກໄມ້ ເຄື່ອງປູລາດທີ່ຍັດນຸ່ນ ເຄື່ອງປູລາດຂົນແກະທີ່ວິຈິດດ້ວຍຮູບສັດຮ້າຍມີຮາດຊະສີແລະເສື້ອເປັນຕົ້ນ ເຄື່ອງປູລາດຂົນແກະມີຂົນຕັ້ງຂ້າງດຽວ ເຄື່ອງປູລາດຂົນແກະມີຂົນຕັ້ງສອງຂ້າງ ເຄື່ອງປູລາດໄໝຂີບຮັດຕະນະ ເຄື່ອງປູລາດໄໝ ເຄື່ອງປູລາດຂົນແກະທີ່ນາງລຳ ໑໖ ນາງຢືນລຳໄດ້ ເຄື່ອງປູລາດຫຼັງຊ້າງ ເຄື່ອງປູລາດຫຼັງມ້າ ເຄື່ອງປູລາດໃນລົດ ເຄື່ອງປູລາດເຮັດດ້ວຍໜັງເສື້ອດາວເຊິ່ງມີຂົນອ່ອນນຸ່ມ ເຄື່ອງປູລາດຢ່າງດີເຮັດດ້ວຍໜັງຊະມົດ ເຄື່ອງປູລາດຂ້າງເທິງມີເພດານ ເຄື່ອງປູລາດມີໝອນສີແດງວາງໄວ້ທັງ ໒ ຂ້າງ^໑(ເຫຼົ່ານີ້) ທ່ານພຣະໂຄດົມໄດ້ບ່ອນນອນສູງແລະບ່ອນນອນໃຫຍ່ແນວນີ້ຕາມຄວາມປາຖະໜາໂດຍບໍ່ຍາກ ບໍ່ລຳບາກແນ່ນອນ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ ພາມ ບ່ອນນອນສູງແລະບ່ອນນອນໃຫຍ່ ຄືຕຽງມີຕີນເກີນປະມານ ຯລຯ ເຄື່ອງປູລາດມີໝອນຂ້າງ ຂອງເຫຼົ່ານັ້ນບັນພະຊິດຫາໄດ້ຍາກ ແລະໄດ້ມາແລ້ວກໍບໍ່ສົມຄວນ

ບ່ອນນອນສູງແລະບ່ອນນອນໃຫຍ່ ໓ ຢ່າງ ໃນປັດຈຸບັນນີ້ ທີ່ເຮົາໄດ້ຕາມຄວາມປາຖະໜາໂດຍບໍ່ຍາກ ບໍ່ລຳບາກ

ບ່ອນນອນສູງ ແລະບ່ອນນອນໃຫຍ່ ໓ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ບ່ອນນອນສູງແລະບ່ອນນອນໃຫຍ່ທີ່ເປັນຂອງທົບ
໒. ບ່ອນນອນສູງແລະບ່ອນນອນໃຫຍ່ທີ່ເປັນຂອງພົມ
໓. ບ່ອນນອນສູງແລະບ່ອນນອນໃຫຍ່ທີ່ເປັນຂອງພຣະອະຣິຍະ

ບ່ອນນອນສູງແລະບ່ອນນອນໃຫຍ່ ໓ ຢ່າງໃນປັດຈຸບັນນີ້ທີ່ເຮົາໄດ້ຕາມຄວາມປາຖະໜາໂດຍບໍ່ຍາກ ບໍ່ລຳບາກ

ພາມວັດສະໂຄດທູນຖາມວ່າ ຂ້າແດ່ ທ່ານພຣະໂຄດົມ ກໍບ່ອນນອນສູງແລະບ່ອນນອນໃຫຍ່ທີ່ເປັນຂອງທົບ ທີ່ທ່ານພຣະໂຄດົມໄດ້ຕາມຄວາມປາຖະໜາ ໂດຍບໍ່ຍາກ ບໍ່ລຳບາກໃນປັດຈຸບັນນີ້ເປັນແນວໃດ?

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ ພາມເຮົາອາໄສໝູ່ບ້ານ ຫຼື ເຂດໃດໃນໂລກນີ້ຢູ່ໃນ ເວລາເຊົ້າ ເຮົາຄອງອັນຕະຣະວາສົກ ຖືບາດຈິວອນ ເຂົ້າໄປສູ່ໝູ່ບ້ານຫຼືເຂດນັ້ນ ເພື່ອບິນທະ ບາດກັບຈາກບິນທະບາດ ຫຼັງຈາກສັນສຳເລັດແລ້ວເຂົ້າໄປສູ່ປ່າ ກວາດຫຍ້າຫຼືໃບໄມ້ທີ່ມີຢູ່ໃນ ບ່ອນນັ້ນລວມເປັນກອງແລ້ວນັ່ງຂັດສະມາທິ ຕັ້ງກາຍກົງດຳລົງສະຕິໄວ້ໝັ້ນ ສະຫງັດຈາກກາມ ແລະອະກຸສິນທຳແລ້ວ ບັນລຸປະຖົມຊານມິວິຕິກ ວິຈານ ປິຕິແລະສຸກເກີດແຕ່ວິເວກຢູ່ ຍ້ອນວິຕິກ ວິຈານສະຖົບລະງັບໄປ ເຮົາບັນລຸທຸຕິຍະຊານມີຄວາມຜ່ອງໃສພາຍໃນ ມີພາວະທີ່ຈິດເປັນໜຶ່ງຜຸດ ຂຶ້ນ ບໍ່ມີວິຕິກ ບໍ່ມີວິຈານ ມີແຕ່ປິຕິແລະສຸກເກີດແຕ່ສະມາທິຢູ່ ຍ້ອນປິຕິຈາກຄາຍອອກ ເຮົາມີອຸ ເປກຂາມີສະຕິສຳປະຊັນຍະ ສະເຫວີຍສຸກດ້ວຍນາມກາຍບັນລຸຕະຕິຍະຊານທີ່ພຣະອະຣິຍະ ທັງຫຼາຍສັນເສີນວ່າ “ຜູ້ມີອຸເປກຂາ ມີສະຕິຢູ່ເປັນສຸກ” ຍ້ອນລະສຸກແລະທຸກໄດ້ ຍ້ອນໂສມະນັດ ແລະໂທມະນັດດັບໄປກ່ອນແລ້ວ ເຮົາບັນລຸຈະຕຸດຖະຊານທີ່ບໍ່ມີທຸກບໍ່ມີສຸກ ມີສະຕິບໍລິສຸດຍ້ອນອຸ ເປກຂາຢູ່ ຖ້າເຮົານັ້ນຜູ້ເປັນແນວນີ້ຈົງກົມຢູ່ ໃນສະໄໝນັ້ນ ບ່ອນຈົງກົມຂອງເຮົານັ້ນຊື່ວ່າ ເປັນ ທິບຖ້າເຮົາຜູ້ເປັນແນວນີ້ຢືນຢູ່ ໃນສະໄໝນັ້ນບ່ອນຢືນຂອງເຮົານັ້ນ ຊື່ວ່າເປັນທິບ ຖ້າເຮົາຜູ້ເປັນ ແນວນີ້ນັ່ງຢູ່ ໃນສະໄໝນັ້ນບ່ອນນັ່ງຂອງເຮົານັ້ນຊື່ວ່າ ເປັນທິບ ຖ້າເຮົາຜູ້ເປັນແນວນີ້ນອນຢູ່ ໃນ ສະໄໝນັ້ນ ບ່ອນນອນສູງ ແລະບ່ອນນອນໃຫຍ່ຂອງເຮົານັ້ນຊື່ວ່າເປັນທິບ

ນັ້ນຄື ບ່ອນນອນສູງ ແລະບ່ອນນອນໃຫຍ່ທີ່ເປັນຂອງທິບ ທີ່ເຮົາໄດ້ຕາມຄວາມປາຖະໜາ ຯ ໂດຍບໍ່ຍາກ ບໍ່ລຳບາກໃນປັດຈຸບັນນີ້

ພາມວັດສະໂຄດຂາບທູນວ່າ ຂ້າແດ່ ທ່ານພຣະໂຄດົມ ໜ້າອັດສະຈັນຈົງ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດ ກໍໃຜອື່ນນອກຈາກທ່ານພຣະໂຄດົມຈັກໄດ້ບ່ອນນອນສູງ ແລະບ່ອນນອນໃຫຍ່ເປັນຂອງທິບຕາມ ຄວາມປາຖະໜາໂດຍບໍ່ຍາກ ບໍ່ລຳບາກແນວນັ້ນ

ຂ້າແດ່ ທ່ານພຣະໂຄດົມ ບ່ອນນອນສູງແລະບ່ອນນອນໃຫຍ່ທີ່ເປັນຂອງພົມທີ່ທ່ານພຣະ ໂຄດົມໄດ້ຕາມຄວາມປາຖະໜາ ໂດຍບໍ່ຍາກ ບໍ່ລຳບາກ ໃນປັດຈຸບັນນີ້ເປັນແນວໃດ?

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ ພາມ ເຮົາອາໄສໝູ່ບ້ານຫຼືເຂດໃດໃນໂລກນີ້ຢູ່ໃນ ເວລາເຊົ້າ ເຮົາຄອງອັນຕະຣະວາສົກ ຖືບາດຈິວອນ ເຂົ້າໄປສູ່ໝູ່ບ້ານຫຼືເຂດນັ້ນແລ ເພື່ອບິນທະ ບາດກັບຈາກບິນທະບາດ ຫຼັງຈາກສັນສຳເລັດແລ້ວເຂົ້າໄປສູ່ປ່າ ກວາດຫຍ້າຫຼືໃບໄມ້ທີ່ມີຢູ່ໃນ ບ່ອນນັ້ນລວມເປັນກອງແລ້ວນັ່ງຂັດສະມາທິ ຕັ້ງກາຍກົງດຳລົງສະຕິໄວ້ໝັ້ນ ມີເມດຕາຈິດແຜ່ໄປ ຕະຫຼອດທິດທີ ໑ ທິດທີ ໒ ທິດທີ ໓ ທິດທີ ໔ ທິດເບື້ອງເທິງ ທິດເບື້ອງລ່າງ ທິດສູງ ແຜ່ໄປ ຕະຫຼອດໂລກ ທົ່ວທຸກໝູ່ເຫຼົ່າ ໃນທີ່ທຸກສະຖານດ້ວຍເມດຕາຈິດອັນເຕັມປຸງມ ເປັນມະຫັກຄະຕະ ບໍ່ມີຂອບເຂດ ບໍ່ມີເວນ ບໍ່ມີຄວາມບຸງດບູນຢູ່ ມີກະລຸນາຈິດ ຯລຯ ມີມຸທິຕາຈິດ ຯລຯ ມີອຸເປກ ຂາຈິດ ແຜ່ໄປຕະຫຼອດທິດທີ ໑ ທິດທີ ໒ ທິດທີ ໓ ທິດທີ ໔ ທິດເບື້ອງເທິງ ທິດເບື້ອງລ່າງ ທິດ

ສຽງ ແຜ່ໄປຕະຫຼອດໂລກ ທົ່ວທຸກໝູ່ເຫຼົ່າ ໃນທີ່ທຸກສະຖານດ້ວຍອຸເບກຂາຈິດ ອັນເຕັມປຸງມ ເປັນມະຫັກຄະຕະ ບໍ່ມີຂອບເຂດ ບໍ່ມີເວນ ບໍ່ມີຄວາມບຽດບຽນຢູ່

ພາມ ຖ້າເຮົາຜູ້ເປັນແນວນີ້ຈົງກົມຢູ່ ໃນສະໄໝນັ້ນບ່ອນຈົງກົມຂອງເຮົານັ້ນຊື່ວ່າເປັນ ຂອງພົມ ຖ້າເຮົາຜູ້ເປັນແນວນີ້ຢືນຢູ່ ຯລຯ ນັ່ງຢູ່ ຯລຯ ນອນຢູ່ ໃນສະໄໝນັ້ນ ບ່ອນນອນສູງ ແລະບ່ອນນອນໃຫຍ່ຂອງເຮົານັ້ນຊື່ວ່າ ເປັນຂອງພົມ

ນັ້ນຄືບ່ອນນອນສູງ ແລະບ່ອນນອນໃຫຍ່ທີ່ເປັນຂອງພົມ ທີ່ເຮົາໄດ້ຕາມຄວາມປາຖະໜາ ໂດຍບໍ່ຍາກ ບໍ່ລຳບາກ ໃນປັດຈຸບັນນີ້

ພາມວັດສະໂຄດຂາບທູນວ່າ ຂ້າແດ່ ທ່ານພຣະໂຄດົມ ໜ້າອັດສະຈັນຈົງ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດ ກໍໃຜອື່ນນອກຈາກທ່ານພຣະໂຄດົມຈັກໄດ້ບ່ອນນອນສູງ ແລະບ່ອນນອນໃຫຍ່ທີ່ເປັນຂອງພົມ ຕາມຄວາມປາຖະໜາໂດຍບໍ່ຍາກ ບໍ່ລຳບາກແນວນັ້ນ

ຂ້າແດ່ ທ່ານພຣະໂຄດົມ ບ່ອນນອນສູງແລະບ່ອນນອນໃຫຍ່ທີ່ເປັນຂອງອະຣິຍະທີ່ທ່ານ ພຣະໂຄດົມໄດ້ຕາມຄວາມປາຖະໜາ ໂດຍບໍ່ຍາກ ບໍ່ລຳບາກໃນປັດຈຸບັນນີ້ເປັນແນວໃດ?

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ ພາມ ເຮົາອາໄສໝູ່ບ້ານຫຼືເຂດໃດໃນໂລກນີ້ຢູ່ໃນ ເວລາເຊົ້າ ເຮົາຄອງອັນຕະຣະວາສົກ ຖືບາດຈິວອນ ເຂົ້າໄປສູ່ໝູ່ບ້ານຫຼືເຂດນັ້ນແລເພື່ອບິນທະ ບາດ ກັບຈາກບິນທະບາດ ຫຼັງຈາກສັນສຳເລັດແລ້ວເຂົ້າໄປສູ່ປ່າ ກວາດຫຍ້າ ຫຼືໄປໄມ້ທີ່ມີຢູ່ໃນ ບ່ອນນັ້ນລວມເຂົ້າເປັນກອງແລ້ວນັ່ງຂັດສະມາທິ ຕັ້ງກາຍກົງ ດຳລົງສະຕິໄວ້ໝັ້ນ ຮູ້ແຈ້ງແນວນີ້ ວ່າ ເຮົາລະຣາຄະ ໂທສະ ໂມຫະໄດ້ເດັດຂາດແລ້ວ ຕັດຮາກກິ່ນເຫງົ້າ ຄືຕົ້ນຕາມທີ່ຖືກຕັດຮາກ ກິ່ນເຫງົ້າໄປແລ້ວ ເຫຼືອແຕ່ພື້ນທີ່ ເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີ ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໄປບໍ່ໄດ້

ພາມ ຖ້າເຮົາຜູ້ເປັນແນວນີ້ຈົງກົມຢູ່ ໃນສະໄໝນັ້ນບ່ອນຈົງກົມຂອງເຮົານັ້ນຊື່ວ່າ ເປັນ ຂອງອະຣິຍະ ຖ້າເຮົາຜູ້ເປັນແນວນີ້ຢືນຢູ່ ຯລຯ ນັ່ງຢູ່ ຯລຯ ນອນຢູ່ ໃນສະໄໝນັ້ນບ່ອນນອນ ສູງແລະບ່ອນນອນໃຫຍ່ຂອງເຮົານັ້ນຊື່ວ່າ ເປັນຂອງອະຣິຍະ

ນັ້ນຄື ບ່ອນນອນສູງແລະບ່ອນນອນໃຫຍ່ທີ່ເປັນຂອງອະຣິຍະ ທີ່ເຮົາໄດ້ຕາມຄວາມ ປາຖະໜາໂດຍບໍ່ຍາກ ບໍ່ລຳບາກໃນປັດຈຸບັນນີ້ເອງ

ພາມວັດສະໂຄດຂາບທູນວ່າ ຂ້າແດ່ ທ່ານພຣະໂຄດົມ ໜ້າອັດສະຈັນຈົງ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດ ກໍໃຜອື່ນນອກຈາກທ່ານພຣະໂຄດົມ ຈັກໄດ້ບ່ອນນອນສູງ ແລະບ່ອນນອນໃຫຍ່ທີ່ເປັນຂອງອະຣິ ຍະ ຕາມປາຖະໜາໂດຍບໍ່ຍາກ ບໍ່ລຳບາກແນວນັ້ນ

ຂ້າແດ່ ທ່ານພຣະໂຄດົມ ພາສີດຂອງທ່ານພຣະໂຄດົມຊັດເຈນມ່ວນຫຼາຍ ພາສີດຂອງ ທ່ານພຣະໂຄດົມຊັດເຈນມ່ວນຫຼາຍ ທ່ານພຣະໂຄດົມຊົງປະກາດທຳແຈ້ງໂດຍປະການຕ່າງ ໆ ປຽບຄື ບຸກຄົນຫຼາຍຂອງທີ່ຂວ້າ ໄຂຂອງທີ່ອັດ ບອກທາງແກ່ຜູ້ຫຼົງທາງ ຫຼື ເຍືອງໄຟໃນ ບ່ອນມືດໂດຍຕັ້ງໃຈວ່າ “ຄົນມີຕາດີຈັກເຫັນຮູບໄດ້” ຂ້າພະອົງນີ້ ຂໍເຖິງທ່ານພຣະໂຄດົມພ້ອມ ທັງພຣະທຳ ແລະພຣະສົງເປັນສະຣະນະ ຂໍທ່ານພຣະໂຄດົມຈົ່ງຊົງຈຳຂ້າພະອົງວ່າເປັນອຸປາ ສັກຜູ້ເຖິງສະຣະນະ ຕັ້ງແຕ່ມື້ນີ້ເປັນຕົ້ນໄປຈົນຕະຫຼອດຊີວິດ

ເວນາຄະປຸຣະສູດທີ ໓ ຈົບ

໔. ສະຣະພະສູດ

ວ່າດ້ວຍປະຣິພາຊົກຊື່ວ່າສະຣະພະ

[໖໕] ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຟັງມາແນວນີ້

ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ພູຄິດຊະກູດ ເຂດນະຄອນຣາດຊະຄຶ ກໍສະ ໄໝນັ້ນ ສະຣະພະປະຣິພາຊົກຊື່ອອກໄປຈາກພຣະທຳວິໄນນີ້ບໍ່ດົນ ເຂົາກ່າວແນວນີ້ໃນໝູ່ຊົນທີ່ ນະຄອນຣາດຊະຄຶແນວນີ້ວ່າ “ເຮົາຮູ້ທົ່ວເຖິງທຳຂອງເຫຼົ່າສະມະນະສາກະຍະບຸດແລ້ວ ກໍຍ້ອນຮູ້ ທົ່ວເຖິງທຳຂອງເຫຼົ່າສະມະນະສາກະຍະບຸດ ເຮົາຈຶ່ງອອກມາ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນແລ້ວ ເຮົາຄົງບໍ່ອອກ ມາຈາກທຳວິໄນນັ້ນ”

ຄັ້ງນັ້ນ ໃນເວລາເຊົ້າ ພິກຂຸຈຳນວນຫຼາຍຄອງອັນຕະຣະວາສັກ ຖືບາດຈິວອນ ເຂົ້າໄປ ໃນເມືອງຣາດຊະຄຶເພື່ອບິນທະບາດ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ໄດ້ຍິນສະຣະພະປະຣິພາຊົກກຳລັງກ່າວແນວ ນີ້ໃນໝູ່ຊົນທີ່ນະຄອນຣາດຊະຄຶແນວນີ້ວ່າ “ເຮົາຮູ້ທົ່ວເຖິງທຳຂອງເຫຼົ່າສະມະນະສາກະຍະບຸດ ແລ້ວ ຍ້ອນຮູ້ທົ່ວເຖິງທຳຂອງເຫຼົ່າສະມະນະສາກະຍະບຸດ ເຮົາຈຶ່ງອອກມາ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນແລ້ວ ເຮົາ ຄົງບໍ່ອອກມາຈາກທຳວິໄນນັ້ນ”

ເມື່ອຕໍ່ມາ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ທ່ຽວບິນທະບາດໃນນະຄອນຣາດຊະຄຶ ກັບຈາກບິນທະບາດ ຫຼັງຈາກສັນສຳເລັດແລ້ວ ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮອດບ່ອນຢູ່ ຖວາຍອະພິວາດແລ້ວ ນັ່ງຢູ່ບ່ອນສົມຄວນ ໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ ວ່າ

“ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ສະຣະພະປະຣິພາຊົກຊື່ອອກໄປຈາກພຣະທຳວິໄນນີ້ໄດ້ບໍ່ດົນ ກ່າວໃນໝູ່ຊົນທີ່ນະຄອນຣາດຊະຄຶແນວນີ້ວ່າ “ເຮົາຮູ້ທົ່ວເຖິງທຳຂອງເຫຼົ່າສະມະນະສາກະຍະບຸດ ກໍຍ້ອນຮູ້ທົ່ວເຖິງທຳຂອງເຫຼົ່າສະມະນະສາກະຍະບຸດ ເຮົາຈຶ່ງອອກມາ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນແລ້ວ ເຮົາຄົງ

ບໍ່ອອກມາຈາກທຳວິໄນນັ້ນ” ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂໍປະທານວະໂຣກາດ ຂໍພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າສະເດັດໄປສູ່ອາຮາມຂອງປະຣິພາຊົກທີ່ແຄມຝັ່ງແມ່ນ້ຳສັບປິນິກາ ໄດ້ໂຜດອະນຸເຄາະສະເດັດໄປຫາສະຣະພະປະຣິພາຊົກແດ່ເທີນ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຮັບໂດຍດູດສະນິພາບ

ຄັ້ງນັ້ນ ໃນເວລາຄຳ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າສະເດັດອອກຈາກບ່ອນຫຼົບຫຼີກ ສະເດັດໄປສູ່ອາຮາມປະຣິພາຊົກທີ່ແຄມຝັ່ງແມ່ນ້ຳສັບປິນິກາ ສະເດັດເຂົ້າໄປຫາສະຣະພະປະຣິພາຊົກຮອດບ່ອນຢູ່ແລ້ວປະທັບນັ່ງ ເທິງອາສະນະທີ່ບູໄວ້ ແລ້ວໄດ້ຕັດກັບສະຣະພະປະຣິພາຊົກດັ່ງນີ້ ວ່າ

“ສະຣະພະ ໄດ້ຂ່າວວ່າ ທ່ານກ່າວແນວນີ້ວ່າ “ເຮົາຮູ້ທົ່ວເຖິງທຳຂອງເຫຼົ່າສະມະນະສາກະຍະ-ບຸດແລ້ວ ກໍຍ້ອນຮູ້ທົ່ວເຖິງທຳຂອງເຫຼົ່າສະມະນະສາກະຍະບຸດ ເຮົາຈຶ່ງອອກມາ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນແລ້ວ ເຮົາຄົງບໍ່ອອກມາຈາກທຳວິໄນນັ້ນ” ແມ່ນແທ້ບໍ່?”

ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດແນວນີ້ແລ້ວ ສະຣະພະປະຣິພາຊົກໄດ້ມີດງຽບ

ແມ່ນເທື່ອທີ ໒ ຯລຯ ແມ່ນເທື່ອທີ ໓ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ໄດ້ຕັດກັບສະຣະພະປະຣິພາຊົກດັ່ງນີ້ວ່າ “(ສະຣະພະເຮົາເອງບັນຍັດທຳໄວ້ສຳລັບເຫຼົ່າສະມະນະສາກະຍະບຸດ) ສະຣະພະຈົ່ງກ່າວເທີນ ທ່ານຮູ້ທົ່ວເຖິງທຳຂອງເຫຼົ່າສະມະນະສາກະຍະບຸດວ່າແນວໃດ ຖ້າຄວາມຮູ້ຂອງທ່ານຍັງບໍ່ບໍລິບູນ ເຮົາຈັກຊ່ອຍເຮັດໃຫ້ບໍລິບູນ ແຕ່ຖ້າຄວາມຮູ້ຂອງທ່ານບໍ່ບໍລິບູນ ເຮົາຈັກພອຍຍິນດີນຳ”

ແມ່ນເທື່ອທີ ໓ ສະຣະພະປະຣິພາຊົກກໍຍັງມີດຢູ່

ລຳດັບນັ້ນ ປະຣິພາຊົກເຫຼົ່ານັ້ນ ໄດ້ກ່າວກັບສະຣະພະປະຣິພາຊົກດັ່ງນີ້ວ່າ “ທ່ານສະຣະພະ ພຣະສະມະນະໂຄດົມຈະປະວາຣະນາພຣະອົງເອງທຸກຄັ້ງທີ່ທ່ານຂໍ ທ່ານສະຣະພະ ຈົ່ງກ່າວເທີນ ທ່ານຮູ້ທົ່ວເຖິງທຳຂອງເຫຼົ່າສະມະນະສາກະຍະບຸດວ່າແນວໃດ ຖ້າຄວາມຮູ້ຂອງທ່ານຍັງບໍ່ບໍລິບູນ ພຣະສະມະນະໂຄດົມຈັກຊ່ອຍເຮັດໃຫ້ບໍລິບູນ ແຕ່ຖ້າຄວາມຮູ້ຂອງທ່ານບໍ່ບໍລິບູນ ພຣະສະມະນະໂຄດົມຈັກພອຍຍິນດີນຳ”

ເມື່ອປະຣິພາຊົກເຫຼົ່ານັ້ນກ່າວແນວນີ້ແລ້ວ ສະຣະພະປະຣິພາຊົກມີດງຽບ ເກີ້ເຂີນ ນັ່ງຄໍຕົກ ກົມໜ້າ ຈຸກເຈົ້າ ບໍ່ສາມາດຈະໂຕ້ຕອບໄດ້

ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເມື່ອຮູ້ວ່າສະຣະພະປະຣິພາຊົກມີດງຽບ ເກີ້ເຂີນ ນັ່ງຄໍຕົກ ກົມໜ້າ ຈຸກເຈົ້າ ບໍ່ສາມາດຈະໂຕ້ຕອບໄດ້ ຈຶ່ງໄດ້ຕັດກັບປະຣິພາຊົກເຫຼົ່ານັ້ນດັ່ງນີ້ ວ່າ

ປະຣິພາຊິກທັງຫຼາຍ ຜູ້ໃດເພິ່ງກ່າວກັບເຮົາແນວນີ້ວ່າ “ທ່ານຜູ້ເປັນພຣະສຳມາສຳ ພຸດທະເຈົ້າ ປະຕິຍານຕົນຢູ່ ຍັງບໍ່ໄດ້ຕັດສະຮູ້ທຳເຫຼົ່ານີ້ ເຮົາເພິ່ງໄຕ່ຖາມຊັກໄຊໄລ່ລຽງຜູ້ນັ້ນໃນ ທຳນັ້ນຕາມຫຼັກເຫດຜົນ” ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ເລີຍ ທີ່ຜູ້ນັ້ນເມື່ອຖືກເຮົາໄຕ່ຖາມຊັກໄຊໄລ່ລຽງຕາມຫຼັກ ເຫດຜົນຈະບໍ່ເຂົ້າເຖິງຖານະແນວໃດແນວໜຶ່ງໃນຖານະ ໓ ຢ່າງ ຄື (໑) ເວົ້າກົບເກື້ອນຫຼືເວົ້າ ນອກເລື້ອງ (໒) ສະແດງອາການໂກດ ຂັດເຄືອງ ແລະບໍ່ພໍໃຈ (໓) ມີດງຽບ ເກີ້ເຂີນ ນັ່ງຄໍຕົກ ກົມໜ້າ ຈຸກເຈົ້າ ບໍ່ສາມາດຈະໂຕ້ຕອບໄດ້ ຄື ສະຣະພະປະຣິພາຊິກ

ປະຣິພາຊິກທັງຫຼາຍ ຜູ້ໃດເພິ່ງກ່າວກັບເຮົາແນວນີ້ວ່າ “ອາສະວະເຫຼົ່ານີ້ຂອງທ່ານຜູ້ປະຕິ ຍານຕົນວ່າ ເປັນພຣະຂີນາສົບຍັງບໍ່ໝົດໄປເລີຍ ເຮົາເພິ່ງໄຕ່ຖາມຊັກໄຊໄລ່ລຽງຜູ້ນັ້ນໃນທຳນັ້ນ ຕາມຫຼັກເຫດຜົນ” ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ເລີຍ ທີ່ຜູ້ນັ້ນເມື່ອຖືກເຮົາໄຕ່ຖາມຊັກໄຊໄລ່ລຽງຕາມຫຼັກເຫດຜົນ ຈະບໍ່ເຂົ້າເຖິງຖານະແນວໃດແນວໜຶ່ງໃນຖານະ ໓ ຢ່າງ ຄື (໑) ເວົ້າກົບເກື້ອນຫຼືເວົ້າ ນອກເລື້ອງ (໒) ສະແດງອາການໂກດ ຂັດເຄືອງ ແລະບໍ່ພໍໃຈ (໓) ມີດງຽບ ເກີ້ເຂີນ ນັ່ງຄໍຕົກ ກົມໜ້າ ຈຸກ ເຈົ້າ ບໍ່ສາມາດຈະໂຕ້ຕອບໄດ້ຄືສະຣະພະປະຣິພາຊິກ

ປະຣິພາຊິກທັງຫຼາຍ ຜູ້ໃດ ເພິ່ງກ່າວກັບເຮົາແນວນີ້ວ່າ “ທ່ານສະແດງທຳເພື່ອປະ ໂຫຍດໃດ ທຳທີ່ທ່ານສະແດງນັ້ນ ບໍ່ອຳນວຍປະໂຫຍດນັ້ນເພື່ອຄວາມສິ້ນທຸກໂດຍຖືກຕ້ອງ ແກ່ ຜູ້ປະຕິບັດທຳນັ້ນ ເຮົາເພິ່ງໄຕ່ຖາມຊັກໄຊໄລ່ລຽງຜູ້ນັ້ນໃນທຳນັ້ນຕາມຫຼັກເຫດຜົນ”

ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ເລີຍ ທີ່ຜູ້ນັ້ນເມື່ອຖືກເຮົາໄຕ່ຖາມຊັກໄຊໄລ່ລຽງຕາມຫຼັກເຫດຜົນ ຈະບໍ່ເຂົ້າ ເຖິງຖານະ ແນວໃດແນວໜຶ່ງໃນຖານະ ໓ ຢ່າງ ຄື (໑) ເວົ້າກົບເກື້ອນ ຫຼື ເວົ້າ ນອກເລື້ອງ (໒) ສະແດງອາການໂກດ ຂັດເຄືອງ ແລະອາການບໍ່ພໍໃຈ (໓) ມີດງຽບ ເກີ້ເຂີນ ນັ່ງຄໍຕົກ ກົມໜ້າ ຈຸກເຈົ້າ ບໍ່ສາມາດຈະໂຕ້ຕອບໄດ້ ຄື ສະຣະພະປະຣິພາຊິກ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງບັນລີສີຫະນາດ ໓ ເທື່ອທີ່ອາຮາມປະຣິພາຊິກ ທີ່ ແຄມຝັ່ງແມ່ນ້ຳສັບປິນິກາແລ້ວຊົງເຫາະຫຼີກໄປ

ຕໍ່ມາ ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ສະເດັດຫຼີກໄປບໍ່ດົນ ປະຣິພາຊິກພາກັນໃຊ້ເຫຼັກແຫຼມ ຄືວ່າຈາສຽບແຫງສະຣະພະປະຣິພາຊິກຮອບດ້ານວ່າ “ທ່ານສະຣະພະ ໝາຈອກແກ່ໃນປ່າໃຫຍ່ ຄິດວ່າຈັກຮ້ອງຄືສຽງຮາດຊະສີ ແຕ່ກໍຮ້ອງເປັນໝາຈອກຢູ່ນັ້ນເອງ ຮ້ອງບໍ່ຕ່າງຈາກໝາຈອກເລີຍ ແມ່ນສັນໃດ ທ່ານສະຣະພະ ໂຕທ່ານເອງກໍຄືກັນສັນນັ້ນ ຄິດວ່າ “ນອກຈາກພຣະສະມະນະ ໂຄດົມແລ້ວ ເຮົາກໍບັນລີສີຫະນາດໄດ້” ກັບບັນລີໄດ້ຄືໝາຈອກແກ່ ບັນລີບໍ່ຕ່າງຈາກໝາຈອກ ເລີຍ ທ່ານສະຣະພະ ໄກ່ນ້ອຍໂຕແມ່ຄິດວ່າຈັກຂັນໃຫ້ໄດ້ຄືໄກ່ຜູ້ໂອກ ກັບຂັນໄດ້ຢ່າງໄກ່ນ້ອຍ ໂຕແມ່ທໍ່ນັ້ນ ແມ່ນສັນໃດ ທ່ານສະຣະພະ ໂຕທ່ານເອງກໍຄືກັນສັນນັ້ນ ຄິດວ່າ “ນອກຈາກພຣະ ສະມະນະໂຄດົມແລ້ວ ເຮົາກໍຈັກຂັນຄືໄກ່ຜູ້ໂອກໄດ້” ກັບຂັນໄດ້ຄືໄກ່ນ້ອຍໂຕແມ່ ທ່ານສະຣະພະ

ງົວຜູ້ເຂົ້າໃຈວ່າ ຕົນຮ້ອງໄດ້ຢ່າງເລິກເຊິ່ງໃນໂຮງງົວທີ່ວ່າ ແມ່ນສັນໃດ ທ່ານສະຣະພະໂຕທ່ານ ເອງກໍຄືກັນສັນນັ້ນ ເຂົ້າໃຈວ່າຕົນຮ້ອງໄດ້ຢ່າງເລິກເຊິ່ງ”

ຄັ້ງນັ້ນ ປະຣິພາຊິກເຫຼົ່ານັ້ນ ພາກັນໃຊ້ເຫຼັກແຫຼມ ຄື ວາຈາສຽບແທງສະຣະພະປະຣິພາ ຊິກຮອບດ້ານ

ສະຣະພະສູດ ທີ ໔ ຈົບ

໕. ເກສະປຸດຕິນິຄົມ

ວ່າດ້ວຍກາລາມະຊາວເກສະປຸດຕິນິຄົມ

[໖໖] ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຟັງມາແນວນີ້

ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າສະເດັດຈາຣິກໄປໃນແຄວ້ນໂກສິນ ພ້ອມດ້ວຍພິກຂຸ ສົງໝູ່ໃຫຍ່ ສະເດັດເຖິງເຂດຂອງພວກກາລາມະຊົ່ວເກສະປຸດຕິນິຄົມ

ພວກກາລາມະຊາວເກສະປຸດຕິນິຄົມໄດ້ຮູ້ວ່າ “ໄດ້ຂ່າວວ່າ ທ່ານພຣະສະມະນະໂຄດົມ ສາກະຍະບຸດ ສະເດັດອອກບວດຈາກສາກະຍະຕະກູນສະເດັດເຖິງເກສະປຸດຕິນິຄົມໂດຍລຳດັບ ແລ້ວ ທ່ານພຣະສະມະນະໂຄດົມນັ້ນ ມີກິດຕິສັບອັນງາມຊ່າລືໄປແນວນີ້ວ່າ “ແມ່ນຍ້ອນເຫດ ນີ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະອົງນັ້ນ ເປັນພຣະອະຣະຫັນ ຕັດສະຮູ້ດ້ວຍພຣະອົງເອງໂດຍ ຖືກຕ້ອງ ພຽບພ້ອມດ້ວຍວິດຊາແລະຈະຣະນະ ສະເດັດໄປດີ ຮູ້ແຈ້ງໂລກ ເປັນສາຣະຖືເຝິກຜູ້ທີ່ ຄວນເຝິກໄດ້ຢ່າງປະເສີດ ເປັນສາດສະດາຂອງເທວະດາແລະມະນຸດທັງຫຼາຍ ເປັນພຣະພຸດທະ ເຈົ້າ ເປັນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ພຣະອົງຊົງຮູ້ແຈ້ງໂລກນີ້ພ້ອມທັງເທວະໂລກ ມານໂລກ ພົມ ມະໂລກ ແລະໝູ່ສັດພ້ອມທັງສະມະນະພາມ ເທວະດາ ແລະມະນຸດດ້ວຍພຣະອົງເອງແລ້ວຈຶ່ງ ປະກາດໃຫ້ຜູ້ອື່ນຮູ້ນຳ ຊົງສະແດງທຳມີຄວາມງາມໃນເບື້ອງຕົ້ນ ມີຄວາມງາມໃນທ່າມກາງ ແລະ ມີຄວາມງາມໃນບ່ອນສຸດ ຊົງປະກາດພົມມະຈັນພ້ອມທັງອັດຖະ ແລະພະຍັນຊະນະບໍລິສຸດ ບໍລິບູນຄົບຖ້ວນ” ການໄດ້ພົບພຣະອະຣະຫັນທັງຫຼາຍເຊັ່ນນີ້ ເປັນຄວາມດີຢ່າງແທ້ຈິງ”

ລຳດັບນັ້ນ ພວກກາລາມະຊາວເກສະປຸດຕິນິຄົມເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ ປະທັບ ລາງພວກຖວາຍອະພິວາດແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ລາງພວກສົນທະນາປາໄສພໍເປັນທີ່ ບັນເທີງໃຈພໍເປັນທີ່ຣະນຶກເຖິງກັນແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ລາງພວກປະນົມມືໄຫວ້ໄປທາງທີ່ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ລາງພວກປະກາດຊື່ແລະໂຄດແລ້ວ ນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ລາງພວກນັ່ງມືດຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ

ພວກກາລາມະຊາວເກສະປຸດຕິນິຄົມ ຜູ້ນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ດັ່ງນີ້ ວ່າ ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ມີສະມະນະພາມພວກໜຶ່ງມາຍັງເກສະປຸດຕິນິຄົມ ສະແດງ ປະກາດວາທະຂອງຕົນທ່ານ ແຕ່ກະທົບກະທຽບ ດູໝິນ ກ່າວຂົ່ມວາທະຂອງຜູ້ອື່ນ ເຮັດໃຫ້ບໍ່ໜ້າເຊື່ອຖື

ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ມີສະມະນະພາມອີກພວກໜຶ່ງ ມາຍັງເກສະປຸດຕິນິຄົມສະແດງປະກາດວາທະຂອງຕົນທ່ານ ແຕ່ກະທົບກະທຽບ ດູໝິນ ກ່າວຂົ່ມວາທະຂອງຜູ້ອື່ນ ເຮັດໃຫ້ບໍ່ໜ້າເຊື່ອຖື

ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂ້າພຣະອົງທັງຫຼາຍ ມີຄວາມສົງໄສລັງເລໃຈໃນສະມະນະພາມເຫຼົ່ານັ້ນວ່າ “ບັນດາທ່ານສະມະນະພາມເຫຼົ່ານີ້ໃຜເວົ້າຈິງ ໃຜເວົ້າຕົວະ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ກາລາມະຊົນທັງຫຼາຍ ກໍສົມຄວນທີ່ທ່ານທັງຫຼາຍຈະສົງໄສ ສົມຄວນທີ່ຈະລັງເລໃຈ ທ່ານທັງຫຼາຍເກີດຄວາມສົງໄສລັງເລໃຈໃນຖານະທີ່ຄວນສົງໄສ ຢ່າງແທ້ຈິງ ມາເທິນ ກາລາມະທັງຫຼາຍ ທ່ານທັງຫຼາຍ

ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອດ້ວຍການ ຟັງຕາມກັນມາ
 ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອດ້ວຍການ ຖືສືບ ໆ ກັນມາ
 ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອດ້ວຍການ ເລົ່າລີ້
 ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອດ້ວຍການ ອ້າງຕຳລາຫຼືຄຳພີ
 ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອຍ້ອນ ຕັກກະ(ການຄິດເອົາເອງ)
 ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອຍ້ອນການ ອະນຸມານ
 ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອດ້ວຍການ ຄິດຕອງຕາມແນວເຫດຜົນ
 ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອ ຍ້ອນເຂົ້າໄດ້ກັບທິດສະດີທີ່ພິນິດໄວ້ແລ້ວ
 ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອ ຍ້ອນແນມເຫັນຮູບລັກສະນະມັກຈະເປັນໄປໄດ້
 ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອ ຍ້ອນນັບຖືວ່າ ທ່ານສະມະນະນີ້ເປັນຄູຂອງເຮົາ

ກາລາມະທັງຫຼາຍ ເມື່ອໃດ ທ່ານທັງຫຼາຍເພິ່ງຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງທ່ານນັ້ນວ່າ “ທ່ານເຫຼົ່ານີ້ເປັນອະກຸສົນ ທ່ານເຫຼົ່ານີ້ມີໂທດ ທ່ານເຫຼົ່ານີ້ຜູ້ຮູ້ຕິຕຽນ ທ່ານເຫຼົ່ານີ້ທີ່ບຸກຄົນຖືປະຕິບັດບໍລິບູນແລ້ວຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອບໍ່ເກື້ອກູນ ເພື່ອທຸກ” ເມື່ອນັ້ນ ທ່ານທັງຫຼາຍຄວນລະ (ທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນ) ສາ

ກາລາມະທັງຫຼາຍ ທ່ານທັງຫຼາຍເຂົ້າໃຈເລື້ອງນັ້ນແນວໃດ ຄື ໂລພະ (ຄວາມຢາກໄດ້) ເມື່ອເກີດຂຶ້ນພາຍໃນບຸກຄົນ ຍ່ອມເກີດຂຶ້ນເພື່ອເກື້ອກູນຫຼືບໍ່ເກື້ອກູນ

“ບໍ່ເກື້ອກູນ ຂ້ານ້ອຍ”

“ກາລາມະທັງຫຼາຍ ກໍບຸຣຸດບຸກຄົນຜູ້ມີໂລພະນີຖືກໂລພະຄອບງຳ ມີຈິດຖືກໂລພະ ກຸ້ມລຸມ ຂ້າສັດແດ່ ລັກຊັບແດ່ ລ່ວງເກີນພັນລະຍາຂອງຜູ້ອື່ນແດ່ ເວົ້າຕົວະແດ່ ຊັກຊວນຜູ້ອື່ນເພື່ອສິ່ງທີ່ບໍ່ເກື້ອກູນເພື່ອທຸກແມ່ນບໍ່?”

“ແມ່ນແລ້ວ ຂ້ານ້ອຍ”

“ກາລາມະທັງຫຼາຍ ທ່ານທັງຫຼາຍເຂົ້າໃຈເລື່ອງນັ້ນແນວໃດ ຄື ໂທສະ (ຄວາມຄິດປະທຸດສະຮ້າຍ) ເມື່ອເກີດຂຶ້ນພາຍໃນບຸກຄົນ ຍ່ອມເກີດຂຶ້ນເພື່ອເກື້ອກູນຫຼືບໍ່ເກື້ອກູນ”

“ບໍ່ເກື້ອກູນ ຂ້ານ້ອຍ”

“ກາລາມະທັງຫຼາຍ ກໍບຸຣຸດບຸກຄົນຜູ້ມີໂທສະນີຖືກໂທສະຄອບງຳ ມີຈິດຖືກໂທສະກຸ້ມລຸມ ຂ້າສັດແດ່ ລັກຊັບແດ່ ລ່ວງເກີນພັນລະຍາຂອງຜູ້ອື່ນແດ່ ເວົ້າຕົວະແດ່ ຊັກຊວນຜູ້ອື່ນເພື່ອສິ່ງທີ່ບໍ່ເກື້ອກູນ ເພື່ອທຸກແມ່ນບໍ່?”

“ແມ່ນແລ້ວ ຂ້ານ້ອຍ”

“ກາລາມະທັງຫຼາຍ ທ່ານທັງຫຼາຍເຂົ້າໃຈເລື່ອງນັ້ນແນວໃດ ຄື ໂມຫະ (ຄວາມຫຼົງ) ເມື່ອເກີດຂຶ້ນພາຍໃນບຸກຄົນ ຍ່ອມເກີດຂຶ້ນເພື່ອເກື້ອກູນຫຼືບໍ່ເກື້ອກູນ”

“ບໍ່ເກື້ອກູນ ຂ້ານ້ອຍ”

“ກາລາມະທັງຫຼາຍ ກໍບຸຣຸດບຸກຄົນຜູ້ມີໂມຫະນີຖືກໂມຫະຄອບງຳ ມີຈິດຖືກໂມຫະກຸ້ມລຸມ ຂ້າສັດແດ່ ລັກຊັບແດ່ ລ່ວງເກີນພັນລະຍາຂອງຜູ້ອື່ນແດ່ ເວົ້າຕົວະແດ່ ຊັກຊວນຜູ້ອື່ນເພື່ອສິ່ງທີ່ບໍ່ເກື້ອກູນ ເພື່ອທຸກແມ່ນບໍ່?”

“ແມ່ນແລ້ວ ຂ້ານ້ອຍ”

“ກາລາມະທັງຫຼາຍ ທ່ານທັງຫຼາຍເຂົ້າໃຈເລື່ອງນັ້ນແນວໃດ ຄື ທຳເຫຼົ່ານີ້ ເປັນກຸສົນຫຼືອະກຸສົນ?”

“ເປັນອະກຸສົນ ຂ້ານ້ອຍ”

“ເປັນທຳທີ່ມີໂທດຫຼືບໍ່ມີໂທດ?”

“ເປັນທຳທີ່ມີໂທດ ຂ້ານ້ອຍ”

“ເປັນທຳທີ່ຜູ້ຮູ້ຕິຕຽນຫຼືຜູ້ຮູ້ສັນເສີນ?”

“ເປັນທຳທີ່ຜູ້ຮູ້ຕິຕຽນ ຂ້ານ້ອຍ”

“ທ່າເຫຼົ້ານີ້ ທີ່ບຸກຄົນຖືປະຕິບັດບໍລິບູນແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອບໍ່ເກື້ອກູນ ເພື່ອທຸກແມ່ນບໍ່?
ຫຼື ທ່ານທັງຫຼາຍມີຄວາມເຂົ້າໃຈໃນເລື່ອງນີ້ແນວໃດ?”

“ທ່າເຫຼົ້ານີ້ ທີ່ບຸກຄົນຖືປະຕິບັດບໍລິບູນແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອບໍ່ເກື້ອກູນ ເພື່ອທຸກ ຂ້າ
ພະເຈົ້າທັງຫຼາຍມີຄວາມເຂົ້າໃຈໃນເລື່ອງນີ້ແນວນີ້ ຂ້ານ້ອຍ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ກາລາມະທັງຫຼາຍ ຍ້ອນເຫດນີ້ ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ
ມາເທີນ ກາລາມະທັງຫຼາຍ ທ່ານທັງຫຼາຍ

ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອດ້ວຍການ ຟັງຕາມກັນມາ
ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອດ້ວຍການ ຖືສືບ ໆ ກັນມາ
ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອດ້ວຍການ ເລົ່າລື
ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອດ້ວຍການ ອ້າງຕຳລາຫຼືຄຳພີ
ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອຍ້ອນ ຕັກກະ
ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອຍ້ອນການ ອະນຸມານ
ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອດ້ວຍການ ຄິດຕອງຕາມແນວເຫດຜົນ
ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອຍ້ອນ ເຂົ້າໄດ້ກັບທິດສະດີທີ່ພິນິດໄວ້ແລ້ວ
ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອຍ້ອນ ແນມເຫັນຮູບລັກສະນະມັກຈະເປັນໄປໄດ້
ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອຍ້ອນ ນັບຖືວ່າ ທ່ານສະມະນະນີ້ເປັນຄູຂອງເຮົາ

ກາລາມະທັງຫຼາຍ ເມື່ອໃດ ທ່ານທັງຫຼາຍ ເພິ່ງຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງຢ່າງນີ້ວ່າ “ທ່າເຫຼົ້ານີ້ເປັນ
ອະກຸສິນ ທ່າເຫຼົ້ານີ້ມີໂທດ ທ່າເຫຼົ້ານີ້ຜູ້ຮູ້ຕິຕຽນ ທ່າເຫຼົ້ານີ້ທີ່ບຸກຄົນຖືປະຕິບັດບໍລິບູນແລ້ວຍ່ອມ
ເປັນໄປເພື່ອບໍ່ເກື້ອກູນ ເພື່ອທຸກ” ເມື່ອນັ້ນ ທ່ານທັງຫຼາຍຄວນລະ(ທ່າເຫຼົ້ານັ້ນ)ສາ ຍ້ອນອາໄສ
ຄຳທີ່ເຮົາກ່າວໄວ້ນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນ ມາເທີນ ກາລາມະທັງຫຼາຍ ທ່ານທັງຫຼາຍ

ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອດ້ວຍການ ຟັງຕາມກັນມາ
ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອດ້ວຍການ ຖືສືບ ໆ ກັນມາ
ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອດ້ວຍການ ເລົ່າລື
ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອດ້ວຍການ ອ້າງຕຳລາຫຼືຄຳພີ
ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອຍ້ອນ ຕັກກະ
ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອຍ້ອນການ ອະນຸມານ
ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອດ້ວຍການ ຄິດຕອງຕາມແນວເຫດຜົນ
ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອຍ້ອນ ເຂົ້າໄດ້ກັບທິດສະດີທີ່ພິນິດໄວ້ແລ້ວ
ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອຍ້ອນ ແນມເຫັນຮູບລັກສະນະມັກຈະເປັນໄປໄດ້
ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອຍ້ອນ ນັບຖືວ່າ ທ່ານສະມະນະນີ້ເປັນຄູຂອງເຮົາ

ກາລາມະທັງຫຼາຍ ເມື່ອໃດ ທ່ານທັງຫຼາຍ ເພິ່ງຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງທ່ານວ່າ “ທ່າເຫຼົ່ານີ້ເປັນ ກຸສົນ ທ່າເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ມີໂທດ ທ່າເຫຼົ່ານີ້ຜູ້ຮູ້ສັນເສີນ ທ່າເຫຼົ່ານີ້ທີ່ບຸກຄົນຖືປະຕິບັດບໍລິບູນແລ້ວຍ່ອມ ເປັນໄປເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກ” ເມື່ອນັ້ນ ທ່ານທັງຫຼາຍຄວນເຂົ້າເຖິງ (ທ່າເຫຼົ່ານັ້ນ) ຢູ່

ກາລາມະທັງຫຼາຍ ທ່ານທັງຫຼາຍເຂົ້າໃຈເລື່ອງນັ້ນແນວໃດ ຄື ອະໂລພະ (ຄວາມບໍ່ຢາກ ໄດ້) ເມື່ອເກີດຂຶ້ນພາຍໃນບຸກຄົນ ຍ່ອມເກີດຂຶ້ນເພື່ອເກື້ອກູນຫຼືບໍ່ເກື້ອກູນ?”

“ເກື້ອກູນ ຂ້ານ້ອຍ”

“ກາລາມະທັງຫຼາຍ ກໍບຸຣຸດບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ມີໂລພະນີ້ບໍ່ຖືກໂລພະຄອບງຳ ມີຈິດບໍ່ຖືກໂລພະ ກຸມລຸມ ບໍ່ຂ້າສັດ ບໍ່ລັກຊັບ ບໍ່ລ່ວງເກີນພັນລະຍາຂອງຜູ້ອື່ນ ບໍ່ເວົ້າຕົວະ ຊັກຊວນຜູ້ອື່ນເພື່ອສິ່ງ ທີ່ເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກແມ່ນບໍ່?”

“ແມ່ນແລ້ວ ຂ້ານ້ອຍ”

“ກາລາມະທັງຫຼາຍ ທ່ານທັງຫຼາຍເຂົ້າໃຈເລື່ອງນັ້ນແນວໃດ ຄື ອະໂທສະ (ຄວາມບໍ່ຄິດ ປະທຸດສະຮ້າຍ) ເມື່ອເກີດຂຶ້ນພາຍໃນບຸກຄົນ ຍ່ອມເກີດຂຶ້ນເພື່ອເກື້ອກູນຫຼືບໍ່ເກື້ອກູນ?”

“ເກື້ອກູນ ຂ້ານ້ອຍ”

“ກາລາມະທັງຫຼາຍ ກໍບຸຣຸດບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ມີໂທສະນີ້ບໍ່ຖືກໂທສະຄອບງຳ ມີຈິດບໍ່ຖືກໂທສະ ກຸມລຸມ ບໍ່ຂ້າສັດ ບໍ່ລັກຊັບ ບໍ່ລ່ວງເກີນພັນລະຍາຂອງຜູ້ອື່ນ ບໍ່ເວົ້າຕົວະ ຊັກຊວນຜູ້ອື່ນເພື່ອສິ່ງ ທີ່ເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກແມ່ນບໍ່?”

“ເປັນແນວນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍ”

“ກາລາມະທັງຫຼາຍ ທ່ານທັງຫຼາຍເຂົ້າໃຈເລື່ອງນັ້ນແນວໃດ ຄື ອະໂມຫະ (ຄວາມບໍ່ຫຼົງ) ເມື່ອເກີດຂຶ້ນພາຍໃນບຸກຄົນ ຍ່ອມເກີດຂຶ້ນເພື່ອເກື້ອກູນຫຼືບໍ່ເກື້ອກູນ”

“ເກື້ອກູນ ຂ້ານ້ອຍ”

“ກາລາມະທັງຫຼາຍ ກໍບຸຣຸດບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ມີໂມຫະນີ້ບໍ່ຖືກໂມຫະຄອບງຳ ມີຈິດບໍ່ຖືກໂມຫະ ກຸມລຸມ ບໍ່ຂ້າສັດ ບໍ່ລັກຊັບ ບໍ່ລ່ວງເກີນພັນລະຍາຂອງຜູ້ອື່ນ ບໍ່ເວົ້າຕົວະ ຊັກຊວນຜູ້ອື່ນເພື່ອສິ່ງ ທີ່ເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກແມ່ນບໍ່?”

“ແມ່ນແລ້ວ ຂ້ານ້ອຍ”

“ກາລາມະທັງຫຼາຍ ທ່ານທັງຫຼາຍເຂົ້າໃຈເລື່ອງນັ້ນວ່າແນວໃດ ຄືທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນເປັນກຸສົນຫຼື ເປັນອະກຸສົນ?”

“ເປັນກຸສົນ ຂ້ານ້ອຍ”

“ເປັນທຳທີ່ມີໂທດຫຼືບໍ່ມີໂທດ?”

“ເປັນທຳທີ່ບໍ່ມີໂທດ ຂ້ານ້ອຍ”

“ເປັນທຳທີ່ຜູ້ຮູ້ຕິຕຽນຫຼືຜູ້ຮູ້ສັນເສີນ?”

“ເປັນທຳທີ່ຜູ້ຮູ້ສັນເສີນ ຂ້ານ້ອຍ”

“ທ່ານເຫຼົ່ານີ້ ທີ່ບຸກຄົນຖືປະຕິບັດບໍລິບູນແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກແມ່ນບໍ່? ຫຼືທ່ານທັງຫຼາຍ ມີຄວາມເຂົ້າໃຈໃນເລື່ອງນີ້ແນວໃດ?”

“ທ່ານເຫຼົ່ານີ້ ທີ່ບຸກຄົນຖືປະຕິບັດບໍລິບູນແລ້ວຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກ ຂ້າພະເຈົ້າທັງຫຼາຍມີຄວາມເຂົ້າໃຈໃນເລື່ອງນີ້ແນວນີ້ ຂ້ານ້ອຍ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ກາລາມະທັງຫຼາຍ ຍ້ອນເຫດນີ້ແລ ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ ມາເທີນ ກາລາມະທັງຫຼາຍ ທ່ານທັງຫຼາຍ

ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອດ້ວຍການ ຟັງຕາມກັນມາ

ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອດ້ວຍການ ຖືສືບ ໆ ກັນມາ

ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອດ້ວຍການ ເລົ່າລື

ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອດ້ວຍການ ອ້າງຕຳລາຫຼືຄຳພີ

ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອຍ້ອນ ຕັກກະ

ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອຍ້ອນການ ອະນຸມານ

ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອດ້ວຍການ ຄິດຕອງຕາມແນວເຫດຜົນ

ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອຍ້ອນ ເຂົ້າໄດ້ກັບທິດສະດີທີ່ພິນິດໄວ້ແລ້ວ

ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອຍ້ອນ ແນມເຫັນຮູບລັກສະນະມັກຈະເປັນໄປໄດ້

ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອຍ້ອນ ນັບຖືວ່າ ທ່ານສະມະນະນີ້ເປັນຄູຂອງເຮົາ

ກາລາມະທັງຫຼາຍ ເມື່ອໃດ ທ່ານທັງຫຼາຍເພິ່ງຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງທ່ານນັ້ນວ່າ ທ່ານເຫຼົ່ານີ້ເປັນກຸສົນ ທ່ານເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ມີໂທດ ທ່ານເຫຼົ່ານີ້ຜູ້ຮູ້ສັນເສີນ ທ່ານເຫຼົ່ານີ້ທີ່ບຸກຄົນຖືປະຕິບັດບໍລິບູນແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກ ເມື່ອນັ້ນ ທ່ານທັງຫຼາຍຄວນເຂົ້າເຖິງ(ທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນ)ຢູ່ ຍ້ອນອາໄສຄຳທີ່ເຮົາກ່າວໄວ້ນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນ

ກາລາມະທັງຫຼາຍ ອະຣິຍະສາວົກນັ້ນປາສະຈາກອະພິດຊາ ປາສະຈາກພະຍາບາດ ບໍ່ລຸ້ມຫຼົງ ມີສຳປະຊັນຍະ ມີສະຕິໝັ້ນຄົງ ມີເມດຕາຈິດແຜ່ໄປຕະຫຼອດທິດທິ ໑ ທິດທິ ໒ ທິດທິ ໓ ທິດທິ ໔ ທິດເບື້ອງເທິງ ທິດເບື້ອງລ່າງ ທິດສຽງ ແຜ່ໄປຕະຫຼອດໂລກທົ່ວທຸກໝູ່ເຫຼົ່າໃນທີ່ທຸກສະຖານດ້ວຍເມດຕາ ຈິດອັນເຕັມປຸ່ງມ ເປັນມະຫັກຄະຕະ ບໍ່ມີຂອບເຂດ ບໍ່ມີເວນ ບໍ່ມີຄວາມບຽດບຽນຢູ່ ມີກະລຸນາຈິດ ຯລຯ ມີນຸທິຕາຈິດ ຯລຯ ມີອຸເປກຂາຈິດແຜ່ໄປຕະຫຼອດທິດທິ ໑ ທິດທິ ໒ ທິດທິ ໓ ທິດທິ ໔ ທິດເບື້ອງເທິງ ທິດເບື້ອງລ່າງ ທິດສຽງ ແຜ່ໄປຕະຫຼອດໂລກທົ່ວທຸກໝູ່ເຫຼົ່າໃນທີ່ທຸກສະຖານດ້ວຍອຸເປກຂາຈິດອັນເຕັມປຸ່ງມ ເປັນມະຫັກຄະຕະ ບໍ່ມີຂອບເຂດ ບໍ່ມີເວນ ບໍ່ມີຄວາມບຽດບຽນຢູ່

ກາລາມະທັງຫຼາຍ ອະຣິຍະສາວົກນັ້ນ ມີຈິດບໍ່ມີເວນແນວນີ້ ມີຈິດບໍ່ພະຍາບາດແນວນີ້ມີຈິດບໍ່ເສົ້າໝອງແນວນີ້ ມີຈິດບໍ່ລິສຸດແນວນີ້ ທ່ານບັນລຸຄວາມເປົາໃຈ ໔ ປະການໃນປັດຈຸບັນ ຄື

໑. ຖ້າໂລກໜ້າມີ ຜົນວິບາກແຫ່ງກຳທີ່ເຮັດດີແລະເຮັດຊົ່ວມີ ເປັນໄປໄດ້ທີ່ເລື່ອງນັ້ນຈະເປັນເຫດໃຫ້ເຮົາຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວໄປເກີດໃນສຸກຄະຕິໂລກສະຫວັນນີ້ຄື ຄວາມເປົາໃຈປະການທີ ໑ ທີ່ອະຣິຍະສາວົກນັ້ນບັນລຸແລ້ວ
໒. ຖ້າໂລກໜ້າບໍ່ມີ ຜົນວິບາກແຫ່ງກຳທີ່ເຮັດດີແລະເຮັດຊົ່ວບໍ່ມີ ເຮົາກໍຖືຮັກສາຕົນບໍ່ໃຫ້ມີເວນ ບໍ່ມີຄວາມບຽດບຽນ ບໍ່ໃຫ້ມີທຸກ ໃຫ້ມີສຸກໃນປັດຈຸບັນໃນໂລກນີ້ໄດ້ ນີ້ຄືຄວາມເປົາໃຈປະການທີ ໒ ທີ່ອະຣິຍະສາວົກນັ້ນບັນລຸແລ້ວ
໓. ຖ້າບຸກຄົນເມື່ອເຮັດບາບກໍຊື່ວ່າເຮັດບາບ ເຮົາບໍ່ເຈາະຈົງບາບໄວ້ເພື່ອໃຜ ໆ ເລີຍ ເມື່ອເຮົາບໍ່ເຮັດບາບເລີຍ ຄວາມທຸກຈະຖືກຕ້ອງເຮົາໄດ້ແນວໃດ ນີ້ຄືຄວາມເປົາໃຈປະການທີ ໓ ທີ່ອະຣິຍະສາວົກນັ້ນບັນລຸແລ້ວ
໔. ຖ້າບຸກຄົນເມື່ອເຮັດບາບກໍຊື່ວ່າບໍ່ເຮັດບາບ ເຮົາກໍພິຈາລະນາເຫັນຕົນບໍ່ລິສຸດທັງ ໒ ສ່ວນໃນໂລກນີ້ ນີ້ຄື ຄວາມເປົາໃຈປະການທີ ໔ ທີ່ອະຣິຍະສາວົກນັ້ນບັນລຸແລ້ວ

ກາລາມະທັງຫຼາຍ ອະຣິຍະສາວົກນັ້ນ ມີຈິດບໍ່ມີເວນແນວນີ້ມີຈິດບໍ່ພະຍາບາດແນວນີ້ມີຈິດບໍ່ເສົ້າໝອງແນວນີ້ ມີຈິດບໍ່ລິສຸດແນວນີ້ອະຣິຍະສາວົກນັ້ນຊື່ວ່າ ບັນລຸຄວາມເປົາໃຈ ໔ ປະການນີ້ໃນປັດຈຸບັນ

ພວກກາລາມະຂາບທູນວ່າ ຂ້າແດ່ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ເລື້ອງນັ້ນເປັນແນວນີ້ຂ້າແດ່ ພຣະສຸຄິດເຈົ້າ ເລື້ອງນັ້ນເປັນແນວນີ້ ພຣະອະຣິຍະສາວົກນັ້ນ ມີຈິດບໍ່ມີເວນແນວນີ້ ມີຈິດບໍ່ພະຍາບາດແນວນີ້ ມີຈິດບໍ່ເສົ້າໝອງແນວນີ້ ມີຈິດບໍ່ລິສຸດແນວນີ້ ພຣະອະຣິຍະສາວົກນັ້ນບັນລຸຄວາມເປົາໃຈ ໔ ປະການໃນປັດຈຸບັນ ຄື

໑. ຖ້າໂລກໜ້າມີ ຜົນວິບາກແຫ່ງກຳທີ່ເຮັດດີແລະເຮັດຊົ່ວມີ ເປັນໄປໄດ້ທີ່ເລື່ອງນັ້ນຈະເປັນເຫດໃຫ້ເຮົາຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ໄປເກີດໃນສຸກຄະຕິໂລກສະຫວັນ ນີ້ຄືຄວາມເປົາໃຈປະການທີ ໑ ທີ່ພຣະອະຣິຍະສາວົກນັ້ນບັນລຸແລ້ວ
໒. ຖ້າໂລກໜ້າບໍ່ມີ ຜົນວິບາກແຫ່ງກຳທີ່ເຮັດດີແລະເຮັດຊົ່ວບໍ່ມີ ເຮົາກໍຖືຮັກສາຕົນບໍ່ໃຫ້ມີເວນ ບໍ່ໃຫ້ມີຄວາມບຽດບຽນ ບໍ່ໃຫ້ມີທຸກ ໃຫ້ມີສຸກໃນປັດຈຸບັນໃນໂລກນີ້ໄດ້ ນີ້ຄືຄວາມເປົາໃຈປະການທີ ໒ ທີ່ພຣະອະຣິຍະສາວົກນັ້ນບັນລຸແລ້ວ
໓. ຖ້າບຸກຄົນເມື່ອເຮັດບາບກໍຊື່ວ່າເຮັດບາບ ເຮົາບໍ່ເຈາະຈົງບາບໄວ້ເພື່ອໃຜ ໆ ເລີຍ ເມື່ອເຮົາບໍ່ເຮັດບາບເລີຍ ຄວາມທຸກຈະຖືກຕ້ອງເຮົາໄດ້ແນວໃດ ນີ້ຄືຄວາມເປົາໃຈປະການທີ ໓ ທີ່ພຣະອະຣິຍະສາວົກນັ້ນບັນລຸແລ້ວ
໔. ຖ້າບຸກຄົນເມື່ອເຮັດບາບກໍຊື່ວ່າບໍ່ເຮັດບາບ ເຮົາກໍພິຈາລະນາເຫັນຕົນບໍລິສຸດທັງ ໒ ສ່ວນໃນໂລກນີ້ ນີ້ຄືຄວາມເປົາໃຈປະການທີ ໔ ທີ່ພຣະອະຣິຍະສາວົກນັ້ນບັນລຸແລ້ວ

ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ພຣະອະຣິຍະສາວົກນັ້ນ ມີຈິດບໍ່ມີເວນແນວນີ້ ມີຈິດບໍ່ພະຍາບາດແນວນີ້ ມີຈິດບໍ່ເສົ້າໝອງແນວນີ້ ມີຈິດບໍລິສຸດແນວນີ້ ພຣະອະຣິຍະສາວົກນັ້ນຊື່ວ່າບັນລຸຄວາມເປົາໃຈ ໔ ປະການນີ້ໃນປັດຈຸບັນ

ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ພາສີດຂອງທ່ານພຣະໂຄດົມຊັດເຈນມ່ວນຫຼາຍ ຯລຯ ຂ້າພຣະອົງທັງຫຼາຍນີ້ ຂໍເຖິງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ພ້ອມທັງພຣະທຳ ແລະພຣະສົງເປັນສະຣະນະຂໍພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໂຜດຊົງຈີ່ ຂ້າພຣະອົງທັງຫຼາຍວ່າ ເປັນອຸປະສານຜູ້ເຖິງສະຣະນະຕັ້ງແຕ່ມື້ນີ້ເປັນຕົ້ນໄປຈົນຕະຫຼອດຊີວິດ

ເກສະບຸດຕິສູດ ທີ ໔ ຈົບ

໖. ສາລະຫະສູດ

ວ່າດ້ວຍນາຍສາລະຫະຖາມເຖິງຫຼັກຄວາມເຊື່ອ

[ຜກ] ສະໄໝໜຶ່ງ ທ່ານພຣະນັນທະກະຢູ່ທີ່ຜາສາດຂອງວິສາຂາມີຄາຣະມາຕາ ໃນບຸບພາຣາມ ເຂດນະຄອນສາວັດຖິ ຄັ້ງນັ້ນ ນາຍສາລະຫະຜູ້ເປັນຫຼານຊາຍຂອງມີຄານເສດຖີ ແລະນາຍໂຣຫະນະຜູ້ເປັນຫຼານຊາຍຂອງເປຊຸນິຍະເສດຖີ ເຂົ້າໄປຫາທ່ານພຣະນັນທະກະເຖິງບ່ອນຢູ່ໄຫວ້ແລ້ວ ນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ທ່ານພຣະນັນທະກະກໍໄດ້ກ່າວກັບສາລະຫະມີຄາຣະນັດດາດັ່ງນີ້ວ່າ ມາເທີ້ນ ສາລະຫະ ແລະໂຣຫະນະ ທ່ານທັງຫຼາຍ

ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອດ້ວຍການ ຟັງຕາມກັນມາ
 ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອດ້ວຍການ ຖືສືບ ໆ ກັນມາ
 ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອດ້ວຍການ ເລົ່າລີ້
 ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອດ້ວຍການ ອ້າງຕຳລາຫຼືຄຳພີ
 ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອຍ້ອນ ຕັກກະ
 ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອຍ້ອນການ ອະນຸມານ
 ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອດ້ວຍການ ຄິດຕອງຕາມແນວເຫດຜົນ
 ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອຍ້ອນ ເຂົ້າໄດ້ກັບທິດສະດີທີ່ພິນິດໄວ້ແລ້ວ
 ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອຍ້ອນ ແນມເຫັນຮູບລັກສະນະມັກຈະເປັນໄປໄດ້
 ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອຍ້ອນ ນັບຖືວ່າ ທ່ານສະມະນະນີ້ເປັນຄູຂອງເຮົາ

ສາລະຫະແລະໂຣຫະນະ ເມື່ອໃດ ທ່ານທັງຫຼາຍເພິ່ງຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງວ່າ “ທຳເຫຼົ່ານີ້ເປັນອະກຸສິນ ທຳເຫຼົ່ານີ້ມີໂທດ ທຳເຫຼົ່ານີ້ທ່ານຜູ້ຮູ້ຕິຕຽນ ທຳເຫຼົ່ານີ້ທີ່ບຸກຄົນຖືປະຕິບັດບໍລິບູນແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອບໍ່ເກື້ອກູນ ເພື່ອທຸກ” ເມື່ອນັ້ນ ທ່ານທັງຫຼາຍຄວນລະ (ທຳເຫຼົ່ານັ້ນ) ສາ

ສາລະຫະ ແລະໂຣຫະນະ ທ່ານທັງຫຼາຍ ເຂົ້າໃຈເລື່ອງນີ້ແນວໃດ ຄື ໂລພະມີຢູ່ບໍ່?

“ມີຢູ່ ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ”

“ສາລະຫະແລະໂຣຫະນະ ເຮົາຈະອະທິບາຍຄຳວ່າ “ອະພິດຊາ” ບຸກຄົນຜູ້ເພິ່ງເລັງຍາກໄດ້ຂອງເຂົານີ້ເປັນຜູ້ໂລບ ຂ້າສັດແດ່ ລັກຊັບແດ່ ລ່ວງເກີນພັນລະຍາຂອງຜູ້ອື່ນແດ່ ເວົ້າຕົວະແດ່ ຊັກຊວນຜູ້ອື່ນເພື່ອສິ່ງທີ່ບໍ່ເກື້ອກູນ ເພື່ອທຸກແມ່ນບໍ່?”

“ແມ່ນແລ້ວ ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ”

“ສາລະຫະແລະໂຣຫະນະ ທ່ານທັງຫຼາຍ ເຂົ້າໃຈເລື່ອງນີ້ແນວໃດ ຄື ໂທສະມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?”

“ມີຢູ່ ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ”

“ສາລະຫະ ແລະໂຣຫະນະ ເຮົາຈະອະທິບາຍຄຳວ່າ “ພະຍາບາດ” ບຸກຄົນຜູ້ມີຈິດພະຍາບາດ (ຄວາມຄິດຮ້າຍ) ນີ້ ເປັນຜູ້ຄິດຮ້າຍ ຂ້າສັດແດ່ ລັກຊັບແດ່ ລ່ວງເກີນພັນລະຍາຂອງຜູ້ອື່ນແດ່ ເວົ້າຕົວະແດ່ ຊັກຊວນຜູ້ອື່ນເພື່ອສິ່ງທີ່ບໍ່ເກື້ອກູນ ເພື່ອທຸກແມ່ນບໍ່?”

“ແມ່ນແລ້ວ ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ”

“ສາລະຫະ ແລະໂຣຫະນະ ທ່ານທັງຫຼາຍເຂົ້າໃຈເລື່ອງນັ້ນແນວໃດ ຄື ໂມຫະມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?”

“ມີຢູ່ ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ”

“ສາລະຫະ ແລະໂຣຫະນະ ເຮົາຈະອະທິບາຍຄຳວ່າ “ອະວິດຊາ” ບຸກຄົນຜູ້ຕົກຢູ່ໃນອະວິດຊາ (ຄວາມບໍ່ຮູ້ແຈ້ງ) ນີ້ ເປັນຜູ້ຫຼົງ ຂ້າສັດແດ່ ລັກຊັບແດ່ ລ່ວງເກີນພັນລະຍາຂອງຜູ້ອື່ນແດ່ ເວົ້າຕົວະແດ່ ຊັກຊວນຜູ້ອື່ນເພື່ອສິ່ງທີ່ບໍ່ເກື້ອກູນ ເພື່ອທຸກແມ່ນບໍ່?”

“ແມ່ນແລ້ວ ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ”

“ສາລະຫະ ແລະໂຣຫະນະ ທ່ານທັງຫຼາຍ ເຂົ້າໃຈເລື່ອງນັ້ນແນວໃດ ຄື ທຳເຫຼົ່ານັ້ນເປັນກຸສົນ ຫຼື ອະກຸສົນ?”

“ເປັນອະກຸສົນ ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ”

“ເປັນທຳທີ່ມີໂທດ ຫຼື ບໍ່ມີໂທດ?”

“ເປັນທຳທີ່ມີໂທດ ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ”

“ເປັນທຳທີ່ຜູ້ຮູ້ຕິຕຽນ ຫຼື ຜູ້ຮູ້ສັນເສີນ?”

“ເປັນທຳທີ່ຜູ້ຮູ້ຕິຕຽນ ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ”

“ທຳເຫຼົ່ານັ້ນ ທີ່ບຸກຄົນຖືປະຕິບັດບໍລິບູນແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອບໍ່ເກື້ອກູນ ເພື່ອທຸກແມ່ນບໍ່? ຫຼື ທ່ານທັງຫຼາຍ ມີຄວາມເຂົ້າໃຈໃນເລື່ອງນັ້ນແນວໃດ?”

“ທຳເຫຼົ່ານັ້ນ ທີ່ບຸກຄົນຖືປະຕິບັດບໍລິບູນແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອບໍ່ເກື້ອກູນ ເພື່ອທຸກພວກຂ້ານ້ອຍມີຄວາມເຂົ້າໃຈໃນເລື່ອງນັ້ນແນວນີ້ ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ”

ທ່ານພຣະນັນທະກະກ່າວວ່າ ສາລະຫະແລະໂຣຫະນະ ຍ້ອນເຫດນີ້ແລ ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ ມາເທີນ ສາລະຫະ ແລະໂຣຫະນະ ທ່ານທັງຫຼາຍ

ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອດ້ວຍການ ຟັງຕາມກັນມາ

ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອດ້ວຍການ ຖືສືບ ໆ ກັນມາ

ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອດ້ວຍການ ເລົ່າລີ້

ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອດ້ວຍການ ອ້າງຕຳລາຫຼືຄຳພີ

ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອຍ້ອນ ຕັກກະ

ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອຍ້ອນການ ອະນຸມານ

ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອດ້ວຍການ ຄິດຕອງຕາມແນວເຫດຜົນ

ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອຍ້ອນ ເຂົ້າໄດ້ກັບທິດສະດີທີ່ພິນິດໄວ້ແລ້ວ

ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອຍ້ອນ ແນມເຫັນຮູບລັກສະນະມັກຈະເປັນໄປໄດ້

ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອຍ້ອນ ນັບຖືວ່າ ທ່ານສະມະນະນີ້ເປັນຄູຂອງເຮົາ

ສາລະທະແລະໂຣຫະນະ ເມື່ອໃດ ທ່ານທັງຫຼາຍພຶງຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງວ່າ “ທຳເຫຼົ່ານີ້ເປັນ ອະກຸສິນ ທຳເຫຼົ່ານີ້ມີໂທດ ທຳເຫຼົ່ານີ້ຜູ້ຮູ້ຕິຕຽນ ທຳເຫຼົ່ານີ້ທີ່ບຸກຄົນຖືປະຕິບັດບໍລິບູນແລ້ວ ຍ່ອມ ເປັນໄປເພື່ອບໍ່ເກື້ອກູນ ເພື່ອທຸກ” ເມື່ອນັ້ນ ທ່ານທັງຫຼາຍຄວນລະ (ທຳເຫຼົ່ານັ້ນ)ສາ ຍ້ອນອາໄສ ຄຳທີ່ເຮົາກ່າວໄວ້ນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນ

ມາເທີນ ສາລະທະ ແລະໂຣຫະນະ ທ່ານທັງຫຼາຍ

ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອດ້ວຍການ ຟັງຕາມກັນມາ
 ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອດ້ວຍການ ຖືສືບ ໆ ກັນມາ
 ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອດ້ວຍການ ເລົ່າລື
 ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອດ້ວຍການ ອ້າງຕຳລາຫຼືຄຳພີ
 ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອຍ້ອນ ຕັກກະ
 ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອຍ້ອນການ ອະນຸມານ
 ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອດ້ວຍການ ຄິດຕອງຕາມແນວເຫດຜົນ
 ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອຍ້ອນ ເຂົ້າໄດ້ກັບທິດສະດີທີ່ພິນິດໄວ້ແລ້ວ
 ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອຍ້ອນ ແນມເຫັນຮູບລັກສະນະມັກຈະເປັນໄປໄດ້
 ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອຍ້ອນ ນັບຖືວ່າ ທ່ານສະມະນະນີ້ເປັນຄູຂອງເຮົາ

ສາລະທະແລະໂຣຫະນະ ເມື່ອໃດ ທ່ານທັງຫຼາຍເພິ່ງຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງທ່ານນັ້ນວ່າ “ທຳເຫຼົ່ານີ້ ເປັນກຸສິນ ທຳເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ມີໂທດ ທຳເຫຼົ່ານີ້ຜູ້ຮູ້ສັນເສີນ ທຳເຫຼົ່ານີ້ທີ່ບຸກຄົນຖືປະຕິບັດບໍລິບູນແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກ” ເມື່ອນັ້ນ ທ່ານທັງຫຼາຍຄວນເຂົ້າເຖິງ (ທຳເຫຼົ່ານັ້ນ) ຢູ່ເທີນ

ສາລະທະ ແລະໂຣຫະນະ ທ່ານທັງຫຼາຍ ເຂົ້າໃຈເລື່ອງນັ້ນແນວໃດ ຄື ອະໂລພະມີຢູ່ ແມ່ນບໍ່?

“ມີຢູ່ ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ”

ສາລະທະ ແລະໂຣຫະນະ ເຮົາຈະອະທິບາຍຄຳນີ້ວ່າ “ອະນະພິດຊາ” ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ເພິ່ງ ເລັງຍາກ ໄດ້ຂອງເຂົານີ້ເປັນຜູ້ບໍ່ໂລບ ບໍ່ຂ້າສັດ ບໍ່ລັກຊັບ ບໍ່ລ່ວງເກີນພັນລະຍາຂອງຜູ້ອື່ນ ບໍ່ເວົ້າ ຕົວະ ຊັກຊວນຜູ້ອື່ນເພື່ອສິ່ງທີ່ເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກແມ່ນບໍ່?”

“ເປັນແນວນັ້ນ ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ”

“ສາລະທະ ແລະໂຣຫະນະ ທ່ານທັງຫຼາຍເຂົ້າໃຈເລື່ອງນັ້ນແນວໃດ ຄື ອະໂທສະມີຢູ່ ແມ່ນບໍ່?”

“ມີຢູ່ ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ”

“ສາລະຫະ ແລະໂຣຫະນະ ເຮົາຈະອະທິບາຍຄຳນີ້ວ່າ “ອະພະຍາບາດ” ບຸກຄົນຜູ້ມີຈິດ ບໍ່ພະຍາບາດນີ້ ເປັນຜູ້ບໍ່ຄິດຮ້າຍ ບໍ່ຂ້າສັດ ບໍ່ລັກຊັບ ບໍ່ລ່ວງເກີນພັນລະຍາຂອງຜູ້ອື່ນ ບໍ່ເວົ້າ ຕົວະ ຊັກຊວນຜູ້ອື່ນເພື່ອສິ່ງທີ່ເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກແມ່ນບໍ່?”

“ແມ່ນແລ້ວ ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ”

“ສາລະຫະ ແລະໂຣຫະນະ ທ່ານທັງຫຼາຍ ເຂົ້າໃຈເລື່ອງນັ້ນແນວໃດ ຄື ອະໂມຫະມີຢູ່ ແມ່ນບໍ່?”

“ມີຢູ່ ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ”

“ສາລະຫະແລະໂຣຫະນະ ເຮົາຈະອະທິບາຍຄຳນີ້ວ່າ “ວິດຊາ” ບຸກຄົນຜູ້ມີວິດຊານີ້ເປັນ ຜູ້ບໍ່ຫຼົງຢູ່ໃນຄວາມຮູ້ນີ້ ບໍ່ຂ້າສັດ ບໍ່ລັກຊັບ ບໍ່ລ່ວງເກີນພັນລະຍາຂອງຜູ້ອື່ນ ບໍ່ເວົ້າຕົວະ ຊັກຊວນ ຜູ້ອື່ນເພື່ອສິ່ງທີ່ເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກແມ່ນບໍ່?”

“ແມ່ນແລ້ວ ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ”

“ສາລະຫະແລະໂຣຫະນະ ທ່ານທັງຫຼາຍເຂົ້າໃຈເລື່ອງນັ້ນແນວໃດ ທຳເຫຼົ່ານັ້ນເປັນກຸສົນ ຫຼືເປັນອະກຸສົນ?”

“ເປັນກຸສົນ ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ”

“ເປັນທຳທີ່ມີໂທດ ຫຼື ບໍ່ມີໂທດ?”

“ເປັນທຳທີ່ບໍ່ມີໂທດ ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ”

“ເປັນທຳທີ່ຜູ້ຮູ້ຕິຕຽນ ຫຼື ຜູ້ຮູ້ສັນເສີນ?”

“ເປັນທຳທີ່ຜູ້ຮູ້ສັນເສີນ ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ”

“ທຳເຫຼົ່ານີ້ ທີ່ບຸກຄົນຖືປະຕິບັດບໍລິບູນແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກບໍ່ ຫຼື ທ່ານທັງຫຼາຍ ມີຄວາມເຂົ້າໃຈໃນເລື່ອງນີ້ແນວໃດ”

“ທຳເຫຼົ່ານີ້ ທີ່ບຸກຄົນຖືປະຕິບັດບໍລິບູນແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກ ພວກ ຂ້ານ້ອຍມີຄວາມເຂົ້າໃຈໃນເລື່ອງນີ້ແນວນີ້ ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ”

ທ່ານພຣະນັນທະກະກ່າວວ່າ ສາລະຫະແລະໂຣຫະນະ ຍ້ອນເຫດນີ້ແລ ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ກ່າວ ໄວ້ວ່າ ມາເທີນ ທ່ານສາລະຫະ ແລະໂຣຫະນະ ທ່ານທັງຫຼາຍ

ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອດ້ວຍການ ຟັງຕາມກັນມາ

ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອດ້ວຍການ ຖືສືບ ໆ ກັນມາ

ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອດ້ວຍການ ເລົ່າລື
 ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອດ້ວຍການ ອ້າງຕຳລາຫຼືຄຳພີ
 ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອຍ້ອນ ຕັກກະ
 ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອຍ້ອນການ ອະນຸມານ
 ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອດ້ວຍການ ຄິດຕອງຕາມແນວເຫດຜົນ
 ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອຍ້ອນ ເຂົ້າໄດ້ກັບທິດສະດີທີ່ພິນິດໄວ້ແລ້ວ
 ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອຍ້ອນ ແນມເຫັນຮູບລັກສະນະມັກຈະເປັນໄປໄດ້
 ຢ່າປົງໃຈເຊື່ອຍ້ອນ ນັບຖືວ່າ ທ່ານສະມະນະນີ້ເປັນຄູຂອງເຮົາ

ສາລະທະແລະໂຣຫະນະ ເມື່ອໃດ ທ່ານທັງຫຼາຍ ເພິ່ງຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງທີ່ນັ້ນວ່າ “ທຳເຫຼົ່ານີ້ເປັນກຸສົນ ທຳເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ມີໂທດ ທຳເຫຼົ່ານີ້ຜູ້ຮູ້ສັນເສີນ ທຳເຫຼົ່ານີ້ທີ່ບຸກຄົນຖືປະຕິບັດບໍລິບູນແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກ” ເມື່ອນັ້ນ ທ່ານທັງຫຼາຍ ຄວນເຂົ້າເຖິງ (ທຳເຫຼົ່ານັ້ນ) ຢູ່ເທິງ ຍ້ອນອາໄສຄຳທີ່ເຮົາກ່າວໄວ້ນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້ ເຊັ່ນນັ້ນ

ສາລະທະ ແລະໂຣຫະນະ ພຣະອະຣິຍະສາວົກນັ້ນ ປາສະຈາກອະພິດຊາ ປາສະຈາກພະຍາບາດ ບໍ່ລຸ້ມຫຼົງ ມີສຳປະຊັນຍະ ມີສະຕິໝັ້ນຄົງ ມີເມດຕາຈິດແຜ່ໄປຕະຫຼອດທິດທິ ໑ ທິດທິ ໒ ໆລໆ ທິດທິ ໓ ໆລໆ ທິດທິ ໔ ໆລໆ ທິດເບື້ອງເທິງ ທິດເບື້ອງລ່າງ ທິດສູງ ແຜ່ໄປຕະຫຼອດໂລກທົ່ວທຸກໝູ່ເຫຼົ່າ ໃນທີ່ທຸກສະຖານດ້ວຍເມດຕາຈິດອັນເຕັມປຸ່ມ ເປັນມະຫັກຄະຕະ ບໍ່ມີຂອບເຂດ ບໍ່ມີເວນ ບໍ່ມີຄວາມບຽດບຽນຢູ່ ມີກະລຸນາຈິດ ຯລຯ ມີມຸທິຕາຈິດ ຯລຯ ມີອຸເປກຂາຈິດແຜ່ໄປຕະຫຼອດທິດທິ ໑ ທິດທິ ໒ ທິດທິ ໓ ທິດທິ ໔ ທິດເບື້ອງເທິງ ທິດເບື້ອງລ່າງ ທິດສູງ ແຜ່ໄປຕະຫຼອດໂລກທົ່ວທຸກໝູ່ເຫຼົ່າໃນທີ່ທຸກສະຖານດ້ວຍອຸເປກຂາຈິດອັນເຕັມປຸ່ມ ເປັນມະຫັກຄະຕະ ບໍ່ມີຂອບເຂດ ບໍ່ມີເວນ ບໍ່ມີຄວາມບຽດບຽນຢູ່ ພຣະອະຣິຍະສາວົກນັ້ນ ຮູ້ແຈ້ງແນວນີ້ວ່າ “ທຳມະຊາດນີ້ມີຢູ່ ທຳອັນຊາມ່ວນມີຢູ່ ທຳອັນປະນີດມີຢູ່ ການທີ່ສັນຍານີ້ສະບັດອອກຢ່າງປະເສີດມີຢູ່” ເມື່ອທ່ານຮູ້ເຫັນຢູ່ແນວນີ້ຈິດ ຍ່ອມລຸດພົ້ນຈາກກາມາສະວະ ພະວາສະວະ ແລະອະວິດຊາສະວະ ເມື່ອຈິດລຸດພົ້ນແລ້ວກໍຮູ້ວ່າລຸດພົ້ນແລ້ວ ຮູ້ແຈ້ງວ່າ ຊາດໝົດແລ້ວ ຢູ່ຈົບພົມມະຈັນ ແລ້ວ ເຮັດກິດທີ່ຄວນເຮັດສຳເລັດແລ້ວ ບໍ່ມີກິດອື່ນເພື່ອຄວາມເປັນແນວນີ້ອີກຕໍ່ໄປ

ພຣະອະຣິຍະສາວົກນັ້ນ ຮູ້ແຈ້ງແນວນີ້ວ່າ “ແຕ່ກ່ອນເຮົາມີໂລພະ ເລື້ອງນັ້ນ ເປັນສິ່ງບໍ່ດີ ບັດນີ້ໂລພະນັ້ນບໍ່ມີ ເລື້ອງນັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ດີ ແຕ່ກ່ອນເຮົາມີໂທສະ ຯລຯ ແຕ່ກ່ອນເຮົາມີໄມຫະ ເລື້ອງນັ້ນເປັນສິ່ງບໍ່ດີ ບັດນີ້ໄມຫະນັ້ນບໍ່ມີ ເລື້ອງນັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ດີ” ທ່ານບໍ່ມີຄວາມທະຍານຢາກດັບສະນິດ ເຢືອກເຢັນ ສະເຫວີຍສຸກ ມີຕົນເປັນຄົພົມຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ

ສາລະທະສູດທີ ໖ ຈົບ

ກ. ກະຖາວັດຖູສູດ ວ່າດ້ວຍເລື່ອງທີ່ຄວນກ່າວ

[໖໗] ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກະຖາວັດຖູ ໓ ປະການນີ້

ກະຖາວັດຖູ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຄວນກ່າວຄຳເວົ້າຍ້ອນອະດີດຕະການວ່າ “ອະດີດຕະການໄດ້ມີແນວນີ້”
໒. ຄວນກ່າວຄຳເວົ້າມຸ້ງເຖິງອະນາຄົດຕະການວ່າ “ອະນາຄົດຕະການຈັກມີແນວນີ້”
໓. ຄວນກ່າວຄຳເວົ້າສືບເນື່ອງກັບປັດຈຸບັນການວ່າ “ປັດຈຸບັນການມີຢູ່ແນວນີ້”

ຊາວໂລກເພິ່ງຮູ້ຈັກບຸກຄົນໄດ້ດ້ວຍການມາຮ່ວມປະຊຸມສົນທະນາກັນວ່າ “ຜູ້ນີ້ຄວນເວົ້ານຳຫຼືບໍ່ຄວນເວົ້ານຳ” ຖ້າບຸກຄົນນີ້ຖືກຖາມບັນຫາ ບໍ່ຕອບໂດຍໄນດຽວເຊິ່ງບັນຫາທີ່ຄວນຕອບໄນດຽວ ບໍ່ຈຳແນກຕອບເຊິ່ງບັນຫາທີ່ຄວນຈຳແນກຕອບ ບໍ່ຍ້ອນຖາມແລ້ວຈຶ່ງຕອບບັນຫາທີ່ຄວນຍ້ອນຖາມແລ້ວຈຶ່ງຕອບ ບໍ່ພັກບັນຫາທີ່ຄວນພັກໄວ້ ເມື່ອເປັນແນວນີ້ບຸກຄົນນີ້ຊື່ວ່າ “ຜູ້ບໍ່ຄວນເວົ້ານຳ” ແຕ່ຖ້າບຸກຄົນນີ້ຖືກຖາມບັນຫາ ຕອບໂດຍໄນດຽວເຊິ່ງບັນຫາທີ່ຄວນຕອບໂດຍໄນດຽວ ຈຳແນກຕອບບັນຫາທີ່ຄວນຈຳແນກຕອບ ຍ້ອນຖາມແລ້ວຈຶ່ງຕອບບັນຫາທີ່ຄວນຍ້ອນຖາມແລ້ວຈຶ່ງຕອບ ພັກບັນຫາທີ່ຄວນພັກໄວ້ ເມື່ອເປັນແນວນີ້ບຸກຄົນນີ້ຊື່ວ່າ “ຜູ້ຄວນເວົ້ານຳ”

ຊາວໂລກເພິ່ງຮູ້ຈັກບຸກຄົນໄດ້ດ້ວຍການມາຮ່ວມປະຊຸມສົນທະນາກັນວ່າ “ຜູ້ນີ້ຄວນເວົ້ານຳຫຼືບໍ່ຄວນເວົ້ານຳ” ຖ້າບຸກຄົນນີ້ຖືກຖາມບັນຫາ ບໍ່ຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ໃນຖານະແລະອະຖານະ ບໍ່ຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ໃນປະຣິກັບ ບໍ່ຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ໃນເລື່ອງທີ່ຄວນຮູ້ ບໍ່ຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ໃນເລື່ອງປະຕິບັດ ເມື່ອເປັນແນວນີ້ບຸກຄົນນີ້ຊື່ວ່າ “ຜູ້ບໍ່ຄວນເວົ້ານຳ” ແຕ່ຖ້າບຸກຄົນນີ້ຖືກຖາມບັນຫາ ຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ໃນຖານະແລະອະຖານະ ຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ໃນປະຣິກັບ ຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ໃນເລື່ອງທີ່ຄວນຮູ້ ຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ໃນເລື່ອງປະຕິບັດ ເມື່ອເປັນແນວນີ້ບຸກຄົນນີ້ຊື່ວ່າ “ຜູ້ຄວນເວົ້ານຳ”

ຊາວໂລກເພິ່ງຮູ້ຈັກບຸກຄົນໄດ້ດ້ວຍການມາຮ່ວມປະຊຸມສົນທະນາກັນວ່າ “ຜູ້ນີ້ຄວນເວົ້ານຳຫຼືບໍ່ຄວນເວົ້ານຳ” ຖ້າບຸກຄົນນີ້ຖືກຖາມບັນຫາ ເວົ້າກົບເກື້ອນ ເວົ້ານອກເລື່ອງ ສະແດງອາການໂກດ ຂັດເຄືອງ ແລະບໍ່ພໍໃຈ ເມື່ອເປັນແນວນີ້ບຸກຄົນນີ້ຊື່ວ່າ “ຜູ້ບໍ່ຄວນເວົ້ານຳ” ແຕ່ຖ້າບຸກຄົນນີ້ຖືກຖາມບັນຫາ ບໍ່ເວົ້າກົບເກື້ອນ ບໍ່ເວົ້ານອກເລື່ອງ ບໍ່ສະແດງອາການໂກດ ຂັດເຄືອງ ແລະບໍ່ພໍໃຈ ເມື່ອເປັນແນວນີ້ບຸກຄົນນີ້ຊື່ວ່າ “ຜູ້ຄວນເວົ້ານຳ”

ຊາວໂລກເພິ່ງຮູ້ຈັກບຸກຄົນໄດ້ດ້ວຍການມາຮ່ວມປະຊຸມສົນທະນາກັນວ່າ “ຜູ້ນີ້ຄວນເວົ້າ
ນຳຫຼືບໍ່ຄວນເວົ້ານຳ” ຖ້າບຸກຄົນນີ້ຖືກຖາມບັນຫາ ເວົ້າຟຸ່ງເພີ່ ເວົ້າຍ່າຍີ ເວົ້າຫົວເຍາະຫຍັນ ຖ້າ
ຈັບຜິດ ເມື່ອເປັນແນວນີ້ບຸກຄົນນີ້ຊື່ວ່າ “ຜູ້ບໍ່ຄວນເວົ້ານຳ” ແຕ່ຖ້າບຸກຄົນນີ້ຖືກຖາມບັນຫາ ບໍ່ເວົ້າ
ຟຸ່ງເພີ່ ບໍ່ເວົ້າຍ່າຍີ ບໍ່ເວົ້າຫົວເຍາະຫຍັນ ບໍ່ຖ້າຈັບຜິດ ເມື່ອເປັນແນວນີ້ບຸກຄົນນີ້ຊື່ວ່າ “ຜູ້ຄວນ
ເວົ້ານຳ”

ຊາວໂລກເພິ່ງຮູ້ຈັກບຸກຄົນໄດ້ດ້ວຍການມາຮ່ວມປະຊຸມສົນທະນາກັນວ່າ “ຜູ້ນີ້ມີອຸປະນິໄສ
ບໍ່ມີອຸປະນິໄສ” ບຸກຄົນຜູ້ບ່ຽງງາງຫຼືຟຸ່ງ ຊື່ວ່າ “ບໍ່ມີອຸປະນິໄສ” ບຸກຄົນຜູ້ງ່ຽງງາງຫຼືຟຸ່ງ ຊື່ວ່າ “ມີອຸປະ
ນິໄສ” ບຸກຄົນນັ້ນຜູ້ມີອຸປະນິໄສຍ່ອມຮູ້ທຳແນວໜຶ່ງ ກຳນົດຮູ້ທຳແນວໜຶ່ງ ລະທຳແນວໜຶ່ງ ເຮັດ
ໃຫ້ແຈ້ງທຳແນວໜຶ່ງ ເຂົາເມື່ອຮູ້ຍິ່ງທຳແນວໜຶ່ງ ກຳນົດຮູ້ທຳແນວໜຶ່ງ ລະທຳແນວໜຶ່ງ ເຮັດໃຫ້
ແຈ້ງທຳແນວໜຶ່ງ ຍ່ອມສຳຜັດຄວາມລຸດພົ້ນໂດຍຖືກຕ້ອງ ການສົນທະນາກັນມີປະໂຫຍດແນວນີ້
ການເປົກສາກັນມີປະໂຫຍດແນວນີ້ ອຸປະນິໄສມີປະໂຫຍດແນວນີ້ ການງ່ຽງງາງຫຼືຟຸ່ງມີປະໂຫຍດ
ແນວນີ້ ຄື ຄວາມລຸດພົ້ນແຫ່ງຈິດຍ້ອນຄວາມບໍ່ຖືກຕ້ອງ

ຊົນເຫຼົ່າໃດເປັນຄົນມັກໂກດ
ຟຸ່ງຊ່ານ ໂອ້ອວດ ເວົ້າບໍ່ມີສາຣະ
ຊົນເຫຼົ່ານັ້ນຊື່ວ່າຢຶດຖືຄຳເວົ້າທີ່ບໍ່ປະເສີດ
ແນມເບິ່ງເລື້ອງຜິດພາດຂອງກັນແລະກັນ
ຊົນເຫຼົ່າໃດຊົມຊື່ນທຸບພາສິດ ຄວາມຜິດພາດ
ຄວາມຫຼົງລືມ ຄວາມປຣາໄຊຂອງກັນແລະກັນ
ພຣະອະຣິຍະບໍ່ເວົ້າເຖິງເລື້ອງນັ້ນຂອງຊົນເຫຼົ່ານັ້ນ
ແຕ່ຖ້າບັນດິດຮູ້ຈັກການອັນເໝາະສົມແລ້ວ
ປະສົງຈະເວົ້າ ຄວນມີຄວາມຮູ້ ບໍ່ໂກດ ບໍ່ຟຸ່ງຊ່ານ
ບໍ່ໂອ້ອວດ ບໍ່ໃຈເປົາຫຸນຫັນພັນແລ່ນ ບໍ່ຖ້າຈັບຜິດ
ເວົ້າແຕ່ເລື້ອງທີ່ກ່ຽວກັບບຸກຄົນຜູ້ດຳລົງຢູ່ໃນທຳ
ເປັນເລື້ອງທີ່ພຣະອະຣິຍະປະພຶດກັນມາ
ຍ້ອນຮູ້ທົ່ວເຖິງໂດຍຖືກຕ້ອງ ເຂົາບໍ່ເວົ້າຣິດສະຫຍາ
ບຸກຄົນຄວນຊົມຊື່ນຄຳເວົ້າທີ່ເປັນສຸພາສິດ
ບໍ່ຄວນເຫຼືອມໃສຄຳເວົ້າທີ່ເປັນທຸບພາສິດ
ບໍ່ຄວນໃສ່ໃຈເຖິງຄວາມແຂ່ງດີ
ແລະບໍ່ຄວນຖ້າຈັບຜິດ ບໍ່ຄວນເວົ້າທັບຖົມ
ບໍ່ຄວນເວົ້າຍ່າຍີ ບໍ່ຄວນເວົ້າເຫຼາະແຫຼະ

ເພື່ອຄວາມຮູ້ ເພື່ອຄວາມເຫຼື້ອມໃສ
 ສັດຕະບຸຣຸດທັງຫຼາຍຈຶ່ງມີການເປົກສາກັນ
 ພຣະອະນິຍະທັງຫຼາຍຍ່ອມເປົກສາກັນເຊັ່ນນັ້ນ
 ນີ້ເປັນການເປົກສາກັນຂອງພຣະອະນິຍະທັງຫຼາຍ
 ບຸກຄົນຜູ້ມີປັນຍາຮູ້ເລື່ອງນີ້ແລ້ວ
 ບໍ່ຄວນຖືໂຕ ຄວນເປົກສາກັນ

ກະຖາວັດຖຸສູດ ທີ ໗ ຈົບ

໘. ອັນຍະຕິດຖິຍະສູດ

ວ່າດ້ວຍພວກອັນຍະເດຍຣະຖິ

[໖໙] ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຖ້າພວກອັນຍະເດຍຣະຖິປະຣິພາຊົກ ເພິ່ງຖາມແນວນີ້ ວ່າ

ທ່ານທັງຫຼາຍ ທຳ ໓ ປະການນີ້ຄື (໑) ຣາຄະ (ຄວາມກຳໜົດ) (໒) ໂທສະ (ຄວາມຄິດ ປະທຸດສະຮ້າຍ) (໓) ໂມຫະ (ຄວາມຫຼົງ) ທ່ານທັງຫຼາຍ ທຳ ໓ ປະການນີ້ ທຳ ໓ ປະການນີ້ມີ ຄວາມແປກກັນແນວໃດ? ມີຄຳອະທິບາຍແນວໃດ? ມີຄວາມຕ່າງກັນແນວໃດ?

ທ່ານທັງຫຼາຍ ເມື່ອຖືກຖາມແນວນີ້ ເພິ່ງຕອບພວກເຂົາແນວໃດ?

ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຂາບທູນວ່າ ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ທຳຂອງຂ້າພຣະອົງທັງຫຼາຍ ມີ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເປັນຫຼັກ ມີພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເປັນຜູ້ນຳ ມີພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເປັນ ບ່ອນເພິ່ງ ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂໍປະທານວະໂຣກາດ ສະເພາະພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າທີ່ ນັ້ນທີ່ຈະຊົງ ອະທິບາຍເນື້ອຄວາມແຫ່ງພາສີດນັ້ນໃຫ້ແຈ້ງແຈ້ງໄດ້ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພັງຕໍ່ຈາກ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າແລ້ວຈັກຊົງຈຳໄວ້

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຖ້າເປັນແນວນັ້ນ ທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງຟັງ ຈົ່ງ ໃສ່ໃຈ ໃຫ້ດີ ເຮົາຈັກກ່າວ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ທູນຮັບສະໜອງພຣະດຳຣັດແລ້ວ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກ ເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຕັດເລື່ອງນີ້ ວ່າ

ຖ້າພວກອັນຍະເດຍຣະຖິປະຣິພາຊົກ ເພິ່ງຖາມແນວນີ້ວ່າ ທ່ານທັງຫຼາຍ ທຳ ໓ ປະ ການນີ້ຄື (໑) ຣາຄະ (໒) ໂທສະ (໓) ໂມຫະ ທ່ານທັງຫຼາຍ ທຳ ໓ ປະການນີ້ແລ ທຳ ໓ ປະ ການນີ້ມີຄວາມແປກກັນແນວໃດ? ມີຄຳອະທິບາຍແນວໃດ? ມີຄວາມຕ່າງກັນແນວໃດ?

ທ່ານທັງຫຼາຍຖືກຖາມແນວນີ້ ເພິ່ງຕອບພວກເຂົາແນວນີ້ວ່າ ຣາຄະມີໂທດໜ້ອຍແຕ່ຄາຍ
ຊ້າ ໂທສະມີໂທດຫຼາຍແຕ່ຄາຍໄວ ໂມຫະມີໂທດຫຼາຍແລະຄາຍຊ້າ

ຖ້າພວກອັນຍະເດຍຣະຖີປະຣິພາຊິກເພິ່ງຖາມແນວນີ້ວ່າ ອັນໃດເປັນເຫດເປັນປັດໄຈໃຫ້
ຣາຄະທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍເປັນໄປເພື່ອຄວາມຈະເລີນໄພບູນຍິ່ງຂຶ້ນ

ທ່ານທັງຫຼາຍເພິ່ງຕອບວ່າ “ສຸພະນິມິດ” ເມື່ອມະນະສິການສຸພະນິມິດໂດຍບໍ່ແຍບຄາຍ
ຣາຄະທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ກໍເປັນໄປເພື່ອຄວາມຈະເລີນໄພບູນຍິ່ງຂຶ້ນນີ້
ເປັນເຫດເປັນປັດໄຈໃຫ້ຣາຄະທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍເປັນໄປເພື່ອຄວາມ
ຈະເລີນໄພບູນຍິ່ງຂຶ້ນ

ຖ້າພວກອັນຍະເດຍຣະຖີປະຣິພາຊິກເພິ່ງຖາມແນວນີ້ວ່າ ອັນໃດ? ເປັນເຫດເປັນປັດໄຈ
ໃຫ້ໂທສະທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍເປັນໄປເພື່ອຄວາມຈະເລີນໄພບູນຍິ່ງຂຶ້ນ

ທ່ານທັງຫຼາຍເພິ່ງຕອບວ່າ “ປະຕິຄະນິມິດ” ເມື່ອມະນະສິການປະຕິຄະນິມິດໂດຍບໍ່
ແຍບຄາຍ ໂທສະທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍເປັນໄປເພື່ອຄວາມຈະເລີນໄພ
ບູນຍິ່ງຂຶ້ນ ນີ້ແລ ເປັນເຫດເປັນປັດໄຈໃຫ້ໂທສະທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍ
ເປັນໄປເພື່ອຄວາມຈະເລີນໄພບູນຍິ່ງຂຶ້ນ

ຖ້າພວກອັນຍະເດຍຣະຖີປະຣິພາຊິກເພິ່ງຖາມແນວນີ້ວ່າ ອັນໃດເປັນເຫດເປັນປັດໄຈໃຫ້
ໂມຫະທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍເປັນໄປເພື່ອຄວາມຈະເລີນໄພບູນຍິ່ງຂຶ້ນ

ທ່ານທັງຫຼາຍເພິ່ງຕອບວ່າ “ອະໂຍນິໂສມະນະສິການ” ເມື່ອມະນະສິການໂດຍບໍ່ແຍບ
ຄາຍ ໂມຫະທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍເປັນໄປເພື່ອຄວາມຈະເລີນໄພບູນຍິ່ງ
ຂຶ້ນ ນີ້ແລ ເປັນເຫດເປັນປັດໄຈໃຫ້ໂມຫະທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍເປັນໄປ
ເພື່ອຄວາມຈະເລີນໄພບູນຍິ່ງຂຶ້ນ

ຖ້າພວກອັນຍະເດຍຣະຖີປະຣິພາຊິກເພິ່ງຖາມແນວນີ້ວ່າ ອັນໃດ ເປັນເຫດເປັນປັດໄຈໃຫ້
ຣາຄະທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍລະໄດ້

ທ່ານທັງຫຼາຍເພິ່ງຕອບວ່າ “ອະສຸພະນິມິດ” ເມື່ອມະນະສິການອະສຸພະນິມິດໂດຍແຍບ
ຄາຍ ຣາຄະ ທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍລະໄດ້ ນີ້ແລ ເປັນເຫດເປັນປັດໄຈ
ໃຫ້ຣາຄະທີ່ ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍລະໄດ້

ຖ້າພວກອັນຍະເດຍຣະຖີປະຣິພາຊິກເພິ່ງຖາມແນວນີ້ວ່າ ອັນໃດ ເປັນເຫດເປັນປັດໄຈໃຫ້
ໂທສະທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍລະໄດ້

ທ່ານທັງຫຼາຍເພິ່ງຕອບວ່າ “ເມດຕາເຈໂຕວິມຸດຕິ” ເມື່ອມະນະສິການເມດຕາເຈໂຕວິມຸດຕິໂດຍແຍບຄາຍ ໂທສະທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍລະໄດ້ ນີ້ແລ ເປັນເຫດເປັນປັດໄຈໃຫ້ໂທສະທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍລະໄດ້

ຖ້າພວກອັນຍະເດຍຣະຖິປະຣິພາຊິກເພິ່ງຖາມແນວນີ້ວ່າ ອັນໃດ ເປັນເຫດເປັນປັດໄຈໃຫ້ໂມຫະທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍລະໄດ້

ທ່ານທັງຫຼາຍ ເພິ່ງຕອບວ່າ “ໂຍນິໂສມະນະສິການ” ເມື່ອມະນະສິການໂດຍແຍບຄາຍໂມຫະ ທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍລະໄດ້ ນີ້ແລ ເປັນເຫດເປັນປັດໄຈໃຫ້ໂມຫະທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍລະໄດ້

ອັນຍະຕິດຖິຍະສູດທີ ໘ ຈົບ

໙. ອະກຸສິນມູລະສູດ

ວ່າດ້ວຍຮາກເຫງົ້າຂອງອະກຸສິນ

[໗໐] ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອະກຸສິນມູນ (ຮາກເຫງົ້າຂອງອະກຸສິນ) ໓ ປະການນີ້

ອະກຸສິນມູນ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ອະກຸສິນມູນ ຄື ໂລພະ (ຄວາມຢາກໄດ້)
໒. ອະກຸສິນມູນ ຄື ໂທສະ (ຄວາມຄິດປະທຸດສະຮ້າຍ)
໓. ອະກຸສິນມູນ ຄື ໂມຫະ (ຄວາມຫຼົງ)

ໂລພະຈັດເປັນອະກຸສິນມູນ ກຳທີ່ບຸກຄົນຜູ້ມີໂລພະເຮັດທາງກາຍ ວາຈາແລະໃຈຈັດເປັນອະກຸສິນກຳ ແມ່ນກຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ມີໂລພະ ຖືກໂລພະຄອບງຳ ມີຈິດຖືກໂລພະກຸ້ມລຸມ ກໍ່ທຸກໃຫ້ເກີດຂຶ້ນແກ່ຜູ້ອື່ນດ້ວຍເລື່ອງທີ່ບໍ່ຈິງ ດ້ວຍການບຽດບຽນ ຄຸມຂັງ ໃຫ້ເສຍຊັບ ຕິຕຽນ ຫຼື ຂັບໄລ່ ໂດຍອວດອ້າງວ່າ “ເຮົາມີກຳລັງ ຊົງພະລັງ” ກໍ່ຈັດເປັນອະກຸສິນກຳ ບາບອະກຸສິນທຳຫຼວງຫຼາຍເຫຼົ່ານີ້ ທີ່ເກີດຈາກ ໂລພະ ມີໂລພະເປັນເຫດ ມີໂລພະເປັນແດນເກີດ ມີໂລພະເປັນປັດໄຈ ຍ່ອມເກີດມີແກ່ບຸກຄົນຜູ້ມີໂລພະນັ້ນດ້ວຍປະການດັ່ງນີ້

ໂທສະຈັດເປັນອະກຸສິນມູນ ກຳທີ່ບຸກຄົນຜູ້ມີໂທສະເຮັດທາງກາຍ ວາຈາ ແລະໃຈຈັດເປັນອະກຸສິນກຳ ແມ່ນກຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ມີໂທສະ ຖືກໂທສະຄອບງຳ ມີຈິດຖືກໂທສະກຸ້ມລຸມ

ກໍ່ທຸກໃຫ້ເກີດຂຶ້ນແກ່ຜູ້ອື່ນດ້ວຍເລື່ອງທີ່ບໍ່ຈິງ ດ້ວຍການບຽດບຽນ ຄຸມຂັງ ໃຫ້ເສຍຊັບ ຕິຕຽນ ຫຼື ຂັບໄລ່ ໂດຍອວດອ້າງວ່າ “ເຮົາມີກຳລັງ ຊົງພະລັງ” ກໍຈັດເປັນອະກຸສົນກຳ ບາບອະກຸສົນທຳຫຼວງຫຼາຍເຫຼົ່ານີ້ເກີດຈາກໂທສະ ມີໂທສະເປັນເຫດ ມີໂທສະເປັນແດນເກີດ ມີໂທສະເປັນປັດໄຈຍ່ອມເກີດມີແກ່ບຸກຄົນຜູ້ມີໂທສະນັ້ນດ້ວຍປະການດັ່ງນີ້

ໂມຫະຈັດເປັນອະກຸສົນມູນ ກຳທີ່ບຸກຄົນຜູ້ມີໂມຫະເຮັດທາງກາຍ ວາຈາ ແລະໃຈຈັດເປັນອະກຸສົນກຳ ແມ່ນກຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ມີໂມຫະ ຖືກໂມຫະຄອບງຳ ມີຈິດຖືກໂມຫະກຸ້ມລຸມ ກໍ່ທຸກໃຫ້ເກີດຂຶ້ນແກ່ຜູ້ອື່ນດ້ວຍເລື່ອງທີ່ບໍ່ຈິງ ດ້ວຍການບຽດບຽນ ຄຸມຂັງ ໃຫ້ເສຍຊັບ ຕິຕຽນ ຫຼື ຂັບໄລ່ ໂດຍອວດອ້າງວ່າ “ເຮົາມີກຳລັງ ຊົງພະລັງ” ກໍຈັດເປັນອະກຸສົນກຳ

ບາບອະກຸສົນທຳຫຼວງຫຼາຍເຫຼົ່ານີ້ເກີດຈາກໂມຫະ ມີໂມຫະເປັນເຫດ ມີໂມຫະເປັນແດນເກີດ ມີໂມຫະເປັນປັດໄຈຍ່ອມເກີດມີແກ່ບຸກຄົນຜູ້ມີໂມຫະນັ້ນ ດ້ວຍປະການດັ່ງນີ້

ບຸກຄົນແນວນີ້ຮຽກວ່າ ອະກາລະວາທີ (ກ່າວບໍ່ຖືກເວລາ) ແຕ່ ອະພູຕະວາທີ (ກ່າວເລື່ອງບໍ່ຈິງ) ແຕ່ ອະນັດຖະວາທີ (ກ່າວບໍ່ອີງອັດຖະ) ແຕ່ ອະທຳມະວາທີ (ກ່າວບໍ່ອີງທຳ) ແຕ່ ອະວິນະຍະວາທີ (ກ່າວບໍ່ອີງວິໄນ) ແຕ່

ຍ້ອນເຫດໃດ ບຸກຄົນແນວນີ້ຈຶ່ງຮຽກວ່າ ອະກາລະວາທີແຕ່ ອະພູຕະວາທີແຕ່ ອະນັດຖະວາທີແຕ່ ອະທຳມະວາທີແຕ່ ອະວິນະຍະວາທີແຕ່

ຍ້ອນບຸກຄົນນີ້ ກໍ່ທຸກໃຫ້ເກີດຂຶ້ນແກ່ຜູ້ອື່ນດ້ວຍເລື່ອງທີ່ບໍ່ເປັນຈິງ ດ້ວຍການບຽດບຽນ ຄຸມຂັງ ໃຫ້ເສຍຊັບ ຕິຕຽນ ຫຼືຂັບໄລ່ ໂດຍອວດອ້າງວ່າ “ເຮົາມີກຳລັງ ຊົງພະລັງ”ແຕ່ ເຂົາເມື່ອຖືກວ່າກ່າວດ້ວຍເລື່ອງທີ່ເປັນຈິງກໍປະຕິເສດ ບໍ່ຍອມຮັບ ເມື່ອຖືກວ່າກ່າວດ້ວຍເລື່ອງທີ່ບໍ່ເປັນຈິງ ກັບບໍ່ພະຍາຍາມທີ່ຈະປະຕິເສດເລື່ອງນັ້ນວ່າ “ແມ່ນຍ້ອນເຫດນີ້ເລື່ອງນີ້ຈຶ່ງບໍ່ຈິງ ບໍ່ແທ້” ດັ່ງນັ້ນ ບຸກຄົນແນວນີ້ຈຶ່ງຮຽກວ່າ ອະກາລະວາທີແຕ່ ອະພູຕະວາທີແຕ່ ອະນັດຖະວາທີແຕ່ ອະທຳມະວາທີແຕ່ ອະວິນະຍະວາທີແຕ່

ບຸກຄົນແນວນີ້ ຖືກບາບອະກຸສົນທຳທີ່ເກີດຍ້ອນໂລພະຄອບງຳ ມີຈິດຖືກບາບອະກຸສົນທຳທີ່ເກີດຍ້ອນໂລພະກຸ້ມລຸມ ຍ່ອມຢູ່ເປັນທຸກ ລຳບາກ ຄັບແຄ້ນ ເດືອດຮ້ອນໃນປັດຈຸບັນ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວຍ່ອມຫວັງໄດ້ທຸກຄະຕິ

ບຸກຄົນແນວນີ້ ຖືກບາບອະກຸສົນທຳທີ່ເກີດຍ້ອນໂທສະ ຯລຯ ທີ່ເກີດຍ້ອນໂມຫະ ຄອບງຳ ມີ ຈິດຖືກບາບອະກຸສົນທຳທີ່ເກີດຍ້ອນໂມຫະກຸ້ມລຸມ ຍ່ອມຢູ່ເປັນທຸກ ລຳບາກ ຄັບແຄ້ນ ເດືອດຮ້ອນໃນປັດຈຸບັນ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວເພິ່ງຫວັງໄດ້ທຸກຄະຕິ

ປຽບຄື ຕົ້ນສາລະ ຕົ້ນກາກະເລົາ ຫຼືຕົ້ນຄໍທີ່ຖືກເຄືອເຂົ້າ ໓ ຊະນິດ ຄຸມຍອດ ພັນຮອບ ຕົ້ນ ຍ່ອມເຖິງຄວາມເສື່ອມ ເຖິງຄວາມພິນາດ ເຖິງຄວາມສູນຫາຍສັນໃດ

ບຸກຄົນແນວນີ້ ຖືກບາບອະກຸສົນທຳທີ່ເກີດຍ້ອນໂລພະຄອບງຳ ມີຈິດຖືກບາບອະກຸສົນ ທຳທີ່ເກີດຍ້ອນໂລພະກຸ້ມລຸມ ຍ່ອມຢູ່ເປັນທຸກ ລຳບາກ ຄັບແຄ້ນ ເດືອດຮ້ອນໃນປັດຈຸບັນ ຫຼັງ ຈາກຕາຍແລ້ວເພິ່ງຫວັງໄດ້ທຸກຄະຕິ

ບຸກຄົນແນວນີ້ ຖືກບາບອະກຸສົນທຳທີ່ເກີດຍ້ອນໂທສະ ຯລຯ ທີ່ເກີດຍ້ອນໂມຫະ ຄອບ ງຳ ມີຈິດຖືກບາບອະກຸສົນທຳທີ່ເກີດຍ້ອນໂມຫະກຸ້ມລຸມ ຍ່ອມຢູ່ເປັນທຸກ ລຳບາກ ຄັບແຄ້ນ ເດືອດຮ້ອນໃນປັດຈຸບັນ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວເພິ່ງຫວັງໄດ້ທຸກຄະຕິ ກໍສັນນັ້ນ ຄືກັນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອະກຸສົນມູນ ໓ ປະການນີ້ແລ

ກຸສົນມູນ (ຮາກເຫງົ້າແຫ່ງກຸສົນ) ໓ ປະການນີ້

ກຸສົນມູນ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ກຸສົນມູນ ຄື ອະໂລພະ (ຄວາມບໍ່ຍາກໄດ້)
໒. ກຸສົນມູນ ຄື ອະໂທສະ (ຄວາມບໍ່ຄິດປະທຸດສະຮ້າຍ)
໓. ກຸສົນມູນ ຄື ອະໂມຫະ (ຄວາມບໍ່ຫຼົງ)

ອະໂລພະຈັດເປັນກຸສົນມູນ ກຳທີ່ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ມີໂລພະເຮັດທາງກາຍ ວາຈາ ແລະໃຈຈັດ ເປັນກຸສົນກຳ ແມ່ນກຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ມີໂລພະ ບໍ່ຖືກໂລພະຄອບງຳ ມີຈິດບໍ່ຖືກໂລພະກຸ້ມລຸມ ບໍ່ກໍ່ທຸກໃຫ້ເກີດແກ່ຜູ້ອື່ນດ້ວຍເລື່ອງທີ່ບໍ່ເປັນຈິງ ດ້ວຍການບຽດບຽນ ຄຸມຂັງ ໃຫ້ເສຍຊັບ ຕິຕຽນ ຫຼືຂັບໄລ່ ໂດຍອວດອ້າງວ່າ “ເຮົາມີກຳລັງ ຊົງພະລັງ” ກໍຈັດເປັນກຸສົນກຳ ກຸສົນທຳຫຼວງຫຼາຍ ເຫຼົ່ານີ້ທີ່ເກີດຈາກອະໂລພະ ມີອະໂລພະເປັນເຫດ ມີອະໂລພະເປັນແດນເກີດ ມີອະໂລພະເປັນ ປັດໄຈຍ່ອມເກີດມີແກ່ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ມີໂລພະນັ້ນ ດ້ວຍປະການດັ່ງນີ້

ອະໂທສະຈັດເປັນກຸສົນມູນ ກຳທີ່ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ມີໂທສະເຮັດທາງກາຍ ວາຈາ ແລະໃຈຈັດ ເປັນກຸສົນກຳ ແມ່ນກຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ມີໂທສະ ບໍ່ຖືກໂທສະຄອບງຳ ມີຈິດບໍ່ຖືກໂທສະກຸ້ມລຸມ ບໍ່ ກໍ່ທຸກໃຫ້ເກີດຂຶ້ນແກ່ຜູ້ອື່ນດ້ວຍເລື່ອງທີ່ບໍ່ເປັນຈິງ ດ້ວຍການບຽດບຽນ ຄຸມຂັງ ໃຫ້ເສຍຊັບ ຕິ ຕຽນ ຫຼື ຂັບໄລ່ ໂດຍອວດອ້າງວ່າ “ເຮົາມີກຳລັງ ຊົງພະລັງ” ກໍຈັດເປັນກຸສົນກຳ ກຸສົນທຳຫຼວງ ຫຼາຍເຫຼົ່ານີ້ທີ່ເກີດຈາກອະໂທສະ ມີອະໂທສະເປັນເຫດ ມີອະໂທສະເປັນແດນເກີດ ມີອະໂທສະ ເປັນປັດໄຈຍ່ອມເກີດມີແກ່ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ມີໂທສະນັ້ນ ດ້ວຍປະການດັ່ງນີ້

ອະໂມຫະຈັດເປັນກຸສົນມູນ ກຳທີ່ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ມີໂມຫະເຮັດທາງກາຍ ວາຈາ ແລະໃຈຈັດເປັນກຸສົນກຳ ແມ່ນກຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ມີໂມຫະ ບໍ່ຖືກໂມຫະຄອບງຳ ມີຈິດບໍ່ຖືກໂມຫະກຸ້ມລຸມ ບໍ່ກໍ່ທຸກໃຫ້ເກີດຂຶ້ນແກ່ຜູ້ອື່ນດ້ວຍເລື່ອງທີ່ບໍ່ເປັນຈິງ ດ້ວຍການບຽດບຽນ ຄຸມຂັງ ເຮັດໃຫ້ເສຍຊັບຕິຕຽນ ຫຼື ຂັບໄລ່ ໂດຍອວດອ້າງວ່າ “ເຮົາມີກຳລັງ ຊົງພະລັງ” ກໍຈັດເປັນກຸສົນກຳ ກຸສົນທຳຫຼວງຫຼາຍເຫຼົ່ານີ້ທີ່ເກີດຈາກອະໂມຫະ ມີອະໂມຫະເປັນເຫດ ມີອະໂມຫະເປັນແດນເກີດ ມີອະໂມຫະເປັນປັດໄຈ ຍ່ອມເກີດມີແກ່ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ມີໂມຫະນັ້ນ ດ້ວຍປະການດັ່ງນີ້

ບຸກຄົນແນວນີ້ຮຽກວ່າ ການວາທີແດ່ ພູຕະວາທີແດ່ ອັດຖະວາທີແດ່ ທຳມະວາທີແດ່ ວິນະຍະວາທີແດ່

ຍ້ອນເຫດໃດ ບຸກຄົນແນວນີ້ຈຶ່ງຮຽກວ່າ ການວາທີແດ່ ພູຕະວາທີແດ່ ອັດຖະວາທີແດ່ ທຳມະວາທີແດ່ ວິນະຍະວາທີແດ່

ຍ້ອນບຸກຄົນນີ້ ບໍ່ກໍ່ທຸກໃຫ້ເກີດຂຶ້ນແກ່ຜູ້ອື່ນດ້ວຍເລື່ອງທີ່ບໍ່ເປັນຈິງ ດ້ວຍການບຽດບຽນ ຄຸມຂັງ ໃຫ້ເສຍຊັບ ຕິຕຽນ ຫຼື ຂັບໄລ່ ໂດຍອວດອ້າງວ່າ “ເຮົາມີກຳລັງ ຊົງພະລັງ” ເຂົາເມື່ອຖືກວ່າກ່າວດ້ວຍເລື່ອງທີ່ເປັນຈິງກໍຍອມຮັບບໍ່ປະຕິເສດ ເມື່ອຖືກວ່າກ່າວດ້ວຍເລື່ອງທີ່ບໍ່ເປັນຈິງກໍພະຍາຍາມທີ່ຈະປະຕິເສດເລື່ອງນັ້ນວ່າ “ແມ່ນຍ້ອນເຫດນີ້ເລື່ອງນີ້ຈຶ່ງບໍ່ຈິງ ບໍ່ແທ້” ດັ່ງນັ້ນບຸກຄົນແນວນີ້ຈຶ່ງຮຽກວ່າ ການວາທີແດ່ ພູຕະວາທີແດ່ ອັດຖະວາທີແດ່ ທຳມະວາທີແດ່ ວິນະຍະວາທີແດ່

ບາບອະກຸສົນທຳທີ່ເກີດຈາກໂລພະເປັນອັນບຸກຄົນແນວນີ້ ລະໂດ້ເດັດຂາດຕັດຮາກກິ່ນເຫງົ້າ ຄື ຕົ້ນຕານທີ່ຖືກຕັດຮາກກິ່ນເຫງົ້າໄປແລ້ວ ເຫຼືອແຕ່ພື້ນທີ່ ເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີ ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໄປບໍ່ໄດ້ ເຂົາຍ່ອມຢູ່ເປັນສຸກ ບໍ່ລຳບາກ ບໍ່ຄັບແຄ້ນ ບໍ່ເດືອດຮ້ອນໃນປັດຈຸບັນ ຍ່ອມປະຣິບພານໃນອັດຕະພາບປັດຈຸບັນ

ບາບອະກຸສົນທຳທີ່ເກີດຈາກໂທສະ ຯລຯ ທີ່ເກີດຈາກໂມຫະເປັນອັນບຸກຄົນແນວນີ້ລະໂດ້ເດັດຂາດ ຕັດຮາກກິ່ນເຫງົ້າຄືຕົ້ນຕານທີ່ຖືກຕັດຮາກກິ່ນເຫງົ້າໄປແລ້ວ ເຫຼືອແຕ່ພື້ນທີ່ ເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີ ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໄປບໍ່ໄດ້ ເຂົາຍ່ອມຢູ່ເປັນສຸກ ບໍ່ລຳບາກ ບໍ່ຄັບແຄ້ນ ບໍ່ເດືອດຮ້ອນໃນປັດຈຸບັນ ຍ່ອມປະຣິບພານໃນອັດຕະພາບປັດຈຸບັນ

ປຽບຄື ຕົ້ນສາລະ ຕົ້ນກາກະເລົາ ຫຼືຕົ້ນຄໍ້ ຖືກເຄືອເຂົາ ໓ ຊະນິດຄຸມຍອດພັນຮອບຕົ້ນ ບັດນັ້ນ ບຸຣຸດຖືຈິກແລະກະຕ່າມາຕັດເຄືອເຂົາແລ້ວ ກໍຊຸດຮອບ ໆ ເຫງົ້າ ດຶງຮາກຂຶ້ນແມ່ນກະທັ່ງທໍ່ຮາກຫຍ້າຄາ ເຂົາພັກເຄືອເຂົານັ້ນເປັນຖ່ອນເລັກຖ່ອນນ້ອຍແລ້ວ ຜ່າອອກເອົາລວມກັນເຂົ້າຕາກລົມ ແລະແດດແລ້ວເອົາໄຟເຜົາເຮັດໃຫ້ເປັນຊີ້ ແລ້ວໂຮຍໃສ່ລົມແຮງ ຫຼື ລອຍໃນແມ່ນ້ຳທີ່

ໄຫຼແຮງ ເຄືອເຂົ້າເຫຼົ້ານັ້ນ ຖືກບຸຣຸດນັ້ນຕັດຮາກກິ່ນເຫງົ້າ ຄື ຕົ້ນຕານທີ່ຖືກຕັດຮາກກິ່ນເຫງົ້າໄປ ແລ້ວເຫຼືອແຕ່ພື້ນທີ່ ເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີ ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໄປບໍ່ໄດ້ ສັນໃດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບາບອະກຸສິນທຳທີ່ເກີດຈາກໂລພະເປັນອັນບຸກຄົນແນວນີ້ ລະໂດ້ເດັດ ຂາດ ຕັດຮາກກິ່ນເຫງົ້າ ຄື ຕົ້ນຕານທີ່ຖືກຕັດຮາກກິ່ນເຫງົ້າໄປແລ້ວ ເຫຼືອແຕ່ພື້ນທີ່ ເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີ ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໄປບໍ່ໄດ້ ເຂົາຍ່ອມຢູ່ເປັນສຸກ ບໍ່ລຳບາກ ບໍ່ຄັບແຄ້ນ ບໍ່ເດືອດຮ້ອນໃນປັດຈຸບັນ ຍ່ອມ ປະຣິນິບພານໃນອັດຕະພາບປັດຈຸບັນ

ບາບອະກຸສິນທຳທີ່ເກີດຈາກໂທສະ ຯລຯ ທີ່ເກີດຈາກໂມຫະເປັນອັນບຸກຄົນແນວນີ້ລະ ໄດ້ເດັດຂາດ ຕັດຮາກກິ່ນເຫງົ້າ ຄື ຕົ້ນຕານທີ່ຖືກຕັດຮາກກິ່ນເຫງົ້າໄປແລ້ວ ເຫຼືອແຕ່ພື້ນທີ່ ເຮັດ ໃຫ້ບໍ່ມີ ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໄປບໍ່ໄດ້ ເຂົາຍ່ອມຢູ່ເປັນສຸກ ບໍ່ລຳບາກ ບໍ່ຄັບແຄ້ນ ບໍ່ເດືອດຮ້ອນໃນປັດຈຸບັນ ຍ່ອມປະຣິນິບພານໃນອັດຕະພາບປັດຈຸບັນ ກໍຄືກັນສັນນັ້ນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກຸສິນມູນ ໓ ປະການນີ້ແລ

ອະກຸສິນມູລະສູດທີ ໙ ຈົບ

໑໐. ອຸໂປສະຖະສູດ

ວ່າດ້ວຍອຸໂປສິດ

[໗໑] ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຟັງມາແນວນີ້

ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ປະທັບຢູ່ທີ່ຜາສາດຂອງນາງວິສາຂາມິຄາຣະມາຕາ ໃນບຸບພາຣາມ ເຂດນະຄອນສາວັດຖິ ຄັ້ງນັ້ນ ນາງວິສາຂາມິຄາຣະມາຕາເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີ ພຣະພາກເຈົ້າຮອດບ່ອນຢູ່ໃນມື້ອຸໂປສິດນັ້ນ ຖວາຍອະພິວາດແລ້ວ ນັ່ງຢູ່ບ່ອນສົມຄວນ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ຕັດກັບນາງວິສາຂາດັ່ງນີ້ວ່າ ວິສາຂາ ທ່ານມາຈາກໄສແຕ່ຍັງ ເວັນແທ້

ນາງວິສາຂາຂາບທູນວ່າ ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ມື້ນີ້ຂ້ານ້ອຍຈະຖືຮັກສາອຸໂປສິດ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ວິສາຂາ ອຸໂປສິດມີ ໓ ປະການ

ອຸໂປສິດ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ໂຄປາລະອຸໂປສິດ (ອຸໂປສິດທີ່ປະຕິບັດຄືກັບຄົນລ້ຽງງົວ)

໒. ນິຄັນຖະອຸໂປສິດ (ອຸໂປສິດທີ່ປະຕິບັດຄືກັບນິຄົນ)

໓. ອະຣິຍະອຸໂປສິດ (ອຸໂປສິດປະຕິບັດຄືກັບອະຣິຍະສາວົກ)

ໂຄປາລະອຸໂປສິດ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ຄົນລ້ຽງງົວໃນຕອນຄ່ຳມອບງົວໃຫ້ເຈົ້າຂອງຍ່ອມເຫັນປະຈັກແນວນີ້ວ່າ ມື້ນີ້ງົວທັງຫຼາຍທ່ຽວໄປໃນບ່ອນນັ້ນ ໆ ດື່ມນ້ຳໃນແຫຼ່ງນັ້ນ ໆ ມື້ອື່ນ ໃນຕອນນີ້ງົວທັງຫຼາຍຈັກທ່ຽວໄປໃນບ່ອນນັ້ນ ໆ ຈັກດື່ມນ້ຳໃນແຫຼ່ງນັ້ນ ໆ ສັນໃດ ຄົນທີ່ຖືຮັກສາອຸໂປສິດລາງຄົນໃນໂລກນີ້ກໍຄືກັນສັນນັ້ນ ຄິດແນວນີ້ວ່າ “ມື້ນີ້ເຮົາເອງຫຍ້າກິນຂອງຫຍ້າຊະນິດນີ້ ໆ ບໍ່ຮູ້ໂພກຂອງກິນຊະນິດນີ້ ໆ ມື້ອື່ນ ໃນຕອນນີ້ເຮົາຈັກຫຍ້າກິນຂອງຫຍ້າຊະນິດນີ້ ໆ ຈັກບໍ່ຮູ້ໂພກຂອງກິນຊະນິດນີ້ ໆ” ບຸກຄົນນັ້ນ ມີໃຈປະກອບດ້ວຍອະພິດຊາ ຍ່ອມໃຫ້ມື້ເວລາຜ່ານໄປນຳໂລພະນັ້ນ

ວິສາຂາ ໂຄປາລະອຸໂປສິດເປັນແນວນີ້ແລ ໂຄປາລະອຸໂປສິດທີ່ບຸກຄົນຖືຮັກສາແນວນີ້ ຍ່ອມບໍ່ມີຜົນຫຼາຍ ບໍ່ມີອານິສົງຫຼາຍ ບໍ່ມີຄວາມຮຸ່ງເຮືອງຫຼາຍ ບໍ່ແຜ່ໄພສານຫຼາຍ (໑)

ນິຄັນຖະອຸໂປສິດ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ມີສະມະນະນິກາຍໜຶ່ງນາມວ່ານິຄົນ ນິຄົນເຫຼົ່ານັ້ນ ຊັກຊວນສາວົກແນວນີ້ວ່າ “ມາເທີ້ນ ທ່ານ ທ່ານຈົ່ງລົງອາຍາໃນໝູ່ສັດທີ່ຢູ່ທາງທິດຕາເວັນອອກເລີຍຮ້ອຍໂຍດໄປ ຈົ່ງລົງອາຍາໃນໝູ່ສັດທີ່ຢູ່ທາງທິດຕາເວັນຕົກເລີຍຮ້ອຍໂຍດໄປ ຈົ່ງລົງອາຍາໃນໝູ່ສັດທີ່ຢູ່ທາງທິດເໜືອເລີຍຮ້ອຍໂຍດໄປ ຈົ່ງລົງອາຍາໃນໝູ່ສັດທີ່ຢູ່ທາງທິດໃຕ້ເລີຍຮ້ອຍໂຍດໄປ” ນິຄົນເຫຼົ່ານັ້ນຊັກຊວນເພື່ອອີດູອະນຸເຄາະສັດບາງເຫຼົ່າບໍ່ຊັກຊວນ ເພື່ອອີດູອະນຸເຄາະສັດບາງເຫຼົ່າດ້ວຍປະການດັ່ງນີ້ ນິຄົນເຫຼົ່ານັ້ນ ຊັກຊວນສາວົກແນວນີ້ໃນມື້ອຸໂປສິດມື້ນັ້ນວ່າ “ມາເທີ້ນ ທ່ານ ທ່ານຈົ່ງຖິ້ມຜ້າທຸກຜົນ ແລ້ວກ່າວແນວນີ້ວ່າ “ເຮົາບໍ່ເປັນທີ່ກັງວົນ ຂອງໃຜ ໆ ໃນບ່ອນໃດ ໆ ແລະໂຕເຮົາກໍບໍ່ມີຄວາມກັງວົນໃນບຸກຄົນແລະ ສິ່ງຂອງໃດ ໆ ໃນບ່ອນໃດ ໆ” ແຕ່ບິດາ ແລະມານດາຂອງເຂົາຮູ້ຢູ່ວ່າ “ຜູ້ນີ້ເປັນບຸດຂອງເຮົາ” ແມ່ນເຂົາກໍຮູ້ວ່າ “ທ່ານເຫຼົ່ານີ້ເປັນບິດາແລະມານດາຂອງເຮົາ” ອັນໜຶ່ງ ບຸດແລະພັນລະຍາຂອງເຂົາກໍຮູ້ວ່າ “ຜູ້ນີ້ເປັນສາມີຂອງເຮົາ” ແມ່ນໂຕເຂົາກໍຮູ້ວ່າ “ຜູ້ນີ້ເປັນບຸດແລະພັນລະຍາຂອງເຮົາ” ພວກຂ້າທາດ ຄົນງານ ແລະຄົນຮັບໃຊ້ໃກ້ຊິດກໍຮູ້ວ່າ “ຜູ້ນີ້ເປັນນາຍຂອງພວກເຮົາ” ແມ່ນເຂົາກໍຮູ້ວ່າ “ຄົນເຫຼົ່ານີ້ເປັນຂ້າທາດ ຄົນງານ ແລະຄົນຮັບໃຊ້ໃກ້ຊິດຂອງເຮົາ” ນິຄົນເຫຼົ່ານັ້ນ ຊັກຊວນໃນການເວົ້າຕົວະໃນເວລາທີ່ຄວນຊັກຊວນໃນການເວົ້າຄຳສັດດ້ວຍປະການດັ່ງນີ້ ເຮົາກ່າວເຖິງກຳນີ້ຂອງຜູ້ນັ້ນວ່າເປັນມຸສາວາທະ ພໍລ່ວງຣາຕິນັ້ນໄປ ເຂົາບໍ່ຮູ້ໂພກໂພຄະເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ເຈົ້າຂອງບໍ່ໄດ້ໃຫ້ ເຮົາກ່າວເຖິງກຳນີ້ຂອງຜູ້ນັ້ນວ່າເປັນອະທິນນາທານ

ວິສາຂາ ນິຄັນຖະອຸໂປສິດເປັນແນວນີ້ ນິຄັນຖະອຸໂປສິດທີ່ບຸກຄົນຖືຮັກສາແນວນີ້ແລ ຍ່ອມບໍ່ມີຜົນຫຼາຍ ບໍ່ມີອານິສົງຫຼາຍ ບໍ່ມີຄວາມຮຸ່ງເຮືອງຫຼາຍ ບໍ່ແຜ່ໄພສານຫຼາຍ (໒)

ອະຣິຍະອຸໂປສິດ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ໑. ການເຮັດຈິດທີ່ເສົ້າໝອງໃຫ້ຜ່ອງແຜ່ວ ຍ່ອມມີໄດ້ດ້ວຍຄວາມພຽນ ການເຮັດຈິດທີ່ເສົ້າໝອງໃຫ້ຜ່ອງແຜ່ວຍ່ອມມີໄດ້ດ້ວຍຄວາມພຽນ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ອະຣິຍະສາວົກໃນທຳວິໄນນີ້ຣະນິກເຖິງຕະຖາຄົດວ່າ “ແມ່ນຍ້ອນເຫດນີ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະອົງນັ້ນ ເປັນພຣະອະຣະຫັນ ຕັດສະຮູ້ດ້ວຍພຣະອົງເອງໂດຍຖືກຕ້ອງ ພຽບພ້ອມດ້ວຍ ວິດຊາແລະຈະຣະນະ ສະເດັດໄປດີ ຮູ້ແຈ້ງໂລກ ເປັນສາຣະຖິເຝົກຜູ້ທີ່ຄວນເຝົກໄດ້ຢ່າງປະເສີດ ເປັນສາດສະດາຂອງເທວະດາແລະມະນຸດທັງຫຼາຍ ເປັນພຣະພຸດທະເຈົ້າ ເປັນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ” ເມື່ອອະຣິຍະສາວົກຣະນິກເຖິງຕະຖາຄົດຢູ່ ຈິດຍ່ອມຜ່ອງໃສ ເກີດຄວາມປາໂມດ ລະເຄື່ອງເສົ້າໝອງແຫ່ງຈິດໄດ້

ການເຮັດຈິດທີ່ເສົ້າໝອງໃຫ້ຜ່ອງແຜ່ວຍ່ອມມີໄດ້ດ້ວຍຄວາມພຽນ ປຽບຄື ການເຮັດຫົວທີ່ເປື້ອນໃຫ້ສະອາດ ຍ່ອມມີໄດ້ດ້ວຍຄວາມພຽນ ການເຮັດຫົວທີ່ເປື້ອນໃຫ້ສະອາດຍ່ອມມີໄດ້ດ້ວຍຄວາມພຽນ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ການເຮັດຫົວທີ່ເປື້ອນໃຫ້ສະອາດຍ່ອມມີໄດ້ຍ້ອນອາໄສຊ່າ ດິນໜຽວ ນ້ຳ ແລະອາໄສຄວາມພະຍາຍາມອັນເໝາະສົມແກ່ເຫດນັ້ນຂອງບຸກຄົນ ການເຮັດຫົວທີ່ເປື້ອນໃຫ້ສະອາດຍ່ອມມີໄດ້ດ້ວຍຄວາມພຽນ ເປັນແນວນີ້ແລ

ການເຮັດຈິດທີ່ເສົ້າໝອງໃຫ້ຜ່ອງແຜ່ວຍ່ອມມີໄດ້ດ້ວຍຄວາມພຽນ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ອະຣິຍະສາວົກໃນທຳວິໄນນີ້ ຣະນິກເຖິງຕະຖາຄົດວ່າ “ແມ່ນຍ້ອນເຫດນີ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະອົງນັ້ນ ຯລຯ ເປັນພຣະພຸດທະເຈົ້າ ເປັນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ” ເມື່ອທ່ານຣະນິກເຖິງຕະຖາຄົດຢູ່ ຈິດຍ່ອມຜ່ອງໃສ ເກີດຄວາມປາໂມດ ລະເຄື່ອງເສົ້າໝອງແຫ່ງຈິດໄດ້ ອະຣິຍະສາວົກນີ້ເຮົາຮຽກວ່າ ຖືຮັກສາພົມອຸໂປສິດ ຢູ່ຮ່ວມກັບພົມ ແລະຍ້ອນຜາຣົບພົມ ຈິດຂອງທ່ານຈຶ່ງຜ່ອງໃສ ເກີດຄວາມປາໂມດ ລະເຄື່ອງເສົ້າໝອງແຫ່ງຈິດໄດ້ ການເຮັດຈິດທີ່ເສົ້າໝອງໃຫ້ຜ່ອງແຜ່ວຍ່ອມມີໄດ້ດ້ວຍຄວາມພຽນ ເປັນແນວນີ້ແລ (໓ ກ)

໒. ການເຮັດຈິດທີ່ເສົ້າໝອງໃຫ້ຜ່ອງແຜ່ວ ຍ່ອມມີໄດ້ດ້ວຍຄວາມພຽນ ການເຮັດຈິດທີ່ເສົ້າໝອງໃຫ້ຜ່ອງແຜ່ວຍ່ອມມີໄດ້ດ້ວຍຄວາມພຽນ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ອະຣິຍະສາວົກໃນທຳວິໄນນີ້ຣະນຶກເຖິງພຣະທຳວ່າ “ພຣະທຳເປັນທຳທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ດີແລ້ວ ຜູ້ປະຕິບັດຈະເພິ່ງເຫັນແຈ້ງດ້ວຍຕົນເອງ ບໍ່ປະກອບດ້ວຍການເວລາຄວນເອີ້ນໃຫ້ມາເບິ່ງ ຄວນນ້ອມເຂົ້າມາໃນຕົນ ອັນວິນຍູຊົນເພິ່ງຮູ້ສະເພາະຕົນ” ເມື່ອທ່ານຣະນຶກເຖິງພຣະທຳຢູ່ ຈິດຍ່ອມຜ່ອງໃສ ເກີດຄວາມປາໂມດ ລະເຄື່ອງເສົ້າໝອງແຫ່ງຈິດໄດ້

ການເຮັດຈິດທີ່ເສົ້າໝອງໃຫ້ຜ່ອງແຜ້ວ ຍ່ອມມີໄດ້ດ້ວຍຄວາມພຽນ ປຸງປຸກ ການເຮັດກາຍທີ່ເປື້ອນໃຫ້ສະອາດຍ່ອມມີໄດ້ດ້ວຍຄວາມພຽນ

ການເຮັດກາຍທີ່ເປື້ອນໃຫ້ສະອາດ ຍ່ອມມີໄດ້ດ້ວຍຄວາມພຽນ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ການເຮັດກາຍທີ່ເປື້ອນໃຫ້ສະອາດຍ່ອມມີໄດ້ຍ້ອນອາໄສເຊືອກ ຜົງອາບນ້ຳ ແລະອາໄສຄວາມພະຍາຍາມອັນເໝາະສົມແກ່ເຫດນັ້ນຂອງບຸກຄົນ ການເຮັດກາຍທີ່ເປື້ອນໃຫ້ສະອາດຍ່ອມມີໄດ້ດ້ວຍຄວາມພຽນ ເປັນແນວນີ້ແລ

ການເຮັດຈິດທີ່ເສົ້າໝອງໃຫ້ຜ່ອງແຜ້ວ ຍ່ອມມີໄດ້ດ້ວຍຄວາມພຽນ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ອະຣິຍະສາວົກໃນທຳວິໄນນີ້ຣະນຶກເຖິງພຣະທຳວ່າ “ພຣະທຳເປັນທຳທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ດີແລ້ວ ຯລຯ ອັນວິນຍູຊົນເພິ່ງຮູ້ສະເພາະຕົນ” ເມື່ອທ່ານຣະນຶກເຖິງພຣະທຳຢູ່ ຈິດຍ່ອມຜ່ອງໃສ ເກີດຄວາມປາໂມດ ລະເຄື່ອງເສົ້າໝອງແຫ່ງຈິດໄດ້

ອະຣິຍະສາວົກນີ້ເຮົາຮຽກວ່າ ຖືຮັກສາທຳມະອຸໂປສົດ ຢູ່ຮ່ວມກັບທຳ ແລະຍ້ອນຜາຣົບທຳ ຈິດຂອງທ່ານຈຶ່ງຜ່ອງໃສ ເກີດຄວາມປາໂມດ ລະເຄື່ອງເສົ້າໝອງແຫ່ງຈິດໄດ້ ການເຮັດຈິດທີ່ເສົ້າໝອງໃຫ້ຜ່ອງແຜ້ວຍ່ອມມີໄດ້ດ້ວຍຄວາມພຽນ ເປັນແນວນີ້ແລ (໓ ຂ)

໓. ການເຮັດຈິດທີ່ເສົ້າໝອງໃຫ້ຜ່ອງແຜ້ວຍ່ອມມີໄດ້ດ້ວຍຄວາມພຽນ ການເຮັດຈິດທີ່ເສົ້າໝອງໃຫ້ຜ່ອງແຜ້ວຍ່ອມມີໄດ້ດ້ວຍຄວາມພຽນ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ອະຣິຍະສາວົກໃນທຳວິໄນນີ້ຣະນຶກເຖິງພຣະສົງວ່າ “ພຣະສົງສາວົກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເປັນຜູ້ປະຕິບັດດີ ປະຕິບັດກົງ ປະຕິບັດຖືກທາງ ປະຕິບັດສົມຄວນ ໄດ້ແກ່ ອະຣິຍະບຸກຄົນ ໔ ຄູ່ ຄື ໘ ບຸກຄົນ ພຣະສົງສາວົກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້ານີ້ ເປັນຜູ້ຄວນແກ່ຂອງທີ່ເຂົານຳມາຖວາຍ ຄວນແກ່ຂອງຕ້ອນຮັບ ຄວນແກ່ທັກຂີນາ ຄວນແກ່ການທຳອັນຊະລີ ເປັນນາບຸນ ອັນປະເສີດຂອງໂລກ” ເມື່ອທ່ານຣະນຶກເຖິງພຣະສົງຢູ່ ຈິດຍ່ອມຜ່ອງໃສ ເກີດຄວາມປາໂມດ ລະເຄື່ອງເສົ້າໝອງແຫ່ງຈິດໄດ້

ການເຮັດຈິດທີ່ເລົ່າໝອງໃຫ້ຜ່ອງແຜ້ວ ຍ່ອມມີໄດ້ດ້ວຍຄວາມພຽນ ປຸງປຸກ ການເຮັດຜ້າທີ່ເປື້ອນໃຫ້ສະອາດຍ່ອມມີໄດ້ຄວາມພຽນ

ການເຮັດຜ້າທີ່ເປື້ອນໃຫ້ສະອາດຍ່ອມມີໄດ້ດ້ວຍຄວາມພຽນ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ການເຮັດຜ້າທີ່ເປື້ອນໃຫ້ສະອາດຍ່ອມມີໄດ້ຍ້ອນອາໄສເກືອ ນ້ຳດ່າງ ມູນງົວ ນ້ຳແລະອາໄສຄວາມພະຍາຍາມອັນເໝາະສົມແກ່ເຫດນັ້ນຂອງບຸກຄົນ ການເຮັດຜ້າທີ່ເປື້ອນໃຫ້ສະອາດຍ່ອມມີໄດ້ດ້ວຍຄວາມພຽນ ເປັນແນວນີ້ແລ

ການເຮັດຈິດທີ່ເລົ່າໝອງໃຫ້ຜ່ອງແຜ້ວຍ່ອມມີໄດ້ດ້ວຍຄວາມພຽນ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ອະຣິຍະສາວົກໃນທຳວິໄນນີ້ຣະນົກເຖິງພຣະສົງວ່າ “ພຣະສົງສາວົກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເປັນຜູ້ປະຕິບັດດີ ຯລຯ ເປັນນາບຸນອັນປະເສີດຂອງໂລກ” ເມື່ອທ່ານຣະນົກເຖິງພຣະສົງຢູ່ ຈິດຍ່ອມຜ່ອງໃສ ເກີດຄວາມປາໂມດ ລະເຄື່ອງເລົ່າໝອງແຫ່ງຈິດໄດ້ ອະຣິຍະສາວົກນີ້ ເຮົາຮຽກວ່າຖືຮັກສາສັງຄະອຸໂປສິດ ຢູ່ຮ່ວມກັບພຣະສົງ ແລະຍ້ອນຜາຣົບສົງ ຈິດຂອງທ່ານຈຶ່ງຜ່ອງໃສ ເກີດຄວາມປາໂມດ ລະເຄື່ອງເລົ່າໝອງແຫ່ງຈິດໄດ້ ການເຮັດຈິດທີ່ເລົ່າໝອງໃຫ້ຜ່ອງແຜ້ວຍ່ອມມີໄດ້ດ້ວຍຄວາມພຽນ ເປັນແນວນີ້ແລ (໓ ຄ)

໔. ການເຮັດຈິດທີ່ເລົ່າໝອງໃຫ້ຜ່ອງແຜ້ວຍ່ອມມີໄດ້ດ້ວຍຄວາມພຽນ ການເຮັດຈິດທີ່ເລົ່າໝອງໃຫ້ຜ່ອງແຜ້ວຍ່ອມມີໄດ້ດ້ວຍຄວາມພຽນ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ອະຣິຍະສາວົກໃນທຳວິໄນນີ້ຣະນົກເຖິງສິນຂອງຕົນທີ່ບໍ່ຂາດ ບໍ່ຊອດ ບໍ່ດ່າງ ບໍ່ໝອງ ເປັນອິດສະຫຼະແກ່ໂຕ ທ່ານຜູ້ຮູ້ສັນເສີນ ບໍ່ຖືກຕັນຫາແລະທົດຖືຄອບງຳ ເປັນໄປເພື່ອສະມາທິ ເມື່ອທ່ານຣະນົກເຖິງສິນຢູ່ ຈິດຍ່ອມຜ່ອງໃສ ເກີດຄວາມປາໂມດ ລະເຄື່ອງເລົ່າໝອງແຫ່ງຈິດໄດ້ ການເຮັດຈິດທີ່ເລົ່າໝອງໃຫ້ຜ່ອງແຜ້ວ ຍ່ອມມີໄດ້ດ້ວຍຄວາມພຽນ ປຸງປຸກ ການເຮັດແວ່ນທີ່ມົວໃຫ້ໃສຍ່ອມມີໄດ້ດ້ວຍຄວາມພຽນ

ການເຮັດແວ່ນທີ່ມົວໃຫ້ໃສຍ່ອມມີໄດ້ດ້ວຍຄວາມພຽນ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ການເຮັດແວ່ນທີ່ມົວໃຫ້ໃສຍ່ອມມີໄດ້ຍ້ອນອາໄສນ້ຳມັນ ເທົ່າ ແປງ ແລະອາໄສຄວາມພະຍາຍາມອັນເໝາະສົມແກ່ເຫດນັ້ນຂອງບຸກຄົນ ການເຮັດແວ່ນທີ່ມົວໃຫ້ໃສຍ່ອມມີໄດ້ດ້ວຍຄວາມພຽນ ເປັນແນວນີ້ແລ

ການເຮັດຈິດທີ່ເລົ່າໝອງໃຫ້ຜ່ອງແຜ້ວຍ່ອມມີໄດ້ດ້ວຍຄວາມພຽນ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ອະຣິຍະສາວົກໃນທຳວິໄນນີ້ຣະນົກເຖິງສິນຂອງຕົນທີ່ບໍ່ຂາດ ຯລຯ ເປັນໄປເພື່ອສະມາທິ ເມື່ອທ່ານຣະນົກເຖິງສິນຂອງຕົນຢູ່ ຈິດຍ່ອມຜ່ອງໃສ ເກີດຄວາມະປາໂມດ ລະເຄື່ອງເສົ້າໝອງແຫ່ງ ຈິດໄດ້ ອະຣິຍະສາວົກນີ້ເຮົາຮຽກວ່າ ຖືຮັກສາສິນອຸໂປສິດ ຢູ່ຮ່ວມກັບສິນ ແລະ ຍ້ອນຜາຣົບສິນ ຈິດຂອງທ່ານຈຶ່ງຜ່ອງໃສ ເກີດຄວາມປາໂມດ ລະເຄື່ອງເສົ້າໝອງແຫ່ງຈິດໄດ້ ການເຮັດຈິດທີ່ເສົ້າໝອງໃຫ້ຜ່ອງແຜ່ຍ່ອມມີໄດ້ດ້ວຍຄວາມພຽນ ເປັນແນວນີ້ແລ (໓ ຄ)

໔. ການເຮັດຈິດທີ່ເສົ້າໝອງໃຫ້ຜ່ອງແຜ່ຍ່ອມມີໄດ້ດ້ວຍຄວາມພຽນ ການເຮັດຈິດທີ່ເສົ້າໝອງໃຫ້ຜ່ອງແຜ່ ຍ່ອມມີໄດ້ດ້ວຍຄວາມພຽນ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ອະຣິຍະສາວົກໃນທຳວິໄນນີ້ຣະນົກເຖິງເທວະດາວ່າ “ເທວະດາຊັ້ນຈາຕຸມະຫາຣາດ ຊັ້ນ ຕາວະຕິງສາ ຊັ້ນຍາມາ ຊັ້ນດຸສິດ ຊັ້ນນິມມານະຣະດີ ຊັ້ນປະຣະນິມມິຕະວະສະວັດຕິ ເທວະດາທີ່ນັບເນື່ອງໃນໝູ່ພົມ ເທວະດາຊັ້ນທີ່ສູງກວ່ານັ້ນຂຶ້ນໄປມີຢູ່ ເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນປະກອບດ້ວຍສັດທາເຊັ່ນໃດ ຈຸຕິຈາກພົບນີ້ໄປເກີດໃນພົບນັ້ນ ແມ່ນໂຕເຮົາກໍມີສັດທາເຊັ່ນນັ້ນຢູ່ພ້ອມ ເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນ ປະກອບດ້ວຍສິນເຊັ່ນໃດ ຈຸຕິຈາກພົບນີ້ໄປເກີດໃນພົບນັ້ນ ແມ່ນໂຕເຮົາກໍມີສິນເຊັ່ນນັ້ນຢູ່ພ້ອມ ເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນປະກອບດ້ວຍສຸຕະເຊັ່ນໃດ ຈຸຕິຈາກພົບນີ້ໄປເກີດໃນພົບນັ້ນ ແມ່ນໂຕເຮົາກໍມີສຸຕະ ເຊັ່ນນັ້ນຢູ່ພ້ອມ ເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນປະກອບດ້ວຍຈາຄະເຊັ່ນໃດ ຈຸຕິຈາກພົບນີ້ໄປເກີດໃນພົບນັ້ນ ແມ່ນໂຕເຮົາກໍມີຈາຄະເຊັ່ນນັ້ນຢູ່ພ້ອມ ເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນ ປະກອບດ້ວຍປັນຍາເຊັ່ນໃດ ຈຸຕິຈາກພົບນີ້ໄປເກີດໃນພົບນັ້ນ ແມ່ນໂຕເຮົາກໍມີປັນຍາເຊັ່ນນັ້ນຢູ່ພ້ອມ” ເມື່ອທ່ານຣະນົກເຖິງສັດທາ ສິນ ສຸຕະ ຈາຄະ ແລະປັນຍາທັງຂອງຕົນ ແລະຂອງເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນຢູ່ ຈິດຍ່ອມຜ່ອງໃສ ເກີດຄວາມະປາໂມດ ລະເຄື່ອງເສົ້າໝອງແຫ່ງຈິດໄດ້

ການເຮັດຈິດທີ່ເສົ້າໝອງໃຫ້ຜ່ອງແຜ່ຍ່ອມມີໄດ້ດ້ວຍຄວາມພຽນ ປຽບຄື ການເຮັດຄຳທີ່ໝອງໃຫ້ສຸກໃສຍ່ອມມີໄດ້ດ້ວຍຄວາມພຽນ

ການເຮັດຄຳທີ່ໝອງໃຫ້ສຸກໃສຍ່ອມມີໄດ້ດ້ວຍຄວາມພຽນ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ການເຮັດຄຳທີ່ໝອງໃຫ້ສຸກໃສຍ່ອມມີໄດ້ຍ້ອນອາໄສເປົ້າຫຼອມ ເກືອ ຢາງໄມ້ ຄົມ ແລະຄວາມພະຍາຍາມທີ່ເໝາະສົມແກ່ເຫດນັ້ນຂອງບຸກຄົນ ການເຮັດຄຳທີ່ໝອງໃຫ້ສຸກໃສຍ່ອມມີໄດ້ດ້ວຍຄວາມພຽນ ເປັນແນວນີ້ແລ

ການເຮັດຈິດທີ່ເສົ້າໝອງໃຫ້ຜ່ອງແຜ່ ຍ່ອມມີໄດ້ດ້ວຍຄວາມພຽນ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ອະຣິຍະສາວົກໃນທຳວິໄນນີ້ຣະນົກເຖິງເທວະດາວ່າ “ເທວະດາຊັ້ນຈາຕຸມະຫາຣາດ ຊັ້ນ ຕາວະຕິງສາ ຯລຯ ເທວະດາທີ່ນັບເນື່ອງໃນໝູ່ພົມ ເທວະດາຊັ້ນທີ່ສູງກວ່ານັ້ນຂຶ້ນໄປມີຢູ່

ເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນປະກອບດ້ວຍສັດທາເຊັ່ນໃດ ຈຸຕິຈາກພົບນີ້ໄປເກີດໃນພົບນັ້ນ ແມ່ນໂຕເຮົາກໍມີ
ສັດທາເຊັ່ນນັ້ນຢູ່ພ້ອມ ເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນປະກອບດ້ວຍສິນເຊັ່ນໃດ ຯລຯ ສຸຕະ ຯລຯ ຈາຄະ
ຯລຯ ເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນປະກອບດ້ວຍປັນຍາເຊັ່ນໃດ ຈຸຕິຈາກພົບນີ້ໄປເກີດໃນພົບນັ້ນ ແມ່ນໂຕ
ເຮົາກໍມີປັນຍາເຊັ່ນນັ້ນຢູ່ພ້ອມ” ເມື່ອທ່ານຣະນິກເຖິງສັດທາ ສິນ ສຸຕະ ຈາຄະ ແລະປັນຍາທັງ
ຂອງຕົນ ແລະຂອງເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນຢູ່ ຈິດຍ່ອມຜ່ອງໃສ ເກີດຄວາມປາໂມດ ລະເຄື່ອງເສົ້າໝ
ອງແຫ່ງຈິດໄດ້ ອະຣິຍະສາວົກນີ້ເຮົາຮຽກວ່າ ຖືຮັກສາເທວະຕາອຸໂປສົດ ຢູ່ຮ່ວມກັບເທວະດາ
ແລະຍ້ອນຜາຣົບເທວະດາ ຈິດຂອງທ່ານຈຶ່ງຜ່ອງໃສ ເກີດຄວາມປາໂມດ ລະເຄື່ອງເສົ້າໝອງ
ແຫ່ງຈິດໄດ້ ການເຮັດຈິດທີ່ເສົ້າໝອງໃຫ້ຜ່ອງແຜ່ຍ່ອມມີໄດ້ ດ້ວຍຄວາມພຽນ ເປັນແນວນີ້ແລ
(໓ ງ)

ອະຣິຍະສາວົກນັ້ນຍ່ອມເຫັນປະຈັກວ່າ “ພຣະອະຣະຫັນທັງຫຼາຍ ລະເວັ້ນຂາດຈາກການ
ຂ້າສັດ ຄືວາງທັນດາວຸດ ແລະສັດຕາວຸດ ມີຄວາມລະອາຍ ມີຄວາມອິດູ ມັງປະໂຫຍດເກື້ອກູນຕໍ່
ສັບພະສັດຢູ່ຕະຫຼອດຊີວິດ ແມ່ນເຮົາກໍລະເວັ້ນຂາດຈາກການຂ້າສັດ ຄື ວາງທັນດາວຸດແລະ
ສັດຕາວຸດ ມີຄວາມລະອາຍ ມີຄວາມອິດູ ມັງປະໂຫຍດເກື້ອກູນຕໍ່ສັບພະສັດຢູ່ເມີດມື້ໜຶ່ງ ແລະ
ຄືນໜຶ່ງນີ້ໃນມື້ນີ້ຍ້ອນອົງແມ່ນນີ້ເຮົາຊື່ວ່າ ເຮັດຕາມພຣະອະຣະຫັນ ແລະຖືຮັກສາອຸໂປສົດ

ພຣະອະຣະຫັນທັງຫຼາຍ ລະເວັ້ນຂາດຈາກການລັກຊັບ ຄື ຮັບເອົາແຕ່ຂອງທີ່ເຂົາໃຫ້ ມັງ
ຫວັງແຕ່ຂອງທີ່ເຂົາໃຫ້ ບໍ່ເປັນຂີ້ລັກ ເປັນຄົນສະອາດຢູ່ຕະຫຼອດຊີວິດ ແມ່ນເຮົາກໍລະເວັ້ນຂາດ
ຈາກການລັກຊັບ ຖືເອົາແຕ່ຂອງທີ່ເຂົາໃຫ້ ມັງຫວັງແຕ່ຂອງທີ່ເຂົາໃຫ້ ບໍ່ເປັນຂີ້ລັກ ເປັນຄົນສະ
ອາດ ຢູ່ເມີດມື້ໜຶ່ງແລະຄືນໜຶ່ງນີ້ໃນມື້ນີ້ ຍ້ອນອົງແມ່ນນີ້ເຮົາຊື່ວ່າເຮັດຕາມ ພຣະອະຣະຫັນແລະ
ຖືຮັກສາອຸໂປສົດ

ພຣະອະຣະຫັນທັງຫຼາຍ ລະພຶດຕິກຳອັນເປັນຂ້າເສິກຕໍ່ພົມມະຈັນ ຄືປະພຶດພົມມະຈັນ
ເວັ້ນຫ່າງໄກຈາກເມຖຸນທຳອັນເປັນກິດຂອງຊາວບ້ານຢູ່ຕະຫຼອດຊີວິດ ແມ່ນເຮົາກໍລະພຶດຕິກຳອັນ
ເປັນຂ້າເສິກແກ່ພົມມະຈັນ ປະພຶດພົມມະຈັນ ເວັ້ນຫ່າງໄກຈາກເມຖຸນທຳອັນເປັນກິດຂອງຊາວ
ບ້ານຢູ່ເມີດມື້ໜຶ່ງ ແລະຄືນໜຶ່ງນີ້ ໃນມື້ນີ້ ຍ້ອນອົງແມ່ນນີ້ ເຮົາຊື່ວ່າ ເຮັດຕາມພຣະອະຣະຫັນ
ແລະຖືຮັກສາອຸໂປສົດ

ພຣະອະຣະຫັນທັງຫຼາຍ ລະເວັ້ນຂາດຈາກການເວົ້າຕົວະ ຄືເວົ້າແຕ່ຄຳສັດ ດຳລົງຄວາມ
ສັດ ມີຄຳເວົ້າເປັນຫຼັກ ໜ້າເຊື່ອຖື ບໍ່ຫຼອກລວງຊາວໂລກຢູ່ຕະຫຼອດຊີວິດ ແມ່ນເຮົາກໍລະເວັ້ນ
ຂາດຈາກການເວົ້າຕົວະ ຄື ເວົ້າແຕ່ຄຳສັດ ດຳລົງຄວາມສັດ ມີຄຳເວົ້າເປັນຫຼັກ ໜ້າເຊື່ອຖື ບໍ່
ຫຼອກລວງຊາວໂລກຢູ່ ເມີດມື້ໜຶ່ງ ແລະຄືນໜຶ່ງນີ້ ໃນມື້ນີ້ ຍ້ອນອົງແມ່ນນີ້ ເຮົາຊື່ວ່າ ເຮັດຕາມ
ພຣະອະຣະຫັນແລະຖືຮັກສາອຸໂປສົດ

ພຣະອະຣະຫັນທັງຫຼາຍລະເວັ້ນຂາດຈາກການເສບຂອງມົນເມົາ ຄື ສຸຣາແລະເມໄຣອັນ ເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມຜະໝາດຢູ່ຕະຫຼອດຊີວິດ ແມ່ນເຮົາກໍລະເວັ້ນຂາດຈາກການເສບຂອງ ມົນເມົາ ຄື ສຸຣາແລະເມໄຣອັນເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມຜະໝາດຢູ່ ເມີດມື້ໜຶ່ງ ແລະຄືນໜຶ່ງນີ້ ໃນ ມື້ນີ້ ຍ້ອນອົງແມ່ນນີ້ ເຮົາຊື່ວ່າ ເຮັດຕາມພຣະອະຣະຫັນ ແລະຖືຮັກສາອຸໂປສົດ

ພຣະອະຣະຫັນທັງຫຼາຍ ສັນຄາບດຽວ ບໍ່ສັນຕອນກາງຄືນ ເວັ້ນຂາດຈາກການສັນອາ ຫານໃນເວລາວິການຢູ່ຕະຫຼອດຊີວິດ ແມ່ນເຮົາກໍບໍ່ຮືໂພກຄາບດຽວ ບໍ່ບໍ່ຮືໂພກຕອນກາງຄືນ ເວັ້ນຂາດຈາກການບໍ່ຮືໂພກອາຫານໃນເວລາວິການຢູ່ເມີດມື້ໜຶ່ງ ແລະຄືນໜຶ່ງນີ້ໃນມື້ນີ້ ຍ້ອນອົງ ແມ່ນນີ້ເຮົາຊື່ວ່າ ເຮັດຕາມພຣະອະຣະຫັນ ແລະຖືຮັກສາອຸໂປສົດ

ພຣະອະຣະຫັນທັງຫຼາຍ ເວັ້ນຂາດຈາກການຟ້ອນລຳ ຂັບຮ້ອງ ເສບດົນຕີ ການເບິ່ງ ການລະຫຼິ້ນອັນເປັນຂ້າເສິກແກ່ກຸສົນ ແລະຈາກການທັດຊົງປະດັບຕົກແຕ່ງຮ່າງກາຍດ້ວຍຮວດ ດອກໄມ້ ຂອງຫອມ ແລະເຄື່ອງຕົກແຕ່ງຜົວອັນເປັນລັກສະນະແຫ່ງການແຕ່ງໂຕຢູ່ຕະຫຼອດຊີວິດ ແມ່ນເຮົາກໍເວັ້ນຂາດຈາກການຟ້ອນລຳ ຂັບຮ້ອງ ເສບດົນຕີ ການເບິ່ງການລະຫຼິ້ນອັນເປັນ ຂ້າເສິກແກ່ກຸສົນ ແລະຈາກການທັດຊົງປະດັບຕົກແຕ່ງຮ່າງກາຍດ້ວຍພວງດອກໄມ້ ຂອງຫອມ ແລະເຄື່ອງຕົກແຕ່ງຜົວອັນເປັນລັກສະນະແຫ່ງການແຕ່ງໂຕຢູ່ເມີດມື້ໜຶ່ງແລະ ຄືນໜຶ່ງນີ້ໃນມື້ນີ້ ຍ້ອນອົງແມ່ນນີ້ເຮົາຊື່ວ່າເຮັດຕາມພຣະອະຣະຫັນແລະຖືຮັກສາອຸໂປສົດ

ພຣະອະຣະຫັນທັງຫຼາຍລະ ເວັ້ນຂາດຈາກບ່ອນນອນສູງແລະບ່ອນນອນໃຫຍ່ ນອນເທິງ ບ່ອນນອນຕ່ຳ ຄືເທິງຕຽງຫຼືເທິງບ່ອນນອນທີ່ປູລາດດ້ວຍຫຍ້າຢູ່ຕະຫຼອດຊີວິດ ແມ່ນເຮົາກໍລະເວັ້ນ ຂາດຈາກ ບ່ອນນອນສູງແລະບ່ອນນອນໃຫຍ່ ນອນເທິງບ່ອນນອນຕ່ຳ ຄື ເທິງຕຽງຫຼືເທິງບ່ອນ ນອນທີ່ປູລາດດ້ວຍຫຍ້າຢູ່ເມີດມື້ໜຶ່ງ ແລະຄືນໜຶ່ງນີ້ ໃນມື້ນີ້ ຍ້ອນອົງແມ່ນນີ້ເຮົາຊື່ວ່າເຮັດຕາມ ພຣະອະຣະຫັນແລະຖືຮັກສາອຸໂປສົດ

ວິສາຂາ ອະຣິຍະອຸໂປສົດເປັນແນວນີ້ແລ ອະຣິຍະອຸໂປສົດທີ່ບຸກຄົນຖືຮັກສາແນວນີ້ແລ ຍ່ອມມີຜົນຫຼາຍ ມີອານິສົງຫຼາຍ ມີຄວາມຮຸ່ງເຮືອງຫຼາຍ ແຜ່ໄພສານຫຼາຍ

ອະຣິຍະອຸໂປສົດ ມີຜົນຫຼາຍພຽງໃດ? ມີອານິສົງຫຼາຍພຽງໃດ? ມີຄວາມຮຸ່ງເຮືອງຫຼາຍ ພຽງໃດ? ແຜ່ໄພສານຫຼາຍພຽງໃດ?

ຄື ປຸງບຸຣີ ພຣະຣາຊາພຣະອົງໃດເພິ່ງຄອງຣາດ ເປັນອິດສະຣາທິບໍດີ (ເປັນຜູ້ ຍິ່ງໃຫຍ່ ເໝືອກວ່າຜູ້ອື່ນ) ແຫ່ງຊົນນະບົດໃຫຍ່ ໑໖ ແຄວ້ນທີ່ສົມບູນດ້ວຍແກ້ວ ກ ປະການເຫຼົ່ານີ້ ຄື ອັງ ຄະ ມະຄະທະ ກາສີ ໂກສະລະ ວັດຊີ ມັນລະ ເຈຕີ ວັງສະ ກຸຣຸ ປັນຈາລະ ມັດສະ ສຸຣະເສ ນະ ອັດສະກະ ອະວັນຕີ ຄັນທາຣະ ກຳໂພຊະ ການຄອງຣາດຂອງພຣະຣາຊາພຣະອົງນັ້ນ ຍັງ

ມີຄ່າບໍ່ເຖິງສັງວາດ ໑໖ ແຫ່ງອຸໂປສິດທີ່ປະກອບດ້ວຍອົງ ໘ ຂໍ້ນັ້ນຍ້ອນເຫດໃດ ຍ້ອນຮາດຊະສົມບັດຂອງມະນຸດ ເມື່ອນຳໄປປຸງປັບກັບສຸກທີ່ເປັນທິບຖືວ່າ ເປັນຂອງເລັກໜ້ອຍ

໔໐ ປີຂອງມະນຸດທໍ່ກັບມື້ ແລະຄືນໜຶ່ງຂອງເທວະດາຊັ້ນຈາຕຸມະຫາຣາດ ໓໐ ຣາຕິໂດຍຣາຕິນັ້ນ ເປັນ ໑ ເດືອນ ໑໒ ເດືອນໂດຍເດືອນນັ້ນ ເປັນ ໑ ປີ ໔໐໐ ປີທິບໂດຍປີນັ້ນ ເປັນປະມານອາຍຸຂອງເທວະດາຊັ້ນຈາຕຸມະຫາຣາດ ກໍເລື່ອງນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ເປັນໄປໄດ້ ຄືສະຕິຫຼືບຸຣຸດລາງຄົນໃນໂລກນີ້ຖືຮັກສາອຸໂປສິດທີ່ປະກອບດ້ວຍອົງ ໘ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວເພິ່ງເຂົ້າເຖິງຄວາມເປັນຜູ້ຢູ່ຮ່ວມກັບເທວະດາຊັ້ນຈາຕຸມະຫາຣາດ ຂໍ້ນີ້ເຮົາກ່າວໝາຍເຖິງເລື່ອງນີ້ແລ້ວວ່າ ຮາດຊະສົມບັດຂອງມະນຸດເມື່ອນຳໄປປຸງປັບກັບສຸກທີ່ເປັນທິບຖືວ່າ ເປັນຂອງເລັກໜ້ອຍ

໑໐໐ ປີຂອງມະນຸດທໍ່ກັບມື້ ແລະຄືນໜຶ່ງຂອງເທວະດາຊັ້ນຕາວະຕິງສາ ໓໐ ຣາຕິໂດຍຣາຕິນັ້ນ ເປັນ ໑ ເດືອນ ໑໒ ເດືອນໂດຍເດືອນນັ້ນ ເປັນ ໑ ປີ ໑,໐໐໐ ປີທິບໂດຍປີນັ້ນ ເປັນປະມານອາຍຸຂອງເທວະດາຊັ້ນຕາວະຕິງສາ ກໍເລື່ອງນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ເປັນໄປໄດ້ ຄື ສະຕິຫຼືບຸຣຸດລາງຄົນໃນໂລກນີ້ຖືຮັກສາອຸໂປສິດທີ່ປະກອບດ້ວຍອົງ ໘ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວເພິ່ງເຂົ້າເຖິງຄວາມເປັນຜູ້ຢູ່ຮ່ວມກັບເທວະດາຊັ້ນຕາວະຕິງສາ ຂໍ້ນີ້ ເຮົາກ່າວໝາຍເຖິງເລື່ອງນີ້ແລ້ວວ່າ ຮາດຊະສົມບັດຂອງມະນຸດເມື່ອນຳໄປປຸງປັບກັບສຸກທີ່ເປັນທິບຖືວ່າ ເປັນຂອງເລັກໜ້ອຍ

໒໐໐ ປີຂອງມະນຸດທໍ່ກັບມື້ ແລະຄືນໜຶ່ງຂອງເທວະດາຊັ້ນຍາມາ ໓໐ ຣາຕິໂດຍຣາຕິນັ້ນ ເປັນ ໑ ເດືອນ ໑໒ ເດືອນໂດຍເດືອນນັ້ນ ເປັນ ໑ ປີ ໒,໐໐໐ ປີທິບໂດຍປີນັ້ນ ເປັນປະມານອາຍຸຂອງເທວະດາຊັ້ນຍາມາ ກໍເລື່ອງນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ເປັນໄປໄດ້ ຄືສະຕິຫຼືບຸຣຸດລາງຄົນໃນໂລກນີ້ຖືຮັກສາອຸໂປສິດທີ່ປະກອບດ້ວຍອົງ ໘ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວເພິ່ງເຂົ້າເຖິງຄວາມເປັນຜູ້ຢູ່ຮ່ວມກັບເທວະດາຊັ້ນຍາມາ ຂໍ້ນີ້ ເຮົາກ່າວໝາຍເຖິງເລື່ອງນີ້ແລ້ວວ່າ ຮາດຊະສົມບັດຂອງມະນຸດເມື່ອນຳໄປປຸງປັບກັບສຸກທີ່ເປັນທິບຖືວ່າ ເປັນຂອງເລັກໜ້ອຍ

໔໐໐ ປີຂອງມະນຸດທໍ່ກັບມື້ ແລະຄືນໜຶ່ງຂອງເທວະດາຊັ້ນດຸສິດ ໓໐ ຣາຕິໂດຍຣາຕິນັ້ນ ເປັນ ໑ ເດືອນ ໑໒ ເດືອນໂດຍເດືອນນັ້ນ ເປັນ ໑ ປີ ໔,໐໐໐ ປີທິບໂດຍປີນັ້ນ ເປັນປະມານອາຍຸຂອງເທວະດາຊັ້ນດຸສິດ ກໍເລື່ອງນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ເປັນໄປໄດ້ ຄື ສະຕິຫຼືບຸຣຸດລາງຄົນໃນໂລກນີ້ຖືຮັກສາອຸໂປສິດທີ່ປະກອບດ້ວຍອົງ ໘ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວເພິ່ງເຂົ້າເຖິງຄວາມເປັນຜູ້ຢູ່ຮ່ວມກັບເທວະດາຊັ້ນດຸສິດ ຂໍ້ນີ້ ເຮົາກ່າວໝາຍເຖິງເລື່ອງນີ້ແລ້ວວ່າ ຮາດຊະສົມບັດຂອງມະນຸດເມື່ອນຳໄປປຸງປັບກັບສຸກທີ່ເປັນທິບຖືວ່າ ເປັນຂອງເລັກໜ້ອຍ

໘໐໐ ປີຂອງມະນຸດທໍ່ກັບມື້ ແລະຄືນໜຶ່ງຂອງເທວະດາຊັ້ນນິມມານະຣະດີ ໓໐ ຣາຕິໂດຍຣາຕິນັ້ນ ເປັນ ໑ ເດືອນ ໑໒ ເດືອນໂດຍເດືອນນັ້ນ ເປັນ ໑ ປີ ໘,໐໐໐ ປີທິບໂດຍປີນັ້ນ ເປັນປະມານອາຍຸຂອງເທວະດາຊັ້ນນິມມານະຣະດີ ກໍເລື່ອງນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ເປັນໄປໄດ້ ຄືສະຕິຫຼືບຸຣຸດ

ລາງຄົນໃນໂລກນີ້ຖືຮັກສາອຸໂປສົດທີ່ປະກອບດ້ວຍອົງ ຕູ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວເພິ່ງເຂົ້າເຖິງຄວາມ
ເປັນຜູ້ຢູ່ຮ່ວມກັບເທວະດາຊັ້ນນິມມານະຣະດີ ຂໍ້ນີ້ເຮົາກ່າວໝາຍເຖິງເລື່ອງນີ້ແລ້ວ ຣາດຊະ
ສົມບັດຂອງມະນຸດເມື່ອນຳໄປປຸງບັບສຸກທີ່ເປັນທິບຖືວ່າ ເປັນຂອງເລັກໜ້ອຍ

໑,໖໐໐ ປີຂອງມະນຸດທ່ຽວກັບມີ ແລະຄົນໜຶ່ງຂອງເທວະດາຊັ້ນປະຣະນິມມິຕະວະສະວັດດີ
໓໐ ຣາຕີ ໂດຍຣາຕີນັ້ນ ເປັນ ໑ ເດືອນ ໑໒ ເດືອນໂດຍເດືອນນັ້ນ ເປັນ ໑ ປີ ໑໖,໐໐໐ ປີທິບ
ໂດຍປີນັ້ນ ເປັນປະມານອາຍຸຂອງເທວະດາຊັ້ນປະຣະນິມມິຕະວະສະວັດດີ ກໍເລື່ອງນີ້ເປັນສິ່ງທີ່
ເປັນໄປໄດ້ ຄື ສະຕິຫຼືບຸຣຸດລາງຄົນໃນໂລກນີ້ ຖືຮັກສາອຸໂປສົດທີ່ປະກອບດ້ວຍອົງ ຕູ ຫຼັງຈາກ
ຕາຍແລ້ວ ເພິ່ງເຂົ້າເຖິງຄວາມເປັນຜູ້ຢູ່ຮ່ວມກັບເທວະດາຊັ້ນປະຣະນິມມິຕະວະສະວັດດີ ຂໍ້ນີ້ເຮົາ
ກ່າວໝາຍເຖິງເລື່ອງນີ້ວ່າ ຣາດຊະສົມບັດຂອງມະນຸດ ເມື່ອນຳໄປປຸງບັບສຸກທີ່ເປັນທິບ ຖືວ່າ
ເປັນຂອງເລັກໜ້ອຍ

ບຸກຄົນບໍ່ເພິ່ງຂ້າສັດ ບໍ່ເພິ່ງລັກຊັບ
ບໍ່ເພິ່ງເວົ້າຕົວະ ບໍ່ເພິ່ງດື່ມນ້ຳເມົາ
ເພິ່ງງົດເວັນຈາກເມຖຸນທີ່ເປັນຄວາມປະພຶດບໍ່ປະເສີດ
ບໍ່ເພິ່ງບໍຣິໂພກອາຫານໃນເວລາວິການ ໃນເວລາກາງຄືນ
ບໍ່ເພິ່ງທັດຊົງດອກໄມ້ ບໍ່ເພິ່ງລູບທາຂອງຫອມ
ແລະເພິ່ງນອນເທິງຕຽງ ເທິງພື້ນ ຫຼືເທິງທີ່ທີ່ຢູ່ລາດໄວ້
ບັນດິດທັງຫຼາຍກ່າວວ່າ
ອຸໂປສົດທີ່ປະກອບດ້ວຍອົງ ຕູ ນີ້ແລ
ທີ່ພຣະພຸດທະເຈົ້າຜູ້ເຖິງບ່ອນສຸດທຸກຊົງປະກາດໄວ້
ດວງຈັນ ດວງອາທິດ ທັງສອງ
ງົດງາມສ່ອງສະຫວ່າງໂຄຈອນໄປທົ່ວສະຖານທີ່ປະມານທໍ່ໃດ
ກໍດວງຈັນແລະດວງອາທິດນັ້ນ
ກຳຈັດຄວາມມືດໄປໃນອາກາດ
ເຮັດໃຫ້ທິດສະຫວ່າງສະໄຫວ ສ່ອງແສງຢູ່ໃນອາກາດ
ທົ່ວສະຖານທີ່ປະມານທໍ່ໃດ
ຊັບ ຄືແກ້ວມຸກດາ ແກ້ວມະນີ ແກ້ວໄພທູນ
ທອງສິງຄີແລະຄຳ ຕະຫຼອດເຖິງທອງຊີວ່າຫະຕະກະ
ທີ່ທີ່ມີຢູ່ໃນສະຖານທີ່ປະມານທໍ່ນັ້ນ
ແລະແສງຈັນ ໝູ່ດາວທັງໝົດ ຍັງບໍ່ເຖິງແມ່ນສັງວທີ່ ໑໖
ຂອງອຸໂປສົດທີ່ປະກອບດ້ວຍອົງ ຕູ

ຍ້ອນແນວນັ້ນ ສະຕິຫຼີບຸຣຸດຜູ້ມີສິນ
ຖືກສາອຸໂປສົດທີ່ປະກອບດ້ວຍອົງ ໘
ທຳບຸນທີ່ມີສຸກເປັນກຳໄລ ບໍ່ຖືກນິນທາ ຍ່ອມເຂົ້າເຖິງສະຫວັນ

ອຸໂປສະຖະສູດທີ ໑໐ ຈົບ

ມະຫາວັກທີ ໒ ຈົບ

ລວມພຣະສູດທີ່ມີໃນວັກນີ້ຄື

໑. ຕິດຖາຍະຕະນະສູດ	໒. ພະຍະສູດ
໓. ເວນາຄະປຸຣະສູດ	໔. ສະຣະພະສູດ
໕. ເກສະປຸດຕິສູດ	໖. ສາລະຫະສູດ
໗. ກະຖາວັດຖຸສູດ	໘. ອັນຍະຕິດຖິຍະສູດ
໙. ອະກຸສະລະມູລະສູດ	໑໐. ອຸໂປສະຖະສູດ

໓. ອານັນທະວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍພຣະອານັນ

໑. ສັນນະສູດ

ວ່າດ້ວຍສັນນະປະຣິພາຊິກ

[໗໒] ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ພຣະເຊຕະວັນ ອາຮາມຂອງອະນາຖະ ບິນດິກະເສດຖີ ເຂດນະຄອນສາວັດຖີ ຄັ້ງນັ້ນແລ ປະຣິພາຊິກຊື່ສັນນະເຂົ້າໄປຫາທ່ານພຣະອາ ນັນຮອດບ່ອນຢູ່ ໄດ້ສົນທະນາປາໄສ ພໍເປັນທີ່ບັນເທີງໃຈ ພໍເປັນທີ່ຣະນຶກເຖິງກັນແລ້ວນັ້ງຢູ່ບ່ອນ ທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ຮຽນຖາມທ່ານພຣະອານັນດັ່ງນີ້ວ່າ “ທ່ານອານັນ ແມ່ນພວກທ່ານກໍບັນຍັດ ການ ລະຣາຄະ (ຄວາມກຳໜົດ) ໂທສະ (ຄວາມຄິດປະທຸດສະຮ້າຍ) ແລະໂມຫະ (ຄວາມຫຼົງ) ແມ່ນບໍ່?”

ພຣະອານັນຕອບວ່າ “ຜູ້ມີອາຍຸ ພວກເຮົາເອງບັນຍັດການລະຣາຄະ ໂທສະ ແລະໂມຫະ”

ສັນນະປະຣິພາຊິກຮຽນຖາມວ່າ “ຜູ້ມີອາຍຸ ກໍພວກທ່ານເຫັນໂທດໃນຣາຄະແນວໃດ ຈຶ່ງ ບັນຍັດການລະຣາຄະ ເຫັນໂທດໃນໂທສະແນວໃດ ຈຶ່ງບັນຍັດການລະໂທສະ ແລະເຫັນໂທດໃນ ໂມຫະແນວໃດ ຈຶ່ງບັນຍັດການລະໂມຫະ”

ພຣະອານັນຕອບວ່າ ບຸກຄົນຜູ້ມີຣາຄະ ຖືກຣາຄະຄອບງຳ ມີຈິດຖືກຣາຄະກຸ້ມລຸມ ຍ່ອມ ຄິດເພື່ອບຸດບຽນຕົນເອງແດ່ ເພື່ອບຸດບຽນຜູ້ອື່ນແດ່ ເພື່ອບຸດບຽນທັງ ໒ ຝ່າຍແດ່ ສະເຫວີຍ ທຸກ ໂທມະນັດທາງໃຈແດ່ ເມື່ອລະຣາຄະໄດ້ແລ້ວ ເຂົາຍ່ອມບໍ່ຄິດເພື່ອບຸດບຽນຕົນເອງ ບໍ່ຄິດ ເພື່ອບຸດບຽນຜູ້ອື່ນ ບໍ່ຄິດເພື່ອບຸດບຽນທັງ ໒ ຝ່າຍ ບໍ່ສະເຫວີຍທຸກ ໂທມະນັດທາງໃຈ

ບຸກຄົນຜູ້ມີຣາຄະ ຖືກຣາຄະຄອບງຳ ມີຈິດຖືກຣາຄະກຸ້ມລຸມ ຍ່ອມປະພຶດກາຍທຸດຈະຣິດ ວະຈິທຸດຈະຣິດ ແລະມະໂນທຸດຈະຣິດ ເມື່ອລະຣາຄະໄດ້ແລ້ວ ເຂົາຍ່ອມບໍ່ປະພຶດກາຍທຸດ ຈະຣິດ ວະຈິທຸດຈະຣິດ ແລະມະໂນທຸດຈະຣິດ

ບຸກຄົນຜູ້ມີຣາຄະ ຖືກຣາຄະຄອບງຳ ມີຈິດຖືກຣາຄະກຸ້ມລຸມ ຍ່ອມບໍ່ຮູ້ແຈ້ງຕາມຄວາມ ເປັນຈິງເຖິງປະໂຫຍດຕົນແດ່ ປະໂຫຍດຜູ້ອື່ນແດ່ ປະໂຫຍດທັງ ໒ ຝ່າຍແດ່ ເມື່ອລະຣາຄະໄດ້ ແລ້ວ ເຂົາຍ່ອມຮູ້ແຈ້ງຕາມຄວາມເປັນຈິງເຖິງປະໂຫຍດຕົນ ປະໂຫຍດຜູ້ອື່ນ ແລະປະໂຫຍດທັງ

໒ ຝ່າຍ ຣາຄະນັ້ນເອງເຮັດໃຫ້ເປັນຄືຄົນຕາບອດ ເປັນຄືຄົນບໍ່ມີດວງຕາ ເຮັດໃຫ້ບໍ່ຮູ້ອັນໃດ ມີ ປັນຍາມືດບອດ ເປັນໄປໃນຝ່າຍຄວາມຄັບແຄ້ນ ບໍ່ເປັນໄປເພື່ອພຣະນິບພານ

ບຸກຄົນຜູ້ມີໂທສະ ໑໒໑ ບຸກຄົນຜູ້ມີໂມຫະ ຖືກໂມຫະຄອບງຳ ມີຈິດຖືກໂມຫະກຸ້ມລຸມ ຍ່ອມຄິດເພື່ອບຸງດບຸນຕົນແດ່ ເພື່ອບຸງດບຸນຜູ້ອື່ນແດ່ ເພື່ອບຸງດບຸນທັງ ໒ ຝ່າຍແດ່ ສະເຫວີຍ ທຸກ ໂທມະນັດທາງໃຈແດ່ ເມື່ອລະໂມຫະໄດ້ແລ້ວ ເຂົາຍ່ອມບໍ່ຄິດເພື່ອບຸງດບຸນຕົນ ບໍ່ຄິດເພື່ອ ບຸງດບຸນຜູ້ອື່ນ ບໍ່ຄິດເພື່ອບຸງດບຸນທັງ ໒ ຝ່າຍ ບໍ່ສະເຫວີຍທຸກ ໂທມະນັດທາງໃຈ

ບຸກຄົນຜູ້ມີໂມຫະ ຖືກໂມຫະຄອບງຳ ມີຈິດຖືກໂມຫະກຸ້ມລຸມ ຍ່ອມປະພຶດກາຍທຸດ ຈະຮິດ ວະຈິທຸດຈະຮິດ ແລະມະໂນທຸດຈະຮິດ ເມື່ອລະໂມຫະໄດ້ແລ້ວ ເຂົາຍ່ອມບໍ່ປະພຶດກາຍ ທຸດຈະຮິດ ວະຈິທຸດຈະຮິດ ແລະມະໂນທຸດຈະຮິດ

ບຸກຄົນຜູ້ມີໂມຫະ ຖືກໂມຫະຄອບງຳ ມີຈິດຖືກໂມຫະກຸ້ມລຸມ ຍ່ອມບໍ່ຮູ້ແຈ້ງຕາມຄວາມ ເປັນຈິງເຖິງປະໂຫຍດຕົນແດ່ ປະໂຫຍດຜູ້ອື່ນແດ່ ປະໂຫຍດທັງ ໒ ຝ່າຍແດ່ ເມື່ອລະໂມຫະໄດ້ ແລ້ວ ເຂົາຍ່ອມຮູ້ແຈ້ງຕາມຄວາມເປັນຈິງເຖິງປະໂຫຍດຕົນ ປະໂຫຍດຜູ້ອື່ນ ແລະປະໂຫຍດທັງ ໒ ຝ່າຍ ໂມຫະນັ້ນເອງເຮັດໃຫ້ເປັນຄືຄົນຕາບອດ ເປັນຄືຄົນບໍ່ມີດວງຕາ ເຮັດໃຫ້ບໍ່ຮູ້ອັນໃດ ມີ ປັນຍາມືດບອດ ເປັນໄປໃນຝ່າຍຄວາມຄັບແຄ້ນ ບໍ່ເປັນໄປເພື່ອພຣະນິບພານ

ພວກເຮົາເຫັນໂທດໃນຣາຄະເຊັ່ນນີ້ແລ້ວຈຶ່ງບັນຍັດການລະຣາຄະ ເຫັນໂທດໃນໂທສະ ແນວນີ້ຈຶ່ງບັນຍັດການລະໂທສະ ແລະເຫັນໂທດໃນໂມຫະແນວນີ້ຈຶ່ງບັນຍັດການລະໂມຫະ

ສັນນະປະຣິພາຊິກຮຽນຖາມວ່າ “ຜູ້ມີອາຍຸ ມັກປະຕິປະທາເພື່ອລະຣາຄະ ໂທສະ ແລະ ໂມຫະນັ້ນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?”

ພຣະອານົນຕອບວ່າ “ມັກປະຕິປະທາເພື່ອລະຣາຄະ ໂທສະ ແລະໂມຫະນັ້ນມີຢູ່”

ສັນນະປະຣິພາຊິກຮຽນຖາມຕໍ່ໄປອີກວ່າ “ຜູ້ມີອາຍຸ ມັກປະຕິປະທາເພື່ອລະຣາຄະ ໂທສະ ແລະໂມຫະນັ້ນ ເປັນແນວໃດ?”

ພຣະອານົນຕອບວ່າ “ຄື ອະຣິຍະມັກມີອົງ ໘ ນີ້ແລ ໄດ້ແກ່

໑. ສຳມາທິດຖື	໒. ສຳມາສັງກັບປະ
໓. ສຳມາວາຈາ	໔. ສຳມາກຳມັນຕະ
໕. ສຳມາອາຊີວະ	໖. ສຳມາວາຍາມະ
໗. ສຳມາສະຕິ	໘. ສຳມາສະມາທິ

ຜູ້ມີອາຍຸ ນີ້ແລ ຄື ມັກປະຕິປະທາເພື່ອລະຣາຄະ ໂທສະ ແລະໂມຫະນັ້ນ”

ສັນນະປະຣິພາຊິກກ່າວວ່າ “ຜູ້ມີອາຍຸ ມັກປະຕິປະທາເພື່ອລະຣາຄະ ໂທສະ ແລະໂມຫະນັ້ນ ດີແທ້ນໍ ສົມຄວນແລ້ວທີ່ຈະບໍ່ຜະໝາດ”

ສັນນະສູດ ທີ ໑ ຈົບ

໒. ອາຊີວະກະສູດ

ວ່າດ້ວຍສາວົກຂອງອາຊີວິກ

[ກຸຸ] ສະໄໝໜຶ່ງ ທ່ານພຣະອານົນຢູ່ທີ່ໂຄສິຕາຣາມ ເຂດນະຄອນໂກສຳພີ ຄັ້ງນັ້ນ ຄະຫະບໍດີຄົນໜຶ່ງ ເປັນສາວົກຂອງອາຊີວິກ ເຂົ້າໄປຫາທ່ານພຣະອານົນຮອດບ່ອນຢູ່ ໂຫວ້ແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນ ທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ກ່າວກັບທ່ານພຣະອານົນດັ່ງນີ້ ວ່າ

“ທ່ານອານົນຜູ້ຈະເລີນ ໃນໂລກ ຄົນພວກໃດກ່າວທຳໄວ້ດີແລ້ວ ປະຕິບັດດີແລ້ວ ດຳເນີນໄປດີແລ້ວ”

ພຣະອານົນຕອບວ່າ “ຄະຫະບໍດີ ຖ້າເປັນແນວນັ້ນ ໃນເລື່ອງນີ້ເຮົາຂໍຍ້ອນຖາມທ່ານທ່ານ ເພິ່ງຕອບຕາມທີ່ທ່ານພໍໃຈ ທ່ານເຂົ້າໃຈເລື່ອງນັ້ນແນວໃດ ຄືຄົນພວກໃດສະແດງທຳເພື່ອລະຣາຄະ ໂທສະ ແລະໂມຫະ ຄົນພວກນັ້ນກ່າວທຳໄວ້ດີແລ້ວບໍ່ ຫຼືທ່ານມີຄວາມເຂົ້າໃຈໃນເລື່ອງນີ້ແນວໃດ?”

ຄະຫະບໍດີກ່າວວ່າ “ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຄົນພວກໃດສະແດງທຳເພື່ອລະຣາຄະ ໂທສະ ແລະໂມຫະ ຄົນພວກນັ້ນຊື່ວ່າ ກ່າວທຳໄວ້ດີແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມເຂົ້າໃຈໃນເລື່ອງນີ້ແນວນີ້”

ພຣະອານົນກ່າວວ່າ “ຄະຫະບໍດີ ທ່ານເຂົ້າໃຈເລື່ອງນັ້ນແນວໃດ ຄືຄົນພວກໃດ ປະຕິບັດເພື່ອລະຣາຄະ ໂທສະ ແລະໂມຫະ ຄົນພວກນັ້ນປະຕິບັດດີແລ້ວໃນໂລກບໍ່ ຫຼື ທ່ານມີຄວາມເຂົ້າໃຈໃນເລື່ອງນີ້ແນວໃດ?”

ຄະຫະບໍດີກ່າວວ່າ “ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຄົນພວກໃດປະຕິບັດເພື່ອລະຣາຄະ ໂທສະ ແລະໂມຫະ ຄົນພວກນັ້ນຊື່ວ່າ ປະຕິບັດດີແລ້ວໃນໂລກ ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມເຂົ້າໃຈໃນເລື່ອງນີ້ແນວນີ້”

ພຣະອານົນກ່າວວ່າ “ຄະຫະບໍດີ ທ່ານເຂົ້າໃຈເລື່ອງນັ້ນແນວໃດ ຄື ຄົນພວກໃດລະຣາຄະໄດ້ແລ້ວ ຕັດຮາກກິນເຫງົ້າ ຄື ຕົ້ນຕານທີ່ຖືກຕັດຮາກກິນເຫງົ້າໄປແລ້ວ ເຫຼືອແຕ່ພື້ນທີ່ ເຮັດ

ໃຫ້ບໍ່ມີ ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໄປບໍ່ໄດ້ ຄົນພວກໃດລະໂທສະໄດ້ແລ້ວ ຯລຯ ຄົນພວກໃດລະໂມຫະໄດ້ແລ້ວ ຕັດຮາກກົນເຫງົ້າຄືຕົ້ນຕານທີ່ຖືກຕັດຮາກກົນເຫງົ້າໄປແລ້ວ ເຫຼືອແຕ່ພື້ນທີ່ ເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີ ເກີດຂຶ້ນ ຕໍ່ໄປບໍ່ໄດ້ ຄົນພວກນັ້ນດຳເນີນໄປດີແລ້ວໃນໂລກບໍ່ ຫຼື ທ່ານມີຄວາມເຂົ້າໃຈໃນເລື່ອງນີ້ແນວໃດ”

ຄະຫະບໍດີກ່າວວ່າ “ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຄົນພວກໃດລະຣາຄະໄດ້ແລ້ວ ຕັດຮາກກົນເຫງົ້າ ຄື ຕົ້ນຕານທີ່ຖືກຕັດຮາກກົນເຫງົ້າໄປແລ້ວ ເຫຼືອແຕ່ພື້ນທີ່ ເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີ ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໄປບໍ່ໄດ້ ຄົນພວກ ໃດລະໂທສະໄດ້ແລ້ວ ຯລຯ ຄົນພວກໃດລະໂມຫະໄດ້ແລ້ວ ຕັດຮາກກົນເຫງົ້າຄືຕົ້ນຕານທີ່ຖືກ ຕັດຮາກກົນເຫງົ້າໄປແລ້ວ ເຫຼືອແຕ່ພື້ນທີ່ ເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີ ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໄປບໍ່ໄດ້ ຄົນພວກນັ້ນຊື່ວ່າດຳ ເນີນໄປດີແລ້ວໃນໂລກ ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມເຂົ້າໃຈໃນເລື່ອງນີ້ແນວນີ້”

ພຣະອານົນກ່າວວ່າ “ຄະຫະບໍດີ ເລື່ອງນີ້ທ່ານໄດ້ຕອບແລ້ວວ່າ “ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຄົນ ພວກໃດ ສະແດງທຳເພື່ອລະຣາຄະ ໂທສະ ແລະໂມຫະ ຄົນພວກນັ້ນຊື່ວ່າກ່າວທຳໄວ້ດີແລ້ວ” ເລື່ອງນີ້ທ່ານໄດ້ຕອບແລ້ວວ່າ “ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຄົນພວກໃດປະຕິບັດເພື່ອລະຣາຄະ ໂທສະ ແລະໂມຫະ ຄົນພວກນັ້ນຊື່ວ່າ ປະຕິບັດດີແລ້ວໃນໂລກ” ເລື່ອງນີ້ທ່ານໄດ້ຕອບແລ້ວຄືກັນວ່າ “ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຄົນພວກໃດລະຣາຄະໄດ້ແລ້ວ ຕັດຮາກກົນເຫງົ້າ ຄື ຕົ້ນຕານທີ່ຖືກຕັດຮາກກົນ ເຫງົ້າໄປແລ້ວ ເຫຼືອແຕ່ພື້ນທີ່ ເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີ ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໄປບໍ່ໄດ້ ຄົນພວກໃດລະໂທສະ ໄດ້ແລ້ວ ຯລຯ ຄົນພວກໃດລະໂມຫະໄດ້ແລ້ວ ຕັດຮາກກົນເຫງົ້າຄືຕົ້ນຕານທີ່ຖືກຕັດຮາກ ກົນເຫງົ້າໄປ ແລ້ວ ເຫຼືອແຕ່ພື້ນທີ່ ເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີ ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໄປບໍ່ໄດ້ ຄົນພວກນັ້ນຊື່ວ່າ ດຳເນີນໄປດີແລ້ວໃນ ໂລກແລ”

ຄະຫະບໍດີກ່າວວ່າ “ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ໜ້າອັດສະຈັນຈິງ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດ ທ່ານບໍ່ຍ້ອງຍໍທຳ ຂອງຕົນເອງ ແລະບໍ່ມີການຮຸກຮານທຳຂອງຜູ້ອື່ນ ມີແຕ່ສະແດງທຳຕາມເຫດຜົນ ກ່າວແຕ່ເນື້ອ ຄວາມ ແລະບໍ່ໄດ້ນຳຄວາມເຫັນຂອງຕົນເຂົ້າໄປກ່ຽວຂ້ອງ ທ່ານສະແດງທຳເພື່ອລະຣາຄະ ໂທສະ ແລະໂມຫະ ທ່ານອານົນຜູ້ຈະເລີນ ທ່ານກ່າວທຳໄວ້ດີແລ້ວ ທ່ານອານົນຜູ້ຈະເລີນ ທ່ານ ປະຕິບັດເພື່ອລະຣາຄະ ໂທສະ ແລະໂມຫະ ທ່ານປະຕິບັດດີແລ້ວໃນໂລກ ທ່ານອານົນຜູ້ຈະເລີນ ທ່ານລະຣາຄະໄດ້ແລ້ວ ຕັດຮາກກົນເຫງົ້າຄືຕົ້ນຕານທີ່ຖືກຕັດຮາກກົນເຫງົ້າໄປແລ້ວ ເຫຼືອແຕ່ ພື້ນທີ່ ເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີ ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໄປບໍ່ໄດ້ ທ່ານລະໂທສະໄດ້ແລ້ວ ຯລຯ ທ່ານລະໂມຫະໄດ້ແລ້ວ ຕັດຮາກກົນເຫງົ້າຄືຕົ້ນຕານທີ່ຖືກຕັດຮາກກົນເຫງົ້າໄປແລ້ວ ເຫຼືອແຕ່ພື້ນທີ່ ເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີ ເກີດຂຶ້ນ ຕໍ່ໄປບໍ່ໄດ້ ທ່ານດຳເນີນໄປດີແລ້ວໃນໂລກ

ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ພາສີດຂອງທ່ານຊັດເຈນມ່ວນຫຼາຍ ພາສີດຂອງທ່ານຊັດເຈນມ່ວນຫຼາຍ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອານົນປະກາດທຳແຈ້ມແຈ້ງໂດຍປະການຕ່າງ ໆ ປຽບຄື ບຸກຄົນຫຼາຍຂອງທີ່ ຂວ້າ ໄຂຂອງທີ່ອັດ ບອກທາງແກ່ຜູ້ຫຼົງທາງ ຫຼື ເຍືອງໄຟໃນບ່ອນມືດດ້ວຍຕັ້ງໃຈວ່າ “ຄົນມີຕາ

ດີຈັກເຫັນຮູບໄດ້” ຂ້າພະເຈົ້ານີ້ ຂໍເຖິງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ພ້ອມທັງພຣະທຳ ແລະພຣະສົງ ເປັນສະຣະນະ ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອານົງຈົ່ງຈຳຂ້າພະເຈົ້າວ່າເປັນອຸປາສົກຜູ້ເຂົ້າເຖິງສະຣະນະ ຕັ້ງແຕ່ມື້ນີ້ເປັນຕົ້ນໄປຈົນຕະຫຼອດຊີວິດ”

ອາຊີວະກະສູດ ທີ ໒ ຈົບ

໓. ມະຫານາມະສັກກະສູດ

ວ່າດ້ວຍເຈົ້າມະຫານາມະສາກະຍະ

[໗໔] ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ປະທັບຢູ່ນິໂຄທາຣາມ ເຂດເມືອງກະບິນລະ ພັດ ແຄວ້ນສັກກະ ສະໄໝນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງຫາຍຈາກຄວາມອາພາດບໍ່ດົນ ຄັ້ງ ນັ້ນ ເຈົ້າມະຫານາມະສາກະຍະ ສະເດັດເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮອດບ່ອນຢູ່ ຖວາຍ ອະພິວາດແລ້ວ ປະທັບນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ ວ່າ

“ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ເປັນເວລາດົນແລ້ວ ທີ່ຂ້າພຣະອົງຮູ້ທົ່ວເຖິງທຳທີ່ພຣະຜູ້ ມີພຣະພາກເຈົ້າສະແດງແນວນີ້ວ່າ ຍານ (ຄວາມຮູ້) ເກີດແກ່ຜູ້ມີໃຈເປັນສະມາທິ ບໍ່ເກີດແກ່ຜູ້ມີ ໃຈບໍ່ເປັນສະມາທິ ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ສະມາທິເກີດກ່ອນ ຍານເກີດທັງ ຫຼື ວ່າ ຍານ ເກີດກ່ອນ ສະມາທິເກີດທັງ?”

ໃນຂະນະນັ້ນ ທ່ານພຣະອານົງໄດ້ມີຄວາມດຳຣິວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ເພິ່ງຈະຊົງ ຫາຍຈາກຄວາມອາພາດໄດ້ບໍ່ດົນ ເຈົ້າມະຫານາມະສາກະຍະນີ້ທູນຖາມບັນຫາທີ່ເລິກເຊິ່ງກັບ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ທາງທີ່ດີ ເຮົາຄວນນຳເຈົ້າມະຫານາມະສາກະຍະໄປອີກທີ່ໜຶ່ງແລ້ວ ສະແດງທຳ (ໃຫ້ຟັງ)”

ລຳດັບນັ້ນ ທ່ານພຣະອານົງ ພາເຈົ້າມະຫານາມະສາກະຍະຫຼີກໄປບ່ອນທີ່ສົມຄວນແລ້ວ ໄດ້ກ່າວວ່າ ມະຫານາມ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດສິນທີ່ເປັນຂອງພຣະເສຂະໄວ້ກໍມີ ຕັດສິນທີ່ ເປັນຂອງພຣະອະເສຂະໄວ້ກໍມີ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດສະມາທິທີ່ເປັນຂອງພຣະເສຂະໄວ້ກໍມີ ຕັດສະມາທິທີ່ເປັນຂອງພຣະອະເສຂະໄວ້ກໍມີ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດປັນຍາທີ່ເປັນຂອງພຣະ ເສຂະໄວ້ກໍມີ ຕັດປັນຍາທີ່ເປັນຂອງພຣະອະເສຂະໄວ້ກໍມີ

ສິນທີ່ເປັນຂອງພຣະເສຂະ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ມີສິນ ສັງລວມດ້ວຍຄວາມສັງວອນໃນພຣະປາຕິໂມກຢູ່ ຯລຯ ສະມາທານສຶກສາຢູ່ໃນສຶກຂາບົດທັງຫຼາຍ ນີ້ຮຽກວ່າ ສິນທີ່ເປັນຂອງພຣະເສຂະ

ສະມາທິທີ່ເປັນຂອງພຣະເສຂະ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ສະຫງັດຈາກກາມ ຯລຯ ບັນລຸຈະຕຸດຖະຊານທີ່ບໍ່ມີທຸກ ບໍ່ມີສຸກ ມີສະຕິບໍລິສຸດຍ້ອນອຸເປກຂາຢູ່ ນີ້ຮຽກວ່າ ສະມາທິທີ່ເປັນຂອງພຣະເສຂະ

ປັນຍາທີ່ເປັນຂອງພຣະເສຂະ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ຮູ້ແຈ້ງຕາມຄວາມເປັນຈິງວ່າ “ນິທຸກ ຯລຯ ນິທຸກຂະນີໂຣທະຄາມິນີປະທາ” ນີ້ຮຽກວ່າ ປັນຍາທີ່ເປັນຂອງພຣະເສຂະ

ມະຫານາມ ອະຣິຍະສາວິກນັ້ນແລະຜູ້ພຽບພ້ອມດ້ວຍສິນແນວນີ້ ພຽບພ້ອມດ້ວຍສະມາທິແນວນີ້ ພຽບພ້ອມດ້ວຍປັນຍາແນວນີ້ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງເຈາະໂຕວິມຸດຕິ ປັນຍາວິມຸດຕິອັນບໍ່ມີອາສະວະຍ້ອນອາສະວະໝົດສິ້ນໄປດ້ວຍປັນຍາອັນຍິ່ງເອງເຂົ້າເຖິງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດສິນທີ່ເປັນຂອງພຣະເສຂະໄວ້ກໍມີ ຕັດສິນທີ່ເປັນຂອງພຣະອະເສຂະໄວ້ກໍມີ ຕັດສະມາທິທີ່ເປັນຂອງພຣະເສຂະໄວ້ກໍມີ ຕັດສະມາທິທີ່ເປັນຂອງພຣະອະເສຂະໄວ້ກໍມີ ຕັດປັນຍາທີ່ເປັນຂອງພຣະເສຂະໄວ້ກໍມີ ຕັດປັນຍາທີ່ເປັນຂອງພຣະອະເສຂະໄວ້ກໍມີດ້ວຍປະການດັ່ງນີ້ແລ

ມະຫານາມະສັກກະສູດ ທີ ໓ ຈົບ

໔. ນິຄັນຖະສູດ

ວ່າດ້ວຍນິຄົນນາຕະບຸດ

[໗໔] ສະໄໝໜຶ່ງ ທ່ານພຣະອານົນຢູ່ທີ່ກູຕາຄາຣະສາລາ ປ່າມະຫາວັນ ເຂດນະຄອນເວສາລີ ສະໄໝນັ້ນ ເຈົ້າອະໄພລິດສະຫວີ ແລະເຈົ້າບັນດິດກຸມານລິດສະຫວີພາກັນເຂົ້າໄປຫາທ່ານພຣະອານົນຮອດບ່ອນຢູ່ ໄຫວ້ແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ເຈົ້າອະໄພລິດສະຫວີຜູ້ນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ຮຽນຖາມທ່ານພຣະອານົນດັ່ງນີ້ ວ່າ

“ຂ້າແດ່ ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ນິຄົນນາຕະບຸດເປັນສັບພັນຍູ (ຜູ້ຮູ້ທຸກສິ່ງ) ແນມເຫັນທຸກຢ່າງ ປະຕິຍານຍານທັດສະນະໂດຍບໍ່ເຫຼືອວ່າ “ເມື່ອເຮົາຢ່າງ ຍືນ ຫຼັບ ແລະຕື່ນ ຍານທັດສະນະ ກໍຜາກົດເປັນປະຈຳ” ເຂົາບັນຍັດວ່າກຳເກົ້າສິ້ນສຸດຍ້ອນຕະບະ (ການພໍ້ເພັງພຽນຢ່າງໜັກ) ບັນຍັດການກຳຈັດເຫດໄດ້ຍ້ອນບໍ່ເຮັດກຳໃໝ່ ດ້ວຍເຫດນີ້ຍ້ອນກຳໝົດໄປ ທຸກຈິ່ງໝົດໄປ ຍ້ອນທຸກ

ສິນໄປ ເວທະນາຈິງສິນໄປ ຍ້ອນເວທະນາສິນໄປ ທຸກທັງໝົດຈິງຈັກເປັນອັນສະຫງາຍໄປ ການລ່ວງພົ້ນທຸກທັງໝົດ ຍ່ອມມີໄດ້ດ້ວຍຄວາມບໍລິສຸດທີ່ເຮັດໃຫ້ກິເລດໝົດສິນໄປ ເຊິ່ງປະຈັກແຈ້ງດ້ວຍຕົນເອງນີ້ ດ້ວຍປະການດັ່ງນີ້ ຂ້າແຕ່ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ໃນເລື່ອງນີ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ແນວໃດ”

ທ່ານພຣະອານົນຕອບວ່າ “ທ່ານອະໄພ ຄວາມບໍລິສຸດທີ່ເຮັດໃຫ້ກິເລດໝົດສິນໄປ ໓ ປະການນີ້ອັນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະອົງນັ້ນ ຜູ້ຊົງຮູ້ຊົງເຫັນ ເປັນພຣະອະຣະຫັນ ຕັດສະຮູ້ດ້ວຍພຣະອົງເອງໂດຍຖືກຕ້ອງ ຕັດໄວ້ຖືກຕ້ອງແລ້ວ ເພື່ອຄວາມບໍລິສຸດຂອງສັດທັງຫຼາຍ ເພື່ອລ່ວງພົ້ນຄວາມໂສກ ຄວາມຮ້າໄຮ ເພື່ອຄວາມສິ້ນທຸກ ແລະໂທມະນັດ ເພື່ອບັນລຸທຳທີ່ຄວນຮູ້ ເພື່ອເຮັດພຣະນິບພານໃຫ້ແຈ້ງ

ຄວາມບໍລິສຸດ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ມີສິນ ໑໒ ສະມາທານສຶກສາຢູ່ໃນສຶກຂາບົດທັງຫຼາຍ ທ່ານບໍ່ເຮັດກຳໃໝ່ ແລະຮັບຜົນກຳເກົ່າແລ້ວເຮັດໃຫ້ໝົດໄປໂດຍຄິດວ່າ “ຄວາມບໍລິສຸດເປັນສິ່ງທີ່ຜູ້ປະຕິບັດຈະເພິ່ງເຫັນແຈ້ງດ້ວຍຕົນເອງ ເຮັດໃຫ້ກິເລດໝົດສິນໄປ ບໍ່ປະກອບດ້ວຍການເວລາ ຄວນເອີ້ນໃຫ້ມາເບິ່ງ ຄວນນ້ອມເຂົ້າມາໃນຕົນ ອັນວິນຍູຊົນເພິ່ງຮູ້ສະເພາະຕົນ”
໒. ພິກຂຸນັ້ນ ພຽບພ້ອມດ້ວຍສິນ ສະຫງັດຈາກກາມ ໑໒ ບັນລຸຈະຕຸດຖະຊານ ທີ່ບໍ່ມີທຸກບໍ່ມີສຸກ ມີສະຕິບໍລິສຸດຍ້ອນອຸເປກຂາຢູ່ ທ່ານບໍ່ເຮັດກຳໃໝ່ ແລະຮັບຜົນກຳເກົ່າແລ້ວເຮັດໃຫ້ໝົດໄປໂດຍຄິດວ່າ “ຄວາມບໍລິສຸດເປັນສິ່ງທີ່ຜູ້ປະຕິບັດຈະເພິ່ງເຫັນແຈ້ງດ້ວຍຕົນເອງ ເຮັດໃຫ້ກິເລດໝົດສິນໄປ ບໍ່ປະກອບດ້ວຍການເວລາ ຄວນເອີ້ນໃຫ້ມາເບິ່ງ ຄວນນ້ອມເຂົ້າມາໃນຕົນ ອັນວິນຍູຊົນເພິ່ງຮູ້ສະເພາະຕົນ”
໓. ພິກຂຸນັ້ນ ພຽບພ້ອມດ້ວຍສິນແນວນີ້ ພຽບພ້ອມດ້ວຍສະມາທິແນວນີ້ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງເຈໂຕວິມຸດຕິ ແລະປັນຍາວິມຸດຕິ ທີ່ບໍ່ມີອາສະວະ ຍ້ອນອາສະວະໝົດສິນໄປດ້ວຍປັນຍາອັນຍິ່ງເອງເຂົ້າເຖິງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ ທ່ານບໍ່ເຮັດກຳໃໝ່ ແລະຮັບຜົນກຳເກົ່າແລ້ວເຮັດໃຫ້ໝົດໄປໂດຍຄິດວ່າ “ຄວາມບໍລິສຸດເປັນສິ່ງທີ່ຜູ້ປະຕິບັດຈະເພິ່ງເຫັນແຈ້ງດ້ວຍຕົນເອງ ເຮັດໃຫ້ກິເລດໝົດສິນໄປບໍ່ປະກອບດ້ວຍການເວລາ ຄວນເອີ້ນໃຫ້ມາເບິ່ງ ຄວນນ້ອມເຂົ້າມາໃນຕົນ ອັນວິນຍູຊົນເພິ່ງຮູ້ສະເພາະຕົນ”

ຄວາມບໍລິສຸດທີ່ເຮັດໃຫ້ກິເລດໝົດສິ້ນໄປ ໓ ປະການນີ້ແລ ອັນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະອົງນັ້ນ ຜູ້ຊົງຮູ້ຊົງເຫັນ ເປັນພຣະອະຣະຫັນ ຕັດສະຮູ້ດ້ວຍພຣະອົງເອງໂດຍຖືກຕ້ອງໄດ້ຕັດໄວ້ຖືກຕ້ອງແລ້ວ ເພື່ອຄວາມບໍລິສຸດຂອງສັດທັງຫຼາຍ ເພື່ອລ່ວງພົ້ນຄວາມໂສກ ຄວາມຮ້າໄຮ ເພື່ອຄວາມສິ້ນສຸດທຸກແລະໂທມະນັດ ເພື່ອບັນລຸທຳທີ່ຄວນຮູ້ ເພື່ອເຮັດພຣະນິບພານໃຫ້ແຈ້ງ

ເມື່ອທ່ານພຣະອານົນກ່າວແນວນີ້ແລ້ວ ເຈົ້າບັນດິດກຸມານລິດສະຫວີໄດ້ກ່າວກັບເຈົ້າອະໄພດັ່ງນີ້ວ່າ “ອະໄພເພື່ອນຮັກ ເປັນຫຍັງ? ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຊື່ນຊົມຄຳທີ່ທ່ານພຣະອານົນກ່າວໄວ້ດີໂດຍຄວາມເປັນຄຳສຸພາສິດນໍ”

ເຈົ້າອະໄພຕອບວ່າ “ບັນດິດກຸມານເພື່ອນຮັກ ເປັນຫຍັງ? ເຮົາຈັກບໍ່ຊື່ນຊົມຄຳ ທີ່ທ່ານພຣະອານົນກ່າວໄວ້ດີໂດຍຄວາມເປັນຄຳສຸພາສິດນໍ ຄວາມຄິດຂອງຜູ້ທີ່ບໍ່ຊື່ນຊົມ ຄຳທີ່ທ່ານພຣະອານົນກ່າວໄວ້ດີ ໂດຍຄວາມເປັນຄຳສຸພາສິດ ເພິ່ງເສື່ອມແນ່ນອນ”

ນິຄົມຖະສູດ ທີ ໔ ຈົບ

໕. ນິເວສະກະສູດ

ວ່າດ້ວຍການຊັກຊວນໃຫ້ຕັ້ງໝັ້ນໃນຖານະ

[໗໖] ຄັ້ງນັ້ນ ທ່ານພຣະອານົນເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮອດບ່ອນຢູ່ ຖວາຍອະພິວາດແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ລົມຄວນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ຕັດກັບທ່ານພຣະອານົນດັ່ງນີ້ ວ່າ

ອານົນ ທ່ານທັງຫຼາຍ ເພິ່ງອະນຸເຄາະຄົນເຫຼົ່າໃດ ແລະຄົນເຫຼົ່າໃດຈະເປັນມິດ ອຳມາດຍາດ ສາໂລຫິດກຳຕາມ ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນຄຳທີ່ຄວນຮັບຟັງ ທ່ານທັງຫຼາຍເພິ່ງ ຊັກຊວນຄົນເຫຼົ່ານັ້ນ ໃຫ້ຕັ້ງໝັ້ນໃຫ້ດຳລົງຢູ່ໃນຖານະ ໓ ປະການ

ຖານະ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ເພິ່ງຊັກຊວນໃຫ້ຕັ້ງໝັ້ນ ໃຫ້ດຳລົງຢູ່ໃນຄວາມເຫຼື່ອມໃສ ອັນບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະພຸດທະເຈົ້າ ວ່າ “ແມ່ນຍ້ອນເຫດນີ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະອົງນັ້ນ ເປັນພຣະອະຣະຫັນຕັດ ສະຮູ້ດ້ວຍພຣະອົງເອງໂດຍຖືກຕ້ອງ ພຽບພ້ອມດ້ວຍວິດຊາ ແລະຈະຣະນະ ສະເດັດໄປດີ ຮູ້ແຈ້ງໂລກ ເປັນສາຣະຖິເຝິກຜູ້ທີ່ຄວນເຝິກໄດ້ຢ່າງປະເສີດ ເປັນສາດສະດາຂອງເທວະດາແລະມະນຸດທັງຫຼາຍ ເປັນພຣະພຸດທະເຈົ້າ ເປັນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ”

໒. ເພິ່ງຊັກຊວນໃຫ້ຕັ້ງໝັ້ນ ໃຫ້ດຳລົງຢູ່ໃນຄວາມເຫຼືອມໃສ ອັນບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະທຳ ວ່າ “ພຣະທຳອັນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ດີແລ້ວ ຜູ້ປະຕິບັດຈະເພິ່ງເຫັນແຈ້ງດ້ວຍຕົນເອງ ບໍ່ປະກອບດ້ວຍການເວລາ ຄວນເອີ້ນໃຫ້ເບິ່ງຄວນນ້ອມເຂົ້າມາໃນຕົນ ອັນວິນຍູຊົນເພິ່ງຮູ້ສະ ເພາະຕົນ”

໓. ເພິ່ງຊັກຊວນໃຫ້ຕັ້ງໝັ້ນ ໃຫ້ດຳລົງຢູ່ໃນຄວາມເຫຼືອມໃສອັນບໍ່ຫວັ່ນໄຫວ ໃນພຣະສົງວ່າ “ພຣະສົງສາວົກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເປັນຜູ້ປະຕິບັດດີປະຕິບັດກົງ ປະຕິບັດຖືກທາງ ປະຕິບັດສົມຄວນ ໄດ້ແກ່ ອະນິຍະບຸກຄົນ ໔ ຄູ່ ຄື ໘ ບຸກຄົນ ພຣະສົງສາວົກຂອງພຣະຜູ້ມີ ພຣະພາກເຈົ້ານີ້ເປັນຜູ້ຄວນແກ່ຂອງທີ່ເຂົານຳມາຖວາຍ ຄວນແກ່ຂອງຕ້ອນຮັບ ຄວນແກ່ທັກຂົນ ຄວນແກ່ການທຳອັນຊະລີ ເປັນນາບຸນອັນປະເສີດຂອງໂລກ”

ມະຫາພູຕະ ໔ ຄື ປະຖະວິທາດ (ທາດດິນ) ອາໂປທາດ (ທາດນ້ຳ) ເຕໂຊທາດ (ທາດໄຟ) ແລະ ວາໂຍທາດ (ທາດລົມ) ອາດກາຍເປັນແນວອື່ນໄດ້ ແຕ່ພຣະອະນິຍະສາວົກຜູ້ປະກອບດ້ວຍຄວາມເຫຼືອມໃສອັນບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະພຸດທະເຈົ້າ ບໍ່ເພິ່ງປ່ຽນເປັນແນວອື່ນໄດ້ເລີຍໃນເລື່ອງນັ້ນ ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ເລີຍ ທີ່ຈະປ່ຽນເປັນແນວອື່ນ ຄື ພຣະອະນິຍະສາວົກນັ້ນ ຜູ້ປະກອບດ້ວຍຄວາມເຫຼືອມໃສອັນບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະພຸດທະເຈົ້າ ຈັກຖືກຳເນີດໃນນະຣົກ ສັດເດຍຣັດສານ ຫຼື ແດນເຜດ

ມະຫາພູຕະ ໔ ຄື ປະຖະວິທາດ ອາໂປທາດ ເຕໂຊທາດ ແລະວາໂຍທາດ ອາດກາຍເປັນແນວອື່ນໄດ້ ແຕ່ພຣະອະນິຍະສາວົກຜູ້ພຽງພໍພ້ອມດ້ວຍຄວາມເຫຼືອມໃສອັນບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະທຳ ຯລຯ ແຕ່ພຣະອະນິຍະສາວົກ ຜູ້ປະກອບດ້ວຍຄວາມເຫຼືອມໃສອັນບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະສົງບໍ່ເພິ່ງປ່ຽນເປັນແນວອື່ນໄດ້ເລີຍ ໃນເລື່ອງນັ້ນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ເລີຍ ທີ່ຈະປ່ຽນເປັນແນວອື່ນ ຄືພຣະອະນິຍະສາວົກຜູ້ປະກອບດ້ວຍຄວາມເຫຼືອມໃສ ອັນບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະສົງ ຈັກຖືກຳເນີດໃນນະຣົກ ສັດເດຍຣັດສານ ຫຼື ແດນເຜດ

ອານົນ ທ່ານທັງຫຼາຍ ເພິ່ງອະນຸເຄາະຄົນເຫຼົ່າໃດ ແລະຄົນເຫຼົ່າໃດຈະເປັນມິດ ອຳມາດຍາດ ສາໂລຫິດກຳຕາມ ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນຄຳທີ່ຄວນຮັບຟັງ ທ່ານທັງຫຼາຍ ເພິ່ງຊັກຊວນຄົນເຫຼົ່ານັ້ນໃຫ້ຕັ້ງໝັ້ນໃຫ້ດຳລົງຢູ່ໃນຖານະ ໓ ປະການນີ້ແລ

ນິເວສະກະສູດ ທີ ໔ ຈົບ

ຜ. ປະຖົມພະວະສູດ

ວ່າດ້ວຍເຫດເກີດແຫ່ງພົບສູດທີ ໑

[໗໗] ຄັ້ງນັ້ນ ທ່ານພຣະອານົນ ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຮອດບ່ອນຢູ່ ຖວາຍ ອະພິວາດແລ້ວ ນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ “ຂ້າແດ່ ພຣະ ອົງຜູ້ຈະເລີນ ພຣະອົງຕັດຮຽກວ່າ ພົບ ພົບ ດ້ວຍເຫດພຽງໃດ ພົບຈຶ່ງມີໄດ້ ຂ້ານ້ອຍ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຖາມວ່າ ອານົນ ຖ້າກຳທີ່ອຳນວຍຜົນໃຫ້ໃນການທາດ ຈັກບໍ່ມີ ແລ້ວ ກາມພົບເພິ່ງຜາກົດໄດ້ແດ່ບໍ່?”

ພຣະອານົນຂາບທູນວ່າ ບໍ່ເພິ່ງຜາກົດເລີຍ ຂ້ານ້ອຍ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ອານົນ ຍ້ອນເຫດນີ້ແລ ກຳຈຶ່ງຊື່ວ່າ ເປັນໄຮ່ນາ ວິນ ຍານ ຈຶ່ງຊື່ວ່າເປັນພົດ ຕັນຫາຈຶ່ງຊື່ວ່າ ເປັນຢາງໜຽວ ວິນຍານດຳລົງໝັ້ນຢູ່ໄດ້ຍ້ອນທາດຢ່າງ ຫຍາບຂອງສັດທີ່ມີອະວິດຊາເປັນເຄື່ອງອັດກັນ ມີຕັນຫາເປັນເຄື່ອງມັດໃຈ ການເກີດໃນພົບໃໝ່ ຈຶ່ງມີຕໍ່ໄປອີກດ້ວຍປະການດັ່ງນີ້”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຖາມຕໍ່ໄປອີກວ່າ “ອານົນ ຖ້າກຳທີ່ອຳນວຍຜົນໃຫ້ໃນຮູບທາດ ຈັກບໍ່ມີແລ້ວ ຮູບພົບເພິ່ງຜາກົດໄດ້ແດ່ບໍ່?”

ພຣະອານົນຂາບທູນວ່າ “ບໍ່ເພິ່ງຜາກົດເລີຍ ຂ້ານ້ອຍ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ອານົນ ຍ້ອນເຫດນີ້ແລ ກຳຈຶ່ງຊື່ວ່າ ເປັນໄຮ່ນາ ວິນ ຍານຈຶ່ງຊື່ວ່າ ເປັນພົດ ຕັນຫາ ຈຶ່ງຊື່ວ່າ ເປັນຢາງໜຽວ ວິນຍານດຳລົງໝັ້ນຢູ່ໄດ້ຍ້ອນທາດຢ່າງ ກາງຂອງສັດທີ່ມີອະວິດຊາເປັນເຄື່ອງອັດກັນ ມີຕັນຫາເປັນເຄື່ອງມັດໃຈ ການເກີດໃນພົບໃໝ່ຈຶ່ງ ມີຕໍ່ໄປອີກດ້ວຍປະການດັ່ງນີ້”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຖາມຕໍ່ໄປອີກວ່າ “ອານົນ ຖ້າກຳທີ່ອຳນວຍຜົນໃຫ້ໃນອະຮູບ ທາດຈັກບໍ່ມີແລ້ວ ອະຮູບພົບເພິ່ງຜາກົດໄດ້ແດ່ບໍ່?”

ພຣະອານົນຂາບທູນວ່າ “ບໍ່ເພິ່ງຜາກົດເລີຍ ຂ້ານ້ອຍ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ອານົນ ຍ້ອນເຫດນີ້ແລ ກຳຈຶ່ງຊື່ວ່າ ເປັນໄຮ່ນາ ວິນ ຍານຈຶ່ງຊື່ວ່າ ເປັນພົດ ຕັນຫາຈຶ່ງຊື່ວ່າເປັນຢາງໜຽວ ວິນຍານດຳລົງໝັ້ນຢູ່ໄດ້ຍ້ອນ ທາດຢ່າງ

ປະນີດຂອງສັດທີ່ມີອະວິດຊາເປັນເຄື່ອງອັດກັນ ມີຕັນຫາເປັນເຄື່ອງມັດໃຈ ການເກີດໃນພົບໃໝ່ ຈຶ່ງມີຕໍ່ໄປອີກດ້ວຍປະການດັ່ງນີ້ອານົນ ພົບມີໄດ້ດ້ວຍເຫດດັ່ງກ່າວ ມານີ້ແລ້ວ”

ປະຖົມພະວະສູດທີ ໖ ຈົບ

໗. ທຸຕິຍະພະວະສູດ

ວ່າດ້ວຍເຫດເກີດແຫ່ງພົບ ສູດ ທີ ໒

[໗໘] ຄັ້ງນັ້ນ ທ່ານພຣະອານົນ ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮອດບ່ອນຢູ່ ຖວາຍ ອະພິວາດແລ້ວ ນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ຂາບທູນກັບພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ “ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ພຣະອົງຕັດຮຽກວ່າ “ພົບ ພົບ” ດ້ວຍເຫດພຽງທີ່ໃດ ພົບຈຶ່ງມີໄດ້ ຂ້ານ້ອຍ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຖາມວ່າ “ອານົນ ຖ້າກຳທີ່ອຳນວຍຜົນໃຫ້ໃນການທາດຈັກບໍ່ມີ ແລ້ວ ການພົບເພິ່ງຜາກົດໄດ້ແດ່ບໍ່?”

ພຣະອານົນຂາບທູນວ່າ “ບໍ່ເພິ່ງຜາກົດເລີຍ ຂ້ານ້ອຍ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ອານົນ ຍ້ອນເຫດນີ້ແລ ກຳຈຶ່ງຊື່ວ່າ ເປັນໄຮ່ນາ ວິນ ຍານຈຶ່ງຊື່ວ່າ ເປັນພົດ ຕັນຫາຈຶ່ງຊື່ວ່າ ເປັນຢາງໜຽວ ເຈຕະນາແນ່ວແນ່ ຄວາມປາຖະໜາດຳ ລົງໝັ້ນຢູ່ໄດ້ຍ້ອນທາດຢ່າງຫຍາບຂອງສັດທີ່ມີອະວິດຊາເປັນເຄື່ອງອັດກັນ ມີຕັນຫາເປັນເຄື່ອງ ມັດໃຈ ການເກີດໃນພົບໃໝ່ຈຶ່ງມີຕໍ່ໄປອີກດ້ວຍປະການດັ່ງນີ້”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຖາມຕໍ່ໄປອີກວ່າ “ອານົນ ຖ້າກຳທີ່ອຳນວຍຜົນໃຫ້ໃນຮູບທາດ ຈັກບໍ່ມີແລ້ວ ຮູບພົບເພິ່ງຜາກົດໄດ້ແດ່ບໍ່?”

ພຣະອານົນຂາບທູນວ່າ “ບໍ່ເພິ່ງຜາກົດເລີຍ ຂ້ານ້ອຍ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ອານົນ ຍ້ອນເຫດນີ້ແລ ກຳຈຶ່ງຊື່ວ່າ ເປັນໄຮ່ນາ ວິນ ຍານຈຶ່ງຊື່ວ່າ ເປັນພົດ ຕັນຫາຈຶ່ງຊື່ວ່າ ເປັນຢາງໜຽວ ເຈຕະນາອັນແນ່ວແນ່ ຄວາມປາຖະໜາ ດຳລົງໝັ້ນຢູ່ໄດ້ ຍ້ອນທາດຢ່າງກາງຂອງສັດທີ່ມີອະວິດຊາເປັນເຄື່ອງອັດກັນ ມີຕັນຫາເປັນເຄື່ອງ ມັດໃຈ ການເກີດໃນພົບໃໝ່ຈຶ່ງມີຕໍ່ໄປອີກດ້ວຍປະການດັ່ງນີ້”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຖາມຕໍ່ໄປອີກວ່າ “ອານົນ ຖ້າກຳທີ່ອຳນວຍຜົນໃຫ້ໃນ ອະຮູບ ທາດຈັກບໍ່ມີແລ້ວ ອະຮູບພົບເພິ່ງຜາກົດໄດ້ແດ່ບໍ່?”

ພຣະອານົນຂາບທູນວ່າ “ບໍ່ເພິ່ງຜາກົດເລີຍ ຂ້ານ້ອຍ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ອານົນ ຍ້ອນເຫດນີ້ແລ ກຳຈິ່ງຊື່ວ່າ ເປັນໄຮ່ນາ ວິນຍານຈິ່ງຊື່ວ່າ ເປັນພືດ ຕັນຫາຈິ່ງຊື່ວ່າ ເປັນຢາງໜຽວ ເຈຕະນາແນ່ວແນ່ ຄວາມປາຖະໜາດຳລົງໝັ້ນຢູ່ໄດ້ຍ້ອນທາດຢາງປະນີດຂອງສັດທີ່ມີອະວິດຊາເປັນເຄື່ອງອັດກັນ ມີຕັນຫາເປັນເຄື່ອງມັດໃຈ ການເກີດໃນພົບໃໝ່ຈິ່ງມີຕໍ່ໄປອີກດ້ວຍປະການດັ່ງນີ້ອານົນ ພົບມີໄດ້ດ້ວຍເຫດດັ່ງກ່າວມານີ້ແລ”

ທຸຕິຍະພະວະສູດ ທີ ໗ ຈົບ

໘. ສິລັບພະຕະສູດ

ວ່າດ້ວຍຜົນແຫ່ງສິນແລະຂໍ້ວັດປະຕິບັດ

[ກຸ໑] ຄັ້ງນັ້ນ ທ່ານພຣະອານົນເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮອດບ່ອນຢູ່ ຖວາຍອະພິວາດແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈິ່ງໄດ້ຕັດກັບທ່ານພຣະອານົນດັ່ງນີ້ວ່າ “ອານົນ ສິນຂໍ້ວັດປະຕິບັດ ຊິວິດ ພົມມະຈັນ ແລະການບວງສວງ ມີຜົນທຸກຢ່າງແມ່ນບໍ່?”

ພຣະອານົນຂາບທູນວ່າ “ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ໃນບັນຫາເລື່ອງນີ້ບໍ່ເພິ່ງຕອບ ໂດຍແງ່ດຽວ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ອານົນ ຖ້າເປັນແນວນັ້ນ ທ່ານຈົ່ງຈຳແນກມາ”

ພຣະອານົນຂາບທູນວ່າ “ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ເມື່ອບຸກຄົນນັ້ນເສບ (ຖືຮັກສາ) ສິນຂໍ້ວັດປະຕິບັດ ຊິວິດ ພົມມະຈັນ ແລະການບວງສວງໃດ ອະກຸສົນທຳຈະເລີນຍິ່ງຂຶ້ນ ກຸສົນທຳກັບເສື່ອມໄປ ສິນຂໍ້ວັດປະຕິບັດ ຊິວິດ ພົມມະຈັນ ແລະການບວງສວງນັ້ນຊື່ວ່າບໍ່ມີຜົນ ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ເມື່ອບຸກຄົນນັ້ນເສບສິນຂໍ້ວັດປະຕິບັດ ຊິວິດ ພົມມະຈັນ ແລະການບວງສວງໃດ ອະກຸສົນທຳເສື່ອມໄປ ກຸສົນທຳກັບຈະເລີນຍິ່ງຂຶ້ນ ສິນຂໍ້ວັດປະຕິບັດ ຊິວິດ ພົມມະຈັນ ແລະການບວງສວງນັ້ນຊື່ວ່າ ມີຜົນ”

ທ່ານພຣະອານົນໄດ້ຂາບທູນເລື່ອງນີ້ແລ້ວ ພຣະສາດສະດາຊົງພໍພຣະຫະໄທ ລຳດັບນັ້ນ ທ່ານພຣະອານົນຄຶດວ່າ “ພຣະສາດສະດາຊົງພໍພຣະຫະໄທເຮົາ” ຈຶ່ງລຸກຈາກບ່ອນນັ່ງຖວາຍອະພິວາດ ທຳປະຫັກສິນແລ້ວຫຼີກໄປ ເມື່ອພໍທ່ານພຣະອານົນຫຼີກໄປໄດ້ບໍ່ດົນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກ

ເຈົ້າໄດ້ຮັບສັງຮຽກພິກຂຸທັງຫຼາຍມາຕັດວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອານົນຍັງເປັນພຣະເສຂະ ແຕ່ຜູ້ທີ່ສະເໝີກັບອານົນທາງປັນຍາບໍ່ແມ່ນຫາໄດ້ງ່າຍ”

ສິລັບພະຕະສູດທີ ໘ ຈົບ

໙. ຄັນທະຊາຕະສູດ

ວ່າດ້ວຍກິນຫອມ

[໘໐] ຄັ້ງນັ້ນ ທ່ານພຣະອານົນ ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮອດບ່ອນຢູ່ ຖວາຍອະພິວາດແລ້ວ ນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ ວ່າ

ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ກິນຫອມ ໙ ຢ່າງ ລອຍໄປຕາມລົມທີ່ນັ້ນ ລອຍໄປທວນລົມບໍ່ໄດ້

ກິນຫອມ ໙ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ກິນທີ່ເກີດຈາກຮາກ

໒. ກິນທີ່ເກີດຈາກແກ່ນ

໓. ກິນທີ່ເກີດຈາກດອກ

ກິນຫອມ ໙ ຢ່າງນີ້ແລ ລອຍໄປຕາມລົມທີ່ນັ້ນ ລອຍໄປທວນລົມບໍ່ໄດ້ ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ກິນຫອມທີ່ລອຍໄປຕາມລົມກໍໄດ້ ລອຍໄປທວນລົມກໍໄດ້ ລອຍໄປຕາມລົມ ແລະທວນລົມກໍໄດ້ ມີຢູ່ບໍ່?

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ ອານົນ ກິນຫອມທີ່ລອຍໄປຕາມລົມກໍໄດ້ ລອຍໄປທວນລົມກໍໄດ້ ລອຍໄປທັງຕາມລົມແລະທວນລົມກໍໄດ້ ມີຢູ່

ທ່ານພຣະອານົນທູນຖາມວ່າ ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ກິນຫອມທີ່ລອຍໄປຕາມລົມກໍໄດ້ ລອຍໄປທວນລົມກໍໄດ້ ລອຍໄປທັງຕາມລົມແລະທວນລົມກໍໄດ້ ເປັນແນວໃດ?

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ ອານົນ ໃນໂລກນີ້ສະຕິ ຫຼື ບຸຣຸດໃນເຮືອນ ຫຼື ໃນເຂດໃດເຖິງ ພຣະພຸດທະເຈົ້າເປັນສະຣະນະ ເຖິງພຣະທຳເປັນສະຣະນະ ເຖິງພຣະສົງເປັນສະຣະນະ ເວັ້ນຂາດຈາກການຂ້າສັດ ເວັ້ນຂາດຈາກການລັກຊັບ ເວັ້ນຂາດຈາກການປະພຶດຜິດໃນກາມ ເວັ້ນຂາດຈາກການເວົ້າຕົວະ ເວັ້ນຂາດຈາກການເສບຂອງມືນເມົາຄືສຸຣາແລະເມໂຣ ອັນເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມ ຜະໝາດ ເປັນຜູ້ມີສິນ ມີທຳງາມ ມີໃຈປາສະຈາກຄວາມຂີ້ຖີ່ ອັນເປັນ

ມົນທົນ ມີຈາຄະອັນສະລະແລ້ວ ມີຝາມືຊຸ່ມ ຍິນດີໃນການສະລະ ຄວນແກ່ການຂໍ ຍິນດີ ໃນການໃຫ້ທານ ແລະການຈຳແນກທານ ຢູ່ຄອງເຮືອນ

ສະມະນະພາມໃນທິດທັງຫຼາຍ ຕ່າງກ່າວສັນເສີນຄຸນຂອງເຂົາວ່າ “ສະຕິຫຼືບຸຣຸດໃນເຮືອນ ຫຼືໃນເຂດນັ້ນ ເຖິງພຣະພຸດທະເຈົ້າເປັນສະຣະນະ ເຖິງພຣະທຳເປັນສະຣະນະ ເຖິງພຣະສົງເປັນສະຣະນະ ເວັ້ນຂາດຈາກການຂ້າສັດ ເວັ້ນຂາດຈາກການລັກຊັບ ເວັ້ນຂາດຈາກ ການປະພຶດຜິດໃນກາມ ເວັ້ນຂາດຈາກການເວົ້າຕົວະ ເວັ້ນຂາດຈາກການເສບຂອງມືນເມົາ ຄືສຸຣາແລະເມໄຮ ອັນເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມຜະໝາດ ເປັນຜູ້ມີສິນ ມີທຳງາມ ມີໃຈປາສະຈາກຄວາມຂີ້ຖີ່ອັນເປັນມົນທົນ ມີຈາຄະອັນສະລະແລ້ວ ມີຝາມືຊຸ່ມ ຍິນດີໃນການສະລະ ຄວນແກ່ການຂໍ ຍິນດີໃນການໃຫ້ທານແລະການຈຳແນກທານ ຢູ່ຄອງເຮືອນ”

ແມ່ນພວກເທວະດາ ກໍກ່າວສັນເສີນຄຸນຂອງເຂົາວ່າ “ສະຕິຫຼືບຸຣຸດໃນເຮືອນ ຫຼື ໃນເຂດນັ້ນທີ່ເຖິງພຣະພຸດທະເຈົ້າເປັນສະຣະນະ ຯລຯ ຄວນແກ່ການຂໍ ຍິນດີໃນການໃຫ້ທານແລະການຈຳແນກທານ ຢູ່ຄອງເຮືອນ” ອານົນ ກິນຫອມນີ້ແລ ລອຍໄປຕາມລົມກໍໄດ້ ລອຍໄປທວນລົມກໍໄດ້ ລອຍໄປທັງຕາມລົມ ແລະທວນລົມກໍໄດ້

ກິນດອກໄມ້ລອຍໄປທວນລົມບໍ່ໄດ້
ກິນຈັນ ກິນເກດສະໜາ
ຫຼືກິນກະລຳພັກ ລອຍໄປທວນລົມບໍ່ໄດ້
ສ່ວນກິນຂອງສັດຕະບຸຣຸດລອຍໄປທວນລົມໄດ້
ຍ້ອນສັດຕະບຸຣຸດຊ່າລີໄປທົ່ວທຸກທິດ (ດ້ວຍກິນແຫ່ງຄຸນມີສິນເປັນຕົ້ນ)

ຄັນທະຊາຕະສູດ ທີ ໙ ຈົບ

໑໐. ຈຸນນິກາສູດ

ວ່າດ້ວຍໂລກກະທາດຂະໜາດນ້ອຍ

[໘໑] ຄັ້ງນັ້ນ ທ່ານພຣະອານົນເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮອດບ່ອນຢູ່ ຖວາຍອະພິວາດແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ທູນຖາມພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຄັ້ງນີ້ ວ່າ

“ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂ້າພຣະອົງໄດ້ຮັບຟັງເລື່ອງນີ້ມາສະເພາະພຣະພັກພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າວ່າ “ອານົນ ສາວົກຊື່ວ່າ ອະພິພູຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະນາມວ່າສີຂີສະຖິດຢູ່ໃນພົມມະໂລກ ໃຊ້ສຽງປະກາດໃຫ້ພັນໂລກກະທາດຮູ້ເລື່ອງໄດ້” ສ່ວນພຣະຜູ້ມີພຣະ

ພາກອະຣະຫັນຕະ ສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າ ຊົງສາມາດໃຊ້ພຣະສຸຣະສຽງປະກາດໃຫ້ຮູ້ເລື່ອງໄດ້ໄກ
ທໍ່ໃດ? ຂ້ານ້ອຍ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ອານົນ ນັ້ນ ເປັນພຽງສາວົກ ສ່ວນຕະຖາຄົດທັງຫຼາຍປະ
ມານບໍ່ໄດ້”

ແມ່ນເທື່ອທີ ໒ ທ່ານພຣະອານົນໄດ້ທູນຖາມພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ ວ່າ “ຂ້າແດ່
ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂ້າພຣະອົງໄດ້ຮັບຟັງເລື່ອງນີ້ ມາສະເພາະພຣະພັກພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າວ່າ
“ອານົນ ສາວົກຊື່ວ່າ ອະພິພູຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະນາມວ່າສິຂິສະຖິດຢູ່ໃນພົມມະໂລກ
ໃຊ້ສຽງປະກາດໃຫ້ພັນໂລກກະທາດຮູ້ເລື່ອງໄດ້” ສ່ວນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກ ອະຣະຫັນຕະ ສຳມາ
ສຳພຸດທະເຈົ້າ ຊົງສາມາດໃຊ້ພຣະສຸຣະສຽງປະກາດໃຫ້ຮູ້ເລື່ອງໄດ້ໄກທໍ່ໃດ? ຂ້ານ້ອຍ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ອານົນ ນັ້ນ ເປັນພຽງສາວົກ ສ່ວນຕະຖາຄົດທັງຫຼາຍປະ
ມານບໍ່ໄດ້”

ແມ່ນເທື່ອທີ ໓ ທ່ານພຣະອານົນກໍໄດ້ທູນຖາມພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ ວ່າ “ຂ້າແດ່
ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂ້າພຣະອົງໄດ້ຮັບຟັງເລື່ອງນີ້ ມາສະເພາະພຣະພັກພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ວ່າ
“ອານົນ ສາວົກຊື່ວ່າ ອະພິພູຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ພຣະນາມວ່າ ສິຂິ ສະຖິດຢູ່ໃນ ພົມມະ
ໂລກ ໃຊ້ສຽງປະກາດໃຫ້ພັນໂລກກະທາດຮູ້ເລື່ອງໄດ້” ສ່ວນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກ ອະຣະຫັນຕະ ສຳ
ມາສຳພຸດທະເຈົ້າ ຊົງສາມາດໃຊ້ພຣະສຸຣະສຽງປະກາດໃຫ້ຮູ້ເລື່ອງໄດ້ໄກທໍ່ໃດ? ຂ້ານ້ອຍ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ທ່ານໄດ້ຟັງພຽງເລື່ອງພັນໂລກກະທາດ ຂະໜາດນ້ອຍ
ທໍ່ນັ້ນ”

ພຣະອານົນຂາບທູນວ່າ “ຂ້າແດ່ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ບັດນີ້ເປັນເວລາ ຂ້າແດ່ພຣະ
ສຸຄົດເຈົ້າ ບັດນີ້ເປັນເວລາແຫ່ງເທດສະໜາທີ່ພຣະອົງຈະເພິ່ງຕັດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍໄດ້ສະດັບພຣະ
ທຳມະເທດສະໜາຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າແລ້ວ ຈັກຊົງຈຳໄວ້”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ອານົນ ຖ້າເປັນແນວນັ້ນ ທ່ານຈົ່ງຟັງ ຈົ່ງໃສ່ໃຈໃຫ້ດີ
ເຮົາຈັກກ່າວ” ເມື່ອທ່ານພຣະອານົນ ທູນຮັບສະໜອງພຣະດຳຣັດແລ້ວ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ
ຈົ່ງໄດ້ຕັດເລື່ອງນີ້ ວ່າ

ອານົນ ພັນໂລກກະທາດທີ່ໂອກາດທີ່ດວງຈັນ ແລະດວງອາທິດໂຄຈອນສ່ອງທິດທັງຫຼາຍ
ໃຫ້ສະຫວ່າງຮຸ່ງເຮືອງ ໃນພັນໂລກກະທາດນັ້ນ ມີດວງຈັນ ໑,໐໐໐ ດວງ ມີດວງອາທິດ ໑,໐໐໐
ດວງ ມີພູຫຼວງສີເນຣຸ ໑,໐໐໐ ໜ່ວຍ ມີຊົມພູທະວີບ ໑,໐໐໐ ມີອະປະຣະໂຄຍານທະວີບ ໑,໐໐໐

ມີອຸດຕະຣະກຸຣຸທະວີບ ໑,໐໐໐ ມີປຸບພະວິເທທະທະວີບ ໑,໐໐໐ ມີມະຫາສະມຸດ ໔,໐໐໐ ມີທ້າວ
ມະຫາຣາດ ໔,໐໐໐° ມີເທວະໂລກຊັ້ນຈາຕຸມະຫາຣາດ ໑,໐໐໐ ມີເທວະໂລກຊັ້ນຕາວະຕິງສາ
໑,໐໐໐ ມີເທວະໂລກຊັ້ນຍາມາ ໑,໐໐໐ ມີເທວະໂລກຊັ້ນດຸສິດ ໑,໐໐໐ ມີເທວະໂລກຊັ້ນນິມມາ
ນະຣະດີ ໑,໐໐໐ ມີເທວະໂລກຊັ້ນປະຣະນິມມິຕະວະສະວັດດີ ໑,໐໐໐ ມີພົມມະໂລກ ໑,໐໐໐ ນີ້
ຮຽກວ່າ ພັນໂລກກະທາດຂະໜາດນ້ອຍ

ໂລກ ໑,໐໐໐ ຄູນດ້ວຍໂລກກະທາດຂະໜາດນ້ອຍນັ້ນ ນີ້ຮຽກວ່າ ພັນໂລກກະທາດຂະ
ໜາດກາງ ໂລກ ໑,໐໐໐ ຄູນດ້ວຍພັນໂລກກະທາດຂະໜາດກາງນັ້ນ ນີ້ຮຽກວ່າ ພັນໂລກ
ກະທາດຂະໜາດໃຫຍ່^໖

ອານົນ ຕະຖາຄົດ ເມື່ອມຸ້ງໝາຍເພິ່ງໃຊ້ສູງປະກາດໃຫ້ພັນໂລກກະທາດຂະໜາດໃຫຍ່
ຮູ້ເລື່ອງໄດ້ ຫຼື ໃຊ້ສູງປະກາດໃຫ້ຮູ້ເລື່ອງໄດ້ທີ່ມຸ້ງໝາຍ

ພຣະອານົນທູນຖາມວ່າ “ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ເພິ່ງໃຊ້
ພຣະສຸຣະສູງປະກາດໃຫ້ພັນໂລກກະທາດຂະໜາດໃຫຍ່ຮູ້ເລື່ອງໄດ້ ຫຼື ໃຊ້ພຣະສຸຣະສູງ
ປະກາດໃຫ້ຮູ້ເລື່ອງໄດ້ທີ່ມຸ້ງໝາຍ ໄດ້ແນວໃດ?”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ “ອານົນ ພຣະຕະຖາຄົດໃນໂລກນີ້ ເພິ່ງແຜ່ຮັດສະໝີ
ໄປທົ່ວພັນໂລກກະທາດຂະໜາດໃຫຍ່ໄດ້ ເມື່ອໃດ ໝູ່ສັດເພິ່ງຈີ່ແສງສະຫວ່າງນັ້ນໄດ້ ເມື່ອນັ້ນ
ພຣະຕະຖາຄົດ ເພິ່ງປ່ຽນພຣະສຸຣະສູງໃຫ້ສັດເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຍິນ ອານົນ ພຣະຕະຖາຄົດເພິ່ງໃຊ້
ພຣະສຸຣະສູງປະກາດໃຫ້ພັນໂລກກະທາດຂະໜາດໃຫຍ່ໃຫ້ຮູ້ເລື່ອງໄດ້ ຫຼື ໃຊ້ພຣະສຸຣະສູງ
ປະກາດໃຫ້ຮູ້ເລື່ອງໄດ້ທີ່ມຸ້ງໝາຍແນວນີ້ແລ”

ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດແນວນີ້ແລ້ວ ທ່ານພຣະອານົນ ຈຶ່ງໄດ້ຂາບທູນຄຳນີ້ວ່າ
“ເປັນລາບຂອງຂ້າພຣະອົງນີ້ ເປັນໂຊກຂອງຂ້າພຣະອົງນີ້ທີ່ຂ້າພຣະອົງມີພຣະສາດສະດາ ຜູ້ຊົງ
ມີລິດແນວນີ້ມີອານຸພາບແນວນີ້”

ເມື່ອທ່ານພຣະອານົນຂາບທູນແນວນີ້ແລ້ວ ທ່ານພຣະອຸທາຍີຈຶ່ງໄດ້ກ່າວກັບທ່ານພຣະອາ
ນົນດັ່ງນີ້ວ່າ “ທ່ານອານົນ ຖ້າພຣະສາດສະດາຂອງທ່ານຊົງມີລິດແນວນີ້ ມີອານຸພາບແນວນີ້ ໃນ
ຂໍ້ນີ້ ທ່ານໄດ້ປະໂຫຍດອັນໃດ?”

ເມື່ອທ່ານພຣະອຸທາຍີກ່າວແນວນີ້ແລ້ວ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈຶ່ງຕັດກັບທ່ານພຣະອຸທາ
ຍີດັ່ງນີ້ວ່າ “ອຸທາຍີ ທ່ານຢ່າໄດ້ກ່າວແນວນັ້ນ ໆ ຖ້າອານົນຍັງບໍ່ໝົດຣາຄະມໍຣະນະພາບໄປ
ແນວນີ້ແລ້ວ ຍ້ອນຈິດທີ່ເຫຼືອມໃສນັ້ນ ທ່ານຈະຄອບຄອງຄວາມເປັນເຈົ້າແຫ່ງເທວະດາໃນໝູ່

ເທວະດາ ກຸ ຄັ້ງ ຈະຄອບຄອງຄວາມເປັນມະຫາຣາດໃນຊົມພູທະວີບນີ້ ກຸ ຄັ້ງ ອຸທາຍີ ແຕ່ອາ
ນິນຈັກປະຣິນິບພານ ໃນປັດຈຸບັນໃນຊາດນີ້ແລ້ວ”

ຈຸລະນິກາສູດທີ ໑໐ ຈົບ

ອານັນທະວັກທີ ໓ ຈົບ

ລວມພຣະສູດທີ່ມີໃນວັກນີ້ຄື

໑. ລັ່ນນະສູດ	໒. ອາຊີວະກະສູດ
໓. ມະຫານາມະສັກກະສູດ	໔. ນິຄັນຖະສູດ
໕. ນິເວສະກະສູດ	໖. ປະຖົມພະວະສູດ
໗. ທຸຕິຍະພະວະສູດ	໘. ສີລັບພະຕະສູດ
໙. ຄັນທະຊາຕະສູດ	໑໐. ຈຸລະນິກາສູດ

໔. ສະມະນະວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍສະມະນະ

໑. ສະມະນະສູດ

ວ່າດ້ວຍກິດຂອງສະມະນະ

[໘໒] ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກິດທີ່ສະມະນະຄວນເຮັດ ເປັນຂອງ
ສະມະນະ ໓ ປະການນີ້

ກິດທີ່ສະມະນະຄວນເຮັດ ເປັນຂອງສະມະນະ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ການສະມາທານອະທິສິລະສິກຂາ	(ສິກຂາຄືສິນອັນຍິ່ງ)
໒. ການສະມາທານອະທິຈິດຕະສິກຂາ	(ສິກຂາຄືຈິດອັນຍິ່ງ)
໓. ການສະມາທານອະທິປັນຍາສິກຂາ	(ສິກຂາຄືປັນຍາອັນຍິ່ງ)

ກິດທີ່ສະມະນະຄວນເຮັດ ເປັນຂອງສະມະນະ ໓ ປະການນີ້ແລ້ວ

ຍ້ອນເຫດນັ້ນແລ ທ່ານທັງຫຼາຍເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ແນວນີ້ວ່າ “ເຮົາຈັກມີຄວາມພໍໃຈຢ່າງຍິ່ງໃນ
ການສະມາທານອະທິສິລະສິກຂາ ເຮົາຈັກມີຄວາມພໍໃຈຢ່າງຍິ່ງໃນການສະມາທານອະທິຈິດຕະ
ສິກຂາ ເຮົາຈັກມີຄວາມພໍໃຈຢ່າງຍິ່ງໃນການສະມາທານອະທິປັນຍາສິກຂາ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທ່ານທັງຫຼາຍ ເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ແນວນີ້ແລ

ສະມະນະສູດ ທີ ໑ ຈົບ

໒. ຄັດທະຣະພະສູດ

ວ່າດ້ວຍພິກຂຸທີ່ບໍ່ມີໄຕຣສິກຂາປຽບຄືລາໃນຝູງງົວ

[໘໖] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ລາຕິດຕາມຝູງງົວໄປທາງຫຼັງຮ້ອງວ່າ “ແມ່ນໂຕເຮົາກໍເປັນງົວ ແມ່ນໂຕເຮົາກໍເປັນງົວ” ແຕ່ມັນບໍ່ມີສີຄືງົວ ບໍ່ມີສຽງຄືງົວ ບໍ່ມີຮອຍຕີນຄືງົວ ມັນພຽງແຕ່ຕິດຕາມໄປທາງຫຼັງທໍ່ນັ້ນ ຮ້ອງວ່າ “ແມ່ນໂຕເຮົາກໍເປັນງົວ ແມ່ນໂຕເຮົາກໍເປັນງົວ” ແມ່ນສັນໃດ

ພິກຂຸລາງອົງໃນທໍາວິໄນນີ້ກໍ ຄື ກັນສັນນັ້ນ ຕິດຕາມໄປທາງຫຼັງໝູ່ພິກຂຸ ປະກາດຕົນວ່າ “ແມ່ນເຮົາກໍເປັນພິກຂຸ ແມ່ນເຮົາກໍເປັນພິກຂຸ” ແຕ່ທ່ານບໍ່ມີຄວາມພໍໃຈໃນການສະມາທານ ອະທິສິລະສິກຂາຄືພິກຂຸອື່ນ ບໍ່ມີຄວາມພໍໃຈໃນການສະມາທານອະທິຈິດຕະສິກຂາຄືພິກຂຸອື່ນ ບໍ່ມີຄວາມພໍໃຈໃນການສະມາທານອະທິປັນຍາສິກຂາຄືພິກຂຸອື່ນ ພິກຂຸນັ້ນ ພຽງແຕ່ຕິດຕາມໄປທາງຫຼັງໝູ່ພິກຂຸ ປະກາດຕົນວ່າ “ແມ່ນເຮົາກໍເປັນພິກຂຸ ແມ່ນເຮົາກໍເປັນພິກຂຸ” ທໍ່ນັ້ນ

ຍ້ອນເຫດນັ້ນແລ ທ່ານທັງຫຼາຍເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ແນວນີ້ວ່າ “ເຮົາຈັກມີຄວາມພໍໃຈຢ່າງຍິ່ງໃນການສະມາທານອະທິສິລະສິກຂາ ເຮົາຈັກມີຄວາມພໍໃຈຢ່າງຍິ່ງໃນການສະມາທານ ອະທິຈິດຕະສິກຂາ ເຮົາຈັກມີຄວາມພໍໃຈຢ່າງຍິ່ງໃນການສະມາທານອະທິປັນຍາສິກຂາ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທ່ານທັງຫຼາຍ ເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ແນວນີ້ແລ

ຄັດທະຣະພະສູດ ທີ ໒ ຈົບ

໓. ເຂດຕະສູດ

ວ່າດ້ວຍກິດເບື້ອງຕົ້ນທີ່ຄວນເຮັດໃນນາ

[໘໘] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຄະຫະບໍດີຊາວນາມີກິດທີ່ຕ້ອງເຮັດໃນເບື້ອງຕົ້ນ ໓ ປະການນີ້

ກິດທີ່ຕ້ອງເຮັດໃນເບື້ອງຕົ້ນ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ຄະຫະບໍດີຊາວນາໃນໂລກນີ້ໃນເບື້ອງຕົ້ນ

໑. ຕ້ອງໄຖຄາດນາໃຫ້ຮຽບຮ້ອຍ
໒. ຕ້ອງປູກພືດລົງໄປຕາມການທີ່ຄວນ
໓. ຕ້ອງໄຂນ້ຳເຂົ້າແດ່ ລະບາຍນ້ຳອອກແດ່ ຕາມການທີ່ຄວນ

ຄະຫະບໍດີຊາວນາມີກິດທີ່ຕ້ອງເຮັດໃນເບື້ອງຕົ້ນ ໓ ປະການນີ້ແລ ສັນໃດພິກຂຸກໍຄືກັນ ສັນນັ້ນແລ ມີກິດທີ່ຕ້ອງເຮັດໃນເບື້ອງຕົ້ນ ໓ ປະການນີ້

ກິດທີ່ຕ້ອງເຮັດໃນເບື້ອງຕົ້ນ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ການສະມາທານອະທິສິລະສິກຂາ
໒. ການສະມາທານອະທິຈິດຕະສິກຂາ
໓. ການສະມາທານອະທິປັນຍາສິກຂາ

ພິກຂຸມີກິດທີ່ຕ້ອງເຮັດໃນເບື້ອງຕົ້ນ ໓ ປະການນີ້ແລ

ຍ້ອນເຫດນັ້ນແລ ທ່ານທັງຫຼາຍເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ແນວນີ້ວ່າ “ເຮົາຈັກມີຄວາມພໍໃຈຢ່າງຍິ່ງໃນ ການສະມາທານອະທິສິລະສິກຂາ ເຮົາຈັກມີຄວາມພໍໃຈຢ່າງຍິ່ງໃນການສະມາທານ ອະທິຈິດຕະ ສິກຂາ ເຮົາຈັກມີຄວາມພໍໃຈຢ່າງຍິ່ງໃນການສະມາທານອະທິປັນຍາສິກຂາ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທ່ານທັງຫຼາຍເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ແນວນີ້ແລ

ເຂດຕະສູດທີ ໓ ຈົບ

໔. ວັດຊີບຸດຕະສູດ

ວ່າດ້ວຍພິກຂຸວັດຊີບຸດ

[໘໔] ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ກູຕາຄານສາລາ ປ່າມະຫາວັນ ເຂດ ນະຄອນເວສາລີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກຂຸວັດຊີບຸດອົງໜຶ່ງ ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮອດບ່ອນຢູ່ ຖວາຍອະພິວາດແລ້ວ ນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ ວ່າ

“ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ສິກຂາບົດ ໑໕໐ ຖ້ວນນີ້ມາເຖິງວາຣະທີ່ຈະຍົກຂຶ້ນສະແດງ ເປັນຂໍ້ ໆ ຕາມລຳດັບທຸກເຄິ່ງເດືອນ ຂ້າພຣະອົງບໍ່ສາມາດສຶກສາໃນສິກຂາບົດນີ້ໄດ້”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຖາມວ່າ “ພິກຂຸ ກໍ່ທ່ານຈັກສາມາດສຶກສາໃນສິກຂາ ໓ ຄື ອະທິສິລະສິກຂາ ອະທິຈິດຕະສິກຂາ ແລະອະທິປັນຍາສິກຂາໄດ້ຫຼືບໍ່?”

ພິກຂຸວັດຊີບຸດນັ້ນ ຂາບທູນວ່າ “ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂ້າພຣະອົງສາມາດສຶກສາໃນສິກຂາ ໓ ຄື ອະທິສິລະສິກຂາ ອະທິຈິດຕະສິກຂາ ແລະອະທິປັນຍາສິກຂາໄດ້”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈຶ່ງຕັດວ່າ ຖ້າເປັນແນວນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງສຶກສາໃນສິກຂາ ໓ ຄື ອະທິສິລະສິກຂາ ອະທິຈິດຕະສິກຂາ ແລະອະທິປັນຍາສິກຂາຢູ່ເທິນ

ເມື່ອໃດ ທ່ານສຶກສາອະທິສິລະສິກຂາ ອະທິຈິດຕະສິກຂາ ແລະອະທິປັນຍາສິກຂາ ເມື່ອນັ້ນທ່ານຜູ້ສຶກສາອະທິສິລະສິກຂາ ອະທິຈິດຕະສິກຂາ ແລະອະທິປັນຍາສິກຂາຢູ່ ກໍ່ຈັກລະຣາຄະໂທສະ ແລະໂມຫະໄດ້ ຍ້ອນລະຣາຄະ ໂທສະ ແລະໂມຫະໄດ້ ທ່ານຈັກບໍ່ເຮັດກໍາທີ່ເປັນອະກຸສິນ ຈັກບໍ່ປະພຶດສິ່ງທີ່ຊົ່ວຊາມອີກ

ເມື່ອຕໍ່ມາ ພິກຂຸນັ້ນສຶກສາອະທິສິລະສິກຂາ ອະທິຈິດຕະສິກຂາ ແລະອະທິປັນຍາສິກຂາ ເມື່ອທ່ານຜູ້ສຶກສາອະທິສິລະສິກຂາ ອະທິຈິດຕະສິກຂາ ແລະອະທິປັນຍາສິກຂາຢູ່ ກໍ່ລະຣາຄະໂທສະ ແລະໂມຫະໄດ້ ຍ້ອນລະຣາຄະ ໂທສະ ແລະໂມຫະໄດ້ແລ້ວ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ເຮັດກໍາທີ່ເປັນອະກຸສິນ ບໍ່ປະພຶດສິ່ງທີ່ຊົ່ວຊາມອີກ

ວັດຊີບຸດຕະສູດ ທີ ໔ ຈົບ

໕. ເສຂະສູດ

ວ່າດ້ວຍເສຂະບຸກຄົນ

[໘໖] ຄັ້ງນັ້ນ ພິກຂຸອົງໜຶ່ງ ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮອດບ່ອນຢູ່ ຖວາຍອະພິວາດແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນສົມຄວນ ໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ ວ່າ

ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ພຣະອົງຕັດວ່າ “ເສຂະ ເສຂະ” ບຸກຄົນ ຊື່ວ່າ ເປັນເສຂະດ້ວຍເຫດພຽງຫໍ່ໃດ?

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ ທີ່ຮຽກວ່າ “ເສຂະ” ຍ້ອນຍັງຕ້ອງສຶກສາ ສຶກສາອັນໃດ ຄື ສຶກສາອະທິສິລະສິກຂາແດ່ ອະທິຈິດຕະສິກຂາແດ່ ອະທິປັນຍາສິກຂາແດ່

ພິກຂຸ ທີ່ຮຽກວ່າ ເສຂະ ຍ້ອນຍັງຕ້ອງສຶກສາແລ

ຍານໃນຄວາມສິ້ນກິເລດຍ່ອມເກີດຂຶ້ນແກ່ພຣະເສຂະ
ຜູ້ກຳລັງສຶກສາແລະປະຕິບັດຕາມທາງສາຍກົງກ່ອນ
ລຳດັບຕໍ່ຈາກນັ້ນອະຣະຫັດຕະຜົນຈຶ່ງເກີດ
ຕໍ່ຈາກນັ້ນ ຍານ^໑ໃນຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງພະວະສັງໂຍດ
ວ່າ “ວິມຸດຕິຂອງເຮົາບໍ່ກຳເນີບ”
ຍ່ອມເກີດຂຶ້ນແກ່ທ່ານຜູ້ລຸດພົ້ນດ້ວຍອະຣະຫັດຕະຜົນ

ເສຂະສູດ ທີ ໔ ຈົບ

໖. ປະຖົມສິກຂາສູດ

ວ່າດ້ວຍໂຕສິກຂາສູດທີ ໑

[ຕຸກ] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສິກຂາບົດ ໑໕໐ ຖ້ວນທີ່ກຸນລະບຸດຜູ້ປາຖະໜາປະໂຫຍດສິກສາຢູ່
ມາເຖິງວາຣະທີ່ຈະຍົກຂຶ້ນສະແດງເປັນຂໍ້ ໆ ຕາມລຳດັບທຸກເຄິ່ງເດືອນ ສິກຂາ ໓ ປະການນີ້
ເປັນທີ່ລວມຂອງສິກຂາບົດ ໑໕໐ ນັ້ນທັງໝົດ

ສິກຂາ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ອະທິສິລະສິກຂາ
໒. ອະທິຈິດຕະສິກຂາ
໓. ອະທິປັນຍາສິກຂາ

ສິກຂາ ໓ ປະການນີ້ແລ ເປັນທີ່ລວມຂອງສິກຂາບົດ ໑໕໐ ນັ້ນທັງໝົດ

ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ ມີປົກກະຕິເຮັດສິນໃຫ້ບໍລິບູນ ມີປົກກະຕິເຮັດສະມາທິພໍປະມານ ມີ
ປົກກະຕິເຮັດປັນຍາພໍປະມານ ພິກຂຸນັ້ນ ລ່ວງລະເມີດສິກຂາບົດເລັກໜ້ອຍແດ່ ອອກຈາກອາບັດ
ແດ່ ຂໍ້ນັ້ນ ຍ້ອນເຫດໃດ ຍ້ອນໃນການຕ້ອງອາບັດ ແລະການອອກຈາກອາບັດ ເລັກໜ້ອຍນີ້ເຮົາ
ບໍ່ກ່າວຄວາມເປັນຄົນບໍ່ເໝາະສົມ (ແກ່ມັກຜົນ) ໄວ້ ແຕ່ສິກຂາບົດເຫຼົ່າໃດ ເປັນເບື້ອງຕົ້ນແຫ່ງ
ພົມມະຈັນ ສົມຄວນແກ່ພົມມະຈັນ ພິກຂຸນັ້ນມີສິນປະຈຳໂຕ ແລະມີສິນໝັ້ນຄົງໃນສິກຂາບົດເຫຼົ່າ
ນັ້ນ ສຶກສາໃນສິກຂາບົດທັງຫຼາຍ ຍ້ອນສັງໂຍດ ໓ ປະການສິ້ນໄປ ທ່ານຈຶ່ງເປັນໂສດາບັນ ບໍ່ມີ
ທາງຕົກຕໍ່າ ມີຄວາມແນ່ນອນທີ່ຈະສຳເລັດສຳໄພທິໃນມື້ທາງໜ້າ

ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ ມີປົກກະຕິເຮັດສິນໃຫ້ບໍລິບູນ ມີປົກກະຕິເຮັດສະມາທິພໍປະມານ ມີປົກກະຕິເຮັດປັນຍາພໍປະມານ ພິກຂຸນັ້ນ ລ່ວງລະເມີດສິກຂາບົດເລັກໜ້ອຍແດ່ ອອກຈາກອາບັດແດ່ ຂໍ້ນັ້ນ ຍ້ອນເຫດໃດ ຍ້ອນໃນການຕ້ອງອາບັດແລະການອອກຈາກອາບັດເລັກໜ້ອຍນີ້ ເຮົາບໍ່ກ່າວຄວາມເປັນຄົນບໍ່ເໝາະສົມໄວ້ ແຕ່ສິກຂາບົດເຫຼົ່າໃດເປັນເບື້ອງຕົ້ນແຫ່ງພົມມະຈັນ ສົມຄວນແກ່ພົມມະຈັນ ພິກຂຸນັ້ນ ມີສິນປະຈຳໂຕ ແລະມີສິນໝັ້ນຄົງໃນ ສິກຂາບົດເຫຼົ່ານັ້ນ ສະມາທານສຶກສາໃນສິກຂາບົດທັງຫຼາຍ ຍ້ອນສັງໂຍດ ໓ ປະການ ສິ້ນໄປ ແລະຍ້ອນຣາຄະໂທສະ ໂມຫະເປົາບາງ ທ່ານຈຶ່ງເປັນ ສະກະທາຄາມີ ມາສູ່ໂລກນີ້ອີກພຽງເທື່ອດຽວ ກໍຈະເຮັດບ່ອນສຸດແຫ່ງທຸກໄດ້

ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ ມີປົກກະຕິເຮັດສິນໃຫ້ບໍລິບູນ ມີປົກກະຕິເຮັດສະມາທິໃຫ້ບໍລິບູນມີປົກກະຕິ ເຮັດປັນຍາພໍປະມານ ພິກຂຸນັ້ນ ລ່ວງລະເມີດສິກຂາບົດເລັກໜ້ອຍແດ່ ອອກຈາກອາບັດແດ່ ຂໍ້ນັ້ນ ຍ້ອນເຫດໃດ ຍ້ອນໃນການຕ້ອງອາບັດແລະການອອກຈາກອາບັດເລັກໜ້ອຍນີ້ ເຮົາບໍ່ກ່າວຄວາມເປັນຄົນບໍ່ເໝາະສົມໄວ້ ແຕ່ສິກຂາບົດເຫຼົ່າໃດເປັນເບື້ອງຕົ້ນແຫ່ງພົມມະຈັນ ສົມຄວນແກ່ພົມມະຈັນ ພິກຂຸນັ້ນມີສິນປະຈຳໂຕ ແລະມີສິນໝັ້ນຄົງໃນສິກຂາບົດເຫຼົ່ານັ້ນ ສະມາທານສຶກສາໃນສິກຂາບົດທັງຫຼາຍ ຍ້ອນສັງໂຍດເບື້ອງຕົ້ນ ໕ ປະການສິ້ນໄປ ທ່ານຈຶ່ງເປັນໂອປະປາຕິກະ ປະຣິນິບພານໃນພົບນັ້ນ ບໍ່ຫວນກັບມາຈາກໂລກນັ້ນອີກ

ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ ມີປົກກະຕິເຮັດສິນໃຫ້ບໍລິບູນ ມີປົກກະຕິເຮັດສະມາທິໃຫ້ບໍລິບູນມີປົກກະຕິ ເຮັດປັນຍາພໍປະມານ ພິກຂຸນັ້ນລ່ວງລະເມີດສິກຂາບົດເລັກໜ້ອຍແດ່ ອອກຈາກອາບັດແດ່ ຂໍ້ນັ້ນ ຍ້ອນເຫດໃດ ຍ້ອນໃນການຕ້ອງອາບັດ ແລະການອອກຈາກອາບັດເລັກໜ້ອຍນີ້ ເຮົາບໍ່ ກ່າວຄວາມເປັນຄົນບໍ່ເໝາະສົມໄວ້ ແຕ່ສິກຂາບົດເຫຼົ່າໃດເປັນເບື້ອງຕົ້ນແຫ່ງພົມມະຈັນ ສົມຄວນແກ່ພົມມະຈັນ ພິກຂຸນັ້ນ ມີສິນປະຈຳໂຕແລະມີສິນໝັ້ນຄົງໃນສິກຂາບົດເຫຼົ່ານັ້ນ ສະມາທານສຶກສາໃນສິກຂາບົດທັງຫຼາຍ ທ່ານເຮັດໃຫ້ແຈ້ງເຈໂຕວິມຸດຕິ ປັນຍາວິມຸດຕິອັນບໍ່ມີອາສະວະຍ້ອນອາສະວະສິ້ນໄປນຳປັນຍາອັນຍິ່ງເອງເຂົ້າເຖິງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ເຮັດໄດ້ພຽງບາງສ່ວນຍ່ອມໃຫ້ສຳເລັດໄດ້ບາງສ່ວນ ຜູ້ເຮັດໄດ້ບໍລິບູນຍ່ອມໃຫ້ສຳເລັດໄດ້ບໍລິບູນ ດ້ວຍປະການດັ່ງນີ້ແລ ເຮົາກ່າວວ່າສິກຂາບົດທັງຫຼາຍບໍ່ເປັນໝັ້ນເລີຍ

ປະຖົມສິກຂາສູດທີ ໖ ຈົບ

ກ. ທຸຕິຍະສິກຂາສູດ

ວ່າດ້ວຍໂຕຣສິກຂາ ສູດ ທີ ໒

[໘໘] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສິກຂາບົດ ໑໕໐ ຖ້ວນທີ່ກຸນລະບຸດທັງຫຼາຍຜູ້ປາຖະໜາປະໂຫຍດ ສິກສາຢູ່ ມາເຖິງວາຣະທີ່ຈະຍົກຂຶ້ນສະແດງເປັນຂໍ້ ໆ ຕາມລຳດັບທຸກເຄິ່ງເດືອນ ສິກຂາ ໓ ປະ ການນີ້ເປັນທີ່ລວມຂອງສິກຂາບົດ ໑໕໐ ນັ້ນທັງໝົດ

ສິກຂາ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ອະທິສິລະສິກຂາ
໒. ອະທິຈິດຕະສິກຂາ
໓. ອະທິປັນຍາສິກຂາ

ສິກຂາ ໓ ປະການນີ້ແລເປັນທີ່ລວມຂອງສິກຂາບົດ ໑໕໐ ນັ້ນທັງໝົດ

ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ ມີປົກກະຕິເຮັດສິນໃຫ້ບໍລິບູນ ມີປົກກະຕິເຮັດສະມາທິພໍປະມານມີ ປົກກະຕິ ເຮັດປັນຍາພໍປະມານ ພິກຂຸນັ້ນລ່ວງລະເມີດສິກຂາບົດເລັກໜ້ອຍແດ່ ອອກຈາກອາບັດ ແດ່ ຂໍ້ນັ້ນຍ້ອນເຫດໃດ ຍ້ອນໃນການຕ້ອງອາບັດແລະການອອກຈາກອາບັດເລັກໜ້ອຍນີ້ເຮົາບໍ່ ກ່າວຄວາມເປັນຄົນບໍ່ເໝາະສົມໄວ້ ແຕ່ສິກຂາບົດເຫຼົ່າໃດເປັນເບື້ອງຕົ້ນແຫ່ງພົມມະຈັນ ສົມຄວນ ແກ່ພົມມະຈັນ ພິກຂຸນັ້ນ ມີສິນປະຈຳໂຕແລະມີສິນໝັ້ນຄົງໃນສິກຂາບົດເຫຼົ່ານັ້ນ ສະມາທານສິກ ສາໃນສິກຂາບົດທັງຫຼາຍ ຍ້ອນສັງໂຍດ ໓ ປະການໝົດສິ້ນໄປ ທ່ານຈຶ່ງເປັນສັດຕູກັດຕຸປະຣະ ມະໂສດາບັນ ທ່ອງທ່ຽວໄປໃນເທວະດາ ແລະມະນຸດຢ່າງຫຼາຍ ກ ຄັ້ງແລ້ວເຮັດ ບ່ອນສຸດແຫ່ງ ທຸກໄດ້ ຍ້ອນສັງໂຍດ ໓ ປະການສິ້ນໄປ ທ່ານຈຶ່ງເປັນໂກລັງໂກລະໂສດາບັນທ່ອງທ່ຽວໄປສູ່ ຕະກູນ ໒ ຫຼື ໓ ຕະກູນ ແລ້ວເຮັດບ່ອນສຸດແຫ່ງທຸກໄດ້ ຍ້ອນສັງໂຍດ ໓ ປະການໝົດສິ້ນໄປ ທ່ານຈຶ່ງເປັນເອກະພິຊິໂສດາບັນ ເກີດເປັນມະນຸດອີກພຽງພົບດຽວ ກໍຈະເຮັດບ່ອນສຸດແຫ່ງທຸກ ໄດ້ ຍ້ອນສັງໂຍດ ໓ ປະການໝົດສິ້ນໄປແລະຍ້ອນຣາຄະ ໂທສະ ໂມຫະເບົາບາງ ທ່ານຈຶ່ງ ເປັນສະກະທາຄາມີ ມາສູ່ໂລກນີ້ອີກພຽງເທື່ອດຽວ ກໍຈະເຮັດບ່ອນສຸດແຫ່ງທຸກໄດ້

ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ ມີປົກກະຕິເຮັດສິນໃຫ້ບໍລິບູນ ມີປົກກະຕິເຮັດສະມາທິໃຫ້ບໍລິບູນມີ ປົກກະຕິ ເຮັດປັນຍາພໍປະມານ ພິກຂຸນັ້ນ ລ່ວງລະເມີດສິກຂາບົດເລັກໜ້ອຍແດ່ ອອກຈາກອາ ບັດແດ່ ຂໍ້ນັ້ນ ຍ້ອນເຫດໃດ ຍ້ອນໃນການຕ້ອງອາບັດ ແລະການອອກຈາກອາບັດເລັກໜ້ອຍນີ້ ເຮົາບໍ່ກ່າວຄວາມເປັນຄົນບໍ່ເໝາະສົມໄວ້ ແຕ່ສິກຂາບົດເຫຼົ່າໃດເປັນເບື້ອງຕົ້ນແຫ່ງພົມມະຈັນ

ສົມຄວນແກ່ພົມມະຈັນ ພິກຂຸນັ້ນ ມີສິນປະຈຳໂຕແລະມີສິນໝັ້ນຄົງໃນສິກຂາບົດເຫຼົ່ານັ້ນ ຖືປະຕິ
ບັດສິກສາໃນສິກຂາບົດທັງຫຼາຍ ຍ້ອນສັງໂຍດເບື້ອງຕ່ຳ ໔ ປະການໝົດສິ້ນໄປ ທ່ານຈຶ່ງເປັນອຸດ
ທັງໂສໂຕອະກະນິດຖະຄາມີ ຍ້ອນສັງໂຍດເບື້ອງຕ່ຳ ໔ ປະການສິ້ນໄປ ທ່ານຈຶ່ງເປັນ ສະສັງຂາ
ຣະປະຣິນິບພາຍີ ຍ້ອນສັງໂຍດເບື້ອງຕ່ຳ ໔ ປະການໝົດສິ້ນໄປ ທ່ານຈຶ່ງເປັນອະສັງຂາຣະ
ປະຣິນິບພາຍີ ຍ້ອນສັງໂຍດເບື້ອງຕ່ຳ ໔ ປະການໝົດສິ້ນໄປ ທ່ານຈຶ່ງເປັນອຸປະຫັດຈະປະຣິນິບ
ພາຍີ ຍ້ອນສັງໂຍດເບື້ອງຕ່ຳ ໔ ປະການໝົດສິ້ນໄປ ທ່ານຈຶ່ງເປັນອັນຕະຣາປະຣິນິບພາຍີ

ອັນໜຶ່ງ ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ ມີປົກກະຕິເຮັດສິນໃຫ້ບໍລິບູນ ມີປົກກະຕິເຮັດສະມາທິໃຫ້
ບໍລິບູນ ມີປົກກະຕິເຮັດປັນຍາໃຫ້ບໍລິບູນ ພິກຂຸນັ້ນ ລ່ວງລະເມີດສິກຂາບົດເລັກໜ້ອຍແດ່ ອອກ
ຈາກອາບັດແດ່ ຂໍ້ນັ້ນ ຍ້ອນເຫດໃດ ຍ້ອນໃນການຕ້ອງອາບັດ ແລະການອອກຈາກອາບັດເລັກ
ໜ້ອຍນີ້ເຮົາບໍ່ກ່າວຄວາມເປັນຄົນບໍ່ເໝາະສົມໄວ້ ແຕ່ສິກຂາບົດເຫຼົ່າໃດເປັນເບື້ອງຕົ້ນແຫ່ງພົມມະ
ຈັນ ສົມຄວນແກ່ພົມມະຈັນ ພິກຂຸນັ້ນ ມີສິນປະຈຳໂຕ ແລະມີສິນໝັ້ນຄົງໃນສິກຂາບົດເຫຼົ່ານັ້ນ
ສະມາທານສິກສາໃນສິກຂາບົດທັງຫຼາຍ ທ່ານເຮັດໃຫ້ແຈ້ງເຈາະໂຕວິມຸດຕິ ປັນຍາວິມຸດຕິ ອັນບໍ່ມີ
ອາສະວະຍ້ອນອາສະວະສິ້ນໄປນຳປັນຍາອັນຍິ່ງເອງເຂົ້າເຖິງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ເຮັດໄດ້ພຽງບາງສ່ວນຍ່ອມໃຫ້ສຳເລັດໄດ້ບາງສ່ວນ ຜູ້ເຮັດໄດ້ບໍລິ
ບູນຍ່ອມໃຫ້ສຳເລັດໄດ້ບໍລິບູນ ດ້ວຍປະການດັ່ງນີ້ແລ ເຮົາກ່າວວ່າສິກຂາບົດທັງຫຼາຍ ບໍ່ເປັນໝັ້ນ

ທຸຕິຍະສິກຂາສູດ ທີ ໗ ຈົບ

໘. ຕະຕິຍະສິກຂາສູດ

ວ່າດ້ວຍການພຳເພັງໄຕຣສິກຂາ ສູດທີ ໓

[໘໙] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສິກຂາບົດ ໑໕໐ ຖ້ວນທີ່ກຸນລະບຸດທັງຫຼາຍຜູ້ປາຖະໜາປະໂຫຍດ
ສິກສາຢູ່ ມາເຖິງວາຣະທີ່ຈະຍົກຂຶ້ນສະແດງເປັນຂໍ້ ໆ ຕາມລຳດັບທຸກເຄິ່ງເດືອນ ສິກຂາ ໓ ປະ
ການນີ້ເປັນທີ່ລວມຂອງສິກຂາບົດ ໑໕໐ ນັ້ນທັງໝົດ

ສິກຂາ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ອະທິສິລະສິກຂາ
໒. ອະທິຈິດຕະສິກຂາ
໓. ອະທິປັນຍາສິກຂາ

ສຶກຂາ ໓ ປະການນີ້ແລເປັນທີ່ລວມຂອງສຶກຂາບົດ ໑໕໐ ນັ້ນທັງໝົດ

ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ ມີປົກກະຕິເຮັດສິນໃຫ້ບໍລິບູນ ມີປົກກະຕິເຮັດສະມາທິໃຫ້ບໍລິບູນ ມີປົກກະຕິ ເຮັດປັນຍາໃຫ້ບໍລິບູນ ພິກຂຸນັ້ນລ່ວງລະເມີດສຶກຂາບົດເລັກໜ້ອຍແດ່ ອອກຈາກອາບັດແດ່ ຂໍ້ນັ້ນຍ້ອນເຫດໃດ ຍ້ອນໃນການຕ້ອງອາບັດ ແລະການອອກຈາກອາບັດເລັກໜ້ອຍນີ້ ເຮົາບໍ່ໄດ້ກ່າວຄວາມເປັນຄົນບໍ່ເໝາະສົມໄວ້ ແຕ່ສຶກຂາບົດເຫຼົ່າໃດ ເປັນເບື້ອງຕົ້ນແຫ່ງພົມມະຈັນ ສົມຄວນແກ່ພົມມະຈັນ ພິກຂຸນັ້ນມີສິນປະຈຳໂຕ ແລະມີສິນໝັ້ນຄົງໃນສຶກຂາບົດເຫຼົ່ານັ້ນ

ສະມາທານສຶກສາໃນສຶກຂາບົດທັງຫຼາຍ ທ່ານເຮັດໃຫ້ແຈ້ງເຈໂຕວິມຸດຕິ ປັນຍາວິມຸດຕິ ອັນບໍ່ມີອາສະວະຍ້ອນອາສະວະໝົດສິ້ນໄປດ້ວຍປັນຍາອັນຍິ່ງເອງເຂົ້າເຖິງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ ຫຼືເມື່ອຍັງບໍ່ບັນລຸ ຍັງບໍ່ຮູ້ແຈ້ງອະຣະຫັດນັ້ນ ຍ້ອນສັງໂຍດເບື້ອງຕໍ່າ ໔ ປະການໝົດສິ້ນໄປ ທ່ານຈຶ່ງເປັນອັນຕະຣາປະຣິນິບພາຍີ ຫຼື ເມື່ອຍັງບໍ່ບັນລຸ ຍັງບໍ່ຮູ້ແຈ້ງອະຣະຫັດນັ້ນ ຍ້ອນສັງໂຍດເບື້ອງຕໍ່າ ໔ ປະການໝົດສິ້ນໄປ ທ່ານຈຶ່ງເປັນອຸປະຫັດຈະປະຣິນິບພາຍີ ຫຼື ເມື່ອຍັງບໍ່ບັນລຸ ຍັງບໍ່ຮູ້ແຈ້ງອະຣະຫັດນັ້ນ ຍ້ອນສັງໂຍດເບື້ອງຕໍ່າ ໔ ປະການໝົດສິ້ນໄປ ທ່ານຈຶ່ງເປັນອະສັງຂາຣະປະຣິນິບພາຍີ ຫຼືເມື່ອຍັງບໍ່ບັນລຸ ຍັງບໍ່ຮູ້ແຈ້ງອະຣະຫັດນັ້ນ ຍ້ອນສັງໂຍດເບື້ອງຕໍ່າ ໔ ປະການໝົດສິ້ນໄປ ທ່ານຈຶ່ງເປັນສະສັງຂາຣະປະຣິນິບພາຍີ ຫຼື ເມື່ອຍັງບໍ່ບັນລຸ ຍັງບໍ່ຮູ້ແຈ້ງອະຣະຫັດນັ້ນ ຍ້ອນສັງໂຍດເບື້ອງຕໍ່າ ໔ ປະການໝົດສິ້ນໄປ ທ່ານຈຶ່ງເປັນອຸດທັງໂສໂຕອະກະນິດຖະຄາມີ ຫຼື ເມື່ອຍັງບໍ່ບັນລຸ ຍັງບໍ່ຮູ້ແຈ້ງອະຣະຫັດນັ້ນ

ຍ້ອນສັງໂຍດ ໓ ປະການໝົດສິ້ນໄປ ແລະຍ້ອນຣາຄະ ໂທສະ ໂມຫະເປົາບາງ ທ່ານຈຶ່ງເປັນສະກະທາຄາມີ ມາສູ່ໂລກນີ້ອີກພຽງເທື່ອດຽວ ກໍຈະເຮັດບ່ອນສຸດ ແຫ່ງທຸກໄດ້ ຫຼື ເມື່ອຍັງບໍ່ບັນລຸ ຍັງບໍ່ຮູ້ແຈ້ງອະຣະຫັດນັ້ນ ຍ້ອນສັງໂຍດ ໓ ປະການໝົດສິ້ນໄປ ທ່ານຈຶ່ງເປັນເອກະພິຊິໂສດາບັນ ເກີດເປັນມະນຸດອີກພຽງພົບດຽວ ກໍຈະເຮັດບ່ອນສຸດແຫ່ງທຸກໄດ້ ຫຼື ເມື່ອຍັງບໍ່ບັນລຸ ຍັງບໍ່ຮູ້ແຈ້ງອະຣະຫັດນັ້ນ ຍ້ອນສັງໂຍດ ໓ ປະການໝົດສິ້ນໄປ ທ່ານຈຶ່ງເປັນໂກລັງໂກລະໂສດາບັນ ທ່ອງທ່ຽວໄປສູ່ຕະກູນ ໒ ຫຼື ໓ ຕະກູນ ກໍຈະເຮັດບ່ອນສຸດແຫ່ງທຸກໄດ້ ຫຼື ເມື່ອຍັງບໍ່ບັນລຸ ຍັງບໍ່ຮູ້ແຈ້ງອະຣະຫັດນັ້ນ ຍ້ອນສັງໂຍດ ໓ ປະການໝົດສິ້ນໄປ ທ່ານຈຶ່ງເປັນສັດຕັກຂັດຕຸປະຣະມະໂສດາບັນ ທ່ອງທ່ຽວໄປໃນເທວະດາ ແລະມະນຸດຢ່າງຫຼາຍ ໗ ຄັ້ງ ກໍຈະເຮັດບ່ອນສຸດແຫ່ງທຸກໄດ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ເຮັດໄດ້ບໍລິບູນ ຍ່ອມໃຫ້ສຳເລັດໄດ້ບໍລິບູນ ຜູ້ເຮັດໄດ້ພຽງບາງສ່ວນຍ່ອມໃຫ້ສຳເລັດໄດ້ບາງສ່ວນ ດ້ວຍປະການດັ່ງນີ້ແລ ເຮົາກ່າວວ່າສຶກຂາບົດທັງຫຼາຍບໍ່ເປັນໝັ້ນເລີຍ

ຕະຕິຍະສຶກຂາສູດທີ ໘ ຈົບ

໙. ປະຖົມສິກຂັດຕະຍະສູດ

ວ່າດ້ວຍໄຕຣສິກຂາສູດທີ ໑

[໙໐] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສິກຂາ ໓ ປະການນີ້

ສິກຂາ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ອະທິສິລະສິກຂາ
໒. ອະທິຈິດຕະສິກຂາ
໓. ອະທິປັນຍາສິກຂາ

ອະທິສິລະສິກຂາ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ມີສິນ ຯລຯ ສະມາທານສິກສາຢູ່ໃນສິກຂາບົດທັງຫຼາຍ ນີ້ຮຽກວ່າ ອະທິສິລະສິກຂາ

ອະທິຈິດຕະສິກຂາ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ ສະຫງັດຈາກກາມທັງຫຼາຍ ຯລຯ ບັນລຸຈະຕຸດຖະຊານທີ່ບໍ່ມີທຸກ ບໍ່ມີສຸກ ມີສະຕິບໍລິສຸດຍ້ອນອຸເປກຂາຢູ່ ນີ້ຮຽກວ່າ ອະທິຈິດຕະສິກຂາ

ອະທິປັນຍາສິກຂາ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ ຮູ້ແຈ້ງຕາມຄວາມເປັນຈິງວ່າ “ນີ້ທຸກ ຯລຯ ນີ້ທຸກຂະນີໂຣທະຄາ ມີນິປະຕິປະທາ” ນີ້ຮຽກວ່າ ອະທິປັນຍາສິກຂາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສິກຂາ ໓ ປະການນີ້ແລ

ປະຖົມສິກຂັດຕະຍະສູດທີ ໙ ຈົບ

໑໐. ທຸຕິຍະສິກຂັດຕະຍະສູດ

ວ່າດ້ວຍໄຕຣສິກຂາ ສູດ ທີ ໒

[໙໑] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສິກຂາ ໓ ປະການນີ້

ສິກຂາ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ອະທິສິລະສິກຂາ
໒. ອະທິຈິດຕະສິກຂາ
໓. ອະທິປັນຍາສິກຂາ

ອະທິສິລະສິກຂາ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ມີສິນ ຯລຯ ສະມາທານສິກສາຢູ່ໃນສິກຂາບົດທັງຫຼາຍ ນີ້ຮຽກວ່າ ອະທິສິລະສິກຂາ

ອະທິຈິດຕະສິກຂາ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ສະຫງົດຈາກກາມທັງຫຼາຍ ຯລຯ ບັນລຸຈະຕຸດຖະຊານທີ່ບໍ່ມີທຸກ ບໍ່ມີສຸກ ມີສະຕິບໍລິສຸດຍ້ອນອຸເປກຂາຢູ່ ນີ້ຮຽກວ່າ ອະທິຈິດຕະສິກຂາ

ອະທິປັນຍາສິກຂາ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງເຈໂຕວິມຸດຕິ ປັນຍາວິມຸດຕິອັນບໍ່ມີອາສະວະຍ້ອນ ອາສະວະພົດສິນໄປດ້ວຍປັນຍາອັນຍິ່ງເອງເຂົ້າເຖິງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ ນີ້ຮຽກວ່າ ອະທິປັນຍາສິກຂາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສິກຂາ ໓ ປະການນີ້ແລ

ພິກຂຸຜູ້ມີຄວາມພຽນ ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ
ມີປັນຍາ ເພ່ງພິນິດ ມີສະຕິ
ຮຸ້ມຄອງອິນຊີ ຄອບງຳທຸກທິດດ້ວຍອັບປະມານະສະມາທິ
ປະພຶດອະທິສິລະສິກຂາ ອະທິຈິດຕະສິກຂາ ແລະອະທິປັນຍາສິກຂາ
ແຕ່ກ່ອນສັນໃດ ພາຍຫຼັງກໍສັນນັ້ນ
ພາຍຫຼັງສັນໃດ ແຕ່ກ່ອນກໍສັນນັ້ນ
ເບື້ອງຕ່ຳສັນໃດ ເບື້ອງເທິງກໍສັນນັ້ນ
ເບື້ອງເທິງສັນໃດ ເບື້ອງຕ່ຳກໍສັນນັ້ນ
ກາງເວ້ນສັນໃດ ກາງຄືນກໍສັນນັ້ນ
ກາງຄືນສັນໃດ ກາງເວ້ນກໍສັນນັ້ນ
ພິກຂຸເຊັ່ນນັ້ນ ບັນດິດກ່າວວ່າເປັນນັກສຶກສາ
ເປັນນັກປະຕິບັດ ແລະມີຄວາມປະພຶດບໍລິສຸດ

ພິກຂຸເຊັ່ນນັ້ນ ບັນດິດກ່າວວ່າເປັນຜູ້ຕັດສະຮູ້ຖືກ
ເປັນນັກປາດ ເປັນຜູ້ເຖິງບ່ອນສຸດແຫ່ງການປະຕິບັດໃນໂລກ
ທ່ານຜູ້ປະກອບດ້ວຍວິມຸດຕິອັນເປັນບ່ອນສິ້ນສຸດຕັນຫາ
ຍ່ອມມີຈິດລຸດພົ້ນຈາກສັງຂານທຳຍ້ອນວິນຍານດັບເຢັນ
ຄືຄວາມດັບແຫ່ງປະທິບສັນນັ້ນ

ທຸຕິຍະສິກຂັດຕະຍະສູດທີ ໑໐ ຈົບ

໑໑. ປັງກະທາສູດ

ວ່າດ້ວຍເຂດປັງກະທາ

[໙໒] ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າສະເດັດຈາຣິກໄປໃນແຄວ້ນໂກສິນ ພ້ອມດ້ວຍ
ພິກຂຸສົງໝູ່ໃຫຍ່ ສະເດັດເຖິງເຂດຂອງແຄວ້ນໂກສິນຊື່ປັງກະທາ ຮູ້ວ່າ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ
ປະທັບຢູ່ເຂດປັງກະທາຂອງຊາວໂກສິນນັ້ນ

ສະໄໝນັ້ນ ພິກຂຸຊື່ກັດສະປະໂຄດ ເປັນເຈົ້າອາວາດຢູ່ທີ່ເຂດປັງກະທາ ໄດ້ຮູ້ຂ່າວວ່າໃນ
ບ່ອນນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຊີ້ແຈ້ງໃຫ້ເຫຼົ່າພິກຂຸເຫັນແຈ້ງ ຊວນໃຫ້ຍາກຮັບເອົາໄປ
ປະຕິບັດ ປຸກໃຈໃຫ້ອາດຫານແກ່ກ້າ ຮວຍຮຳໃຈໃຫ້ສົດຊື່ນແຈ່ມໃສດ້ວຍທຳມິກະຖາທີ່ປະກອບ
ດ້ວຍສິກຂາບົດ ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຊີ້ແຈ້ງໃຫ້ເຫຼົ່າພິກຂຸເຫັນແຈ້ງ ຊວນໃຫ້ຍາກຮັບ
ເອົາໄປປະຕິບັດ ປຸກໃຈໃຫ້ອາດຫານແກ່ກ້າ ຮວຍຮຳໃຈໃຫ້ສົດຊື່ນແຈ່ມໃສດ້ວຍທຳມິກະຖາທີ່
ປະກອບດ້ວຍສິກຂາບົດຢູ່ ພິກຂຸ ກັດສະປະໂຄດໄດ້ມີຄວາມຂັດໃຈ ບໍ່ຍິນດີວ່າ “ສະມະນະນີ້ຂັດ
ເກົາກິເລດຢ່າງຍິ່ງ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ປະທັບຢູ່ເຂດປັງກະທາຕາມພຣະອັດທະຍາໄສແລ້ວ ສະເດັດຈາ
ຣິກ ໄປທາງນະຄອນຣາດຊະຄຶ ສະເດັດຈາຣິກໄປໂດຍລຳດັບຈົນເຖິງນະຄອນຣາດຊະຄຶ ປະທັບ
ຢູ່ພູຄິດຊະກູດ ເຂດນະຄອນຣາດຊະຄຶນັ້ນ

ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ສະເດັດຫຼີກໄປບໍ່ດົນ ພິກຂຸກັດສະປະໂຄດໄດ້ມີຄວາມລຳ
ຄານເດືອດຮ້ອນໃຈວ່າ “ບໍ່ແມ່ນລາບຂອງເຮົານີ້ ເຮົາບໍ່ມີລາບນີ້ ເຮົາໄດ້ຊົ່ວແລ້ວນີ້ ເຮົາໄດ້ບໍ່ດີ
ແລ້ວນີ້ ທີ່ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຊີ້ແຈ້ງໃຫ້ເຫຼົ່າພິກຂຸເຫັນແຈ້ງ ຊວນໃຫ້ຍາກຮັບເອົາໄປ
ປະຕິບັດ ປຸກໃຈໃຫ້ອາດຫານແກ່ກ້າ ຮວຍຮຳໃຈໃຫ້ສົດຊື່ນແຈ່ມໃສດ້ວຍທຳມິກະຖາ ທີ່ປະກອບ
ດ້ວຍສິກຂາບົດ ໄດ້ມີຄວາມຂັດໃຈ ບໍ່ຍິນດີວ່າ “ສະມະນະນີ້ຂັດເກົາກິເລດຢ່າງຍິ່ງ” ຈະເປັນການ

ດີຫຼາຍແທ້ ຖ້າເຮົາຈະເພິ່ງເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮອດບ່ອນຢູ່ ແລ້ວສະແດງໂທດ ໂດຍຄວາມເປັນໂທດໃນສຳນັກພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ”

ລຳດັບນັ້ນ ພິກຂຸກັດສະປະໂຄດເກັບມັງນເສນາສະນະ ຖືບາດຈິວອນ ຫຼີກໄປທາງນະ ຄອນຣາດຊະຄຶ ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຮອດບ່ອນຢູ່ທີ່ພູຄິດຊະກູດ ເຂດນະຄອນຣາດ ຊະຄຶ ຖວາຍອະພິວາດແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ຂາບທຸນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ດັ່ງນີ້ວ່າ

“ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ເຂດ ປັງກະທາ ຂອງຊາວໂກສິນໃນບ່ອນນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຊີ້ແຈ້ງໃຫ້ເຫຼົ່າພິກຂຸເຫັນແຈ້ງ ຊວນໃຫ້ ຍາກຮັບເອົາໄປປະຕິບັດ ປຸກໃຈໃຫ້ອາດຫານແກ່ກ້າ ຮວຍຮຳໃຈໃຫ້ສົດຊື່ນແຈ່ມໃສ ດ້ວຍທຳມິ ກະຖາທີ່ປະກອບດ້ວຍສິກຂາບົດ ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຊີ້ແຈ້ງໃຫ້ເຫຼົ່າພິກຂຸເຫັນແຈ້ງ ຊວນໃຫ້ຍາກຮັບເອົາໄປປະຕິບັດ ປຸກໃຈໃຫ້ອາດຫານແກ່ກ້າ ຮວຍຮຳໃຈໃຫ້ ສົດຊື່ນແຈ່ມໃສ ດ້ວຍທຳມິກະຖາທີ່ປະກອບດ້ວຍສິກຂາບົດຢູ່ ຂ້າພຣະອົງນັ້ນ ໄດ້ມີຄວາມຂັດໃຈ ບໍ່ຍິນດີວ່າ “ສະມະນະນີ້ຂັດເກົາກິເລດຢ່າງຍິ່ງ” ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ເຂດ ປັງກະທາຕາມ ພຣະອັດທະຍາໄສແລ້ວ ສະເດັດຈາຣິກໄປທາງນະຄອນຣາດຊະຄຶ ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ສະເດັດຫຼີກໄປບໍ່ດົນ ຂ້າພຣະອົງນັ້ນໄດ້ມີຄວາມລຳຄານເຕືອດຮ້ອນໃຈວ່າ “ບໍ່ແມ່ນລາບຂອງເຮົາ ແລ້ວນໍ ເຮົາບໍ່ມີລາບນໍ ເຮົາໄດ້ຊົ່ວແລ້ວນໍ ເຮົາບໍ່ໄດ້ດີແລ້ວນໍ ທີ່ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຊີ້ ແຈ້ງໃຫ້ເຫຼົ່າພິກຂຸເຫັນແຈ້ງ ຊວນໃຫ້ຍາກຮັບເອົາໄປປະຕິບັດ ປຸກໃຈໃຫ້ອາດຫານແກ່ກ້າ ຮວຍ ຮຳໃຈໃຫ້ສົດຊື່ນແຈ່ມໃສດ້ວຍທຳມິກະຖາທີ່ປະກອບດ້ວຍສິກຂາບົດ ເຮົາກັບມີຄວາມຂັດໃຈບໍ່ຍິນ ດີວ່າ “ສະມະນະນີ້ຂັດເກົາກິເລດຢ່າງຍິ່ງ” ຈະເປັນການດີ ຖ້າເຮົາຈະເພິ່ງເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ ມີພຣະພາກເຈົ້າຮອດບ່ອນຢູ່ ແລ້ວສະແດງໂທດໂດຍຄວາມເປັນໂທດໃນສຳນັກພຣະຜູ້ມີພຣະ ພາກເຈົ້າ” ໂທດໄດ້ເຖິງໂຕຂ້າພຣະອົງຜູ້ໂງ່ຈ້າ ງົມງວາຍ ບໍ່ສະຫຼາດ ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກ ເຈົ້າຊົງຊີ້ແຈ້ງໃຫ້ເຫຼົ່າພິກຂຸເຫັນແຈ້ງ ຊວນໃຫ້ຍາກຮັບເອົາໄປປະຕິບັດ ປຸກໃຈໃຫ້ອາດຫານ ແກ່ ກ້າ ຮວຍຮຳໃຈໃຫ້ສົດຊື່ນແຈ່ມໃສດ້ວຍທຳມິກະຖາທີ່ປະກອບດ້ວຍສິກຂາບົດຢູ່ ຂ້າພຣະອົງໄດ້ມີ ຄວາມຂັດໃຈ ບໍ່ຍິນດີວ່າ “ສະມະນະນີ້ຂັດເກົາກິເລດຢ່າງຍິ່ງ” ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂໍພຣະ ຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງຮັບຮູ້ໂທດຂອງຂ້າພຣະອົງນັ້ນໂດຍຄວາມເປັນໂທດ ເພື່ອຄວາມສັງລວມ ລະວັງຕໍ່ໄປເທີນ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ເອົາລະ ກັດສະປະ ໂທດໄດ້ເຖິງໂຕທ່ານຜູ້ໂງ່ຈ້າ ງົມ ງວາຍ ບໍ່ສະຫຼາດ ເມື່ອເຮົາໃຫ້ເຫຼົ່າພິກຂຸເຫັນແຈ້ງ ຊວນໃຫ້ຍາກຮັບເອົາໄປປະຕິບັດ ປຸກໃຈໃຫ້ ອາດ ຫານແກ່ກ້າ ຮວຍຮຳໃຈໃຫ້ສົດຊື່ນແຈ່ມໃສດ້ວຍທຳມິກະຖາທີ່ປະກອບດ້ວຍສິກຂາບົດ ກໍຍ້ອນທ່ານມີຄວາມຂັດໃຈ ບໍ່ຍິນດີວ່າ “ສະມະນະນີ້ຂັດເກົາກິເລດຢ່າງຍິ່ງ” ໄດ້ເຫັນໂທດໂດຍ ຄວາມເປັນໂທດແລ້ວເຮັດຄືນຕາມທຳ ດັ່ງນັ້ນເຮົາຈຶ່ງຮັບຮູ້ໂທດນັ້ນຂອງທ່ານ ກໍການທີ່ບຸກຄົນ

ເຫັນໂທດໂດຍຄວາມເປັນໂທດແລ້ວ ເຮັດຄືນຕາມທຳ ເຖິງຄວາມສັງລວມລະວັງຕໍ່ໄປ ນີ້ເປັນຄວາມຈະເລີນໃນອະຣິຍະວິໄນ

ຖ້າພິກຂຸຜູ້ເປັນເຖຣະບໍ່ຕ້ອງການຕໍ່ການສຶກສາ ບໍ່ສັນເສີນການເອົາໃຈໃສ່ການສຶກສາ ທ່ານຍ່ອມບໍ່ຊັກຊວນພິກຂຸອື່ນທີ່ບໍ່ຕ້ອງການຕໍ່ການສຶກສາໃຫ້ຕ້ອງການຕໍ່ການສຶກສາ ແລະບໍ່ສັນເສີນຄຸນທີ່ມີຈິງເປັນ ຈິງຂອງພິກຂຸອື່ນທີ່ຕ້ອງການຕໍ່ການສຶກສາຕາມໂອກາດອັນສົມຄວນ ເຮົາບໍ່ສັນເສີນຄຸນຂອງ ພິກຂຸຜູ້ເປັນເຖຣະແນວນີ້ ຂໍ້ນັ້ນຍ້ອນເຫດໃດ ຍ້ອນພວກພິກຂຸອື່ນເພິ່ງຄົບຫາທ່ານໂດຍເຫັນວ່າ “ພຣະສາດສະດາກໍຍັງຕັດສັນເສີນຄຸນຂອງທ່ານ” ພິກຂຸພວກທີ່ຄົບຫາທ່ານເພິ່ງພາກັນເອົາຢ່າງທ່ານ ຂໍ້ນັ້ນ ເພິ່ງເປັນໄປເພື່ອບໍ່ເກື້ອກູນ ເພື່ອທຸກແກ່ພິກຂຸພວກທີ່ພາກັນເອົາຢ່າງທ່ານຕະຫຼອດການລະນານ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງບໍ່ສັນເສີນຄຸນຂອງພິກຂຸຜູ້ເປັນເຖຣະແນວນີ້

ຖ້າພິກຂຸ ຜູ້ເປັນມັດຊິມະ ຯລຯ ແມ່ນຖ້າພິກຂຸຜູ້ເປັນນະວະກະບໍ່ຕ້ອງການຕໍ່ການສຶກສາ ບໍ່ສັນເສີນການເອົາໃຈໃສ່ການສຶກສາ ທ່ານຍ່ອມບໍ່ຊັກຊວນພິກຂຸອື່ນທີ່ບໍ່ຕ້ອງການຕໍ່ການສຶກສາໃຫ້ຕ້ອງການຕໍ່ການສຶກສາ ແລະບໍ່ສັນເສີນຄຸນທີ່ມີຈິງເປັນຈິງຂອງພິກຂຸອື່ນທີ່ຕ້ອງການຕໍ່ການສຶກສາຕາມໂອກາດອັນສົມຄວນ ເຮົາບໍ່ສັນເສີນຄຸນຂອງພິກຂຸຜູ້ເປັນນະວະກະແນວນີ້ ຂໍ້ນັ້ນຍ້ອນເຫດໃດ ຍ້ອນພິກຂຸອື່ນເພິ່ງຄົບຫາທ່ານໂດຍເຫັນວ່າ “ພຣະສາດສະດາກໍຍັງຕັດສັນເສີນ ຄຸນຂອງທ່ານ” ພິກຂຸພວກທີ່ຄົບຫາທ່ານເພິ່ງພາກັນເອົາຢ່າງທ່ານ ຂໍ້ນັ້ນເພິ່ງເປັນໄປເພື່ອບໍ່ເກື້ອກູນ ເພື່ອທຸກແກ່ພິກຂຸພວກທີ່ພາກັນເອົາຢ່າງທ່ານຕະຫຼອດການລະນານ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງບໍ່ສັນເສີນຄຸນຂອງພິກຂຸຜູ້ເປັນນະວະກະແນວນີ້

ຖ້າພິກຂຸ ຜູ້ເປັນເຖຣະຕ້ອງການຕໍ່ການສຶກສາ ສັນເສີນການເອົາໃຈໃສ່ການສຶກສາ ທ່ານຍ່ອມຊັກຊວນພິກຂຸອື່ນທີ່ບໍ່ຕ້ອງການຕໍ່ການສຶກສາໃຫ້ຕ້ອງການຕໍ່ການສຶກສາ ແລະສັນເສີນຄຸນທີ່ມີຈິງເປັນຈິງຂອງພິກຂຸອື່ນທີ່ຕ້ອງການຕໍ່ການສຶກສາຕາມໂອກາດອັນສົມຄວນ ເຮົາສັນເສີນຄຸນຂອງພິກຂຸຜູ້ເປັນເຖຣະແນວນີ້ ຂໍ້ນັ້ນຍ້ອນເຫດໃດ ຍ້ອນພວກພິກຂຸອື່ນເພິ່ງຄົບຫາທ່ານໂດຍເຫັນວ່າ “ພຣະສາດສະດາກໍຍັງຕັດສັນເສີນຄຸນຂອງທ່ານ” ພິກຂຸພວກທີ່ຄົບຫາທ່ານເພິ່ງພາກັນ ເອົາຢ່າງທ່ານ ຂໍ້ນັ້ນເພິ່ງເປັນໄປເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກແກ່ພິກຂຸພວກທີ່ພາກັນເອົາຢ່າງທ່ານຕະຫຼອດການລະນານ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງສັນເສີນຄຸນຂອງພິກຂຸຜູ້ເປັນເຖຣະແນວນີ້

ຖ້າພິກຂຸຜູ້ເປັນມັດຊິມະ ຯລຯ ແມ່ນຖ້າພິກຂຸຜູ້ເປັນນະວະກະຕ້ອງການຕໍ່ການສຶກສາ ສັນເສີນ ການເອົາໃຈໃສ່ການສຶກສາ ທ່ານຍ່ອມຊັກຊວນພິກຂຸອື່ນທີ່ບໍ່ຕ້ອງການຕໍ່ການສຶກສາໃຫ້ຕ້ອງການຕໍ່ການສຶກສາ ແລະສັນເສີນຄຸນທີ່ມີຈິງເປັນຈິງຂອງພິກຂຸອື່ນທີ່ຕ້ອງການຕໍ່ການສຶກສາຕາມໂອກາດ ອັນສົມຄວນ ເຮົາສັນເສີນຄຸນຂອງພິກຂຸຜູ້ເປັນນະວະກະແນວນີ້ ຂໍ້ນັ້ນຍ້ອນເຫດໃດ ຍ້ອນພິກຂຸອື່ນເພິ່ງຄົບຫາທ່ານໂດຍເຫັນວ່າ “ພຣະສາດສະດາກໍຍັງຕັດສັນເສີນຄຸນຂອງທ່ານ”

ພິກຂຸ ພວກທີ່ຄົບຫາທ່ານເພິ່ງພາກັນເອົາຢ່າງທ່ານ ຂໍ້ນັ້ນເພິ່ງເປັນໄປເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກແກ່
ພິກຂຸ ພວກທີ່ພາກັນເອົາຢ່າງທ່ານຕະຫຼອດການລະນານ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງສັນເສີນຄຸນຂອງ
ພິກຂຸຜູ້ເປັນນະວະກະແນວນີ້

ປັງກະທາສູດ ທີ ໑໑ ຈົບ

ສະມະນະວັກທີ ໔ ຈົບ

ລວມພຣະສູດທີ່ມີໃນວັກນີ້ຄື

໑. ສະມະນະສູດ	໒. ຄັດທະວະພະສູດ
໓. ເຂດຕະສູດ	໔. ວັດຊີປຸດຕະສູດ
໕. ເສຂະສູດ	໖. ປະຖົມສິກຂາສູດ
໗. ທຸຕິຍະສິກຂາສູດ	໘. ຕະຕິຍະສິກຂາສູດ
໙. ປະຖົມສິກຂັດຕະຍະສູດ	໑໐. ທຸຕິຍະສິກຂັດຕະຍະສູດ
໑໑. ປັງກະທາສູດ	

໕. ໂລນະຜະລະວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍກ້ອນເກືອ

໑. ອັດຈາຍິກະສູດ

ວ່າດ້ວຍກິດຮີບຮ້ອນຂອງຊາວນາແລະຂອງພິກຂຸ

[໙໖] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກິດທີ່ຄະຫະບໍດີຊາວນາຕ້ອງຮີບຟ້າວເຮັດ ໓ ປະການນີ້

ກິດທີ່ຄະຫະບໍດີຊາວນາຕ້ອງຮີບຟ້າວເຮັດ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ຄະຫະບໍດີຊາວນາໃນໂລກນີ້

໑. ຕ້ອງເລັ່ງຟ້າວໄຖຄາດນາ ໃຫ້ຮຽບຮ້ອຍ
໒. ຕ້ອງເລັ່ງຟ້າວປູກພືດລົງໄປຕາມການທີ່ຄວນ
໓. ຕ້ອງເລັ່ງຟ້າວໄຂນ້ຳເຂົ້າແດ່ ລະບາຍນ້ຳອອກແດ່

ກົດທີ່ຄະຫະບໍດີຊາວນາຕ້ອງຮັບຟ້າວເຮັດ ໓ ປະການນີ້ແລ

ຄະຫະບໍດີຊາວນານັ້ນ ບໍ່ມີລິດຫຼືອານຸພາບທີ່ຈະບັນດານວ່າ “ມື້ນີ້ແລ ເຂົ້າເປືອກຂອງເຮົາຈົ່ງເກີດ ມື້ອື່ນຈົ່ງອອກຮວງ ມື້ຮີນີ້ຈົ່ງທຸງໄດ້” ແທ້ຈິງແລ້ວ ເຂົ້າເປືອກຂອງຄະຫະບໍດີ ຊາວນານັ້ນ ມີໄລຍະເວລາຂອງລະດູທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ ອອກຮວງ ແລະທຸງໄດ້ ສັນໃດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກົດທີ່ພິກຂຸຕ້ອງຟ້າວເຮັດ ໓ ປະການນີ້ກໍຄືກັນສັນນັ້ນແລ

ກົດທີ່ພິກຂຸຕ້ອງຟ້າວເຮັດ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ການສະມາທານອະທິສິລະສິກຂາ (ສິກຂາຄືສິນອັນຍິ່ງ)
໒. ການສະມາທານອະທິຈິດຕະສິກຂາ (ສິກຂາຄືຈິດອັນຍິ່ງ)
໓. ການສະມາທານອະທິປັນຍາສິກຂາ (ສິກຂາຄືປັນຍາອັນຍິ່ງ)

ກົດທີ່ພິກຂຸຕ້ອງຟ້າວເຮັດ ໓ ປະການນີ້ແລ

ພິກຂຸນັ້ນ ບໍ່ມີລິດຫຼືອານຸພາບທີ່ຈະບັນດານວ່າ “ມື້ນີ້ແລ ມື້ອື່ນ ຫຼື ມື້ຮີນີ້ຈິດຂອງເຮົາຈົ່ງລຸດພົ້ນຈາກອາສະວະຍ້ອນບໍ່ຖືໝັ້ນ” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ແທ້ຈິງແລ້ວ ຈິດຂອງພິກຂຸນັ້ນຜູ້ສຶກສາອະທິສິລະສິກຂາ ອະທິຈິດຕະສິກຂາ ແລະອະທິປັນຍາສິກຂາ ມີໄລຍະເວລາທີ່ຈະລຸດພົ້ນຈາກອາສະວະຍ້ອນບໍ່ຖືໝັ້ນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ທ່ານທັງຫຼາຍ ເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ແນວນີ້ວ່າ “ເຮົາຈັກມີຄວາມພໍໃຈຢ່າງຍິ່ງໃນການສະມາທານອະທິສິລະສິກຂາ ເຮົາຈັກມີຄວາມພໍໃຈຢ່າງຍິ່ງໃນການສະມາທານອະທິຈິດຕະສິກຂາ ເຮົາຈັກມີຄວາມພໍໃຈຢ່າງຍິ່ງໃນການສະມາທານອະທິປັນຍາສິກຂາ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທ່ານທັງຫຼາຍເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ແນວນີ້ແລ

ອັດຈາຍິກະສູດ ທີ ໑ ຈົບ

໒. ປະວິເວກະສູດ

ວ່າດ້ວຍຄວາມສະຫງົດຈາກກິເລດ

[໙໔] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພວກອັນຍະເດຍຣະຖືປະຣິພາຊິກ ບັນຍັດຄວາມສະຫງົດຈາກກິເລດໄວ້ ໓ ປະການນີ້

ຄວາມສະຫງົດຈາກກິເລດ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຄວາມສະຫງົດຈາກກິເລດຍ້ອນອາໄສ ຈິວອນ
໒. ຄວາມສະຫງົດຈາກກິເລດຍ້ອນອາໄສ ບິນທະບາດ
໓. ຄວາມສະຫງົດຈາກກິເລດຍ້ອນອາໄສ ເສນາສະນະ

ບັນດາຄວາມສະຫງົດຈາກກິເລດທັງ ໓ ປະການນັ້ນ ໃນຄວາມສະຫງົດຈາກກິເລດຍ້ອນອາໄສຈິວອນ ພວກອັນຍະເດຍຣະຖິປະຣິພາຊິກບັນຍັດໄວ້ ຄື ນຸ່ງຫົ່ມຜ້າປ່ານແດ່ ນຸ່ງຫົ່ມຜ້າແກມກັນແດ່ ນຸ່ງຫົ່ມຜ້າຫໍ່ລົບແດ່ ນຸ່ງຫົ່ມຜ້າບັງສຸກຸນແດ່ ນຸ່ງຫົ່ມຜ້າເປືອກໄມ້ແດ່ ນຸ່ງຫົ່ມທັງເສື້ອແດ່ ນຸ່ງຫົ່ມທັງເສື້ອທີ່ມີເລັບຕິດຢູ່ແດ່ ນຸ່ງຫົ່ມຜ້າຄາກອງແດ່ ນຸ່ງຫົ່ມຜ້າເປືອກບໍກອງແດ່ ນຸ່ງຫົ່ມຜ້າໝາກກອງແດ່ ນຸ່ງຫົ່ມຜ້າກຳພົນເຮັດດ້ວຍຜົມຄົນແດ່ ນຸ່ງຫົ່ມຜ້າກຳພົນເຮັດດ້ວຍຂົນສັດແດ່ ນຸ່ງຫົ່ມຜ້າເຮັດດ້ວຍປີກນົກເຄົ້າແດ່

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພວກອັນຍະເດຍຣະຖິປະຣິພາຊິກບັນຍັດເລື່ອງນີ້ ໃນຄວາມສະຫງົດຈາກກິເລດຍ້ອນອາໄສຈິວອນ

ບັນດາຄວາມສະຫງົດຈາກກິເລດທັງ ໓ ນັ້ນ ຄວາມສະຫງົດຈາກກິເລດຍ້ອນອາໄສບິນທະບາດ ທີ່ພວກອັນຍະເດຍຣະຖິປະຣິພາຊິກບັນຍັດໄວ້ ຄື ກິນສົ້ມຜັກເປັນອາຫານແດ່ ກິນເຂົ້າຟ່າງແດ່ ອາຫານແດ່ ກິນໝາກເດືອຍເປັນອາຫານແດ່ ກິນກາກເຂົ້າເປັນອາຫານແດ່ ກິນຢາງເປັນອາຫານແດ່ ກິນຮຳແດ່ ກິນເຂົ້າກັນໝໍ້ແດ່ ກິນກຳຍານແດ່ ກິນຫຍ້າແດ່ ກິນມູນງົວແດ່ ກິນຮາກ ແລະໝາກໄມ້ໃນປ່າແດ່ ກິນໝາກໄມ້ທີ່ຫຼົ່ນລ້ຽງຊິບຢູ່ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພວກອັນຍະເດຍຣະຖິປະຣິພາຊິກບັນຍັດເລື່ອງນີ້ແລ ໄວ້ໃນຄວາມສະຫງົດຈາກກິເລດຍ້ອນອາໄສບິນທະບາດ

ບັນດາຄວາມສະຫງົດຈາກກິເລດທັງ ໓ ນັ້ນ ໃນຄວາມສະຫງົດຈາກກິເລດຍ້ອນອາໄສເສນາສະນະ ພວກອັນຍະເດຍຣະຖິປະຣິພາຊິກບັນຍັດໄວ້ ຄື ປ່າ ເຫງົ້າໄມ້ ປ່າຊ້າ ປ່າທິບກາງແຈ້ງ ກອງເພືອງ ໂຮງລານ ພວກອັນຍະເດຍຣະຖິປະຣິພາຊິກບັນຍັດເລື່ອງນີ້ໄວ້ໃນຄວາມສະຫງົດ ຈາກກິເລດທີ່ເກີດຂຶ້ນຍ້ອນອາໄສເສນາສະນະ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນຍະເດຍຣະຖິປະຣິພາຊິກ ບັນຍັດຄວາມສະຫງົດຈາກກິເລດໄວ້ ໓ ປະການນີ້ແລ

ສ່ວນຄວາມສະຫງົດຈາກກິເລດ ໓ ປະການ ຂອງພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້

ຄວາມສະຫງົດຈາກກິເລດ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້

໑. ມີສິນ ລະຄວາມເປັນຄົນທຸສິນ ແລະປາສະຈາກໂທດເຄື່ອງທຸສິນນັ້ນ
໒. ເປັນສຳມາທິດຖິ ລະມິດສາທິດຖິ ແລະປາສະຈາກມິດສາທິດຖິນັ້ນ

໓. ເປັນຂີນາສົບ ລະອາສະວະທັງຫຼາຍ ແລະປາສະຈາກອາສະວະເຫຼົ່ານັ້ນ

ຍ້ອນພິກຂຸເປັນຜູ້ມີສິນ ລະຄວາມເປັນຄົນທຸສິນ ແລະປາສະຈາກຄວາມເປັນຄົນທຸສິນນັ້ນ ເປັນສຳມາທິດຖິ ລະມິດສາທິດຖິແລະປາສະຈາກມິດສາທິດຖິນັ້ນ ແລະເປັນຂີນາສົບ ລະອາສະວະທັງຫຼາຍ ແລະປາສະຈາກອາສະວະເຫຼົ່ານັ້ນ ດັ່ງນັ້ນ ພິກຂຸນີ້ຈຶ່ງຮຽກວ່າ “ຜູ້ເລີດດ້ວຍສິນ ເຖິງທຳທີ່ເປັນສາລະ ບໍລິສຸດ ດຳລົງຢູ່ໃນທຳທີ່ເປັນສາລະ”

ປຽບຄື ນາເຂົ້າສາລີຂອງຄະຫະບໍດີຊາວນາ ສົມບູນແລ້ວ ຄະຫະບໍດີຊາວນາເພິ່ງໃຊ້ຄົນໃຫ້ຟ້າວເກັບກຸ່ວເຂົ້າສາລີນັ້ນ ໃຫ້ຟ້າວຮິບໂຮມໄວ້ ໃຫ້ຟ້າວຂົນເອົາໄປເຂົ້າລານ ໃຫ້ຟ້າວເຮັດເປັນລອມໄວ້ ໃຫ້ຟ້າວນວດ ໃຫ້ຟ້າວເອົາເພື່ອງອອກ ໃຫ້ຟ້າວເອົາເຂົ້າລີບອອກ ໃຫ້ຟ້າວຜັດເຂົ້າ ໃຫ້ຟ້າວຂົນໄປ ໃຫ້ຟ້າວຊ້ອມ ໃຫ້ຟ້າວເອົາແກບອອກ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອເປັນແນວນັ້ນ ເຂົາເປືອກເຫຼົ່ານັ້ນ ຂອງຄະຫະບໍດີຊາວນານັ້ນ ເພິ່ງເຖິງຄວາມເປັນສ່ວນອັນເລີດ ເປັນເຂົ້າສານສະອາດ ຄົງຢູ່ໃນຄວາມ ເປັນເຂົ້າສານ ສັນໃດ

ພິກຂຸກໍຄືກັນສັນນັ້ນ ຍ້ອນເປັນຜູ້ມີສິນ ລະຄວາມເປັນຄົນທຸສິນ ແລະປາສະຈາກຄວາມເປັນຄົນທຸສິນນັ້ນ ເປັນສຳມາທິດຖິ ລະມິດສາທິດຖິແລະປາສະຈາກມິດສາທິດຖິນັ້ນ ແລະເປັນຂີນາສົບ ລະອາສະວະທັງຫຼາຍ ແລະປາສະຈາກອາສະວະເຫຼົ່ານັ້ນ ດັ່ງນັ້ນ ພິກຂຸນີ້ຈຶ່ງຮຽກວ່າ “ຜູ້ເລີດດ້ວຍສິນ ເຖິງທຳທີ່ເປັນສາລະ ບໍລິສຸດ ດຳລົງຢູ່ໃນທຳທີ່ເປັນສາລະ”

ປະວິເວກະສູດ ທີ ໒ ຈົບ

໓. ສະຣະທະສູດ

ວ່າດ້ວຍທຳຈັກຊຸກັບທ້ອງຟ້າໃນສາຣະທະການ

[໙໕] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອທ້ອງຟ້າແຈ່ມໃສ ປາສະຈາກກ້ອນເພື່ອໝອກໃນສາຣະທະການ ດວງອາທິດສ່ອງແສງໄປທົ່ວທ້ອງຟ້າ ກຳຈັດຄວາມມືດມົວທີ່ຢູ່ໃນອາກາດທັງໝົດ ສ່ອງແສງແຜດແສງແລະສ່ອງສະຫວ່າງຢູ່ ສັນໃດ

ຄືກັນສັນນັ້ນ ເມື່ອທຳຈັກຊຸກັບທ້ອງຟ້າ ປາສະຈາກທຸລີ ປາສະຈາກມົນທົນເກີດແກ່ອະຣິຍະສາວົກ ພ້ອມກັບການເກີດຂຶ້ນແຫ່ງທັດສະນະ ອະຣິຍະສາວົກຍ່ອມລະສັງໂຍດ ໓ ປະການ ຄື ສັກກາຍະທິດຖິ (ຄວາມເຫັນວ່າເປັນໂຕຂອງຕົນ) ວິຈິກິດສາ (ຄວາມລັງເລສົງໄສ) ແລະສິລັບພະຕະປະຣາມາດ (ຄວາມຖືໝັ້ນສິນພົດ)

ລຳດັບຕໍ່ມາ ອະນິຍະສາວົກອອກຈາກທຳ ໒ ປະການ ຄື ອະພິດຊາ (ຄວາມເພິ່ງເລັງຍາກໄດ້ຂອງເຂົາ) ແລະ ພະຍາບາດ (ຄວາມຄິດຮ້າຍ) ອະນິຍະສາວົກນັ້ນສະຫງົດຈາກກາມ ແລະອະກຸສິນທຳທັງຫຼາຍ ບັນລຸປະຖົມຊານທີ່ມີວິຕົກ ວິຈານ ປິຕິ ແລະສຸກອັນເກີດແຕ່ວິເວກຢູ່

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຖ້າອະນິຍະສາວົກເພິ່ງຕາຍລົງໃນຂະນະນັ້ນ ທ່ານບໍ່ມີສັງໂຍດທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ຕ້ອງກັບມາສູ່ໂລກນີ້ອີກ

ສະຣະທະສູດທີ ໓ ຈົບ

໔. ປະຣິສາສູດ

ວ່າດ້ວຍບໍລິສັດ

[໙໖] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍລິສັດ ໓ ຈຳພວກນີ້

ບໍລິສັດ ໓ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ບໍລິສັດທີ່ມີຫົວໜ້າປະເສີດ
໒. ບໍລິສັດທີ່ແຕກແຍກກັນ
໓. ບໍລິສັດທີ່ສາມັກຄີກັນ

ບໍລິສັດທີ່ມີຫົວໜ້າປະເສີດ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບໍລິສັດໃດໃນທຳວິໄນນີ້ ມີພວກພິກຂຸຜູ້ເປັນເຖຣະ ບໍ່ມັກຫຼາຍ ບໍ່ຫຍ່ອນຍານ ໝົດທຸລະໃນໂອກາະມະນະທຳ ເປັນຜູ້ນຳໃນປະວິເວກ ຜາຣົບຄວາມພຽນເພື່ອເຖິງທຳທີ່ຍັງບໍ່ເຖິງ ເພື່ອບັນລຸທຳທີ່ຍັງບໍ່ບັນລຸ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທຳທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ ໝູ່ຄົນລຸ້ນຫຼັງຕ່າງພາກັນ ເອົາຢ່າງພິກຂຸຜູ້ເຖຣະເຫຼົ່ານັ້ນ ແມ່ນໝູ່ຄົນລຸ້ນຫຼັງນັ້ນກໍບໍ່ມັກຫຼາຍ ບໍ່ຫຍ່ອນຍານ ໝົດທຸລະໃນໂອກາະມະນະທຳ ເປັນຜູ້ນຳໃນປະວິເວກ ຜາຣົບຄວາມພຽນເພື່ອເຖິງທຳທີ່ຍັງບໍ່ເຖິງ ເພື່ອບັນລຸທຳທີ່ຍັງບໍ່ບັນລຸ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທຳທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ນີ້ຮຽກວ່າ ບໍລິສັດທີ່ມີຫົວໜ້າປະເສີດ

ບໍລິສັດທີ່ແຕກແຍກກັນ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບໍລິສັດໃດໃນທຳວິໄນນີ້ມີພວກພິກຂຸຕ່າງໝາງໃຈກັນ ຜິດກັນ ຖຽງກັນ ໃຊ້ຫອກຄືປາກສຽບແທງກັນຢູ່ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ນີ້ຮຽກວ່າ ບໍລິສັດທີ່ແຕກແຍກກັນ

ບໍລິສັດທີ່ສາມັກຄີກັນ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບໍລິສັດໃດໃນທຳວິໄນນີ້ມີພວກພິກຂຸພ້ອມພຽງກັນ ຊົມຊື່ນກັນ ບໍ່ຜິດຖຽງກັນ ເປັນຄື ນ້ຳນົມກັບນ້ຳ ເບິ່ງກັນດ້ວຍສາຍຕາທີ່ປ່ຽນດ້ວຍຄວາມຮັກຢູ່ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ນີ້ຮຽກວ່າ ບໍລິສັດທີ່ສາມັກຄີກັນ

ໃນສະໄໝໃດ ພວກພິກຂຸພ້ອມພຽງກັນ ຊົມຊື່ນກັນ ບໍ່ຜິດຖຽງກັນ ເປັນຄື ນ້ຳນົມກັບນ້ຳ ເບິ່ງກັນດ້ວຍສາຍຕາທີ່ປ່ຽນດ້ວຍຄວາມຮັກຢູ່ ໃນສະໄໝນັ້ນ ພວກພິກຂຸຍ່ອມປະສົບບຸນຫຼວງຫຼາຍ ໃນສະໄໝນັ້ນ ພວກພິກຂຸຢູ່ກັນຄືພົມ ຄືຢູ່ກັນດ້ວຍມຸທິຕາເຈໂຕວິມຸດຕິ ຜູ້ມີຄວາມບັນເທີງໃຈຍ່ອມເກີດຄວາມອຶ່ມໃຈ ກາຍຂອງຜູ້ມີຄວາມອຶ່ມໃຈ ໃຈຍ່ອມສະງົບ ຜູ້ມີກາຍສະງົບຍ່ອມສະເຫວີຍສຸກ ຈິດຂອງຜູ້ມີສຸກຍ່ອມຕັ້ງໝັ້ນ

ປຸງບຸກຄີ ເມື່ອຝົນເມັດໃຫຍ່ຕົກລົງເທິງຈອມພູ ນ້ຳນັ້ນໄຫຼໄປຕາມບ່ອນຫູບ ເຮັດໃຫ້ຮ່ອມພູລຳທານ ແລະຫ້ວຍເຕັມປ່ຽມ ຮ່ອມພູ ລຳທານ ແລະຫ້ວຍເຕັມປ່ຽມແລ້ວເຮັດໃຫ້ໜອງເຕັມໜອງເຕັມແລ້ວເຮັດໃຫ້ບຶງເຕັມ ບຶງເຕັມແລ້ວເຮັດໃຫ້ແມ່ນ້ຳນ້ອຍເຕັມ ແມ່ນ້ຳນ້ອຍ ເຕັມແລ້ວເຮັດໃຫ້ແມ່ນ້ຳໃຫຍ່ເຕັມ ແມ່ນ້ຳໃຫຍ່ເຕັມແລ້ວກໍເຮັດໃຫ້ມະຫາສະມຸດເຕັມ ສັ້ນໃດ

ໃນສະໄໝໃດ ພວກພິກຂຸພ້ອມພຽງກັນ ຊົມຊື່ນກັນ ບໍ່ຜິດຖຽງກັນ ເປັນຄື ນ້ຳນົມກັບນ້ຳ ເບິ່ງກັນດ້ວຍສາຍຕາທີ່ປ່ຽນດ້ວຍຄວາມຮັກຢູ່ ໃນສະໄໝນັ້ນ ພວກພິກຂຸຍ່ອມ ປະສົບບຸນຫຼວງຫຼາຍ ໃນສະໄໝນັ້ນ ພວກພິກຂຸຢູ່ກັນຄືພົມ ຄື ຢູ່ກັນດ້ວຍ ມຸທິຕາເຈໂຕວິມຸດຕິ ຜູ້ມີຄວາມບັນເທີງໃຈຍ່ອມເກີດຄວາມອຶ່ມໃຈ ກາຍຂອງຜູ້ມີຄວາມອຶ່ມໃຈຍ່ອມສະງົບ ຜູ້ມີກາຍສະງົບຍ່ອມສະເຫວີຍສຸກ ຈິດຂອງຜູ້ມີສຸກຍ່ອມຕັ້ງໝັ້ນ ຄືກັນສັ້ນນັ້ນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍລິສັດ ໓ ຈຳພວກນີ້ແລ

ປະຣິສາສູດ ທີ ໔ ຈົບ

໕. ປະຖົມອາຊານິຍະສູດ

ວ່າດ້ວຍອົງປະກອບຂອງມ້າອາຊາໄນສູດທີ ໑

[໙໗] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ມ້າອາຊາໄນພັນດີຂອງພຣະຣາຊາປະກອບດ້ວຍອົງ ໓ ປະການ ຍ່ອມເປັນມ້າຄວນແກ່ພຣະຣາຊາ ຄວນເປັນມ້າຕົ້ນ ນັບວ່າເປັນຣາດຊະພາຫະນະໂດຍແທ້ ອົງ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ມ້າອາຊາໄນພັນດີຂອງພຣະຣາຊາໃນໂລກນີ້

໑. ສົມບູນດ້ວຍສີ
໒. ສົມບູນດ້ວຍກຳລັງ
໓. ສົມບູນດ້ວຍການແລ່ນໄວ

ມ້າອາຊາໄນພັນດີຂອງພຣະຣາຊາປະກອບດ້ວຍອົງ ໓ ປະການນີ້ແລຍ່ອມເປັນມ້າ ຄວນແກ່ພຣະຣາຊາ ຄວນເປັນມ້າຕົ້ນ ນັບວ່າເປັນຣາດຊະພາຫະນະໂດຍແທ້ ສັນໃດ

ພິກຂຸກໍຄືກັນສັນນັ້ນ ປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການຍ່ອມເປັນຜູ້ຄວນແກ່ຂອງທີ່ເຂົານຳມາຖວາຍ ຄວນແກ່ຂອງຕ້ອນຮັບ ຄວນແກ່ທັກຂີນາ ຄວນແກ່ການທຳອັນຊະລີ ເປັນນາບຸນອັນປະເສີດຂອງໂລກ

ທຳ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້

໑. ສົມບູນດ້ວຍວັນນະ
໒. ສົມບູນດ້ວຍກຳລັງ
໓. ສົມບູນດ້ວຍເຊົາ

ພິກຂຸຜູ້ສົມບູນດ້ວຍວັນນະ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ມີສິນ ສັງລວມດ້ວຍຄວາມສັງວອນໃນປາຕິໂມກ ພຽບພ້ອມດ້ວຍອາຈາຣະ ແລະໂຄຈອນ ມີປົກກະຕິເຫັນໄພໃນໂທດແມ່ນເລັກໜ້ອຍ ສະມາທານສຶກສາຢູ່ໃນສິກຂາບົດທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ສົມບູນດ້ວຍວັນນະ ເປັນແນວນີ້ແລ

ພິກຂຸຜູ້ສົມບູນດ້ວຍກຳລັງ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ ຜາຣົບຄວາມພຽນເພື່ອລະອະກຸສົນທຳ ເພື່ອໃຫ້ກຸສົນທຳເກີດມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ມີຄວາມບາກບັນໝັ້ນຄົງ ບໍ່ຖືເບົາໃນກຸສົນທຳທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ສົມບູນດ້ວຍກຳລັງ ເປັນແນວນີ້ແລ

ພິກຂຸຜູ້ສົມບູນດ້ວຍເຊົາເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ ຮູ້ແຈ້ງຕາມຄວາມເປັນຈິງວ່າ “ນີ້ທຸກ ນີ້ທຸກຂະສະມຸໄທ ນີ້ທຸກຂະນິໂຣທະ ນີ້ທຸກຂະນິໂຣທະຄາມິນີປະຕິປະທາ” ພິກຂຸຜູ້ສົມບູນດ້ວຍເຊົາເປັນແນວນີ້ແລ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການນີ້ແລ ຍ່ອມເປັນຜູ້ຄວນແກ່ຂອງທີ່ເຂົາ
ນຳມາຖວາຍ ຄວນແກ່ຂອງຕ້ອນຮັບ ຄວນແກ່ທັກຂີນາ ຄວນແກ່ການທຳອັນຊະລີ ເປັນນາບຸນ
ອັນປະເສີດຂອງໂລກ

ປະຖົມອາຊານິຍະສູດທີ ໕ ຈົບ

໖. ທຸຕິຍະອາຊານິຍະສູດ

ວ່າດ້ວຍອົງປະກອບຂອງມ້າອາຊາໄນສູດທີ ໒

[໙໘] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ມ້າອາຊາໄນພັນດີຂອງພຣະຣາຊາປະກອບດ້ວຍອົງ ໓ ປະການ
ຍ່ອມເປັນມ້າຄວນແກ່ພຣະຣາຊາ ຄວນເປັນມ້າຕົ້ນ ນັບວ່າເປັນຣາດຊະພາຫະນະໂດຍແທ້

ອົງ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ມ້າອາຊາໄນພັນດີຂອງພຣະຣາຊາໃນໂລກນີ້

໑. ສົມບູນດ້ວຍສີ
໒. ສົມບູນດ້ວຍກຳລັງ
໓. ສົມບູນດ້ວຍການແລ່ນໄວ

ມ້າອາຊາໄນພັນດີຂອງພຣະຣາຊາ ປະກອບດ້ວຍອົງ ໓ ປະການນີ້ ຍ່ອມເປັນມ້າຄວນ
ແກ່ພຣະຣາຊາ ຄວນເປັນມ້າຕົ້ນ ນັບວ່າເປັນຣາດຊະພາຫະນະໂດຍແທ້ ສັນໃດ

ພິກຂຸກໍຄືກັນສັນນັ້ນແລ ປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການ ຍ່ອມເປັນຜູ້ຄວນແກ່ຂອງທີ່ເຂົາ
ນຳມາຖວາຍ ຯລຯ ເປັນນາບຸນອັນປະເສີດຂອງໂລກ

ທຳ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້

໑. ສົມບູນດ້ວຍວັນນະ
໒. ສົມບູນດ້ວຍກຳລັງ
໓. ສົມບູນດ້ວຍເຊົາ

ພິກຂຸຜູ້ສົມບູນດ້ວຍວັນນະ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ມີສິນ ໑໒ ສະມາທານສຶກສາຢູ່ໃນສິກຂາບົດທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ສົມບູນດ້ວຍວັນນະ ເປັນແນວນີ້ແລ

ພິກຂຸຜູ້ສົມບູນດ້ວຍກຳລັງ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ຜາຣົບຄວາມພຽນຢູ່ ໑໒ ບໍ່ຖືເປົ້າໃນກຸສົນທຳ ພິກຂຸຜູ້ສົມບູນດ້ວຍກຳລັງ ເປັນແນວນີ້ແລ

ພິກຂຸຜູ້ສົມບູນດ້ວຍເຊົາເປັນແນວໃດ

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ຍ້ອນສັງໂຍດເບື້ອງຕ່ຳ ໕ ປະການໝົດສິ້ນໄປ ຈຶ່ງເປັນໂອປະປາຕິກະປະຣິນິປພານໃນພົບນັ້ນ ບໍ່ຫວນກັບຈາກໂລກນັ້ນແນ່ນອນ ພິກຂຸຜູ້ສົມບູນດ້ວຍເຊົາເປັນແນວນີ້ແລ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການນີ້ແລ ຍ່ອມເປັນຜູ້ຄວນແກ່ຂອງທີ່ເຂົານຳມາຖວາຍ ໑໒ ເປັນນາບຸນອັນປະເສີດຂອງໂລກ

ທຸຕິຍະອາຊານິຍະສູດທີ ໖ ຈົບ

໗. ຕະຕິຍະອາຊານິຍະສູດ

ວ່າດ້ວຍອົງປະກອບຂອງມ້າອາຊາໄນສູດທີ ໓

[໙໙] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ມ້າອາຊາໄນພັນດີຂອງພຣະຣາຊາປະກອບດ້ວຍອົງ ໓ ປະການ ຍ່ອມເປັນມ້າຄວນແກ່ພຣະຣາຊາ ຄວນເປັນມ້າຕົ້ນ ນັບວ່າ ເປັນຣາດຊະພາຫະນະໂດຍແທ້

ອົງ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ມ້າອາຊາໄນພັນດີຂອງພຣະຣາຊາໃນໂລກນີ້

໑. ສົມບູນດ້ວຍສີ
໒. ສົມບູນດ້ວຍກຳລັງ
໓. ສົມບູນດ້ວຍການແລ່ນໄວ

ມ້າອາຊາໄນພັນດີຂອງພຣະຣາຊາ ປະກອບດ້ວຍອົງ ໓ ປະການນີ້ແລ ຍ່ອມເປັນມ້າຄວນແກ່ພຣະຣາຊາ ຄວນເປັນມ້າຕົ້ນ ນັບວ່າ ເປັນຣາດຊະພາຫະນະໂດຍແທ້ ສັນໃດ

ພິກຂຸກໍຄືກັນສັນນັ້ນແລ ປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການ ຍ່ອມເປັນຜູ້ຄວນແກ່ຂອງທີ່ເຂົາ
ນຳມາຖວາຍ ຯລຯ ເປັນນາບຸນອັນປະເສີດຂອງໂລກ

ທຳ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື
ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້

໑. ສົມບູນດ້ວຍວັນນະ
໒. ສົມບູນດ້ວຍກຳລັງ
໓. ສົມບູນດ້ວຍເຊົາ

ພິກຂຸຜູ້ສົມບູນດ້ວຍວັນນະ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ ມີສິນ ຯລຯ ສະມາທານສຶກສາຢູ່ໃນສຶກຂາບົດທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້
ສົມບູນດ້ວຍວັນນະ ເປັນແນວນີ້ແລ

ພິກຂຸຜູ້ສົມບູນດ້ວຍກຳລັງ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ຜາຣົບຄວາມພຽນຢູ່ ຯລຯ ບໍ່ຖືເປົ້າໃນກຸສົນທຳ ພິກຂຸຜູ້ສົມບູນ
ດ້ວຍກຳລັງ ເປັນແນວນີ້ແລ

ພິກຂຸຜູ້ສົມບູນດ້ວຍເຊົາເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງເຈໂຕວິມຸດຕິ ປັນຍາວິມຸດຕິອັນບໍ່ມີອາສະວະຍ້ອນ
ອາສະວະໝົດສິ້ນໄປດ້ວຍປັນຍາອັນຍິ່ງເອງເຂົ້າເຖິງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ ພິກຂຸຜູ້ສົມບູນດ້ວຍເຊົາເປັນ
ແນວນີ້ແລ

ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການນີ້ ຍ່ອມເປັນຜູ້ຄວນແກ່ຂອງທີ່ເຂົານຳມາຖວາຍ
ຯລຯ ເປັນນາບຸນອັນປະເສີດຂອງໂລກ

ຕະຕິຍະອາຊານິຍະສູດ ທີ ໗ ຈົບ

໘. ໂປຕະຖະກະສູດ

ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນທີ່ປຸງບຣົຊຜ້າເປືອກໄມ້

[໑໐໐] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຜ້າເປືອກໄມ້ແມ່ນຍັງໃໝ່ແຕ່ກໍມີສີບໍ່ງາມ ມີສຳຜັດບໍ່ສະບາຍ ແລະ
ມີລາຄາຖືກ ຜ້າເປືອກໄມ້ແມ່ນກາງເກົ່າກາງໃໝ່ກໍມີສີບໍ່ງາມ ມີສຳຜັດບໍ່ສະບາຍ ແລະມີລາຄາຖືກ

ຜ້າເປືອກໄມ້ທີ່ເກົ່າມີສີບ່ຽງາມ ມີສຳຜັດບໍ່ສະບາຍ ແລະມີລາຄາຖືກ ຄົນທັງຫຼາຍ ຍ່ອມເຮັດຜ້າເປືອກໄມ້ທີ່ເກົ່າໃຫ້ເປັນຜ້າເຊັດໝໍ້ເຂົ້າ ຫຼື ຖິ້ມໄວ້ທີ່ກອງຂີ້ເຫຍື້ອ ສັນໃດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຄືກັນສັນນັ້ນ ຖ້າພິກຂຸຜູ້ເປັນນະວະກະ ແຕ່ເປັນຜູ້ທຸສິນ ມີທຳຊົ່ວຊາມ ເຮົາກ່າວແນວນີ້ ຍ້ອນພິກຂຸນັ້ນ ມີຊື່ສຽງບໍ່ດີ ເຮົາຮຽກບຸກຄົນແນວນີ້ວ່າເປັນຄືຜ້າເປືອກໄມ້ທີ່ມີສີບ່ຽງາມ ກໍຄົນເຫຼົ່າໃດຄົບຫາໃກ້ຊິດພາກັນເອົາຢ່າງທ່ານ ການຄົບຫາເປັນຕົ້ນນັ້ນ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອບໍ່ເກື້ອກູນ ເພື່ອທຸກແກ່ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນຕະຫຼອດການລະນານ ເຮົາກ່າວແນວນີ້ຍ້ອນພິກຂຸນັ້ນມີການຕິດຕໍ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດທຸກ ເຮົາຮຽກບຸກຄົນແນວນີ້ວ່າເປັນ ຄືຜ້າເປືອກໄມ້ທີ່ມີສຳຜັດບໍ່ສະບາຍ ກໍພິກຂຸນັ້ນຮັບຈິວອນ ບິນທະບາດ ເສນາສະນະ ແລະຄຶລານະປັດໄຈເພສັດຊະບໍຣິຂານຂອງຄົນເຫຼົ່າໃດ ການຮັບຂອງທ່ານນັ້ນບໍ່ມີຜົນຫຼາຍ ບໍ່ມີອານິສັງຫຼາຍແກ່ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນ ເຮົາກ່າວແນວນີ້ຍ້ອນພິກຂຸນັ້ນເປັນຄົນມີຄ່າໜ້ອຍ ເຮົາຮຽກບຸກຄົນແນວນີ້ວ່າເປັນຄືຜ້າເປືອກໄມ້ທີ່ມີລາຄາຖືກ

ຖ້າພິກຂຸຜູ້ເປັນມັດຊິມະ ຯລຯ ຖ້າພິກຂຸແມ່ນຜູ້ເປັນເຖຣະ ແຕ່ເປັນຜູ້ທຸສິນ ມີທຳຊົ່ວຊາມ ເຮົາກ່າວແນວນີ້ ຍ້ອນພິກຂຸນັ້ນມີຊື່ສຽງບໍ່ດີ ເຮົາຮຽກບຸກຄົນແນວນີ້ວ່າ ເປັນຄືຜ້າເປືອກໄມ້ທີ່ມີສີບ່ຽງາມ ກໍຄົນເຫຼົ່າໃດຄົບຫາໃກ້ຊິດພາກັນເອົາຢ່າງທ່ານ ການຄົບຫາເປັນຕົ້ນນັ້ນຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອບໍ່ເກື້ອກູນ ເພື່ອທຸກແກ່ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນຕະຫຼອດການລະນານ ເຮົາກ່າວແນວນີ້ຍ້ອນພິກຂຸນັ້ນ ມີການຕິດຕໍ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດທຸກ ເຮົາຮຽກບຸກຄົນແນວນີ້ວ່າ ເປັນຄືຜ້າເປືອກໄມ້ທີ່ມີສຳຜັດບໍ່ສະບາຍ ກໍພິກຂຸນັ້ນຮັບຈິວອນ ບິນທະບາດ ເສນາສະນະ ແລະຄຶລານະປັດໄຈເພສັດຊະບໍຣິຂານຂອງຄົນເຫຼົ່າໃດ ການຮັບຂອງທ່ານນັ້ນບໍ່ມີຜົນຫຼາຍ ບໍ່ມີອານິສັງຫຼາຍແກ່ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນ ເຮົາກ່າວແນວນີ້ຍ້ອນພິກຂຸນັ້ນເປັນຜູ້ມີຄ່າໜ້ອຍ ເຮົາຮຽກບຸກຄົນແນວນີ້ວ່າເປັນຄືຜ້າເປືອກໄມ້ທີ່ມີລາຄາຖືກ

ອັນໜຶ່ງ ພິກຂຸຜູ້ເປັນເຖຣະແນວນີ້ຈະຕ້ອງກ່າວໃນທ່າມກາງສົງ ພວກພິກຂຸໄດ້ກ່າວກັບທ່ານແນວນີ້ວ່າ “ຈະມີປະໂຫຍດອັນໃດ ດ້ວຍຄຳທີ່ຄົນພານບໍ່ສະຫຼາດກ່າວອອກໄປ ແມ່ນໂຕທ່ານກໍເຂົ້າໃຈຄຳທີ່ຄວນກ່າວ” ທ່ານໂກດ ບໍ່ພໍໃຈ ເບິ່ງວາຈາທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ສົງ ຍົກວັດຕົນຄືຜ້າເປືອກໄມ້ທີ່ເຂົາຖິ້ມທີ່ກອງຂີ້ເຫຍື້ອ

ຜ້າແຄວ້ນກາສີທີ່ຍັງໃໝ່ ມີສີສວຍ ມີສຳຜັດສະບາຍ ແລະມີລາຄາແພງ ຜ້າແຄວ້ນກາສີແມ່ນກາງເກົ່າກາງໃໝ່ແຕ່ກໍມີສີສວຍ ມີສຳຜັດສະບາຍ ແລະມີລາຄາແພງ ຜ້າແຄວ້ນກາສີແມ່ນເກົ່າ ແຕ່ກໍມີສີສວຍ ມີສຳຜັດສະບາຍ ແລະມີລາຄາແພງ ຄົນທັງຫຼາຍຍ່ອມເຮັດຜ້າແຄວ້ນກາສີແມ່ນທີ່ເກົ່າໃຫ້ເປັນຜ້າທີ່ແກ້ວ ຫຼື ເອົາໃສ່ໄວ້ໃນທົບຂອງຫອມ ສັນໃດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຄືກັນສັນນັ້ນແລ ພິກຂຸຜູ້ເປັນນະວະກະ ແຕ່ມີສິນ ມີທຳງາມ ເຮົາກ່າວແນວນີ້ຍ້ອນພິກຂຸນັ້ນມີຊື່ສຽງດີ ເຮົາຮຽກບຸກຄົນແນວນີ້ວ່າເປັນຄືຜ້າແຄວ້ນກາສີທີ່ມີສີສວຍ ກໍຄົນເຫຼົ່າໃດຄົບຫາໃກ້ຊິດພາກັນເອົາຢ່າງທ່ານ ການຄົບຫາເປັນຕົ້ນນັ້ນ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອເກື້ອກູນ

ເພື່ອສຸກແກ່ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນຕະຫຼອດການລະນານ ເຮົາກ່າວແນວນີ້ຍ້ອນພິກຂຸນັ້ນມີການຕິດຕໍ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດສຸກ ເຮົາຮຽກບຸກຄົນແນວນີ້ວ່າ ເປັນຄືຜ້າແຄວ້ນກາສີທີ່ມີສຳຜັດສະບາຍ ກໍ່ພິກຂຸນັ້ນຮັບຈິວອນ ບິນທະບາດ ເສນາສະນະ ແລະຄຶລານະປັດໄຈເພສັດຊະບໍຣິຂານຂອງຄົນເຫຼົ່າໃດ ການຮັບຂອງທ່ານນັ້ນຍ່ອມມີຜົນຫຼາຍ ມີອານິສົງຫຼາຍແກ່ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນ ເຮົາກ່າວແນວນີ້ຍ້ອນພິກຂຸນັ້ນເປັນຜູ້ມີຄ່າຫຼາຍ ເຮົາຮຽກບຸກຄົນແນວນີ້ວ່າເປັນ ຄືຜ້າແຄວ້ນກາສີທີ່ມີລາຄາແພງ

ຖ້າພິກຂຸຜູ້ເປັນມັດຊິມະ ຯລຯ ຖ້າພິກຂຸແມ່ນຜູ້ເປັນເຖຣະ ແຕ່ມີສິນ ມີທຳງາມ ເຮົາກ່າວແນວນີ້ຍ້ອນພິກຂຸນັ້ນມີຊື່ສຽງດີ ເຮົາຮຽກບຸກຄົນແນວນີ້ວ່າເປັນຄືຜ້າແຄວ້ນກາສີທີ່ມີສີສວຍ ກໍ່ຄົນເຫຼົ່າໃດຄົບຫາໃກ້ຊິດພາກັນເອົາຢ່າງທ່ານ ການຄົບຫາເປັນຕົ້ນນັ້ນ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກແກ່ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນຕະຫຼອດການລະນານ ເຮົາກ່າວແນວນີ້ຍ້ອນ ພິກຂຸນັ້ນມີການຕິດຕໍ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດສຸກ ເຮົາຮຽກບຸກຄົນແນວນີ້ວ່າເປັນຄືຜ້າແຄວ້ນກາສີທີ່ມີສຳຜັດສະບາຍ ກໍ່ພິກຂຸນັ້ນຮັບຈິວອນ ບິນທະບາດ ເສນາສະນະ ຄຶລານະປັດໄຈເພສັດຊະບໍຣິຂານຂອງຄົນເຫຼົ່າໃດ ການຮັບຂອງທ່ານນັ້ນ ຍ່ອມມີຜົນຫຼາຍ ມີອານິສົງຫຼາຍແກ່ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນ ເຮົາກ່າວແນວນີ້ຍ້ອນພິກຂຸນັ້ນເປັນຜູ້ມີຄ່າຫຼາຍ ເຮົາຮຽກບຸກຄົນແນວນີ້ວ່າເປັນຄືຜ້າ ແຄວ້ນກາສີທີ່ມີລາຄາແພງ

ອັນໜຶ່ງ ພິກຂຸຜູ້ເປັນເຖຣະແນວນີ້ ຈະຕ້ອງກ່າວໃນທ່າມກາງສົງ ພິກຂຸທັງຫຼາຍໄດ້ກ່າວກັບທ່ານແນວນີ້ວ່າ “ຂໍໃຫ້ທ່ານທັງຫຼາຍ ຈົ່ງສະງົບເທີນ ພິກຂຸທີ່ເປັນເຖຣະຈະກ່າວທຳແລະວິໄນ”

ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ທ່ານທັງຫຼາຍເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ແນວນີ້ວ່າ “ເຮົາຈັກເປັນຄືຜ້າແຄວ້ນກາສີ ຈັກບໍ່ເປັນຄືຜ້າເປືອກໄມ້”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທ່ານທັງຫຼາຍເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ແນວນີ້ແລ

ໂປຕະຖະກະສູດທີ ໘ ຈົບ

໙. ໂລນະຜະລະສູດ

ວ່າດ້ວຍຜົນກຳກັບກ້ອນເກືອ

[໑໐໑] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຜູ້ໃດເພິ່ງກ່າວແນວນີ້ວ່າ “ບຸກຄົນນີ້ເຮັດກຳໄວ້ແນວໃດ ໆ ເຂົາຕ້ອງສະເຫວີຍກຳນັ້ນແນວນັ້ນ ໆ” ເມື່ອເປັນແນວນັ້ນ ການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນຍ່ອມມີບໍ່ໄດ້ໂອກາດທີ່ຈະເຮັດບ່ອນສຸດແຫ່ງທຸກໂດຍຖືກຕ້ອງ ຍ່ອມບໍ່ຜາກົດ ສ່ວນຜູ້ໃດເພິ່ງກ່າວແນວນີ້ວ່າ “ບຸກຄົນນີ້ເຮັດກຳທີ່ຕ້ອງສະເຫວີຍຜົນໄວ້ແນວໃດ ໆ ເຂົາຕ້ອງສະເຫວີຍຜົນຂອງກຳນັ້ນ ແນວນັ້ນ ໆ” ເມື່ອເປັນແນວນັ້ນ ການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນຍ່ອມມີໄດ້ ໂອກາດທີ່ຈະເຮັດບ່ອນສຸດແຫ່ງທຸກໂດຍ

ຖືກຕ້ອງຢ່ອມຜາກົດ ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ເຮັດບາບກຳແມ່ນພຽງເລັກໜ້ອຍ ບາບກຳກຳນຳ
ເຂົາໄປສູ່ນະຣົກໄດ້ ສ່ວນບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ເຮັດບາບກຳພຽງເລັກໜ້ອຍ ເຊັ່ນນັ້ນບາບກຳ
ນັ້ນໃຫ້ຜົນໃນປັດຈຸບັນທໍ່ນັ້ນ ບໍ່ໃຫ້ຜົນແມ່ນແຕ່ໜ້ອຍໃນອັດຕະພາບທີ ໒ (ຊາດໜ້າ) ບໍ່ຈຳເປັນ
ຕ້ອງເວົ້າເຖິງຜົນຫຼາຍ

ບຸກຄົນທີ່ເຮັດບາບກຳແມ່ນພຽງເລັກໜ້ອຍ ບາບກຳນັ້ນ ກຳນຳເຂົາໄປສູ່ນະຣົກໄດ້ ຄື ບຸກ
ຄົນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ບໍ່ຈະເລີນກາຍ ບໍ່ຈະເລີນສິນ ບໍ່ຈະເລີນຈິດ ບໍ່ຈະເລີນປັນ
ຍາ ມີຄຸນໜ້ອຍ ມີອັດຕະພາບໜ້ອຍ ມັກຢູ່ເປັນທຸກຍ້ອນຜົນກຳເລັກໜ້ອຍ ບຸກຄົນແນວນີ້ເຮັດ
ບາບກຳແມ່ນພຽງເລັກໜ້ອຍ ບາບກຳນັ້ນກຳນຳເຂົາໄປສູ່ນະຣົກໄດ້

ບຸກຄົນທີ່ເຮັດບາບກຳພຽງເລັກໜ້ອຍເຊັ່ນນັ້ນ ບາບກຳນັ້ນໃຫ້ຜົນໃນປັດຈຸບັນທໍ່ນັ້ນ ບໍ່ໃຫ້
ຜົນແມ່ນແຕ່ໜ້ອຍໃນອັດຕະພາບທີ ໒ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເວົ້າເຖິງຜົນຫຼາຍ ຄືບຸກຄົນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ຈະເລີນກາຍ ຈະເລີນສິນ ຈະເລີນຈິດ ຈະເລີນປັນຍາແລ້ວ
ມີຄຸນບໍ່ໜ້ອຍ ມີອັດຕະພາບໃຫຍ່ ເປັນອັບປະມານະວິຫາຣີ ບຸກຄົນແນວນີ້ເຮັດບາບກຳພຽງເລັກ
ໜ້ອຍເຊັ່ນນັ້ນແລ ບາບກຳນັ້ນໃຫ້ຜົນໃນປັດຈຸບັນທໍ່ນັ້ນ ບໍ່ໃຫ້ຜົນແມ່ນແຕ່ໜ້ອຍໃນອັດຕະພາບທີ
໒ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເວົ້າເຖິງຜົນຫຼາຍ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ປຽບຄືບຸຣຸດໃສ່ກ້ອນເກືອລົງໃນໂອໃບນ້ອຍ ທ່ານທັງຫຼາຍເຂົ້າໃຈເລື່ອງ
ນັ້ນແນວໃດ? ນ້ຳໃນໂອນ້ອຍທີ່ມີຮິດເຄັມ ດື່ມກິນບໍ່ໄດ້ຍ້ອນມີເກືອແມ່ນບໍ່?

“ເປັນແນວນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍ”

“ຂໍ້ນັ້ນ ຍ້ອນເຫດໃດ?”

“ຍ້ອນໃນໂອນ້ຳມີນ້ຳໜ້ອຍ ນ້ຳນັ້ນຈຶ່ງເຄັມ ດື່ມກິນບໍ່ໄດ້ຍ້ອນກ້ອນເກືອນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍ”

“ແລ້ວຖ້າບຸກຄົນໃສ່ກ້ອນເກືອນີ້ລົງໃນແມ່ນ້ຳຄົງຄາ ທ່ານທັງຫຼາຍເຂົ້າໃຈເລື່ອງນີ້ແນວໃດ
ແມ່ນ້ຳຄົງຄາຈັກເຄັມໄປນຳ ດື່ມກິນບໍ່ໄດ້ ຍ້ອນກ້ອນເກືອນັ້ນແມ່ນບໍ່?”

“ບໍ່ແມ່ນແນວນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍ”

“ຂໍ້ນັ້ນ ຍ້ອນເຫດໃດ?”

“ຍ້ອນໃນແມ່ນ້ຳຄົງຄານັ້ນ ເປັນແມ່ນ້ຳໃຫຍ່ ນ້ຳນັ້ນຈຶ່ງບໍ່ເຄັມ ດື່ມກິນໄດ້ ຂ້ານ້ອຍ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ກໍສັນນັ້ນຄື ກັນ
ເຮັດບາບກຳແມ່ນພຽງເລັກໜ້ອຍ ບາບກຳນັ້ນກຳນຳເຂົາໄປສູ່ນະຣົກໄດ້ ສ່ວນບຸກຄົນ ລາງຄົນໃນ

ໂລກນີ້ເຮັດບາບກຳພຽງເລັກໜ້ອຍເຊັ່ນນັ້ນ ບາບກຳນັ້ນໃຫ້ຜົນໃນປັດຈຸບັນທໍ່ນັ້ນ ບໍ່ໃຫ້ຜົນແມ່ນ ແຕ່ໜ້ອຍໃນອັດຕະພາບທີ ໒ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເວົ້າເຖິງຜົນຫຼາຍ”

ບຸກຄົນທີ່ເຮັດບາບກຳແມ່ນພຽງເລັກໜ້ອຍ ບາບກຳນັ້ນກໍນຳເຂົ້າໄປສູ່ນະຣົກໄດ້ ຄື ບຸກຄົນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ບໍ່ຈະເລີນກາຍ ບໍ່ຈະເລີນສິນ ບໍ່ຈະເລີນຈິດ ບໍ່ຈະເລີນ ປັນຍາ ມີຄຸນໜ້ອຍ ມີອັດຕະພາບໜ້ອຍ ມັກຢູ່ເປັນທຸກຍ້ອນຜົນກຳເລັກໜ້ອຍ ບຸກຄົນແນວນີ້ເຮັດ ບາບກຳແມ່ນພຽງເລັກໜ້ອຍ ບາບກຳນັ້ນກໍນຳເຂົ້າໄປສູ່ນະຣົກໄດ້

ບຸກຄົນທີ່ເຮັດບາບກຳພຽງເລັກໜ້ອຍເຊັ່ນນັ້ນ ບາບກຳນັ້ນໃຫ້ຜົນໃນປັດຈຸບັນທໍ່ນັ້ນ ບໍ່ໃຫ້ ຜົນແມ່ນແຕ່ໜ້ອຍໃນອັດຕະພາບທີ ໒ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເວົ້າເຖິງຜົນຫຼາຍ ຄືບຸກຄົນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ຈະເລີນກາຍ ຈະເລີນສິນ ຈະເລີນຈິດ ຈະເລີນປັນຍາແລ້ວ ມີຄຸນບໍ່ໜ້ອຍ ມີອັດຕະພາບໃຫຍ່ ເປັນອັບປະມານະວິຫາຣີ ບຸກຄົນແນວນີ້ ເຮັດບາບກຳພຽງເລັກ ໜ້ອຍເຊັ່ນນັ້ນ ບາບກຳນັ້ນໃຫ້ຜົນໃນປັດຈຸບັນທໍ່ນັ້ນ ບໍ່ໃຫ້ຜົນແມ່ນແຕ່ໜ້ອຍໃນອັດຕະພາບທີ ໒ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເວົ້າເຖິງຜົນຫຼາຍ (໑)

ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ ຖືກຄຸມຂັງຍ້ອນຊັບເຄິ່ງກະຫາປະນະແດ່ ຖືກຄຸມຂັງຍ້ອນ ຊັບ ໜຶ່ງກະຫາປະນະແດ່ ຖືກຄຸມຂັງຍ້ອນຊັບຮ້ອຍກະຫາປະນະແດ່ ສ່ວນບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ບໍ່ ຖືກຄຸມຂັງຍ້ອນຊັບເຄິ່ງກະຫາປະນະແດ່ ບໍ່ຖືກຄຸມຂັງຍ້ອນຊັບໜຶ່ງກະຫາປະນະແດ່ ບໍ່ຖືກຄຸມຂັງ ຍ້ອນຊັບຕັ້ງຮ້ອຍກະຫາປະນະແດ່

ບຸກຄົນທີ່ຖືກຄຸມຂັງຍ້ອນຊັບເຄິ່ງກະຫາປະນະແດ່ ຖືກຄຸມຂັງຍ້ອນຊັບໜຶ່ງ ກະຫາປະນະ ແດ່ ຖືກຄຸມຂັງຍ້ອນຊັບຮ້ອຍກະຫາປະນະແດ່ ຄື ບຸກຄົນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ເປັນຜູ້ຂັດສົນ ມີສົມບັດໜ້ອຍ ມີໂພຄະໜ້ອຍ ບຸກຄົນແນວນີ້ ຍ່ອມຖືກຄຸມຂັງ ຍ້ອນຊັບເຄິ່ງກະຫາປະນະແດ່ ຖືກຄຸມຂັງຍ້ອນຊັບໜຶ່ງກະຫາປະນະແດ່ ຖືກຄຸມ ຂັງຍ້ອນຊັບຮ້ອຍກະຫາປະນະແດ່

ບຸກຄົນທີ່ບໍ່ຖືກຄຸມຂັງຍ້ອນຊັບເຄິ່ງກະຫາປະນະແດ່ ບໍ່ຖືກຄຸມຂັງຍ້ອນຊັບໜຶ່ງກະຫາປະ ນະແດ່ ບໍ່ຖືກຄຸມຂັງຍ້ອນຊັບຕັ້ງຮ້ອຍກະຫາປະນະແດ່ ຄືບຸກຄົນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ເປັນຜູ້ຮັ່ງມີ ມີຊັບຫຼາຍ ມີໂພຄະຫຼາຍ ບຸກຄົນແນວນີ້ຍ່ອມບໍ່ຖືກຄຸມຂັງຍ້ອນຊັບເຄິ່ງກະຫາປະນະແດ່ ບໍ່ຖືກຄຸມຂັງຍ້ອນຊັບໜຶ່ງກະຫາປະນະແດ່ ບໍ່ຖືກຄຸມຂັງຍ້ອນຊັບຕັ້ງຮ້ອຍກະຫາປະນະແດ່ ສັນໃດ

ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ກໍຄືກັນສັນນັ້ນ ເຮັດບາບກຳແມ່ນພຽງເລັກໜ້ອຍ ບາບກຳນັ້ນກໍນຳເຂົ້າໄປສູ່ນະຣົກໄດ້ ສ່ວນບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ເຮັດບາບກຳພຽງເລັກໜ້ອຍເຊັ່ນນັ້ນ ບາບກຳນັ້ນໃຫ້ຜົນໃນປັດຈຸບັນທໍ່ນັ້ນ ບໍ່ໃຫ້ຜົນແມ່ນແຕ່ໜ້ອຍໃນອັດຕະພາບທີ ໒ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເວົ້າເຖິງຜົນຫຼາຍ

ບຸກຄົນທີ່ເຮັດບາບກຳພຽງເລັກໜ້ອຍ ບາບກຳນັ້ນກໍນຳເຂົ້າໄປສູ່ນະຣົກໄດ້ ຄືບຸກຄົນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ບໍ່ຈະເລີນກາຍ ບໍ່ຈະເລີນສິນ ບໍ່ຈະເລີນຈິດ ບໍ່ຈະເລີນປັນຍາມີຄຸນໜ້ອຍ ມີອັດຕະພາບໜ້ອຍ ມັກຢູ່ເປັນທຸກຍ້ອນຜົນກຳເລັກໜ້ອຍ ບຸກຄົນເຊັ່ນນີ້ແລະເຮັດບາບກຳແມ່ນພຽງເລັກໜ້ອຍ ບາບກຳນັ້ນກໍນຳເຂົ້າໄປສູ່ນະຣົກໄດ້

ບຸກຄົນທີ່ເຮັດບາບກຳພຽງເລັກໜ້ອຍເຊັ່ນນັ້ນ ບາບກຳນັ້ນໃຫ້ຜົນໃນປັດຈຸບັນທໍ່ນັ້ນ ບໍ່ໃຫ້ຜົນແມ່ນແຕ່ໜ້ອຍໃນອັດຕະພາບທີ ໒ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເວົ້າເຖິງຜົນຫຼາຍ ຄືບຸກຄົນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ຈະເລີນກາຍ ຈະເລີນສິນ ຈະເລີນຈິດ ຈະເລີນປັນຍາແລ້ວ ມີ ຄຸນບໍ່ໜ້ອຍ ມີອັດຕະພາບໃຫຍ່ ເປັນອັປປະມາໜະວິຫາຣີ ບຸກຄົນແນວນີ້ເຮັດບາບກຳພຽງເລັກໜ້ອຍເຊັ່ນນັ້ນ ບາບກຳນັ້ນໃຫ້ຜົນໃນປັດຈຸບັນທໍ່ນັ້ນ ບໍ່ໃຫ້ຜົນແມ່ນແຕ່ໜ້ອຍໃນອັດຕະພາບທີ ໒ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເວົ້າເຖິງຜົນຫຼາຍ (໒)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ຈະເລີນກາຍ ຈະເລີນສິນ ຈະເລີນຈິດ ຈະເລີນປັນຍາແລ້ວ ມີຄຸນບໍ່ໜ້ອຍ ມີອັດຕະພາບໃຫຍ່ ເປັນອັປປະມາໜະວິຫາຣີ ບຸກຄົນແນວນີ້ເຮັດບາບກຳພຽງເລັກໜ້ອຍເຊັ່ນນັ້ນ ບາບກຳນັ້ນໃຫ້ຜົນໃນປັດຈຸບັນທໍ່ນັ້ນ ບໍ່ໃຫ້ຜົນແມ່ນແຕ່ໜ້ອຍໃນອັດຕະພາບທີ ໒ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເວົ້າເຖິງຜົນຫຼາຍ

ເຈົ້າຂອງແກະ ຫຼື ຄົນຂ້າແກະລາງຄົນສາມາດທີ່ຈະຂ້າ ຄຸມຂັງ ຫຼືເຜົາຄົນລັກແກະ ຫຼື ເຮັດຕາມທີ່ຕົນປາຖະໜາ ແຕ່ລາງຄົນບໍ່ສາມາດທີ່ຈະຂ້າ ຄຸມຂັງ ຫຼື ເຜົາຄົນລັກແກະ ຫຼືເຮັດຕາມທີ່ຕົນປາຖະໜາໄດ້

ເຈົ້າຂອງແກະ ຫຼື ຄົນຂ້າແກະທີ່ສາມາດທີ່ຈະຂ້າ ຄຸມຂັງ ຫຼືເຜົາຄົນລັກແກະ ຫຼື ເຮັດຕາມທີ່ຕົນປາຖະໜາໄດ້ ຄືເຈົ້າຂອງແກະຫຼືຄົນຂ້າແກະຢ່າງໃດ?

ຄື ເຈົ້າຂອງແກະຫຼີຄົນຂ້າແກະລາງຄົນໃນໂລກນີ້ຂັດສົນ ມີສົມບັດນ້ອຍ ມີໂພຄະນ້ອຍ ເຈົ້າຂອງແກະຫຼີຄົນຂ້າແກະແນວນີ້ສາມາດທີ່ຈະຂ້າ ຄຸມຂັງ ຫຼືເຜົາຄົນລັກແກະ ຫຼືເຮັດຕາມທີ່ຕົນປາຖະໜາໄດ້

ເຈົ້າຂອງແກະ ຫຼື ຄົນຂ້າແກະທີ່ບໍ່ສາມາດທີ່ຈະຂ້າ ຄຸມຂັງ ຫຼືເຜົາຄົນລັກແກະ ຫຼື ເຮັດຕາມທີ່ຕົນປາຖະໜາໄດ້ ຄືເຈົ້າຂອງແກະຫຼີຄົນຂ້າແກະຢ່າງໃດ?

ຄື ເຈົ້າຂອງແກະ ຫຼີຄົນຂ້າແກະລາງຄົນໃນໂລກນີ້ເປັນຜູ້ຮຸ່ງມີ ມີຊັບຫຼາຍ ມີໂພຄະຫຼາຍ ເປັນພຣະຣາຊາ ຫຼືມະຫາອາມາດຂອງພຣະຣາຊາ ເຈົ້າຂອງແກະຫຼີຄົນຂ້າແກະແນວນີ້ບໍ່ສາມາດທີ່ຈະຂ້າຄຸມຂັງ ຫຼືເຜົາຄົນລັກແກະ ຫຼືເຮັດຕາມທີ່ຕົນປາຖະໜາໄດ້ ແທ້ຈິງແລ້ວ ຄົນທີ່ປະນົມມີ ຍ່ອມຂໍເຈົ້າຂອງແກະ ຫຼີຄົນຂ້າແກະໄດ້ວ່າ “ຂໍທ່ານຈົ່ງໃຫ້ແກະ ຫຼືຊັບທີ່ມີມູນຄ່າທໍ່ກັບແກະແກ່ເຮົາດ້ວຍເທີນ” ສັນໃດ

ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ກໍ ຄືກັນສັນນັ້ນ ເຮັດບາບກຳແມ່ນພຽງເລັກໜ້ອຍເຊັ່ນນັ້ນ ບາບກຳນັ້ນກໍນຳເຂົ້າໄປສູ່ນະຣົກໄດ້ ສ່ວນບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ເຮັດບາບກຳພຽງເລັກໜ້ອຍ ເຊັ່ນນັ້ນ ບາບກຳນັ້ນໃຫ້ຜົນໃນປັດຈຸບັນທໍ່ນັ້ນ ບໍ່ໃຫ້ຜົນແມ່ນແຕ່ໜ້ອຍໃນອັດຕະພາບທີ ໒ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເວົ້າເຖິງຜົນຫຼາຍ

ບຸກຄົນທີ່ເຮັດບາບກຳແມ່ນພຽງເລັກໜ້ອຍ ບາບກຳນັ້ນກໍນຳເຂົ້າໄປສູ່ນະຣົກໄດ້ ຄືບຸກຄົນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ບໍ່ຈະເລີນກາຍ ບໍ່ຈະເລີນສິນ ບໍ່ຈະເລີນຈິດ ບໍ່ຈະເລີນປັນຍາ ມີຄຸນໜ້ອຍ ມີອັດຕະພາບນ້ອຍ ມັກຢູ່ເປັນທຸກຍ້ອນຜົນກຳເລັກໜ້ອຍ ບຸກຄົນເຊັ່ນນີ້ເຮັດບາບກຳແມ່ນພຽງເລັກໜ້ອຍ ບາບກຳນັ້ນກໍນຳເຂົ້າໄປສູ່ນະຣົກໄດ້

ບຸກຄົນທີ່ເຮັດບາບກຳພຽງເລັກໜ້ອຍເຊັ່ນນັ້ນ ບາບກຳນັ້ນໃຫ້ຜົນໃນປັດຈຸບັນທໍ່ນັ້ນ ບໍ່ໃຫ້ຜົນແມ່ນແຕ່ໜ້ອຍໃນອັດຕະພາບທີ ໒ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເວົ້າເຖິງຜົນຫຼາຍ ຄືບຸກຄົນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ຈະເລີນກາຍ ຈະເລີນສິນ ຈະເລີນຈິດ ຈະເລີນປັນຍາແລ້ວ ມີຄຸນບໍ່ໜ້ອຍ ມີອັດຕະພາບໃຫຍ່ ເປັນອັບປະມານະວິຫາຣີ ບຸກຄົນແນວນີ້ເຮັດບາບກຳພຽງເລັກໜ້ອຍເຊັ່ນນັ້ນ ບາບກຳນັ້ນໃຫ້ຜົນໃນປັດຈຸບັນທໍ່ນັ້ນ ບໍ່ໃຫ້ຜົນແມ່ນແຕ່ໜ້ອຍໃນອັດຕະພາບທີ ໒ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເວົ້າເຖິງຜົນຫຼາຍ (໓)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຜູ້ໃດເພິ່ງກ່າວແນວນີ້ວ່າ “ບຸກຄົນນີ້ເຮັດກຳໄວ້ແນວໃດ ໆ ເຂົາຈະຕ້ອງສະເຫວີຍກຳນັ້ນແນວນັ້ນ ໆ” ເມື່ອເປັນແນວນັ້ນ ການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນຍ່ອມມີບໍ່ໄດ້ ໂອກາດທີ່

ຈະເຮັດບ່ອນສຸດແຫ່ງທຸກໂດຍຖືກຕ້ອງຍ່ອມບໍ່ຜາກົດ ສ່ວນຜູ້ໃດເພິ່ງກ່າວແນວນີ້ວ່າ “ບຸກຄົນນີ້ ເຮັດກໍາທີ່ຕ້ອງສະເຫວີຍຜົນໄວ້ແນວໃດ ໆ ເຂົາຕ້ອງສະເຫວີຍຜົນຂອງກໍານັ້ນແນວນັ້ນ ໆ” ເມື່ອ ເປັນແນວນັ້ນ ການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນຍ່ອມມີໄດ້ ໂອກາດທີ່ຈະເຮັດບ່ອນສຸດແຫ່ງທຸກໂດຍຖືກ ຕ້ອງຍ່ອມຜາກົດ

ໂລນະຜະລະສູດທີ ໙ ຈົບ

໑໐. ປັງສຸໂທວະກະສູດ

ວ່າດ້ວຍຄົນລ້າງຝຸ່ນລ້າງຄໍາ

[໑໐໒] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຄໍາມີສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ເສົ້າໝອງແນວຫຍາບ ຄື ດິນຮ່ວນ ຊາຍ ກ້ອນ ຫີນ ແລະກະເບື້ອງ ຄົນລ້າງຝຸ່ນຫຼືລູກມືຂອງຄົນລ້າງຝຸ່ນ ຮ່ອນຄໍານັ້ນໃນຮາງນ້ຳແລ້ວ ລ້າງຊ້ຳ ຫຼາຍ ໆ ເທື່ອ ເມື່ອສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ເສົ້າໝອງທີ່ຫຍາບນັ້ນຖືກເຮັດໃຫ້ໝົດໄປ ສິ້ນໄປແລ້ວ ຄໍາຍັງ ຄົງມີສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ເສົ້າໝອງປານກາງ ຄື ກ້ອນຫີນ ແນວລະອຽດ ຊາຍແນວຫຍາບ ຄົນລ້າງຝຸ່ນ ຫຼືລູກມືຂອງຄົນລ້າງຝຸ່ນ ລ້າງຄໍານັ້ນຊ້ຳຫຼາຍ ໆ ເທື່ອ ເມື່ອສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ເສົ້າໝອງແນວກາງນັ້ນ ຖືກເຮັດໃຫ້ໝົດໄປ ສິ້ນໄປແລ້ວ ຄໍາຍັງມີສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ເສົ້າໝອງແນວລະອຽດ ຄື ຊາຍແນວລະ ອຽດແລະເກັດກະລໍາພັກ ຄົນລ້າງຝຸ່ນຫຼືລູກມືຂອງຄົນລ້າງຝຸ່ນ ລ້າງຄໍານັ້ນຊ້ຳຫຼາຍ ໆ ເທື່ອ ເມື່ອ ສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ເສົ້າໝອງແນວລະອຽດນັ້ນ ຖືກເຮັດໃຫ້ໝົດໄປ ສິ້ນໄປແລ້ວ ກໍຍັງຄົງເຫຼືອຊີ້ຄໍາຢູ່ອີກ ຊ່າງຄໍາຫຼືລູກມືຂອງຊ່າງຄໍາ ໃສ່ຄໍາລົງໃນເປົ້າຫຼອມ ເປົ້າຄໍານັ້ນ ເປົ້າແລ້ວເປົ້າອີກ ເປົ້າຈົນໄດ້ທີ່ ຄໍານັ້ນກໍຍັງບໍ່ຕິດແຈບແນບເປັນກ້ອນດຽວກັນ ຍັງບໍ່ບໍ່ເຊົາແຂງກະດ້າງ ບໍ່ອ່ອນ ໃຊ້ການບໍ່ໄດ້ບໍ່ ຜຸດຜ່ອງ ແຕກງ່າຍແລະໃຊ້ງານໄດ້ບໍ່ດີ ຊ່າງຄໍາຫຼືລູກມືຂອງຊ່າງຄໍາເປົ້າຄໍານັ້ນ ເປົ້າແລ້ວເປົ້າ ອີກ ເປົ້າຈົນໄດ້ທີ່ເມື່ອໃດ ເມື່ອນັ້ນ ຄໍານັ້ນຖືກເປົ້າ ຖືກເປົ້າແລ້ວເປົ້າອີກ ຖືກເປົ້າຈົນໄດ້ທີ່ ຕິດ ແຈບແນບເປັນກ້ອນດຽວກັນ ໝົດຄວາມກະດ້າງ ເປັນຂອງອ່ອນ ໃຊ້ການໄດ້ ຜຸດຜ່ອງ ບໍ່ແຕກ ງ່າຍ ໃຊ້ງານໄດ້ດີ ເຂົາມຸ້ງໝາຍຈະເຮັດເຄື່ອງປະດັບຊະນິດໃດ ໆ ຄື ແຜ່ນຄໍາ ຕຸ້ມຫູ ສ້ອຍຄໍ ຫຼືມາໄລຄໍາ ເຄື່ອງປະດັບຊະນິດນັ້ນ ຍ່ອມອໍານວຍປະໂຫຍດໃຫ້ເຂົາໄດ້ ສັນໃດ

ຄືກັນສັນນັ້ນ ອຸປະກິເລດຢ່າງຫຍາບ ຄື ກາຍທຸດຈະຣິດ (ຄວາມປະພຶດຊົ່ວດ້ວຍກາຍ) ວະຈິທຸດຈະຣິດ (ຄວາມປະພຶດຊົ່ວດ້ວຍວາຈາ) ມະໂນທຸດຈະຣິດ (ຄວາມປະພຶດຊົ່ວດ້ວຍໃຈ) ຂອງພິກຂຸຜູ້ພໍ້ເພິ່ງອະທິຈິດຍັງມີຢູ່ ພິກຂຸຜູ້ມີຄວາມຄິດ ເປັນຄົນສະຫຼາດ ລະບັນເທົາອຸປະກິເລດ ແນວຫຍາບນັ້ນ ເຮັດໃຫ້ໝົດໄປ ໃຫ້ເຖິງຄວາມບໍ່ມີ ເມື່ອລະໄດ້ເດັດຂາດເຮັດໃຫ້ໝົດໄປແລ້ວອຸ ປະກິເລດແນວກາງ ຄື ກາມວິຕົກ (ຄວາມນຶກໃນທາງກາມ) ພະຍາບາດວິຕົກ (ຄວາມນຶກໃນ

ທາງພະຍາບາດ) ວິທີງສາວິຕິກ (ຄວາມນຶກໃນຄວາມບຽດບຽນ) ຂອງພິກຂຸຜູ້ພໍ່ເພັງອະທິຈິດຍັງມີຢູ່ ພິກຂຸຜູ້ມີຄວາມຄິດ ເປັນຄົນສະຫຼາດ ລະບັນເທົາອຸປະກິເລດແນວກາງນັ້ນ ເຮັດໃຫ້ໝົດໄປ ໃຫ້ເຖິງຄວາມບໍ່ມີ ເມື່ອລະໂດ້ເດັດຂາດ ເຮັດໃຫ້ໝົດໄປແລ້ວ ອຸປະກິເລດແນວລະອຽດ ຄືຄວາມນຶກຄິດເຖິງຊາດ ຄວາມນຶກຄິດເຖິງຊົນນະບົດ ແລະຄວາມນຶກຄິດທີ່ປະກອບດ້ວຍຄວາມບໍ່ດູໝິ່ນ ຂອງພິກຂຸຜູ້ພໍ່ເພັງອະທິຈິດຍັງມີຢູ່ ພິກຂຸຜູ້ມີຄວາມຄິດ ເປັນຄົນສະຫຼາດ ລະບັນເທົາອຸປະກິເລດແນວລະອຽດນັ້ນ ເຮັດໃຫ້ໝົດໄປ ໃຫ້ເຖິງຄວາມບໍ່ມີ ເມື່ອລະໂດ້ເດັດຂາດ ເຮັດໃຫ້ໝົດໄປແລ້ວ ກໍຍັງມີທຳວິຕິກເຫຼືອຢູ່ ສະມາທິນັ້ນຍັງບໍ່ສະງົບ ບໍ່ປະນີດ ບໍ່ໄດ້ຄວາມສະງົບລະງັບ ຍັງບໍ່ປັນລຸພາວະທີ່ຈິດເປັນໜຶ່ງຜຸດຂຶ້ນ ຍັງມີການຂົ່ມທຳມກິເລດດ້ວຍທຳເຄື່ອງປຸງແຕ່ງຢູ່

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ມີສະໄໝທີ່ຈິດຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ພາຍໃນ ສະງົບມິດຢູ່ ມີພາວະທີ່ຈິດເປັນໜຶ່ງຜຸດຂຶ້ນຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ ສະມາທິນັ້ນເປັນທຳສະງົບ ປະນີດ ໄດ້ຄວາມສະງົບລະງັບ ເຖິງພາວະທີ່ຈິດ ເປັນໜຶ່ງຜຸດຂຶ້ນ ບໍ່ມີການຂົ່ມທຳມກິເລດດ້ວຍທຳເຄື່ອງປຸງແຕ່ງ ແລະພິກຂຸນັ້ນຈະນ້ອມຈິດໄປເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງດ້ວຍປັນຍາອັນຍິ່ງ ເຊິ່ງທຳທີ່ຄວນເຮັດໃຫ້ແຈ້ງດ້ວຍປັນຍາອັນຍິ່ງໃດ ໆ ເມື່ອມີເຫດແຫ່ງສະຕິ ທ່ານຍ່ອມປັນລຸຄວາມເປັນຜູ້ເໝາະສົມທີ່ຈະປະຈັກແຈ້ງໃນທຳນັ້ນ ໆ

ຖ້າພິກຂຸນັ້ນຫວັງວ່າ “ເຮົາເພິ່ງສະແດງລິດໄດ້ຫຼາຍແນວ ຄື ຄົນດຽວສະແດງເປັນຫຼາຍຄົນກໍໄດ້ ຫຼາຍຄົນສະແດງເປັນຄົນດຽວກໍໄດ້ ສະແດງໃຫ້ຜາກົດຫຼືໃຫ້ຫາຍໄປກໍໄດ້ ຊອດຝາກຳແພງ ແລະພູໄປໄດ້ບໍ່ຕິດຂັດຄືໄປໃນບ່ອນວ່າງກໍໄດ້ ໂປ່ໂລ່ຂຶ້ນຫຼືມຸດລົງໃນແຜ່ນດິນຄືໄປໃນນ້ຳກໍໄດ້ ຍ່າງເທິງນ້ຳໂດຍທີ່ນ້ຳບໍ່ແຍກຄືຍ່າງເທິງແຜ່ນດິນກໍໄດ້ ນັ່ງຂັດສະມາທິເຫາະໄປໃນອາກາດຄືນົກບິນໄປກໍໄດ້ ໃຊ້ຝາມີລູບຄຳດວງຈັນແລະດວງອາທິດອັນມີລິດຫຼາຍມີອານຸພາບຫຼາຍກໍໄດ້ ໃຊ້ອຳນາດທາງກາຍໄປຈົນເຖິງພົມມະໂລກກໍໄດ້” ເມື່ອມີເຫດແຫ່ງສະຕິ ທ່ານຍ່ອມປັນລຸຄວາມເປັນຜູ້ເໝາະສົມທີ່ຈະປະຈັກແຈ້ງໃນທຳນັ້ນ ໆ

ຖ້າພິກຂຸນັ້ນ ຫວັງວ່າ “ເຮົາເພິ່ງໄດ້ຍິນສຽງ ໒ ຊະນິດ ຄືສຽງທິບແລະສຽງມະນຸດ ທັງທີ່ຢູ່ໄກແລະໃກ້ດ້ວຍຫຼືທິບອັນບໍລິສຸດເໜືອມະນຸດ” ເມື່ອມີເຫດແຫ່ງສະຕິ ທ່ານຍ່ອມປັນລຸຄວາມເປັນຜູ້ເໝາະສົມທີ່ຈະປະຈັກແຈ້ງໃນທຳນັ້ນ ໆ

ຖ້າພິກຂຸນັ້ນ ຫວັງວ່າ “ເຮົາເພິ່ງກຳນົດຮູ້ຈິດຂອງສັດແລະບຸກຄົນອື່ນໄດ້ດ້ວຍຈິດຂອງຕົນ ຄືຈິດມີຣາຄະກໍຮູ້ວ່າມີຣາຄະ ຫຼືປາສະຈາກຣາຄະກໍຮູ້ວ່າປາສະຈາກຣາຄະ ຈິດມີໂທສະກໍຮູ້ວ່າມີໂທສະ ຫຼືປາສະຈາກໂທສະກໍຮູ້ວ່າປາສະຈາກໂທສະ ຈິດມີໂມຫະກໍຮູ້ວ່າມີໂມຫະ ຫຼືປາສະຈາກໂມຫະກໍຮູ້ວ່າປາສະຈາກໂມຫະ ຈິດທົດຫຼ່ຳກໍຮູ້ວ່າທົດຫຼ່ຳ ຫຼືຟຸ້ງຊ່ານກໍຮູ້ວ່າຟຸ້ງຊ່ານ ຈິດເປັນມະຫັກຄະຕະກໍຮູ້ວ່າເປັນມະຫັກຄະຕະ ບໍ່ເປັນມະຫັກຄະຕະກໍຮູ້ວ່າບໍ່ເປັນມະຫັກຄະຕະ ຈິດມີຈິດອື່ນຢູ່ກວ່າກໍຮູ້ວ່າມີຈິດອື່ນຢູ່ກວ່າ ບໍ່ມີຈິດອື່ນຢູ່ກວ່າກໍຮູ້ວ່າບໍ່ມີຈິດອື່ນຢູ່ກວ່າ ຈິດເປັນສະມາທິກໍຮູ້ວ່າເປັນສະ

ມາທິ ບໍ່ເປັນສະມາທິກໍຮູ້ວ່າບໍ່ເປັນສະມາທິ ຈິດລຸດພົ້ນກໍຮູ້ວ່າລຸດພົ້ນ ບໍ່ລຸດພົ້ນກໍຮູ້ວ່າບໍ່ລຸດພົ້ນ” ເມື່ອມີເຫດແຫ່ງສະຕິ ທ່ານຍ່ອມບັນລຸຄວາມເປັນຜູ້ເໝາະທີ່ຈະປະຈັກແຈ້ງໃນທຳນັ້ນ ໆ

ຖ້າພິກຂຸນັ້ນ ຫວັງວ່າ “ເຮົາເພິ່ງຣະນິກຂາດກ່ອນໄດ້ຫຼາຍຊາດ ຄື ໑ ຊາດແດ່ ໒ ຊາດແດ່ ໓ ຊາດແດ່ ໔ ຊາດແດ່ ໕ ຊາດແດ່ ໑໐ ຊາດແດ່ ໒໐ ຊາດແດ່ ໓໐ ຊາດແດ່ ໔໐ ຊາດແດ່ ໕໐ ຊາດແດ່ ໑໐໐ ຊາດແດ່ ໑,໐໐໐ ຊາດແດ່ ໑໐໐,໐໐໐ ຊາດແດ່ ຕະຫຼອດສັງວັດຕະກັບຫຼວງຫຼາຍແດ່ ຕະຫຼອດວິວັດຕະກັບຫຼວງຫຼາຍແດ່ ຕະຫຼອດສັງວັດຕະກັບແລະວິວັດຕະກັບຫຼວງຫຼາຍແດ່ ວ່າ “ໃນພົບນັ້ນ ເຮົາມີຊີ້ແນວນັ້ນ ມີຕະກູນ ມີວັນນະ ມີອາຫານ ສະເຫວີຍສຸກ ທຸກ ແລະມີອາຍຸແນວນັ້ນ ໆ ຈຸຕິຈາກພົບນັ້ນກໍໄປເກີດໃນພົບນັ້ນ ແມ່ນໃນພົບນັ້ນ ເຮົາກໍມີຊີ້ແນວນັ້ນ ມີຕະກູນ ມີວັນນະ ມີອາຫານ ສະເຫວີຍສຸກ ທຸກ ແລະມີອາຍຸແນວນັ້ນ ໆ ຈຸຕິຈາກພົບນັ້ນຈຶ່ງມາເກີດໃນພົບນີ້ ເຮົາເພິ່ງຣະນິກຂາດກ່ອນໄດ້ຫຼາຍຊາດພ້ອມທັງລັກສະນະທີ່ວ່າໄປແລະຊົ່ວປະຫວັດແນວນີ້” ເມື່ອມີເຫດແຫ່ງສະຕິ ທ່ານຍ່ອມບັນລຸຄວາມເປັນຜູ້ເໝາະສົມທີ່ຈະປະຈັກແຈ້ງໃນທຳນັ້ນ ໆ

ຖ້າພິກຂຸນັ້ນຫວັງວ່າ “ເຮົາເຫັນໝູ່ສັດຜູ້ກຳລັງຈຸຕິ (ເຄື່ອນ) ກຳລັງເກີດ ທັງຊັ້ນຕ່ຳແລະຊັ້ນສູງ ງາມແລະບ່ຽງາມ ເກີດດີແລະເກີດບໍ່ດີ ດ້ວຍຕາທິບອັນບໍລິສຸດເໝືອມະນຸດ ເພິ່ງຮູ້ແຈ້ງເຖິງໝູ່ສັດຜູ້ເປັນໄປຕາມກຳວ່າ “ໝູ່ສັດທີ່ປະກອບກາຍທຸດຈະຣິດ ວະຈິທຸດຈະຣິດ ແລະມະໂນທຸດຈະຣິດ ກ່າວຮ້າຍພຣະອະຣິຍະ ມີຄວາມເຫັນຜິດ ຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃຫ້ເຮັດກຳຕາມຄວາມເຫັນຜິດ ພວກເຂົາຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວຈະໄປເກີດໃນອະບາຍ ທຸກຄະຕິ ວິນິບາດ ນະຣົກ ແຕ່ໝູ່ສັດ ທີ່ປະກອບກາຍສຸດຈະຣິດ ວະຈິສຸດຈະຣິດ ແລະມະໂນສຸດຈະຣິດ ບໍ່ກ່າວຮ້າຍພຣະອະຣິຍະມີຄວາມເຫັນຖືກ ຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃຫ້ເຮັດກຳຕາມຄວາມເຫັນຖືກ ພວກເຂົາຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວຈະໄປເກີດ ໃນສຸກຄະຕິໂລກສະຫວັນ ເຮົາເພິ່ງເຫັນໝູ່ສັດຜູ້ກຳລັງຈຸຕິ ກຳລັງເກີດ ທັງຊັ້ນຕ່ຳແລະຊັ້ນສູງ ງາມ ແລະບ່ຽງາມ ເກີດດີແລະເກີດບໍ່ດີ ດ້ວຍຕາທິບອັນບໍລິສຸດເໝືອມະນຸດ ເພິ່ງຮູ້ແຈ້ງເຖິງໝູ່ສັດຜູ້ເປັນໄປຕາມກຳແນວນີ້ແລ້ວ” ເມື່ອມີເຫດແຫ່ງສະຕິ ທ່ານຍ່ອມບັນລຸຄວາມເປັນຜູ້ເໝາະສົມທີ່ຈະປະຈັກແຈ້ງໃນທຳນັ້ນ ໆ

ຖ້າພິກຂຸນັ້ນຫວັງວ່າ “ເຮົາເພິ່ງເຮັດໃຫ້ແຈ້ງເຈໂຕວິມຸດຕິ ປັນຍາວິມຸດຕິອັນບໍ່ມີອາສະວະຍ້ອນອາສະວະສິ້ນໄປດ້ວຍປັນຍາອັນຍິ່ງເອງເຂົ້າເຖິງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ” ເມື່ອມີເຫດແຫ່ງສະຕິ ທ່ານຍ່ອມບັນລຸຄວາມເປັນຜູ້ເໝາະສົມທີ່ຈະປະຈັກແຈ້ງໃນທຳນັ້ນ ໆ

ປັງສຸໂທວະກະສູດທີ ໑໐ ຈົບ

໑໑. ນິມິດຕະສູດ

ວ່າດ້ວຍນິມິດ

[໑໐໓] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ພໍ່າເພັງອະທິຈິດ ເພັງມະນະສິການນິມິດ ໓ ປະການຕາມສົມຄວນແກ່ເວລາ ຄື

໑. ເພັງມະນະສິການ ສະມາທິ ນິມິດຕາມສົມຄວນແກ່ເວລາ
໒. ເພັງມະນະສິການ ປັກຄະຫະ ນິມິດຕາມສົມຄວນແກ່ເວລາ
໓. ເພັງມະນະສິການ ອຸປະກຳ ນິມິດຕາມສົມຄວນແກ່ເວລາ

ຖ້າພິກຂຸຜູ້ພໍ່າເພັງອະທິຈິດ ເພັງມະນະສິການສະເພາະສະມາທິນິມິດແນວດຽວ ເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈິດ ນັ້ນຈະເພັງເປັນໄປເພື່ອຄວາມຂີ້ຄ້ານ ຖ້າພິກຂຸຜູ້ພໍ່າເພັງອະທິຈິດເພັງມະນະສິການສະເພາະ ປັກຄະຫະນິມິດແນວດຽວ ເປັນໄດ້ທີ່ຈິດນັ້ນ ຈະເພັງເປັນໄປເພື່ອຄວາມຟັງຊ່ານ ຖ້າພິກຂຸຜູ້ພໍ່າເພັງອະທິຈິດ ເພັງມະນະສິການສະເພາະອຸປະກຳນິມິດແນວດຽວ ເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈິດນັ້ນ ຈະບໍ່ຕັ້ງໝັ້ນດ້ວຍດີເພື່ອຄວາມໝົດສິນອາສະວະ ແຕ່ເມື່ອໃດທີ່ພິກຂຸຜູ້ພໍ່າເພັງອະທິຈິດມະນະສິການສະມາທິນິມິດຕາມສົມຄວນແກ່ເວລາ ມະນະສິການປັກຄະຫະນິມິດຕາມສົມຄວນແກ່ເວລາ ແລະມະນະສິການ ອຸປະກຳນິມິດຕາມສົມຄວນແກ່ເວລາ ເມື່ອນັ້ນ ຈິດນັ້ນຍ່ອມອ່ອນ ເພາະແກ່ການໃຊ້ງານ ຜຸດຜ່ອງ ແລະບໍ່ເສຍຫາຍ ຕັ້ງໝັ້ນດ້ວຍດີເພື່ອຄວາມສິນອາສະວະ

ປຽບຄືຊ່າງຄຳ ຫຼື ລູກມືຂອງຊ່າງຄຳກະກຽມເບົ້າ ເອົາຄົມຄີບຄຳໃສ່ລົງທີ່ປາກເບົ້າ ແລ້ວສູບລົມຕາມສົມຄວນແກ່ເວລາ ເອົານ້ຳປະພົມຕາມສົມຄວນແກ່ເວລາ ເພັງເບິ່ງຕາມສົມຄວນແກ່ເວລາ ຖ້າຊ່າງຄຳຫຼືລູກມືຂອງຊ່າງຄຳເພັງສູບລົມຄຳນັ້ນແນວດຽວ ເປັນໄປໄດ້ທີ່ຄຳນັ້ນເພັງໄໝ້ ຖ້າຊ່າງຄຳຫຼືລູກມືຂອງຊ່າງຄຳເພັງເອົານ້ຳປະພົມຄຳນັ້ນແນວດຽວ ເປັນໄປໄດ້ທີ່ຄຳນັ້ນເພັງເຢັນ ຖ້າຊ່າງຄຳຫຼືລູກມືຂອງຊ່າງຄຳເພັງເພັງເບິ່ງ ຄຳນັ້ນແນວດຽວ ເປັນໄປໄດ້ທີ່ຄຳນັ້ນບໍ່ສຸກທົ່ວເຖິງ ແຕ່ເມື່ອໃດ ຊ່າງຄຳຫຼືລູກມືຂອງຊ່າງຄຳສູບລົມຄຳນັ້ນຕາມສົມຄວນແກ່ເວລາ ເອົານ້ຳປະພົມຕາມສົມຄວນແກ່ເວລາ ເພັງເບິ່ງຕາມສົມຄວນແກ່ເວລາ ຄຳນັ້ນຍ່ອມອ່ອນ ໃຊ້ການໄດ້ ຜຸດຜ່ອງແລະບໍ່ແຕກງ່າຍ ໃຊ້ງານ ໄດ້ດີ ແລະຊ່າງຄຳຫຼືລູກມືຂອງຊ່າງຄຳມັ່ງໝາຍຈະເຮັດເຄື່ອງປະດັບຊະນິດໃດ ໆ ຄື ແຜ່ນຄຳ ຕຸ້ມຫູ ສ້ອຍຄໍ ຫຼື ມາໄລຄຳ ຄຳນັ້ນ ຍ່ອມອຳນວຍປະໂຫຍດໃຫ້ເຂົາໄດ້ແມ່ນສັນໃດ

ພິກຂຸຜູ້ພໍ່າເພັງອະທິຈິດກໍຄືກັນສັນນັ້ນ ເພັງມະນະສິການນິມິດ ໓ ປະການຕາມສົມຄວນແກ່ເວລາ ຄື

໑. ເພິ່ງມະນະສິການ ສະມາທິ ນິມິດຕາມສົມຄວນແກ່ເວລາ
໒. ເພິ່ງມະນະສິການ ປັກຄະຫະ ນິມິດຕາມສົມຄວນແກ່ເວລາ
໓. ເພິ່ງມະນະສິການ ອຸປະກຳ ນິມິດຕາມສົມຄວນແກ່ເວລາ

ຖ້າພິກຂຸຜູ້ພໍ່າເພິ່ງອະທິຈິດເພິ່ງມະນະສິການສະເພາະສະມາທິນິມິດແນວດຽວ ເປັນໄດ້ທີ່ຈິດນັ້ນ ຈະເພິ່ງເປັນໄປເພື່ອຄວາມຂີ້ຄ້ານ ຖ້າພິກຂຸຜູ້ພໍ່າເພິ່ງອະທິຈິດເພິ່ງມະນະສິການສະເພາະປັກຄະຫະນິມິດແນວດຽວ ເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈິດນັ້ນຈະເພິ່ງເປັນໄປເພື່ອຄວາມຟຸ້ງຊ່ານ ຖ້າພິກຂຸຜູ້ພໍ່າເພິ່ງອະທິຈິດເພິ່ງມະນະສິການສະເພາະອຸປະກຳນິມິດແນວດຽວ ເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈິດນັ້ນຈະບໍ່ຕັ້ງໝັ້ນດ້ວຍດີເພື່ອຄວາມສິ້ນອາສະວະ ແຕ່ເມື່ອໃດທີ່ພິກຂຸຜູ້ພໍ່າເພິ່ງອະທິຈິດມະນະສິການສະມາທິນິມິດຕາມສົມຄວນແກ່ເວລາ ມະນະສິການປັກຄະຫະນິມິດຕາມສົມຄວນແກ່ເວລາ ແລະມະນະສິການອຸປະກຳນິມິດຕາມສົມຄວນແກ່ເວລາ ເມື່ອນັ້ນ ຈິດນັ້ນຍ່ອມອ່ອນ ເໝາະແກ່ການໃຊ້ງານຜຸດຜ່ອງ ແລະບໍ່ເສຍຫາຍ ຕັ້ງໝັ້ນດ້ວຍດີເພື່ອຄວາມສິ້ນອາສະວະ ແລະພິກຂຸນັ້ນຍ່ອມນ້ອມຈິດໄປເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທຳທີ່ຄວນເຮັດໃຫ້ແຈ້ງດ້ວຍປັນຍາຍິ່ງໃດ ໆ ເມື່ອມີເຫດແຫ່ງສະຕິ ທ່ານຍ່ອມບັນລຸ ຄວາມເປັນຜູ້ເໝາະສົມທີ່ຈະປະຈັກແຈ້ງໃນທຳນັ້ນ ໆ

ຖ້າພິກຂຸນັ້ນຫວັງວ່າ “ເຮົາເພິ່ງສະແດງລິດໄດ້ຫຼາຍແນວ ຯລຯ ເພິ່ງເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ ຯລຯ ເຂົ້າເຖິງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ” ເມື່ອມີເຫດແຫ່ງສະຕິ ທ່ານຍ່ອມບັນລຸຄວາມເປັນຜູ້ເໝາະສົມທີ່ຈະປະຈັກແຈ້ງໃນທຳນັ້ນ ໆ

ນິມິດຕະສູດ ທີ ໑໑ ຈົບ

ໂລນະຜະລະວັກທີ ໔ ຈົບ

ລວມພຣະສູດທີ່ມີໃນວັກນີ້ຄື

໑. ອັດຈາຍິກະສູດ	໒. ປະວິເວກະສູດ
໓. ສະຣະທະສູດ	໔. ປະວິສາສູດ
໕. ປະຖົມອາຊານິຍະສູດ	໖. ທຸຕິຍະອາຊານິຍະສູດ
໗. ຕະຕິຍະອາຊານິຍະສູດ	໘. ໂປຕະຖະກະສູດ
໙. ໂລນະຜະລະສູດ	໑໐. ປັງສຸໂທວະກະສູດ
໑໑. ນິມິດຕະສູດ	

ທຸຕິຍະປັນນາດ ຈົບບໍລິບູນ

໓. ຕະຕິຍະປັນນາດ

໑. ສຳໂພທະວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍການຕັດສະຮູ້

໑. ປຸບເພວະສຳໂພທະສູດ

ວ່າດ້ວຍຄວາມດຳຣິກ່ອນຕັດສະຮູ້

[໑໐໔] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ແຕ່ກ່ອນເຮົາເປັນພຣະໂພທິສັດຍັງບໍ່ໄດ້ຕັດສະຮູ້ ໄດ້ມີຄວາມຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ “ໃນໂລກ ອັນໃດນີ້? ເປັນຄຸນ ອັນໃດເປັນໂທດ ອັນໃດເປັນເຄື່ອງສະບັດອອກ” ເຮົານັ້ນໄດ້ມີຄວາມຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ “ສະພາບທີ່ສຸກໂສມະນັດອາໄສໂລກເກີດຂຶ້ນນີ້ເປັນຄຸນໃນໂລກ ສະພາບທີ່ບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກ ມີຄວາມຜັນແປເປັນທຳມະດາ ເປັນໂທດໃນໂລກ ທຳເປັນທີ່ກຳຈັດ ສັນທະຣາຄະ ທຳເປັນທີ່ລະສັນທະຣາຄະ ເປັນເຄື່ອງສະບັດອອກໄປໃນໂລກ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຕາບໃດ ເຮົາຍັງບໍ່ຮູ້ຄຸນຂອງໂລກໂດຍຄວາມເປັນຄຸນ ໂທດໂດຍຄວາມເປັນໂທດ ແລະເຄື່ອງສະບັດອອກໄປໂດຍຄວາມເປັນເຄື່ອງສະບັດອອກໄປຕາມຄວາມເປັນຈິງ ຕາບນັ້ນ ເຮົາຈະຍັງບໍ່ປະຕິຍານຕົນວ່າເປັນຜູ້ຕັດສະຮູ້ອະນຸດຕະຣະສຳມາສຳໂພທິຍານໃນໂລກ ພ້ອມທັງເທວະໂລກ ມານໂລກ ພິມມະໂລກ ໃນໝູ່ສັດພ້ອມທັງສະມະນະພາມ ເທວະດາ ແລະມະນຸດທັງຫຼາຍ

ແຕ່ເມື່ອໃດ ເຮົາຮູ້ຄຸນຂອງໂລກໂດຍຄວາມເປັນຄຸນ ໂທດໂດຍຄວາມເປັນໂທດ ແລະເຄື່ອງສະບັດອອກໄປໂດຍຄວາມເປັນເຄື່ອງສະບັດອອກໄປ ເມື່ອນັ້ນເຮົາຈຶ່ງປະຕິຍານຕົນວ່າເປັນຜູ້ຕັດສະຮູ້ອະນຸດຕະຣະສຳມາສຳໂພທິຍານໃນໂລກພ້ອມທັງເທວະໂລກ ມານໂລກ ພິມມະໂລກ ໃນໝູ່ສັດພ້ອມທັງສະມະນະພາມ ເທວະດາ ແລະມະນຸດທັງຫຼາຍ

ກໍແລ ຍານທັດສະນະ“ເກີດຂຶ້ນແລ້ວແກ່ເຮົາວ່າ “ວິມຸດຕິຂອງເຮົາບໍ່ກຳເຣີບ ຊາດນີ້ເປັນຊາດສຸດທ້າຍ ບັດນີ້ພົບໃໝ່ບໍ່ມີອີກ”

ປຸບເພວະສຳໂພທະສູດ ທີ ໑ ຈົບ

໒. ປະຖົມອັດສາທະສູດ

ວ່າດ້ວຍຄຸນຂອງໂລກສູດທີ ໑

[໑໐໔] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາໄດ້ທຽວສະແຫວງຫາຄຸນຂອງໂລກ ໄດ້ພົບຄຸນໃນໂລກແລ້ວ ຄຸນໃນໂລກມີປະມານທໍ່ໃດ ເຮົາເຫັນຄຸນປະມານທໍ່ນັ້ນດີແລ້ວດ້ວຍປັນຍາ

ເຮົາໄດ້ທຽວສະແຫວງຫາໂທດຂອງໂລກ ໄດ້ພົບໂທດໃນໂລກແລ້ວ ໂທດໃນໂລກມີ ປະມານທໍ່ໃດ ເຮົາເຫັນໂທດປະມານທໍ່ນັ້ນດີແລ້ວດ້ວຍປັນຍາ

ເຮົາໄດ້ທຽວສະແຫວງຫາເຄື່ອງກຳຈັດໂລກອອກໄປໄດ້ ພົບເຄື່ອງກຳຈັດໂລກອອກໄປ ເຄື່ອງສະບັດອອກໄປໃນໂລກມີປະມານທໍ່ໃດ ເຮົາເຫັນເຄື່ອງກຳຈັດໂລກອອກໄປປະມານທໍ່ນັ້ນດີ ແລ້ວດ້ວຍປັນຍາ

ຕາບໃດ ເຮົາຍັງບໍ່ຮູ້ຄຸນຂອງໂລກໂດຍຄວາມເປັນຄຸນ ໂທດໂດຍຄວາມເປັນໂທດ ແລະ ເຄື່ອງສະບັດອອກໄປໂດຍຄວາມເປັນເຄື່ອງສະບັດອອກໄປຕາມຄວາມເປັນຈິງ ຕາບນັ້ນ ເຮົາ ຈະຍັງບໍ່ປະຕິຍານຕົນວ່າເປັນຜູ້ຕັດສະຮູ້ອະນຸດຕະຣະສຳມາສຳໂພທິຍານໃນໂລກພ້ອມທັງເທວະ ໂລກ ມານໂລກ ພົມມະໂລກ ໃນໝູ່ສັດພ້ອມທັງສະມະນະພາມ ເທວະດາ ແລະມະນຸດທັງຫຼາຍ

ແຕ່ເມື່ອໃດ ເຮົາຮູ້ຄຸນຂອງໂລກໂດຍຄວາມເປັນຄຸນ ໂທດໂດຍຄວາມເປັນໂທດ ແລະ ເຄື່ອງ ສະບັດອອກໄປໂດຍຄວາມເປັນເຄື່ອງສະບັດອອກໄປຕາມຄວາມເປັນຈິງ ເມື່ອນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງ ປະຕິຍານຕົນວ່າ ເປັນຜູ້ຕັດສະຮູ້ອະນຸດຕະຣະສຳມາສຳໂພທິຍານໃນໂລກພ້ອມທັງເທວະໂລກ ມານໂລກ ພົມມະໂລກ ໃນໝູ່ສັດພ້ອມທັງສະມະນະພາມ ເທວະດາແລະມະນຸດທັງຫຼາຍ

ກໍແລ ຍານທັດສະນະເກີດຂຶ້ນແກ່ເຮົາວ່າ “ວິນຸດຕິຂອງເຮົາບໍ່ກຳເນີບ ຊາດນີ້ເປັນຊາດ ສຸດທ້າຍ ບັດນີ້ພົບໃໝ່ບໍ່ມີອີກ”

ປະຖົມອັດສາທະສູດ ທີ ໒ ຈົບ

໓. ທຸຕິຍະອັດສາທະສູດ

ວ່າດ້ວຍຄຸນຂອງໂລກ ສູດ ທີ ໒

[໑໐໖] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກຳຖ້າຄຸນໃນໂລກນີ້ຈັກບໍ່ມີແລ້ວ ສັດທັງຫຼາຍກໍບໍ່ເພິ່ງ ຕິດໃຈໃນ ໂລກ ແຕ່ຍ້ອນຄຸນໃນໂລກມີຢູ່ ສັດທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງຕິດໃຈໃນໂລກ

ຖ້າໂທດໃນໂລກຈັກບໍ່ມີແລ້ວ ສັດທັງຫຼາຍ ກໍບໍ່ເພິ່ງເບື້ອໜ່າຍໃນໂລກ ແຕ່ຍ້ອນໂທດ ໃນໂລກມີຢູ່ ສັດທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງເບື້ອໜ່າຍໃນໂລກໄດ້

ກໍຖ້າເຄື່ອງສະບັດອອກໄປໃນໂລກຈັກບໍ່ມີແລ້ວ ສັດທັງຫຼາຍ ກໍບໍ່ເພິ່ງສະບັດອອກໄປ ຈາກໂລກ ແຕ່ຍ້ອນເຄື່ອງສະບັດອອກໄປໃນໂລກມີຢູ່ ສັດທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງສະບັດອອກໄປຈາກໂລກ

ຕາບໃດ ສັດທັງຫຼາຍ ຍັງບໍ່ຮູ້ຄຸນຂອງໂລກໂດຍຄວາມເປັນຄຸນ ໂທດຂອງໂລກໂດຍ ຄວາມເປັນໂທດ ແລະເຄື່ອງສະບັດອອກໄປໂດຍຄວາມເປັນເຄື່ອງສະບັດອອກໄປຕາມຄວາມ ເປັນຈິງ ຕາບນັ້ນ ສັດທັງຫຼາຍ ຈະອອກໄປ ລຸດໄປ ພົ້ນໄປຈາກໂລກພ້ອມທັງເທວະໂລກ ມານ ໂລກ ພົມມະໂລກ ຈາກໝູ່ສັດພ້ອມທັງສະມະນະພາມ ເທວະດາ ແລະມະນຸດທັງຫຼາຍ ມີໃຈ ປາສະຈາກຂົດຄົ້ນຢູ່ບໍ່ໄດ້ເລີຍ

ແຕ່ເມື່ອໃດ ສັດທັງຫຼາຍ ຮູ້ຄຸນຂອງໂລກໂດຍຄວາມເປັນຄຸນ ໂທດຂອງໂລກໂດຍຄວາມ ເປັນໂທດ ແລະເຄື່ອງສະບັດອອກໄປໂດຍຄວາມເປັນເຄື່ອງສະບັດອອກໄປຕາມຄວາມເປັນຈິງ ເມື່ອນັ້ນ ສັດທັງຫຼາຍຍ່ອມອອກໄປ ລຸດໄປ ພົ້ນໄປຈາກໂລກພ້ອມທັງເທວະໂລກ ມານໂລກ ພົມມະໂລກ ຈາກໝູ່ສັດພ້ອມທັງສະມະນະພາມ ເທວະດາ ແລະມະນຸດທັງຫຼາຍ ມີໃຈປາສະ ຈາກຂົດຄົ້ນຢູ່ໄດ້

ທຸຕິຍະອັດສາທະສູດທີ ໓ ຈົບ

໔. ສະມະນະພາມມະນະສູດ

ວ່າດ້ວຍຜູ້ຄວນຍ້ອງຍໍວ່າເປັນສະມະນະແລະພາມ

[໑໐໗] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສະມະນະຫຼືພາມຜູ້ບໍ່ຮູ້ຄຸນຂອງໂລກໂດຍຄວາມເປັນຄຸນ ໂທດ ຂອງໂລກໂດຍຄວາມເປັນໂທດ ແລະເຄື່ອງສະບັດອອກໄປໂດຍຄວາມເປັນເຄື່ອງກຳຈັດ ອອກ ໄປຕາມຄວາມເປັນຈິງ ເຮົາບໍ່ຍ້ອງຍໍວ່າເປັນສະມະນະໃນໝູ່ສະມະນະ ຫຼື ເປັນພາມໃນໝູ່ພາມ ແລະທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ຊື່ວ່າ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງຄຸນຂອງຄວາມເປັນສະມະນະ ແລະຄຸນຂອງຄວາມເປັນ ພາມດ້ວຍປັນຍາອັນຍິ່ງເອງເຂົ້າເຖິງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ

ແຕ່ສະມະນະຫຼືພາມຜູ້ຮູ້ຄຸນຂອງໂລກໂດຍຄວາມເປັນຄຸນຂອງໂລກ ໂທດຂອງໂລກໂດຍ ຄວາມເປັນໂທດ ແລະເຄື່ອງສະບັດອອກໄປໂດຍຄວາມເປັນເຄື່ອງສະບັດອອກໄປຕາມຄວາມ ເປັນຈິງ ເຮົາຍ້ອງຍໍວ່າເປັນສະມະນະໃນໝູ່ສະມະນະ ຫຼື ເປັນພາມໃນໝູ່ພາມ ແລະທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນ

ຊື່ວ່າເຮັດໃຫ້ແຈ້ງຄຸນຂອງຄວາມເປັນສະມະນະ ແລະຄຸນຂອງຄວາມເປັນພາມ ດ້ວຍປັນຍາອັນຍິ່ງເອງເຂົ້າເຖິງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ

ສະມະນະພາມມະນະສູດທີ ໔ ຈົບ

໕. ຣຸນນະສູດ

ວ່າດ້ວຍການຂັບຮ້ອງຄືການຮ້ອງໄທ້ໃນອະຣິຍະວິໄນ

[໑໐໘] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ການຂັບຮ້ອງ ຄື ການຮ້ອງໄທ້ໃນອະຣິຍະວິໄນ ການພ້ອນລຳຄືຄວາມເປັນບ້າໃນອະຣິຍະວິໄນ ການຫົວຈົນເຫັນແຂ້ວຫຼາຍເກີນໄປ ຄື ຄວາມເປັນເດັກໃນອະຣິຍະວິໄນ

ຍ້ອນເຫດນັ້ນແລ ທ່ານທັງຫຼາຍ ຈົ່ງລະໂດຍເດັດຂາດໃນການຂັບຮ້ອງ ແລະການພ້ອນລຳ ເມື່ອທ່ານທັງຫຼາຍມີຄວາມເບີກບານໃນທຳ ພຽງສຳຍັ້ມແຍ້ມກໍພຽງພໍແລ້ວ

ຣຸນນະສູດ ທີ ໔ ຈົບ

໖. ອະຕິດຕິສູດ

ວ່າດ້ວຍສິ່ງທີ່ເສບບໍ່ຮູ້ຈັກອີ່ມ

[໑໐໙] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຄວາມອີ່ມໃນການເສບສິ່ງ ໓ ປະການ ຍ່ອມບໍ່ມີ

ຄວາມອີ່ມໃນການເສບສິ່ງ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຄວາມອີ່ມໃນການນອນຫຼັບ
໒. ຄວາມອີ່ມໃນການເສບເຄື່ອງດື່ມຄືສຸຣາແລະເມໄຣ
໓. ຄວາມອີ່ມໃນການເສບເມຖຸນທຳ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຄວາມອີ່ມໃນການເສບສິ່ງ ໓ ປະການນີ້ແລຍ່ອມບໍ່ມີ

ອະຕິດຕິສູດທີ ໖ ຈົບ

໗. ອະຣັກຂີຕະສູດ

ວ່າດ້ວຍຜູ້ບໍ່ຖືຮັກສາຈິດ

[໑໑໐] ຄັ້ງນັ້ນ ອະນາຖະບິນທິກະຄະຫະບໍດີເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮອດ ບ່ອນຢູ່ ຖວາຍ ອະພິວາດແລ້ວ ນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ຕັດກັບອະນາ ຖະບິນທິກະຄະຫະບໍດີດັ່ງນີ້ ວ່າ

ຄະຫະບໍດີ ເມື່ອບຸກຄົນບໍ່ຖືຮັກສາຈິດ ຊື່ວ່າ ບໍ່ຖືຮັກສາກາຍຍະກຳ ວະຈິກຳ ແລະມະໂນ ກຳ ເຂົາຜູ້ບໍ່ຖືຮັກສາກາຍຍະກຳ ວະຈິກຳ ແລະມະໂນກຳ ຍ່ອມມີກາຍຍະກຳ ວະຈິກຳ ແລະມະ ໂນກຳປຽກຊຸ່ມ ເຂົາຜູ້ມີກາຍຍະກຳ ວະຈິກຳ ແລະມະໂນກຳປຽກຊຸ່ມ ຍ່ອມມີກາຍຍະກຳ ວະຈິ ກຳ ແລະມະໂນກຳເສຍຫາຍ ເຂົາຜູ້ມີກາຍຍະກຳ ວະຈິກຳ ແລະມະໂນກຳ ເສຍຫາຍ ຍ່ອມມີ ການຕາຍທີ່ບໍ່ດີ ກາລະກິຣິຍາ (ການຕາຍ) ກໍບ່ຽງມ

ເມື່ອເຮືອນຍອດມຸງໄວ້ບໍ່ດີ ຍອດເຮືອນ ໄມ້ກອນ ແລະຝາເຮືອນຊື່ວ່າບໍ່ໄດ້ຮັບການຖື ຮັກສາ ຍອດເຮືອນ ໄມ້ກອນ ແລະຝາເຮືອນຊື່ວ່າຖືກຝົນຮົ່ວທົດ ຍອດເຮືອນ ໄມ້ກອນແລະຝາ ເຮືອນກໍຜຸພັງ ແມ່ນສັນໃດ

ເມື່ອບຸກຄົນບໍ່ຖືຮັກສາຈິດ ຯລຯ ຍ່ອມມີການຕາຍທີ່ບໍ່ດີ ກາລະກິຣິຍາກໍບ່ຽງມ ກໍຄືກັນ ສັນນັ້ນ

ເມື່ອບຸກຄົນຖືຮັກສາຈິດ ຊື່ວ່າ ຖືຮັກສາກາຍຍະກຳ ວະຈິກຳ ແລະມະໂນກຳ ເຂົາຜູ້ຖື ຮັກສາກາຍຍະກຳ ວະຈິກຳ ແລະມະໂນກຳ ຍ່ອມມີກາຍຍະກຳ ວະຈິກຳ ແລະມະໂນກຳທີ່ບໍ່ປຽກ ຊຸ່ມ ເຂົາຜູ້ມີກາຍຍະກຳ ວະຈິກຳ ແລະມະໂນກຳທີ່ບໍ່ປຽກຊຸ່ມ ຍ່ອມມີກາຍຍະກຳ ວະຈິກຳ ແລະ ມະໂນກຳທີ່ບໍ່ເສຍຫາຍ ເຂົາຜູ້ມີກາຍຍະກຳ ວະຈິກຳ ແລະມະໂນກຳບໍ່ເສຍຫາຍ ຍ່ອມມີການ ຕາຍທີ່ດີ ກາລະກິຣິຍາກໍງາມ

ເມື່ອເຮືອນຍອດມຸງໄວ້ດີ ຍອດເຮືອນ ໄມ້ກອນ ແລະຝາເຮືອນຊື່ວ່າໄດ້ຮັບການຖືຮັກສາ ຍອດເຮືອນ ໄມ້ກອນ ແລະຝາເຮືອນຊື່ວ່າບໍ່ຖືກຝົນຮົ່ວທົດ ຍອດເຮືອນ ໄມ້ກອນ ຝາເຮືອນກໍບໍ່ຜຸ ພັງ ແມ່ນສັນໃດ

ຄະຫະບໍດີ ເມື່ອບຸກຄົນຖືຮັກສາຈິດ ຯລຯ ຍ່ອມມີການຕາຍທີ່ດີ ກາລະກິຣິຍາກໍງາມ ກໍ ຄືກັນສັນນັ້ນ

ອະຣັກຂີຕະສູດ ທີ ໗ ຈົບ

໘. ພະຍາປັນນະສູດ

ວ່າດ້ວຍຈິດເຖິງຄວາມຜິດປົກກະຕິ

[໑໑໑] ຄັ້ງນັ້ນ ອະນາຖະບິນທິກະຄະຫະບໍດີເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮອດ ບ່ອນຢູ່ ຖວາຍອະພິວາດແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ຕັດກັບອະນາຖະ ບິນທິກະຄະຫະບໍດີດັ່ງນີ້ ວ່າ

ຄະຫະບໍດີ ເມື່ອຈິດເຖິງຄວາມຜິດປົກກະຕິ ແມ່ນກາຍຍະກຳ ວະຈິກຳ ແລະມະໂນກຳກໍ ເຖິງຄວາມຜິດປົກກະຕິ ເຂົ້າຜູ້ມີກາຍຍະກຳ ວະຈິກຳ ແລະມະໂນກຳເຖິງຄວາມຜິດປົກກະຕິ ຍ່ອມມີການຕາຍທີ່ບໍ່ດີ ກາລະກິຣິຍາກໍບໍ່ງາມ

ເມື່ອເຮືອນຍອດມຸງໄວ້ບໍ່ດີ ຍອດເຮືອນ ໄມ້ກອນ ແລະຝາເຮືອນຍ່ອມເຖິງຄວາມຜິດ ປົກກະຕິແມ່ນສັນໃດ ເມື່ອຈິດເຖິງຄວາມຜິດປົກກະຕິ ຯລຯ ຍ່ອມມີການຕາຍທີ່ບໍ່ດີ ກາລະກິຣິ ຍາກໍບໍ່ງາມ ຄືກັນສັນນັ້ນ

ເມື່ອຈິດບໍ່ເຖິງຄວາມຜິດປົກກະຕິ ແມ່ນກາຍຍະກຳ ວະຈິກຳ ແລະມະໂນກຳກໍບໍ່ເຖິງ ຄວາມຜິດປົກກະຕິ ເຂົ້າຜູ້ມີກາຍຍະກຳ ວະຈິກຳ ແລະມະໂນກຳບໍ່ເຖິງຄວາມຜິດປົກກະຕິ ຍ່ອມ ມີການຕາຍທີ່ດີ ກາລະກິຣິຍາກໍງາມ

ເມື່ອເຮືອນຍອດມຸງໄວ້ດີ ແມ່ນຍອດເຮືອນ ໄມ້ກອນ ຝາເຮືອນກໍບໍ່ເຖິງຄວາມຜິດປົກ ກະຕິແມ່ນສັນໃດ

ຄະຫະບໍດີ ເມື່ອຈິດບໍ່ເຖິງຄວາມຜິດປົກກະຕິ ຯລຯ ຍ່ອມມີການຕາຍທີ່ດີ ກາລະກິຣິຍາ ກໍງາມ ຄືກັນສັນນັ້ນ

ພະຍາປັນນະສູດ ທີ ໘ ຈົບ

໙. ປະຖົມນິທານະສູດ

ວ່າດ້ວຍເຫດໃຫ້ເກີດກຳສູດທີ ໑

[໑໑໒] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຫດໃຫ້ເກີດກຳ (ຊົ່ວ) ໓ ປະການນີ້

ເຫດໃຫ້ເກີດກຳ (ຊົ່ວ) ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ໂລພະ (ຄວາມຢາກໄດ້)
໒. ໂທສະ (ຄວາມຄິດປະທຸດສະຮ້າຍ)
໓. ໂມຫະ (ຄວາມຫຼົງ)

ກຳໃດທີ່ບຸກຄົນເຮັດດ້ວຍໂລພະ ເກີດຈາກໂລພະ ມີໂລພະເປັນເຫດ ມີໂລພະເປັນແດນ ເກີດ ກຳນັ້ນກໄກເປັນອະກຸສົນ ກຳນັ້ນມີໂທດ ກຳນັ້ນມີຜົນເປັນທຸກ ກຳນັ້ນເປັນໄປເພື່ອຄວາມ ເກີດກຳອີກ ກຳນັ້ນບໍ່ເປັນໄປເພື່ອຄວາມດັບກຳ

ກຳໃດທີ່ບຸກຄົນເຮັດດ້ວຍໂທສະ ເກີດຈາກໂທສະ ມີໂທສະເປັນເຫດ ມີໂທສະເປັນແດນ ເກີດ ກຳນັ້ນເປັນອະກຸສົນ ກຳນັ້ນມີໂທດ ກຳນັ້ນມີຜົນເປັນທຸກ ກຳນັ້ນເປັນໄປເພື່ອຄວາມເກີດກຳ ອີກ ກຳນັ້ນບໍ່ເປັນໄປເພື່ອຄວາມດັບກຳ

ກຳໃດທີ່ບຸກຄົນເຮັດດ້ວຍໂມຫະ ເກີດຈາກໂມຫະ ມີໂມຫະເປັນເຫດ ມີໂມຫະເປັນແດນ ເກີດ ກຳນັ້ນເປັນອະກຸສົນ ກຳນັ້ນມີໂທດ ກຳນັ້ນມີຜົນເປັນທຸກ ກຳນັ້ນເປັນໄປເພື່ອຄວາມເກີດກຳ ອີກ ກຳນັ້ນບໍ່ເປັນໄປເພື່ອຄວາມດັບກຳ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຫດໃຫ້ເກີດກຳ(ຊົ່ວ) ໓ ປະການນີ້ແລ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຫດໃຫ້ເກີດກຳ(ດີ) ໓ ປະການນີ້

ເຫດໃຫ້ເກີດກຳ(ດີ) ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ອະໂລພະ (ຄວາມບໍ່ຢາກໄດ້)
໒. ອະໂທສະ (ຄວາມບໍ່ຄິດປະທຸດສະຮ້າຍ)
໓. ອະໂມຫະ (ຄວາມບໍ່ຫຼົງ)

ກຳໃດທີ່ບຸກຄົນເຮັດດ້ວຍອະໂລພະ ເກີດຈາກອະໂລພະ ມີອະໂລພະເປັນເຫດ ມີອະໂລ ພະເປັນແດນເກີດ ກຳນັ້ນເປັນກຸສົນ ກຳນັ້ນບໍ່ມີໂທດ ກຳນັ້ນມີຜົນເປັນສຸກ ກຳນັ້ນເປັນໄປເພື່ອ ຄວາມດັບກຳ ກຳນັ້ນ ບໍ່ເປັນໄປເພື່ອຄວາມເກີດກຳອີກ

ກຳໃດທີ່ບຸກຄົນເຮັດດ້ວຍອະໂທສະ ເກີດຈາກອະໂທສະ ມີອະໂທສະເປັນເຫດ ມີອະໂທ ສະເປັນແດນເກີດ ກຳນັ້ນເປັນກຸສົນ ກຳນັ້ນບໍ່ມີໂທດ ກຳນັ້ນມີຜົນເປັນສຸກ ກຳນັ້ນເປັນໄປເພື່ອ ຄວາມດັບກຳ ກຳນັ້ນບໍ່ເປັນໄປເພື່ອຄວາມເກີດກຳອີກ

ກຳໄດທີ່ບຸກຄົນເຮັດດ້ວຍອະໂມຫະ ເກີດຈາກອະໂມຫະ ມີອະໂມຫະເປັນເຫດ ມີອະໂມຫະເປັນແດນເກີດ ກຳນັ້ນເປັນກຸສົນ ກຳນັ້ນບໍ່ມີໂທດ ກຳນັ້ນມີຜົນເປັນສຸກ ກຳນັ້ນເປັນໄປເພື່ອຄວາມດັບກຳ ກຳນັ້ນບໍ່ເປັນໄປເພື່ອຄວາມເກີດກຳອີກ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຫດໃຫ້ເກີດກຳ(ດີ) ໓ ປະການນີ້ແລ

ປະຖົມນິທານະສູດທີ ໙ ຈົບ

໑໐. ທຸຕິຍະນິທານະສູດ

ວ່າດ້ວຍເຫດໃຫ້ເກີດກຳສູດທີ ໒

[໑໑໖] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຫດໃຫ້ເກີດກຳ(ຊົ່ວ) ໓ ປະການນີ້

ເຫດໃຫ້ເກີດກຳ(ຊົ່ວ) ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ສັນທະ ເກີດຍ້ອນອາໄສທຳອັນເປັນເຫດແຫ່ງສັນທະຣາຄະໃນ ອະດີດ
໒. ສັນທະ ເກີດຍ້ອນອາໄສທຳອັນເປັນເຫດແຫ່ງສັນທະຣາຄະໃນ ອະນາຄົດ
໓. ສັນທະ ເກີດຍ້ອນອາໄສທຳອັນເປັນເຫດແຫ່ງສັນທະຣາຄະໃນ ປັດຈຸບັນ

ສັນທະເກີດເພຣາະອາໄສທຳອັນເປັນເຫດແຫ່ງສັນທະຣາຄະໃນອະດີດ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນອາໄສທຳອັນເປັນເຫດແຫ່ງສັນທະຣາຄະໃນອະດີດ ຮິ່ນຕອງ ພິຈາລະນາດ້ວຍໃຈ ເມື່ອເຂົາອາໄສທຳອັນເປັນເຫດແຫ່ງສັນທະຣາຄະໃນອະດີດ ຮິ່ນຕອງ ພິຈາລະນາດ້ວຍໃຈ ຍ່ອມເກີດສັນທະ ເຂົາຜູ້ເກີດສັນທະ ຍ່ອມຖືກທຳເຫຼົ່ານັ້ນຮ້ອຍຮັດ ເຮົາຮຽກຄວາມກຳໜັດແຫ່ງໃຈນັ້ນວ່າເປັນສັງໂຍດ ສັນທະເກີດເພຣາະອາໄສທຳອັນເປັນເຫດແຫ່ງສັນທະຣາຄະໃນອະດີດ ເປັນແນວນີ້ແລ

ສັນທະເກີດເພຣາະອາໄສທຳອັນເປັນເຫດແຫ່ງສັນທະຣາຄະໃນອະນາຄົດ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນອາໄສທຳອັນເປັນເຫດແຫ່ງສັນທະຣາຄະໃນອະນາຄົດ ຮິ່ນຕອງ ພິຈາລະນາດ້ວຍໃຈ ເມື່ອເຂົາອາໄສທຳອັນເປັນເຫດແຫ່ງສັນທະຣາຄະໃນອະນາຄົດ ຮິ່ນຕອງ ພິຈາລະນາດ້ວຍໃຈ ຍ່ອມເກີດສັນທະ ເຂົາຜູ້ເກີດສັນທະ ຍ່ອມຖືກທຳເຫຼົ່ານັ້ນຮ້ອຍຮັດ ເຮົາຮຽກຄວາມກຳໜັດແຫ່ງໃຈນັ້ນວ່າເປັນສັງໂຍດ ສັນທະເກີດເພຣາະອາໄສທຳອັນເປັນເຫດແຫ່ງສັນທະຣາຄະໃນອະນາຄົດ ເປັນແນວນີ້ແລ

ສັນທະເກີດເພຣາະອາໄສທຳອັນເປັນເຫດແຫ່ງສັນທະຣາຄະໃນປັດຈຸບັນ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນອາໄສທຳອັນເປັນເຫດແຫ່ງສັນທະຣາຄະໃນປັດຈຸບັນ ຮິ່ນຕອງ ພິຈາລະນາ ດ້ວຍໃຈ ເມື່ອເຂົາອາໄສທຳອັນເປັນເຫດແຫ່ງສັນທະຣາຄະໃນປັດຈຸບັນ ຮິ່ນຕອງ ພິຈາລະນາ ດ້ວຍໃຈ ຍ່ອມເກີດສັນທະ ເຂົາຜູ້ເກີດສັນທະ ຍ່ອມຖືກທຳເຫຼົ່ານັ້ນຮ້ອຍຮັດ ເຮົາຮຽກຄວາມ ກຳ ໜັດແຫ່ງໃຈນັ້ນວ່າເປັນສັງໂຍດ ສັນທະເກີດເພຣາະອາໄສທຳອັນເປັນເຫດແຫ່ງສັນທະຣາຄະ ໃນປັດຈຸບັນ ເປັນແນວນີ້ແລ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຫດໃຫ້ເກີດກຳ (ຊົ່ວ) ໓ ປະການນີ້ແລ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຫດໃຫ້ເກີດກຳ (ດີ) ໓ ປະການນີ້

ເຫດໃຫ້ເກີດກຳ(ດີ) ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ສັນທະ ບໍ່ເກີດຍ້ອນອາໄສທຳອັນເປັນເຫດແຫ່ງສັນທະຣາຄະໃນ ອະດີດ

໒. ສັນທະ ບໍ່ເກີດຍ້ອນອາໄສທຳອັນເປັນເຫດແຫ່ງສັນທະຣາຄະໃນ ອະນາຄົດ

໓. ສັນທະ ບໍ່ເກີດຍ້ອນອາໄສທຳອັນເປັນເຫດແຫ່ງສັນທະຣາຄະໃນ ປັດຈຸບັນ

ສັນທະບໍ່ເກີດເພຣາະອາໄສທຳອັນເປັນເຫດແຫ່ງສັນທະຣາຄະໃນອະດີດ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນຮູ້ແຈ້ງຜົນທີ່ຈະເກີດຕໍ່ໄປແຫ່ງທຳອັນເປັນເຫດແຫ່ງສັນທະຣາຄະໃນອະດີດ ເມື່ອຮູ້ແລ້ວຈຶ່ງລະເວັ້ນຜົນນັ້ນສາແລ້ວຮູ້ແຈ້ງດ້ວຍໃຈ ເຫັນແຈ້ງດ້ວຍປັນຍາ ສັນທະບໍ່ເກີດຍ້ອນ ອາໄສທຳອັນເປັນເຫດແຫ່ງສັນທະຣາຄະໃນອະດີດ ເປັນແນວນີ້ແລ

ສັນທະບໍ່ເກີດເພາະອາໄສທຳອັນເປັນເຫດແຫ່ງສັນທະຣາຄະໃນອະນາຄົດ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນຮູ້ແຈ້ງຜົນທີ່ຈະເກີດຕໍ່ໄປແຫ່ງທຳ ອັນເປັນເຫດແຫ່ງສັນທະຣາຄະ ໃນອະ ນາຄົດ ເມື່ອຮູ້ແລ້ວຈຶ່ງລະເວັ້ນຜົນນັ້ນສາແລ້ວຮູ້ແຈ້ງດ້ວຍໃຈ ເຫັນແຈ້ງດ້ວຍປັນຍາ ສັນທະບໍ່ ເກີດ ຍ້ອນອາໄສທຳອັນເປັນເຫດແຫ່ງສັນທະຣາຄະໃນອະນາຄົດ ເປັນແນວນີ້ແລ

ສັນທະບໍ່ເກີດເພາະອາໄສທຳອັນເປັນເຫດແຫ່ງສັນທະຣາຄະໃນປັດຈຸບັນ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນຮູ້ແຈ້ງຜົນທີ່ຈະເກີດຕໍ່ໄປແຫ່ງທຳອັນເປັນເຫດແຫ່ງສັນທະຣາຄະໃນປັດຈຸບັນ ເມື່ອຮູ້ແລ້ວ ຈຶ່ງລະເວັ້ນຜົນນັ້ນສາແລ້ວຮູ້ແຈ້ງດ້ວຍໃຈ ເຫັນແຈ້ງດ້ວຍປັນຍາ ສັນທະບໍ່ເກີດ ຍ້ອນອາໄສທຳອັນເປັນເຫດແຫ່ງສັນທະຣາຄະໃນປັດຈຸບັນ ເປັນແນວນີ້ແລ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຫດໃຫ້ເກີດກຳ (ດີ) ໓ ປະການນີ້ແລ

ທຸຕິຍະນິທານະສູດ ທີ ໑໐ ຈົບ

ສຳໂພທະວັກທີ ໑ ຈົບ

ລວມພຣະສູດທີ່ມີໃນວັກນີຄື

໑. ປຸບເພວະສຳໂພທະສູດ	໒. ປະຖົມອັດສາທະສູດ
໓. ທຸຕິຍະອັດສາທະສູດ	໔. ສະມະນະພາມມະນະສູດ
໕. ຣຸນນະສູດ	໖. ອະຕິດຕິສູດ
໗. ອະຣັກຂິຕະສູດ	໘. ພະຍາປັນນະສູດ
໙. ປະຖົມນິທານະສູດ	໑໐. ທຸຕິຍະນິທານະສູດ

໒. ອາປາຍິກະວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍບຸກຄົນຜູ້ຕ້ອງໄປສູ່ອະບາຍພູມ

໑. ອາປາຍິກະສູດ

ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນຜູ້ຕ້ອງໄປສູ່ອະບາຍພູມ

[໑໑໔] ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກນີ້ບໍ່ລະບາບກຳ ໓ ປະການນີ້ຕ້ອງໄປອະບາຍພູມ ຕ້ອງໄປນະຣົກ

ບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ບຸກຄົນທີ່ບໍ່ແມ່ນພົມມະຈາຣີ ແຕ່ປະຕິຍານຕົນວ່າເປັນພົມມະຈາຣີ
໒. ບຸກຄົນທີ່ຕາມກຳຈັດທ່ານຜູ້ປະພຶດພົມມະຈັນບໍລິສຸດ ດ້ວຍກຳທີ່ບໍ່ມີມູນອັນ ເປັນບໍລະປັກຕໍ່ພົມມະຈັນ
໓. ບຸກຄົນທີ່ມີວາທະແນວນີ້ ມີທິດຖິແນວນີ້ວ່າ “ໂທດໃນກາມບໍ່ມີ” ແລ້ວເຖິງ ຄວາມເປັນເຫຍື່ອໃນກາມທັງຫຼາຍ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກນີ້ແລ ບໍ່ລະບາບກຳ ໓ ປະການນີ້ຕ້ອງໄປ ອະບາຍ ຍະພູມ ຕ້ອງໄປນະຣົກ

ອາປາຍິກະສູດ ທີ ໑ ຈົບ

໒. ທຸນລະພະສູດ

ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນຫາໄດ້ຍາກ

[໑໑໕] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຄວາມຜາກົດຂອງບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກຫາໄດ້ຍາກໃນໂລກ

ຄວາມຜາກົດຂອງບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ຕະຖາຄົດອະຣະຫັນຕະສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າ
໒. ບຸກຄົນຜູ້ສະແດງທຳວິໄນທີ່ຕະຖາຄົດປະກາດໄວ້
໓. ກະຕັນຍູກະຕະເວທີບຸກຄົນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຄວາມຜາກົດຂອງບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກນີ້ແລ ຫາໄດ້ຍາກໃນໂລກ

ທຸນລະພະສູດທີ ໒ ຈົບ

໓. ອັບປະເມີຍຍະສູດ

ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນທີ່ປະມານບໍ່ໄດ້

[໑໑໖] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກນີ້ມີຜາກົດຢູ່ໃນໂລກ

ບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ສຸບປະເມີຍຍະບຸກຄົນ (ບຸກຄົນທີ່ປະມານໄດ້ງ່າຍ)
໒. ທຸບປະເມີຍຍະບຸກຄົນ (ບຸກຄົນທີ່ປະມານໄດ້ຍາກ)
໓. ອັບປະເມີຍຍະບຸກຄົນ (ບຸກຄົນທີ່ປະມານບໍ່ໄດ້)

ສຸບປະເມີຍຍະບຸກຄົນ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ຟັງຊ່ານ ຖືໂຕ ໂລເລ ປາກບໍ່ຂອບ ເວົ້າພ່າເພື່ອ ຫຼົງລືມ ສະຕິ ບໍ່ມີສຳປະຊັນຍະ ມີຈິດບໍ່ຕັ້ງໝັ້ນ ມີຈິດກວັດແກວ່ງ ບໍ່ສັງລວມອິນຊີ ນີ້ຮຽກວ່າ ສຸບປະເມີຍຍະບຸກຄົນ

ທຸບປະເມີຍຍະບຸກຄົນ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ບໍ່ຟັງຊ່ານ ບໍ່ຖືໂຕ ບໍ່ໂລເລ ບໍ່ປາກບໍ່ຂອບ ບໍ່ເວົ້າພ່າເພື່ອ ມີສະຕິໝັ້ນຄົງ ມີສຳປະຊັນຍະ ມີຈິດຕັ້ງໝັ້ນ ມີຈິດແນວແນ່ ສັງລວມອິນຊີ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ນີ້ຮຽກວ່າ ທຸບປະເມີຍຍະບຸກຄົນ

ອັບປະເມີຍຍະບຸກຄົນ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ ເປັນພຣະອະຣະທັນຕະຂີນາສົບ ນີ້ຮຽກວ່າ ອັບປະເມີຍຍະບຸກຄົນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກນີ້ ມີຜາກົດຢູ່ໃນໂລກ

ອັບປະເມີຍຍະສູດທີ ໓ ຈົບ

໔. ອາເນນຊະສູດ

ວ່າດ້ວຍທຳອັນບໍ່ຫວັ່ນໄຫວ

[໑໑໗] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກນີ້ມີຜາກົດຢູ່ໃນໂລກ

ບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ ບັນລຸອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານໂດຍກຳນົດວ່າ “ອາກາດບໍ່ມີບ່ອນສຸດ” ຢູ່ ຍ້ອນລ່ວງຮູບສັນຍາ ດັບປະຕິຄະສັນຍາ ບໍ່ກຳນົດນາມັດຕະສັນຍາໂດຍປະການທັງປວງ ເຂົາພໍໃຈຊານນັ້ນ ຕິດໃຈຊານນັ້ນແລະເຖິງຄວາມດີໃຈກັບຊານນັ້ນ ເຂົາດຳລົງຢູ່ໃນຊານນັ້ນ ນ້ອມໃຈໄປໃນຊານນັ້ນ ມັກຢູ່ກັບຊານນັ້ນສ່ວນຫຼາຍບໍ່ເສື່ອມ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ເຂົາເຖິງຄວາມເປັນຜູ້ຢູ່ຮ່ວມກັບເທວະດາພວກທີ່ເຂົາເຖິງຊັ້ນອາກາສານັນຈາຍະຕະນະ ພວກເທວະດາທີ່ເຂົາເຖິງຊັ້ນອາກາສານັນຈາຍະຕະນະ ມີອາຍຸປະມານ ໒໐,໐໐໐ ກັບ ຄົນທີ່ເປັນປຸຖຸຊົນດຳລົງຢູ່ໃນຊັ້ນອາກາສານັນຈາຍະຕະນະນັ້ນຈົນສິ້ນສຸດອາຍຸ ໃຫ້ໄລຍະເວລາທີ່ເປັນກຳນົດອາຍຸຂອງເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນໝົດໄປແລ້ວໄປສູ່ນະຣົກແດ່ ໄປສູ່ກຳນົດສັດເດຍຣັດສານແດ່ ໄປສູ່ແດນເຜດແດ່ ສ່ວນສາວົກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດຳລົງຢູ່ໃນຊັ້ນອາກາສານັນຈາຍະຕະນະນັ້ນຈົນສິ້ນສຸດອາຍຸ ໃຫ້ໄລຍະເວລາທີ່ເປັນກຳນົດອາຍຸຂອງເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນໝົດໄປແລ້ວປະຣິນິບພານໃນພົບນັ້ນແລ ນີ້ແລ ເປັນຄວາມແປກກັນ ເປັນຄວາມແຕກຕ່າງກັນ ເປັນເຫດເຮັດໃຫ້ຕ່າງກັນ ລະຫວ່າງອະຣິຍະສາວົກຜູ້ໄດ້ສະດັບກັບປຸຖຸຊົນຜູ້ບໍ່ໄດ້ສະດັບ ເມື່ອຄະຕິ (ການຕາຍ) ແລະອຸປັດ (ການເກີດ) ຍັງມີຢູ່

໒. ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ ລ່ວງອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານໂດຍປະການທັງປວງ ບັນລຸວິນຍານັນຈາຍະຕະນະຊານໂດຍກຳນົດວ່າ “ວິນຍານບໍ່ມີບ່ອນສຸດ” ຢູ່ ເຂົາພໍໃຈຊານນັ້ນ ຕິດໃຈຊານນັ້ນ ແລະເຖິງຄວາມດີໃຈກັບຊານນັ້ນ ເຂົາດຳລົງຢູ່ໃນຊານນັ້ນ ນ້ອມໃຈໄປໃນຊານນັ້ນ ມັກຢູ່ກັບຊານນັ້ນສ່ວນຫຼາຍບໍ່ເສື່ອມ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວເຂົາເຖິງຄວາມເປັນຜູ້ຢູ່ຮ່ວມກັບເທວະດາພວກທີ່ເຂົາເຖິງຊັ້ນວິນຍານັນຈາຍະຕະນະ ເທວະດາພວກທີ່ເຂົາເຖິງຊັ້ນວິນຍານັນຈາຍະຕະນະມີອາຍຸປະມານ ໔໐,໐໐໐ ກັບ ຄົນທີ່ເປັນປຸຖຸຊົນດຳລົງຢູ່ໃນຊັ້ນວິນຍານັນຈາຍະຕະນະ

ນັ້ນຈົນສິ້ນສຸດອາຍຸ ໃຫ້ໄລຍະເວລາທີ່ເປັນກຳນົດອາຍຸຂອງເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນໝົດໄປແລ້ວໄປສູ່ນະ
ຣົກແດ່ ໄປສູ່ກຳເນີດສັດເດຍຣັດສານແດ່ ໄປສູ່ແດນເຜດແດ່ ສ່ວນສາວົກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະ
ພາກເຈົ້າດຳລົງຢູ່ໃນຊັ້ນວິນຍານນັ້ນຈາຍະຕະນະນັ້ນຈົນສິ້ນສຸດອາຍຸ ໃຫ້ໄລຍະເວລາທີ່ເປັນກຳນົດ
ອາຍຸຂອງເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນໝົດໄປແລ້ວປະຣິນິບພານໃນພິບນັ້ນແລ ນີ້ແລ ເປັນຄວາມແປກກັນ
ເປັນຄວາມແຕກຕ່າງກັນ ເປັນເຫດເຮັດໃຫ້ຕ່າງກັນລະຫວ່າງອະຣິຍະສາວົກຜູ້ໄດ້ສະດັບກັບປຸຖຸ
ຊົນຜູ້ບໍ່ໄດ້ສະດັບ ເມື່ອຄະຕິແລະອຸປັດຍັງມີຢູ່

໓. ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ລ່ວງວິນຍານນັ້ນຈາຍະຕະນະຊານໂດຍປະການທັງປວງ
ບັນລຸອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະຊານຢູ່ໂດຍກຳນົດວ່າ “ບໍ່ມີອັນໃດ” ຢູ່ ເຂົາພໍໃຈຊານນັ້ນ ຕິດໃຈ
ຊານນັ້ນ ແລະເຖິງຄວາມດີໃຈກັບຊານນັ້ນ ເຂົາດຳລົງຢູ່ໃນຊານນັ້ນ ນ້ອມໃຈໄປໃນຊານນັ້ນ ມັກ
ຢູ່ກັບຊານນັ້ນສ່ວນຫຼາຍ ບໍ່ເສື່ອມ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວເຂົາເຖິງຄວາມເປັນຜູ້ຢູ່ຮ່ວມກັບເທວະດາ
ພວກທີ່ເຂົາເຖິງຊັ້ນອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະ ເທວະດາທັງຫຼາຍພວກທີ່ເຂົາເຖິງຊັ້ນອາກິນຈັນຍາຍະ
ຕະນະ ມີອາຍຸປະມານ ໖໐,໐໐໐ ກັບ ຄົນທີ່ເປັນປຸຖຸຊົນດຳລົງຢູ່ໃນຊັ້ນອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະ
ນັ້ນຈົນສິ້ນສຸດອາຍຸ ໃຫ້ໄລຍະເວລາທີ່ເປັນກຳນົດອາຍຸຂອງເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນໝົດໄປແລ້ວໄປສູ່ນະ
ຣົກແດ່ ໄປສູ່ກຳເນີດສັດເດຍຣັດສານແດ່ ໄປສູ່ແດນເຜດແດ່ ສ່ວນສາວົກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະ
ພາກເຈົ້າດຳລົງຢູ່ໃນຊັ້ນອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະນັ້ນຈົນສິ້ນສຸດອາຍຸ ໃຫ້ໄລຍະເວລາທີ່ເປັນກຳນົດ
ອາຍຸຂອງເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນໝົດໄປແລ້ວປະຣິນິບພານໃນພິບນັ້ນແລ ນີ້ແລ ເປັນຄວາມແປກກັນ
ເປັນຄວາມແຕກຕ່າງກັນ ເປັນເຫດເຮັດໃຫ້ຕ່າງກັນລະຫວ່າງອະຣິຍະສາວົກຜູ້ໄດ້ສະດັບກັບປຸຖຸ
ຊົນຜູ້ບໍ່ໄດ້ສະດັບ ເມື່ອຄະຕິແລະອຸປັດຍັງມີຢູ່

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກນີ້ແລມີຜາກົດຢູ່ໃນໂລກ

ອາເນນຊະສູດ ທີ ໔ ຈົບ

໔. ວິປັດຕິສຳປະທາສູດ

ວ່າດ້ວຍວິປັດ ແລະສຳປະທາ

[໑໑໘] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ວິປັດ ໓ ປະການນີ້

ວິປັດ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ສິລະວິປັດ (ຄວາມວິປັດແຫ່ງສິນ)

໒. ຈິດຕະວິປັດ (ຄວາມວິປັດແຫ່ງຈິດ)

໓. ທິດຖິວິບັດ (ຄວາມວິບັດແຫ່ງທິດຖິ)

ສິລະວິບັດ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ເປັນຜູ້ຂ້າສັດ ລັກຊັບ ປະພຶດຜິດໃນກາມ ເວົ້າຕົວະ ເວົ້າສັບສໍ້ ເວົ້າຄຳຫຍາບ ເວົ້າບໍ່ມີສາຣະ ນີ້ຮຽກວ່າ ສິລະວິບັດ

ຈິດຕະວິບັດ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ເປັນມິດສາທິດຖິ (ເຫັນຜິດ) ມີຈິດພະຍາບາດ ນີ້ຮຽກວ່າ ຈິດຕະວິບັດ

ທິດຖິວິບັດ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ເປັນມິດສາທິດຖິ ມີຄວາມເຫັນວິປະຣິດວ່າ “ທານທີ່ໃຫ້ແລ້ວ ບໍ່ມີຜົນ ຍັນທີ່ບູຊາແລ້ວບໍ່ມີຜົນ ການເຊ່ນສວງບໍ່ມີຜົນ ຜົນວິບາກແຫ່ງກຳທີ່ເຮັດດີ ແລະຊົ່ວກໍບໍ່ມີ ໂລກນີ້ບໍ່ມີ ໂລກໜ້າບໍ່ມີ ມານດາບໍ່ມີຄຸນ ບິດາບໍ່ມີຄຸນ ໂອປະປາຕິກະສັດບໍ່ມີ ສະມະນະພາມຜູ້ ປະພຶດດີປະຕິບັດຊອບເຮັດໃຫ້ແຈ້ງໂລກນີ້ ແລະໂລກໜ້າດ້ວຍປັນຍາອັນຍິ່ງເອງແລ້ວສອນຜູ້ອື່ນ ໃຫ້ຮູ້ແຈ້ງກໍບໍ່ມີໃນໂລກ” ນີ້ຮຽກວ່າ ທິດຖິວິບັດ

ຍ້ອນສິລະວິບັດເປັນເຫດ ສັດທັງຫຼາຍຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ຈຶ່ງໄປເກີດໃນອະບາຍ ທຸກຄະ ຕິ ວິນິບາດ ນະຣົກ ຍ້ອນຈິດຕະວິບັດເປັນເຫດ ສັດທັງຫຼາຍ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວຈຶ່ງໄປເກີດໃນ ອະບາຍ ທຸກຄະຕິ ວິນິບາດ ນະຣົກ ຫຼື ຍ້ອນທິດຖິວິບັດເປັນເຫດ ສັດທັງຫຼາຍ ຫຼັງຈາກຕາຍ ແລ້ວຈຶ່ງໄປເກີດ ອະບາຍ ທຸກຄະຕິ ວິນິບາດ ນະຣົກ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ວິບັດ ໓ ປະການນີ້ແລ

ສຳປະທາ ໓ ປະການນີ້

ສຳປະທາ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ສິລະສຳປະທາ (ຄວາມເຖິງພ້ອມດ້ວຍສິນ)

໒. ຈິດຕະສຳປະທາ (ຄວາມເຖິງພ້ອມດ້ວຍຈິດ)

໓. ທິດຖິສຳປະທາ (ຄວາມເຖິງພ້ອມດ້ວຍທິດຖິ)

ສິລະສຳປະທາ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ເວັ້ນຂາດຈາກການຂ້າສັດ ການລັກຊັບ ການປະພຶດຜິດໃນ
ກາມ ການເວົ້າຕົວະ ການເວົ້າສັບສົ່ງ ການເວົ້າຄຳຫຍາບ ແລະການເວົ້າບໍ່ມີສາຣະ ນີ້ຮຽກວ່າ ສິລະ
ສຳປະທາ

ຈິດຕະສຳປະທາ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ບໍ່ເພ່ງເລັ່ງຍາກໄດ້ຂອງເຂົາ ບໍ່ມີຈິດພະຍາບາດ ນີ້ຮຽກວ່າ
ຈິດຕະສຳປະທາ

ທິດຖິສຳປະທາ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ເປັນສຳມາທິດຖິ (ເຫັນຖືກ) ມີຄວາມເຫັນບໍ່ວິປະຣິດວ່າ
“ທານທີ່ໃຫ້ແລ້ວມີຜົນ ຍັນທີ່ບູຊາແລ້ວມີຜົນ ການເຊ່ນສວງມີຜົນ ຜົນວິບາກແຫ່ງກຳທີ່ເຮັດໄວ້ດີ
ແລະຊົ່ວມີ ໂລກນີ້ມີ ໂລກໜ້າມີ ມານດາມີຄຸນ ບິດາມີຄຸນ ໂອປະປາຕິກະສັດມີ ສະມະນະພາມ
ຜູ້ປະພຶດດີປະຕິບັດຊອບເຮັດໃຫ້ແຈ້ງໂລກນີ້ ແລະໂລກໜ້າດ້ວຍປັນຍາອັນຍິ່ງເອງແລ້ວສອນຜູ້
ອື່ນໃຫ້ຮູ້ແຈ້ງມີຢູ່ໃນໂລກ” ນີ້ຮຽກວ່າ ທິດຖິສຳປະທາ

ຍ້ອນສິລະສຳປະທາເປັນເຫດ ສັດທັງຫຼາຍຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ຈຶ່ງໄປເກີດໃນສຸກຄະຕິ
ໂລກສະຫວັນ ຍ້ອນຈິດຕະສຳປະທາເປັນເຫດ ສັດທັງຫຼາຍຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ຈຶ່ງໄປເກີດໃນສຸກ
ຄະຕິໂລກສະຫວັນ ຫຼືຍ້ອນທິດຖິສຳປະທາເປັນເຫດ ສັດທັງຫຼາຍຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວຈຶ່ງໄປເກີດໃນ
ສຸກຄະຕິໂລກສະຫວັນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສຳປະທາ ໓ ປະການນີ້ແລ

ວິປັດຕິສຳປະທາສູດ ທີ ໔ ຈົບ

ຜ. ອະປັນນະກະສູດ

ວ່າດ້ວຍຂໍ້ປະຕິບັດບໍ່ຜິດ

[໑໑໙] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ວິປັດ ໓ ປະການນີ້

ວິປັດ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ສິລະວິປັດ (ຄວາມວິປັດແຫ່ງສິນ)

໒. ຈິດຕະວິບັດ (ຄວາມວິບັດແຫ່ງຈິດ)

໓. ທິດຖິວິບັດ (ຄວາມວິບັດແຫ່ງທິດຖິ)

ສິລະວິບັດ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ເປັນຜູ້ຂ້າສັດ ຯລຯ ເວົ້າບໍ່ມີສາຣະ ນີ້ຮຽກວ່າ ສິລະວິບັດ

ຈິດຕະວິບັດ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ເພ່ງເລັ່ງຍາກໄດ້ຂອງເຂົາ ມີຈິດພະຍາບາດ ນີ້ຮຽກວ່າ ຈິດຕະວິບັດ

ທິດຖິວິບັດ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ເປັນມິດສາທິດຖິ ມີຄວາມເຫັນວິປະຣິດວ່າ “ທານທີ່ໃຫ້ແລ້ວ ບໍ່ມີຜົນ ຍັນທີ່ບູຊາແລ້ວບໍ່ມີຜົນ ຯລຯ ສະມະນະພາມຜູ້ປະພຶດຕິປະຕິບັດຊອບເຮັດໃຫ້ແຈ້ງໂລກ ນີ້ແລະໂລກໜ້າ ດ້ວຍປັນຍາອັນຍິ່ງເອງແລ້ວ ສອນຜູ້ອື່ນໃຫ້ຮູ້ແຈ້ງກໍບໍ່ມີໃນໂລກ” ນີ້ຮຽກວ່າ ທິດຖິວິບັດ

ຍ້ອນສິລະວິບັດເປັນເຫດ ສັດທັງຫຼາຍຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ຈຶ່ງໄປເກີດໃນອະບາຍ ທຸກຄະຕິ ວິນິບາດ ນະຣົກ ຍ້ອນຈິດຕະວິບັດເປັນເຫດ ຯລຯ ຫຼື ຍ້ອນທິດຖິວິບັດເປັນເຫດ ສັດທັງຫຼາຍຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວຈຶ່ງໄປເກີດໃນອະບາຍ ທຸກຄະຕິ ວິນິບາດ ນະຣົກ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຍ້ອນສິນວິບັດເປັນເຫດ ສັດທັງຫຼາຍຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວຈຶ່ງໄປເກີດໃນອະບາຍ ທຸກຄະຕິ ວິນິບາດ ນະຣົກ ປຽບຄື ແກ້ວມະນີທິກທຸ່ງມຸຖົກໂຍນຂຶ້ນສູງກໍກັບລົງມາຕັ້ງຢູ່ດ້ວຍດີຕາມປົກກະຕິສັນນັ້ນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ວິບັດ ໓ ປະການນີ້ແລ

ສຳປະທາ ໓ ປະການນີ້

ສຳປະທາ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ສິລະສຳປະທາ (ຄວາມເຖິງພ້ອມດ້ວຍສິນ)

໒. ຈິດຕະສຳປະທາ (ຄວາມເຖິງພ້ອມດ້ວຍຈິດ)

໓. ທິດຖິສຳປະທາ (ຄວາມເຖິງພ້ອມດ້ວຍທິດຖິ)

ສິລະສຳປະທາ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ເວັ້ນຂາດຈາກການຂ້າສັດ ຯລຯ ການເວົ້າບໍ່ມີສາຣະ ນີ້ຮຽກວ່າ ສິລະສຳປະທາ

ຈິດຕະສຳປະທາ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ບໍ່ເພ່ງເລັ່ງຍາກໄດ້ຂອງເຂົາ ບໍ່ມີຈິດພະຍາບາດ ນີ້ຮຽກວ່າ ຈິດຕະສຳປະທາ

ທິດຖິສຳປະທາ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ເປັນສຳມາທິດຖິ ມີຄວາມເຫັນບໍ່ວິປະຣິດວ່າ “ທານທີ່ໃຫ້ແລ້ວມີຜົນ ຍັນທີ່ບູຊາແລ້ວມີຜົນ ຯລຯ ສະມະນະພາມຜູ້ປະພຶດດີປະຕິບັດຊອບເຮັດໃຫ້ແຈ້ງໂລກນີ້ ແລະໂລກໜ້າດ້ວຍປັນຍາອັນຍິ່ງເອງແລ້ວ ສອນຜູ້ອື່ນໃຫ້ຮູ້ແຈ້ງມີຢູ່ໃນໂລກ” ນີ້ຮຽກວ່າ ທິດຖິສຳປະທາ

ຍ້ອນສິລະສຳປະທາເປັນເຫດ ສັດທັງຫຼາຍຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ຈຶ່ງໄປເກີດໃນສຸກຄະຕິໂລກສະຫວັນ ຍ້ອນຈິດຕະສຳປະທາເປັນເຫດ ຯລຯ ຫຼື ຍ້ອນທິດຖິສຳປະທາເປັນເຫດ ສັດທັງຫຼາຍຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ຈຶ່ງໄປເກີດໃນສຸກຄະຕິໂລກສະຫວັນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຍ້ອນສິລະສຳປະທາເປັນເຫດ ສັດທັງຫຼາຍຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວຈຶ່ງໄປເກີດໃນສຸກຄະຕິໂລກສະຫວັນ ປຽບຄື ແກ້ວມະນີທຶກທຸ່ງມືກໂຍນຂຶ້ນສູງກັບລົງມາຕັ້ງຢູ່ດ້ວຍດີຕາມປົກກະຕິສັນນັ້ນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສຳປະທາ ໓ ປະການນີ້ແລ

ອະປັນນະກະສູດທີ ໖ ຈົບ

໗. ກຳມັນຕະສູດ

ວ່າດ້ວຍຄວາມວິບັດແຫ່ງການງານ

[໑໒໐] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ວິບັດ ໓ ປະການນີ້

ວິບັດ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ກຳມັນຕະວິບັດ (ຄວາມວິບັດແຫ່ງການງານ)
໒. ອາຊີວະວິບັດ (ຄວາມວິບັດແຫ່ງອາຊີບ)
໓. ທິດຖິວິບັດ (ຄວາມວິບັດແຫ່ງທິດຖິ)

ກຳມັນຕະວິບັດ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ເປັນຜູ້ຂ້າສັດ ຯລຯ ເວົ້າບໍ່ມີສາຣະ ນີ້ຮຽກວ່າ ກຳມັນຕະວິບັດ

ອາຊີວະວິບັດ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ ມີອາຊີບຜິດ ລ້ຽງຊີບດ້ວຍມິດສາອາຊີວະ (ລ້ຽງຊີບຜິດ) ນີ້ຮຽກວ່າ ອາຊີວະວິບັດ

ທິດຖິວິບັດ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ ເປັນມິດສາທິດຖິ ມີຄວາມເຫັນວິປະຣິດວ່າ “ທານທີ່ໃຫ້ແລ້ວບໍ່ມີຜົນ ຍັນທີ່ບູຊາແລ້ວບໍ່ມີຜົນ ຯລຯ ສະມະນະພາມຜູ້ປະພຶດຕິປະຕິບັດຊອບເຮັດໃຫ້ແຈ້ງໂລກນີ້ ແລະໂລກໜ້າດ້ວຍປັນຍາອັນຍິ່ງເອງແລ້ວ ສອນຜູ້ອື່ນໃຫ້ຮູ້ແຈ້ງກໍບໍ່ມີໃນໂລກ” ນີ້ຮຽກວ່າ ທິດຖິວິບັດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ວິບັດ ໓ ປະການນີ້ແລ

ສຳປະທາ ໓ ປະການນີ້

ສຳປະທາ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ກຳມັນຕະສຳປະທາ (ຄວາມເຖິງພ້ອມດ້ວຍການງານ)
໒. ອາຊີວະສຳປະທາ (ຄວາມເຖິງພ້ອມດ້ວຍອາຊີບ)
໓. ທິດຖິສຳປະທາ (ຄວາມເຖິງພ້ອມດ້ວຍທິດຖິ)

ກຳມັນຕະສຳປະທາ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ເວັ້ນຂາດຈາກການຂ້າສັດ ຯລຯ ການເວົ້າບໍ່ມີສາຣະ ນີ້ຮຽກວ່າ ກຳມັນຕະສຳປະທາ

ອາຊີວະສຳປະທາ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ມີອາຊີບຖືກຕ້ອງຕາມທຳ ລ້ຽງຊີບດ້ວຍສຳມາອາຊີວະ (ລ້ຽງຊີວິດຖືກຕ້ອງຕາມທຳ) ນີ້ຮຽກວ່າ ອາຊີວະສຳປະທາ

ທິດຖິສຳປະທາ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ເປັນສຳມາທິດຖິ ມີຄວາມເຫັນບໍ່ວິປະຣິດວ່າ “ທານທີ່ໃຫ້ແລ້ວມີຜົນ ຍັນທີ່ບູຊາແລ້ວມີຜົນ ຯລຯ ສະມະນະພາມຜູ້ປະພຶດດີປະຕິບັດຊອບເຮັດໃຫ້ແຈ້ງໂລກນີ້ ແລະໂລກໜ້າດ້ວຍປັນຍາອັນຍິ່ງເອງແລ້ວ ສອນຜູ້ອື່ນໃຫ້ຮູ້ແຈ້ງມີຢູ່ໃນໂລກ” ນີ້ຮຽກວ່າ ທິດຖິສຳປະທາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສຳປະທາ ໓ ປະການນີ້ແລ

ກຳມັນຕະສູດທິ ໗ ຈົບ

໘. ປະຖົມໂສເຈີຍຍະສູດ

ວ່າດ້ວຍຄວາມສະອາດສູດ ທິ ໑

[໑໒໑] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຄວາມສະອາດ ໓ ປະການນີ້
ຄວາມສະອາດ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຄວາມສະອາດກາຍ
໒. ຄວາມສະອາດວາຈາ
໓. ຄວາມສະອາດໃຈ

ຄວາມສະອາດກາຍ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ ເວັ້ນຂາດຈາກການຂ້າສັດ ການລັກຊັບ ການປະພຶດຜິດໃນກາມ ນີ້ຮຽກວ່າ ຄວາມສະອາດກາຍ

ຄວາມສະອາດວາຈາ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ ເວັ້ນຂາດຈາກການເວົ້າຕົວະ ການເວົ້າສັບສົ່ ການເວົ້າຄຳຫຍາບ ການເວົ້າບໍ່ມີສາຣະ ນີ້ຮຽກວ່າ ຄວາມສະອາດວາຈາ

ຄວາມສະອາດໃຈ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ບໍ່ເປັນຜູ້ໂລບຫຼາຍ ມີຈິດບໍ່ພະຍາບາດ ເປັນສຳມາທິດຖິ ນີ້ຮຽກວ່າ ຄວາມສະອາດໃຈ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຄວາມສະອາດ ໓ ປະການນີ້ແລ

ປະຖົມໂສເຈີຍຍະສູດທີ ໘ ຈົບ

໙. ທຸຕິຍະໂສເຈີຍຍະສູດ

ວ່າດ້ວຍຄວາມສະອາດສູດທີ ໒

[໑໒໒] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຄວາມສະອາດ ໓ ປະການນີ້

ຄວາມສະອາດ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຄວາມສະອາດກາຍ

໒. ຄວາມສະອາດວາຈາ

໓. ຄວາມສະອາດໃຈ

ຄວາມສະອາດກາຍ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ ເວັ້ນຂາດຈາກການຂ້າສັດ ການລັກຊັບ ການປະພຶດບໍ່ປະເສີດນີ້ ຮຽກວ່າ ຄວາມສະອາດກາຍ

ຄວາມສະອາດວາຈາ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ ເວັ້ນຂາດຈາກການເວົ້າຕົວະ ການເວົ້າສັບສໍ້ ການເວົ້າຄຳຫຍາບ ການເວົ້າບໍ່ມີສາຣະ ນີ້ຮຽກວ່າ ຄວາມສະອາດວາຈາ

ຄວາມສະອາດໃຈ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ ຮູ້ແຈ້ງກາມສັນທະ (ຄວາມພໍໃຈໃນກາມ) ທີ່ມີໃນພາຍໃນວ່າ “ກາມສັນທະມີໃນພາຍໃນຂອງເຮົາ” ຫຼື ຮູ້ແຈ້ງກາມສັນທະທີ່ບໍ່ມີໃນພາຍໃນວ່າ “ກາມສັນທະບໍ່ມີໃນພາຍໃນຂອງເຮົາ” ຮູ້ແຈ້ງເຖິງການເກີດຂຶ້ນແຫ່ງກາມສັນທະທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ຮູ້ແຈ້ງເຖິງການລະກາມສັນທະທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ແລະຮູ້ແຈ້ງເຖິງການບໍ່ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໄປຂອງກາມສັນທະທີ່ລະໄດ້ແລ້ວ ຮູ້ແຈ້ງພະຍາບາດ (ຄວາມຄິດຮ້າຍ) ທີ່ມີໃນພາຍໃນວ່າ “ພະຍາບາດມີໃນພາຍໃນຂອງເຮົາ” ຫຼື ຮູ້ແຈ້ງ ພະຍາບາດທີ່ບໍ່ມີໃນພາຍໃນກໍຮູ້ແຈ້ງວ່າ “ພະຍາບາດບໍ່ມີໃນພາຍໃນຂອງເຮົາ” ຮູ້ແຈ້ງເຖິງການເກີດຂຶ້ນແຫ່ງພະຍາບາດທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ຮູ້ແຈ້ງເຖິງການລະພະຍາບາດທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ແລະຮູ້ແຈ້ງເຖິງການບໍ່ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໄປແຫ່ງພະຍາບາດທີ່ລະໄດ້ແລ້ວ ຮູ້ແຈ້ງຖິນະມິດທະ

(ຄວາມຫົດຫູ່ແລະງ່ວມເທົ່າ) ທີ່ມີໃນພາຍໃນວ່າ “ຖືນະມິດທະມີໃນພາຍໃນຂອງເຮົາ” ຫຼືຮູ້ແຈ້ງຖືນະມິດທະມີໃນພາຍໃນວ່າ “ຖືນະມິດທະມີໃນພາຍໃນຂອງເຮົາ” ຮູ້ແຈ້ງເຖິງການເກີດຂຶ້ນແຫ່ງຖືນະມິດທະມີຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ຮູ້ແຈ້ງເຖິງການລະຖືນະມິດທະມີເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ແລະຮູ້ແຈ້ງເຖິງການບໍ່ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໄປແຫ່ງຖືນະມິດທະມີທີ່ລະໄດ້ແລ້ວ ຮູ້ແຈ້ງອຸດທັດຈະກຸກຸດຈະ (ຄວາມຟຸ້ງຊ່ານແລະຮ້ອນໃຈ) ທີ່ມີໃນພາຍໃນວ່າ “ອຸດທັດຈະກຸກຸດຈະ ມີໃນພາຍໃນຂອງເຮົາ” ຫຼືຮູ້ແຈ້ງອຸດທັດຈະກຸກຸດຈະທີ່ບໍ່ມີໃນພາຍໃນວ່າ “ອຸດທັດຈະກຸກຸດຈະບໍ່ມີໃນພາຍໃນ” ຮູ້ແຈ້ງເຖິງການເກີດຂຶ້ນແຫ່ງອຸດທັດຈະກຸກຸດຈະທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ຮູ້ແຈ້ງເຖິງການລະອຸດທັດຈະກຸກຸດຈະທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ແລະຮູ້ແຈ້ງເຖິງການບໍ່ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໄປແຫ່ງ ອຸດທັດຈະກຸກຸດຈະທີ່ລະໄດ້ແລ້ວ ຮູ້ແຈ້ງວິຈິກິດສາ (ຄວາມລັງເລສົງໄສ) ມີໃນພາຍໃນວ່າ “ວິຈິກິດສາມີໃນພາຍໃນຂອງເຮົາ” ຫຼື ຮູ້ແຈ້ງວິຈິກິດສາທີ່ບໍ່ມີໃນພາຍໃນວ່າ “ວິຈິກິດສາບໍ່ມີໃນພາຍໃນຂອງເຮົາ” ຮູ້ແຈ້ງເຖິງການເກີດຂຶ້ນແຫ່ງວິຈິກິດສາທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ຮູ້ແຈ້ງເຖິງການລະວິຈິກິດສາທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ແລະຮູ້ແຈ້ງເຖິງການບໍ່ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໄປແຫ່ງວິຈິກິດສາທີ່ລະໄດ້ແລ້ວ ນີ້ຮຽກວ່າ ຄວາມສະອາດໃຈ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຄວາມສະອາດ ໓ ປະການນີ້ແລ

ຜູ້ມີກາຍສະອາດ ມີວາຈາສະອາດ

ມີໃຈສະອາດ ບໍ່ມີອາສະວະ

ເປັນຜູ້ສະອາດ ເຖິງພ້ອມດ້ວຍຄວາມສະອາດ

ບັນດິດທັງຫຼາຍຮຽກວ່າເປັນຜູ້ລ້າງບາບໄດ້ແລ້ວ

ທຸຕິຍະໂສເຈີຍຍະສູດທີ ໙ ຈົບ

໑໐. ໂມເນີຍຍະສູດ

ວ່າດ້ວຍຄວາມເປັນມຸນີ

[໑໒໓] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຄວາມເປັນມຸນີ ໓ ປະການນີ້

ຄວາມເປັນມຸນີ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຄວາມເປັນມຸນີທາງ ກາຍ

໒. ຄວາມເປັນມຸນີທາງ ວາຈາ

໓. ຄວາມເປັນມຸນີທາງ ໃຈ

ຄວາມເປັນມຸນີທາງກາຍ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ເວັ້ນຂາດຈາກການຂ້າສັດ ການລັກຊັບ ການປະພຶດບໍ່ປະເສີດ ນີ້ຮຽກວ່າ ຄວາມເປັນມຸນີທາງກາຍ

ຄວາມເປັນມຸນີທາງວາຈາ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ເວັ້ນຂາດຈາກການເວົ້າຕົວະ ການເວົ້າສັບສົ່ ການເວົ້າ ຄຳຫຍາບ ການເວົ້າບໍ່ມີສາຣະ ນີ້ຮຽກວ່າ ຄວາມເປັນມຸນີທາງວາຈາ

ຄວາມເປັນມຸນີທາງໃຈ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງເຈໂຕວິມຸດຕິ ປັນຍາວິມຸດຕິອັນບໍ່ມີອາສະວະຍັອນອາສະວະສິນໄປດ້ວຍປັນຍາອັນຍິ່ງເອງເຂົ້າເຖິງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ ນີ້ຮຽກວ່າ ຄວາມເປັນມຸນີທາງໃຈ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຄວາມເປັນມຸນີ ໓ ປະການນີ້ແລ

ຜູ້ທີ່ເປັນມຸນີທາງກາຍ ເປັນມຸນີທາງວາຈາ
ເປັນມຸນີທາງໃຈ ບໍ່ມີອາສະວະ
ເປັນມຸນີ ເຖິງພ້ອມດ້ວຍຄວາມເປັນມຸນີ
ບັນດິດທັງຫຼາຍຮຽກວ່າເປັນຜູ້ລະໄດ້ທຸກຢ່າງ

ໂມເນີຍຍະສູດທີ ໑໐ ຈົບ

ອາປາຍິກະວັກທີ ໒ ຈົບ

ລວມພຣະສູດທີ່ມີໃນວັກນີ້ຄື

໑. ອາປາຍິກະສູດ	໒. ທຸນລະພະສູດ
໓. ອັບປະເມີຍຍະສູດ	໔. ອາເນນຊະສູດ
໕. ວິປັດຕິສຳປະທາສູດ	໖. ອະປັນນະກະສູດ
໗. ກຳມັນຕະສູດ	໘. ປະຖົມໂສເຈີຍຍະສູດ
໙. ທຸຕິຍະໂສເຈີຍຍະສູດ	໑໐. ໂມເນີຍຍະສູດ

໓. ກຸສິນາຣະວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍນະຄອນກຸສິນາຣາ

໑. ກຸສິນາຣະສູດ

ວ່າດ້ວຍພຣະທຳມະເທດສະໜາທີ່ນະຄອນກຸສິນາຣາ

[໑໒໔] ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ປ່າຊື່ພະລິທະຣະນະ ເຂດນະຄອນກຸສິນາຣາໃນບ່ອນນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ຮັບສັງຮຽກພິກຂຸທັງຫຼາຍມາດ້ວຍຕັດ ວ່າ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ທູນຮັບສະໜອງພຣະດຳຣັດແລ້ວ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຕັດເລື່ອງນີ້ ວ່າ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ ເຂົ້າໄປອາໄສໝູ່ບ້ານ ຫຼື ເຂດແຫ່ງໃດແຫ່ງໜຶ່ງຢູ່ ຄະຫະບໍດີ ຫຼື ບຸດຂອງຄະຫະບໍດີເຂົ້າໄປຫາພິກຂຸນັ້ນ ນິມົນສັນໃນມື້ອື່ນເຊົ້າ ພິກຂຸເມື່ອປະສົງກໍຮັບນິມົນ ພິກຂຸນັ້ນ ພໍລ່ວງຣາຕິນັ້ນໄປ ເວລາເຊົ້າ ຄອງອັນຕະຣະວາສິກ ຖືບາດຈິວອນເຂົ້າໄປສູ່ນິເວດຂອງຄະຫະບໍດີ ຫຼື ບຸດຂອງຄະຫະບໍດີ ນັ່ງເທິງອາສະນະທີ່ເຂົາປູໄວ້ ຄະຫະບໍດີຫຼືບຸດຂອງຄະຫະບໍດີນັ້ນ ຖວາຍອາຫານໃຫ້ພິກຂຸນັ້ນ ອີ່ມໜ້າດ້ວຍຂອງຫຍ້າຂອງສັນທີ່ປະນີດດ້ວຍມືຂອງຕົນເອງ

ພິກຂຸນັ້ນມີຄວາມຄິດແນວນີ້ວ່າ “ດີແທ້ ຄະຫະບໍດີ ຫຼື ບຸດຂອງຄະຫະບໍດີນີ້ຖວາຍອາຫານ ໃຫ້ເຮົາອີ່ມໜ້າດ້ວຍຂອງຫຍ້າຂອງສັນທີ່ປະນີດດ້ວຍມືຕົນເອງ” ທ່ານຍັງມີຄວາມຄິດແນວນີ້ອີກວ່າ “ໂອນໍ ຄະຫະບໍດີ ຫຼື ບຸດຂອງຄະຫະບໍດີນີ້ ເພິ່ງຖວາຍອາຫານໃຫ້ເຮົາອີ່ມໜ້າດ້ວຍຂອງຫຍ້າຂອງສັນ ທີ່ປະນີດແນວນີ້ດ້ວຍມືຕົນເອງແມ່ນຕໍ່ ໆ ໄປ” ທ່ານຕິດໃຈ ລຸ້ມຫຼົງໝົກມຸ້ນ ແນມບໍ່ເຫັນໂທດ ບໍ່ມີປັນຍາເປັນເຄື່ອງສະບັດອອກ ສັນບິນທະບາດນັ້ນ ທ່ານນຶກເຖິງກາມວິຕົກ (ຄວາມນຶກໃນທາງກາມ) ແດ່ ນຶກເຖິງພະຍາບາດວິຕົກ (ຄວາມນຶກໃນທາງພະຍາບາດ) ແດ່ ນຶກເຖິງວິຫິງສາວິຕົກ (ຄວາມນຶກໃນທາງບຸດບຽນ) ແດ່

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບິນທະບາດທີ່ຖວາຍແກ່ພິກຂຸແນວນີ້ ເຮົາບໍ່ກ່າວວ່າມີຜົນຫຼາຍ ຂໍ້ນັ້ນ ຍ້ອນເຫດໃດ ຍ້ອນພິກຂຸເປັນຜູ້ຜະໝາດຢູ່

ສ່ວນພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ ເຂົ້າໄປອາໄສເຮືອນ ຫຼື ເຂດແຫ່ງໃດແຫ່ງໜຶ່ງຢູ່ ຄະຫະບໍດີຫຼື ບຸດຂອງຄະຫະບໍດີເຂົ້າໄປຫາພິກຂຸນັ້ນ ນິມົນສັນໃນມື້ອື່ນເຊົ້າ ພິກຂຸເມື່ອປະສົງກໍຮັບນິມົນ ພິກຂຸ

ນັ້ນພໍລ່ວງຣາຕີນັ້ນໄປ ເວລາເຊົ້າ ຄອງອັນຕະຣະວາສົກ ຖືບາດຈິວອນເຂົ້າໄປສູ່ນິເວດຂອງຄະ
ຫະບໍດີຫຼືບຸດຂອງຄະຫະບໍດີນັ້ນ ນັ່ງເທິງອາສະນະທີ່ເຂົາປູໄວ້ ຄະຫະບໍດີຫຼືບຸດຂອງຄະຫະບໍດີນັ້ນ
ຖວາຍອາຫານໃຫ້ພິກຂຸນັ້ນ ອີ່ມໜ້າດ້ວຍຂອງຫຍ້າຂອງສັນທີ່ປະນີດດ້ວຍມືຕົນເອງ

ພິກຂຸນັ້ນ ບໍ່ມີຄວາມຄິດແນວນີ້ວ່າ “ດີແທ້ ຄະຫະບໍດີຫຼືບຸດຂອງຄະຫະບໍດີນີ້ຖວາຍ
ອາຫານໃຫ້ເຮົາອີ່ມໜ້າດ້ວຍຂອງຫຍ້າຂອງສັນທີ່ປະນີດດ້ວຍມືຕົນເອງ” ແລະທ່ານບໍ່ມີຄວາມ
ຄິດແນວນີ້ວ່າ “ໂອນໍ ຄະຫະບໍດີ ຫຼື ບຸດຂອງຄະຫະບໍດີນີ້ ເພິ່ງຖວາຍອາຫານໃຫ້ເຮົາອີ່ມ
ໜ້າດ້ວຍຂອງຫຍ້າຂອງສັນ ທີ່ປະນີດດ້ວຍມືຕົນເອງແມ່ນຕໍ່ ໆ ໄປ” ທ່ານບໍ່ຕິດໃຈ ບໍ່ມົວເມົາ
ບໍ່ໝົກມຸ້ນ ແນມເຫັນໂທດ ມີປັນຍາເປັນເຄື່ອງສະບັດອອກສັນບິນທະບາດນັ້ນ ທ່ານນຶກເຖິງເນກ
ຂໍ້ມະວິຕິກ (ຄວາມນຶກປອດຈາກກາມ) ແຕ່ ນຶກເຖິງອະພະຍາບາດວິຕິກ (ຄວາມນຶກປອດຈາກ
ພະຍາບາດ)ແຕ່ ນຶກເຖິງອະວິຫິງສາວິຕິກ (ຄວາມນຶກປອດຈາກການບຽດບຽນ) ແຕ່ ພິກຂຸ
ທັງຫຼາຍ ບິນທະບາດທີ່ຖວາຍແກ່ພິກຂຸແນວນີ້ເຮົາຮຽກວ່າມີຜົນຫຼາຍ ຂໍ້ນັ້ນ ຍ້ອນເຫດໃດ ຍ້ອນ
ພິກຂຸເປັນຜູ້ບໍ່ຜະໝາດຢູ່

ກຸສິນາຣະສູດ ທີ ໑ ຈົບ

໒. ພັນທະນະສູດ

ວ່າດ້ວຍເຫດແຫ່ງຄວາມໝາງໃຈ

[໑໒໔] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນທິດໃດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເກີດຄວາມໝາງໃຈກັນ ຜິດກັນ ຖຽງ
ກັນ ໃຊ້ຫອກຄືປາກສຽບແທງກັນຢູ່ ທິດນັ້ນແມ່ນພຽງຄິດກໍບໍ່ເປັນບ່ອນສຸກສະບາຍແກ່ເຮົາ ບໍ່
ຈຳເປັນຕ້ອງເວົ້າເຖິງການໄປ ໃນເລື່ອງນີ້ ເຮົາສັນນິດຖານໄດ້ວ່າ ທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ລະທຳ ໓ ປະ
ການ ຄຸກຄືຢູ່ກັບທຳ ໓ ປະການຢ່າງແນ່ນອນ

ທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ລະທຳ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ເນກຂໍ້ມະວິຕິກ (ຄວາມນຶກປອດຈາກກາມ)
໒. ອະພະຍາບາດວິຕິກ (ຄວາມນຶກປອດຈາກພະຍາບາດ)
໓. ອະວິຫິງສາວິຕິກ (ຄວາມນຶກປອດຈາກການບຽດບຽນ)

ທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ລະທຳ ໓ ປະການນີ້

ທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນ ຄຸກຄືຢູ່ກັບທຳ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

- ໑. ກາມວິຕົກ (ຄວາມນຶກໃນທາງກາມ)
- ໒. ພະຍາບາດວິຕົກ (ຄວາມນຶກໃນທາງພະຍາບາດ)
- ໓. ວິທິງສາວິຕົກ (ຄວາມນຶກໃນທາງບຸດບຸນ)

ທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນຄຸກຄືຢູ່ກັບທຳ ໓ ປະການນີ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນທິດໃດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍເກີດຄວາມໝາງໃຈກັນ ຜິດກັນ ຖຽງກັນ ໃຊ້
ຫອກຄືປາກສຽບແທງກັນຢູ່ ທິດນັ້ນ ແມ່ນພຽງຄິດກໍບໍ່ເປັນບ່ອນສຸກສະບາຍແກ່ເຮົາ ບໍ່ຈຳເປັນ
ຕ້ອງເວົ້າເຖິງການໄປ ໃນເລື່ອງນີ້ເຮົາສັນນິດຖານໄດ້ວ່າ ທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ລະທຳ ໓ ປະການ
ຄຸກຄືຢູ່ກັບທຳ ໓ ປະການຢ່າງແນ່ນອນ

ໃນທິດໃດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍພ້ອມພຽງກັນ ຊົມຊື່ນກັນ ບໍ່ຜິດຖຽງກັນ ເປັນຄືນ້ຳນົມກັບນ້ຳ
ເບິ່ງກັນດ້ວຍສາຍຕາທີ່ປຸ່ມດ້ວຍຄວາມຮັກຢູ່ ທິດນັ້ນ ແມ່ນໄປຢາມກໍເປັນບ່ອນສຸກສະບາຍແກ່
ເຮົາ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເວົ້າເຖິງການຄິດ ໃນເລື່ອງນີ້ເຮົາສັນນິດຖານໄດ້ວ່າ ທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນ ໄດ້ລະທຳ
໓ ປະການ ຄຸກຄືຢູ່ກັບທຳ ໓ ປະການຢ່າງແນ່ນອນ

ທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ລະທຳ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

- ໑. ກາມວິຕົກ
- ໒. ພະຍາບາດວິຕົກ
- ໓. ວິທິງສາວິຕົກ

ທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນຄຸກຄືຢູ່ກັບທຳ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

- ໑. ເນກຂຳມະວິຕົກ
- ໒. ອະພະຍາບາດວິຕົກ
- ໓. ອະວິທິງສາວິຕົກ

ທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນຄຸກຄືຢູ່ກັບທຳ ໓ ປະການນີ້

ໃນທິດໃດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພ້ອມພຽງກັນ ຊົມຊື່ນກັນ ບໍ່ຜິດຖຽງກັນ ເປັນຄືນ້ຳນົມກັບນ້ຳ
ເບິ່ງກັນດ້ວຍສາຍຕາທີ່ປຸ່ມດ້ວຍຄວາມຮັກຢູ່ ທິດນັ້ນ ແມ່ນໄປຢາມກໍເປັນບ່ອນສຸກສະບາຍແກ່
ເຮົາ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເວົ້າເຖິງການຄິດ ໃນເລື່ອງນີ້ເຮົາສັນນິດຖານໄດ້ວ່າ ທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນ ໄດ້ລະທຳ
໓ ປະການນີ້ຄຸກຄືຢູ່ກັບທຳ ໓ ປະການນີ້ຢ່າງແນ່ນອນ

໓. ໂຄຕະມະກະເຈຕິຍະສູດ

ວ່າດ້ວຍພຣະທຳມະເທດສະໜາທີ່ໂຄຕະມະກະເຈຕິ

[໑໒໖] ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ປະທັບຢູ່ໂຄຕະມະກະເຈຕິ ເຂດນະຄອນເວສາລີ ໃນບ່ອນນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ຮັບສິ່ງຮຽກຟ້ອງທັງຫຼາຍມາດ້ວຍຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ທູນຮັບສະໜອງພຣະດຳຣັດແລ້ວ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຕັດເລື່ອງນີ້ວ່າ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາຮູ້ຍິ່ງແລ້ວ“ຈຶ່ງສະແດງທຳ ບໍ່ຮູ້ຍິ່ງແລ້ວ ບໍ່ສະແດງທຳ ເຮົາສະແດງທຳມີເຫດ ບໍ່ແມ່ນສະແດງທຳບໍ່ມີເຫດ ເຮົາສະແດງທຳມີປາຕິຫານ ບໍ່ແມ່ນສະແດງທຳບໍ່ມີປາຕິຫານ ເມື່ອເຮົານັ້ນ ຮູ້ຍິ່ງແລ້ວ ຈຶ່ງສະແດງທຳ ບໍ່ຮູ້ຍິ່ງແລ້ວ ບໍ່ສະແດງທຳ ສະແດງທຳມີເຫດ ບໍ່ແມ່ນສະແດງທຳບໍ່ມີເຫດ ສະແດງທຳມີປາຕິຫານ ບໍ່ແມ່ນສະແດງທຳບໍ່ມີປາຕິຫານ ທ່ານທັງຫຼາຍຄວນເຮັດຕາມຄຳສັ່ງສອນ ຄວນເຮັດຕາມຄຳພໍ່າສອນ ກໍແລ ທ່ານທັງຫຼາຍຄວນທີ່ຈະຍິນດີ ຄວນທີ່ຈະຊົມຊື່ນ ຄວນທີ່ຈະໂສມະນັດວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ເປັນຜູ້ຕັດສະຮູ້ດ້ວຍພຣະອົງເອງໂດຍຖືກຕ້ອງ ພຣະທຳເປັນທຳທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ດີແລ້ວ ພຣະສົງເປັນຜູ້ປະຕິບັດດີແລ້ວ”

ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດແນວນີ້ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ມີໃຈຍິນດີ ຕ່າງຊົມຊື່ນພາສີດຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຕັດໄວຍາກອນພາສີດນີ້ຢູ່ ພັນໂລກກະທາດໄດ້ຫວັ່ນໄຫວສັນສະເທີອນແລ້ວ

ໂຄຕະມະກະເຈຕິຍະສູດທີ ໓ ຈົບ

໔. ພະຣັນຖຸກາລາມະສູດ

ວ່າດ້ວຍພະຣັນຖຸກາລາມະໂຄດ

[໑໒໗] ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ສະເດັດຈາຣິກໄປໃນແຄວ້ນໂກສິນ ສະເດັດເຖິງນະຄອນກະບິນລະພັດ ເຈົ້າມະຫານາມສາກະຍະໄດ້ຮູ້ຂ່າວວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າສະເດັດເຖິງ ເມືອງກະບິນລະພັດ ໂດຍລຳດັບແລ້ວ” ຄັ້ງນັ້ນ ເຈົ້າມະຫານາມສາກະຍະເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮອດບ່ອນຢູ່ ຖວາຍອະພິວາດແລ້ວໄດ້ຢືນຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ໄດ້ຕັດກັບເຈົ້າມະຫານາມສາກະຍະ ດັ່ງນີ້ ວ່າ

ມະຫານາມ ໄປເທີນ ທ່ານຈົ່ງພິຈາລະນາເບິ່ງສະຖານທີ່ພັກໃນເມືອງກະບິນລະພັດທີ່ເຮົາ
ຈະຢູ່ໄດ້ຈັກຄືນໜຶ່ງໃນມື້ນີ້ ເຈົ້າມະຫານາມສາກະຍະທູນຮັບສະໜອງພຣະດໍາຮັດແລ້ວ ເຂົ້າໄປ
ເມືອງກະບິນລະພັດ ທຸ່ງໄປຈົນທົ່ວເມືອງກະບິນລະພັດ ບໍ່ເຫັນສະຖານທີ່ພັກທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະ
ພາກເຈົ້າພໍຈະປະທັບໄດ້ ຈັກຄືນໜຶ່ງ

ລໍາດັບນັ້ນ ເຈົ້າມະຫານາມສາກະຍະເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮອດບ່ອນຢູ່ແລ້ວ
ໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ “ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ໃນເມືອງກະບິນລະພັດ
ບໍ່ມີສະຖານທີ່ພັກທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພໍຈະປະທັບໄດ້ຈັກຄືນໜຶ່ງໃນມື້ນີ້ ພະຣັນຖຸດາບົດກາ
ລາມະໂຄດນີ ເປັນເພື່ອນພົມມະຈາຣີເກົ່າຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ໃນມື້ນີ້ຂໍພຣະຜູ້ມີພຣະ
ພາກເຈົ້າ ປະທັບຢູ່ໃນອາສີມຂອງພະຣັນຖຸດາບົດນັ້ນຈັກຄືນໜຶ່ງ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ຈົ່ງໄປປູເຄື່ອງປູລາດໄວ້ເທີນ ມະຫານາມ”

ເຈົ້າມະຫານາມສາກະຍະທູນຮັບພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າແລ້ວ ເຂົ້າໄປສູ່ອາສີມຂອງພະ
ຣັນຖຸດາບົດກາລາມະໂຄດ ປູເຄື່ອງປູລາດ ຈັດນ້ຳສຳລັບລ້າງພຣະບາດໄວ້ ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້
ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຮອດບ່ອນຢູ່ແລ້ວໄດ້ຂາບທູນດັ່ງນີ້ວ່າ “ຂ້າພຣະອົງໄດ້ປູເຄື່ອງປູລາດແລ້ວ ໄດ້
ຈັດຕັ້ງນ້ຳສຳລັບລ້າງພຣະບາດແລ້ວ ບັດນີ້ ຂໍພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈົ່ງຊົງຮູ້ການອັນຄວນເທີນ
ຂ້ານ້ອຍ”

ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າສະເດັດເຂົ້າໄປ ສູ່ອາສີມຂອງພະຣັນຖຸດາບົດກາລາມະ
ໂຄດ ປະທັບນັ່ງເທິງອາສະນະທີ່ປູລາດໄວ້ແລ້ວ ຊົງລ້າງພຣະບາດທັງສອງ ລໍາດັບນັ້ນ ເຈົ້າມະ
ຫານາມສາກະຍະຄຶດວ່າ “ມື້ນີ້ບໍ່ແມ່ນເວລາເໝາະທີ່ຈະເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ພຣະ
ຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງອິດເມື່ອຍ ມື້ອື່ນເຮົາຈັກເຂົ້າເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ” ຈຶ່ງຖວາຍອະພິ
ວາດ ກະທຳປະທັກຂຶ້ນແລ້ວຫຼີກໄປ

ເມື່ອພໍລ່ວງຣາຕິນັ້ນໄປ ເຈົ້າມະຫານາມສາກະຍະເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ
ຮອດບ່ອນຢູ່ ຖວາຍອະພິວາດແລ້ວ ນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ຕັດກັບ
ເຈົ້າມະຫານາມ ສາກະຍະນັ້ນດັ່ງນີ້ວ່າ ມະຫານາມ ສາດສະດາ ໓ ຈຳພວກນີ້ມີຜາກົດຢູ່ໃນໂລກ

ສາດສະດາ ໓ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ສາດສະດາບາງທ່ານໃນໂລກນີ້ ບັນຍັດການກຳນົດຮູ້ກາມ ບໍ່ບັນຍັດການ
ກຳນົດຮູ້ຮູບ ບໍ່ບັນຍັດການກຳນົດຮູ້ເວທະນາ

໒. ສາດສະດາບາງທ່ານໃນໂລກນີ້ ບັນຍັດການກຳນົດຮູ້ກາມແລະບັນຍັດການກຳນົດຮູ້ຮູບ ບໍ່ບັນຍັດການກຳນົດຮູ້ເວທະນາ
໓. ສາດສະດາບາງທ່ານໃນໂລກນີ້ບັນຍັດການກຳນົດຮູ້ກາມ ບັນຍັດການກຳນົດຮູ້ຮູບ ແລະບັນຍັດການກຳນົດຮູ້ເວທະນາ

ມະຫານາມ ສາດສະດາ ໓ ຈຳພວກນີ້ ມີຜາກົດຢູ່ໃນໂລກ

ຈຸດມຸ້ງໝາຍຂອງສາດສະດາ ໓ ຈຳພວກນີ້ເປັນແນວດຽວກັນຫຼືຕ່າງກັນ ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດແນວນີ້ແລ້ວ ພະຣັບຖຸດາບິດກາລາມະໂຄດໄດ້ກ່າວກັບເຈົ້າມະຫານາມສາກະຍະວ່າ “ມະຫານາມ ທ່ານຈົ່ງຂາບທູນວ່າ “ຈຸດມຸ້ງໝາຍຂອງສາດສະດາ ໓ ຈຳພວກເປັນແນວດຽວກັນ” ເມື່ອພະຣັບຖຸດາບິດກ່າວແນວນີ້ແລ້ວ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ໄດ້ຕັດກັບເຈົ້າມະຫານາມສາກະຍະ ວ່າ “ມະຫານາມ ທ່ານຈົ່ງກ່າວວ່າ “(ຈຸດມຸ້ງໝາຍຂອງສາດສະດາ ໓ ຈຳພວກ) ຕ່າງກັນ”

ແມ່ນໃນເທື່ອທີ ໒ ພະຣັບຖຸດາບິດກາລາມະໂຄດໄດ້ກ່າວກັບເຈົ້າມະຫານາມສາກະຍະວ່າ “ມະຫານາມ ທ່ານຈົ່ງຂາບທູນວ່າ “ເປັນແນວດຽວກັນ” ແມ່ນໃນເທື່ອທີ ໒ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າກໍໄດ້ຕັດກັບເຈົ້າມະຫານາມສາກະຍະວ່າ “ມະຫານາມ ທ່ານຈົ່ງກ່າວວ່າ “ຕ່າງກັນ” ແມ່ນໃນເທື່ອທີ ໓ ພະຣັບຖຸດາບິດກາລາມະໂຄດໄດ້ກ່າວກັບເຈົ້າມະຫານາມສາກະຍະວ່າ “ມະຫານາມ ທ່ານຈົ່ງຂາບທູນວ່າ “ເປັນແນວດຽວກັນ”

ແມ່ນໃນເທື່ອທີ ໓ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ຕັດກັບເຈົ້າມະຫານາມສາກະຍະວ່າ “ມະຫານາມ ທ່ານຈົ່ງກ່າວວ່າ “ຕ່າງກັນ”

ລຳດັບນັ້ນ ພະຣັບຖຸດາບິດກາລາມະໂຄດຄຶດວ່າ “ເຮົາຖືກພຣະສະມະນະໂຄດົມຮຸກຮານແລ້ວເຖິງ ໓ ເທື່ອຕໍ່ໜ້າເຈົ້າມະຫານາມສາກະຍະຜູ້ມີສັກໃຫຍ່ ທາງທີ່ດີເຮົາເພິ່ງໜີໄປ ຈາກເມືອງກະບິນລະພັດ” ບັດນັ້ນ ພະຣັບຖຸດາບິດກາລາມະໂຄດໄດ້ໜີໄປຈາກເມືອງກະບິນລະພັດ ໜີທ່າງຈາກເມືອງກະບິນລະພັດ ບໍ່ຕ່າວມາອີກເລີຍ

ພະຣັບຖຸດາລາມະສູດ ທີ ໔ ຈົບ

໕. ຫັດຖະກະສູດ

ວ່າດ້ວຍຫັດຖະກະເທບພະບຸດ

[໑໒໘] ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ພຣະເຊຕະວັນ ອາຮາມຂອງອະນາຖະບິນດິກະເສດຖີ ເຂດນະຄອນສາວັດຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ຫັດຖະກະເທບພະບຸດເມື່ອປະຖົມມະຍາມຜ່ານໄປ ມີວັນນະງົດງາມຫຼາຍ ເບິ່ງຮັດສະໝີໃຫ້ສະຫວ່າງທົ່ວພຣະເຊຕະວັນ ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ຄິດວ່າຈັກຍືນກົງພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ກັບຊຸດລົງນັ່ງກົງພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ບໍ່ສາມາດຍືນຢູ່ໄດ້ ປຽບຄື ເນີຍໃສຫຼີນ້ຳມັນທີ່ເຂົາຖອກລົງເທິງຊາຍຍ່ອມຊົມລົງ ບໍ່ຂັງຢູ່ ຫັດຖະກະເທບພະບຸດຄິດວ່າ ຈັກຍືນກົງພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ກັບຊຸດລົງນັ່ງກົງພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ບໍ່ສາມາດຍືນຢູ່ໄດ້

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ຕັດກັບຫັດຖະກະເທບພະບຸດວ່າ “ຫັດຖະກະ ທ່ານຈົ່ງເນຣະມິດຮ່າງແນວຫຍາບ ໆ” ຫັດຖະກະເທບພະບຸດທູນຮັບສະໜອງພຣະດຳຮັດແລ້ວ ເນຣະມິດຮ່າງແນວຫຍາບ ໆ ຖວາຍອະພິວາດແລ້ວໄດ້ຍືນຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຕັດ ເລື່ອງນີ້ກັບຫັດຖະກະເທບພະບຸດດັ່ງນີ້ວ່າ “ຫັດຖະກະ ທຳປະຈຳໂຕຂອງທ່ານເມື່ອຄັ້ງທີ່ເປັນມະນຸດໃນການກ່ອນ ບັດນີ້ຍັງມີຢູ່ປະຈຳໂຕທ່ານແດ່ບໍ່?”

ຫັດຖະກະເທບພະບຸດຂາບທູນວ່າ ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ກໍທຳປະຈຳໂຕຂອງຂ້າພຣະອົງ ເມື່ອຄັ້ງທີ່ເປັນມະນຸດໃນການກ່ອນ ມາບັດນີ້ຍັງມີຢູ່ປະຈຳໂຕຂອງຂ້າພຣະອົງ ແລະທຳທີ່ບໍ່ໄດ້ມີຢູ່ປະຈຳໂຕຂ້າພຣະອົງ ເມື່ອຄັ້ງເປັນມະນຸດໃນການກ່ອນ ມາບັດນີ້ກັບມີຢູ່ປະຈຳໂຕຂ້າພຣະອົງ ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ໃນປັດຈຸບັນນີ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ຮ້ອມລ້ອມໄປດ້ວຍເຫຼົ່າພິກຂຸ ພິກຂຸນີ ອຸປາສິກ ອຸປາສິກາ ພຣະຣາຊາ ມະຫາອຳມາດຂອງພຣະຣາຊາ ພວກເດຍຣະຖີ ສາວົກຂອງເດຍຣະຖີແມ່ນສັນໃດ ຂ້າພຣະອົງກໍສັນນັ້ນຄືກັນ ຮ້ອມລ້ອມໄປດ້ວຍເທບພະບຸດທັງຫຼາຍຢູ່ ພວກເທບພະບຸດພາກັນມາຈາກຖິ່ນໄກດ້ວຍຕັ້ງໃຈວ່າ ຈັກຟັງທຳໃນສຳນັກຂອງຫັດຖະກະເທບພະບຸດ ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂ້າພຣະອົງຍັງບໍ່ອີ່ມ ຍັງບໍ່ເປື້ອນທຳ ໓ ປະການກໍຈຸຕິສາກ່ອນ

ທຳ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຂ້າພຣະອົງຍັງບໍ່ອີ່ມ ຍັງບໍ່ເປື້ອນການເຂົ້າເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າກໍຈຸຕິສາແລ້ວ
໒. ຂ້າພຣະອົງຍັງບໍ່ອີ່ມ ຍັງບໍ່ເປື້ອນການຟັງພຣະສັດທຳກໍຈຸຕິສາແລ້ວ
໓. ຂ້າພຣະອົງຍັງບໍ່ອີ່ມ ຍັງບໍ່ເປື້ອນການບຳລຸງພຣະສົງກໍຈຸຕິສາແລ້ວ

ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂ້າພຣະອົງຍັງບໍ່ອີ່ມ ຍັງບໍ່ເບື້ອທຳ ໓ ປະການນີ້ ກຳຈຸຕິສາແລ້ວ

ຫັດຖະກະເທບພະບຸດໄດ້ກ່າວຄາຖາປະພັນຕໍ່ໄປອີກ ວ່າ

ຄວາມອີ່ມໃນການເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ
(ການຟັງພຣະສັດທຳ) ການບຳລຸງພຣະສົງ
ຈັກມີໃນການໃດ ໆ ຢ່າງແນ່ນອນ
ຫັດຖະກະອຸປາສົກຍັງສຶກສາອະທິສິນຢູ່
ຍິນດີແລ້ວໃນການຟັງພຣະສັດທຳ
ຍັງບໍ່ອີ່ມທຳ ໓ ປະການ
ກໍໄປສູ່ພົມມະໂລກຊັ້ນອະວິຫາສາແລ້ວ

ຫັດຖະກະສູດ ທີ ໔ ຈົບ

ຜ. ກະຕະວິຍະສູດ

ວ່າດ້ວຍຄວາມມັກໃຫຍ່

[໑໒໙] ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ປະທັບຢູ່ປ່າອິສິປະຕະນະມະຣິຄະທາຍະວັນ ເຂດນະຄອນພາຣານະສີ ເມື່ອໃນເວລາເຊົ້າ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຄອງອັນຕະຣະວາສົກ ຖືບາດຈິວອນ ສະເດັດເຂົ້າໄປສູ່ນະຄອນພາຣານະສີເພື່ອບິນທະບາດ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າກຳລັງທ່ຽວບິນທະບາດໃນສຳນັກຂອງພວກມີລັກຂະ ທີ່ຊຸມນຸມກັນຢູ່ໃນບ່ອນຊື່ຂາຍງົວ ໄດ້ທອດພຣະເນດເຫັນພິກຂຸອົງໜຶ່ງ ຜູ້ບໍ່ມີຄວາມແຊ່ມຊື່ນ ມີແຕ່ຄວາມແຊ່ມຊື່ນພາຍນອກ ຫຼົງລືມສະຕິ ບໍ່ມີສຳປະຊັນຍະ ມີຈິດບໍ່ຕັ້ງໝັ້ນ ມີຈິດກວັດແກວ່ງ ບໍ່ສັງລວມອິນຊີ ແລ້ວໄດ້ຕັດກັບພິກຂຸນັ້ນດັ່ງນີ້ ວ່າ

“ພິກຂຸ ທ່ານຢ່າໄດ້ເຮັດຕົນໃຫ້ເປັນຜູ້ມັກໃຫຍ່ ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ເລີຍ ທີ່ແມງວັນຈັກບໍ່ຕອມ ບໍ່ກັດຕົນທີ່ມັກໃຫຍ່ ຊຸ່ມຍ້ອນກິນດິບ”

ເມື່ອພິກຂຸນັ້ນ ໄດ້ຮັບພຣະໂອວາດນີ້ ຈາກພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າແລ້ວກໍເຖິງຄວາມສັງເກດ ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ສະເດັດທ່ຽວບິນທະບາດໃນນະຄອນພາຣານະສີ ໃນເວລາພາຍຫຼັງ ພັດຕາຫານ ສະເດັດກັບຈາກທ່ຽວບິນທະບາດໄດ້ຮັບສັງຮຽກພິກຂຸທັງຫຼາຍມາຕັດວ່າ “ໃນເຊົ້ານີ້ ເຮົານຸ່ງອັນຕະຣະວາສົກ ຖືບາດຈິວອນເຂົ້າໄປສູ່ນະຄອນພາຣານະສີເພື່ອບິນທະບາດ ເຮົາກຳລັງທ່ຽວບິນທະບາດໃນສຳນັກຂອງພວກມີລັກຂະທີ່ຊຸມນຸມກັນຢູ່ໃນບ່ອນຊື່

ຂາຍງົວ ໄດ້ເຫັນພິກຂຸອົງໜຶ່ງ ຜູ້ບໍ່ມີຄວາມແຊ່ມຊື່ນ ມີແຕ່ຄວາມແຊ່ມຊື່ນພາຍນອກ ຫຼົງລົມສະຕິ ບໍ່ມີສຳປະຊັນຍະ ມີຈິດບໍ່ຕັ້ງໝັ້ນ ມີຈິດກວັດແກວ່ງ ບໍ່ສັງລວມອິນຊີ ແລ້ວໄດ້ກ່າວກັບພິກຂຸນັ້ນ ດັ່ງນີ້ວ່າ “ພິກຂຸທ່ານຢ່າໄດ້ເຮັດຕົນໃຫ້ເປັນຜູ້ມັກໃຫຍ່ ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ເລີຍ ທີ່ແມງວັນຈັກບໍ່ຕອມ ບໍ່ກັດ ຕົນທີ່ມັກໃຫຍ່ ຊຸ່ມຍ້ອນກິນດິບນັ້ນ” ເມື່ອເຮົາກ່າວສອນດ້ວຍໂອວາດນີ້ແລ້ວ ພິກຂຸນັ້ນກໍເຖິງຄວາມສັງເກດ”

ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດແນວນີ້ແລ້ວ ພິກຂຸອົງໜຶ່ງ ໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ “ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຄວາມມັກໃຫຍ່ຄືອັນໃດ? ກິນດິບຄືອັນໃດ? ແມງວັນຄືອັນໃດ?”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ ພິກຂຸ ຄວາມມັກໃຫຍ່ຄື ອະພິດຊາ ກິນດິບຄືພະຍາບາດ ແມງວັນຄື ບາບອະກຸສິນວິຕົກ ພິກຂຸ ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ເລີຍ ທີ່ແມງວັນຈັກບໍ່ຕອມ ບໍ່ກັດຕົນທີ່ມັກໃຫຍ່ ຊຸ່ມຍ້ອນກິນດິບ

ແມງວັນຄືຄວາມດຳຣິທີ່ອົງຣາຄະ
ຈັກໄຕ່ຕອມບຸກຄົນທີ່ບໍ່ຄຸ້ມຄອງໃນຈັກຊຸທະວານແລະໂສຕະທະວານ
ບໍ່ສັງລວມໃນອິນຊີທັງຫຼາຍ
ພິກຂຸເຮັດຕົນໃຫ້ເປັນຜູ້ມັກໃຫຍ່ ຊຸ່ມຍ້ອນກິນດິບ
ຍ່ອມຢູ່ຫ່າງໄກຈາກນິບພານ ມີແຕ່ຄວາມຄັບແຄ້ນທໍານັ້ນ
ຄົນພານມີປັນຍາຊາມ ຖືກແມງວັນໄຕ່ຕອມ
ບໍ່ໄດ້ເພື່ອນທີ່ສະເໝີຕົນ ເພິ່ງທ່ຽວໄປໃນບ້ານແດ່ ໃນປ່າແດ່
ສ່ວນພວກທີ່ສົມບູນດ້ວຍສິນ ຍິນດີໃນທຳທີ່ສະງົບດ້ວຍປັນຍາ
ເປັນຜູ້ສະງົບລະງັບຢູ່ເປັນສຸກ ແມງວັນຍ່ອມບໍ່ລົບກວນເຂົາ

ກະຕະວິຍະສູດທີ ໖ ຈົບ

໗. ປະຖົມອະນຸຣຸດທະສູດ

ວ່າດ້ວຍພຣະອະນຸຣຸດທະສູດທີ ໑

[໑໓໐] ຄັ້ງນັ້ນ ທ່ານພຣະອະນຸຣຸດທະເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮອດບ່ອນຢູ່ຖວາຍອະພິວາດແລ້ວນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂໍປະທານວະໂຣກາດ ດ້ວຍຕາທິບອັນບໍລິສຸດເໜືອມະນຸດ ຂ້າພຣະອົງເຫັນ

ແຕ່ມາຕູຄາມ(ສະຕິ) ສ່ວນຫຼາຍຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວຈະໄປເກີດໃນອະບາຍ ທຸກຄະຕິ ວິນິບາດ ນະ
ຣົກ ມາຕູຄາມປະກອບດ້ວຍທຳທີ່ໃດນີ້ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວຈະໄປເກີດໃນອະບາຍ ທຸກຄະຕິ ວິນິ
ບາດ ນະຣົກ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ອະນຸຣຸດທະ ມາຕູຄາມປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການ ຫຼັງ
ຈາກຕາຍແລ້ວຈະໄປເກີດໃນອະບາຍ ທຸກຄະຕິ ວິນິບາດ ນະຣົກ

ທຳ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ມາຕູຄາມໃນໂລກນີ້

໑. ໃນເວລາເຊົ້າ ຖືກມົນທົນຄືຄວາມຂີ້ຖີ່ກຸ້ມລຸ່ມຈິດຢູ່ຄອງເຮືອນ
໒. ໃນເວລາທ່ຽງ ຖືກຄວາມຮິດສະຫຍາກຸ້ມລຸ່ມຈິດຢູ່ຄອງເຮືອນ
໓. ໃນເວລາຄ່ຳ ຖືກກາມຣາຄະກຸ້ມລຸ່ມຈິດຢູ່ຄອງເຮືອນ

ອະນຸຣຸດທະ ມາຕູຄາມປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການນີ້ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວຈະໄປເກີດໃນ
ອະບາຍ ທຸກຄະຕິ ວິນິບາດ ນະຣົກ

ປະຖົມອະນຸຣຸດທະສູດ ທີ ໗ ຈົບ

໘. ທຸຕິຍະອະນຸຣຸດທະສູດ

ວ່າດ້ວຍພຣະອະນຸຣຸດທະ ສູດ ທີ ໒

[໑໓໑] ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະອະນຸຣຸດທະເຂົ້າໄປຫາທ່ານພຣະສາຣີບຸດຮອດບ່ອນຢູ່ໄດ້ສົນທະນາ
ປາໄສກັບທ່ານພຣະສາຣີບຸດພໍເປັນທີ່ບັນເທີງໃຈ ພໍເປັນທີ່ຣະນຶກເຖິງກັນແລ້ວນັ້ງຢູ່ບ່ອນທີ່
ສົມຄວນ ໄດ້ຖາມທ່ານພຣະສາຣີບຸດວ່າ “ທ່ານສາຣີບຸດ ຂໍໂອກາດ ຂ້ານ້ອຍກວດເບິ່ງທົ່ວໂລກ
໑,໐໐໐ ໂລກດ້ວຍຕາທິບອັນບໍລິສຸດເໝືອມະນຸດ ກໍຂ້ານ້ອຍເອງພໍ້ເພັງພຽນບໍ່ຫຍ່ອນຍານ ຕັ້ງ
ສະຕິບໍ່ຫຼົງລືມ ກາຍກໍສະງົບລະງັບ ບໍ່ຣະສຳຣະສາຍ ຈິດຕັ້ງໝັ້ນ ມີອາລົມເປັນໜຶ່ງ ແຕ່ຍ້ອນ
ເຫດໃດນີ້ ຈິດຂອງຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງຍັງບໍ່ໝັ້ນຈາກອາສະວະຍ້ອນບໍ່ຖືໝັ້ນ”

ທ່ານພຣະສາຣີບຸດຕອບວ່າ “ທ່ານອະນຸຣຸດທະ ການທີ່ທ່ານຄິດເຫັນແນວນີ້ວ່າ “ເຮົາ
ກວດເບິ່ງໂລກ ໑,໐໐໐ ໂລກດ້ວຍຕາທິບອັນບໍລິສຸດເໝືອມະນຸດ” ນີ້ເປັນຍ້ອນມານະ ຂອງທ່ານ
ເອງ ການທີ່ທ່ານຄິດເຫັນແນວນີ້ວ່າ “ກໍເຮົາພໍ້ເພັງພຽນບໍ່ຫຍ່ອນຍານ ຕັ້ງສະຕິບໍ່ຫຼົງລືມ ກາຍກໍ
ສະງົບລະງັບ ບໍ່ຣະສຳຣະສາຍ ຈິດຕັ້ງໝັ້ນ ມີອາລົມເປັນໜຶ່ງ” ນີ້ເປັນຍ້ອນ ຄວາມຟຸ້ງຊ່ານຂອງ

ທ່ານເອງ ການທີ່ທ່ານຄິດເຫັນແນວນີ້ວ່າ “ຍ້ອນເຫດໃດນີ້ ຈິດຂອງເຮົາ ຈຶ່ງຍັງບໍ່ພົ້ນຈາກອາສະ ວະ ຍ້ອນບໍ່ຖືໝັ້ນ” ນີ້ເປັນຍ້ອນຄວາມລຳຄານຂອງທ່ານເອງ ທ່ານອະນຸຮຸດທະ ດັ່ງນັ້ນແລ້ວ ທ່ານຈຶ່ງລະທຳ ໓ ປະການນີ້ ບໍ່ມະນະສິການເຖິງທຳ ໓ ປະການນີ້ແລ້ວນັ້ນຈິດໄປໃນອະມະ ຕະທາດ”

ເມື່ອຕໍ່ມາ ທ່ານພຣະອະນຸຮຸດທະລະທຳ ໓ ປະການນີ້ບໍ່ມະນະສິການເຖິງທຳ ໓ ປະການ ນີ້ນັ້ນຈິດໄປໃນອະມະຕະທາດ ຫຼັກອອກໄປຢູ່ຄົນດຽວ ບໍ່ຜະໝາດ^໒ ມີຄວາມພຽນ ອຸທິດກາຍ ແລະໃຈຢູ່ ບໍ່ດົນປານໃດໄດ້ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງບ່ອນສຸດເຊິ່ງປະໂຫຍດປະເສີດ^໓ ອັນເປັນບ່ອນສຸດ ແຫ່ງພົມມະຈັນ ທີ່ກຸນລະບຸດອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊິດໂດຍຖືກຕ້ອງປາຖະໜາດ້ວຍ ບັນຍາອັນຍິ່ງເອງເຂົ້າເຖິງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ ຮູ້ແຈ້ງວ່າ “ຊາດໝົດແລ້ວ ຢູ່ຈົບພົມມະຈັນແລ້ວ ເຮັດກິ ດທີ່ຄວນເຮັດສຳເລັດແລ້ວ ບໍ່ມີກິດອື່ນເພື່ອຄວາມເປັນແນວນີ້ອີກຕໍ່ໄປ” ທ່ານພຣະອະນຸຮຸດທະໄດ້ ເປັນພຣະອະຣະຫັນອີກອົງໜຶ່ງໃນບັນດາພຣະອະຣະຫັນທັງຫຼາຍ

ທຸຕິຍະອະນຸຮຸດທະສູດທີ ໘ ຈົບ

໙. ປະຕິດສັນນະສູດ

ວ່າດ້ວຍສິ່ງທີ່ອັດໄວ້ດີ ເປີດບໍ່ດີ

[໑໓໒] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສິ່ງ ໓ ຢ່າງນີ້ປິດບັງໄວ້ຈິ່ງດີ ເປີດເຜີຍບໍ່ດີ

ສິ່ງ ໓ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ກາຍມາຕູຄາມ (ສະຕິ) ປິດບັງໄວ້ຈິ່ງງົດງາມ ເປີດເຜີຍບໍ່ງາມ
໒. ມົນຂອງພາມປິດບັງໄວ້ຈິ່ງຂັງ ເປີດເຜີຍບໍ່ຂັງ
໓. ມິດສາທິດຖືປິດບັງໄວ້ຈິ່ງດີ ເປີດເຜີຍບໍ່ດີ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສິ່ງ ໓ ຢ່າງນີ້ ປິດບັງໄວ້ຈິ່ງດີ ເປີດເຜີຍບໍ່ດີ

ສິ່ງ ໓ ຢ່າງນີ້ເປີດເຜີຍຈິ່ງຮຸ່ງເຮືອງ ປິດບັງໄວ້ບໍ່ຮຸ່ງເຮືອງ

ສິ່ງ ໓ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ດວງຈັນເປີດເຜີຍຈິ່ງຮຸ່ງເຮືອງ ປິດບັງໄວ້ບໍ່ຮຸ່ງເຮືອງ
໒. ດວງອາທິດເປີດເຜີຍຈິ່ງຮຸ່ງເຮືອງ ປິດບັງໄວ້ບໍ່ຮຸ່ງເຮືອງ

໓. ທຳວິໄນທີ່ຕະຖາຄົດປະກາດໄວ້ເປີດເຜີຍຈຶ່ງຮຸ່ງເຮືອງ ປິດບັງໄວ້ບໍ່ຮຸ່ງເຮືອງ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສິ່ງ ໓ ຢ່າງນີ້ແລ ເປີດເຜີຍຈຶ່ງຮຸ່ງເຮືອງ ປິດບັງໄວ້ບໍ່ຮຸ່ງເຮືອງ

ປະຕິດສັນນະສູດທີ ໙ ຈົບ

໑໐. ເລຂະສູດ

ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນກັບຮອຍຂີດ

[໑໓໓] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກນີ້ ມີຜາກົດຢູ່ໃນໂລກ

ບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ບຸກຄົນທີ່ປຽບຄືຮອຍຂີດເທິງ ແຜ່ນຫີນ

໒. ບຸກຄົນທີ່ປຽບຄືຮອຍຂີດເທິງ ແຜ່ນດິນ

໓. ບຸກຄົນທີ່ປຽບຄືຮອຍຂີດເທິງ ນ້ຳ

ບຸກຄົນທີ່ປຽບຄືຮອຍຂີດເທິງແຜ່ນຫີນ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ ໂກດເປັນປະຈຳ ແລະຄວາມໂກດນັ້ນຂອງເຂົາກໍໝັກໝົມຢູ່ດົນ ຮອຍຂີດເທິງແຜ່ນຫີນ ບໍ່ລົບເລືອນໄວຍ້ອນລົມຫຼືນ້ຳ ຍ່ອມຕິດຢູ່ດົນແມ່ນສັນໃດ ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ກໍຄືກັນສັນນັ້ນ ໂກດເປັນປະຈຳ ແລະຄວາມໂກດນັ້ນຂອງເຂົາ ກໍໝັກໝົມຢູ່ດົນ ນີ້ຮຽກວ່າ ບຸກຄົນທີ່ປຽບຄືຮອຍຂີດເທິງແຜ່ນຫີນ

ບຸກຄົນທີ່ປຽບຄືຮອຍຂີດທີ່ແຜ່ນດິນ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ໂກດເປັນປະຈຳ ແຕ່ຄວາມໂກດນັ້ນຂອງເຂົາບໍ່ໝັກໝົມຢູ່ດົນ ຮອຍຂີດທີ່ແຜ່ນດິນ ຍ່ອມລົບເລືອນໄວຍ້ອນລົມຫຼືນ້ຳ ບໍ່ຜາກົດຢູ່ດົນແມ່ນສັນໃດ ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ກໍຄືກັນສັນນັ້ນ ໂກດເປັນປະຈຳ ແຕ່ຄວາມໂກດນັ້ນ ຂອງເຂົາບໍ່ໝັກໝົມຢູ່ດົນ ນີ້ຮຽກວ່າ ບຸກຄົນທີ່ປຽບຄືຮອຍຂີດທີ່ແຜ່ນດິນ

ບຸກຄົນທີ່ປຽບຄືຮອຍຂີດທີ່ນ້ຳ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ແມ່ນຈະຖືກວ່າດ້ວຍຄຳໝັກ ໆ ແມ່ນຈະຖືກວ່າດ້ວຍຄຳຫຍາບ ແມ່ນຈະຖືກວ່າດ້ວຍຄຳທີ່ບໍ່ໝ້າພໍໃຈ ກໍຍັງສະມານໄມຕິກົມກຽວຢູ່ ປອງດອງກັນຢູ່ ຮອຍ

ຂີດທີ່ນ້ຳຍ່ອມຂາດຫາຍໄປໄວ ບໍ່ຜາກົດຢູ່ດົນແມ່ນສັນໃດ ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ກໍຄືກັນ
ສັນນັ້ນ ແມ່ນຈະຖືກວ່າດ້ວຍຄຳໜັກ ໆ ແມ່ນຈະຖືກວ່າດ້ວຍຄຳຫຍາບ ແມ່ນຈະຖືກວ່າ ດ້ວຍຄຳ
ທີ່ບໍ່ໜ້າພໍໃຈກໍຍັງສະມານໄມ ຕົກມືກຽວຢູ່ ປອງດອງກັນຢູ່ໄດ້ ນີ້ຮຽກວ່າ ບຸກຄົນທີ່ປຽບຄືຮອຍ
ຂີດທີ່ນ້ຳ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກນີ້ ມີຜາກົດຢູ່ໃນໂລກ

ເລຂະສູດ ທີ ໑໐ ຈົບ

ກຸສິນາຣະວັກທີ ໓ ຈົບ

ລວມພຣະສູດທີ່ມີໃນວັກນີ້ຄື

໑. ກຸສິນາຣະສູດ	໒. ພັນທະນະສູດ
໓. ໂຄຕະມະກະເຈຕິຍະສູດ	໔. ພະຣັ່ນຖຸກາລາມະສູດ
໕. ຫັດຖະກະສູດ	໖. ກະຕະວິຍະສູດ
໗. ປະຖົມອະນຸຣຸດທະສູດ	໘. ທຸຕິຍະອະນຸຣຸດທະສູດ
໙. ປະຕິດສັນນະສູດ	໑໐. ເລຂະສູດ

໔. ໂຍທາຊີວະວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍນັກຮົບອາຊີບ

໑. ໂຍທາຊີວະສູດ

ວ່າດ້ວຍອົງປະກອບຂອງນັກຮົບ

[໑໓໔] ນັກຮົບອາຊີບປະກອບດ້ວຍອົງ ໓ ປະການ ຍ່ອມຄູ່ຄວນແກ່ພຣະຣາຊາ ເໝາະ
ແກ່ພຣະຣາຊາ ເຖິງການນັບວ່າ ເປັນຣາດຊະອົງຄະຣັກໂດຍແທ້

ອົງ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ນັກຮົບອາຊີບໃນໂລກນີ້

໑. ຍິງລູກສອນໄດ້ໄກ
໒. ຍິງບໍ່ພາດ
໓. ທຳລາຍກາຍຂະໜາດໃຫຍ່ໄດ້

ນັກຮົບອາຊີບປະກອບດ້ວຍອົງ ໓ ປະການນີ້ ຍ່ອມຄູ່ຄວນແກ່ພຣະຣາຊາ ເໝາະແກ່ພຣະຣາຊາ ເຖິງການນັບວ່າເປັນຣາດຊະອົງຄະຣັກໂດຍແທ້ ສັນໃດ

ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍອົງ ໓ ປະການກໍຄືກັນສັນນັ້ນ ຍ່ອມເປັນຜູ້ຄວນແກ່ຂອງທີ່ເຂົານຳມາຖວາຍ ຯລຯ ເປັນນາບຸນອັນປະເສີດຂອງໂລກ

ອົງ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້

໑. ຍິງລູກສອນໄດ້ໄກ
໒. ຍິງບໍ່ພາດ
໓. ທຳລາຍກາຍຂະໜາດໃຫຍ່ໄດ້

ພິກຂຸຍິງລູກສອນໄດ້ໄກ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ ພິຈາລະນາເຫັນຮູບແນວໃດແນວໜຶ່ງ ດ້ວຍປັນຍາອັນຖືກຕ້ອງຕາມຄວາມເປັນຈິງ ທັງທີ່ເປັນອະດີດ ອະນາຄົດ ແລະປັດຈຸບັນ ພາຍໃນຫຼືພາຍນອກ ຫຍາບ ຫຼືລະອຽດ ຊົ່ວຫຼືປະນີດ ໄກຫຼືໃກ້ກໍຕາມ ແນວນີ້ວ່າ “ນັ້ນບໍ່ແມ່ນຂອງເຮົາ ເຮົາບໍ່ໄດ້ເປັນນັ້ນ ນັ້ນບໍ່ແມ່ນໂຕຕົນຂອງເຮົາ” ພິຈາລະນາເຫັນເວທະນາແນວໃດແນວໜຶ່ງ ດ້ວຍປັນຍາອັນຖືກຕ້ອງຕາມຄວາມເປັນຈິງ ທັງທີ່ເປັນອະດີດ ອະນາຄົດ ແລະປັດຈຸບັນ ພາຍໃນຫຼືພາຍນອກ ຫຍາບຫຼືລະອຽດ ຊົ່ວຫຼືປະນີດ ໄກຫຼືໃກ້ກໍຕາມ ແນວນີ້ວ່າ “ນັ້ນບໍ່ແມ່ນຂອງເຮົາ ເຮົາບໍ່ໄດ້ເປັນນັ້ນ ນັ້ນບໍ່ແມ່ນໂຕຕົນຂອງເຮົາ” ພິຈາລະນາເຫັນສັນຍາແນວໃດແນວໜຶ່ງດ້ວຍປັນຍາອັນຖືກຕ້ອງຕາມຄວາມເປັນຈິງ ທັງທີ່ເປັນອະດີດ ອະນາຄົດ ແລະປັດຈຸບັນ ພາຍໃນຫຼືພາຍນອກ ຫຍາບຫຼືລະອຽດ ຊົ່ວຫຼືປະນີດ ໄກຫຼືໃກ້ກໍຕາມ ແນວນີ້ວ່າ “ນັ້ນບໍ່ແມ່ນຂອງເຮົາ ເຮົາບໍ່ໄດ້ເປັນນັ້ນ ນັ້ນບໍ່ແມ່ນໂຕຕົນຂອງເຮົາ” ພິຈາລະນາເຫັນວິນຍານແນວໃດແນວໜຶ່ງດ້ວຍປັນຍາອັນຖືກຕ້ອງຕາມຄວາມເປັນຈິງ ທັງທີ່ເປັນອະດີດ ອະນາຄົດ ແລະປັດຈຸບັນ ພາຍໃນຫຼືພາຍນອກ ຫຍາບຫຼື

ລະອຽດ ຊົ່ວຫຼືປະມົດ ໄກຫຼືໄກ້ກໍຕາມ ແນວນີ້ວ່າ “ນັ້ນບໍ່ແມ່ນຂອງເຮົາ ເຮົາບໍ່ໄດ້ເປັນນັ້ນ ນັ້ນບໍ່ແມ່ນໂຕຕົນຂອງເຮົາ” ພິກຂຸຊື່ວ່າ ຍິງລູກສອນໄດ້ໄກ ເປັນແນວນີ້ແລ

ພິກຂຸຍິງລູກສອນບໍ່ພາດ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ຮູ້ແຈ້ງຕາມຄວາມເປັນຈິງວ່າ “ນີ້ທຸກ ນີ້ທຸກຂະສະມຸໄທ (ເຫດເກີດທຸກ) ນີ້ທຸກຂະນິໂຣທະ (ຄວາມດັບທຸກ) ນີ້ທຸກຂະນິໂຣທະຄາມິນີປະຕິປະທາ (ຂໍ້ປະຕິບັດໃຫ້ເຖິງຄວາມດັບທຸກ)” ພິກຂຸຊື່ວ່າ ຍິງລູກສອນບໍ່ພາດ ເປັນແນວນີ້ແລ

ພິກຂຸທຳລາຍກາຍຂະໜາດໃຫຍ່ໄດ້ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ ທຳລາຍກອງອະວິດຊາໃຫຍ່ໄດ້ ພິກຂຸຊື່ວ່າ ທຳລາຍກາຍຂະໜາດໃຫຍ່ໄດ້ ເປັນແນວນີ້ແລ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍອົງ ໓ ປະການນີ້ແລ ເປັນຜູ້ຄວນແກ່ຂອງທີ່ເຂົານຳມາຖວາຍ ຯລຯ ເປັນນາບຸນອັນປະເສີດຂອງໂລກ

ໂຍທາຊີວະສູດ ທີ ໑ ຈົບ

໒. ປະຣິສາສູດ

ວ່າດ້ວຍບໍລິສັດ

[໑໓໔] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍລິສັດ ໓ ຈຳພວກນີ້

ບໍລິສັດ ໓ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ບໍລິສັດທີ່ແນະນຳຍາກ
໒. ບໍລິສັດທີ່ແນະນຳງ່າຍ
໓. ບໍລິສັດທີ່ແນະນຳແຕ່ພໍປະມານກໍຮູ້ໄດ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍລິສັດ ໓ ຈຳພວກນີ້ແລ

ປະຣິສາສູດ ທີ ໒ ຈົບ

໓. ມິດຕະສູດ

ວ່າດ້ວຍອົງປະກອບຂອງມິດແທ້

[໑໓໖] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ມິດຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໓ ປະການຄວນຄົບຫາໄດ້

ອົງ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ໃຫ້ສິ່ງທີ່ໃຫ້ໄດ້ຍາກ
໒. ຊ່ອຍເຮັດສິ່ງທີ່ເຮັດໄດ້ຍາກ
໓. ອົດທົນຕໍ່ສິ່ງທີ່ທົນໄດ້ຍາກ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ມິດຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໓ ປະການນີ້ແລຄວນຄົບຫາໄດ້

ມິດຕະສູດທີ ໓ ຈົບ

໔. ອຸປາທາສູດ

ວ່າດ້ວຍຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງພຣະຕະຖາຄົດ

[໑໓໗] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຕະຖາຄົດເກີດຂຶ້ນກໍຕາມ ບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍຕາມ ທາດນັ້ນຄືຄວາມຕັ້ງຢູ່ຕາມທຳມະດາ ຄວາມເປັນໄປຕາມທຳມະດາກໍຄົງຕັ້ງຢູ່ແນວນັ້ນ ຕະຖາຄົດຮູ້ ບັນລຸທາດນັ້ນວ່າ “ສັງຂານທັງປວງບໍ່ທຸ່ງ” ເມື່ອຮູ້ ບັນລຸແລ້ວຈຶ່ງບອກ ສະແດງ ບັນຍັດ ກຳນົດ ເປີດເຜີຍ ຈຳແນກ ເຮັດໃຫ້ງ່າຍວ່າ “ສັງຂານທັງປວງບໍ່ທຸ່ງ” ຕະຖາຄົດເກີດຂຶ້ນກໍຕາມ ບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍຕາມ ທາດນັ້ນຄືຄວາມຕັ້ງຢູ່ຕາມທຳມະດາ ຄວາມເປັນໄປຕາມທຳມະດາ ກໍຄົງຕັ້ງຢູ່ແນວນັ້ນ ຕະຖາຄົດຮູ້ ບັນລຸທາດນັ້ນວ່າ “ສັງຂານທັງປວງເປັນທຸກ” ເມື່ອຮູ້ ບັນລຸແລ້ວ ຈຶ່ງບອກ ສະແດງ ບັນຍັດ ກຳນົດ ເປີດເຜີຍ ຈຳແນກ ເຮັດໃຫ້ງ່າຍວ່າ “ສັງຂານທັງປວງເປັນທຸກ” ຕະຖາຄົດເກີດຂຶ້ນກໍຕາມ ບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍຕາມ ທາດນັ້ນຄືຄວາມຕັ້ງຢູ່ຕາມທຳມະດາ ຄວາມເປັນໄປຕາມທຳມະດາກໍຄົງຕັ້ງຢູ່ແນວນັ້ນ ຕະຖາຄົດຮູ້ ບັນລຸທາດນັ້ນວ່າ “ທຳທັງປວງເປັນອະນັດຕາ” ເມື່ອຮູ້ ບັນລຸແລ້ວ ຈຶ່ງບອກ ສະແດງ ບັນຍັດ ກຳນົດ ເປີດເຜີຍ ຈຳແນກ ເຮັດໃຫ້ງ່າຍວ່າ “ທຳທັງປວງເປັນອະນັດຕາ”

ອຸປາທາສູດ ທີ ໔ ຈົບ

໕. ເກສະກຳພົນສູດ

ວ່າດ້ວຍວາທະຂອງມັກຂະລິປຽບຄືຜ້າກຳພົນທໍດ້ວຍຜົມຄົນ

[໑໓໘] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຜ້າກຳພົນທໍດ້ວຍຜົມຄົນ ບັນດິດຮຽກວ່າ ຊົ່ວກວ່າຜ້າທີ່ຊ່າງຫຼຸກທໍ ແລ້ວທຸກຊະນິດ ຜ້າກຳພົນທໍດ້ວຍຜົມຄົນ ໃນລະດູໜາວກໍເຢັນ ໃນລະດູຮ້ອນກໍຮ້ອນ ສີປ່ຽນ ມີ ກິ່ນເໝັນ ເນື້ອຜ້າບໍ່ອ່ອນນຸ່ມ ແມ່ນສັນໃດ ວາທະຂອງເຈົ້າລັດທີ່ຊື່ມັກຂະລິກໍຄືກັນສັນນັ້ນ ບັນດິດ ກ່າວວ່າຊົ່ວກວ່າວາທະຂອງສະມະນະທຸກຈຳພວກ

ມັກຂະລິເປັນໂມຄະບຸຣຸດ (ຄົນຂາດຄ່າ) ມີວາທະແນວນີ້ມີທິດຖິແນວນີ້ວ່າ “ກຳບໍ່ມີ ກິຣິ ຍາບໍ່ມີ ຄວາມພຽນບໍ່ມີ” ຕະຫຼອດອະດີດຕະການອັນຍາວນານ ແມ່ນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກອະຣະ ຫັນຕະສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າກໍຕັດເລື້ອງກຳ ຕັດເລື້ອງກິຣິຍາ ແລະຕັດເລື້ອງຄວາມພຽນ ໂມຄະບຸ ຣຸດຊື່ມັກຂະລິກັບຄັດຄ້ານພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າແມ່ນເຫຼົ່ານັ້ນວ່າ “ກຳບໍ່ມີ ກິຣິຍາບໍ່ມີ ຄວາມ ພຽນບໍ່ມີ” ແມ່ນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກ ອະຣະຫັນຕະ ສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າທີ່ຈັກມີໃນອະນາຄົດກໍຈັກ ຕັດເລື້ອງກຳ ຕັດເລື້ອງກິຣິຍາ ແລະຕັດເລື້ອງຄວາມພຽນ ໂມຄະບຸຣຸດຊື່ມັກຂະລິກັບຄັດຄ້ານ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າແມ່ນເຫຼົ່ານັ້ນວ່າ “ກຳບໍ່ມີ ກິຣິຍາບໍ່ມີ ຄວາມພຽນບໍ່ມີ”

ແມ່ນເຮົາທີ່ເປັນພຣະອະຣະຫັນຕະ ສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າໃນປັດຈຸບັນກໍຍັງກ່າວເລື້ອງກຳ ກ່າວເລື້ອງກິຣິຍາ ກ່າວເລື້ອງຄວາມພຽນ ໂມຄະບຸຣຸດຊື່ມັກຂະລິກັບຄັດຄ້ານແມ່ນເຮົາວ່າ “ກຳບໍ່ມີ ກິຣິຍາບໍ່ມີ ຄວາມພຽນບໍ່ມີ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໂມຄະບຸຣຸດຊື່ມັກຂະລິເປັນຄືໄຊດັກມະນຸດ ເກີດຂຶ້ນມາໃນໂລກ ເພື່ອບໍ່ ເກື້ອກູນ ເພື່ອທຸກ ເພື່ອຄວາມສູນຫາຍ ເພື່ອຄວາມພິນາດຂອງສັດເປັນຈຳນວນຫຼາຍ ປຽບຄືບຸກ ຄົນເພິ່ງວາງໄຊດັກປາໄວ້ທີ່ປາກອ່າວ ເພື່ອບໍ່ເກື້ອກູນ ເພື່ອທຸກ ເພື່ອຄວາມສູນຫາຍ ເພື່ອຄວາມ ພິນາດຂອງປາເປັນຈຳນວນຫຼາຍ

ເກສະກຳພົນສູດ ທີ ໕ ຈົບ

໖. ສຳປະທາສູດ

ວ່າດ້ວຍສຳປະທາ

[໑໓໙] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສຳປະທາ ໓ ປະການນີ້

ສຳປະທາ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ສັດທາສຳປະທາ (ຄວາມເຖິງພ້ອມດ້ວຍສັດທາ)
໒. ສິລະສຳປະທາ (ຄວາມເຖິງພ້ອມດ້ວຍສິນ)
໓. ປັນຍາສຳປະທາ (ຄວາມເຖິງພ້ອມດ້ວຍປັນຍາ)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສຳປະທາ ໓ ປະການນີ້ແລ

ສຳປະທາສູດທິ ໖ ຈົບ

໗. ວຸດທິສູດ

ວ່າດ້ວຍວຸດທິ

[໑໔໐] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ວຸດທິ ໓ ປະການນີ້

ວຸດທິ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ສັດທາວຸດທິ (ຄວາມຈະເລີນດ້ວຍສັດທາ)
໒. ສິລະວຸດທິ (ຄວາມຈະເລີນດ້ວຍສິນ)
໓. ປັນຍາວຸດທິ (ຄວາມຈະເລີນດ້ວຍປັນຍາ)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ວຸດທິ ໓ ປະການນີ້ແລ

ວຸດທິສູດ ທີ ໗ ຈົບ

໘. ອັດສະຂະລຸງກະສູດ

ວ່າດ້ວຍມ້າກະຈອກແລະຄົນກະຈອກ

[໑໔໑] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາຈັກສະແດງມ້າກະຈອກ ໓ ຈຳພວກ ແລະຄົນກະຈອກ ໓ ຈຳພວກ ທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງຟັງ ຈົ່ງໃສ່ໃຈໃຫ້ດີ ເຮົາຈັກກ່າວ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນທູນຮັບສະໜອງ ພຣະດຳຮັດແລ້ວພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈົ່ງໄດ້ຕັດເລື່ອງນີ້ ວ່າ

ມ້າກະຈອກ ໓ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ມ້າກະຈອກບາງໂຕໃນໂລກນີ້ ສົມບູນດ້ວຍກຳລັງແລ່ນ ແຕ່ບໍ່ສົມບູນດ້ວຍສີ
ບໍ່ສົມບູນດ້ວຍຄວາມສູງ ແລະຄວາມໃຫຍ່
໒. ມ້າກະຈອກບາງໂຕໃນໂລກນີ້ ສົມບູນດ້ວຍກຳລັງແລ່ນແລະສົມບູນດ້ວຍສີ
ແຕ່ບໍ່ສົມບູນດ້ວຍຄວາມສູງ ແລະຄວາມໃຫຍ່
໓. ມ້າກະຈອກບາງໂຕໃນໂລກນີ້ ສົມບູນດ້ວຍກຳລັງແລ່ນ ສົມບູນດ້ວຍສີ ແລະ
ສົມບູນດ້ວຍຄວາມສູງ ແລະຄວາມໃຫຍ່

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ມ້າກະຈອກ ໓ ຈຳພວກນີ້ແລ

ຄົນກະຈອກ ໓ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ຄົນກະຈອກລາງຄົນໃນໂລກນີ້ ສົມບູນດ້ວຍເຊົາ ແຕ່ບໍ່ສົມບູນດ້ວຍວັນນະ ບໍ່
ສົມບູນດ້ວຍຄວາມສູງ ແລະຄວາມໃຫຍ່
໒. ຄົນກະຈອກລາງຄົນໃນໂລກນີ້ ສົມບູນດ້ວຍເຊົາ ແລະສົມບູນດ້ວຍວັນນະ
ແຕ່ບໍ່ສົມບູນດ້ວຍຄວາມສູງ ແລະຄວາມໃຫຍ່
໓. ຄົນກະຈອກລາງຄົນໃນໂລກນີ້ ສົມບູນດ້ວຍເຊົາສົມບູນດ້ວຍວັນນະ ແລະ
ສົມບູນດ້ວຍຄວາມສູງ ແລະຄວາມໃຫຍ່

ຄົນກະຈອກສົມບູນດ້ວຍເຊົາແຕ່ບໍ່ສົມບູນດ້ວຍວັນນະ ບໍ່ສົມບູນດ້ວຍຄວາມສູງແລະ
ຄວາມໃຫຍ່ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ຮູ້ແຈ້ງຕາມຄວາມເປັນຈິງວ່າ “ນີ້ທຸກ ຯລຯ ນີ້ທຸກຂະນີໂຣທະຄາມີ
ນິປະຕິປະທາ” ເຮົາກ່າວວ່ານີ້ເປັນເຊົາຂອງເຊົາ ແຕ່ເຊົາຖືກຖາມບັນຫາໃນອະພິທຳ ແລະອະພິ
ວິໄນ ກໍຈົນບັນຍາຕອບບໍ່ໄດ້ ເຮົາກ່າວວ່ານີ້ບໍ່ແມ່ນວັນນະຂອງເຊົາ ແລະເຊົາບໍ່ໄດ້ຈົວອນ ບິນທະ
ບາດ ເສນາສະນະ ຄິລານະປັດໄຈເພສັດຊະບໍຣິຂານ ເຮົາກ່າວວ່ານີ້ບໍ່ແມ່ນຄວາມສູງແລະຄວາມ
ໃຫຍ່ຂອງເຊົາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຄົນກະຈອກສົມບູນດ້ວຍເຊົາແຕ່ບໍ່ສົມບູນດ້ວຍວັນນະ ບໍ່ສົມບູນດ້ວຍ
ຄວາມສູງແລະຄວາມໃຫຍ່ ເປັນແນວນີ້ແລ

ຄົນກະຈອກສົມບູນດ້ວຍເຊົາ ແລະສົມບູນດ້ວຍວັນນະ ແຕ່ບໍ່ສົມບູນດ້ວຍຄວາມສູງແລະ
ຄວາມໃຫຍ່ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ຮູ້ແຈ້ງຕາມຄວາມເປັນຈິງວ່າ “ນີ້ທຸກ ຯລຯ ນີ້ທຸກຂະນີໂຣທະຄາມີ
ນິປະຕິປະທາ” ເຮົາກ່າວວ່ານີ້ເປັນເຊົາຂອງເຊົາ ແລະເຊົາຖືກຖາມບັນຫາໃນອະພິທຳ ແລະອະພິ

ວິໄນ ກໍຕອບໄດ້ ບໍ່ຈົນປັນຍາ ເຮົາກ່າວວ່ານີ້ເປັນວັນນະຂອງເຂົາ ແຕ່ເຂົາບໍ່ໄດ້ ຈົວອນ ບິນທະບາດ ເສນາສະນະ ຄິລານະປັດໄຈເພສັດຊະບໍຣິຂານ ເຮົາກ່າວວ່ານີ້ບໍ່ແມ່ນຄວາມສູງແລະຄວາມໃຫຍ່ຂອງເຂົາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຄົນກະຈອກສົມບູນດ້ວຍເຊົາແລະສົມບູນດ້ວຍວັນນະ ແຕ່ບໍ່ສົມບູນດ້ວຍຄວາມສູງແລະຄວາມໃຫຍ່ ເປັນແນວນີ້ແລ

ຄົນກະຈອກສົມບູນດ້ວຍເຊົາສົມບູນດ້ວຍວັນນະ ແລະສົມບູນດ້ວຍຄວາມສູງແລະຄວາມໃຫຍ່ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ຮູ້ແຈ້ງຕາມຄວາມເປັນຈິງວ່າ “ນີ້ທຸກ ຯລຯ ນີ້ທຸກຂະນີໂຣທະຄາມິນີປະຕິປະທາ” ເຂົາຖືກຖາມບັນຫາໃນອະພິທຳ ແລະອະພິວິໄນ ກໍຕອບໄດ້ ບໍ່ຈົນປັນຍາ ເຮົາກ່າວວ່າ ນີ້ເປັນເຊົາຂອງເຂົາ ແລະເຂົາໄດ້ຈົວອນ ບິນທະບາດ ເສນາສະນະ ຄິລານະປັດໄຈເພສັດຊະບໍຣິຂານ ເຮົາກ່າວວ່າ ນີ້ເປັນຄວາມສູງ ແລະຄວາມໃຫຍ່ຂອງເຂົາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຄົນກະຈອກສົມບູນດ້ວຍເຊົາສົມບູນດ້ວຍວັນນະ ແລະສົມບູນດ້ວຍຄວາມສູງແລະຄວາມໃຫຍ່ ເປັນແນວນີ້ແລ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຄົນກະຈອກ ໓ ຈຳພວກນີ້ແລ

ອັດສະຂະລຸງກະສູດທິ ໘ ຈົບ

໙. ອັດສະສະຫັດສະສູດ

ວ່າດ້ວຍມ້າດີແລະຄົນດີ

[໑໔໒] ເຮົາຈັກສະແດງມ້າດີ ໓ ຈຳພວກ ແລະຄົນດີ ໓ ຈຳພວກ ທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງຟັງ ຈົ່ງໃສ່ໃຈໃຫ້ດີ ເຮົາຈັກກ່າວ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ທູນຮັບສະໜອງພຣະດຳຮັດແລ້ວ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈົ່ງໄດ້ຕັດເລື່ອງນີ້ ວ່າ

ມ້າດີ ໓ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ມ້າດີບາງໂຕໃນໂລກນີ້ສົມບູນດ້ວຍກຳລັງແລ່ນ ແຕ່ບໍ່ສົມບູນດ້ວຍສີ ບໍ່ສົມບູນດ້ວຍຄວາມສູງ ແລະຄວາມໃຫຍ່

໒. ມ້າດີບາງໂຕໃນໂລກນີ້ສົມບູນດ້ວຍກຳລັງແລ່ນ ແລະສົມບູນດ້ວຍສີ ແຕ່ບໍ່ສົມບູນດ້ວຍຄວາມສູງ ແລະຄວາມໃຫຍ່
໓. ມ້າດີບາງໂຕໃນໂລກນີ້ສົມບູນດ້ວຍກຳລັງແລ່ນ ສົມບູນດ້ວຍສີ ແລະສົມບູນດ້ວຍຄວາມສູງ ແລະຄວາມໃຫຍ່

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ມ້າດີ ໓ ຈຳພວກນີ້ແລ

ຄົນດີ ໓ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ຄົນດີລາງຄົນໃນໂລກນີ້ ສົມບູນດ້ວຍເຊົາ ແຕ່ບໍ່ສົມບູນດ້ວຍວັນນະ ບໍ່ສົມບູນດ້ວຍຄວາມສູງ ແລະຄວາມໃຫຍ່
໒. ຄົນດີລາງຄົນໃນໂລກນີ້ ສົມບູນດ້ວຍເຊົາ ແລະສົມບູນດ້ວຍວັນນະ ແຕ່ບໍ່ສົມບູນດ້ວຍຄວາມສູງ ແລະຄວາມໃຫຍ່
໓. ຄົນດີລາງຄົນໃນໂລກນີ້ ສົມບູນດ້ວຍເຊົາສົມບູນດ້ວຍວັນນະ ແລະສົມບູນດ້ວຍຄວາມສູງ ແລະຄວາມໃຫຍ່

ຄົນດີສົມບູນດ້ວຍເຊົາແຕ່ບໍ່ສົມບູນດ້ວຍວັນນະ ບໍ່ສົມບູນດ້ວຍຄວາມສູງແລະຄວາມໃຫຍ່ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ຍ້ອນສັງໂຍດເບື້ອງຕ່ຳ ໕ ປະການໝົດສິ້ນໄປ ຈັກເປັນ ໂອປະປາຕິກະ^໑ ປະຣິນິບພານໃນພິບັນັ້ນ ບໍ່ຫວນກັບມາຈາກໂລກນັ້ນແນ່ນອນ ເຮົາກ່າວວ່ານີ້ເປັນເຊົາຂອງເຊົາ ແຕ່ເຊົາຖືກຖາມບັນຫາໃນອະພິທຳ ແລະອະພິວິໄນ ກໍຈົນປັນຍາຕອບບໍ່ໄດ້ ເຮົາກ່າວວ່ານີ້ບໍ່ແມ່ນວັນນະຂອງເຊົາ ແລະເຊົາບໍ່ໄດ້ຈົວອນ ປົນທະບາດ ເສນາສະນະ ຄືລານະປັດໄຈເພສັດຊະບໍຣິຂານ ເຮົາກ່າວວ່ານີ້ບໍ່ແມ່ນຄວາມສູງ ແລະຄວາມໃຫຍ່ຂອງເຊົາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຄົນດີສົມບູນດ້ວຍເຊົາແຕ່ບໍ່ສົມບູນດ້ວຍວັນນະ ບໍ່ສົມບູນດ້ວຍຄວາມສູງ ແລະຄວາມໃຫຍ່ ເປັນແນວນີ້ແລ

ຄົນດີສົມບູນດ້ວຍເຊົາ ແລະສົມບູນດ້ວຍວັນນະ ແຕ່ບໍ່ສົມບູນດ້ວຍຄວາມສູງ ແລະຄວາມໃຫຍ່ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ຍ້ອນສັງໂຍດເບື້ອງຕ່ຳ ໕ ປະການໝົດສິ້ນໄປ ຈັກເປັນໂອປະປາຕິກະ ປະຣິນິບພານໃນພິບັນັ້ນ ບໍ່ຫວນກັບມາຈາກໂລກນັ້ນແນ່ນອນ ເຮົາກ່າວວ່ານີ້ເປັນເຊົາຂອງເຊົາແລະເຊົາຖືກຖາມບັນຫາໃນອະພິທຳ ແລະອະພິວິໄນ ກໍຕອບໄດ້ ບໍ່ຈົນປັນຍາ ເຮົາກ່າວວ່ານີ້

ເປັນວັນນະຂອງເຂົາ ແຕ່ເຂົາບໍ່ໄດ້ຈົວອນ ບິນທະບາດ ເສນາສະນະ ຄິລານະປັດໄຈເພສັດຊະບໍ
ຣິຂານ ເຮົາກ່າວວ່ານີ້ບໍ່ແມ່ນຄວາມສູງ ແລະຄວາມໃຫຍ່ຂອງເຂົາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຄົນດີສົມບູນດ້ວຍເຊົາ ແລະສົມບູນດ້ວຍວັນນະ ແຕ່ບໍ່ສົມບູນດ້ວຍຄວາມ
ສູງ ແລະຄວາມໃຫຍ່ ເປັນແນວນີ້ແລ

ຄົນດີສົມບູນດ້ວຍເຊົາ ສົມບູນດ້ວຍວັນນະ ແລະສົມບູນດ້ວຍຄວາມສູງ ແລະຄວາມ
ໃຫຍ່ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ຍ້ອນສັງໂຍດເບື້ອງຕົ້ນ ໕ ປະການໝົດສິ້ນໄປ ຈັກເປັນໂອປະປາຕິ
ກະປະຣິນິບພານໃນພົບນັ້ນ ບໍ່ຫວນກັບມາຈາກໂລກນັ້ນແນ່ນອນ ເຮົາກ່າວວ່ານີ້ເປັນເຊົາຂອງ
ເຂົາ ເຂົາຖືກຖາມບັນຫາໃນອະພິທຳ ແລະອະພິວິໄນ ກໍຕອບໄດ້ ບໍ່ຈົນປັນຍາ ເຮົາກ່າວວ່ານີ້
ເປັນວັນນະຂອງເຂົາ ແລະເຂົາໄດ້ຈົວອນ ບິນທະບາດ ເສນາສະນະ ຄິລານະປັດໄຈເພສັດຊະບໍ
ຣິຂານ ເຮົາກ່າວວ່ານີ້ເປັນຄວາມສູງ ແລະຄວາມໃຫຍ່ຂອງເຂົາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຄົນດີສົມບູນດ້ວຍເຊົາສົມບູນດ້ວຍວັນນະ ແລະສົມບູນດ້ວຍຄວາມສູງ
ແລະຄວາມໃຫຍ່ ເປັນແນວນີ້ແລ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຄົນດີ ໓ ຈຳພວກນີ້ແລ

ອັດສະສະຫັດສະສູດທີ ໙ ຈົບ

໑໐. ອັດສາຊານິຍະສູດ

ວ່າດ້ວຍມ້າອາຊາໄນແລະບຸຣຸດອາຊາໄນ

[໑໔໖] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາຈັກສະແດງມ້າອາຊາໄນພັນດີ ໓ ຈຳພວກ ແລະບຸຣຸດອາຊາ
ໄນຜູ້ຈະເລີນ ໓ ຈຳພວກ ທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງຟັງ ຈົ່ງໃສ່ໃຈໃຫ້ດີ ເຮົາຈັກກ່າວ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນທູນ
ຮັບສະໜອງພຣະດຳຣັດແລ້ວ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈົ່ງໄດ້ຕັດເລື່ອງນີ້ ວ່າ

ມ້າອາຊາໄນພັນດີ ໓ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ມ້າອາຊາໄນພັນດີບາງໂຕໃນໂລກນີ້ ຯລຯ

໓. ມ້າອາຊາໄນພັນດີບາງໂຕໃນໂລກນີ້ສົມບູນດ້ວຍກຳລັງແລ່ນ ສົມບູນດ້ວຍສີ
ແລະສົມບູນດ້ວຍຄວາມສູງແລະຄວາມໃຫຍ່

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ມ້າອາຊາໄນພັນດີ ໓ ຈຳພວກນີ້ແລ

ບຸຣຸດອາຊາໄນຜູ້ຈະເລີນ ໓ ຈຳພວກ ພວກໃດແດ່ ຄື

໑. ບຸຣຸດອາຊາໄນຜູ້ຈະເລີນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ ຯລຯ

໓. ບຸຣຸດອາຊາໄນຜູ້ຈະເລີນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ສົມບູນດ້ວຍເຊົາສົມບູນດ້ວຍ
ວັນນະ ແລະສົມບູນດ້ວຍຄວາມສູງແລະຄວາມໃຫຍ່ ຯລຯ

ບຸຣຸດອາຊາໄນຜູ້ຈະເລີນ ສົມບູນດ້ວຍເຊົາສົມບູນດ້ວຍວັນນະ ແລະສົມບູນດ້ວຍຄວາມ
ສູງແລະຄວາມໃຫຍ່ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງເຈໂຕວິມຸດຕິ ປັນຍາວິມຸດຕິອັນບໍ່ມີອາສະວະຍ້ອນ ອາ
ສະວະພົດສິ້ນໄປ ດ້ວຍປັນຍາອັນຍິ່ງເອງເຂົ້າເຖິງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ ເຮົາກ່າວວ່ານີ້ເປັນເຊົາຂອງເຊົາ
ເຊົາຖືກຖາມບັນຫາໃນອະພິທຳ ແລະອະພິວິໄນ ກໍຕອບໄດ້ ບໍ່ຈົນປັນຍາ ເຮົາກ່າວວ່ານີ້ເປັນວັນ
ນະຂອງເຊົາ ເຊົາໄດ້ຈົວອນ ບິນທະບາດ ເສນາສະນະ ຄິລານະປັດໄຈເພສັດຊະບໍຣິຂານ ເຮົາ
ກ່າວວ່ານີ້ເປັນຄວາມສູງ ແລະຄວາມໃຫຍ່ຂອງເຊົາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸຣຸດອາຊາໄນຜູ້ຈະເລີນ ສົມບູນດ້ວຍເຊົາສົມບູນດ້ວຍວັນນະ ແລະສົມ
ບູນດ້ວຍຄວາມສູງແລະຄວາມໃຫຍ່ ເປັນແນວນີ້ແລ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸຣຸດອາຊາໄນຜູ້ຈະເລີນ ໓ ຈຳພວກນີ້ແລ

ອັດສາຊານິຍະສູດທີ ໑໐ ຈົບ

໑໑. ປະຖົມໂມຣະນິວາປະສູດ

ວ່າດ້ວຍອາຮາມປະຣິພາຊິກຊີໂມຣະນິວາປະສູດທີ ໑

[໑໔໔] ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ປະນີພາຊະກາຣາມ ຊື່ ໂມຣະນິວາ
ປະ ເຂດນະຄອນຣາດຊະຄຶ ໃນບ່ອນນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ຮັບສັງຮຽກພິກຂຸທັງຫຼາຍ
ມາຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ທູນຮັບສະໜອງພຣະດຳຣັດແລ້ວ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກ
ເຈົ້າ ຈຶ່ງໄດ້ຕັດເລື່ອງນີ້ ວ່າ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການຍ່ອມມີຄວາມສຳເລັດສູງສຸດ ມີຄວາມກະເສມສູງສຸດ ປະພຶດພົມມະຈັນລຸລ່ວງເຖິງບ່ອນສຸດ ແລະເຖິງບ່ອນສຸດແຫ່ງບ່ອນສຸດປະເສີດກວ່າເທວະດາ ແລະມະນຸດທັງຫຼາຍ

ທຳ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ສິນຂັນ (ກອງສິນ) ທີ່ເປັນຂອງພຣະອະເສຂະ
໒. ສະມາທິຂັນ (ກອງສະມາທິ) ທີ່ເປັນຂອງພຣະອະເສຂະ
໓. ບັນຍາຂັນ (ກອງບັນຍາ) ທີ່ເປັນຂອງພຣະອະເສຂະ

ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການນີ້ ຍ່ອມມີຄວາມສຳເລັດສູງສຸດ ມີຄວາມກະເສມສູງສຸດ ປະພຶດພົມມະຈັນລຸລ່ວງເຖິງບ່ອນສຸດ ແລະເຖິງບ່ອນສຸດແຫ່ງບ່ອນສຸດ ປະເສີດກວ່າ ເທວະດາແລະມະນຸດທັງຫຼາຍ

ປະຖົມໂມຣະນິວາປະສູດ ທີ ໑໑ ຈົບ

໑໒. ທຸຕິຍະໂມຣະນິວາປະສູດ

ວ່າດ້ວຍອາຮາມປະຣິພາຊິກຊີໂມຣະນິວາປະສູດທີ ໒

[໑໔໕] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການຍ່ອມມີຄວາມສຳເລັດສູງສຸດມີຄວາມກະເສມສູງສຸດ ປະພຶດພົມມະຈັນລຸລ່ວງເຖິງບ່ອນສຸດ ແລະເຖິງບ່ອນສຸດແຫ່ງບ່ອນສຸດປະເສີດກວ່າເທວະດາແລະມະນຸດທັງຫຼາຍ

ທຳ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ອິດທິປາຕິຫານ (ປາຕິຫານຄືລິດ)
໒. ອາເທສະນາປາຕິຫານ (ປາຕິຫານຄືການທາຍໃຈ)
໓. ອະນຸສາສະນີປາຕິຫານ (ປາຕິຫານຄືອະນຸສາສະນີ)

ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການນີ້ ຍ່ອມມີຄວາມສຳເລັດສູງສຸດ ມີຄວາມກະເສມສູງສຸດ ປະພຶດພົມມະຈັນລຸລ່ວງເຖິງບ່ອນສຸດ ແລະເຖິງບ່ອນສຸດແຫ່ງບ່ອນສຸດປະເສີດກວ່າ ເທວະດາແລະມະນຸດທັງຫຼາຍ

ທຸຕິຍະໂມຣະນິວາປະສູດທີ ໑໒ ຈົບ

໑໓. ຕະຕິຍະໂມຣະນິວາປະສູດ

ວ່າດ້ວຍອາຮາມປະຣິພາຊິກຊີໂມຣະນິວາປະສູດທີ ໓

[໑໔໖] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການຍ່ອມມີຄວາມສຳເລັດສູງສຸດມີຄວາມກະເສມສູງສຸດ ປະພຶດພົມມະຈັນລຸລ່ວງເຖິງປ່ອນສູດ ແລະເຖິງປ່ອນສູດແຫ່ງປ່ອນສູດປະເສີດກວ່າເທວະດາ ແລະມະນຸດທັງຫຼາຍ

ທຳ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ສຳມາທິດຖິ (ເຫັນຖືກ)
໒. ສຳມາຍານະ (ຮູ້ຖືກ)
໓. ສຳມາວິມຸດຕິ (ລຸດພົ້ນຖືກ)

ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການນີ້ ຍ່ອມມີຄວາມສຳເລັດສູງສຸດ ມີຄວາມກະເສມສູງສຸດ ປະພຶດພົມມະຈັນລຸລ່ວງເຖິງປ່ອນສູດ ແລະເຖິງປ່ອນສູດແຫ່ງປ່ອນສູດ ປະເສີດກວ່າ ເທວະດາແລະມະນຸດທັງຫຼາຍ

ຕະຕິຍະໂມຣະນິວາປະສູດທີ ໑໓ ຈົບ

ໂຍທາຊີວະວັກທີ ໔ ຈົບ

ລວມພຣະສູດທີ່ມີໃນວັກນີ້ຄື

໑. ໂຍທາຊີວະສູດ	໒. ປະຣິສາສູດ
໓. ມິດຕະສູດ	໔. ອຸປປາທາສູດ
໕. ເກສະກຳພົນສູດ	໖. ສຳປະທາສູດ
໗. ວຸດທິສູດ	໘. ອັດສະຂະລຸງກະສູດ
໙. ອັດສະສະທັດສະສູດ	໑໐. ອັດສາຊານິຍະສູດ
໑໑. ປະຖົມໂມຣະນິວາປະສູດ	໑໒. ທຸຕິຍະໂມຣະນິວາປະສູດ
໑໓. ຕະຕິຍະໂມຣະນິວາປະສູດ	

໕. ມັງຄະລະວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍມຸງຄຸນ

໑. ອະກຸສິນລະສູດ

ວ່າດ້ວຍອະກຸສິນກຳເປັນເຫດໃຫ້ຕົກນະຣົກ

[໑໔໗] ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການ ຍ່ອມດຳລົງຢູ່ໃນນະຣົກຄືຖືກນຳໄປຝັງໄວ້

ທຳ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

- ໑. ກາຍຍະກຳ (ການກະທຳທາງກາຍ) ຝ່າຍອະກຸສິນ
- ໒. ວະຈິກຳ (ການກະທຳທາງວາຈາ) ຝ່າຍອະກຸສິນ
- ໓. ມະໂນກຳ (ການກະທຳທາງໃຈ) ຝ່າຍອະກຸສິນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການນີ້ ຍ່ອມດຳລົງຢູ່ໃນນະຣົກ ຄືຖືກນຳໄປຝັງໄວ້

ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການ ຍ່ອມດຳລົງຢູ່ໃນສະຫວັນ ຄື ໄດ້ຮັບອັນເຊີນໄປປະດິດສະຖານໄວ້

ທຳ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

- ໑. ກາຍຍະກຳຝ່າຍກຸສິນ
- ໒. ວະຈິກຳຝ່າຍກຸສິນ
- ໓. ມະໂນກຳຝ່າຍກຸສິນ

ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການນີ້ ຍ່ອມດຳລົງຢູ່ໃນສະຫວັນຄືໄດ້ຮັບອັນເຊີນໄປປະດິດສະຖານໄວ້

ອະກຸສິນລະສູດ ທີ ໑ ຈົບ

໒. ສາວັດຊະສູດ

ວ່າດ້ວຍກຳທີ່ມີໂທດເປັນເຫດໃຫ້ຕົກນະຣົກ

[໑໔໘] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການ ຯລຯ

໑. ກາຍຍະກຳ ທີ່ມີໂທດ
໒. ວະຈິກຳ ທີ່ມີໂທດ
໓. ມະໂນກຳ ທີ່ມີໂທດ

ຯລຯ

໑. ກາຍຍະກຳ ທີ່ບໍ່ມີໂທດ
໒. ວະຈິກຳ ທີ່ບໍ່ມີໂທດ
໓. ມະໂນກຳ ທີ່ບໍ່ມີໂທດ

ຯລຯ

ສາວັດຊະສູດ ທີ ໒ ຈົບ

໓. ວິສະມະສູດ

ວ່າດ້ວຍກຳທີ່ບໍ່ສະໝໍ່າສະເໝີເປັນເຫດໃຫ້ຕົກນະຣົກ

[໑໔໙] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການ ຯລຯ

໑. ກາຍຍະກຳ ທີ່ບໍ່ສະໝໍ່າສະເໝີ
໒. ວະຈິກຳ ທີ່ບໍ່ສະໝໍ່າສະເໝີ
໓. ມະໂນກຳ ທີ່ບໍ່ສະໝໍ່າສະເໝີ

ຯລຯ

໑. ກາຍຍະກຳ ທີ່ສະໝໍ່າສະເໝີ
໒. ວະຈິກຳ ທີ່ສະໝໍ່າສະເໝີ
໓. ມະໂນກຳ ທີ່ສະໝໍ່າສະເໝີ

ຯລຯ

ວິສະມະສູດ ທີ ໓ ຈົບ

໔. ອະສຸຈິສູດ

ວ່າດ້ວຍກຳທີ່ບໍ່ສະອາດເປັນເຫດໃຫ້ຕົກນະຣົກ

[໑໕໐] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການ ຯລຯ

໑. ກາຍຍະກຳ ທີ່ບໍ່ສະອາດ
໒. ວະຈິກຳ ທີ່ບໍ່ສະອາດ
໓. ມະໂນກຳ ທີ່ບໍ່ສະອາດ

ຯລຯ

໑. ກາຍຍະກຳ ທີ່ສະອາດ
໒. ວະຈິກຳ ທີ່ສະອາດ
໓. ມະໂນກຳ ທີ່ສະອາດ

ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການນີ້ ຍ່ອມດຳລົງຢູ່ໃນສະຫວັນຄືໄດ້ຮັບອັນເຊີນໄປປະດິດສະຖານໄວ້

ອະສຸຈິສູດ ທີ ໔ ຈົບ

໕. ປະຖົມຂະຕະສູດ

ວ່າດ້ວຍເຫດໃຫ້ຕົນຖືກທຳລາຍສູດທີ ໑

[໑໕໑] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຄົນພານຜູ້ບໍ່ແຫຼມຄົມ ເປັນອະສັດຕະບຸຣຸດ ປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການ ຍ່ອມບໍລິຫານຕົນໃຫ້ຖືກກຳຈັດ ຖືກທຳລາຍ ມີຄວາມເສຍຫາຍ ຖືກຜູ້ຮູ້ຕິຕຽນ ແລະປະສົບສິ່ງທີ່ບໍ່ແມ່ນບຸນຫຼວງຫຼາຍ

ທຳ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ກາຍຍະກຳຝ່າຍອະກຸສິນ
໒. ວະຈິກຳຝ່າຍອະກຸສິນ
໓. ມະໂນກຳຝ່າຍອະກຸສິນ

ຄົນພານຜູ້ບໍ່ແຫຼມຄົມ ເປັນອະສັດຕະບຸຣຸດ ປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການ ຍ່ອມບໍລິຫານ
ຕົນໃຫ້ຖືກກຳຈັດ ຖືກທຳລາຍ ມີຄວາມເສຍຫາຍ ຖືກຜູ້ຮູ້ຕິຕຽນ ແລະປະສົບສິ່ງທີ່ບໍ່ແມ່ນບຸນ
ຫຼວງຫຼາຍ

ບັນດິດຜູ້ແຫຼມຄົມ ເປັນສັດຕະບຸຣຸດ ປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການ ຍ່ອມບໍລິຫານຕົນບໍ່
ໃຫ້ຖືກກຳຈັດ ບໍ່ໃຫ້ຖືກທຳລາຍ ບໍ່ມີຄວາມເສຍຫາຍ ບໍ່ຖືກຜູ້ຮູ້ຕິຕຽນ ແລະປະສົບບຸນຫຼວງຫຼາຍ

ທຳ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ກາຍຍະກຳ ຝ່າຍກຸສົນ
໒. ວະຈິກຳ ຝ່າຍກຸສົນ
໓. ມະໂນກຳ ຝ່າຍກຸສົນ

ຯລຯ

ປະຖົມຂະຕະສູດ ທີ ໕ ຈົບ

໖. ທຸຕິຍະຂະຕະສູດ

ວ່າດ້ວຍເຫດໃຫ້ຕົນຖືກທຳລາຍ ສູດ ທີ ໒

[໑໕໒] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຜູ້ປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການ ຯລຯ

໑. ກາຍຍະກຳ ທີ່ມີໂທດ
໒. ວະຈິກຳ ທີ່ມີໂທດ
໓. ມະໂນກຳ ທີ່ມີໂທດ

ຯລຯ

- ໑ ກາຍຍະກຳ ທີ່ບໍ່ມີໂທດ
໒. ວະຈິກຳ ທີ່ບໍ່ມີໂທດ
໓. ມະໂນກຳ ທີ່ບໍ່ມີໂທດ

ຯລຯ

ທຸຕິຍະຂະຕະສູດທີ ໖ ຈົບ

໗. ຕະຕິຍະຂະຕະສູດ

ວ່າດ້ວຍເຫດໃຫ້ຕົນຖືກທຳລາຍ ສູດທີ ໓

[໑໕໓] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຜູ້ປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການ ຯລຯ

- ໑. ກາຍຍະກຳ ທີ່ບໍ່ສະໝໍ່າສະເໝີ
- ໒. ວະຈິກຳ ທີ່ບໍ່ສະໝໍ່າສະເໝີ
- ໓. ມະໂນກຳ ທີ່ບໍ່ສະໝໍ່າສະເໝີ

ຯລຯ

- ໑. ກາຍຍະກຳ ທີ່ສະໝໍ່າສະເໝີ
- ໒. ວະຈິກຳ ທີ່ສະໝໍ່າສະເໝີ
- ໓. ມະໂນກຳ ທີ່ສະໝໍ່າສະເໝີ

ຯລຯ

ຕະຕິຍະຂະຕະສູດ ທີ ໗ ຈົບ

໘. ຈະຕຸດຖະຂະຕະສູດ

ວ່າດ້ວຍເຫດໃຫ້ຕົນຖືກທຳລາຍສູດທີ ໔

[໑໕໔] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຜູ້ປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການ ຯລຯ

- ໑. ກາຍຍະກຳ ທີ່ບໍ່ສະອາດ
- ໒. ວະຈິກຳ ທີ່ບໍ່ສະອາດ
- ໓. ມະໂນກຳ ທີ່ບໍ່ສະອາດ

ຯລຯ

- ໑. ກາຍຍະກຳ ທີ່ສະອາດ
- ໒. ວະຈິກຳ ທີ່ສະອາດ
- ໓. ມະໂນກຳ ທີ່ສະອາດ

ບັນດິດຜູ້ແຫຼມຄົມ ເປັນສັດຕະບຸຣຸດ ປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການນີ້ ຍ່ອມບໍລິຫານຕົນບໍ່
ໃຫ້ຖືກກຳຈັດ ບໍ່ໃຫ້ຖືກທຳລາຍ ບໍ່ມີຄວາມເສຍຫາຍ ບໍ່ຖືກຜູ້ຮູ້ຕິຕຽນ ແລະປະສົບບຸນຫຼວງຫຼາຍ

ຈະຕຸດຖະຂະຕະສູດທີ ໘ ຈົບ

໙. ວັນທະນາສູດ

ວ່າດ້ວຍການໄຫວ້

[໑໕໕] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ການໄຫວ້ ໓ ປະການນີ້

ການໄຫວ້ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ການໄຫວ້ທາງ ກາຍ
໒. ການໄຫວ້ທາງ ວາຈາ
໓. ການໄຫວ້ທາງ ໃຈ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ການໄຫວ້ ໓ ປະການນີ້ແລ

ວັນທະນາສູດທີ ໙ ຈົບ

໑໐. ປຸບພັນທະສູດ

ວ່າດ້ວຍເວລາເຊົ້າເປັນເລິກດີເປັນຕົ້ນ

[໑໕໖] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສັດເຫຼົ່າໃດ ປະພຶດກາຍສຸດຈະຣິດ (ຄວາມປະພຶດຖືກດ້ວຍກາຍ)
ວະຈິສຸດຈະຣິດ (ຄວາມປະພຶດຖືກດ້ວຍວາຈາ) ແລະມະໂນສຸດຈະຣິດ (ຄວາມປະພຶດຖືກດ້ວຍ
ໃຈ) ໃນເວລາເຊົ້າ ເວລາເຊົ້າກໍເປັນເວລາທີ່ດີຂອງສັດເຫຼົ່ານັ້ນ

ສັດເຫຼົ່າໃດ ປະພຶດກາຍສຸດຈະຣິດ ວະຈິສຸດຈະຣິດ ແລະມະໂນສຸດຈະຣິດ ໃນເວລາທຸ່ງ
ເວລາ ທຸ່ງກໍເປັນເວລາທີ່ດີຂອງສັດເຫຼົ່ານັ້ນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສັດເຫຼົ່າໃດ ປະພຶດກາຍສຸດຈະຣິດ ວະຈິສຸດຈະຣິດ ແລະມະໂນສຸດ
ຈະຣິດ ໃນເວລາຄ່ຳ ເວລາຄ່ຳກໍເປັນເວລາທີ່ດີຂອງສັດເຫຼົ່ານັ້ນ

ສັດທັງຫຼາຍ ປະພຶດຖືກໃນເວລາໃດ
 ເວລານັ້ນຊື່ວ່າເປັນເລິກດີ ມຸງຄຸນດີ ສະຫວ່າງດີ ຮຸ່ງດີ
 ຂະນະດີ ຍາມດີ ແລະບູຊາດີໃນພົມມະຈາຣີບຸກຄົນ
 ກາຍຍະກຳເປັນສ່ວນເບື້ອງຂວາ ວະຈິກຳເປັນສ່ວນເບື້ອງຂວາ
 ມະໂນກຳເປັນສ່ວນເບື້ອງຂວາ
 ຄວາມປາຖະໜາຂອງທ່ານເປັນສ່ວນເບື້ອງຂວາ
 ສັດທັງຫຼາຍເຮັດກຳອັນເປັນສ່ວນເບື້ອງຂວາແລ້ວ
 ຍ່ອມໄດ້ປະໂຫຍດອັນເປັນສ່ວນເບື້ອງຂວາ
 ທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ປະໂຫຍດແລ້ວ ຈຶ່ງໄດ້ຮັບຄວາມສຸກ
 ງອກງາມໃນພຸດທະສາດສະໜາ ຈຶ່ງບໍ່ມີພະຍາດ
 ເຖິງຄວາມສຸກພ້ອມດ້ວຍຍາດທັງມວນ

ປຸບພັນທະສູດທີ ໑໐ ຈົບ

ມັງຄະລະວັກທີ ໔ ຈົບ

ລວມພຣະສູດທີ່ມີໃນວັກນີ້ຄື

໑. ອະກຸສິນລະສູດ	໒. ສາວັດຊະສູດ
໓. ວິສະມະສູດ	໔. ອະສຸຈິສູດ
໕. ປະຖົມຂະຕະສູດ	໖. ທຸຕິຍະຂະຕະສູດ
໗. ຕະຕິຍະຂະຕະສູດ	໘. ຈະຕຸດຖະຂະຕະສູດ
໙. ວັນທະນາສູດ	໑໐. ປຸບພັນທະສູດ

ຕະຕິຍະປັນນາດ ຈົບບໍລິບູນ

໖. ອະເຈລະກະວັກ

ໝວດວ່າດ້ວຍຄົນເປືອຍ

ວ່າດ້ວຍປະຕິປະທາ ໓ ຢ່າງ

[໑໕໗-໑໖໓] ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ປະຕິປະທາ ໓ ປະການ

ປະຕິປະທາ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ປະຕິປະທາແນວ ຫຍາບ

໒. ປະຕິປະທາແນວ ຫຼັມຫານ

໓. ປະຕິປະທາແນວ ປານກາງ

ປະຕິປະທາແນວຫຍາບ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ບຸກຄົນລາງຄົນໃນໂລກນີ້ມີວາທະແນວນີ້ມີທິດຖິແນວນີ້ວ່າ “ໂທດໃນກາມທັງຫຼາຍບໍ່ມີ” ເຂົາຍ່ອມຕົກເປັນເຫຍື່ອໃນກາມທັງຫຼາຍ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ນີ້ຮຽກວ່າ ປະຕິປະທາແນວຫຍາບ

ປະຕິປະທາແນວຫຼັມຫານ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ຄົນເປືອຍລາງຄົນໃນໂລກນີ້ຂາດມາຣະຍາດ ເລຍມີ ເຂົາເຊີນໃຫ້ມາຮັບພິກສາກໍບໍ່ມາ ເຂົາເຊີນໃຫ້ຢຸດກໍບໍ່ຢຸດ ບໍ່ຮັບພິກສາທີ່ເຂົາແບ່ງໄວ້ກ່ອນ ບໍ່ຮັບພິກສາທີ່ເຂົາເຈາະຈົງເຮັດໄວ້ ບໍ່ຍິນດີກິດນິມົນ ບໍ່ຮັບພິກສາປາກໝີ ບໍ່ຮັບພິກສາຈາກກະເຊົ້າ ບໍ່ຮັບພິກສາກວມທໍຣະນີປະຕູ ບໍ່ຮັບພິກສາກວມຖ່ອນໄມ້ ບໍ່ຮັບພິກສາກວມສາກ ບໍ່ຮັບພິກສາທີ່ຄົນສອງຄົນບໍ່ຮິໂພກຢູ່ ບໍ່ຮັບພິກສາຂອງຍິງຖືພາ ບໍ່ຮັບພິກສາຂອງຍິງທີ່ກຳລັງໃຫ້ລູກດູດນົມ ບໍ່ຮັບພິກສາຂອງຍິງທີ່ກຽວພາຄົນ ບໍ່ຮັບພິກສາທີ່ນັດແນະກັນເຮັດໄວ້ ບໍ່ຮັບພິກສາໃນບ່ອນທີ່ຮັບລ້ຽງໝານ້ອຍ ບໍ່ຮັບພິກສາໃນບ່ອນແມງວັນໄຕ່ຕອມເປັນກຸ່ມ ບໍ່ຮັບປາ ບໍ່ຮັບຊີ້ນ ບໍ່ດື່ມສຸຣາ ບໍ່ດື່ມເມໄຣ ບໍ່ດື່ມນ້ຳໝັກດອງ ເຂົາຮັບພິກສາສະເພາະທີ່ເຮືອນຫຼັງດຽວ ຢ່າງຢາອັດຕະພາບດ້ວຍເຂົ້າຄຳດຽວ ຮັບພິກສາທີ່ເຮືອນ ໒ ຫຼັງ ບຳລຸງ ອັດຕະພາບດ້ວຍເຂົ້າ ໒ ຄຳ ຯລຯ ຫຼືຮັບພິກສາທີ່ເຮືອນ ໗ ຫຼັງ ບຳລຸງອັດຕະພາບດ້ວຍເຂົ້າ ໗ ຄຳ ບຳລຸງອັດຕະພາບ ດ້ວຍພິກສາໃນຖາດນ້ອຍໃບດຽວແດ່ ບຳລຸງອັດຕະພາບດ້ວຍພິກສາໃນຖາດນ້ອຍ ໒ ໃບແດ່ ຯລຯ ບຳລຸງອັດຕະພາບດ້ວຍພິກສາໃນຖາດນ້ອຍ ໗

ໃບແດ່ ກິນອາຫານທີ່ເກັບຄ້າງໄວ້ມີດຽວແດ່ ກິນອາຫານທີ່ເກັບຄ້າງໄວ້ ໒ ມື້ແດ່ ຯລຯ ກິນອາຫານທີ່ເກັບຄ້າງໄວ້ເຈັດມື້ແດ່ ເຂົາໝັ້ນປະກອບໃນການບໍຣິໂພກທີ່ວຽນມາເຄິ່ງເດືອນແນວນີ້ຢູ່

ຄົນເປືອຍນັ້ນ ກິນສົ້ມຜັກເປັນອາຫານແດ່ ກິນເຂົ້າຟ້າງເປັນອາຫານແດ່ ກິນໝາກເດືອຍເປັນອາຫານແດ່ ກິນກາກເຂົ້າເປັນອາຫານແດ່ ກິນຢາງເປັນອາຫານແດ່ ກິນຮຳເປັນອາຫານແດ່ ກິນເຂົ້າກິນໝໍ້ເປັນອາຫານແດ່ ກິນກຳຍານເປັນອາຫານແດ່ ກິນຫຍ້າເປັນອາຫານແດ່ ກິນມູນງົວເປັນອາຫານແດ່ ກິນເຫງົ້າແລະໝາກໄມ້ໃນປ່າເປັນອາຫານແດ່ ກິນໝາກໄມ້ທີ່ຫຼິ້ນບຳລຸງອັດຕະພາບ ເຂົານຸ່ງຫົ່ມຜ້າປ່ານແດ່ ນຸ່ງຫົ່ມຜ້າແກມກັນແດ່ ນຸ່ງຫົ່ມຜ້າຫໍ່ສົບແດ່ ນຸ່ງຫົ່ມຜ້າບັງສຸກຸນແດ່ ນຸ່ງຫົ່ມຜ້າເປືອກໄມ້ແດ່ ນຸ່ງຫົ່ມໜັງເສື້ອແດ່ ນຸ່ງຫົ່ມໜັງເສື້ອທີ່ມີເລັບຕິດຢູ່ແດ່ ນຸ່ງຫົ່ມຄາກອງແດ່ ນຸ່ງຫົ່ມຜ້າເປືອກບໍກອງແດ່ ນຸ່ງຫົ່ມຜ້າໝາກກອງແດ່ ນຸ່ງຫົ່ມຜ້າກຳພິນເຮັດດ້ວຍຜົມຄົນແດ່ ນຸ່ງຫົ່ມຜ້າກຳພິນເຮັດດ້ວຍຂົນສັດຮ້າຍແດ່ ນຸ່ງຫົ່ມຜ້າເຮັດດ້ວຍຂົນປີກນົກເຄົ້າແດ່ ລົກຜົມແລະໜວດໝັ້ນປະກອບການລົກຜົມແລະໜວດແດ່ ຍືນຢ່າງດຽວປະຕິເສດການນັ່ງແດ່ ນັ່ງຢ່ອງຍໍ້ ປະກອບຄວາມພຽນດ້ວຍການນັ່ງຢ່ອງຍໍ້ແດ່ ນອນເທິງໜາມ ສຳເລັດການນອນເທິງໜາມແດ່ ອາບນ້ຳມືລະ ໓ ເທື່ອ ໝັ້ນປະກອບການລົງນ້ຳແດ່ ເຂົາໝັ້ນປະກອບການເຮັດຮ່າງກາຍ ໃຫ້ເດືອດຮ້ອນຫຼາຍວິທີດັ່ງກ່າວມານີ້ຢູ່

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ນີ້ຮຽກວ່າ ປະຕິປະທາແນວທັງມຫານ

(໑. ສະຕິປັດຖານສູດ)

ປະຕິປະທາແນວກາງ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ພິຈາລະນາເຫັນກາຍໃນກາຍ ມີຄວາມພຽນ ມີສຳປະຊັນຍະ ມີສະຕິ ກຳຈັດອະພິດຊາແລະໂທມະນັດໃນໂລກໄດ້ ພິຈາລະນາເຫັນເວທະນາໃນເວທະນາ ຯລຯ ພິຈາລະນາ ເຫັນຈິດໃນຈິດ ຯລຯ ພິຈາລະນາເຫັນທຳໃນທຳ ມີຄວາມພຽນ ມີສຳປະຊັນຍະ ມີສະຕິ

ກຳຈັດອະພິດຊາແລະໂທມະນັດໃນໂລກໄດ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ນີ້ຮຽກວ່າ ປະຕິປະທາແນວກາງ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ປະຕິປະທາ ໓ ປະການນີ້ແລ

(໒. ສຳມັບປະທານສູດ)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ປະຕິປະທາ ໓ ປະການນີ້

ປະຕິປະທາ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ປະຕິປະທາແນວ ຫຍາບ
໒. ປະຕິປະທາແນວ ຫຼັມຫານ
໓. ປະຕິປະທາແນວ ກາງ

ປະຕິປະທາແນວຫຍາບ ເປັນແນວໃດ?

ຯລຯ ນີ້ຮຽກວ່າ ປະຕິປະທາແນວຫຍາບ

ປະຕິປະທາແນວຫຼັມຫານ ເປັນແນວໃດ?

ຯລຯ ນີ້ຮຽກວ່າ ປະຕິປະທາແນວຫຼັມຫານ

ປະຕິປະທາແນວກາງ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ສ້າງສັນທະ ພະຍາຍາມ ຜາຣົບຄວາມພຽນ ປະຄອງຈິດ ມຸ່ງໝັ້ນ^໑ ເພື່ອປ້ອງກັນບາບອະກຸສົນທຳທີ່ຍັງບໍ່ເກີດບໍ່ໃຫ້ເກີດຂຶ້ນ ສ້າງສັນທະ ພະຍາຍາມ ຜາຣົບຄວາມພຽນ ປະຄອງຈິດ ມຸ່ງໝັ້ນເພື່ອລະບາບອະກຸສົນທຳທີ່ເກີດແລ້ວ ສ້າງສັນທະ ພະຍາຍາມ ຜາຣົບຄວາມພຽນ ປະຄອງຈິດ ມຸ່ງໝັ້ນເພື່ອເຮັດກຸສົນທຳທີ່ຍັງບໍ່ເກີດໃຫ້ເກີດຂຶ້ນ ສ້າງສັນທະພະຍາຍາມຜາຣົບຄວາມພຽນ ປະຄອງຈິດ ມຸ່ງໝັ້ນເພື່ອຄວາມດຳລົງຢູ່ ບໍ່ເລືອນຫາຍ ຍິ່ງຂຶ້ນໄປ ໄພບູນ ຈະເລີນເຕັມທີ່ແຫ່ງກຸສົນທຳທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ

(໓. ອິດທິປາທະສູດ)

ພິກຂຸນັ້ນ ຈະເລີນອິດທິປາດທີ່ປະກອບດ້ວຍສັນທະສະມາທິປະທານສັງຂານ (ສະມາທິທີ່ເກີດຈາກສັນທະແລະຄວາມພຽນສ້າງສັນ) ຈະເລີນອິດທິປາດທີ່ປະກອບດ້ວຍວິຣິຍະສະມາທິປະທານສັງຂານ (ສະມາທິທີ່ເກີດຈາກວິຣິຍະແລະຄວາມພຽນສ້າງສັນ) ຈະເລີນອິດທິປາດທີ່ປະກອບດ້ວຍຈິດຕະສະມາທິປະທານສັງຂານ (ສະມາທິທີ່ເກີດຈາກຈິດຕະແລະຄວາມພຽນສ້າງສັນ) ຈະເລີນອິດທິປາດທີ່ປະກອບດ້ວຍວິມັງສາສະມາທິປະທານສັງຂານ (ສະມາທິທີ່ເກີດຈາກວິມັງສາແລະຄວາມພຽນສ້າງສັນ) ຯລຯ

(໔. ອິນທະຣິຍະສູດ)

ຈະເລີນສັດທິນຊີ ຈະເລີນວິຣິຍິນຊີ ຈະເລີນສະຕິນຊີ ຈະເລີນສະມາທິນຊີ ຈະເລີນປັນຍິນຊີ ຯລຯ

(໕. ພະລະສູດ)

ຈະເລີນສັດທາພະລະ ຈະເລີນວິຣິຍະພະລະ ຈະເລີນສະຕິພະລະ ຈະເລີນສະມາທິພະລະ ຈະເລີນປັນຍາພະລະ ຯລຯ

(໖. ສຳໂພດຊັງຄະສູດ)

ຈະເລີນສະຕິສຳໂພດຊັງ (ທຳເປັນອົງແຫ່ງການຕັດສະຮູ້ຄຶດຄວາມຣະນຶກໄດ້) ຈະເລີນທຳມະວິຈະຍະສຳໂພດຊັງ (ທຳເປັນອົງແຫ່ງການຕັດສະຮູ້ຄຶດຄວາມເພິ່ນທຳ) ຈະເລີນວິຣິຍະສຳໂພດຊັງ (ທຳເປັນອົງແຫ່ງການຕັດສະຮູ້ຄຶດຄວາມພຽນ) ຈະເລີນປິຕິສຳໂພດຊັງ (ທຳເປັນອົງແຫ່ງການຕັດສະຮູ້ຄຶດຄວາມອີ່ມໃຈ) ຈະເລີນປັດສັດທິສຳໂພດຊັງ (ທຳເປັນອົງແຫ່ງການຕັດສະຮູ້ຄຶດຄວາມສະງົບກາຍສະງົບໃຈ) ຈະເລີນສະມາທິສຳໂພດຊັງ (ທຳເປັນອົງແຫ່ງການຕັດສະຮູ້ຄຶດຄວາມຕັ້ງຈິດໝັ້ນ) ຈະເລີນອຸປະກອນສຳໂພດຊັງ (ທຳເປັນອົງແຫ່ງການຕັດສະຮູ້ຄຶດຄວາມວາງໃຈເປັນກາງ) ຯລຯ

(໗. ມັກຄະສູດ)

ຈະເລີນສຳມາທິດຖິ (ເຫັນຖືກ) ຈະເລີນສຳມາສັງກັບປະ (ຄິດຖືກ) ຈະເລີນສຳມາວາຈາ (ເຈອຈາຖືກ) ຈະເລີນສຳມາກຳມັນຕະ (ການງານຖືກ) ຈະເລີນສຳມາອາຊິວະ (ລ້ຽງຊີວິດຖືກ) ຈະເລີນສຳມາວາຍາມະ (ພະຍາຍາມຖືກ) ຈະເລີນສຳມາສະຕິ (ຣະນຶກຖືກ) ຈະເລີນສຳມາສະມາທິ (ຕັ້ງຈິດໝັ້ນຖືກ)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ນີ້ຮຽກວ່າ ປະຕິປະທາແນວກາງ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ປະຕິປະທາ ໓ ປະການນີ້ແລ

ອະເຈລະກະວັກທີ ໖ ຈົບ

ລວມພຣະສູດທີ່ມີໃນວັກນີ້ຄື

໑. ສະຕິປັດຖານສູດ

໓. ອິດທິປາທະສູດ

໕. ພະລະສູດ

໗. ມັກຄະສູດ

໒. ສຳມັບປະທານສູດ

໔. ອິນທະວິຍະສູດ

໖. ສຳໂພດຊັງຄະສູດ

ກ. ກຳມະປະຖະເບີຍຍາລະ

ວ່າດ້ວຍທຳ ໓ ປະການມີຫຼາຍໄນ

(໑. ປານະ - ອະປານະສູດ)

[໑໖໔-໑໘໓] ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການ ຍ່ອມດຳລົງຢູ່ໃນນະຣົກຄືຖືກນຳໄປຝັງໄວ້

ທຳ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຕົນເອງເປັນຜູ້ຂ້າສັດ
໒. ຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃຫ້ຂ້າສັດ
໓. ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາຂ້າສັດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການນີ້ ຍ່ອມດຳລົງຢູ່ໃນນະຣົກຄືຖືກນຳໄປຝັງໄວ້

ບຸກຄົນຜູ້ປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການ ຍ່ອມດຳລົງຢູ່ໃນສະຫວັນຄືໄດ້ຮັບອັນເຊີນໄປປະດິດສະຖານໄວ້

ທຳ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຕົນເອງເປັນຜູ້ເວັ້ນຂາດຈາກການຂ້າສັດ
໒. ຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃຫ້ງົດເວັ້ນຈາກການຂ້າສັດ
໓. ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາງົດເວັ້ນຈາກການຂ້າສັດ

ຯລຯ

(໒. ອະທິນນາທານ - ອະນະທິນນາທານະສູດ)

໑. ຕົນເອງເປັນຜູ້ລັກຊັບ
໒. ຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃຫ້ລັກຊັບ
໓. ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາລັກຊັບ

ຯລຯ

໑. ຕົນເອງເປັນຜູ້ເວັ້ນຂາດຈາກການລັກຊັບ

- ໒. ຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃຫ້ງົດເວ້ນຈາກການລັກຊັບ
- ໓. ເປັນຜູ້ພິຈາງການງົດເວ້ນຈາກການລັກຊັບ

໑໒໑

(໓. ມິດສາ - ສຳມາສູດ)

- ໑. ຕົນເອງເປັນຜູ້ປະພຶດຜິດໃນກາມ
- ໒. ຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃຫ້ປະພຶດຜິດໃນກາມ
- ໓. ເປັນຜູ້ພິຈາງການປະພຶດຜິດໃນກາມ

໑໒໑

- ໑. ຕົນເອງເປັນຜູ້ເວ້ນຂາດຈາກການປະພຶດຜິດໃນກາມ
- ໒. ຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃຫ້ງົດເວ້ນຈາກການປະພຶດຜິດໃນກາມ
- ໓. ເປັນຜູ້ພິຈາງການງົດເວ້ນຈາກການປະພຶດຜິດໃນກາມ

໑໒໑

(໔. ມຸສາວາທິ - ອະມຸສາວາທິສູດ)

- ໑. ຕົນເອງເປັນຜູ້ເວົ້າຕົວະ
- ໒. ຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃຫ້ເວົ້າຕົວະ
- ໓. ເປັນຜູ້ພິຈາງການເວົ້າຕົວະ

໑໒໑

- ໑. ຕົນເອງເປັນຜູ້ເວ້ນຂາດຈາກການເວົ້າຕົວະ
- ໒. ຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃຫ້ງົດເວ້ນຈາກການເວົ້າຕົວະ
- ໓. ເປັນຜູ້ພິຈາງການງົດເວ້ນຈາກການເວົ້າຕົວະ

໑໒໑

(໕. ປິສຸນາ - ອະປິສຸນາສູດ)

- ໑. ຕົນເອງເປັນຜູ້ເວົ້າສັບສົ່ງ
- ໒. ຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃຫ້ເວົ້າສັບສົ່ງ
- ໓. ເປັນຜູ້ພິຈາງການເວົ້າສັບສົ່ງ

໑໒໑

໑. ຕົນເອງເປັນຜູ້ເວັ້ນຂາດຈາກການເວົ້າສັບສົ່ງ
໒. ຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃຫ້ງົດເວັ້ນຈາກການເວົ້າສັບສົ່ງ
໓. ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາງົດເວັ້ນຈາກການເວົ້າສັບສົ່ງ

໑໒໑

(໖. ຜະຈຸສະ - ອະຜະຈຸສະສູດ)

໑. ຕົນເອງເປັນຜູ້ເວົ້າຄໍາຫຍາບ
໒. ຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃຫ້ເວົ້າຄໍາຫຍາບ
໓. ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາເວົ້າຄໍາຫຍາບ

໑໒໑

໑. ຕົນເອງເປັນຜູ້ເວັ້ນຂາດຈາກການເວົ້າຄໍາຫຍາບ
໒. ຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃຫ້ງົດເວັ້ນຈາກການເວົ້າຄໍາຫຍາບ
໓. ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາງົດເວັ້ນຈາກການເວົ້າຄໍາຫຍາບ

໑໒໑

(໗. ສຳຜັບປະລາປະ - ອະສຳຜັບປະລາປະສູດ)

໑. ຕົນເອງເປັນຜູ້ເວົ້າບໍ່ມີສາຣະ
໒. ຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃຫ້ເວົ້າບໍ່ມີສາຣະ
໓. ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາເວົ້າບໍ່ມີສາຣະ

໑໒໑

໑. ຕົນເອງເປັນຜູ້ເວັ້ນຂາດຈາກການເວົ້າບໍ່ມີສາຣະ
໒. ຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃຫ້ງົດເວັ້ນຈາກການເວົ້າບໍ່ມີສາຣະ
໓. ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາງົດເວັ້ນຈາກການເວົ້າບໍ່ມີສາຣະ

໑໒໑

(໘. ອະພິດຊາ - ອະນະພິດຊາສູດ)

໑. ຕົນເອງເປັນຜູ້ເພ່ງເລັ່ງຍາກໄດ້ຂອງເຂົາ

- ໒. ຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃຫ້ເພ່ງເລັງຍາກໄດ້ຂອງເຂົາ
- ໓. ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາເພ່ງເລັງຍາກໄດ້ຂອງເຂົາ

໑໒໑

- ໑. ຕົນເອງເປັນຜູ້ບໍ່ເພ່ງເລັງຍາກໄດ້ຂອງເຂົາ
- ໒. ຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃຫ້ບໍ່ເພ່ງເລັງຍາກໄດ້ຂອງເຂົາ
- ໓. ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາບໍ່ເພ່ງເລັງຍາກໄດ້ຂອງເຂົາ

໑໒໑

(໙. ພະຍາປາທະ - ອັບພະຍາປາທະສູດ)

- ໑. ຕົນເອງເປັນຜູ້ມີຈິດພະຍາບາດ
- ໒. ຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃຫ້ມີຈິດພະຍາບາດ
- ໓. ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາມີຈິດພະຍາບາດ

໑໒໑

- ໑. ຕົນເອງເປັນຜູ້ມີຈິດບໍ່ພະຍາບາດ
- ໒. ຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃຫ້ມີຈິດບໍ່ພະຍາບາດ
- ໓. ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາມີຈິດບໍ່ພະຍາບາດ

໑໒໑

(໑໐. ມິດສາທິດຖິ - ສຳມາທິດຖິສູດ)

- ໑. ຕົນເອງເປັນມິດສາທິດຖິ
- ໒. ຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃຫ້ເປັນມິດສາທິດຖິ
- ໓. ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາເປັນມິດສາທິດຖິ

໑໒໑

- ໑. ຕົນເອງເປັນສຳມາທິດຖິ
- ໒. ຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃຫ້ເປັນສຳມາທິດຖິ
- ໓. ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາເປັນສຳມາທິດຖິ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍທຳ ໓ ປະການນີ້ ຍ່ອມດຳລົງຢູ່ໃນ

ສະຫວັນຄືໄດ້ຮັບອັນເຊີນໄປປະດິດສະຖານໄວ້

ກຳມະປະຖະເບີຍຍາລະທິ ໗ ຈົບ

ລວມພຣະສູດທີ່ມີໃນເບີຍຍາລະນິຄື

໑. ປານະ-ອະປານະສູດ	໒. ອະທິນນາທານ-ອະນະທິນນາທານະສູດ
໓. ມິດສາ-ສຳມາສູດ	໔. ມຸສາວາທິ-ອະມຸສາວາທິສູດ
໕. ປິສຸນາ-ອະປິສຸນາສູດ	໖. ຜະຈຸສະ-ອະຜະຈຸສະສູດ
໗. ສຳຜັບປະລາປະ-ອະສຳຜັບປະລາປະສູດ	໘. ອະພິດຊາ-ອະນະພິດຊາສູດ
໙. ພະຍາປາທະ-ອະພະຍາປາທະສູດ	໑໐. ມິດສາທິດຖິ-ສຳມາທິດຖິສູດ

໘. ຣາຄະເບີຍຍາລະ

[໑໘໔] ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຄວນຈະເລີນທຳ ໓ ປະການ ເພື່ອຮູ້ຢັ້ງຣາຄະ (ຄວາມກຳໜົດ)

ທຳ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ສູນຍະຕະສະມາທິ	(ສະມາທິພິຈາລະນາເຫັນຄວາມວ່າງ)
໒. ອະນິມິດຕະສະມາທິ	(ສະມາທິພິຈາລະນາທຳບໍ່ມີນິມິດ)
໓. ອັບປະນິທິຕະສະມາທິ	(ສະມາທິພິຈາລະນາທຳບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງປາຖະໜາ)

ບຸກຄົນຄວນຈະເລີນທຳ ໓ ປະການນີ້ ເພື່ອຮູ້ຢັ້ງຣາຄະ

ບຸກຄົນຄວນຈະເລີນທຳ ໓ ປະການເພື່ອຮູ້ຢັ້ງຣາຄະ

ທຳ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ສະວິຕັກກະສະວິຈາຣະສະມາທິ	(ສະມາທິທີ່ມີວິຕົກວິຈານ)
໒. ອະວິຕັກກະສະວິຈາຣະມັດຕະສະມາທິ	(ສະມາທິທີ່ບໍ່ມີວິຕົກມີພຽງວິຈານ)
໓. ອະວິຕັກກະອະວິຈາຣະສະມາທິ	(ສະມາທິທີ່ບໍ່ມີວິຕົກວິຈານ)

ບຸກຄົນຄວນຈະເລີນທຳ ໓ ປະການນີ້ ເພື່ອຮູ້ຢັ້ງຣາຄະ

ເພື່ອກຳນົດຮູ້ຮາຄະ ໆລໆ ເພື່ອຄວາມສິ້ນຮາຄະ ໆລໆ ເພື່ອລະຮາຄະ ໆລໆ ເພື່ອຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງຮາຄະ ໆລໆ ເພື່ອຄວາມເສື່ອມໄປແຫ່ງຮາຄະ ໆລໆ ເພື່ອຄວາມຄາຍອອກແຫ່ງຮາຄະ ໆລໆ ເພື່ອຄວາມດັບໄປແຫ່ງຮາຄະ ໆລໆ ເພື່ອສະລະຮາຄະ ໆລໆ ເພື່ອສະລະຄືນຮາຄະ ບຸກຄົນຄວນຈະເລີນທຳ ໓ ປະການນີ້ ເພື່ອຮູ້ຍິ່ງໂທສະ(ຄວາມຄິດປະທຸດສະຮ້າຍ) ໆລໆ ເພື່ອກຳນົດຮູ້ໂທສະ ໆລໆ ເພື່ອຄວາມສິ້ນໂທສະ ໆລໆ ເພື່ອລະໂທສະ ໆລໆ ເພື່ອຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງໂທສະ ໆລໆ ເພື່ອຄວາມເສື່ອມໄປແຫ່ງໂທສະ ໆລໆ ເພື່ອຄວາມຄາຍອອກແຫ່ງໂທສະ ໆລໆ ເພື່ອຄວາມດັບໄປແຫ່ງໂທສະ ໆລໆ ເພື່ອຄວາມສະລະໂທສະ ໆລໆ ເພື່ອຄວາມສະລະຄືນໂທສະ ໆລໆ ໂມຫະ (ຄວາມຫຼົງ) ໆລໆ ໂກຫະ (ຄວາມໂກດ) ໆລໆ ອຸປະນາຫະ (ຄວາມຜູກໂກດ) ໆລໆ ມັກຂະ (ຄວາມລົບຫຼູ່ຄຸນທຳນ) ໆລໆ ປາສະ (ຄວາມຕື່ສະເໝີ) ໆລໆ ອິດສາ (ຄວາມອິດສະຫຍາ) ໆລໆ ມັດສະຣິຍະ (ຄວາມຂີ້ຖີ່) ໆລໆ ມາຍາ (ມານຍາ) ໆລໆ ສາເຖີຍຍະ (ຄວາມໂອ້ອວດ) ໆລໆ ຖຳພະ (ຄວາມຫົວດີ) ໆລໆ ສາຣຳພະ (ຄວາມແຂ່ງດີ) ໆລໆ ມານະ (ຄວາມຖືໂຕ) ໆລໆ ອະຕິມານະ (ຄວາມດູໝິ່ນເຂົ້າ) ໆລໆ ມະທະ (ຄວາມມົວເມົາ) ໆລໆ ປະມາທະ (ຄວາມຜະໝາດ) ໆລໆ

ບຸກຄົນຄວນຈະເລີນທຳ ໓ ປະການນີ້

ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດແນວນີ້ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນມີໃຈຍືນດີ ຕ່າງຊົມຊື່ນພາສິດຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ

ຮາຄະເປີຍຍາລະທີ ໘ ຈົບ

ລວມທຳທີ່ມີໃນເປີຍຍາລະນີຄື

໑. ຮາຄະ	໒. ໂທສະ
໓. ໂມຫະ	໔. ໂກຫະ
໕. ອຸປະນາຫະ	໖. ມັກຂະ
໗. ປາສະ	໘. ອິດສາ
໙. ມັດສະຣິຍະ	໑໐. ມາຍາ
໑໑. ສາເຖີຍຍະ	໑໒. ຖຳພະ
໑໓. ສາຣຳພະ	໑໔. ມານະ
໑໕. ອະຕິມານະ	໑໖. ມະທະ
໑໗. ປະມາທະ	

ທຳເຫຼົ່ານີ້ ຢູ່ໃນຣາຄະເບີຍຍາລະ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໂດຍທຽບຄຽງກັບໂອບຳມະ
ສູດ ຊົງປະສົງທຳ ໑໐ ປະການເຫຼົ່ານີ້ຄື ອະພິນຍາ (ຮູ້ຍິ່ງ) ປະຣິນຍາ (ການກຳນົດຮູ້) ປະຣິກະ
ຂະຍາ (ຄວາມສິ້ນ) ປະຫານະ (ການລະ) ຂະຍະ (ຄວາມສິ້ນໄປ) ວະຍະ (ຄວາມເສື່ອມໄປ)
ວິຣາຄະ (ຄວາມຄາຍອອກ) ນິໂຣທະ (ຄວາມດັບໄປ) ຈາຄະ (ຄວາມສະລະ) ປະຕິນິດສັກຄະ
(ຄວາມສະລະຄືນ) ແລະຊົງກຳນົດທຳ ໓ ປະການ ຄື (໑) ສູນຍະຕະ (ຄວາມວ່າງ) (໒) ອະນິ
ມິດຕະ (ທຳບໍ່ມີນິມິດ) (໓) ອັບປະນິຫິຕະ (ທຳບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງປາຖະໜາ) ມີສະມາທິເປັນມູນ
ແມ່ນໃນເບີຍຍາລະທັງໝົດນີ້ແລ

ຕິກະນິບາດ ຈົບບໍລິບູນ